

Giới thiệu Linh Giới Đế Tôn Convert

Thiếu niên Diệp Phong thiên tư trác việt, chỉ vì một hồi bất cóc án, dẫn đến kinh mạch hủy diệt sạch, tu vi đánh mất. Chỉ có điều, được trời cao đền đáp, hần ngẫu nhiên thu được Thanh Long thánh hồn, từ đó kinh mạch đúc lại, hóa thành kinh thể tuyệt mới khiếp sợ tứ phương. Khi biết hủy bỏ chính mình tu vi hung thủ, chính là ngày xưa bạn tốt thời gian, Diệp Phong gánh vác cừu hận, bước lên một đoạn cường giả hành trình

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1::thiên tài hết thời

Sáng sớm, Lạc Xuyên Vương Quốc trong học viện, ánh mặt trời ấm áp tung trên luyện võ tràng, thiếu niên ngồi xếp bằng tại nền đá trên mặt, hai mắt khép hờ lông mày nhũn chặt, đón triều dương hấp thu giờ khắc này trong thiên địa tinh khiết nhất linh khí.

"Ồ? Người này nhìn đáng đáp thật giống là thiên tài Diệp Phong a! Chà chà, thực sự là đủ khắc khổ, lại so với chúng ta còn sớm, không trách là ngoại viện Phong Vân bảng trên xếp hạng thứ ba nhân vật."

"Đúng đấy, chúng ta vẫn là nói nhỏ thôi đi, bằng không quá rồi hần tu luyện, có thể ăn không được túi đi."

Một đám tân sinh từ Diệp Phong bên người cẩn thận đi qua, bọn hần rõ ràng trong lòng tại này thực lực vi tôn trong học viện, tuy rằng trong ngày thường học viện lão sư cấm chỉ học sinh trong lúc đó ầu ầu, nhưng là chỉ là trên đầu môi nói một chút mà thôi.

Nơi này tụ tập Lạc Xuyên Vương Quốc hết thầy thiếu niên thiên tài, mục đích chính là phải cho đế quốc bồi dưỡng ra tinh anh nhất nòng cốt, học sinh trong lúc đó ầu ầu có lúc cũng có thể đào thải một nhóm, bởi vì quyền lợi cùng quan hệ đi vào thiên phú không đủ rác rưởi, vì lẽ đó chỉ cần không phải tại trước công chúng trắng trợn gây sự, bình thường đều không gặp qua hỏi.

Diệp Phong cũng không vì những nghị luận này, tâm trí mà có chút gọn sảng, vền vẹn là yên tĩnh hô hấp thổ nạp, hai tay ôm ở phúc trước, từng sợi từng sợi nhạt khí lưu màu xanh lam, theo hần có quy luật hô hấp, dần dần chui vào miệng mũi bên trong.

Bất quá mỗi khi từng sợi từng sợi linh khí tiến vào trong cơ thể, kinh mạch liền phảng phất có rất nhiều bé nhỏ lỗ kim, đem những kia thật vất vả hấp thu vào linh khí, toàn bộ thích thả ra, có thể đi vào trong đan điền vền vẹn là như vậy một lượn lơ.

Coi như này một lượn lơ linh khí, vận may tiến vào bên trong đan điền, vẫn là sẽ không hiểu ra sao từ từ biến mất, này liền như cùng là một cái lấp không đầy vực sâu khe, bất luận bao nhiêu Giang Xuyên dòng sông tràn vào, chút nào không có nửa điểm phản ứng.

"Chẳng lẽ còn là phải tiếp tục rút lui thực lực?" Diệp Phong nhũn mày chặt hơn chút nữa, bởi phần nộ song quyền chăm chú nắm long, một lát sau, hần càng cuồng mãnh hấp thu thiên địa linh khí, đối với với tương lai của chính mình con đường rất là mê man.

Từ khi hai tháng trước, Diệp Phong bị cường giả bí ẩn bất cóc, phé bỏ tự thân kinh mạch sau khi. Thực lực của hần liền không ngừng rút lui, từ một cái bị được chú ý thiên phú tuyệt hảo nhân tài, hạ xuống vì là bị người chê cười cặn bã.

Liền ngay cả dĩ vãng không ít cùng Diệp Phong chơi tương đối gần bạn học, hiện tại đều là đối với hần xa lánh rất nhiều. Diệp Phong mỗi khi vừa nghĩ tới dĩ vãng những kia xưng huynh gọi đệ bạn tốt, trong lòng liền tràn đầy thất bại cùng đau tang.

Diệp Phong hít sâu một cái tinh khiết linh khí, đem trong lòng cái kia không an phận đề xuống, tràn đầy thất vọng thầm nói: Xem ra thể giới này là năng lực quyết định tất cả a, có thực lực, liền có bằng hữu có tôn nghiêm, không thực lực món đồ gì đều không có...

"Thiên tài? Ha ha, mới vừa vào bạn học nhỏ các ngươi có hay không tính sai? Hần tại hai tháng trước chính là đã kinh mạch đứt đoạn, tu vi từ nguyên bản Linh Đồ cảnh tám tầng rơi xuống đến hai tầng. Tân Phong Vân bảng trên sớm sẽ không có tên của hần, loại này rác rưởi sớm muộn là bị đuổi ra học viện kết cục, các ngươi đều đi vào chừng mấy ngày, còn sợ cái mao a?"

Ngay khi Diệp Phong trong lòng tràn đầy ủ rũ thời gian, bỗng nhiên xa xa một đạo thanh âm chói tai, truyền vào trong tai của hần, cũng đem lòng tự ái của hần đá kích một chút(điểm) không dư thừa.

Hần trong lòng lửa giận chậm rãi kéo lên, rốt cục đành chỉ không dùng được hấp thu linh khí, mở hai mắt ra.

"A? Không thể nào!" Mấy cái tân sinh nghe vậy, hai mặt nhìn nhau, rõ ràng có chút không tin hỏi.

"Hừ! Không tin ngươi đi nhìn thử một chút, hần nếu như dám cùng ngươi tình tương, ta lập tức đánh gãy chân hần!" Khuôn mặt gầy gò mô dạng có chút nham hiểm thiếu niên, quay về đám kia tân sinh mở miệng nói, tiếp theo ánh mắt tìm đến phía cái kia ngồi xếp bằng ngồi trên mặt đất trên Diệp Phong, trên mặt hiện ra châm chọc vẻ mặt.

Này thon gầy thiếu niên, tên là Khương Kiệt thực lực đã tới, Linh Đồ cảnh bốn tầng đỉnh cao trình độ, hơn nữa trọng yếu nhất, hẳn vẫn là Phong Vân bảng ngày thứ tư mới Văn Trùng tuy từng tiểu đệ.

Năm, sáu cái tân sinh nghe được câu nói này bỗng nhiên cả kinh, bất quá đối mặt loại này Phong Vân bảng tiền bối, bọn hắn những này mới nhập môn tân sinh cũng không dám đắc tội, phần lớn vẫn là không muốn gây chuyện.

Không quá nửa thường sau, vẫn có một cái vòng tròn mặt tân sinh từ bên trong đi ra, trên mặt hiện lên cười xấu xa quay về Khương Kiệt, cười nói: "Tiền bối, vậy ta liền đi tìm hắn tranh tài tranh tài, nếu như hắn muốn ra tay thương ta, ngươi có thể cần giúp đỡ nha."

Nhìn thấy học sinh mới này ồn ào, Khương Kiệt âm gật đầu cười, đưa mắt tìm đến phía xa xa sắc mặt có chút không dễ nhìn Diệp Phong, trong lòng tràn đầy trào phúng: "Ha ha, dĩ vãng như vậy phong quang Diệp Phong, hôm nay lại bị tân sinh khiêu khích cùng xem thường. Ha ha, thật có thể quá chơi vui rồi!"

Tân sinh thấy Khương Kiệt gật đầu, trên mặt cũng là lộ ra tuyệt vời ý, sau đó đi tới Diệp Phong bên người, khom người xuống, cặp kia hình trong ánh mắt tràn ngập vô tri, nhìn cúi đầu sắc mặt trầm trọng Diệp Phong, châm chọc nói: "Thiên tài tiền bối, có thể hay không chỉ điểm ta một thoáng a."

Diệp Phong nghe vậy, hơi run run, có chút kinh ngạc này mặt tròn tân sinh lại thật sự tới gây sự, ngẩng đầu nhìn cái kia vô tri hai mắt, trông mắt xẹt qua một đạo hàn ý, trong miệng bình nẩy sinh hai cái phần nộ chữ: "Cút ngay!"

Mặt tròn tân sinh bị mắng, đầu tiên là ngớ ngẩn, sau đó trong lòng hơi hơi phần nộ, mở miệng nói: "Ngươi làm sao lòi ra : mở miệng hại người? Nếu như vậy, vậy ta liền xuất thủ trước rồi!"

"Ngươi... Nhất định phải chọc ta?" Diệp Phong lông mày nhíu chặt, hầu như là cắn răng nói ra.

Hắn thực tại không ngờ rằng, ngày đó tại học viện như vậy phong quang chính mình, bây giờ nhưng lưu lạc tới bị cái tân sinh khinh thường mức độ, thực sự là hồ lạc Bình Dương bị chó bắt nạt.

Mặt tròn tân sinh nhìn thấy Diệp Phong lần thứ hai cãi lại, cũng chưa phát hiện hắn có cái gì chỗ lợi hại. Khóe miệng nhấc lên một vết xem thường cười lạnh lùng.

"Ngươi này rác rưởi, lão tử hôm nay đánh chính là ngươi, đi chết đi!"

Hắn cười lạnh lùng xong, bàn tay nắm tay mang theo một luồng xé gió kinh đạo, đối với Diệp Phong mặt không hề do dự ném tới, trên mặt tràn ngập sắp đánh bại một thiên tài thắng lợi hi cười.

Kinh phong đem Diệp Phong trên trán sợi tóc thổi bay, khuôn mặt của hắn có một vết tự giễu, có thể vền vền trong nháy mắt, này tự giễu nhưng là hóa thành tức giận.

Hắn rộng mở đứng dậy, bàn chân xẹt qua một tia sáng tím quỹ tích, bắn thẳng đến mặt tròn tân sinh cái bụng, đem bỗng nhiên đập bay ra ngoài.

Nhìn mặt tròn thiếu niên lại bị một cước đập bay, ở đây những học sinh mới một mảnh vắng ngắt, rơi vào hết sức trong khiếp sợ.

Mà cái kia một bên Khương Kiệt, càng là sắc mặt ngẩn ra, yên lặng nói: "Nhật... Hà thắng chân rồng!"

Địa giai cực phẩm linh kỹ: Nhật hà thắng chân rồng. Dĩ vãng chỉ cần nhắc lên tên Diệp Phong, chính là sẽ liên tưởng đến cái kia hào quang bắn ra bốn phía chân pháp, này cường hãn linh kỹ, từng để Phong Vân bảng trên đông đảo thiên tài cường giả gây nên kiêng kỵ.

Khương Kiệt không nghĩ tới, Diệp Phong hiện tại bất quá là Linh Đồ cảnh hai tầng thực lực, này chân pháp linh kỹ triển khai ra hiệu quả, lại còn là cường hãn như vậy.

"Coi như là không có linh khí, ngươi loại rác rưởi này mặc kệ đến bao nhiêu, đều chỉ là bia đỡ đạn." Diệp Phong nhìn phía bay về phía trên không mặt tròn tân sinh, tràn đầy khinh bỉ nói.

Mặt tròn tân sinh bay ra mấy trượng xa, trọng suất trên mặt đất chặt vật không ngớt. Hắn ngất ngất ngây ngây đứng lên, bụng đau nhức đổ nệm, đi tới Khương Kiệt bên người, tỏ rõ vẻ ảo não nói: "Mạnh như vậy, trước... Bối, ngươi vì sao gạt ta?"

Khương Kiệt trong lòng khiếp sợ Diệp Phong đối với linh kỹ phương diện thiên phú, có chút khán hi vừa nãy chính mình trước tiên không có đi tới chọc giận hắn, bằng không e là cho dù chính mình là Linh Đồ cảnh bốn tầng cảnh giới, chỉ sợ cũng phải bị này một cước leo lên thiên, đến thời điểm xấu mặt chính là mình.

"Cút ngay, một cái tân sinh lại dám chặn ta đạo!" Khương Kiệt từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần, nhìn tân sinh lại đây oán giận, khóe miệng bóc ra một vết thiếu kiên nhẫn, chợt lòng bàn tay quảng súc mà ra, đánh vào tân sinh trên mặt. Còn chưa chờ tân sinh phát sinh nghi vấn, bàn chân nhưng là cấp tốc bù đắp, đem đạp lên trên đất.

Khương Kiệt lần này đáng đáp, liền phảng phất đang nói hắn là vừa tới luyện võ tràng, người trước mặt căn bản không quen biết, chuyện gì cũng không biết.

Đối với tiền bối như vậy nham hiểm giả dối, mặt tròn tân sinh trên mặt che kín kinh ngạc, trong lòng tuy có oán hòa, bất quá nhưng giận mà không dám

nói gì. Không thể làm gì khác hơn là chặt vật đứng lên, vỗ vỗ mặt trên tro bụi, trở lại bàn học bên người.

"Ha ha, ai rất mạnh?" Một đạo khiếu khích cười sang sảng âm thanh, tại trống trải luyện võ tràng trên vang dội đến.

Không lâu, mô dạng tuần lãng, một bộ bạch y thiếu niên, hoãn độ bước chân, từ từ hướng về Diệp Phong phương hướng đi tới.

Một bên những học sinh mới theo tiếng đầu tiên là đưa mắt đầu đi qua(quá khứ), khi nhìn thấy người này quen thuộc diện mạo, trên mặt không khỏi lộ ra sùng bái, mở miệng kinh hô: "Phong Vân bảng đệ tứ Vân Trùng!"

Ở bên ngoài viện Phong Vân bảng trên mười người đứng đầu, đều là có dùng đặc thù huyền diệu thủ pháp, chế tác được người như bức ảnh thiếp ở phía trên, vì lẽ đó những học sinh mới đối với những thiên tài này nhân vật, cũng là nhớ tới rất rõ ràng.

Khương Kiệt nhìn phía xa Vân Trùng, khuôn mặt cũng là hiện ra một vết sùng kính, nghe được những kia tân sinh bật thốt lên lời nói, nhất thời khoe miệng lệch đi, ánh mắt nhìn xa xa Diệp Phong, cười lạnh nói: "Hiện tại Vân Trùng nhưng là Phong Vân bảng đệ tam, các ngươi những học sinh mới này không hiểu, cũng đừng tm nói mò!"

"Ai, Khương Kiệt ngươi làm tiền bối, không muốn như vậy thô lỗ a. Bạn học, vừa nãy ta thật giống nghe thấy có người nào hại ngươi, chẳng lẽ là học sinh cũ bắt nạt ngươi?" Vân Trùng đã đứng ở Khương Kiệt bên người, quay về hần giả làm câu giận nói. Sau đó ánh mắt tìm đến phía xa xa một đám những học sinh mới, lộ ra gió xuân giống như âm áp cùng húc nếm cười, làm cho người ta một loại đặc biệt cảm giác thân cận.

Mặt tròn thiếu niên hơi sững sờ, nhìn Vân Trùng nụ cười âm áp, nhất thời tìm tới tâm linh ký thác, lập tức đưa ngón tay chỉ về Khương Kiệt, ủy khuất nói: "Tiền bối, chính là hần bắt nạt ta."

Khương Kiệt bị này mặt tròn tân sinh làm cho sững sờ, trầm ngâm một lát sau, lại lộ ra châm chọc cười lạnh lùng, mạnh mẽ lườm hần một cái, tràn đầy hồ hững đứng tại chỗ: "Hừ! Thực sự là không làm rõ ràng được tình hình ngớ ngẩn."

"Ha ha, thật sao? Khương Kiệt là bạn tốt của ta, làm sao sẽ bắt nạt ngươi đây. Là có một người khác chứ?" Lời này để Vân Trùng cũng là sững sờ, "Ôn hòa" nở nụ cười, bàn tay từng luồng từng luồng linh khí nhanh quay ngược trở lại mà lên, hình thành một luồng hùng hồn khí thế, đối với cái kia không thức thời mặt tròn tân sinh, chậm rãi đi tới.

Thấy Vân Trùng mang theo như vậy khí thế cường hãn, mỉm cười chậm rãi mà đến, mặt tròn tân sinh đầu tiên là có chút ngạc nhiên, bất quá khi từ hai con mắt của hần bên trong nhìn thấy sát ý thời gian, nhất thời lạnh cả tim.

Tân sinh biết rồi hai người này nhận thức, nhìn Vân Trùng đi tới cảm nhận được sát ý áp sát, vội vàng đưa mắt tìm đến phía Diệp Phong, mở miệng nói: "Vân Trùng đại ca, xin lỗi, ta nói sai. Là Diệp Phong, là hần bắt nạt ta. Tiền bối hi vọng ngươi... Có thể giúp ta giữ gìn lẽ phải!"

Nói xong lời cuối cùng rõ ràng không phải phát ra từ thật tâm, tân sinh trong mắt lộ ra một vết kinh hãi, cả người bốc lên mồ hôi lạnh, hần không nghĩ tới này xem ra ôn văn nhã nhĩ thiếu niên, lại như vậy trong ngoài bất nhất, vừa rồi nếu không là hần thông minh, có lẽ sẽ bị người này cho giết cũng nói không chắc!

"Ồ?" Vân Trùng nghe được câu nói này, giả làm mờ mịt đồn xuống bước chân, tiếp theo xoay người đi tới Diệp Phong bên người. Ánh mắt nhìn xuống hần, khoe miệng kiêu ra một đạo châm biếm, cười nói: "Diệp Phong, chúng ta không đều là từ bọn hần giai đoạn này đi tới, ngươi có thể nào ý thể hiếp người đây? Ngươi không muốn bởi vì hiện tại không thể tu luyện, mà đem tân sinh cho rằng nơi trút giận a!"

Lúc này dĩ nhiên không còn sớm, bốn phía thiếu niên thiếu nữ cũng là lần lượt tiến vào luyện võ tràng, khi nhìn thấy Phong Vân bảng dĩ nhiên có hai người đều tại này luyện võ tràng, không khỏi có chút ngạc nhiên vậy xem ở một bên, tất cả mọi người là thật tò mò có thể làm cho hai cái ngoại viện thiên tài gặp gỡ, này đến tốt cùng là đã xảy ra chuyện gì?

Diệp Phong ánh mắt không được vết tích đảo qua đám người chung quanh, tiếp theo lạnh lùng nhìn về phía Vân Trùng, có chút xem thường cười lạnh một tiếng.

Tại hai tháng trước hần đem Vân Trùng đánh bại, thu được Phong Vân bảng người thứ ba xếp hạng. Mà Vân Trùng vẫn ghi hận trong lòng, thường xuyên đến gây phiền phức.

Hôm nay mục đích cũng là rất rõ ràng, hần chính là muốn ở trước mặt mọi người nhục nhã một thoáng Diệp Phong, thật đòi lại ngày đó bỏ lại mặt mũi.

Diệp Phong ánh mắt từ Vân Trùng tầm kia buồn nôn khuôn mặt thu hồi, đối với loại này không ngừng một hai lần trào phúng cùng khiêu khích, thực sự không muốn quá mức dây dưa, bước đi bước chân chính là xoay người rời đi.

Tiểu Bạch: truyện này mình cv có số từ như "con me nó, móa,kháo her bậy ~ bởi vì 1 số từ đó ko có từ thích hợp hơn! ~ bạn nào đọc được thì cảm ơn! mỗi chương cko mình nhé! ko đc thì tìm truyện khác cày nhé!

Chương 2:: Bỏ đá xuống giếng

Diệp Phong mới vừa quay người lại, Khương Kiệt đột nhiên chạy tới, chầm biểm nằm ngang ở trước mặt hắn, chặn lại rồi đường phía trước, cười trừ nói: "Đánh xong người, liền muốn đi, người có phải hay không quá mức làm càn? Còn đem lão Đại ta Vân Trùng để ở trong mắt sao?"

Tại dĩ vãng Vân Trùng bởi kiêng kỵ Diệp Phong thực lực, tuy là trong lòng không phục nhưng là không dám trên chọc. Nhưng là bây giờ hắn tuy từng Khương Kiệt, nhưng đều dám kiêu ngạo như thế. Thực sự để Diệp Phong lòng tự ái chịu đến đập lên, nghe đến lời này, trong nháy mắt càng là sát ý lăm liết lên.

"Tiểu lâu la, ngươi muốn chết?" Diệp Phong nghiêng đầu đi, ánh mắt như lưỡi đao băng hàn lạnh lẽo, nhẹ nhàng lời nói thêm vào cái kia cổ lạnh lẽo khi chất, dường như một cái mũi tên nhọn, đâm trúng Khương Kiệt, làm cho hắn kinh sợ lùi lại mấy bước.

Khương Kiệt chỉ cảm thấy Diệp Phong ngày đó tại Phong Vân bảng đánh bại đồng đẳng thiên tài từng hình ảnh cảnh tượng, tại trong đầu ngang trời tái hiện ra, lúc đó hắn cũng là loại ánh mắt này, một loại đứng ở đám mây nhìn xuống thiên hạ cảm giác.

"Người. . . Người, vô liêm sỉ. Diệp Phong ngươi chẳng lẽ còn cho rằng ngươi là thiên tài? Ngươi hiện tại chỉ là một cái vô dụng rác rưởi mà thôi, thảo, lại dám theo ta nói như vậy!" Khương Kiệt áp a áp ứng, không có can đảm Diệp Phong hai mắt đối diện, đó là một loại khí thế trên áp bức, vô lực hoàn thủ. Nhưng là trong lòng buồn bực hắn, nhưng là ngoài miệng gấp không tha người, mắng to.

"Ai là rác rưởi, muốn thử một chút mới biết. Ta trước đó nghe được, ngươi đã nói muốn đem chân của ta đánh gãy. Đến đây đi!" Nghe được câu nói này, Diệp Phong cũng không để ý tới, khoe miệng xẹt qua một nụ cười gần, sau đó nhìn cái kia tỏ rõ vẻ kinh hãi Khương Kiệt, hiện ra vẻ nghiêm túc, trong cơ thể linh khí bỗng nhiên sôi vọt lên, chân từng luồng từng luồng linh khí lưu chuyển thẳng tới.

Khương Kiệt cảm nhận được, Diệp Phong cái kia cổ thủ thế chờ đợi sức mạnh, hơi run run. Nhưng là hiện tại Vân Trùng ở đây, hắn sao như Diệp Phong yếu thế, cần rằng, hắn trực tiếp nắm đầm đánh ra, quay về Diệp Phong mặt đập tới, quát lên: "Được rồi, hôm nay ta liền cho ngươi ăn chút vị đắng!"

Trần ngập kinh phong một quyền phá vào mặt, Diệp Phong ánh mắt rung mình, nghiêng người lóe lên, cùng cái kia vội vàng xông đến thân hình sát qua. Tiếp theo bàn tay cũng nổi lên, vừa vặn quay về Khương Kiệt nơi cổ bỗng nhiên chém tới, nhất thời, chính là đem hắn đánh sắc mặt cứng đờ, trực tiếp đánh về phía mặt đất.

Vừa vặn thân hình kia chưa hoàn toàn hạ xuống, Diệp Phong khoe miệng vẽ ra một nụ cười gần, chân bỗng nhiên giơ lên, từng đạo từng đạo giống như ánh bình minh ánh sáng tại chân tòa ra, bàn chân mang theo cắt phá trời cao tư thế, quay về cái kia Khương Kiệt thân thể hết sức đánh tới.

Một tiếng vang trầm thấp qua đi, Khương Kiệt con ngươi một lóe, liền bị này cổ đại lực bị đá bắn thẳng đến bầu trời, ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm máu tươi, cuối cùng giống như một con điều gãy cánh, mạnh mẽ rơi rơi xuống mặt đất.

Cảnh tượng này làm cho xung quanh học viên cũ, học viên mới môn, đều là một mảnh kinh ngạc, không khỏi nghị luận sôi nổi lên: "Chuyện này. . . Thực sự là đủ bá đạo, không hổ là đã từng Phong Vân bảng người thứ ba thiên tài."

"Không nghĩ tới này Diệp Phong thực lực rút lui nhiều như thế, lại vẫn có thể đánh bại mạnh hơn chính mình kẻ địch, thực sự là kẻ đáng sợ."

"Tuy rằng rất có chiến đấu thiên phú, bắt quá hắn nếu là không thể tu luyện, tại thiên tài cũng không dùng! Đợi được gặp phải thực lực mạnh, kỹ xảo đều là múa rìu qua mắt thợ mà thôi!"

Nhìn Khương Kiệt trong nháy mắt liền bị đánh bại, Vân Trùng trong lòng cũng là khiếp sợ, hắn không thể tin được Linh Đồ cảnh hai tầng Diệp Phong, dĩ nhiên hai chiêu bên trong liền thật sự đem thân là Linh Đồ cảnh bốn tầng Khương Kiệt đánh bại, loại này chiến đấu thiên phú quả thực làm người nghe kinh hãi.

Bất quá đối với không tìm được cơ đánh giết Diệp Phong Vân Trùng, đã như thế, cũng chính là thuận tiện hơn nhiều.

"Diệp Phong, Khương Kiệt bất quá chỉ là khuyên nhủ ngươi, ngươi dám xuống tay ác độc. Hướng về ngươi loại này không giảng đạo lý gia hỏa, ta nhất định phải cô gắng giáo huấn ngươi!"

Vân Trùng lời nói vừa ra, chính là bước nhanh bốn đi tới, lòng bàn tay linh khí lưu chuyển thẳng tới, bản thân vì là Linh Đồ cảnh tám tầng cường giả, quay về Diệp Phong một chưởng đánh ra, không gì không xuyên thủng khí thế lan tràn ra.

Đối với này cổ khí thế mạnh mẽ, Diệp Phong cũng là không dám khinh thường, Vân Trùng thực lực cùng mình so với, có sáu tầng chênh lệch, nếu là không có cố gắng ứng đối, tất nhiên sẽ bị thương nặng.

Diệp Phong bước chân xoay một cái, né tránh cái kia hùng hồn chưởng phong, nắm đầm chọt đánh về phía Vân Trùng. Không ngờ nhưng là bị hắn nhảy bèn thân hình tránh qua, trái lại loãng một cái chính là đi tới trước mặt mình, bàn tay đẩy ra chen lẫn mạnh mẽ tư thế chưởng phong.

Chương phong kinh khí uy mãnh, Diệp Phong chỉ cảm thấy thân thể bị thổi bất ổn, tầm thường phương thức căn bản là không có cách né tránh, không thể làm gì khác hơn là tiếp theo chương phong tư thế, hai chân giẫm một cái thân thể hướng phía sau nhảy một cái.

Diệp Phong lơ lửng ở không trung, cũng không có ngồi chờ chết, mà là đem thân thể xoay tròn, bàn chân thuận thế mạnh mẽ quăng về phía, cái kia vội vã mà đến Vân Trùng.

"Chết đi!" Nhìn cái kia bàn chân đối đầu bộ phận kéo tới, Vân Trùng trong lòng có chút kinh ngạc, bất quá nhưng cũng không né tránh, trái lại đưa bàn tay linh khí cường độ bỗng nhiên tăng lớn, thẳng tắp quay về Diệp Phong ngực vỗ tới.

Giờ khắc này luyện võ tràng người càng ngày càng nhiều, Vân Trùng không muốn cùng Diệp Phong đánh cái gì kéo dài chiến, tuy rằng Diệp Phong chiêu này công kích không tránh ra, sẽ để cho mình bỏ lại chút mặt mũi, thế nhưng nếu không mượn cơ hội này đem hắn đánh giết, có lão sư lại đây liên phiền phức.

Lần sau cũng khẳng định không có tốt như vậy cơ hội chiến Diệp Phong, dù sao thực lực của hai người hiện tại xác thực là kém quá nhiều, học viện có thể cho phép chỉ là không vượt quá cấp ba trong lúc đó tỷ thí, Vân Trùng cùng hắn trong lúc đó chênh lệch có tới cấp sáu xa, này tại tình cảm trên là không được phép.

Hai đạo va chạm tiếng vang truyền ra, Vân Trùng đầu đứng là không lớn bao nhiêu vấn đề, Diệp Phong nhưng là trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, cả người bay ngược ra ngoài, cái kia mạnh mẽ sức mạnh trực tiếp đem hắn xương sườn đánh gãy vài gốc, nội tạng cũng bởi vậy chịu đến sự dả kích không nhỏ, .

Vân Trùng nhìn thấy Diệp Phong chật vật tãi rơi trên mặt đất, lại còn có thể ngồi dậy, hơi nhướn mày, thân hình dường như bắn ra tên nỏ, vội vàng quay về hắn trùng tập mà đi, chuẩn bị dành cho một đòn trí mạng.

"Vân Trùng muốn hạ sát thủ! Diệp Phong xong đời rồi!"

"Cái gì! Lại muốn đánh giết bạn học, thật. . . Thực sự là quá độc ác, làm sao sẽ phát sinh tình huống như thế!"

"Nhược Nhục Cường Thực(cá lớn nuốt cá bé), ở nơi nào đều giống nhau. Diệp Phong hiện tại đã là vô dụng, làm sao có thể cùng Vân Trùng loại thiên tài này so với, cho dù chết cũng không ai gấp qua hỏi."

Đám người chung quanh nhìn thấy Vân Trùng hành động này, có kinh ngạc cùng trào phúng, đều là kinh ngạc thốt lên lên.

Diệp Phong nhìn cái kia vội vàng xông đến Vân Trùng, sắc mặt trở nên hơi trắng bệch, bởi đau đớn kịch liệt, hiện tại hắn vên vện chỉ có thể ngồi dậy, muốn đứng lên đến đều là khó khăn, cũng chỉ có chờ đợi đau đớn thê thảm kết cục đến.

Nhưng là ngay khi Vân Trùng tới gần Diệp Phong, bốn, năm mét khoảng cách thời gian, bỗng nhiên một bóng người xa lạ thiểm hiện ra, cũng đánh ra một cái khí thế bá đạo trọng quyền, đón nhận Vân Trùng lòng bàn tay.

Hai cổ sức mạnh không ít lẫn nhau va chạm, nhất thời, từng đạo từng đạo kinh phong từ cái kia giao tiếp miệng tứ tán ra, linh khí kịch liệt đụng chạm bên trong, làm cho quyền chưởng đụng vào nhau miệng nơi không khí đều trở nên hơi vẫn đục.

Vân Trùng thân hình lùi lại mấy bước, nhìn trước đó phương, cái kia đồng dạng lùi lại mấy bước cao to khôi ngô thân hình, hơi hơi kinh ngạc nói: "Chân Hào Sáng, ngươi dám ngăn trở ta?"

Trong cuộc chiến, đột nhiên xuất hiện Chân Hào Sáng, toàn trường học sinh cũng đều là nhận thức, nhất thời một mảnh ngạc nhiên, bọn hắn không khỏi có chút ngạc nhiên nhỏ giọng đàm luận, hôm nay đến tới cùng là làm sao, Phong Vân bảng trên thiên tài, làm sao đều tụ tập đến luyện võ tràng đến rồi?

Chân Hào Sáng là Diệp Phong từ khi rút đi thiên tài vàng sáng sau khi, vẫn chưa đối với hắn mất lạnh nhìn nhau, tiếp tục duy trì bạn tốt quan hệ số ít người một trong, thực lực đó đạt đến Linh Đò cảnh thất trọng sơ kỳ, tại Phong Vân bảng trên đã đứng hàng người thứ sáu.

Bởi vì Chân Hào Sáng tu luyện linh kỹ, toàn bộ là tăng cường phòng ngự cùng khổng chế phương diện, vì lẽ đó hắn còn có cái biệt hiệu gọi là Huyền Vũ, đại diện cho hắn cứng rắn không thể phá vỡ phòng ngự tuyệt đối!

"Vân Trùng ngươi thực sự là vong ân phụ nghĩa! Hai tháng trước ngươi dùng thủ đoạn hèn hạ dựa theo lão sư lời giải thích, hắn là đưa ngươi thống đánh một trận sau đó đuổi ra ngoài. Bất quá Diệp Phong nhưng là giúp ngươi nói rồi lời hay. Hôm nay ngươi nhưng muốn đối với hắn hạ sát thủ?"

Hai tháng trước, Vân Trùng vì tán gái đến trường giáo Phong Vân bảng khoe khoang, dùng ma hóa tăng khí hoàn, để đến thực lực mình tại mấy ngày bên trong, thu được Linh Đò cảnh tám tầng đỉnh cao sức mạnh đáng sợ.

Bất bị thương không ít thiên phú học viên ưu tú, do đó đến Phong Vân bảng người thứ bốn, bất quá tại cùng Diệp Phong quyết chiến thời gian, bởi vì thực lực không đủ tiệt bại, còn dùng dùng độc châm ám cho hắn.

Coi như vậy cũng là chưa thành công, trái lại bị Diệp Phong vạch trần sử dụng ma hóa tăng khí hoàn, nhạ học viện lão sư đều là phản đồng nội.

Kỳ thực Vân Trùng đối trá đúng là không cái gì, thế nhưng dùng độc khí ám hại Diệp Phong sự tình, lại làm cho học viện lão sư cùng với căm hận. Phải biết, Diệp Phong thiên phú mặc dù là người thứ ba, bất quá trưởng thành tốc độ là nhanh nhất, ngoại viện thiên tài số một tên gọi trừ hắn ra không còn có

thề là ai khác.

Người như thế sau đó nếu không là tiến vào quốc gia trở thành một hướng trọng thần hoặc là đại tướng, chính là sẽ trở thành một cái nào đó thể lực lớn tông môn trưởng lão, tiền đồ quả thực không thể đo lường. Nếu là bởi vì một người bình thường, mà đã xảy ra chuyện gì, vậy dĩ nhiên cái được không đủ bù đắp cái mất.

Mà cuối cùng đối mặt Vân Trùng loại này khốn nạn hành vi, học viện nhất trí quyết định đem khai trừ, bất quá nhưng bởi vì Diệp Phong: "Quên đi, lão sư, hấn bản thân thiên phú cũng không sai." Một câu nói này, thêm vào phụ thân của Vân Trùng, đương triều Trần Quốc đại tướng quân lại đây cầu tình, lúc này mới để hấn lưu lại.

"Như vậy, người sau đó liền đứng ở hấn một bên? Thật không?" Vân Trùng trừng một chút Chân Hào Sáng, có chút không đáng kể cười lên, lúc trước hấn xác thực là không nghĩ tới, Diệp Phong phân lượng tại lão sư trong lòng dĩ nhiên nặng như vậy, bất quá hấn bây giờ yên vẹn là tên rác rưởi, coi như là giết chết hấn lại sẽ như thế nào?

"Đi người lão mẫu đi! Ta xuất hiện đang đột phá Linh Đồ cảnh thất trọng, chẳng lẽ còn cần sợ người?" Chân Hào Sáng không sợ hãi chút nào, trực tiếp bạo thô miệng mắng lên.

Vân Trùng nghe vậy, bỗng nhiên ngẩn ra, hấn không chút nào nghĩ đến, kẻ này càng như vậy không nể mặt chính mình.

"Người. . . Người! Được rồi, Chân Hào Sáng đây là người nói, sau đó tốt nhất đừng làm cho ta tình cờ gặp!" Khóe miệng hấn giật giật, con mắt tinh tường quả một chút Chân Hào Sáng.

Bất quá nhưng chưa đi tới ngánh chiến. Bởi vì hấn phát hiện ở phía xa trong đám người, thật giống có vài cỗ khá mạnh khí tức nhích lại gần.

Này cỗ khá mạnh khí tức, gần như tiếp cận Linh Sĩ cảnh, nói vậy là học viện lão sư lại đây.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3:: Thanh Mộc Thánh Linh Quyết

Vân Trùng đọc ác ánh mắt từ Diệp Phong trên người thu hồi, hấn nghiêng đầu đi nhìn phía sau ăn mặc lão sư trang phục người đàn ông trung niên môn, phần nộ lắc lắc đầu. Chỉ được quay về cái kia cuối cùng từ trên mặt đất chặt vật bò lên Khương Kiệt, vung tay lên, bắt đầu dĩ nói: "Chúng ta đi thôi."

Nhìn thấy Vân Trùng rời đi, Chân Hào Sáng khinh bỉ hừ lạnh, tiếp theo đi tới Diệp Phong bên người, nhìn hấn tầm kia mặt tái nhợt giáp, trong lòng tràn đầy thất vọng tâm ý, bây giờ, khuôn mặt này đã không có ngày đó khí phách phong thả cùng bá đạo uy phong tư thế, lưu lại chỉ có hết sức đôi bại cùng đông đảo không cam lòng.

Lúc trước, ngày đó phú kinh tài tuyệt đỉnh, thực lực ngạo nghễ ra bầy Diệp Phong, hiện nay đã biến thành một cấp rác rưởi, lưu lạc tới bị nhị lưu nhân vật xâu xé kết cục, chuyện này thực sự để Chân Hào Sáng có chút khó có thể tưởng tượng, không khỏi cảm thấy tức hận.

"Tiểu phong, người không quan trọng lắm chứ? Vân Trùng tên khốn này, một ngày nào đó ta muốn phế hấn!" Chân Hào Sáng từ tâm tình thất lạc bên trong hoãn đi qua thần, khẽ thở dài, đem ngồi trên mặt đất Diệp Phong nâng dậy, lo lắng cũng an ủi hấn nói.

Diệp Phong nhìn ngó Chân Hào Sáng, lộ ra một tia vẻ cảm kích, không nghĩ tới hôm nay chính mình như vậy vô dụng, trước mặt thiếu niên càng vẫn là coi chính mình là bằng hữu. Hấn không khỏi lòng sinh cảm động, viên mắt giờ khắc này đều có chút ửng hồng, nhàn nhạt mở miệng nói; "Huynh đệ, cảm ơn người."

"Cảm ơn cái gì a, chúng ta không phải huynh đệ tốt sao. Ta diu người trường học y sư bên kia nhìn một chút đi." Chân Hào Sáng nghe được như vậy khách khí, nhúu nhúu mày, có chút không vui, sau đó vỗ vỗ Lâm Phong trên lưng dính đầy bụi bặm, mở miệng nói.

Diệp Phong trầm mặc gật gật đầu, mới vừa bị nâng đứng lên lúc ngẩng đầu lên, bỗng nhiên nhìn thấy bốn phía những kia mạng theo dị dạng trào phúng ánh mắt bạn học, cùng với những kia nhìn thấy chính mình này tầm hình dạng, liền mất đi hứng thú lập tức lảng tránh ra các thầy giáo, không khỏi bị phần song quyền chậm rãi nắm chặt.

Diệp Phong quá rõ ràng, ánh mắt ấy cùng với động tác, là xem thường cùng ghét bỏ, dĩ vãng tại chính mình vẫn chưa mất đi thiên tài vàng sáng thời gian, bọn hấn cũng không phải như vậy. . .

"A!" Diệp Phong tâm tình nát loạn, phức tạp, cảm giác nội tâm một trận bốc lên, trong miệng một ngụm máu tươi không tự chủ được phụt lên mà ra. Hắn tầm mắt có chút biến thành màu đen, một trận cảm giác vô lực dâng lên toàn thân, may mà Chân Hào Sáng đỡ lấy, lúc này mới chưa chết vật té rớt.

"Diệp Phong, ngươi không quan trọng lắm chứ?" Chân Hào Sáng nhìn Diệp Phong lần thứ hai phun máu, phi thường lo lắng nói.

"Khặc. . . Khặc! Ta Diệp Phong bằng hữu vô số, hiện tại tuy rằng chỉ có ngươi. Ha ha, bất quá điều này cũng đầy đủ rồi! Huynh đệ, ta trước tiên đi tiểu cái liền." Diệp Phong nhìn Chân Hào Sáng cái kia lộ rõ trên mặt vẻ lo âu, vỗ vỗ bờ vai của hắn, hạnh phúc cười to vài tiếng.

Sau đó, hắn chính là rời đi Chân Hào Sáng, cô lập thân hình từ những đám người kia bên trong xuyên qua, cuối cùng biến mất ở sân luyện võ phần cuối nơi. . .

Hiện tại Diệp Phong không muốn gặp bất luận người nào, chỉ muốn tìm một chỗ thanh tịnh một hồi, cứ việc thân hình lão đảo, hắn vẫn là một đường lao nhanh, một lúc lâu, rốt cục trở lại chính mình ký túc xá.

Diệp Phong tướng môn song toàn bộ đóng kỹ, hút vào cảm lạnh tức giận đem quần áo chậm rãi đẩy ra, cúi đầu nhìn trên ngực lộ ra thanh hồng chường ấn, khuôn mặt dữ tợn cần môi, từng dòng máu tươi từ bên mép tràn ra, lạnh lùng nói: "Này chính là không có thực lực kết cục, Diệp Phong, ngươi hiện tại chính là cái oắt con vô dụng!"

Mất sau khi xong, Diệp Phong đem gậy trên dây chuyền, dùng sức lấy xuống, vững vàng nắm trong tay. Này dây chuyền là Diệp gia đòi đòi truyền lại quý giá tín vật, từ tổ tiên dòng lửa liền vẫn truyền thừa đến hôm nay, xem như là đại diện cho gia tộc sinh sôi xuống tương trưng, quý giá dị thường không cho hư hao.

Diệp Phong nhìn nơi lòng bàn tay, màu ngọc bích hình tròn pha lê đá, khi nhìn thấy mặt trên một tia vết rách, hơi sững sờ, xem ra là hôm nay chịu đến Vân Trùng một chưởng tạo thành.

Hắn hơi nhướn mày, nổi giận mắng: "Đem ta hại thành như vậy! Hửn ư, ngươi liền vô dụng như vậy nứt ra rồi?"

Cũng khó trách Diệp Phong như vậy tức giận, này viên viên vẹn có trị liệu nhẹ nhàng thương thế gia truyền đồ vật, chính là hắn biến thành rác rưởi trọng yếu nguyên nhân.

Lúc trước, cũng là bởi vì có người mơ ước hạt châu này giá trị, vì lẽ đó hắn mới sẽ gặp kẻ xấu bắt cóc biến thành một cái áp chế thể đánh bạc.

Tuy rằng Diệp Phong vận may bị phụ thân đúng lúc cứu lại tính mạng, bất quá kinh mạch vẫn bị những người kia tàn nhẫn phá hoại, trở thành một không cách nào vận dụng linh khí phế nhân.

Khi hiện tại Diệp Phong nhìn nơi lòng bàn tay này hào không nửa điểm tác dụng, lại còn nứt ra vật gia truyền, không khỏi tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, cố nén cái kia muốn đem nó ném đi kích động, đại lực nắm tại trong lòng bàn tay.

"Ken két" một tiếng vang lanh lảnh, Diệp Phong có chút một móng mở hai mắt ra, chậm rãi buông ra cái kia bởi vì dùng sức, trở nên hơi trắng bệch bàn tay.

Tại nơi lòng bàn tay, dây chuyền ở ngoài phơi đã nứt ra, một viên càng nhỏ bé hơn màu xanh biếc hạt châu nhỏ lăn đi ra, lẳng lặng nằm tại cái kia, mặt trên từng luồng từng luồng màu trắng sóng gợn lưu chuyển, phát sinh nhàn nhạt lực mạng.

"Quên đi, hồng rồi liền hồng rồi, về để lão cha mắng một trận cho rồi, nói chung ta này một đời là phế bỏ." Diệp Phong xem vật trong tay, lòng mày khẽ hất, cũng không vì làm hỏng vật gia truyền mà có căng thẳng, trái lại trong ánh mắt tràn ngập xem thường cùng khinh bỉ, không đáng kể nói.

Mà ngay khi Diệp Phong tự giễu đã tràn ngập tuyệt vọng thời gian, bỗng nhiên, tròn châu bên trên một vết quý dị ánh sáng bắn ra, tia sáng chói mắt đem con mắt của hắn đâm đều là có chút cay cay.

"Chuyện này. . . Này chuyện gì xảy ra?"

Đột nhiên xuất hiện cảnh tượng, để Diệp Phong có chút kinh ngạc, hơi hí mắt ra, chỉ thấy nơi lòng bàn tay cái kia màu xanh biếc hạt châu nhỏ, phảng phất là đột nhiên nắm giữ sức sống giống như vậy, chậm rãi trôi nổi lên, lão đã lão đảo huyền trên không trung, bắn ra lực mạng đem trong phòng chiếu lên sáng trưng, thần kỳ quý dị.

Tại này tia sáng chói mắt chiếu xuống, Diệp Phong mang theo ngạc nhiên khuôn mặt, nhiễm phải một mảnh xanh đậm. Chỉ chốc lát sau, ánh sáng cuối cùng như là rót vào làn da của hắn giống như vậy, đem trên mặt màu da hầu như nhiễm có chút biến thành màu đen.

Diệp Phong không biết giờ khắc này trên mặt đặc thù biến hóa, bị này từng đạo từng đạo mãnh liệt lực mạng soi sáng, trong lòng cũng không có cảm thấy không khỏe, trái lại cực kỳ khoan khoái.

Liền phảng phất là ngồi ở trăm hoa đua nở khóm hoa bên trong, nghe bông hoa mùi thơm ngát lắng nghe oanh ca yến vũ dễ nghe âm thanh, tâm tình biến đặc biệt khoan khoái, cũng là không cảm giác được trên ngực chút nào đau đớn.

Diệp Phong chậm rãi ngồi trên mặt đất trên, nhắm lại hai mắt, tiếp tục hưởng thụ cái cảm giác tốt đẹp này, mà ngay khi hắn, mê muội tại trong đầu ảo tưởng thời gian, trên ngực ứ thương cùng với trong cơ thể gây vỡ xương sườn, cũng tại này lực mạng chiếu rọi bên dưới, thần kỳ giống như khép lại lên.

Sau một hồi lâu, lơ lửng giữa không trung thần bí Lục Châu ánh sáng trở nên âm đạm đi, hần rớt cục mở hai mắt ra, lúc này cả người bắp thịt tràn ngập sức sống, phảng phất là đôi tân giống như.

Diệp Phong theo bản năng sờ sờ ngực, lại không có cảm giác chút nào cảm giác đau, lần thứ hai kinh ngạc nhìn ngó, trôi nổi ở trước mặt mình to bằng long nhãn thần bí Lục Châu, không tin rồi hướng ngực nhẹ nhàng lại đánh hai quyền, lần này cuối cùng đã rõ ràng rồi tất cả, mừng rỡ như điên nói: "Ha ha, thương. . . Cho nó chữa khỏi?"

Diệp Phong nhìn lơ lửng giữa không trung Lục Châu, đưa nó một lần nữa trao trở về lòng bàn tay, sắc mặt nghiêm túc đánh giá một lúc, làm như nghĩ tới điều gì bỗng nhiên tỉnh ngộ, tâm tình có chút kích động nói: "Liên như vậy trọng thương trong chớp mắt liền có thể khôi phục, chẳng lẽ kinh mạch của ta tổn thương cũng là chữa khỏi?"

Diệp Phong thu hồi tâm thần, chuẩn bị xác nhận một thoáng trong cơ thể kinh mạch có hay không cũng là chữa trị, bắt đầu trầm thần nhắm mắt hấp thu thiên địa linh khí.

Hần mang theo kỳ vọng đem Lục Châu, vững vàng nắm tại lòng bàn tay. Theo hô hấp, từng sợi từng sợi nhật khí lưu màu xanh lam, chậm rãi lưu tiến vào miệng mũi bên trong.

Bất quá linh khí mới vừa tiến vào trong cơ thể, tại trong kinh mạch lưu chuyển thời gian, nhưng vẫn là dường như dĩ vãng như vậy chậm rãi biến mất, căn bản không có bất kỳ thay đổi, có thể tiến vào đan điền linh khí vẫn là thừa thốt.

Tình huống như thế, Diệp Phong nhất thời thất lạc xuống, hần không hiểu, hạt châu này không hề căn cứ có thể trong chớp mắt trị liệu trọng thương, nhưng là vì sao nhưng không có thể để kinh mạch của chính mình phục hồi như cũ?

Diệp Phong càng muốn cũng cảm giác buồn bực, bàn tay ném đi chính là đem màu xanh lục tròn châu, ném vào vào trong miệng nuốt vào trong bụng.

Hần mặc kệ sẽ có gì hậu quả, nói chung hần dù như thế nào đều muốn biết rõ, hạt châu này đến tột cùng có cái gì hiệu quả, nếu như không thể tu luyện, như vậy so với chết rồi còn muốn thống khổ!

Thần bí hạt châu, mới vừa bị Diệp Phong thôn đến trong bụng, hần hơi nhướng mày, cảm giác được cái bụng một luồng sóng nhiệt trải ra, tiếp theo quanh thân kinh mạch chỗ, có từng luồng từng luồng dòng nước ấm xẹt qua, mỗi một lần trải qua, kinh mạch liền dường như bị mấy vạn cây châm đâm trúng, đau đớn khó nhịn.

Tuy là như vậy, Diệp Phong trên mặt nhưng là lộ ra một nụ cười, bởi vì những này đâm nhói cảm tất cả đều là huyết vị bên trên, hay là liền như thế Hồ Thất tám lăm, vẫn đúng là có thể đem hạt châu năng lực hoàn toàn phát huy, đem kinh mạch sửa lại thành công.

Cổ nén loại này đau đớn cảm giác, thời gian từng giây từng phút trôi qua, không biết đi qua bao lâu, Diệp Phong giờ khắc này thân thể trong kinh mạch đau đớn rốt cục biến mất.

Hần trả một thoáng mồ hôi trên trán, khẽ thở ra một hơi, hào không chậm chạp, lập tức lần thứ hai bắt đầu hấp thu Thiên Địa linh khí. Mà lần này, quả nhiên linh khí theo hô hấp, tiến vào kỳ kinh bát mạch bên trong an toàn lưu chuyển, hào không nửa điểm tiết lộ tràn ngập ở bên trong đan điền.

"Ha ha! Ta rốt cục vớt mình." Đã lâu không có linh hội này cổ dồi dào cảm giác, Diệp Phong trong khoảng thời gian ngắn cười lớn một tiếng, tiếp theo kiềm chế lại vui sướng trong lòng, tiếp tục hấp thu khí trời linh khí, mãi đến tận trong cơ thể trống vắng bị lấp đầy sau khi, hần mới chưa hết thòm thòm mở hai mắt ra.

Diệp Phong trong lòng kích động tới cực điểm, hần thực sự không ngờ tới, chính mình lung tung nuốt xuống, trái lại thật đem kinh mạch chữa lành.

Xem ra thiên đạo thù cần, kiên trì không ngừng cố gắng cùng không buông tha, chung quy sẽ cảm động trời cao.

. . .

Diệp Phong từ trên mặt đất đứng lên, nguyên bản mang theo chút mất tinh thần buồn bã khí chất toàn bộ biến mất, ngày xưa hăng hái cùng bá đạo tư thế lần thứ hai trở về.

Hần đi tới bên cửa sổ, đẩy ra cửa sổ, hưởng thụ âm áp nhật quang tắm rửa, giọng nói mang theo kiên cường mùi vị: "Tiếp đó, ta thời đại lại muốn tới phút cuối cùng."

Nói xong, Diệp Phong chính là lần thứ hai trầm thần cảm thụ một thoáng trong cơ thể linh khí, nhưng là, khi phát hiện trong cơ thể biến hóa thời gian, nụ cười trên mặt nhưng là trở nên cứng ngắc lên.

"Chuyện này. . . Là vì sao!"

Diệp Phong cảm giác được trong cơ thể có một loại đặc biệt kỳ quái tồn tại, như là một loại sinh mệnh ở bên trong lặng lẽ nảy sinh. Mà cái này cũng không trọng yếu, trọng yếu nhưng là trong cơ thể hần linh khí, lại theo này sinh mệnh trưởng thành, bắt đầu trôi qua.

Cảm thụ đan điền linh khí, không bị khống chế lượng lớn trôi qua, Diệp Phong trên mặt che kín sốt ruột, trong lòng đau lòng vạn phần, đây chính là thật vất vả mới hấp thu vào a.

Sau một hồi lâu, Diệp Phong vẫn chưa có thể ngăn cản tình huống này, trong cơ thể linh khí đang kéo dài trôi qua ở trong, rất quả đoán chạy xe không. Mà hần cũng là đường như rơi vào vực sâu vạn tượng giống như tuyệt vọng, tuyệt vọng hận không thể đập đầu chết!

Trái tim từng nhịp từng nhịp đều đặn đập, truyền vào Diệp Phong trong tai, để hần từ thất vọng bên trong hoàn đi qua thần, trong lòng có chút nghi hoặc.

"Cảm giác này?"

Hần trầm giọng cảm thụ một thoáng, phát hiện trong cơ thể linh khí giờ khắc này tuy rằng không còn sót lại chút gì, bất quá may mà kinh mạch cũng hoàn hảo không chút tổn hại. Nhất làm cho hần lưu ý chính là, cái kia cổ sinh mệnh dấu hiệu trở nên sinh động, như là có thần trí.

Diệp Phong nhất thời rõ ràng, nguyên lai mình thật vất vả hấp thu tiến vào thể linh khí, toàn bộ bị hạt châu này cho nuốt.

"Hồn. . . Đản!" Diệp Phong quát mắng một tiếng, bỗng nhiên, một luồng không tên sức mạnh, trực xuyên vào trong đầu.

Hần cảm giác cả người tê rần, dường như bị lôi điện bắn trúng, tinh thần hoảng hoảng hốt hốt. Một đoạn màu vàng toàn thể đại tự tại trong đầu, chậm rãi hiện ra, trôi nổi chốc lát, trở nên rõ ràng lên: Thanh Mộc Thánh Linh Quyết cùng nhau ba thức: Sinh hồn tôi linh thức, dung hồn Rèn Thể Thức, hoán linh tạo vật thức.

Khi Diệp Phong xem xong đoạn chữ viết này sau khi, bỗng nhiên, màu vàng chữ đoạn ở trong sinh hồn tôi linh thức, này năm cái kim quang đại tự, bỗng nhiên phát sinh hào quang óng ánh, từng đạo từng đạo lít nha lít nhít kinh văn, lại là tràn vào trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4:: Thanh Long thổ tức

Diệp Phong căn cứ mặt trên giới thiệu, đại thể cũng là đã hiểu rõ này Mộc Linh Tam Thánh Quyết, cùng với này thần bí hạt châu đến tốt cùng là vật gì, trong lòng không khỏi cảm thấy khiếp sợ.

Nguyên lai này hạt châu màu xanh lục, chính là đại lục lưu chuyển bên trong Cửu Hệ Ma Nhân Châu một trong Mộc Đồng.

Chín hệ ma nhân nguyên bản là thiên địa sơ khai hỗn độn ma thú, chín đồng Thí Thiên thú chín con con mắt. Lúc trước nó vì đột phá một loại nào đó hạn chế, mà cùng thiên đạo đi ngược lại, không ngờ gặp thiên kiếp bỏ mình vẫn lạc, mà nó chín con sức mạnh Thông Thiên ma nhân, nhưng là không cách nào tiêu diệt vĩnh ở lại trên thế giới.

Sách cổ bên trong có nói: Ma thú chín con thần nhân, nếu có may mắn được một trong số đó, liền có thể tạo nên một đỉnh cao Đế Cảnh giả, bề nghề thế gian vạn vật, siêu thoát với sinh tử ở ngoài. . .

Trên đại lục cảnh giới tu luyện, tổng cộng có chín cái cảnh giới: Linh Đồ cảnh, Linh Sĩ cảnh, linh sư cảnh, Linh Vũ Cảnh, linh Vương cảnh, linh tông cảnh, linh hoàng cảnh, linh tôn cảnh, Linh Đế cảnh. Mà mỗi cái cảnh giới còn chia làm chín tầng.

Mỗi một cảnh giới đều là rất khó vượt qua, mà đạt được ma đồng thu được viên cổ đại năng lực lượng, có thể mang ý nghĩa thiên đạo dung túng, đang tu luyện bên trên có thể một đường thông suốt, mãi đến tận tới gần đỉnh cao cảnh giới.

Diệp Phong kinh ngạc trong lòng cực kỳ, khi còn bé hần cũng từng nghe đi qua chín hệ ma đồng truyền thuyết, bất quá đương sơ cũng chỉ là cho rằng, đây chỉ là một không hề căn cứ cổ sự mà thôi.

Dù sao không có bất kỳ người nào gặp ma đồng, đại lục rộng lớn vô biên, người bình thường căn bản là không có cách đi khảo chứng truyền thuyết này chân thực tính.

Vì lẽ đó, chín hệ linh châu hầu như người người đều biết, nhưng cũng chỉ cho rằng là đồn đại, cũng không có người sẽ chân chính lưu ý đi tìm.

"Chuyện này. . . Tuyệt thế hiếm thấy bảo bối, càng. . . Nhiên là chúng ta Diệp gia vật gia truyền!" Diệp Phong sờ sờ cái bụng, khuôn mặt che kín kinh hãi.

Hần rất may mắn lúc trước tuy rằng bị những kia thần bí bọn cướp chộp tới, thế nhưng những người kia cũng không nghĩ tới, này viên mong nhớ ngày đêm truyền thế ma đồng, càng từ đầu đến cuối liền treo ở trên cổ của mình.

Muốn đến nơi này, Diệp Phong đột nhiên hơi nhướng mày, phát hiện mức độ nghiêm trọng của sự việc: "Lúc trước những kia cướp đi người của ta,

chẳng lẽ đã biết được chúng ta Diệp gia truyền thế chi bảo là Mộc Đồng, này mới xuống tay với ta!"

Thoại nói đến chỗ này, Diệp Phong không khỏi có chút sợ hãi dừng lại miệng. Bực này hi hữu thần vật, thu được liền có cơ hội trở thành quát tháo phong vân đỉnh cao Đế Cảnh cường giả. Coi như là không cách nào đến Đế Cảnh, tại linh khí con đường tu luyện nhảy lên tới Vương cảnh, tông cảnh giới cũng là mấy vạn người tha thiết ước mơ.

Cờ này hi hữu chí bảo, đối với tu luyện giả sức mê hoặc thực sự là quá lớn, bởi vì tu luyện linh khí càng đi về phía sau càng là khó khăn, coi như là có linh đan diệu dược hơn nữa chống đỡ không có cơ duyên, cũng là khó có thể đột phá dựa bình cảnh.

Này có thể dễ người ta nhanh chóng trở thành cường giả Mộc Đồng, hiển nhiên có thể dễ cho rất nhiều người điên cuồng, thậm chí sẽ trừ tính mạng của chính mình, không tiếc bất cứ giá nào đến thu được nó.

Hiện nay, Diệp Phong xem như là đã biết được, những kia bất cóc chính mình thần bí giả, nghĩ đến là đã biết này dây chuyền không thể đo lường giá trị. Vì lẽ đó, những người kia nhất định sẽ không giảng hoà, làm Thiên Linh Thành thành chủ Diệp Lăng con của trời, Diệp Phong nghiêm nhiên là tốt nhất uy hiếp mục tiêu.

"Được rồi, việc đã đến nước này, cũng quản không được nhiều như vậy. Cũng chỉ có qua một thời gian ngắn về nhà cùng cha chiều sâu tìm hiểu một chút, trong này nói vậy có thiên đại cơ sự. Nếu là thứ tốt, ta trước hết cố gắng nghiên cứu một chút đi!" Diệp Phong nhẹ giọng lầm bầm. Chợt lần thứ hai nhắm mắt, bắt đầu quan sát trong đầu hiện lên thần bí văn tự. . .

Ta chính là hệ "gỗ" thần nhân người đầu tiên nhận chức người đoạt giải, Mộc Đồng đế tôn, vì càng tốt hơn không chế Mộc Đồng năng lực, liền nghiên cứu công pháp này thần quyết, cũng truyền vào linh châu bên trong, cung cấp may mắn chiếm được hậu bối tham khảo.

Mộc Linh Tâm Thánh Quyết: Chia làm ba thức, tiến lên dần dần tu luyện, sinh hồn tôi linh một thức, ở trong người đào tạo sơ sinh thời hạn Thanh Long thánh hồn, hấp thu linh khí thời gian, thánh hồn sẽ đem linh khí độ tinh khiết tăng lên đến sử dụng tốt nhất. . .

Nhìn thấy mới đầu một đoạn này thoại, Diệp Phong bỗng nhiên ngừng ra, tim đập bởi hưng phấn mà chiến động không ngừng.

Người bình thường đang tu luyện linh khí thời gian, sở dĩ cần thời gian dài hấp thu, cũng là bởi vì linh khí ở trong tạp chất quá nhiều, trước hết tại kinh mạch lưu chuyển tịnh hóa sau khi, vừa rồi có thể hóa thành linh khí tiến vào bên trong đan điền.

Nghiên cứu nguyên nhân, hay là bởi vì đột phá cảnh giới thời gian, đối với linh khí độ tinh khiết có rất lớn yêu cầu. Người tu luyện nếu như cảm giác được đột phá dấu hiệu, nhất định phải trước tiên đem chính mình linh khí nhiều lần tinh luyện, sau đó đang trùng kích bình cảnh, lấy đạt đến cao nhất đột phá tỷ lệ thành công.

Bất quá coi như như vậy, nhân loại tự thân tinh luyện linh khí, cũng không cách nào đem tinh luyện đến tinh khiết nhất.

Mà thánh hồn tôi linh, thì lại không cần phiền phức như vậy, hẳn có thể trực tiếp hỗ trợ tăng lên tới hoàn mỹ nhất. Như vậy, như vậy đang tu luyện bên trên, có thể đóng sầm người khác rất lớn một đoạn. Đột phá thời gian, cũng cũng không cần lo lắng trong cơ thể linh khí không đủ nồng nặc cùng thuần khiết, mà lãng phí lượng lớn thời gian đi tinh luyện.

Diệp Phong chậm rãi mở hai mắt ra, ngồi xếp bằng ở giường bên trên. Không dám lãng phí này cơ hội tuyệt vời, lẳng lặng bắt đầu hô hấp thổ nạp lên, từng sợi từng sợi khí lưu màu xanh lam, từ không trung chậm rãi tái hiện ra.

Linh khí quay quanh tại Diệp Phong thân thể bốn phía, theo hần hô hấp từ từ chui vào tị miệng bên trong, tại trong kinh mạch lưu chuyển chốc lát, chính là vắng lặng ở đan điền nơi.

Diệp Phong căn cứ kinh văn trên bí quyết, đầu tiên là đem linh khí đút cho trong cơ thể Thanh Long thánh hồn để cho tiến hành tinh luyện, sau đó, tinh tâm chờ đợi chiếm giữ ở trong người Thanh Long chỉ hồn, chậm rãi thổ tức tinh luyện, đem cái kia nguyên bản không rất tinh khiết linh khí, toàn bộ chuyển hóa thành nồng nặc tinh hoa, tặng lại cho đan điền.

Diệp Phong rõ ràng cảm nhận được trong cơ thể linh khí, đi ngang qua cái kia Thanh Long thánh hồn tinh luyện sau khi, bụng phằng phật có một luồng có sức sống dòng nước ấm, trong nháy mắt dâng lên toàn thân. Đây quả nhiên cùng dĩ vãng linh khí hút vào trong cơ thể sau khi hiệu quả rất là không giống, có thể vậy đại khái chính là tinh khiết linh khí.

Diệp Phong ngồi xếp bằng tĩnh tọa, tiếp tục hấp thu thiên địa linh khí, tại Thanh Long thánh linh tinh luyện dưới, bổ sung trong cơ thể trống rỗng, thời gian trong nháy mắt đi qua(quá khứ). . .

Lúc chạng vạng, ánh tà dương từ cửa sổ nhập u ám phòng nhỏ, hào quang khắc ở Diệp Phong trên mặt, hẳn ngồi xếp bằng tại trên giường, trải qua thời gian dài như vậy hấp thu linh khí, giờ khắc này đan điền đã tràn đầy. Từng luồng từng luồng màu xanh lam linh khí từ trong miệng tràn ra, không cách nào đang bị hút vào trong cơ thể.

Lại không lâu nữa, Diệp Phong thân thể bắt đầu đột nhiên một trận không tự chủ nhúc nhích, trong lòng mơ hồ lại có đột phá cảm giác, hẳn mừng rỡ không chế ý thức, tìm kiếm bên trong đình huyệt một chỗ sáng điểm, tiếp theo toàn bộ linh khí tuôn ra chui vào, nỗ lực trùng kích tầng thứ ba giai đoạn. .

Từng luồng từng luồng linh khí từ Diệp Phong quanh thân tản ra, làm cho giường kê run liên tục, bốn phía thanh bụi tung bay, rốt cục một đạo vô hình năng lượng từ trong cơ thể tuôn ra, hẳn mở hai mắt ra.

Diệp Phong chậm rãi đi xuống giường, giỡn ra một thoáng đã tề đại cánh tay, trầm thần cảm thụ trong cơ thể trở nên càng hùng hồn linh khí, khóe miệng xẹt qua một vết nụ cười.

"Xem ra đã đột phá đến Linh Đò cảnh ba tầng."

Bỗng nhiên, một tràng tiếng gõ cửa vang lên, Diệp Phong hơi sững sờ, chợt đi tới, mở cửa, chính là nhìn thấy Chân Hào Sáng tỏ rõ vẻ bất đắc dĩ, miệng lớn thờ hồn hên đứng ở cửa.

"Tiểu phong, không trách đi đâu tìm cũng không tìm tới ngươi, hóa ra là tại ký túc xá a, thực sự là quá tốt rồi!"

Diệp Phong nghe đoạn văn này, trong lòng có chút kinh ngạc hỏi: "Tìm ta làm gì?"

"Đi vào trước đang nói, ta mệt chết." Chân Hào Sáng đi vào phòng, ngồi xuống ghế. Cầm lấy ấm trà rót chén nước, bức thiết uống mấy cái, ói ra ngum trọc khí, quay về Diệp Phong ngưng trọng nói: "Thần Tử, tối hôm nay ngươi có thể tuyệt đối đừng đi ra ngoài a! Vân Trùng đã thông báo trong học viện người, nếu là gặp phải ngươi liền nhất định phải đem ngươi giết chết!"

Nghe vậy, Diệp Phong hơi run run, nhìn luy đầu đầy mồ hôi Chân Hào Sáng, là vì đến cho mình mật báo, trong lòng không khỏi có chút cảm động.

Diệp Phong không nghĩ tới Vân Trùng, lại như vậy dây dưa không ngớt, từ khi chính mình mất đi tu luyện năng lực, hẳn chính là thường xuyên đến gây phiền phức, thậm chí nhiều phiền muốn xuống tay ác độc muốn mưu hại mình tính mạng.

Hắn không hiểu, Vân Trùng coi như thế nào đi nữa thù dai, cũng không cần như vậy ác độc dây dưa không tha chứ?

Nhưng là, chuyện hôm nay Diệp Phong rốt cục hiểu rõ, như Vân Trùng loại này đáy lòng hẹp hòi, thủ đoạn độc ác bị coi thường người, là không có cái gì điểm mấu chốt có thể nói.

Diệp Phong trầm ngâm chốc lát, âm thanh âm lãnh trả lời: "Vân Trùng, ha ha, hẳn rất đáng gờm sao? Sớm muộn muốn hắn quỳ xuống đến cho ta liếm hài."

Chân Hào Sáng nhìn thấy Diệp Phong hôm nay thu được loại khuất nhục này, lại không chút nào nửa điểm gắp khó đáng đáp, trái lại tràn đầy sục sôi khí thế, cũng là an thâm nghĩ: "Thần Tử, ta. . . Cũng tin tưởng ngươi. Nhưng là ngươi đêm nay vẫn là cẩn thận một chút đi. . ."

Diệp Phong cười ha ha, đánh gãy Chân Hào Sáng, vỗ vỗ bờ vai của hắn, lạnh nhạt nói: "Này ta biết, ta đương nhiên hẳn. Chỉ cần chờ ta khôi phục thực lực, chính là Vân Trùng tai ách bắt đầu."

Nghe được Diệp Phong lời nói này, Chân Hào Sáng cảm thụ hắn này cổ có chút quen thuộc kiểu ngạo khí thế, tình ngộ kinh hãi nói: "Mặc. . . Không phải, ngươi có thể tu luyện rồi!"

Diệp Phong khóe miệng hiện lên cười nhạt, chậm rãi gật đầu, tiếp theo nghiêm túc nói: "Ngươi gần nhất cũng ít cùng ta lui tới, bằng không Vân Trùng nói vậy cũng sẽ gây sự với ngươi. Chờ ta khôi phục thực lực, như vậy liền không sợ bọn họ."

Chân Hào Sáng nhìn Diệp Phong đáng đáp này, quả thực so với thực lực mình tăng cao còn vui vẻ hơn, cố nén cười to vui sướng, tăng tăng vỗ vỗ Diệp Phong cánh tay sau khi, vẫn là không nhịn được cười nói: "Ha ha! Ta liền biết ngươi một ngày nào đó sẽ biến trở về đến, lúc trước, danh chấn học viện thiên tài rốt cục lại trở về.", cười xong, Chân Hào Sáng lại bổ sung: "Nhưng là, Thần Tử, ngươi đêm nay làm sao bây giờ đây?"

Diệp Phong nghe vậy, trong lòng vừa cảm động chốc lát, cười cợt, mở miệng nói: "Ha ha, xe tới trước núi tắt có đường. Ngươi cũng đừng lo lắng ta, không quan trọng lắm!" Nói, hẳn không để ý chút nào Chân Hào Sáng khuyên bảo thoại, trực tiếp đắp bờ vai của hắn, hướng về môn đi ra ngoài.

Một phen ngum nước chiến, Diệp Phong rốt cục đem huynh đệ tốt, Chân Hào Sáng đưa đi. . .

Mất tiền hẳn rồi đi sau khi, Diệp Phong sắc mặt trầm xuống, trở lại trong phòng, liền tướng môn song toàn bộ khóa kỹ, sau đó chính là ngồi ở trên giường chậm rãi đóng lại hai mắt, bắt đầu hấp thu thiên địa linh khí.

Đối với Chân Hào Sáng cử chỉ trọng nghĩa, Diệp Phong trong lòng tự nhiên là cảm kích vui mừng, chán nản thời gian có thể có bằng hữu như thế, này một đời cũng coi như là đầy đủ.

Diệp Phong không thể liên luy Chân Hào Sáng, dù sao Vân Trùng hiện tại tại học viện thế lực đã rất mạnh, nếu là hắn quá nhiều trợ giúp chính mình, nhất định sẽ chịu đến trả thù.

Diệp Phong ngồi xếp bằng ở giường giường bên trên, tu luyện sau khi tận lực để cho mình duy trì tỉnh táo, liền dường như Chân Hào Sáng từng nói, hẳn dám khẳng định đêm nay nhất định là cái không ngủ đêm. . .

Chương 5:: Anh dũng quyết sách

Ngân Nguyệt treo cao, ánh trăng nhàn nhạt từ chỗ cao tung xuống, cho học viện phủ thêm một tầng ngân sa.

Tại trống trải trong học viện, một cái nào đó nơi lâu các ký túc xá, Vân Trùng mặt âm trầm, lần thứ hai nghi ngờ hỏi hỏi, ngồi ở hán một bên Khương Kiệt.

"Người xác định Diệp Phong cũng không có chữa thương, mà trực tiếp trở lại ký túc xá?"

"Đúng, tình báo tuyệt đối không sai, Diệp Phong cùng Chân Hào Sảng ở sân luyện võ sau khi tách ra, liền mang theo thương trở lại ký túc xá." Khương Kiệt âm hiểm cười nói.

Vân Trùng sờ sờ cằm, trầm ngâm chốc lát, đứng lên, hai mắt hí thành một đạo lạnh lẽo độ cong, cười lạnh nói: "Ha ha, như thế tốt lắm, không một chút nào khó khăn. Hôm nay chúng ta liền làm thịt hắn đi!"

Tại Diệp Phong ký túc xá này một vùng nơi cửa, một vị thực lực đến linh sĩ sáu tầng hộ vệ, chặt chẽ trông coi cửa lớn, mục đích chính là vì duy trì học viện buổi tối trật tự, không cho một số học sinh xấu gây sự.

Hộ vệ ánh mắt tại phía trước một trận nhìn quét, chợt phát hiện có hai bóng người, chậm rãi đi tới.

"Đứng lại! Xem xem các người thế học sinh!" Hộ vệ đại hán, nhìn hai vị trên người mặc đồng phục học sinh người trẻ tuổi đi tới, lập tức vuốt bên hông loan đao, đi lên trước lạnh lùng nói.

Vân Trùng nhìn hộ vệ kia đại hán, khuôn mặt mang theo xem thường cười lạnh lùng, hai tay ôm cánh tay đứng ở tại chỗ. Một mặt khác, Khương Kiệt nhưng đi lên trước, quay về hộ vệ đại hán nói: "Chúng ta đi vào có việc!"

Trông coi đại hán nghe được câu nói này trong lòng có chút cảm thấy buồn cười, nơi này nhưng là hán quân hạt địa phương, loại này tiểu mao đầu lại đến làm can.

Hắn xem cũng không xem Khương Kiệt một chút, trực tiếp vẫy vẫy tay phái hắn trở lại. Nhưng là khi hắn xoay người chớp mắt, nhìn thấy Vân Trùng tám kia khuôn mặt quen thuộc, hơi sững sờ.

Làm học viện một phần, trông coi đại hán cũng là cực kỳ rõ ràng, trong học viện những kia chịu đến trọng điểm quan tâm Phong Vân bảng thiếu niên.

Hắn chỉ là tên hộ vệ, ngày sau thành tựu có khác biệt, đối với Vân Trùng ngày này mới, vẫn là không dám có thất lễ, đón nhận khuôn mặt tươi cười đối với Vân Trùng nói: "Tiểu huynh đệ, người là Vân Trùng chứ? Muốn như vậy vẫn là chờ vào đi tới, không phải vậy đến thời điểm ta sẽ làm khó."

"Người nếu là bán một cái nhân tình cho ta, chờ ta tắt nghiệp, nhất định không quên được người." Vân Trùng hai tay ôm cánh tay, lạnh lùng nhìn trông coi đại hán, chỉ để ý nói lời của mình.

ánh mắt ở trong hàm có xem thường ý vị. Lấy gia thế của hắn hiển hách, cùng với hơi cao thiên phú, rất tin tưởng dựa vào một câu nói, là có thể đem loại này xem cửa lớn mặt hàng trực tiếp thu mua.

Trông coi đại hán nghe được câu nói này, không có gì bất ngờ xảy ra quả nhiên trong lòng có chút dao động, dù sao ở đây làm cái trông coi, một tháng căn bản không lấy được vài đồng tiền, muốn thăng cấp làm học viện cao tầng, càng là không thể.

Biện pháp duy nhất, vậy thì là cùng trong học viện có tiềm lực học sinh kéo thật quan hệ, như vậy tại ngày sau chờ những học sinh này thăng chức rất nhanh, nói không chắc còn có thể giúp chính mình một tay.

"Đại ca, người cũng đừng nét mực, lão đại của ta không chỉ có là học viện phong vân thiên tài, càng là Trần Quốc đại tướng quân nhi tử. Ngày hôm nay người liền thức thời một chút, sau đó thiếu không được lòng tốt của người noi!" Khương Kiệt thấy cái kia trông coi đại hán còn do dự bất giác, nhất thời hơi không kiên nhẫn đi lên, cười nói.

Trông coi đại hán nghe được câu nói này, hơi sững sờ, biết rồi này Vân Trùng gia thế hiển hách, không do dự nữa gật gật đầu, loại này công tử bột, coi như là không thể cùng hắn giao hảo, vậy cũng tuyệt đối không thể tạo sự phản cảm của hắn.

Trông coi đại hán nhường đường ra, Vân Trùng hai người liền đi vào. . .

Diệp Phong giờ khắc này ngồi xếp bằng ở giường giường bên trên lầu dài, hoàn toàn không biết nguy hiểm đã đến lâm, trái lại cảm giác càng ngày càng buồn ngủ, liền hán từ trên giường nhảy xuống, cầm lấy trên vách tường một thanh loan đao.

Bước chân hần nhẹ chút, cả người dường như Vân Yến giống như, mềm mại rơi vào xà ngang bên trên, lưng biếng nghiêng người dựa vào, trên mặt buồn ngủ mông lung đánh cái ha Cất, lấp bắp nói: "Ồ ~. . . Muộn như vậy, bọn hần hần là cũng không gấp qua đến rồi đi."

"Àm!" Mà ngay khi Diệp Phong đã thả lỏng khăn dịch, chuẩn bị tại trên xà ngang tiểu mị một hồi thời gian, bỗng nhiên, trong phòng môn, bị một cước thô bạo đá văng đến.

Này đột ngột tiếng vang, làm cho Diệp Phong bỗng nhiên ngẩn ra, nhất thời trong lòng ừ rừ hồn nhiên biến mất, suýt nữa suýt chút nữa từ bầu trời rơi xuống đi.

Hần tại bầu trời đè ép an ủi, sắc mặt mang theo âm lãnh nhìn phía dưới hai bóng người, trong lòng nặng trĩu: "Nói đến liền đến, lẽ nào các người là ta dường cầu sao?"

Tối tăm trong phòng, hai bóng người bên trong Khương Kiệt đầu tiên là đạp bước về phía trước, cười lạnh lùng nhìn trên giường đệm chăn, quát lên: "Rác rưởi, biết chúng ta đến rồi, người còn không đứng lên, thảo!"

Khương Kiệt kiêu ngạo hung hăng tới cực điểm, buổi sáng chuyện mắt mặt, hần đến hiện tại cũng không có quên, bây giờ càng là có một loại dự cảm, sau đó nhất định sẽ cùng Vân Trùng đem Diệp Phong phế vật này đánh cho tàn phế, bỏ ra miệng ác khí!

"Khương Kiệt, người đi xem xem." Vân Trùng cánh tay đụng một cái Khương Kiệt, nhàn nhạt nói. Hần đối với này hắc ám chỗ, trong lòng thoáng kiêng kỵ, thường ngày liền quen dùng ám chiêu hần, cũng là cực kỳ phòng bị bất kỳ xa lạ hoàn cảnh.

"Àn, lão đại!" Khương Kiệt gật gật đầu, trên mặt hiện lên cười gằn. Trong óc đã nghĩ làm sao đối phó Diệp Phong, hồn nhiên không biết Vân Trùng là muốn bắt hần đi làm dò đường đá.

Diệp Phong hướng về phía dưới quay về giường gầm rú Khương Kiệt, bắt đắc dĩ lắc đầu cười lạnh lùng, thực sự không hiểu nổi trên thế giới làm sao có như thế yếu nịnh nọt ngớ ngẩn, hần từ đầu bên trong móc ra hôm qua mua đồ, còn lại một viên miếng đồng, kẹp ở trên ngón tay nhắm vào lên.

Khương Kiệt không hề do dự đi tới, song quyền nắm đến cột kết vang vọng, tại đi tới trên đường thời gian, bỗng nhiên biến thành đại chạy, trong lòng tràn ngập đánh người vui sướng.

"Xèo" một đạo phá vang lên tiếng gió, Khương Kiệt khuôn mặt bị một vật cứng sát qua, nhất thời mang ra một vòi máu trên không trung biểu xạ.

Hần cảm giác được đau đớn, về mặt đột nhiên cứng ngắt dừng bước lại. Dùng tay tiếp được từ trên mặt rơi xuống không biết tên vật cứng, ngón cái sờ sờ, nhìn chăm chăm phía trước giường, tức giận nói: "Người lại dùng miếng đồng đập ta?"

Tối tăm trong tầm mắt, Vân Trùng mơ hồ nhìn thấy Khương Kiệt trên mặt cái kia biến thành màu đen máu tươi, trong lòng rất là vô cùng kinh ngạc, Diệp Phong buổi sáng bị chính mình đánh thành trọng thương, bây giờ coi như là liền đứng e sợ đều sẽ rất miễn cưỡng ba a? Làm sao còn có năng lực hại người?

Kinh ngạc chốc lát, Vân Trùng nhưng là cảm giác thấy hơi khinh bỉ, này mặc dù có chút khả nghi, thế nhưng dựa vào hần Linh Đồ cảnh tám tầng thực lực, tại sao muốn sợ Diệp Phong này Linh Đồ cảnh hai tầng rác rưởi?

Vân Trùng cười lạnh lùng, thân hình một cái lao nhanh, lòng bàn tay mang theo một luồng sóng linh khí, quay về giường mà đi, trên mặt tất cả đều là xem thường cùng trào phúng, phúng nói: "Hừ! Ta ngược lại muốn xem xem, người này rác rưởi đến tột cùng là đang đùa trò gian gì?"

Diệp Phong thấy cái kia Vân Trùng ngông cuồng, càng trực tiếp chạy về phía cái kia không người giường, trong lòng đại vì mãn ý. Lúc trước đâm chiêu thi phương án chiến đấu, toàn bộ nổi lên một đường. Hần ánh mắt rừng mình, thân hình vội vã vọt xuống, trực tiếp chính là rơi vào Khương Kiệt bên cạnh. Loạn đao trong tay bỗng nhiên nâng lên, một đạo máu tươi theo đao phương hướng, bắn mạnh mà ra.

"A! Ta. . . lỗ tai, lỗ tai a!" Khương Kiệt đứng tại chỗ, hơi nướng mảy, cảm giác được bên trái đầu một trận đâm nhói. Bàn tay sờ ruột sờ sờ, chính là phát hiện tả nhĩ đã không cánh mà bay, trên tay tất cả đều là sền sệt máu tươi.

"Ha ha, đi trước." Diệp Phong nằm rạp trên mặt đất, song chưởng chống đất, tiếp theo đem hai chân quay về cửa tinh chuẩn vung một cái. Hai con giày tại Khương Kiệt trước mặt ném, bóng đen hoàn mỹ điệp hợp nhất lên, giống như kết hợp ra một đạo nhân hình quay về ngoài cửa bay đi.

"Thảo! Ta. . . Muốn giết người!" Khương Kiệt con mắt nằm dày đặc tơ máu cũng ngậm lấy lệ, khi nhìn thấy đem mình lỗ tai cắt đứt kẻ cầm đầu "Bóng người" trốn ra ngoài cửa, tức giận cuồng chạy tới, gào thét nói.

Vân Trùng nghe thấy Khương Kiệt kêu to, trong lòng cảm giác càng ngày càng quý dị, không nghĩ tới Diệp Phong lại tốc độ nhanh như vậy. Hần nhìn Khương Kiệt đi ra ngoài truy "Bóng người" cũng là không ở quán giường, gấp vội vàng xoay người cũng là hướng về cửa phóng đi.

Bất quá Vân Trùng không bước ra vài bước, bỗng nhiên, cảm giác được một luồng uy mãnh khí thế, đối với mình cái bụng kéo tới.

"Nhật hà thăng chân rồng!" Diệp Phong một tiếng quát chói tai, giờ khắc này rốt cục từ nằm rạp bên trong rộng mở đứng dậy, bàn chân trên hùng hồn linh khí ba lưu, phát sinh từng đạo từng đạo hào quang lại giống như đã biến thành sóng biển, mạnh mẽ đánh về Vân Trùng ngực, đem phòng nhỏ nhất thời chiếu lên sáng rực.

Vân Trùng sắc mặt đột nhiên cương, kinh ngạc nhìn phía dưới, cái kia bị hào quang rọi sáng châm biếm khuôn mặt, cuối cùng đã rõ ràng rồi mình bị đùa bỡn.

Một ngum máu tươi dâng lên mà ra, Vân Trùng bay ngược trọng suất sau lưng mép giường trên, mãnh liệt ho ra mấy cái tụ huyết, nhẩn nhẩn đau đớn vừa mới chuẩn bị đứng dậy. Bỗng nhiên cảm giác bột trước phát lạnh, một thanh lạnh giá lưỡi đao chống đỡ lại đây.

"Đừng nhúc nhích!" Uy nghiêm đáng sợ lạnh ngừ truyền vào trong tai, Vân Trùng giờ lên cái trán, chỉ thấy hai con giống như ác ma hai mắt hiện lên ở trước mặt mình.

Vân Trùng nuốt ngum nước bọt, nhìn đôi mắt này chủ nhân, cảm giác được mùi vị của tử vong. Trong lòng mặc dù có chút một tia không phục, nhưng là bây giờ tình huống, hẳn nào dám tại nghĩ quá nhiều, bỏ qua tự tôn cầu xin tha thứ: "Đứng. . . Không nổi, đừng giết ta. Ta nhận sai, cầu người bỏ qua cho ta đi! Sau đó ta sẽ không tại quấy rầy người."

Diệp Phong khước miệng xẹt qua một nụ cười gần, có chút buồn cười Vân Trùng lại hiện tại cầu xin tha thứ, như không phải là bởi vì ngẫu nhiên phát hiện Mộc Đồng sức mạnh, hôm nay, chính mình thì sẽ tại trọng thương mê man, bị người không chút lưu tình đưa đi Quỷ Môn quan!

Sắc mặt hần phát lạnh, đao trong tay không chút lưu tình mãi tại Vân Trùng yết hầu bên trên, vẽ ra một đạo Huyết Ngân, hồ hững nói: "Người thật tốt cười."

Diệp Phong vừa mới chuẩn bị đem Vân Trùng chém giết, nhưng là bỗng nhiên phía sau một loạt tiếng bước chân, cùng với lớn tiếng gào thét truyền đến.

Thiếu một cái lỗ tại Khương Kiệt, biết rồi đã bị sái, vội vàng cản trở về nhà bên trong, hai đôi tràn ngập tơ máu hai mắt nhìn chăm chăm Diệp Phong. Hần phần nộ sau khi, cái gì cũng mặc kệ, nắm đầm liền quay về Diệp Phong đập tới.

Diệp Phong cảm nhận được cái kia cổ không cho khinh thường sức mạnh, chính tại áp sát đầu của chính mình, trong lòng kinh hãi.

Bởi vừa rồi cái kia một cước sử dụng, trong cơ thể linh khí đã không nhiều. Nếu là đang bị cú đâm này bắn trúng sau đầu, coi như giết chết Vân Trùng, hẳn cũng đến chết ở chỗ này. Thiên phú đã khôi phục, nếu như chết đi như vậy cũng quá không có lời.

Không có cơ hội lựa chọn, Diệp Phong nghiêng người lóe lên, trực tiếp thiểm né qua. Khương Kiệt lao nhanh thân hình không kịp ngừng lại, liền mạnh mẽ va về phía, sau lưng hần Vân Trùng.

Bởi bất ngờ phù hợp, này miệng của hai người dĩ nhiên là đụng vào nhau, sâu sắc hôn môi ở cùng nhau.

Diệp Phong nhìn hai người này miệng đối miệng hôn môi, như vậy "Hài hòa" cảnh tượng, thực sự để hần có chút đại ra lên.

Bất quá hiện tại không phải là sững sờ thời điểm, hần trong nháy mắt chính là hoãn đi qua thân, đột nhiên hướng một bên nhảy tới, đem đánh vỡ cửa sổ, vươn mình hoá tốc thoát đi.

"Con mẹ nó!" Vân Trùng nổi giận đứng dậy, hướng xuống đất thả một ngum nước bọt, không ngừng chửi miệng ba, trong lòng cảm giác được cực kỳ buồn nôn, đem cái kia thân trí lại còn có chút hoảng hốt Khương Kiệt đập bay.

"U! Chuyện này. . . Đồ con lợn lại như vậy lỗ mãng đụng tới, vừa nãy Diệp Phong nếu như không có quản hần, vậy ta đêm nay sẽ cho tên khốn này hại chết!" Vân Trùng lửa giận trong lòng thiêu đốt, ánh mắt của hần mang theo độc ác nhìn Khương Kiệt, nghĩ đến vừa rồi chính mình tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, trong lòng liền tràn đầy nghĩ mà sợ.

Hần nhìn Khương Kiệt còn tại trong lúc hoảng hốt, bàn tay từng luồng từng luồng linh khí dòng chảy xiết thẳng tới, muốn đánh chết.

Nhưng là bỗng nhiên, khi hần nghĩ tới việc này người khôi xướng Diệp Phong, như không có chuyện gì xảy ra chạy trốn, nhưng chỉ được phần nộ lắc lắc đầu, lập tức phân rõ chủ thứ, chợt không chậm trễ chút nào hướng về ngoài phòng chạy đi.

Tiểu Bạch: khặc khặc =)) thật là vì ..diệu!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6:: Ảo giác phản kích

Diệp Phong hướng về xa xa chạy gấp mà đi, vừa rồi nếu không có là đánh lên, lấy hấn Linh Đồ cảnh ba tầng thực lực, làm sao cũng chế phục không được Vân Trùng, dù sao giữa hai người này thực lực, vẫn là chênh lệch rất xa.

Bây giờ giết chết Vân Trùng kế hoạch chưa thành công, Diệp Phong cũng chỉ có lựa chọn thoát đi, nếu như bị Vân Trùng đuổi theo, đêm nay chỉ sợ là không có bất kỳ đường sống.

"Diệp Phong!" Mà ngay khi Diệp Phong trong đầu, chính suy nghĩ đón lấy nên đi nơi nào, an toàn nhất thời điểm, bỗng nhiên, Vân Trùng lạnh lẽo quát lạnh âm thanh, từ phía sau truyền đến.

Diệp Phong nghe được thanh âm này, sắc mặt ngẩn ra, chợt không chút do dự đem bước chân tăng nhanh, hấn tuyệt đối không nghĩ tới, Vân Trùng tốc độ nhanh như vậy.

Ngay sau đó, nếu là không thể trốn thoát, bị đuổi theo vậy thì hào không cơ hội.

"Bá" một tiếng, thân hình mơ hồ từ cao thấp hạ xuống, che ở Diệp Phong phía trước. Khi thân hình kia xoay người, đêm tối bên dưới âm lãnh mặt trên, hai đôi con ngươi đen nhánh tránh qua một đạo hàn mang, lạnh như băng tại đêm tối truyền ra: "Rác rưởi, ngươi còn muốn trốn?"

Diệp Phong hơi run run, cái trán sợ hãi lưu lại một tia mồ hôi lạnh, ánh mắt hướng về bốn phía nhìn ngó. Hấn bình phục một thoáng tâm tình, sắc mặt trở nên nghiêm nghị lên, quay về Vân Trùng cười nhạt nói: "Ha ha, đi không xong."

Trong lòng hấn rõ ràng, bây giờ đã bị chặn đứng cơ hội chạy trốn đã không lớn, không thể làm gì khác hơn là cầu giàu sang từ trong nguy hiểm.

Vân Trùng nhìn Diệp Phong đứng tại chỗ bất động, phảng phất là đã định chỉ giẫy dựa ngoan ngoan chuẩn bị bó tay chịu trời đáng dấp, trên mặt hấn hiện lên tàn nhẫn mà lại vui sướng nụ cười.

Vân Trùng chậm rãi hướng về Diệp Phong đi tới, điềm nhiên nói: "Diệp Phong, ta hiện tại liền tiễn ngươi về Tây thiên!"

Cười lạnh lùng xong, Vân Trùng bước chân một bước, thân hình dường như một con xé gió mũi tên nhọn, quay về Diệp Phong cấp xạ mà đi. Tối gần thời gian, bàn tay đại lực đẩy ra, hình thành một luồng mạnh mẽ mà lại ác liệt kinh phong, đánh về phía mặt của hấn.

Diệp Phong cảm nhận được này cường hấn kinh phong, trong lòng không dám có nửa phần khinh thường, bước chân quay người lại hình nhanh nhẹn tránh khỏi, chợt, nắm đấm cũng thuận theo tự nhiên, hướng về Vân Trùng mặt ném tới.

Nhanh như vậy tốc công kích, Diệp Phong lại còn có phản kích khe hở, Vân Trùng không khỏi ngẩn ra, chợt chau mày, thân hình loáng một cái cũng là né tránh công kích, bàn tay dường như một cây đao dao giống như, đối với hấn nộ bổ xuống.

"Ha ha." Diệp Phong nhìn thấy cái kia Vân Trùng trên mặt nôn nóng, khoe miệng có ý bóc ra một vết chàm biếm, nhìn trúng rồi thời cơ đem đầu một bên, liền đem công kích không mẫn không nhạt né tránh.

Hai người thực lực chênh lệch xa xôi, Vân Trùng hai chiêu lại cũng không bắn trúng Diệp Phong, chuyện này quả thật là một loại si nhục, căm tức hấn đem cả người linh khí toàn bộ phóng thích, khí thế trong nháy mắt tăng vọt, cùng vừa rồi cái kia hững hờ đáng dấp muốn so sánh với, quả thực như hai người khác nhau.

Hấn chỉ lo Diệp Phong có ngừng lại cơ hội, nắm đấm vội vàng hướng trên mặt của hấn đánh tới, phần nộ quát: "Lần này, xem ngươi này rác rưởi làm sao trốn!"

Đột nhiên tốc độ tăng vọt Vân Trùng, xác thực để Diệp Phong có chút bất ngờ, hấn còn chưa hoàn đi qua thần, chính là bị trọng quyền bắn trúng mặt, trực tiếp bắn ngược mà ra, bay vọt mấy trượng xa chặt vật trọng suất trên mặt đất.

"U, phi! Diệp Phong, đủ sáng khoái đi, tiếp đó, ta muốn tính với ngươi coi như ngươi vừa nãy đá ta trưởng, ha ha." Vân Trùng nhìn ngó, Diệp Phong tại chính mình trên nắm tay, di lưu lại đỏ sẫm máu tươi. Trên mặt tràn ngập chàm biếm cùng trào phúng, hướng xuống đất trên nhô bãi nước bọt, cú đấm này hấn phát tiết, thật có chút sáng khoái.

Diệp Phong nghe được những câu nói kia, sắc mặt cứng đờ, cả người phát lạnh, từ trên mặt đất nhanh chóng bò dậy. Ánh mắt của hấn cẩn thận nhìn chăm chăm xa xa Vân Trùng, đem trong miệng đồ nát hàm răng, hỗn ngâm lấy máu tươi thổ ở trên mặt đất, lau lau khoe miệng, thảm nói: "Phiền phức, ta cùng thực lực của hấn chênh lệch quá lớn, một đùa thật sẽ thua."

"Xem chừng!" Vân Trùng cười gằn, linh khí chậm rãi lưu chuyển đến bàn tay, tại nơi lòng bàn tay không ngừng uốn lượn, hình thành một luồng cô động linh khí đạn, thân hình lao nhanh mà ra, nhanh chóng áp sát Diệp Phong.

Nhìn cái kia nơi lòng bàn tay sóng năng lượng, Diệp Phong trong lòng có chút run rẩy, nguồn sức mạnh này cường hấn, hấn trong lòng hiểu rõ, tuyệt không là lập tức có thể chống đối. Nếu không thể né tránh, như vậy chắc chắn phải chết.

Nhìn cái kia nguy hiểm sắp xảy ra, Diệp Phong vội vàng xoay người chuẩn bị thoát đi, mà mới vừa quay người lại, một đạo vang trầm âm thanh ở phía sau truyền ra, để hấn không khỏi rung mình một cái.

"Bính!" Âm thanh sau lưng Diệp Phong ầm ầm nổ vang, rồi lại trong nháy mắt biến mất, khói bụi tràn ngập.

Diệp Phong cả người cứng ngắc đứng tại chỗ, khi phát hiện mình không có chuyện gì, trầm ngâm chốc lát, nuốt nước miếng một cái. Lúc này mới nghiêng đầu đi, ánh mắt hướng về phía sau nơi nhìn tới.

Chỉ thấy Vân Trùng một mặt ngao ngễ, khoe miệng cười gần tòn trên mặt đất, tại bàn tay của hắn phía dưới, một đạo liễu lĩnh khói xanh hố sâu, tại khói bụi biến mất sau khi, chậm rãi tái hiện ra.

Hiển nhiên cái kia một tiếng vang trầm thấp, là hắn oanh kích mặt đất tạo thành.

"Rác rưởi, ngươi sợ cái gì. Ta sẽ không dễ dàng giết chết ngươi, ta muốn đem ngươi đùa bốn chết, ha ha, hiểu?" Vân Trùng cười gần ngắc đầu lên, đối diện Diệp Phong cái kia thoáng mang theo kinh hãi hai con ngươi, chậm rãi đứng lên, vỗ tay một cái, hơi hột trào phúng nói.

Vốn là tự kiêu Vân Trùng, bây giờ đối mặt tu vi lòng đất Diệp Phong, chỉ là coi hắn là làm giun để chơi. Vân Trùng rất tin tưởng dựa năng lực của chính mình, có thể tùy ý đem Diệp Phong đùa bốn ở trong lòng bàn tay, muốn lúc nào giết chết đều được.

Lâm Phong cảm nhận được, câu nói này ở trong ý giễu cợt dày đặc, khuôn mặt đột nhiên trở nên bất đầu ác liệt, bị đâm trúng rồi tự tôn, hắn lửa giận trong lòng từ bay lên, không cách nào nhịn được đem song quyền chậm rãi nắm chặt.

"Rác rưởi! Ngươi nhìn cái gì vậy!" Vân Trùng cảm nhận được Diệp Phong đồng bên trong ác ý, sắc mặt trở nên chìm xuống, tiến lên trước một bước, đứng trước mặt của hắn, nổi giận quát nói.

"Xem kẻ ngu si." Diệp Phong ngắc đầu nhìn bầu trời mình nguyệt, đưa mắt hơi nhìn chăm chú, tiếp theo nhìn thẳng vào Vân Trùng, đầu tiên là lùi về sau một bước, nhàn nhạt mắng.

"U! Ta xem ngươi thật sự muốn chết." Vân Trùng nghe được câu này nổi trận lôi đình, đúng là không ngờ tới Diệp Phong chết đến nơi rồi, lại còn bốc lên một câu nói như vậy.

Hắn lửa giận trực tiếp đem lý trí chiếm cứ, trong cơ thể linh khí điên cuồng lưu chuyển lên, bàn tay bỗng nhiên đánh ra, một luồng bá đạo năng lượng quay về Diệp Phong nhào tới.

"Chiêu này không thành công cũng được không nhân, không thêm đến xia ta." Diệp Phong trong lòng thầm than, lần thứ hai liếc nhìn nhìn bầu trời mình nguyệt, sau đó lập tức trở lại trong chiến đấu, nhìn cái kia một chương áp sát, toàn lực đem tách ra, đồng thời trong tay loan đao rộng mở giờ lên.

Loan đao tại bầu trời nguyệt quang soi sáng bên dưới, phản xạ ra quỹ dị ánh sáng màu trắng, quay về Vân Trùng cái cổ bỏ tới.

"Ánh trắng mê tung đao pháp ~ "

Diệp Phong trong sáng tiếng nói truyền ra, Vân Trùng khẽ nhíu mày, cảm giác được ánh đao có chút chói mắt, bất quá nhưng vẫn là đem đao phong này thoát mái tách ra.

"Hừ, kẻ ngu dốt! Loại này mềm nhũn công kích, không hổ là rác rưởi dùng." Đối với loại này không nhanh không hoãn công kích, hắn lộ ra xem thường cười lạnh lùng, chân bỗng nhiên giờ lên, quay về Diệp Phong đá mạnh mà đi.

Diệp Phong hơi sững sờ, trong lòng đồ đầy là xem thường, đem cái kia đá tới đòn nghiêm trọng né tránh, đao trong tay thuận thế lại là bỏ tới. Nhìn như phổ thông công kích thủ pháp, nhưng là giấu điểm huyền cơ.

"Hừ! Trò mèo!" Vân Trùng khắp khuôn mặt là trào phúng, né người sang một bên, chột nắm đầm mang theo mệnh mỏng khí thế, liền đối với Diệp Phong ngược đánh ra.

Bất quá khi Vân Trùng nắm đầm vừa vịn đánh ra thời gian, một đạo chói mắt ánh sáng màu trắng, nhưng là bắn vào trong mắt của hắn. Trong chiến đấu đột nhiên mất đi tầm mắt, Vân Trùng bỗng nhiên ngừng ra, theo bản năng lùi lại mấy bước.

"Ha ha, chạy cái gì, không phải muốn giết ta sao. Ngốc qua, ta là không muốn dễ dàng giết ngươi, cố gắng chơi ngươi mới vui vẻ nhất." Diệp Phong châm biếm, trong lời nói rõ ràng có một đạo ý vị.

Vân Trùng nghe được câu nói này, sắc mặt tức giận tái nhợt, bất quá đối với Diệp Phong trào phúng mục đích, hắn rõ ràng trong lòng, không thể làm gì cười lạnh lùng một tiếng. Như trước hướng về phía sau thối lui, mãi đến tận tầm mắt khôi phục sau khi, lúc này mới dứt tợn mặt, hướng Diệp Phong lao nhanh mà đi: "Ta muốn bái da của ngươi!"

Rốt cục chiếm được ưu thế, Diệp Phong lập tức cũng là tại cùng Vân Trùng tranh đấu bên trong, không có hạ xuống phong.

Vân Trùng mỗi lần đem những này không hề tính sát thương chém vào né tránh, chuẩn bị phản kích Diệp Phong thời gian, nhưng thường xuyên sẽ phải chịu đao điện ánh sáng, đâm trúng con mắt mất đi tầm nhìn, đau đầu vạn phần.

Như vậy, hắn dần dần cũng là mất đi cùng Diệp Phong, tiếp tục ma xuống kiên trì, trong lòng bị giết ý tràn đầy.

"Được rồi, ngươi thật sự có thể đi chết rồi." Vân Trùng hét lớn một tiếng, lửa giận trong lòng cũng là bạo phát ra, song chương cùng xuất hiện chuẩn bị hướng về Diệp Phong đánh tới.

Nhưng là còn chưa xuất kích, Vân Trùng nhưng là ngạc nhiên nhìn thấy, Diệp Phong loan đao, nhưng trước một bước trước mặt vùng đến.

"Ừ, này con hoang!" Vân Trùng vội vàng thu hồi song chưởng, bỗng nhiên cúi người xuống, trong lòng tràn đầy khuất nhục. Chuẩn bị nghĩ một biện pháp thoát ly loại này, cục diện lúng túng.

Nhưng là tại hần suy nghĩ trong nháy mắt, ánh mắt lơ đãng hướng mặt đất quét qua, kinh ngạc phát hiện, trên mặt đất dĩ nhiên hơn mười thanh đao quý dị chui ra, đối với mình đậm nhanh lại đây.

Vân Trùng nhìn thấy tình huống này, trong lòng bỗng nhiên ngăn ra, bàn chân linh khí cấp tốc lưu động, trên mặt đất đập xuống, thân hình nhảy lên trên không, có chút không tìm được manh mối nghi vẫn nói: "Chuyện này. . . Lại là chuyện gì xảy ra?"

"Ha ha." Diệp Phong nhìn cái kia tỏ rõ về sợ hãi Vân Trùng, trên mặt hiện lên một vết nụ cười. Lý gia tổ truyền Địa giai cực phẩm linh kỹ, ánh trắng mê tung đao pháp, giờ khắc này rốt cục thấy hiệu quả quá.

Ánh trắng mê tung đao pháp: Linh khí hội tụ tại đao diện bên trên, đem ánh sáng phản xạ đến người thị giác thần kinh, do đó cho đối phương tạo thành ảo giác.

Đao pháp này tại nguyệt quang bên dưới làm ra hiệu quả mạnh nhất, coi như là cảnh giới cao hơn chính mình người, đều khó mà chống đỡ ảo giác xâm nhập, hoa trong gương, trăng trong nước nửa thật nửa giả.

Vân Trùng chậm rãi rơi xuống từ trên không thân thể, nhìn xa xa Diệp Phong trong tay nắm quý dị loan đao, trong lòng có chút kinh ngạc, thầm nói: "Chẳng lẽ hần đao này, là một loại nào đó Thần khí? Tiểu tử này là làm thế nào đạt được."

"Vân Trùng, ta cùng ngươi vẫn chưa quá to lớn thù hận, ngươi nhưng nhiều lần muốn muốn giết ta. Đêm nay, chính là giờ chết của ngươi!" Diệp Phong chậm rãi quay về Vân Trùng đi tới, hai mắt không lưu tình chút nào lập loè sát ý hàn mang, bây giờ mình đã nắm tuyệt đại ưu thế, nhất định phải thừa này đánh chết.

Diệp Phong thả người nhảy một cái lơ lửng ở không trung, loan đao trong tay ở trên không nguyệt quang chiếu xuống, phản xạ ra dị dạng ánh huỳnh quang, thân hình của hần giống như biến thành một con đi săn ưng thú, hướng về Vân Trùng cấp tốc đáp xuống.

Đơn giản động tác, tại trúng rồi ảo giác Vân Trùng trong mắt, liền phẳng phát bầu trời mấy vạn thanh cung tên, đối với mình che ngợp bầu trời gấp bốn tới, hình thành một loại thiên la trận thế, căn bản không đường thoái lui.

Vân Trùng chẳng biết vì sao sẽ xuất hiện kinh khủng như vậy trận thế, đối mặt tức sắp trở thành tổ ong tàn khốc kết cục, lập tức trong lòng sợ hãi vạn phần, bàn tay linh khí lưu chuyển mà lên, chợt liên tục hướng về bầu trời đánh ra, như đồng hóa vì là sóng biển giống như phiên cút đi, liều mạng dùng đem những kia cấp xạ mà đến cung tên hóa giải mất, bước chân không ngừng rút lui.

Diệp Phong thấy Vân Trùng lại ma xui quý khiến, lùi về sau né tránh sự công kích của chính mình, vô cùng kinh ngạc chỉ chốc lát sau, liền đã không còn chút nào chần chờ, hai mắt không nề mặt mũi lộ ra sát ý, bước nhanh đối với hần gấp xông tới.

Diệp Phong trong lòng lo lắng, đao pháp này tất nhiên mạnh mẽ, thế nhưng tiêu hao linh khí quá nhiều, không mau nhanh đem Vân Trùng đánh giết, chính mình sớm muộn cũng sẽ rơi vào linh khí khô cạn hiểm cảnh, tùy ý người khác xâu xé.

"Kháo! Còn lỗ tai của ta!" Bỗng nhiên, một đạo phần nộ rít gào vang lên, Diệp Phong lao nhanh thân hình hơi ngưng lại, hần nghi hoặc ngừng đầu lên.

Chỉ thấy ít đi tại trái Khương Kiệt, xuất hiện ở Vân Trùng phía sau, ánh mắt lạnh lùng, nghiêng răng nghiêng lợi theo dõi hần, dường như muốn đem Diệp Phong nuốt sống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7:: Cứu viện đến

Cảm nhận được Khương Kiệt cái kia phần nộ hỏa điểm, Diệp Phong hơi sững sờ, trong lòng cảm giác thấy hơi không ổn, xuất hiện ở trong cơ thể hần linh khí đã cực kỳ thừa thớt. Khương Kiệt tiểu tử này rồi lại một mực vào thời khắc này gia nhập chiến cuộc, như thế hao tổn nửa tất nhiên phải bị thiệt thòi, nhất định phải nghĩ một biện pháp.

"Nếu đến rồi, ta giúp ngươi đem mặt khác một cái lỗ tai cũng chém đứt, để hai bên đối xứng được rồi!" Diệp Phong hướng về xa xa Khương Kiệt, vùng

vẩy trong tay loan đao, lạnh lùng trên nói.

"ì, ta muốn giết ngươi." Bị Diệp Phong như thế một chế nhạo, Khương Kiệt sắc mặt cứng đờ, lửa giận trong lòng dâng thiêu. Tuy rằng hắn cũng không phải một cái mỹ nam tử, thế nhưng cũng tướng mạo đường đường, thanh tú, ánh mắt trời ít nhất làm cho người ta nhìn thoải mái. Nhưng là hiện tại ít đi cái lỗ tai, hết thấy đều không cần nói chuyện.

Khương Kiệt muốn cho tới bây giờ đã là tàn tật, ngày sau đã và mỹ nữ vô duyên, khuôn mặt liền đột nhiên dữ tợn lên. Hắn dường như nổi giận dãn thú, quay về Diệp Phong cuồng chạy tới, nắm đầm mang theo xé gió lực đạo đập về phía mặt của hắn.

Diệp Phong sắc mặt ngẩn ra, con khí thế này quả nhiên có chút đáng sợ, hắn không nghĩ tới, trước mặt Khương Kiệt lại bởi vì lỗ tai bị cắt việc, dưới sự tức giận thực lực lại tăng mạnh!

Miền cưỡng né qua nắm đầm, Diệp Phong gò má nhưng là bị cái kia cổ quyền phong, thổi đến có chút đầm nhói, hắn tránh né ra đến sau khi, nắm đầm cũng là vung ra, đập về phía Khương Kiệt khuôn mặt.

"Ta ngày hôm nay liền muốn để ngươi ném thừ, nhân cấp cực phẩm kính đao quyền lợi hại!" Khương Kiệt cười lớn, giờ khắc này đã gần đến điên cuồng, đem Diệp Phong cái kia không hề bắt mắt chút nào công kích tránh ra, từng sợi từng sợi linh khí từ trong cơ thể lưu chuyển mà lên, bao vây lấy quyền diện. Trong mơ hồ lại biến ảo ra đao kiếm ảo giác, lần thứ hai quay về hắn đánh tới.

"Trốn không xong rồi!" Diệp Phong nhìn cú đầm kia đánh tới, mặc dù là muốn tránh, nhưng là nhưng lực bất tòng tâm, bởi sử dụng tới Nguyệt Ảnh Mê Tung Đao Pháp, hắn linh khí tiêu hao thực sự quá nhiều, bây giờ sức cùng lực kiệt tốc độ giảm nhiều.

"Àm!" Một tiếng vang trầm thấp, Diệp Phong ngực mạnh mẽ đỡ lấy cái này trọng quyền, quần áo bị này kinh khí ép đến nát tan. Bất quá sắp bay ngược thời gian, hắn cũng liền bận bịu một tay nắm lấy Khương Kiệt thủ đoạn, gắt gao nắm hắn mạch môn, hào không chịu thiệt trả lại một quyền cho hắn.

Nhìn một quyền trong số mệnh, Diệp Phong chợt đem trong miệng ngậm lấy máu tươi, giờ khắc này quay về Khương Kiệt mặt phun mạnh mà ra. Thừa dịp Khương Kiệt tầm mắt mơ hồ, hắn lần thứ hai giờ lên nắm đầm, lại cho hắn mặt bù đắp một quyền.

"A. . . Ta muốn giết ngươi." Khương Kiệt bị Diệp Phong dùng như vậy xảo diệu thủ đoạn, liên tiếp trên mặt thu được hai lần đòn nghiêm trọng, trong lòng giận tím mặt.

Hắn mơ mơ màng màng lùi lại mấy bước, biến mất đã kinh biến đến mức bầm tím mặt trên máu tươi, hí lên quát. Hồng xong sau khi, chính là chuẩn bị xông lên, phải đem Diệp Phong đánh giết.

"Chậm đã! Ta muốn tự tay làm thịt hắn!" Chẳng biết lúc nào, Vân Trùng từ ảo giác ở trong về đi qua tâm thần, khi nhìn thấy Khương Kiệt động tác kia thời gian, trong lòng ngẩn ra.

Hắn đối với Diệp Phong hận thấu xương, không có cố gắng dãn vật một phen cũng được, có thể nào chấp tay để cho người khác giết chết, lập tức từ đằng xa tới rồi.

"Khương Kiệt, ngươi này rác rưởi cầu, đừng động thủ, để hắn đến." Diệp Phong nhìn cái kia chạy tới Vân Trùng, nghĩ đến cái kế hoạch, quay về Khương Kiệt mở miệng giễu cợt nói.

"Ừ, ngươi nói cái gì?" Khương Kiệt tức giận hai mắt tròn tròn, con ngươi hầu như đều sắp muốn rơi xuống.

Diệp Phong nhìn Khương Kiệt buồn bực đáng đáp, trong lòng rất hài lòng, chờ đợi Vân Trùng tới rồi thời gian. Bỗng nhiên, sầm mặt lại, hắn cố nén ngực đau nhức, hai chân bắn ra thân hình nhảy lên. Trong tay loan đao, quay về phía trước vung ra một đạo ánh huỳnh quang hội tụ dài lạ.

"Nguyệt Ảnh Mê Tung Đao Pháp!"

Tia sáng chói mắt tỏa ra, Vân Trùng, Khương Kiệt đều là bị tia sáng này đâm trúng. Bọn hắn ánh mắt hướng về phía trước vừa nhìn, vạn ngàn lưỡi đao huyền giữa trời lao đã lao đảo, xem đáng đáp, tựa hồ sắp đối với mình chém tới.

"Chuyện này. . . Đây là cái gì!" Khương Kiệt lần đầu linh ngộ loại này ảo giác, sợ hãi nói. Mà khi nhìn thấy, những kia lưỡi đao chém tới, sắc mặt cứng đờ, liều mạng thiểm trốn đi.

Một bên Vân Trùng nghe được Khương Kiệt lời nói, trong lòng có chút khinh bỉ thầm nghĩ lên: "Ừ, này ngớ ngẩn quả nhiên là trúng kế, óc heo."

Trước hắn có linh hội, hiểu rõ đây là ảo giác, tuy rằng vẫn chưa sót sáng thái quá, nhưng là còn đem linh khí tản ra, cẩn thận nhận biết tất cả xung quanh, để ngừa Diệp Phong đột nhiên tập kích.

Vân Trùng thực sự không ngờ tới, Diệp Phong vốn vẹn là Linh Đồ cảnh hai tầng thấp kém thực lực, lại đem chính mình chơi sút đầu mẻ trán, người như thế, nếu là hồi phục thực lực, thật là sẽ có bao nhiêu phiền phức?

Diệp Phong nhìn trước mặt hai người, quay về không khí liều mạng ra quyền vô tay, trong lòng đối với bọn hắn bộ dáng này cực kỳ thỏa mãn.

Sấn hiện tại cơ hội thật tốt, hắn không chậm trễ chút nào xoay người rồi đi, nhưng là mới vừa hướng phía trước bước ra một bước, da đầu chính là tê dại một hồi, tầm mắt một trận âm đạm, đao trong tay dĩ nhiên là lướt xuống, nguy hiểm cắm ở bàn chân một bên.

Suy yếu trạng thái kéo dài chốc lát, Diệp Phong rốt cục hoàn toàn hôn, hắn không nghĩ tới sử dụng hai lần "Nguyệt Ảnh Mê Tung Đào Pháp" lại chính là đến thân thể cực hạn.

Trầm tư chốc lát, Diệp Phong không dám cân nhắc quá nhiều, có chút không yên lòng nhìn một chút, cái kia như trước nằm ở trong hoảng hốt Vân Trùng hai người, đem đào thu vào bên hông, cất bước hướng xa xa bỏ chạy. . .

Tại Diệp Phong thân hình từ hắc ám biến mất, phía sau Vân Trùng, Khương Phàm, như trước là đứng tại chỗ, bọn hắn có thể nhìn thấy, chỉ có bốn phía cắm đầy vô số trường đao, giống như đao trùng. Dùng tay đi bắt chính là dường như hình ảnh, hoa trong gương, trắng trong nước khó có thể nhận biết.

Một lúc lâu, Vân Trùng rốt cục cảm giác được, bốn phía đao kiếm trở nên mật mờ, đầu tiên từ này hư huyền đao trùng về đi qua thân.

"Rác rưởi! Cho ta tỉnh lại!" Vân Trùng như đại mộng sơ tỉnh, ánh mắt lơ đãng nhìn thấy, cái kia Như Mộng như say Khương Kiệt, khuôn mặt hiện lên một vết tức giận, tiện tay lòng bàn tay trước mặt đánh tới, thô bạo mủi phần.

Khương Kiệt đi đi lảo đảo bên kia gò má, bị đánh một cái tát, nhất thời trở nên đỏ chót. Hắn từ mơ hồ trạng thái bên trong chậm rãi hoàn hồn, nhận ra được đau đớn, trở nên thoáng tức giận.

Bất quá, khi hắn vừa muốn mở miệng mắng to thời gian, nhìn thấy trước mặt âm lãnh kia quen thuộc khuôn mặt, nhất thời lại uể oải đi.

"Vân. . . Vân Trùng lão đại."

"Đừng!" Vân Trùng lại một cái tát quay về Khương Kiệt mặt đánh tới, nước miếng văng tung tóe nổi giận nằng. Hôm nay Khương Kiệt không chỉ kém điểm hại chết hắn, hơn nữa còn cướp đi hắn nụ hôn đầu.

"Người này thùng com! Đêm nay, người dù như thế nào đều muốn đem Diệp Phong, cho chộp tới trước mặt của ta. Bằng không người lảo đảo phải cũng đừng mong muốn rồi!"

Kỳ thực Vân Trùng càng tức giận là, như không phải là bởi vì Khương Kiệt động tay động chân, không hề phối hợp, bây giờ Diệp Phong đã sớm chết rồi một trăm về, hắn lại sao bị kẻ này đùa bỡn với cổ tay bên trong.

Khương Kiệt bặm mặt, đầu điểm cùng trông bởi dường như, lập tức xoay người trước tiên hướng về phía trước đuổi theo, giữa đường bên trong, hắn không được vết tích quả một chút phía sau Vân Trùng, tràn đầy khinh thường nói: "U, lão tử không chê người miệng thối, người lại như vậy mắng ta?"

Diệp Phong ngực đau đớn thêm vào thể lực tiêu hao, không đi hai bước liền muốn nghỉ một lát, thở trên mấy hơi thở, rốt cục đi tới ký túc xá ở ngoài mấy chục dặm cửa lớn.

Trông coi đại hán ánh mắt vì ngưng, nhìn thân hình kia lão đạo, chặt vật tới rồi thiếu niên, hơi sững sờ, đi lên trước lúc này mới phát hiện, hóa ra là thường ngày phân đồng nhiều vị lão sư nói tới chán nản thiên tài Diệp Phong, nghĩ đến lúc trước Vân Trùng đã từng đi vào, tâm tư liền tiếp lập tức tỉnh ngộ.

Phong Vân bằng học sinh trong ngày thường tuy là xưng huynh gọi đệ, bất quá thâm nhưng là không ai phục ai. Nguyên lai lúc trước Vân Trùng hai người đi vào, mục đích chính là vì muốn tìm người phiền phức, hiện tại Diệp Phong bộ này mô dạng vừa xem hiểu ngay.

"Diệp Phong bạn học, làm sao?" Trông coi đại hán, hư tình giả ý hỏi.

Diệp Phong quả này trông coi đại hán một chút, trong lòng có chút tức giận. Hắn tự nhiên là biết Vân Trùng cùng Khương Kiệt hai người, có thể thoải mái tiến vào ký túc xá này bên trong, nhất định là này trông coi thu rồi hai người kia chỗ tốt.

"Đa tạ quan tâm, không cái gì!" Diệp Phong bước nhanh hơn, hướng về ngoài cửa chạy đi, đôi mắt loại này bắt lương đại hán, trong lòng hắn không báo bất kỳ kỳ vọng, chỉ hy vọng không muốn bỏ đá xuống giếng chính là tốt nhất.

Hướng về phía trước đi rồi một hồi, Diệp Phong chợt phát hiện xa xa một đạo, bóng người mơ hồ dường như hướng về chính mình chạy tới, trong lòng bỗng nhiên ngăn ra, hắn đầu vì thiên hướng về phía sau nhìn một chút, kinh ngạc nói: "Chuyện gì xảy ra! Bọn hắn nhanh như vậy liền vòng tới phía trước đến rồi?"

"Diệp Phong!" Bóng người phía trước, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, có chút cấp bách quay về Diệp Phong chạy tới.

Nhìn thấy này tám tinh huống, Diệp Phong cả kinh, lập tức hướng về bên trái phương hướng, liều mạng chạy đi. Hiện tại chính mình suy yếu như vậy, cái kia nhân vật phía trước không phải Vân Trùng, nói vậy cũng không phải người tốt lành gì, nếu là Vân Trùng mời tới giúp đỡ bị tóm lấy liền sẽ chết rất thảm.

Diệp Phong mới vừa không đi ra ngoài vài bước, bóng người kia đột nhiên gia tốc, một thoáng che ở trước mặt hắn. Diệp Phong sắc mặt tái xanh, trong lòng căng thẳng sau khi, trong tay loạn đao liền đối với người bí ẩn kia ảnh quát tới.

Người bí ẩn này đối với Diệp Phong bất thành linh công kích, làm cho có chút kinh ngạc, vội vã nghiêng người tránh ra, tiếp theo nắm lấy bờ vai của hắn, hô to nói: "Là ta a, tiểu phong, người làm sao?"

Lần thứ hai nghe được thanh âm này, Diệp Phong lập tức cảm giác được cực kỳ quen thuộc, treo lên tâm rốt cục thả xuống, hắn quay người sang, quả

nhien Chân Hào Sáng tỏ rõ về lo lắng đang nhìn mình.

"Phóng khoáng! Ngươi làm sao đến rồi, thực sự là quá tốt rồi!" Diệp Phong tươi cười rạng rỡ, trong lòng lần được cảm động, chỉ cần Chân Hào Sáng có thể bảo vệ hắn, như vậy đêm nay liền có thể chạy thoát.

"Ta không yên lòng, buổi tối liền ghé thăm ngươi một chút. Trước tiên không nói cái này, ngươi chuyện gì thế này?" Chân Hào Sáng tràn đầy nghi hoặc đảo qua Diệp Phong chật vật mô dạng, tiếp theo ánh mắt dừng lại tại hắn rách nát trên ngực, khắp khuôn mặt là nghiêm nghị.

Diệp Phong cười khò lác lác đầu, vừa muốn mở miệng nói chuyện, phía sau một đạo tiếng hét phẫn nộ truyền đến: "Diệp Phong, ta xem ngươi làm sao chạy!"

Diệp Phong theo tiếng nhìn sang, chỉ thấy Khương Kiệt vội vàng chạy tới, trong lòng không khỏi có chút hoang mang, hắn không nghĩ tới lại nhanh như vậy liền đuổi theo.

Chân Hào Sáng nhìn Khương Kiệt trên đầu máu tươi, tại liếc nhìn nhìn Diệp Phong sắc mặt, chính là hiểu được đại khái xảy ra chuyện gì, lập tức đi lên trước hai bước che chở hắn, sắc mặt có chút khinh bỉ nhìn phía trước Khương Kiệt, lạnh lùng nói.

"Ngươi muốn làm gì?"

Khương Kiệt nhìn đột nhiên xuất hiện Chân Hào Sáng, có chút không tìm được manh mối, chẳng biết vì sao hắn sẽ xuất hiện. Trong lòng do dự không quyết định, bất quá cũng chỉ được lẳng lặng chờ tại chỗ, lấy thực lực của hắn đối phó Phong Vân bảng trên cao thủ, vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Khương Kiệt nhìn vậy thì liền đứng cũng không vững Diệp Phong, khê liếm môi mình, hắn rõ ràng bây giờ không đem hắn đánh giết, thả con này tiềm lực khủng bố con cộp về núi, ngày sau kết cục e sợ dị thường đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8:: Hiểm cảnh

"Hào Sáng, bỏ đi. Ta hiện tại rất suy yếu, kéo dài không chiếm được chỗ tốt." Diệp Phong nhìn ra Khương Kiệt trong lòng kiêng kỵ, tiến đến Chân Hào Sáng lỗ tai một bên, nhẹ giọng nói.

"Được rồi." Chân Hào Sáng nghe vậy gật gật đầu, nhìn một chút cái kia trạm cùng tại chỗ bỏ tay toàn tập Khương Kiệt, hừ lạnh một tiếng, chính là chuẩn bị cùng Diệp Phong rời đi.

Khương Kiệt nhìn đem chính mình lỗ tai cắt đi kẻ cầm đầu, lại chuẩn bị nhẹ như mây gió rời đi, song quyền chăm chú nắm lấy, trong lòng 10 ngàn cái không muốn.

Quan trọng nhất, hắn cảm giác ngày hôm nay Vân Trùng thật giống rất đừng nóng giận, nghĩ đến hắn tâm ngoan thủ lạt tính tình, trong lòng liền tràn đầy kiêng kỵ.

"Nếu để cho hắn cho lưu, đêm nay Vân Trùng chắc chắn sẽ không buông tha ta, không thể thả hắn đi."

Khương Kiệt hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm cái kia xoay người muốn cách hai người, trầm nghĩ trong lòng. Từng sợi từng sợi linh khí len lút dâng lên hai chân, bàn chân bỗng nhiên rơi vào thổ địa.

Ánh mắt của hắn chuyển đến Diệp Phong trên người, hít sâu một hơi thân hình lao nhanh mà đi, cùng với chờ đợi Vân Trùng trừng phạt, hắn muốn chẳng bằng lập tức hơi hơi kéo dài dưới thời gian.

"Ha ha!" Chân Hào Sáng cùng Diệp Phong sóng vai mà đi, nhận ra được phía sau có chút một luồng sát ý áp sát, hắn đột nhiên xoay người, quả nhiên là nhìn thấy Khương Kiệt cái kia gấp tập mà đến thân hình.

Nhìn cái kia không muốn sống vọt tới Khương Kiệt, Chân Hào Sáng châm biếm cười lạnh lùng, nhất thời Linh Đồ cảnh sát trọng linh khí, toàn bộ tản bên ngoài cơ thể. Song quyền nắm chặt, bàn chân đạp bùn đất tung toé, cũng là nhào tới.

Khương Kiệt nhìn trước mặt này cổ thể tiến công, lấy hắn năng lực sao dám khinh thường, bất quá bởi quá mức lỗ mãng, nhưng là né tránh không, không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ cùng với liều mạng.

Song quyền đụng nhau, linh khí lẫn nhau va chạm gian, phát sinh một trận khí lưu nổ vang âm thanh.

Khurong Kiệt hai tay tê dại một hồi, bị này cổ không ít thế tiến công kích lên thiên, dường như đoạn đực điều tàn nhẫn roi rụng, song quyền trở nên máu me đầm đìa, vừa rồi mang đến cho hắn một cảm giác, liền phảng phất là bắn trúng tinh sắt thép bản.

Chân Hào Sáng tu luyện linh kỹ, đều là phòng ngự loại hình vận dụng linh khí rèn đúc, coi như gặp phải đẳng cấp cao hơn chính mình trên một tầng đối thủ đều là không sợ hãi chút nào, Khurong Kiệt bản thân thực lực còn kém, càng là không cách nào đối với hắn tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Chân Hào Sáng thấy Khurong Kiệt bị một quyền của mình oanh phiến, khoe miệng cũng là xẹt qua một vết thoả mãn mỉm cười, chậm rãi quay về hắn đi tới, chuẩn bị tiến lên dành cho một đòn trí mạng. Những người này đối với hắn huynh đệ tốt hạ sát thủ, hắn đương nhiên sẽ không lưu chút hà tình cảm.

Khurong Kiệt nhận ra được Chân Hào Sáng mang theo nụ cười tàn nhẫn tới gần, trong khoảng thời gian ngắn lại là không cách nào nhúc nhích, cảm nhận được tử vong áp sát, trong lòng mất đi hết cả niềm tin.

Mà nhưng vào lúc này, một đạo thân hình tại Khurong Kiệt trước mắt tránh qua, để hắn nét mặt biểu lộ hi vọng nụ cười, nhưng là vền vền trong nháy mắt sau khi, trên mặt hắn nụ cười từ từ bị thất vọng che giấu.

Thân hình kia nguyên lai Vân Trùng, hắn nhanh chóng tới rồi, nhìn thấy Khurong Kiệt sắp bị đánh giết, nhưng chỉ là hơi đảo qua một chút, không chút nào ngăn cản Chân Hào Sáng. Chỉ là đem con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Diệp Phong, đằng đằng sát khí trực chạy tới.

Hiển nhiên, Khurong Kiệt loại này theo đuôi, ở trong mắt Vân Trùng căn bản không đáng nhắc tới, tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua giết chết Diệp Phong cơ hội, đến đi chuyển phiên phức tạp trình cứu hắn.

Nhìn thấy Vân Trùng như vậy nham hiểm, Chân Hào Sáng hơi nhướng mày, không ở quản cái kia Khurong Kiệt, bước chân xoay một cái, mấy cái nhanh chân vượt qua, may là đi tới Diệp Phong trước mặt.

Hắn nhìn Vân Trùng song chưởng đánh tới, hắn song quyền cũng là dường như đạn pháo giống như phát sinh, từng luồng từng luồng bá đạo linh khí, giống như là biển gầm ở trong không khí lẫn lộn tuôn trào ra.

Hai nguồn sức mạnh tương giao, sản sinh một luồng khá mạnh bão táp, Chân Hào Sáng, Vân Trùng hai người, đều là bị nguồn sức mạnh này phản chấn, sau lùi lại mấy bước lúc này mới dừng rơi xuống thân hình.

"Ha ha, thật đầy nghĩa khí, thấy chết mà không cứu chuyện như vậy, lại làm được như vậy bình tĩnh hờ hững?" Diệp Phong nhìn cái kia bị Chân Hào Sáng đẩy lui Vân Trùng, ánh mắt nhìn từ trên mặt đất, chặt vật bỏ lên Khurong Kiệt, có chút châm chọc cười nói.

Câu nói này vừa ra, Vân Trùng hơi run run, lén lút nhìn Khurong Kiệt một chút, trở nên hơi trầm mặc, một hồi lâu sau, quay về Diệp Phong mở miệng quát lên: "Khốn nạn, ngươi thiếu cho ta gây xích mích."

Mà Diệp Phong câu này bị trở nên mặt mày xám xịt Khurong Kiệt thu vào trong tai thời gian, đúng là chân chính xúc động tâm linh của hắn, trong lòng tràn ngập thất bại cảm.

Xác thực, hắn không ngờ rằng Vân Trùng, tại chính mình đối mặt hiểm cảnh thời gian, lại thật sự tuyệt tình tuyệt ý, không chút nào cân nhắc chỗ trống chính là đem chính mình vứt bỏ.

"Khurong Kiệt, thật không nghĩ tới phân lượng của ta lại cao hơn ngươi." Vân Trùng nhìn cái kia một bên cúi đầu ủ rũ Khurong Kiệt, lại mở miệng cười khẩy nói.

Vân Trùng nhìn sắc mặt kia có chút không dễ nhìn Khurong Kiệt, lại một lần nữa bị Diệp Phong đã kích, trở nên không biết làm sao lên. Bất quá vì vững chắc trận thế, hắn không thể làm gì khác hơn là đối với Khurong Kiệt an ủi: "Huynh đệ, đừng nghe hắn gây xích mích. Ngươi đi giết hắn, Chân Hào Sáng giao cho ta! Chờ thành công, ta chắc chắn sẽ không bạc đãi ngươi, đến thời điểm chúng ta tìm mấy cái nữ nhân, khỏe mạnh tiêu sái một hồi."

"Ha ha! Vân Trùng, ngươi dám nói lợi dụng xong Khurong Kiệt sau khi, liền thật sự sẽ thực hiện hứa hẹn sao?" Diệp Phong nhìn thấy Vân Trùng lại sốt sắng như vậy, trong lòng thật đắc ý, hắn đối với Chân Hào Sáng liếc mắt ra hiệu, khi chính mình lời nói xong. Hắn cùng Chân Hào Sáng liền phối hợp, đồng thời ki nờ nụ cười.

"Diệp Phong, ngươi đây là ý gì. Cút! Thiếu cho ta gây xích mích." Diệp Phong mỗi một lần bật thốt lên, Khurong Kiệt khuôn mặt sẽ tăng thêm một vết ý lạnh, Vân Trùng rất là kinh ngạc, lẳng nhục nói.

Nếu là vào lúc này Khurong Kiệt sải lên tính tình không làm, như vậy Vân Trùng đối phó Chân Hào Sáng đồng thời, khẳng định là không cách nào kiêng kỵ Diệp Phong, còn nữa nếu để cho hắn chạy, ngày sau nhất định sẽ nghênh đón vô số trả thù.

Vân Trùng sắc mặt cực kỳ khó coi, con ngươi đảo một vòng, đảo qua Khurong Kiệt đầu, bỗng nhiên nắm lấy trọng điểm, nanh cười nói: "Khurong Kiệt, lỗi tai của ngươi nhưng là bị gia hỏa này cho cắt xuống, ngươi trong lòng mình còn không rõ ràng lắm? Ta trước tiên đối phó Chân Hào Sáng, chính ngươi nhìn làm đi."

Vân Trùng lời nói xong, liền cũng là không tiếp tục để ý Khurong Kiệt, khoe miệng vẽ ra một đạo giả hoạt nụ cười, sau đó âm lãnh ánh mắt bắn về phía Chân Hào Sáng, hai chân giẫm một cái thân hình chính là gấp xông tới.

Khương Kiệt nghe được câu nói này, đứng tại chỗ giờ lên cái trán, nghĩ đến lỗi tai bị cắt, trong lòng hấn liền tràn ngập oán hóa.

Nhưng là, Diệp Phong cái kia xem ra là đang khích bác lời nói, lại nói chữ chữ đứng chỗ, không có nửa điểm lời nói dối, xác thực, tính mạng của chính mình xác thực không hấn có phân lượng. Vân Trùng đối với mình cũng không phải thật tâm, chỉ là đem chính mình cho rằng chân chạy hạ hấn.

Trong lòng mặc dù là chiến ý hoàn toàn không có Khương Kiệt, nghĩ đến Vân Trùng tại học viện thể lực không lồ, vì tiền đồ suy nghĩ, vẫn phải là cùng Vân Trùng đứng ở cùng một trận chiến tuyến.

Khương Kiệt cân nhắc lúc trước do dự có lẽ sẽ hạ thấp chính mình trung thành độ, lập tức lập tức cân phần sức sôi nói: "Diệp Phong, ngươi cảm gây xích mích ta cùng lão đại trong lúc đó quan hệ! Ta muốn giết ngươi, lấy chứng thuần khiết."

Dứt tiếng thời gian, Khương Kiệt thân hình lóe lên liền qua, sau một khắc chính là xuất hiện tại Diệp Phong bên cạnh.

Vân Trùng ở chỗ Chân Hào Sáng đây đưa đồng thời, thấy Khương Kiệt đi rồi cực đối phó Diệp Phong, khoe miệng cũng là nhắc lên một vệt thoải măn: Ha ha, lần này Diệp Phong làm sao cũng là trốn không thoát.

Bốn người đồng thời rơi vào một mảnh hùng lực đấu tranh bên trong, Diệp Phong đối mặt Khương Kiệt này không tha thứ công kích, tuy rằng có thể miễn cưỡng né tránh đến, bất quá dùng ra một phần khí lực, đầu chính là có chút phát trầm, đã tới cực hạn hấn, bây giờ lại có loại muốn bất tỉnh đi linh cảm.

"Hào Sáng nhanh nhắm mắt lại!" Diệp Phong đối với bây giờ trạng thái vô cùng bất đắc dĩ, vài lần suy nghĩ, bỗng nhiên trong đầu tránh ra một ý nghĩ, quát to.

"Ach! Ngươi chơi cái gì?" Chân Hào Sáng nghe được Diệp Phong này không hiểu ra sao lời nói, không khỏi có chút kinh ngạc, đại chiến thời gian nhắm mắt lại, cái này chẳng lẽ là làm cho người ta ngay ở trước mặt bia ngắm sao? Đối với này muốn chết cách làm, hấn hoàn toàn không có phối hợp.

"Nguyệt Ảnh Mê Tung Đào Pháp!" Diệp Phong ánh mắt không được vết tích đảo qua Vân Trùng, Khương Kiệt hai người, khuôn mặt hiện lên một vệt cười xấu xa, câu nói này cũng vẹn vẹn là vì lừa dối hai người này, còn Chân Hào Sáng có tin hay không đúng là không đáng kể.

Diệp Phong cầm trong tay loan đao giờ lên cao, trong cơ thể cuối cùng một tia linh khí đưa ra, bởi Chân Hào Sáng là bối đối với mình, này phản xạ ánh sáng, chỉ chiếu rọi đến Khương Kiệt cùng Vân Trùng.

Hai người bị tia sáng này đâm trúng, bởi lúc trước ăn thiệt thòi, trong lòng đối với chiêu thức kia cực kỳ kiêng kỵ, lập tức có chút kinh hoảng rút lui mấy bước.

Diệp Phong trong cơ thể linh khí có hạn, chỉ là lợi dụng linh khí để đảo diện phản xạ sang thẳng quang, nhưng cũng không có thể tạo thành ảo giác, vẹn vẹn là vì giờ trở lừa bịp mà mai phục phục bứt.

Hấn nhìn cái kia híp mắt lùi về sau Khương Kiệt, lạnh lùng nói: "Khương Kiệt, cái mộng của ngươi muốn nở hoa rồi!"

Khương Kiệt nghe được Diệp Phong câu nói kia, bỗng nhiên chấn động, chợt cười lạnh lùng nhanh chóng xoay người. Nhưng là cười lạnh lùng đến một nửa, hấn cảm giác được lỗi tai bên phải đau đớn, sắc mặt cứng đờ, đột nhiên tan nát cõi lòng gào thét lên: "Ha ha, đừng hòng tính toán. . . A, ta Khảo. . . Tiểu nhân hèn hạ!"

Nguyên lai hấn cảm giác tai phải mất lạnh, cảm thấy không lành sờ sờ, chính là phát hiện lỗi tai phải lại bị Diệp Phong cho thừa cơ cắt đứt. . .

Hiện tại ít đi hai cái lỗi tai Khương Kiệt, có thể coi là người không người quý không, hấn hiết tư bên trong giận dữ hét: "Diệp Phong! Ta không giết ngươi, thể không làm người!"

Diệp Phong không nghĩ tới đến như vậy thoải mái lừa gạt đến Khương Kiệt, khi nghe Khương Kiệt tan nát cõi lòng gầm rú, khuôn mặt trở nên hơi lạnh, thừa dịp hấn còn tại phát điên, bàn chân bỗng nhiên rút ra quay về hấn cái mộng đá tới, quát lạnh: "Gục xuống cho ta!"

Bàn chân đạp trúng cái mộng, Khương Kiệt đầu bắn thẳng đến mặt đất, "Ầm" một con cắm vào bãi cỏ, nhét một cái thấp thổ.

Sau đó, một bên Vân Trùng cũng là con mắt mộng lung, trong lòng nghi thần nghi quỷ, chính đang suy đoán đến tột cùng như thế nào thật như thế nào giả thời gian, Chân Hào Sáng xé gió nắm đầm căn bản không hề dự liệu, liền đem hấn đánh cho vuron mình rơi xuống đất.

Xa xa, trông coi đại hấn hai tay báo kiên, rất có hứng thú bàng quan, khi hấn nhìn thấy Diệp Phong cái này đã chán nản rác rưởi, lại dùng kẻ như vậy hoàn mỹ thắng lợi, không khỏi có chút kinh ngạc.

Hấn nguyên bản cũng không phải nguyện định lưu loại này bởi vì thượng vị mà khỏi xướng xung đột, nhưng là thấy Vân Trùng hai người tình huống có chút không ổn, nhớ tới nhà hấn sự tình hiển hách có thể nịnh bợ một thoáng, không khỏi động nổi lên ra tay giúp đỡ ý tứ.

. . .

Chân Hào Sáng thấy cái kia Vân Trùng đã bị thua, trong cơ thể linh khí bỗng nhiên sôi trào lên, nắm đầm mang theo một luồng mất đi tư thế, quay về hấn bỗng nhiên đánh tới, thể tất yếu sản hiện tại đem đánh giết.

Mà ngay khi Chân Hào Sáng sắp nắm đấm bắn trúng Vân Trùng khuôn mặt thời gian, một đạo cực cường sức gió, đem thân hình của hắn thổi đến mức đều là có chút bất ổn.

"Dừng tay! Tại trước mặt ta đánh nhau, không khỏi cũng quá làm càn chứ?" Trông coi đại hán tức giận nói, thân hình chạy nhanh đến, trong nháy mắt xuất hiện ở Chân Hào Sáng trước mặt, chăm chú nắm lấy thủ đoạn của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9:: Chạy thoát

"Người làm gì!" Chân Hào Sáng có chút kinh ngạc này không tên cử động, nhìn trước mặt trông coi đại hán, tức giận quát.

"Hừ! Làm gì. Cút ngay cho ta!" Trông coi đại hán hơi nhướng mày, lạnh giọng quát lớn, liền đem Chân Hào Sáng đại lực quăng văng ra ngoài.

Đem Chân Hào Sáng bức lui, ánh mắt của hắn ôn thuận chuyển hướng, cái kia nằm trên mặt đất trên trên mặt có chút một chút cảm kích Vân Trùng. Trong lòng âm thầm đắc ý lên, xem ra chính mình xuất thủ cứu tiểu tử này, quả nhiên là không sai.

"Đa tạ!" Vân Trùng bò đứng lên, quay về trông coi đại hán ôm một quyền, ngỏ ý cảm ơn. Chợt ánh mắt lạnh lẽo âm trầm nhìn chăm chăm xa xa Diệp Phong, đối với với mình hiện nay quần cảnh, cảm thấy hết sức trào phúng. Bực này phú có tâm kế giao hoạt người, suy nghĩ một chút cũng làm cho người nghĩ mà sợ, như không nhanh chóng chém giết tương lai hậu hoạn vô cùng!

Diệp Phong có chút ngạc nhiên, này trông coi đại hán lúc trước vẫn không tới ngăn cản, bây giờ nhìn thấy Vân Trùng đã mất hạ phong, lập tức lại đây hiệp trợ, xem ra quan hệ của bọn họ có chút không bình thường.

Nếu là hắn tại chặn đánh giết chính mình, coi như mình khôi phục dĩ vãng thực lực, tại thêm vào Chân Hào Sáng hỗ trợ, e sợ đều là không có phần thắng chút nào, dù sao linh đồ cùng linh sĩ trong lúc đó chênh lệch vẫn là quá to lớn.

"Hào Sáng, tránh mau!" Diệp Phong tìm hiểu tình hình không lạc quan, vội vàng hướng Chân Hào Sáng quát lên.

Chân Hào Sáng nghe được Diệp Phong này có chút lo lắng giọng nói, không có chút gì do dự, lập tức đem hắn nâng lên, bóng người nhảy mấy cái trong lúc đó, chính là biến mất ở ánh trăng bên trong, lưu đi tới phía trước trong bóng tối...

Nhìn hai người này rời đi, Vân Trùng bó tay hết cách đứng tại chỗ, trầm ngâm chốc lát, nhìn cái kia một bên vùi đầu tại đồng đất không rút ra được Khương Kiệt, trong lòng buồn bực cùng đôi bại cảm.

Bây giờ hắn linh khí đã tiêu hao hơn nửa, thương thế không nhẹ, đuổi tới cũng không nhất định có thể đánh thắng được Chân Hào Sáng. Muốn này trông coi đại hán giúp mình giết chết Diệp Phong, hay là còn sẽ nhờ đó mà mở ra rất nhiều điều kiện.

Vân Trùng muốn đến nơi này, không khỏi song quyền nắm cột kẹt vang vọng. Hắn thực tại không nghĩ tới giết Diệp Phong này Linh Đồ cảnh hai tầng rác rưởi, lại để Linh Đồ cảnh tám tầng chính mình như vậy mất công sức, chuyện này thực sự khiến người ta xấu hổ!

"Ha ha! Cuối cùng kết thúc rồi!" Diệp Phong bị Chân Hào Sáng giang lên đỉnh đầu, nhào tới trước mặt gió đêm, thổi bay sợi tóc của hắn, sang sảng âm thanh ở trong đêm tối vang vọng, nguy hiểm sau khi trong lòng hắn đặc biệt sướng khoái.

"Tiểu Phong, sau này ngươi chuẩn bị làm hà dự định?" Chân Hào Sáng trong lòng sầu lo, lần này không có đem Vân Trùng diệt trừ, nói vậy ngày sau sẽ có rất nhiều phiền phức.

Dù sao trong học viện cùng hắn quan hệ hữu hảo người thực sự quá nhiều, nếu là chết rồi đúng là không có quan hệ gì, bất quá hắn hiện tại nếu là có mệnh sống sót, tất nhiên sẽ vận dụng nhà mình hùng hậu tài lực, dụ khiến những thiên tài đó các học viên, đối phó mình và Diệp Phong.

"Chuyện hôm nay, ta cuối cùng cũng coi như cũng là đem ngươi liên lụy ở bên trong, trước tiên đi ngươi ký túc xá lại tán gẫu." Diệp Phong sắc mặt nghiêm túc hạ xuống, trong lòng đối với Chân Hào Sáng có chút áy náy, trầm ngâm chốc lát, hồ hững mở miệng nói.

Chân Hào Sáng sai bước không có ngừng lại một khắc, tại thời gian dài chạy đi bên trong, cũng coi như là đem Diệp Phong mang đến ký túc xá.

Trở lại ký túc xá, Chân Hào Sáng đem Diệp Phong thả xuống, chính mình ngồi xuống ghế trầm mặc lên.

Mà Diệp Phong nhưng là đi tới giường một bên, ngồi xếp bằng ở tại trên, chuẩn bị bắt đầu hấp thu linh khí. Đêm nay gặp phải, để hắn hầu như là sức cùng lực kiệt, mà uể oải, đan điền khô cạn, cũng vừa hay đạt đến tu luyện đột phá thời cơ tốt nhất.

Diệp Phong không có lãng phí một chút thời gian, lẳng lặng mà trầm thần bàn ngồi, trải qua một quãng thời gian vắng lặng. Bụng phát sinh nhột nhột lực mang, từng sợi từng sợi linh khí tại bốn phía bỗng bành, rất có thứ tự bị hấp hút vào trong cơ thể.

Linh khí tại trong kinh mạch lưu chuyển, đi trừ này ở trong tạp chất, cũng chữa trị đã lao tổn bắp thịt. Sau đó vắng lặng ở đan điền, trải qua Thanh Long Thánh Hồn tinh luyện, trở nên càng tinh khiết hơn cùng hùng hồn rất nhiều.

Thời gian chậm chậm trôi qua, theo Diệp Phong đem linh khí từ từ hấp thu nhập thể, trên thân thể vết thương từ từ bị Thanh Long Thánh Hồn khôi phục cũng cường hóa, sắc mặt cũng là tươi cười rạng rỡ lên.

Chân Hào Sáng ngồi ở trên ghế, nhận ra được Diệp Phong quanh thân dị tượng, nhìn hắn cái kia càng ngày càng hồng hào khỏe mạnh sắc mặt, có chút không tìm được manh mối sững sờ ngồi ở tại chỗ. Bị như vậy không nhẹ thương, đánh ngồi hấp thu linh khí, liền như thế chậm rãi khép lại khôi phục, này tm là đạo lý gì?

Diệp Phong cảm giác được đan điền bị không ngừng hấp thu linh khí, chậm rãi toàn bộ bổ sung tràn đầy, một luồng không tên cảm giác ở trong người tuôn ra, để hắn hơi vui vẻ, thầm nói: "Quả nhiên muốn đột phá rồi!"

Diệp Phong không dám lãng phí loại này tuyệt diệu cơ hội, lập tức ổn định tâm thần, tiếp theo toàn thân tâm tập trung vào ở này thời cơ đột phá bên trong, cuối cùng đem tinh khiết hoàn mỹ linh khí, toàn bộ rót vào cái kia bình cảnh bên trong.

Một luồng vẫn đục sức mạnh bộc phát ra, Diệp Phong thực lực tăng lên, đến Linh Đờ cảnh bốn tầng. Hắn tầng tầng thở ra một hơi, rốt cục mở hai mắt ra.

"Người... khí tức trở nên mạnh mẽ rồi!" Chân Hào Sáng có chút kinh ngạc, nhất thời hiểu rõ Diệp Phong là đột phá, mở miệng nói.

Diệp Phong từ giường nhảy xuống, trầm thần cảm thụ một thoáng, này trở nên mạnh mẽ cùng với hùng hồn linh khí, thoải mái gật gật đầu, cười nói: "Đúng đây, ngày hôm nay ta còn liên tiếp tăng lên hai tầng đây!"

Nghe được câu nói này, Chân Hào Sáng bỗng nhiên ngăn ra, chấn kinh rồi chỉ chốc lát sau, hắn lại đầu đầy sương mù hỏi: "Người vết thương trên người là tốt như vậy? Một ngày đột phá hai tầng, đây không phải thật sao?"

"Ha ha, chuyện này nói rất dài dòng. Nói chung ta hiện tại là thoát thai hoán cốt. Hơn nữa ta tin tưởng lần này lột xác, sẽ làm ta so với dĩ vãng mạnh hơn!" Diệp Phong nụ cười ở trên mặt tỏa ra, thật sự có chút từ vui sướng bên trong không bình tĩnh nổi.

Một ngày liền thăng hai tầng, hắn rõ ràng cảm nhận được cùng linh khí nhanh chóng tăng cường. Đừng nói Chân Hào Sáng khiếp sợ, liền ngay cả chính hắn đều có một loại không thể tin được cảm giác. Hiện tại hắn nếu là đối phó Khương Kiệt, nghĩ đến mấy chiêu bên trong liền có thể thoải mái đánh bại.

Chân Hào Sáng cảm ứng một thoáng Diệp Phong, có chút kinh ngạc loại biến hóa này, bất quá suy nghĩ một chút hắn đánh ngồi thương thể trên người đều dễ như ăn cháo khôi phục như cũ, này tăng cao thực lực cũng coi như là có thể giải thích thông. Hắn cuối cùng trầm thần cảm ứng một thoáng, vẫn không tự chủ được kinh ngạc nói: "Oa, cũng thật là Linh Đờ cảnh bốn tầng. Diệp Phong, người đến tốt cùng là nhất được bảo bối gì a?"

"Ha ha, ta sau đó sẽ nói cho người. Trước tiên không đề cập tới cái này, chúng ta đêm nay cố gắng nghỉ ngơi, ngày mai phải tìm một chỗ tránh trên một quãng thời gian, tại học viện Vân Trùng sẽ không cho chúng ta cơ hội thờ lạy hỏi." Diệp Phong cười cợt, tiếp theo sắc mặt nghiêm túc hạ xuống, mở miệng nói.

Nghe vậy, Chân Hào Sáng thoáng sửng sốt, tiếp theo cũng là thở dài một tiếng, gật gật đầu: "Ân, bây giờ trong học viện không ít lão sư đều bị Vân Trùng thu mua. Nếu như muốn với hắn đấu e sợ vẫn có chút khó. Thăng thần vẫn là rời đi đi. Chúng ta có thiên phú tại, đến cái nào không thể kiếm ra cái đáng về."

"Ha ha, chúng ta lúc trước đều là khó khăn như vậy, mới tiến vào học viện. Liền như thế bỏ dở nửa chừng rồi đi, người thật sự cam lòng? Chúng ta hắn là đem thực lực tăng lên, đến thời điểm học viện coi trọng chúng ta, Vân Trùng có thể làm những gì? Huống hồ, ta Diệp Phong tại dĩ vãng có thể đem hắn đạp ở lòng bàn chân, sau này đương nhiên cũng có thể!" Diệp Phong nghe vậy, có chút buồn cười đứng lên, đi tới bên cửa sổ hắn nhìn ngoài cửa sổ minh nguyệt, bị ánh trăng chiếu sáng trên khuôn mặt, tràn ngập lạnh lùng mùi vị, hờ hững nói.

"Đi phòng luyện công trốn trên một quãng thời gian, sau đó xuất hiện ở đến kiểu gì?" Chân Hào Sáng nhìn Diệp Phong, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, gấp gấp hỏi.

"Ân, đề nghị này không sai a. Chúng ta liền đi phòng luyện công được rồi." Diệp Phong hơi sững sờ, chợt gật gật đầu, rất là tán thành.

"Chỉ có điều, phòng luyện công chỉ có thể ở lại bây giờ, đi qua thời gian này sau khi, chính là không thể lại tiếp tục tiếp tục chờ đợi." Chân Hào Sáng muốn đến nơi này, phảng phất lại là có chút lo lắng.

"Một tuần được rồi, đến thời điểm ta muốn Vân Trùng quỳ ở trước mặt ta cầu xin tha thứ!" Diệp Phong dựa vào Thanh Long Thánh Hồn hiệu quả, rất tin tưởng tại trong vòng bảy ngày, khôi phục dĩ vãng thực lực, cũng cảm lại đã từng thuộc về hắn tất cả...

Ngày mai, lúc sáng sớm, Diệp Phong cùng Chân Hào Sáng rất sớm chính là rời giường, nảy sinh ký túc xá cửa lớn, liền vội bận hướng về trong học viện phòng luyện công chạy đi.

Chân Hào Sáng cùng Diệp Phong sóng vai đồng hành, đi tới trong học viện tầng đá trên đại đạo, dĩ nhiên là kỳ quái phát hiện bốn phía rất nhiều học viên, đối với mình quăng tới quăng đi cùng âm lãnh ánh mắt, mà ánh mắt kia hiển nhiên là có ác ý.

Diệp Phong ánh mắt đảo qua những kia ánh mắt có chút không quen các học viên, tại loại này tràn ngập tức sát bầu không khí bên trong, hơi nghi hoặc một chút tại Chân Hào Sáng bên tai, nhẹ giọng nói: "Chuyện gì thế này, Vân Trùng sức ảnh hưởng lớn như vậy sao?"

Không hiểu ra sao bị người như vậy không có ý tốt nhìn chăm chăm, này ngoại trừ Vân Trùng làm cho xấu, nói vậy sẽ không có những khác độ khả thi. Bởi vì coi như Diệp Phong dĩ vãng là thiên tài, cũng không sẽ tới nơi vờ ngó ngán đi đắc tội người, mà đưa tới người khác ghi hận.

"Phòng chừng là đi. Ngươi tới hôm qua ngươi cất Khương Kiệt hai cái lỗ tai, ta lại đã thương Vân Trùng, bọn hắn khẳng định tới hôm qua liền lập ra đối với phó kế hoạch của chúng ta, bây giờ những người này hẳn là đều muốn thử nghiệm bất chúng ta." Chân Hào Sáng có chút bất đắc dĩ nhún nhún, mở miệng nói.

"Ha ha, đều là chút thiên phú bình thường gia hỏa, căn bản không cần để ý tới." Diệp Phong có chút buồn cười Chân Hào Sáng câu nói này, bây giờ thực lực cũng đã khôi phục, những học viên này ở trong mắt chính mình lại đáng là gì, trải qua một thời gian nữa, Vân Trùng cái này con hoang cũng là chút khỏi học viện phần.

"Tiểu lâu la, cũng đừng dùng loại ánh mắt này xem ta, bằng không đừng trách ta không khách khí!" Diệp Phong bỗng nhiên đón rơi xuống bước chân, ánh mắt mang theo một đạo hàn mang, tại những học viên kia môn trên người lần lượt đảo qua, lạnh lùng nói.

Đối với ác ý người, Diệp Phong dĩ vãng đúng là khá là không đáng kể, nhưng là được đi qua loại kia khuất nhục sau khi, hẳn bây giờ cũng là không muốn, dành cho những này không biết phân biệt người bất kỳ tình cảm.

Một luồng ý lạnh nương theo trong cơ thể, toát ra Linh Đồ cảnh bốn tầng linh khí, hỗn hợp lại cùng nhau, chậm rãi hướng về bốn phía tràn ngập ra.

Những kia bị này đạo ánh mắt sắc bén, tiếp xúc đi qua học viên, hết thảy một trận kinh ngạc, cảm thụ này cổ cường độ linh khí, dồn dập ý thức được, này với Khương Kiệt nói tới cũng không phù hợp. Diệp Phong làm sao còn có như vậy không ít thực lực.

Nhìn những học viên này đáng vẻ, Diệp Phong trong lòng vẫn tính thoả mãn bọn hắn tự mình biết mình, lần thứ hai cất bước cùng Chân Hào Sáng hướng về xa xa bước đi, hai bên không ít học viên đều là mang trong lòng kiêng kỵ, nhìn bọn hắn rồi đi cũng không dám cản trở.

Tuy rằng Vân Trùng cùng Khương Kiệt từng phát nói chuyện bắt được hai người này, liền có tiền thưởng cùng với không sai linh kỹ, thậm chí ngày sau tại học viện có thể dựa vào Vân Trùng ngênh ngang mà đi, thế nhưng những học viên này phần lớn đều là thực lực thấp kém, đều muốn chờ đợi người khác lên trước, chờ ngồi hưởng ngư ông thụ lợi.

"Diệp Phong, ngươi cũng thật là lợi hại a. Trốn ở người khác mặt sau, tính là thứ gì, ngươi trang cái gì tàn nhẫn?" Đột nhiên học viên này trong đám người, có một vị dáng dấp nham hiểm thiếu niên từ bên trong đi ra, đỡ Diệp Phong hai người con đường phía trước.

Học viên bốn phía nhìn thấy này không muốn sống lao ra học viên, trong lòng đều là hơi kinh ngạc, bất quá rất nhanh trong lòng chính là hải lòng lên, bọn hắn cũng muốn biết Diệp Phong thực lực bây giờ đến tới cùng đến trình độ nào, vừa vặn để cái này chim đầu đàn thử một chút.

Này đột nhiên nhô ra học viên, làm cho Diệp Phong, Chân Hào Sáng hai người sắc mặt trầm xuống. Diệp Phong nhìn trước đó phương những người cản đường, giọng nói không quen nói: "Vậy ngươi lại muốn như thế nào?"

"Ta phải cho ngươi một minh dấu! Bại giả mặc cho ngươi thắng xử trí, ngươi dám sao? Chó cầy gần nhà, gả cầy gần chuồng gia hỏa."

Diệp Phong căn bản không nói lời gì, học viên này chính là mở mồm nói tục, cũng làm cho hắn trong lòng lửa giận dựng lên, sắc mặt trở nên hết sức âm trầm lên. Hắn vừa muốn tiến lên một bước, bỗng nhiên, một đạo thân hình che ở trước mặt hắn.

Chân Hào Sáng che ở Diệp Phong trước người, khinh bỉ liếc nhìn nhìn trước mặt học viên, trong cơ thể linh khí trong nháy mắt tại quanh thân phóng thích, cảm nắm đầm, tỏ rõ vẻ khiêu khích cùng phản cảm nói: "Ta đến cùng ngươi chọn một cái được rồi!"

"Ta xem thường cùng ngươi động thủ, ta muốn cùng Diệp Phong đánh!" Học viên kia nhìn Chân Hào Sáng đi lên trước, sức lực rõ ràng có chút hư, lùi lại mấy bước, mở miệng nói.

"Ha ha, không cần. Chỉ ta đến đây đi!" Chân Hào Sáng nghe được câu này, cười ha ha hai câu, sắc mặt bỗng nhiên âm lãnh hạ xuống.

Đối với trước mặt này chỉ biết bắt nạt kẻ yếu thiếu niên, trong lòng hắn mặc dù là phần nộ, bất quá nhất làm cho hắn khó chịu nhưng là, học viên này muốn bắt nạt người, dĩ nhiên là chính mình nhất thiết huynh đệ.

"Ngươi đừng tới đây! Ha ha, Diệp Phong ngươi lẽ nào chỉ có thể trốn sau lưng người khác sao? Rác rưởi, thật không biết ngươi khi đó vì sao có thể hỗn đến Phong Vân bảng người thứ ba." Học viên nhìn sắc mặt kia trở nên hơi không dễ nhìn Chân Hào Sáng, nhất thời có chút sợ sệt, lập tức lùi lại mấy bước, sau đó không ngừng khiêu khích Diệp Phong, tìm kiếm giải thoát

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10:: Chuẩn bị tu luyện

"Được rồi! Ta liền chơi với ngươi chơi, nếu ta không cẩn thận đưa ngươi đánh cho tàn phế, vậy cũng chớ trách ta." Diệp Phong nghe những kia có chút đã kích tự tôn lời nói, khuôn mặt hiện lên một vết vẻ lạnh lùng, hẳn rõ ràng nếu là không lấy ra chút thực lực, sau này sự khiêu khích này sự tình còn có thể có rất nhiều.

"Tiểu Phong, loại này rác rưởi vẫn để cho ta trực tiếp giải quyết đi." Chân Hào Sáng rất thiếu kiên nhẫn mở miệng nói.

Diệp Phong cười cợt, nhẹ giọng nói: "Không sao, ta rất nhanh sẽ có thể giải quyết hẳn. Huống hồ, ta không lấy ra chút thực lực, sau này làm sao có thể làm kinh sợ người đâu."

"Vậy ngươi cẩn thận một chút, tên khốn này vẫn đúng là phiền phức." Chân Hào Sáng nghe được Diệp Phong câu nói này, có chút không cam lòng lui về tại chỗ, mạnh mẽ quả một chút cái kia trước mặt học viên, lạnh lùng nói.

Nhìn thấy Chân Hào Sáng lui về phía sau, Diệp Phong đáp ứng đi lên phía trước, thiếu niên kia trên mặt hiện lên một vết đắc ý, trong lòng cũng xem như là khá là thoải mái lên, mình đã tại Linh Đồ cảnh bốn tầng đỉnh cao dừng lại rất lâu, hẳn loại rác rưởi này làm sao có khả năng đánh thắng được chính mình.

Hắn nhanh cười nói: "Hừ, coi như ngươi có khí phách. Bất quá chờ một lát ngươi vẫn là bại kết cục, ngươi cũng biết ta là ai sao?"

Nghe vậy, Diệp Phong khòe miệng xẹt qua một vết châm chọc, trên dưới quét một vòng học viên kia, nhàn nhạt hỏi: "Ngươi là ai?"

Học viên giờ lên tự kiêu đầu lâu, tràn đầy xem thường đối với Diệp Phong, nói: "Ha ha, lời nói ra, ngươi có thể đừng sợ vỡ mặt! Tên của ta gọi hồ xe, thực lực dừng lại tại Linh Đồ cảnh bốn tầng đỉnh cao, ngoại viện ai không biết? Bốn tầng giai đoạn bên trong, ta nghĩ là không ai có thể đánh thắng được ta. Ha ha, kỳ thực thay lời khác tới nói, coi như là năm tầng cường giả ta đều không chút kiêng kỵ nào, có thể cùng với tranh tài trên một phen. Càng cho ngươi hơn phế vật này giật mình là, sáu tầng cường giả tuy rằng ta đánh không lại, thế nhưng dựa thực lực của ta, cũng sẽ không thua quá đi qua thế thảm. Nghe được những này, ngươi tên rác rưởi này, chẳng lẽ còn có ý kiến gì sao? Đúng rồi, ta còn có cái bí mật. . ."

Nghe đến mấy cái này vô dụng phí lời, Diệp Phong cái trán đã tuôn ra gân xanh, thực sự không cách nào nhịn được hẳn, sắc này ngó ngẩn lời còn chưa dứt, lập tức nộ vọt lên, bỗng nhiên đem đạp lên thiên.

Hồ xe thân hình, tại bầu trời không ngừng chạy như bay, vẽ ra một đạo xán lạn mà mỹ lệ hào quang quỹ tích sau khi, rốt cục đã biến thành một vết ánh sao, biến mất ở trong tầm mắt của mọi người.

Cái kia quay quanh tại bên tai ồn ào âm thanh rốt cục hoàn toàn biến mất, trở nên thanh tĩnh rất nhiều, Diệp Phong không nói gì nhú nhú mày, quay người sang, sắc bén mắt đảo qua học viên bốn phía môn, lạnh lùng nói "Đây chính là bốn tầng đỉnh cao kết cục, có hay không năm tầng đỉnh cao có hứng thú tìm đến ta một mình đấu?"

Nhìn thấy Diệp Phong này bá đạo cường hãn tư thái, bốn phía các học viên đều là trợn mắt lú lỏi, trong lòng kinh ngạc không ngớt, tốt như vậy tấm gương đặt tại trước mặt chính mình, cái nào còn có cái gì khiêu chiến tâm tư, toàn bộ đều là lần lượt tản ra, trang làm cái gì cũng không biết, nên làm gì liền đi làm gì. . .

Chân Hào Sáng cũng là bị Diệp Phong chiêu này cả kinh có chút không nhẹ, đứng tại chỗ sững sờ một lát, rốt cục lấy lại tinh thần, đi tới Diệp Phong bên người, trong lòng tràn đầy sùng bái hỏi: "Khe năm, Tiểu Phong, ngươi cũng quá mạnh đi! Coi như là ta cũng không có lớn như vậy cước lực, có thể đem hắn biến thành cái kia phó chết đáng về a? Xem ra ngươi khoảng thời gian này tu luyện tuy rằng giảm xuống, thế nhưng linh kỹ nhưng không chút nào làm lỡ a."

"Này đùa ngốc, nói nhiều như vậy phí lời, đối với ta hoàn toàn không có một chút nào phòng bị. Ta sử dụng toàn lực công kích, ai biết liền như thế đem hắn đạp không cánh mà bay, hi vọng hắn có thể đại nạn không chết!" Diệp Phong lắc lắc đầu, đối với loại này ngó ngẩn, xem thường giải thích lên.

Chân Hào Sáng không còn gì để nói. . .

"Ha ha, ta nhậ hà thắng chân rồng, hiện tại cũng sắp tu luyện đến giai đoạn thứ hai. Bảy ngày qua đi, ta có lòng tin có thể lần thứ hai trở lại Phong Vân bảng đệ tam!" Diệp Phong mở miệng cười cợt, tiếp theo nghĩ đến Vân Trùng đối với mình làm ra vô liêm sỉ sự tình, song trong mắt lóe lên chốc lát hàn mang.

Đem chuyện phiền toái giải quyết, Diệp Phong cùng Chân Hào Sáng cũng là không lại dừng lại lâu, trực tiếp hướng về học viện tu luyện lâu bước nhanh

đuổi tới , nhưng đáng tiếc mới vừa đến nơi này, lại là gặp phải đau đầu sự tình.

"Không có chỗ ngồi trống?" Diệp Phong quay về cửa lão giả râu tóc bạc trắng, sắc mặt có chút kinh ngạc hỏi, người lão giả này là phòng luyện công đăng ký trưởng lão.

"Đúng đấy, không có cách nào đều cho dự định." Lão giả có chút lúng túng cười cợt, nhìn trước mặt này đã từng danh chấn học viện thiếu niên thiên tài, lại lưu lạc tới kinh mạch hư hao cũng không muốn từ bỏ tu luyện, đối với Diệp Phong phần này ý chí cứng cỏi là tán thưởng không ngớt.

"Ai. . ." Diệp Phong hơi nhướn mày, không ngờ tới sẽ xuất hiện những này cục diện lúng túng, thờ dài một hồi. Học viện có rất quy định nghiêm chỉnh, nếu như phòng luyện công không có chỗ ngồi trống, hẳn cùng Chân Hào Sáng cũng là không cách nào đi vào.

Hắn có chút hối hận, nếu như trước đó không phải là bởi vì muốn cùng tên ngu ngốc kia một mình đấu, sớm một chút cản tới bên này, nói vậy còn có thể có trống không tiêu chuẩn. Mà khi dưới làm sao oán giận cũng đều là vô dụng.

Lão giả nhìn Diệp Phong cái kia tỏ rõ về thất vọng mô dạng, không khỏi hồi tưởng lại dĩ vãng thiên tài hắn, thường xuyên đến nơi này cùng mình sừng tán gẫu võ đạo. Trong lòng đối với này ý chí cứng cỏi hạt giống tốt, thực sự có chút không đành lòng, ho khan vài tiếng, thấy bốn phía không người, thấp giọng nhắc nhở: "Tiểu tử, người làm sao trở nên như thế bỗng. Sản hiện tại bốn phía không người đi vào nhanh một chút đi!"

Nghe được câu nói này, Diệp Phong hơi sững sờ, kinh ngạc lão giả lại đồng ý cho đi. Tại dĩ vãng có thể hắn cũng sẽ không cảm thấy vô cùng kinh ngạc, nhưng là hiện tại hắn chỉ là một cấp không có giá trị rác rưởi. Trước mặt lão giả lại còn đồng ý như vậy trợ giúp, thực sự để Diệp Phong không khỏi cảm động vạn phần.

Cực kỳ cảm kích dùng sức gật gật đầu, Diệp Phong xuất phát từ nội tâm nói tiếng cảm ơn, tiếp theo liền cũng không chút do dự cùng Chân Hào Sáng bước nhanh vọt vào, biến mất ở lão giả cái kia mỉm cười trong tầm mắt. . .

"Trước đó bối không sai, không nghĩ tới lại dám vi phạm quy củ, đến giúp đỡ chúng ta." Rốt cục đi tới phòng luyện công ở ngoài, Chân Hào Sáng nghĩ đến như vậy thoải mái đi vào, quay về Diệp Phong cười nói.

"Ân." Diệp Phong cũng là tán thành, gật đầu cười, ánh mắt phóng tầm mắt nhìn tới, hình nửa vòng tròn tu luyện gian phòng rất có thú tự phân bố. Tình cờ cũng chỉ có thể nhìn thấy một hai học viện tu luyện kết thúc, phía bên ngoài bên trên hơi làm nghỉ ngơi, phần lớn đều là chờ đang luyện công phòng bên trong, khắc khổ tu luyện tăng cao thực lực, bầu không khí quả thực một mảnh yên lặng.

"Đến nơi này cũng là không có chỗ ngồi trống, xem ra không thể làm gì khác hơn là đoạt." Diệp Phong nhíu nhíu mày, tự lẩm bẩm.

"Ha ha, vậy thì thật là tốt, người xem bên kia gian phòng vừa vặn có người chuẩn bị thay phiên đây, ta này liền đi cướp đến." Chân Hào Sáng nghe được câu nói này, nhất thời nổi lên hứng thú, lập tức ngón tay chỉ về xa xa, quay về Diệp Phong cười, cũng nhìn cái kia ngón tay phương hướng đuổi tới.

Diệp Phong ánh mắt cũng là tìm đến phía xa xa, nhưng là nhưng Chân Hào Sáng đem ngăn cản, lắc lắc đầu, mở miệng nói: "Chờ đã, kẻ địch của chúng ta chỉ có một cái vậy thì là Vân Trùng, vẫn là đừng tùy tiện bị người ghi hận tốt."

Diệp Phong nói xong, chính là đi lên trước hai bước, trong cơ thể linh khí toàn bộ dâng tới cổ họng bộ phận hét lớn lên, âm thanh trong nháy mắt truyền ra, tại khu vực này không ngừng vang vọng.

"Vân Trùng lão đại phát thưởng thưởng, đang luyện công phòng học viện đình chỉ luyện công toàn bộ đi ra."

Chân Hào Sáng nghe được Diệp Phong này đột nhiên hét lớn, đầu tiên là sững sờ, chợt trên mặt lộ ra tán thưởng nụ cười, đây quả nhiên là biện pháp tốt.

Trải qua Diệp Phong như thế quát to một tiếng sau khi, chung quanh phòng luyện công đóng cửa sắt, có không ít đều là lập tức mở ra, những kia thuộc về Vân Trùng thế lực bên dưới học viện, đều là đình chỉ tu luyện đi ra, từng cái từng cái trên mặt che kín nghỉ hoặc.

Trong đó dựa vào Diệp Phong hai người gần nhất phương vị, cũng vừa hay có hai cái đối với môn gian phòng, đúng dịp đồng thời mở ra, từng người đi ra hai tên bạn học.

Hai người này đi ra sau khi nhìn lẫn nhau một chút, tỏ rõ về nghi hoặc hướng về bốn phía nhìn tới, có thể khi bọn họ phát hiện căn bản không có người quen thuộc tại thời gian, lập tức có chút tức giận mắng to lên.

"Con mẹ nó đùa cái gì thế , muốn chết sao, không biết lão tử tu luyện rất bận sao?"

"Trò đùa dai người, Hừ! Tốt nhất đừng làm cho ta phát hiện người, bằng không đánh gãy chân của người."

Hai người này mắng to sau khi xong, chính là từng người muốn phải đi về tiếp tục tu luyện, nhưng là chính khi đi đến một nửa thời gian, bỗng nhiên, xa xa một thanh âm truyền đến, hai người đều là đồn rơi xuống bước chân, hơi nghỉ hoặc một chút quay đầu lại.

"Bạn học chờ chút, là ta đem người gọi ra. Người nên là Vân Trùng thế lực chứ?" Chủ nhân của thanh âm chính là Diệp Phong, hẳn giờ khắc này đi tới trong đó một vị bạn học bên người, mang theo mỉm cười khuôn mặt, có vẻ hơi bình dị gần gũi.

Bạn học hất cằm lên, khuôn mặt lộ ra một vết hung hăng tâm ý, nhìn Diệp Phong thật giống trên người vẫn chưa mang theo cái gì cái gọi là tướng thưởng, trong lòng hơi hơi tức giận.

"Ta là năm nay tân sinh ở trong người tài ba, đương nhiên thuộc về Vân Trùng thế lực. Trước tiên không nói những khác, tưởng thường ở nơi nào? Người tiểu tử này tm đừng nói với ta, chẳng có cái gì cả."

"Ha ha, nếu là Vân Trùng thủ hạ, vậy thì dễ làm rồi." Diệp Phong giọng nói đến cuối cùng, rõ ràng trở nên hơi lạnh giá, hai con ngươi ở trong xet qua một vệt hàn ý, chợt chân bỗng nhiên rút ra. Cất ra không khí bàn chân mang theo phong thanh, rơi vào người kia trên ngực, nhất thời, đem hấn đập máu tươi dâng lên bay ngược ra ngoài.

Cái kia một bên bạn học, nhìn thấy Diệp Phong lại không chút lưu tình đem người kia đập bay, trong lòng mặc dù có chút khiếp sợ thực lực của hắn, bất quá nhưng cũng rất cảm tức mở miệng nói: "Làm càn! Người có biết chúng ta là cái gì. . ."

"Vân Trùng cầu mà! Người nào không biết!" Một đạo kinh phong phả vào mặt, người kia nói được nửa câu im bất đi, Chân Hào Sáng đột nhiên xuất hiện, một đám bỗng nhiên đánh vào trên đầu của hắn, trực tiếp đem đánh hôn mê bất tỉnh.

"Người động tác rất nhanh, khả khả, ta muốn gian phòng này được rồi." Diệp Phong nhìn cái kia Chân Hào Sáng ra tay nhanh nhẹn, có chút tán thưởng than thở. Sau đó ngón tay cái chỉ chỉ một bên gian phòng, nhẹ giọng nói.

"Ân, vậy ta liền đối diện. Tiểu Phong, một tuần lễ sau gặp lại, ta hi vọng lúc đi ra, ngươi sẽ trở nên còn mạnh hơn ta." Chân Hào Sáng cũng là gật đầu cười, quay về Diệp Phong đầu lấy một cái trần ngập ánh mắt mong chờ, chợt liền không hề do dự xoay người lại, đi vào chính mình phòng luyện công bên trong, tướng môn âm âm quan trọng.

"Huynh đệ tốt! Ta chắc chắn sẽ không để ngươi thất vọng!" Diệp Phong nhìn đối diện, cái kia cửa lớn đóng chặt cùng với biến mất bóng người, sắc mặt hiện ra nụ cười âm áp, ánh mắt mang theo một tia vẻ kiên định, cam kết.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11:: Bắt đầu khổ tu

Diệp Phong đứng ở cửa do dự chốc lát, cũng là đóng cửa lại, đi vào trong phòng luyện công bộ phận.

Trong phòng luyện công bộ phận hiện hình tròn ở trong đó ương nơi, có một khối trông rất sống động hắc thiết người như khác nào vật còn sống, tại này vòng tròn vách tường nơi cửa, còn có một cái cơ quan mâm tròn, có thể căn cứ người tu luyện cần, phát động người sắt này bắt đầu hiệp trợ tu luyện.

Đang luyện công trong phòng, có thể trăm phần trăm không cần lo lắng bị người quấy rối, bởi vì cửa phòng là dùng một loại đặc thù vật liệu làm ra làm, ít nhất là cần linh sư cường giả mới có thể mạnh mẽ đem đánh tan, vì lẽ đó Diệp Phong có thể trong khoảng thời gian này bên trong, cùng người sắt như khỏe mạnh quyết đấu, tu luyện chính mình linh khí cùng với Linh Kỹ.

Diệp Phong đi tới vách tường một bên, liếc nhìn nhìn tới diện mang theo một cái mũi tên hình tròn bàn đá, cùng với này bàn đá cái khác màu đỏ kiểu chữ. Trầm ngâm chốc lát, đưa tay ra đem cái kia trên bàn đá mũi tên, dùng sức quay đến Linh Đồ cánh năm tầng năm cái đại tự trên.

Trải qua Diệp Phong hành động như vậy qua đi, phòng luyện công bên trong, bỗng nhiên trở nên hơi trở nên không yên ổn, sàn nhà chiến động không ngừng, sau đó ánh mắt của hắn hướng phía trước vừa nhìn.

Chỉ thấy trung ương nơi, một hình tròn đài cao dần dần bay lên. Mà trạm ở trên mặt này người sắt như, giờ khắc này như là nắm giữ linh trí giống như, tại trên đài cao chậm rãi hoạt động lên, làm lên nóng người uốn éo cái cổ loan khom lưng.

Diệp Phong thấy cái kia bắt đầu hoạt chuyển động thân thể người sắt như, khuôn mặt lộ ra vẻ mong đợi nụ cười, sau đó, cũng là đem cổ của chính mình uốn éo, bắt đầu hoạt động tứ chi triển khai gân cốt lên.

Đi ngang qua một phen nóng người vận động sau khi, Diệp Phong sắc mặt nghiêm túc, bàn chân trên mặt đất đập xuống, thân hình liền hướng đài cao lao nhanh mà đi.

Diệp Phong vừa mới nhảy lên đài cao, người sắt như chính là trong nháy mắt nhận biết được cái gì, thân hình cấp tốc chuyển hướng hắn, nắm đám thuận tiện quay về hắn vội vàng xông đến thân hình tàn nhẫn đập tới.

Người sắt trong thân thể phong lại một tia tàn hồn, mà đài cao nhưng là một khổng chế linh hồn trận pháp. Phòng luyện công bên trong, chỉ cần có vật còn sống đứng ở trên đài cao, trận pháp thì sẽ phát sinh huyền diệu pháp tắc, khổng chế người sắt bắt đầu công kích. Mãi đến tận cái kia vật còn sống

mất đi sức sống, hoặc là rời đi đài cao vừa rồi sẽ dừng lại.

Nhìn thấy tình huống này, Diệp Phong cũng là tại nằm trong dự liệu không dám thất lễ, thân hình uyển như bóng ma lóe lên, chính là tránh thoát này một cái trọng quyền, tiếp theo nắm đấm linh khí cấp tốc dâng lên, đột nhiên đập về phía người sắt kia đầu.

Vang lên trong trẻo, người sắt liền vươn mình rơi xuống đất, thấy thế(này) cảnh, Diệp Phong không muốn dừng tay, chân linh khí cấp tốc lưu chuyển trong lúc đó, mơ hồ phát sinh hào quang vẽ, đem người sắt kia lại là đá hướng về phía trên không.

Diệp Phong ngẩng đầu nhìn cái kia bị đá huyền không người sắt, hai chân bỗng nhiên nhảy một cái, đặt nó trên chỗ trống, gót chân quay về người sắt ngực rộng mở bỏ rơi, một tiếng vang vọng phát sinh, chính là đem mạnh mẽ đánh rơi ngã tại trên đài cao.

Bị Diệp Phong như vậy liên hoàn đánh mạnh sau khi, người sắt tại rơi xuống đất thời gian, nhưng đạn nhảy người lên, quay về cái kia huyền không Diệp Phong đánh ra một quyền. Bất quá bởi tốc độ quá chậm, vẫn bị người sau dễ như ăn cháo né tránh.

Thấy người sắt kia lại còn có như vậy năng lực, Diệp Phong ngoài miệng lộ ra một vết chòe mong nụ cười, hẩn né tránh cái kia một cái công kích sau khi, thân hình đình trệ trên không trung.

Diệp Phong bàn chân chỗ linh khí dần dần ngưng tụ, một trận hào quang bắn ra bốn phía, bàn chân bỗng nhiên bắn trúng người sắt cái bụng, phát sinh một trận nặng nề tiếng kim loại vang lên, thân hình của nó chính là lực trùng kích mang rơi xuống.

Nhìn người sắt kia sắp rơi xuống đất, Diệp Phong nhưng là đồng bên trong xẹt qua một vết tinh mang, thân hình bỗng nhiên lao xuống, lần thứ hai công đánh tới. . .

Trên đài cao liên miên không ngừng phát sinh kim loại tiếng va chạm, Diệp Phong chìm đắm tại trong tu luyện, thời gian trong lúc vô tình chính là lặng lẽ trôi. Người sắt tại Diệp Phong 200 lần công kích bên dưới, từ trên mặt đất lần thứ hai ngoan cường bò lên, bước nhanh quay về hẩn vọt tới.

Nhìn thấy này thể lực hào không nửa điểm suy yếu con rồi, Diệp Phong có chút bất đắc dĩ, tại người sắt kia xé gió nắm đấm, đối với mình cấp tốc tấn công tới thời gian. Hẩn ánh mắt rừng mình, bàn tay đột nhiên rút ra, chọt nắm lấy người sắt thủ đoạn.

Người sắt thủ đoạn bị tóm, liều mạng tránh thoát lên, nhưng là nhưng như cùng ở tại Diệp Phong trên bàn tay, sinh ra rề : cái giống như dường như, không chút nào nửa điểm hiệu quả.

Mà khi loại này phí công tránh thoát kéo dài chốc lát, bỗng nhiên, Diệp Phong thân hình vọt một cái, đuôi phải đầu gối mang theo một luồng mãnh liệt kinh phong, đánh về phía người sắt ngực, lại một lần nữa đem chặt vật kích phiến.

"Thực lực như vậy người sắt, quả thực là quá yếu. Như vậy tu luyện, e sợ một tháng ta đều không thể đến ta cần thiết hiệu quả. Ta có thể không thể đi ra ngoài sau khi, để Chân Hào Sáng vẫn bảo vệ ta." Diệp Phong thấy nằm ở phía xa người sắt chưa đứng dậy, trong lòng âm thầm suy nghĩ, chọt lập tức từ trên đài cao nhảy xuống.

Cùng lúc đó, người sắt khi sưu tìm không được vật còn sống thời gian, cũng là duy trì trước một giây tư thế, trở nên bất động bất động lên.

Diệp Phong trong lòng vô cùng rõ ràng, như lần này thực lực của chính mình không thể đến đạt Chân Hào Sáng loại trình độ đó, đi ra ngoài sau khi gặp phải Vân Trùng có thể nói là không có phần thắng chút nào.

Hôm qua tuy rằng Diệp Phong sử dụng Nguyệt Ảnh Mê Tung Dao Pháp, đem Vân Trùng đám người chơi sứt đầu mẻ trán. Nhưng là gia tộc này bí kỹ, tuy rằng không lợi hại hơn tiêu hao linh khí quả thực là to lớn, hơn nữa to lớn nhất khuyết điểm chính là ở nhất định phải buổi tối trăng tròn thời gian, mới có thể phát huy ra chân chính hiệu quả. Vì lẽ đó như tối hôm qua loại kia thời cơ tốt, cũng không phải mỗi khi đều có thể gặp phải.

Diệp Phong ánh mắt nhìn cái kia bàn đá, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, nhãn tâm đem ngoặt về phía Linh Đồ cảnh thất trọng. Sau đó hẩn ngồi xếp bằng ngồi trên mặt đất trên, chậm rãi hô hấp thở nạp, bổ sung vừa rồi mất đi linh khí, tại Thánh Hồn cái kia mạnh mẽ sức khôi phục dưới, giảm bớt thân thể mệt mỏi cường hóa .

Diệp Phong đem linh khí bổ sung xong xuôi, tiếp tục nhảy lên đài cao. Vừa vặn lạc trên đài cao thời gian, trước mặt người sắt từ bất động trạng thái bên trong, đột nhiên khôi phục như cũ.

Người sắt từ dưới đất bò dậy thân thể, nhất thời thực lực của nó đột nhiên tăng lên dữ dội, một luồng tương đối khí thế cường hãn từ trên người nó tỏa ra, đem bốn phía thanh bụi chấn động đến mức tung bay mà lên!

Diệp Phong nhìn thấy này tâm tình hình, trong lòng lúc này mới có chút thoả mãn, hiện tại chính là cần muốn trở nên mạnh hơn thời điểm, càng mạnh đối thủ càng có thể tôi luyện chính mình. Bây giờ người sắt thực lực phỏng chừng cùng Chân Hào Sáng đều có liều mạng, đối với với mình tăng cao thực lực có giúp đỡ cực lớn.

Người sắt hai chân hơi cong, đột nhiên đập bước kéo tới, tốc độ rõ ràng so với trước nhanh hơn không ít, bàn chân mang theo tiếng xé gió, quay về Diệp Phong mạnh mẽ đá tới.

Nhìn thấy người sắt mạnh mẽ như vậy công kích, Diệp Phong không dám khinh thường, thân hình đột nhiên dưới tòn, tiếp theo đuôi phải trên mặt đất quay về người sắt kia hai chân quệt ra, liền đem vậy hẩn hạ bàn đánh tan.

Mắt thấy người sắt sắp ngã xuống đất, Diệp Phong nhếch miệng lên thân hình lao nhanh, đồng thời song quyền cùng xuất hiện linh khí như hóa thành sóng biển giống như, quay về hân ngực cuồng dâng tới.

Bất quá sắp tới đem bắn trúng thời gian, bỗng nhiên thiết thân thể người hướng phía sau ngửa mặt lên, hai chân lại kẹp lấy Diệp Phong eo, đại lực đem văng ra ngoài.

Diệp Phong bị này đại lực ném, mạnh mẽ ngã tại trên vách tường, té rớt bệ đá ở ngoài, trong lòng có chút kinh hãi. Tại dĩ vãng do với thực lực mình mạnh, cũng không có lưu ý đi qua, bây giờ cùng Linh Đồ cảnh sát trọng người sắt chống lại, sâu sắc cảm nhận được hân cường hân.

"Ha ha, quá thú vị." Diệp Phong khoe miệng hiện ra một vết nụ cười, hưng phấn trong lòng không ngớt, cường hân như vậy người sắt chính mình nếu như có thể đánh bại, như vậy liền đại biểu có thể cùng thất trọng cường giả không phân cao thấp.

Đứng dậy xông lên đài cao, Diệp Phong lần thứ hai cùng người sắt kia bắt đầu đối chiến, va chạm thời gian liên miên không dứt vang lên, rất lâu sau đó, Diệp Phong cả người đã vết thương đầy rẫy, gò má cũng là đã bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, tuy rằng người sắt cũng là trúng vào hân nhiều lần đòn nghiêm trọng, bất quá là một người tàn hồn con rối như trước không phản ứng chút nào.

Người sắt nắm đấm trước mặt kéo tới, Diệp Phong né tránh không kịp "Ầm!" Một tiếng vang trầm thấp, một ngụm máu tươi từ trong miệng dâng lên mà ra, thân hình trên không trung mấy cái xoay tròn, chật vật ngã xuống khỏi đài cao.

Diệp Phong kéo chặt vật thân thể, tại an toàn khu vực trong không chậm trễ chút nào bắt đầu ngồi xếp bằng, nhàn nhạt hấp thu từng sợi từng sợi linh khí, bổ sung đan điền trống rỗng.

Dựa vào Thánh Hồn loại kia hầu như sức mạnh nghịch thiên, hân tại chữa trị đồng thời, cũng là chậm rãi trở nên càng cường nhận lên.

Chờ đến thương thế trên người khôi phục sau khi, Diệp Phong như trước không tha thứ đứng lên, nhìn người sắt kia cắn răng xông lên trên. . .

Thời gian tu luyện, tại Diệp Phong chăm chú bên dưới, lơ đãng gian trời qua.

Phòng luyện công ngày thứ ba, Diệp Phong đã tới Linh Đồ cảnh năm tầng thực lực, hân dường như hai ngày trước giống như vậy, hờ hững đứng ở trên đài cao, đối mặt Linh Đồ cảnh sát trọng người sắt, né tránh đi công kích đồng thời, bàn chân không ngừng quay về hân đá mạnh mà ra.

Mỗi một lần công kích chính là phát sinh vũ vũ kinh phong, trên đài hào quang trong ánh lấp lánh, dĩ nhiên là mơ hồ hiện ra long hình chi tượng, còn như sơn hà giống như khí thế bàng bạc.

"Nhật Hà Thăng Long Thối!" Một tiếng quát chói tai, Diệp Phong bàn chân quay về người sắt trọng đạp mà ra, từng luồng từng luồng linh lực tại chân phun trào, tiếp theo hóa thành một con rồng đầu bóng mờ, hướng về người sắt kia đánh tới.

Một tiếng vang trầm thấp sau khi, từng luồng từng luồng mạnh mẽ sức gió hướng về bốn phương tám hướng trải ra đến, người sắt bị này mạnh mẽ long hình linh khí chấn động đến mức bay ngược mà ra, mạnh mẽ ngã tại trên vách tường.

"Long hình! Ha ha, rốt cục tiến vào giai đoạn thứ hai." Diệp Phong nhìn vừa rồi chân triển khai mà ra dị vang lên, tỏ rõ vẻ mừng rỡ đứng tại chỗ, trên mặt che kín vui sướng nụ cười, trực tiếp mở miệng cười to nói.

Nhật Hà Thăng Long Thối tổng cộng chia làm vì là ba cái giai đoạn, lần lượt vì là sơ nhật hào quang giai đoạn, Xích Hà long hình giai đoạn, ngày rằm rồng gầm giai đoạn.

Mà Diệp Phong hiện nay, cũng coi như là đem Nhật Hà Thăng Long Thối giai đoạn thứ hai, Xích Hà long hình cho bước đầu nắm giữ, đã ngưng tụ long bóng mờ, Linh Kỹ lực công kích đột nhiên tăng lên dữ dội!

Lấy hiện nay Diệp Phong thực lực đến xem, dựa vào chiến đấu bên trong sử dụng này long hình khí, lấy lập tức Linh Đồ cảnh năm tầng thực lực đối đầu Linh Đồ cảnh sát trọng, trong chiến đấu nói vậy đều hào không chịu thiệt.

"Hiện tại mới bất quá hai ngày lâu dài, ta liền đã tới năm tầng thực lực, Linh Kỹ cũng là đến giai đoạn thứ hai. Coi như là hiện tại đi ra ngoài, Vân Trùng có thể làm khó dễ được ta?" Diệp Phong hưng phấn trong lòng, từ trên đài cao nhảy xuống, ngẩng đầu lên hét lớn lên, trong sáng tiếng nói chính là mãnh này trong không gian nhỏ vang vọng vang dội đến.

!!

Trên một chương mục lục phiếu tên sách dưới một chương

Chương 12:: Là người đá hấn

Diệp Phong thẳng thắn rống lên hai cổ họng, chính là ngòi hạ thân tử bắt đầu bổ sung thể lực, sau một hồi lâu, hấn rốt cục đứng lên, đi tới một bên đem cái kia đá luân, hào không nửa điểm do dự trực tiếp quay đến to lớn nhất, Linh Đồ cảnh chín tầng!

Diệp Phong trong lòng rất rõ ràng, thực lực tăng lên nhanh chóng như vậy, đây tuyệt đối là cùng hai ngày nay liên tục cùng người sắt như, không ngừng triển đấu khổ cực tới luyện có trọng đại quan hệ.

Bởi vậy, đón lấy còn có năm ngày, hấn muốn nhìn một chút có thể không đem thực lực trực tiếp tăng lên tới Linh Đồ cảnh thất trọng, làm cho Chân Hào Sáng chấn động một phen. Cũng thật chân chính ừng có thể cùng Vân Trùng đơn đả độc đấu năng lực.

Diệp Phong nhìn phía trên đài cao người sắt, sắc mặt trở nên nghiêm nghị lên, bây giờ người sắt thực lực đã cùng phổ thông linh đồ cảnh chín tầng cường giả giống như vậy, lấy lập tức chính mình linh đồ cảnh năm tầng thực lực, còn có bốn tầng khoảng cách, nếu là không cẩn thận phòng bị, khẳng định là sẽ bị đánh gần chết kết cục.

Linh Đồ cảnh chín tầng, là đến Linh Sĩ cảnh tầng cuối cùng thứ, có thể nói giai đoạn này đã tương đối tiếp cận với Linh Sĩ cảnh cường giả. Coi như là mười cái Linh Đồ cảnh năm tầng cường giả đồng thời, e sợ đều khó mà đánh bại một cái Linh Đồ cảnh chín tầng cường giả.

Diệp Phong bước chân đạp xuống, cả người mềm mại nhảy lên đài cao, mà cùng lúc đó, người sắt như bỗng nhiên song quyền nắm chặt, quanh thân từng luồng từng luồng cường hấn uy thế tản ra.

Này cổ uy thế phả vào mặt, lại để Diệp Phong không khỏi cảm giác bước chân có chút phát trầm, này chính là thực lực chênh lệch quá lớn, tại sâu trong tâm linh sản sinh một loại đối với cường giả kính nể cảm.

Diệp Phong ý chí vốn là cứng cỏi, lập tức ổn định tâm thần, đem trong lòng cái kia một tia không tốt tạp niệm tung não ở ngoài, chột thả người xông thẳng mà đi.

Diệp Phong áp sát người sắt, tại né tránh đi nó mấy chiêu công kích sau khi, chính là nhảy lên không trung, thân hình nhanh quay ngược trở lại đuôi phải bỗng nhiên vút ra.

Từng luồng từng luồng linh khí tại bàn chân nơi chui ra, cuối cùng tại hóa thành một điều Tử Long bóng mờ lẳng không đi khắp, hai con người lực mang giống như hai đám quỷ hỏa, khí thế uy mãnh quay về người sắt lao nhanh mà đi.

Phảng phất là cảm giác được này điều Tử Long bóng mờ cường hấn, người sắt song quyền cùng xuất hiện, từng luồng từng luồng khí lưu tại hấn quyền trên ngưng tụ thành hình, sức mạnh hùng hồn vận vận không gian, hướng về cái kia Tử Long vỗ tới.

Hai đạo không ít linh khí công kích đột nhiên gặp gỡ, ầm ầm một tiếng nổ vang, từng luồng từng luồng kinh phong xông lên, người sắt bị thổi làm lùi lại mấy bước, mà huyền trên không trung Diệp Phong, càng bị này cổ gió mạnh thổi đến mức thân thể hướng về đỉnh bay đi.

Trên không trung ổn định tâm thần, Diệp Phong rốt cục tại khí lưu xung kích bên dưới ngã : cũng đi qua thân thể, đang đến gần bầu trời tường sắt thời gian, hai chân lạc ở phía trên, sau đó đột nhiên trũng, như biến thành một con trong đầm tối um ừu, quay về người sắt lần thứ hai phản kích...

Liên như vậy, Diệp Phong tại này phòng luyện công bên trong thời gian trôi qua từng ngày, mà một mặt khác, Chân Hào Sáng nhưng là không có Diệp Phong như vậy khắc khổ, không có loại kia có thể nói biến thái Thanh Long Thánh Hồn, hấn thể lực hầu như rất nhanh sẽ là tiêu hao hầu như không còn.

Uể oải không ngớt hấn, khoảng thời gian này bên trong, bất quá mới vãn vẹn đem thực lực của tự thân, vững chắc ở Linh Đồ cảnh thất trọng sơ kỳ đỉnh cao giai đoạn, liền ngay cả cách trung kỳ đều vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Dựa theo tốc độ như thế này Chân Hào Sáng cũng vãn vẹn ôm, có thể đến trung kỳ hi vọng, chậm rãi chờ đợi thời gian đi qua(quá khứ), đem hết thầy kỹ thác toàn bộ thả Diệp Phong trên người.

Cuối cùng một ngày, phòng luyện công trên đài cao, Diệp Phong khí định thần nhàn đứng ở phía trên, ánh mắt mang theo một tia bình tĩnh nhìn người sắt, cũng không nhúc nhích chờ đợi sự công kích của đối phương.

Linh Đồ cảnh chín tầng người sắt, thân hình đột nhiên lao ra, tới gần Diệp Phong thời gian, bàn chân hướng về mặt của hấn tàn nhẫn đá đi, bất quá ngay khi gần kề gõ má thời gian, nhưng là bị một nguồn sức mạnh, mạnh mẽ nắm lấy mắt cá chân.

Diệp Phong mạnh mẽ nắm lấy người sắt mắt cá chân, Linh Đồ cảnh thất trọng đỉnh cao khí thế tản ra, tiếp theo thân thể một cái xoay tròn, chính là đột nhiên ném phi.

Tại người sắt huyền không bay ngược thời gian, Diệp Phong đuôi phải từng luồng từng luồng linh khí lưu chuyển mà lên, rộng mở quay về hấn sút đi, một cái hư huyền màu tím trường long, khí thế uy mãnh bay về phía người sắt.

"Àm!" một tiếng nổ vang, người sắt ngực mọ hồ nứt ra rồi vài đạo đường vân nhỏ, bị một luồng cực cường bao tấp bao vây, trọng ngã tại trên vách tường, làm cho toàn bộ phòng luyện công đều là run rẩy lên.

Diệp Phong ánh mắt hơi nhìn chăm chú, nằm trên mặt đất trên bị kinh phong áp bức không cách nào nhúc nhích trên người tất cả đều là rạn nứt người sắt, ung dung hạ xuống đài cao, hiện tại bảy ngày đã qua, nên cùng với Chân Hào Sáng hội hợp thời điểm.

Hắn đi tới cửa sắt trước đó, đem cửa lớn dùng sức kéo dài, từng sợi từng sợi chói mắt tia sáng từ ngoại giới phóng tới, nhất thời liền đem bên trong chiếu sáng trung.

Rất nhiều thiên mật thất tu luyện, Diệp Phong con mắt cũng là thoáng không khỏe, một lúc lâu tầm mắt mới trở nên rõ ràng lên. Mà khi hắn mới vừa đạp bước đi ra thời gian, từng trận đám người tiếng bàn luận, truyền vào trong tai.

Diệp Phong hơi nghi hoặc, ánh mắt hướng về đối diện vừa nhìn, chỉ thấy Chân Hào Sáng phòng luyện công cửa lớn mở rộng, mà bên trong cũng không bóng người. Tại hẳn phòng luyện công một bên cách đó không xa, từng bầy từng bầy học viên xúm lại tại cái kia, tựa hồ là đang quan sát cái gì náo nhiệt tình cảnh, châu đầu ghé tai nghị luận sôi nổi.

"Có loại dự cảm xấu." Diệp Phong nhìn chăm chú cái kia cách đó không xa đám người, nghe những này náo động âm thanh, trong lòng lại nổi lên một vết bất an, sau đó chậm rãi đi tới.

Diệp Phong nhanh chóng chui vào đoàn người, đi tới phía trước nhất một loạt, vào mắt hình ảnh, làm cho sắc mặt hắn đột nhiên cứng ngắt.

Chân Hào Sáng áo quần rách nát, chặt vật nằm ở trên mặt đất, khóe miệng lưu lại một tia vết máu. Hắn mí mắt rũ xuống, xem ra tinh thần hết sức hoảng hốt, mắt thấy chính là ngất đi.

Mà tại Chân Hào Sáng bên cạnh, hai vị thiếu niên hai tay chống nạnh, ánh mắt đều là hèn mọn nhìn xuống hắn, khóe miệng nhếch lên một vết hung hăng càn quấy nộ cười.

"Ha ha, Phong Vân bảng thứ sáu Chân Hào Sáng chỉ đến như thế, ngày sau ta liền tới thay thế vị trí của ngươi, trở thành tân người thứ sáu!" Nhất tới gần Chân Hào Sáng non nớt thiếu niên, cùng một bên đại ca của chính mình, lẫn nhau đắc ý liếc mắt nhìn nhau, chợt quay về bên cạnh đông đảo học viên, tự hào cười to nói.

Nhìn thấy Chân Hào Sáng như vậy chặt vật nằm trên mặt đất trên, cũng bị cái kia non nớt tiểu tử trào phúng thời gian, Diệp Phong trong đôi mắt dấy lên phần nộ hỏa diễm.

Nghe đoàn người tiếng bàn luận, Diệp Phong cũng coi như hiểu tương đối một ít, nguyên lai Chân Hào Sáng so với mình sớm một bước đi ra phòng luyện công. Mới vừa thấu sẽ khí kết quả là bị hai cái thực lực không ít học viên khiêu khích, bởi hắn thể lực không chống đỡ nổi trực tiếp bị hai người đánh vô cùng thâm.

Chân Hào Sáng chậm rãi từ trên mặt đất bò đứng lên, ánh mắt tràn ngập phần hận nhìn chăm chăm cái kia cười ha ha thiếu niên, cười lạnh lùng chốc lát, không nể mặt mũi nổi giận mắng: "Ha... Ha! Ngươi loại này rác rưởi cũng muốn ngồi trên vị trí của ta? Đừng làm mộng ban ngày, cho mười năm ngươi phế vật này cũng không cách nào vượt qua ta!"

Thanh tú thiếu niên nghe được câu này sắc mặt cứng đờ, nhìn nằm trên mặt đất trên, cũng sắp muốn hôn mê Chân Hào Sáng lại còn dám mạnh miệng. Ánh mắt theo dõi hắn bị thương cánh tay, chợt bàn chân đá mạnh mà đi.

"Kháo, chết đến nơi rồi còn mạnh miệng!"

"A!" Bị thương vị trí bị lần thứ hai đòn nghiêm trọng, Chân Hào Sáng cảm giác một trận cảm giác đau kéo tới, gào thét một tiếng, sau đó che cánh tay trên mặt đất thống khổ lăn lộn, trên trán mồ hôi hột nằm đầy đặc.

"Đại ca , ta nghĩ giết hắn. Người này thực sự là không thức thời, ta đều chuẩn bị tha hắn một lần, nhưng hắn nhưng mắng người." Non nớt thiếu niên quay về một bên đại ca, mở miệng nói.

"Ai, đệ đệ, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng mà. Ngược lại ngươi cũng đã là tân người thứ sáu, phế bỏ tu vi của hắn liền tốt. Thật giết chết, cũng sẽ có lão sư tìm chúng ta phiền phức." Cái kia được gọi là "Đại ca" thiếu niên, lạnh lùng nhìn Chân Hào Sáng, cười hi hi mở miệng nói. Liền phảng phất phế nhân chuyện như vậy thường thường đi làm, đã trở thành một loại quen thuộc dường như.

Trong đám người Diệp Phong mắt thấy tình cảnh này, cũng nghe được "Đại ca" thiếu niên nói tới lời nói, cảm giác thấy hơi buồn cười. Khóe miệng nhấc lên một vết lạnh lẽo độ cong, mang theo sát ý ánh mắt bắn thẳng về phía hắn.

Đồng thời sự phần nộ của hắn nương theo, đã ở trong người cấp tốc sôi trào linh khí, từ trong ra ngoài chậm rãi tản ra, trong nháy mắt liền đem khu vực này bao phủ ở bên trong.

"Linh... Tức giận cường độ thay đổi! Có cao thủ!" Trong đám người có một vị nhận biết tương đối nhạy cảm học viên, khi nhận ra được này cổ không tầm thường linh khí, bỗng nhiên ngừng ra, chợt hô to nói.

Mà này một đạo tiếng la phát sinh, hết thầy học viên đều là lần lượt phát hiện, dồn dập hướng về chung quanh lui lại. Mà trong nháy mắt, cái kia như trước đứng tại chỗ Diệp Phong, cũng là đột ngột bị tất cả mọi người chú ý tới đến.

Thiếu niên kia đại ca, càng là nụ cười trên mặt thu lại, bỗng nhiên đưa mắt tìm đến phía khí tức bên kia. Nhìn thấy cái kia bởi vì trong đám người tản ra cô lập Diệp Phong. Cảm thụ trên người hắn khí thế ác liệt, có chút kinh ngạc nói: "... Người kia là ai! Thực lực lại cho ta lực lượng ngang nhau, như vậy cao thủ, làm sao đều không có đến trường viện Phong Vân bang. Hắn muốn làm gì?"

Này hai huynh đệ, ca ca gọi là Dương Phong, đệ đệ gọi là Dương Vân. Bởi vì thiên phú ưu tú, mấy ngày trước đây mới vừa bị đề cử đi vào học viện. Bởi tại Diệp Phong tiến vào phòng luyện công sau khi hai ngày, Phong Vân bang chính thức thay đổi, vì lẽ đó này hai huynh đệ căn bản không biết Diệp Phong là đời trước người thứ ba.

Diệp Phong cũng không hề để ý những người kia ánh mắt, nhìn ngả sắp trên đất trên Chân Hào Sảng, trong lòng mang theo lo lắng cất bước đi tới.

Đi tới Chân Hào Sảng bên người, Diệp Phong ngồi xổm xuống thân thể, nhìn hắn đã triệt để ngắt đứt, hai mắt mang theo một tia ưu thương, trong lòng tự trách trầm mặc lên.

"Tiểu tử, ngươi là ai a? Cũng không có việc gì chạy tới làm cái gì? Cút ngay!" Dương Vân hơi nghi hoặc một chút nhìn Diệp Phong cử động, lạnh nhạt nói.

Câu nói này đem Diệp Phong trầm mặc đánh gãy, hắn lấy lại tinh thần chậm rãi đứng lên đến, xoay người lại lạnh lùng nhìn Dương Vân, lạnh lùng nói: "Vừa nãy là ngươi đá hắn."

Dương Vân trên dưới đánh giá một thoáng Diệp Phong, cảm giác được thực lực của hắn tuy rằng không yếu, nhưng là nhưng cũng không có mình ca ca lợi hại, cười lạnh, không đáng kể mở miệng nói: "Ha ha, này không nhiều rõ ràng sao, là thi thể nào?"

Xa xa Dương Phong nhìn thấy Diệp Phong sắc mặt âm lãnh, rõ ràng là có chút không quen, vội vàng đi tới Dương Vân bên người, sau đó một bàn tay khoát lên Diệp Phong trên bả vai, cười nói: "Ha ha, bằng hữu, chuyện này là chúng ta việc tư. Cùng ngươi..."

"Àm!" một tiếng vang trầm thấp, đem Dương Phong lời nói trực tiếp đánh gãy. Chỉ thấy, Diệp Phong trên mặt mang theo một nụ cười lạnh lùng, bàn chân bỗng nhiên đá vào Dương Vân bụng, đem đập bay mấy trượng xa.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13:: Động huynh đệ ta, giết không tha!

"Thật là đáng sợ, người này một cước liền đem linh đồ cảnh sáu tầng Dương Vân đập bay, thực sự là quá lợi hại. Học viện ngoại hồ tăng long hạng người thực sự quá nhiều, này các cao thủ lại cũng không có xuất hiện trên Phong Vân bang."

"Ồ, người này. . . Lê nào là Diệp Phong? Hắn không phải đã không cách nào tu luyện thành vì là phế nhân sao?"

"Cái gì! Tiền nhiệm Phong Vân bang đệ tam Diệp Phong? Hắn chính là mấy ngày gần đây lưu truyền sôi sục người kia sao?"

Bốn phía có tân sinh, học sinh cũ, nói chung toàn bộ vây xem ở phía xa, khi nhìn thấy Diệp Phong bức này thực lực khủng bố thời gian, không khỏi kinh ngạc bắt đầu bắt đầu nghị luận, nhất thời trở nên tất cả ồn ào.

Dương Phong có chút khiếp sợ, Diệp Phong lại thật sự ở ngay trước mặt hắn, không hề do dự đem Dương Vân đập bay. Loại này quả thực không cho bất kỳ tình cảm cách làm, để trong lòng hắn cảm tức cực kỳ, một phát bắt được Diệp Phong cổ áo, quát lớn nói.

"Tiểu tử thú, ngươi lại thật sự dám thương đệ đệ ta?"

"Đừng!" Loại này ngu xuẩn vấn đề, Diệp Phong không nhìn thẳng, cười lạnh một tiếng, bàn tay bỗng nhiên đem Dương Phong tay từ chỗ đánh rơi, hờ hững nói: "Vừa nãy cái kia một cước đã trả lại hắn. Hiện tại, ta nên phế ngươi tu vi."

Nhìn thấy Diệp Phong không khỏi không nể mặt mũi trái lại lối ra : mở miệng cuồng ngôn, Dương Phong bỗng nhiên ngăn ra, bởi vì câu nói này chính mình thật giống đã từng nói. Hắn sau khi hết khiếp sợ, chăm chọc đảo qua Diệp Phong một chút, trên mặt lộ ra cực kỳ buồn cười vẻ mặt, xem thường cười nói.

"Ha ha, không biết phân biệt gia hỏa. Thực lực của ngươi mặc dù không tệ, nhưng là muốn muốn cùng ta đánh, ngươi cho rằng đủ sao? Tiểu tử thú, thực lực của ta nhưng là linh đồ cảnh tám tầng sơ kỳ!"

Nghe được này tự cho là lời nói, Diệp Phong quả thực có chút buồn nôn, như trước lạnh lùng nhìn hắn, mặt lạnh lùng bàng bên trên mang theo một tia ghét bỏ mùi vị, liền phảng phất là tại xem kẻ ngu si.

Hắn trầm ngâm chỉ chốc lát sau, rốt cục chậm rãi đem hai chân hơi cong, quay về Dương Phong vẫy vẫy tay, lạnh nhạt nói: "Rác rưởi, để người động thủ trước đi."

"Ừ... Người nói cái gì?" Dương Phong hầu như là cắn răng nói ra, hắn vốn tưởng rằng lời nói này nói ra, Diệp Phong nên có chút khiếp sợ hoặc là sợ sệt. Nhưng là ai biết Diệp Phong không chỉ có không sợ hãi chút nào, trái lại một mặt trào phúng về mặt, đem lời của mình toàn bộ như gió thoảng bên tai.

Làm là thiên tài Dương Phong thực sự có chút không cách nào nhìn được loại khuất nhục này, đầu tiên là sững sờ, chợt bước chân hướng phía trước một bước, xé gió nắm đầm rồi đột nhiên hướng Diệp Phong khuôn mặt ném tới.

Diệp Phong ánh mắt liếc một cái cái kia áp sát tới nắm đầm, đem đầu hơi một bên, chính là dễ như ăn cháo tránh ra. Tránh ra công kích, Diệp Phong tiếp theo đưa bàn tay giờ lên, chợt quay về Dương Phong phản eo, vẽ ra một đạo kinh phong mãnh mẽ tới.

Dương Phong thấy thế, trong lòng đối với tốc độ của hắn quả thực có chút kinh ngạc, lập tức bàn tay hội tụ từng luồng từng luồng mạnh mẽ linh khí, đem Diệp Phong cánh tay đẩy ra.

Dương Phong đem Diệp Phong thế tiến công hóa giải đi, trong lòng còn không tới kịp đắc ý, bỗng nhiên, xé gió nắm đầm nhưng là hướng bộ mặt đánh tới.

Quyền phong đối với trên mặt gào thét mà tới, Dương Phong có chút không biết làm sao, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là hai chân trên mặt đất bỗng nhiên giẫm một cái, cả người hướng về phía sau bắn ra mà đi, lúc này mới tránh khỏi bị bắn trúng hậu quả.

Vững vàng rơi vào trên mặt đất, Dương Phong trên mặt tất cả đều là vô cùng kinh ngạc, nhìn diện không hề không thờ gấp Diệp Phong, cảm giác thấy hơi khó mà tin nổi nói: "Chuyện này... Người là chuyện gì xảy ra? Tu vi không có ta mạnh, cùng ta đối chiến làm sao như vậy khi định thần nhân, phảng phất chẳng có chuyện gì phát sinh như thế? Ừ, đùa gì thế, lão tử nhưng là linh đồ cảnh tám tầng!"

Dương Phong nghĩ tới đây, mãnh liệt lòng tự ái gặp khó, cắn răng, thân hình chính là hướng về Diệp Phong gấp xông tới. Tới gần Diệp Phong thời gian, bàn tay bỗng nhiên hiện trào trang, quát to một tiếng sau khi, bỗng nhiên quay về hắn vùng tới.

"Địa Giai Hạ Phẩm: Cường Phong Đoạn Cốt Trảo!"

Theo Dương Phong âm thanh hạ xuống, hai trảo cắt ra không khí, sau đó mười đạo gió xoáy lưỡi dao, tại đầu ngón tay đột ngột hiện ra, cấp tốc hướng về Diệp Phong chém tới.

Giống như thực chất đao gió, ở trong không khí vẽ ra chói tai tiếng nổ cấp tốc áp sát, Diệp Phong cảm giác được đao này dao ác liệt, sắc mặt trở nên trầm trọng hạ xuống.

Diệp Phong trong cơ thể linh khí lưu chuyển hai chân bên trên, bước chân bước động trong lúc đó đem sàn nhà đập vỡ tan, thân hình mạnh mẽ né tránh rút lui, lúc này mới đem những này cấp xạ mà đến đao gió, toàn bộ tách ra.

Tuy là như vậy, bất quá quần áo nhưng là bị này cỗ lệ phong cắt ra, hắn cũng coi như là hiểu rõ này Linh Kỹ lợi hại, nhìn qua có chút chật vật.

"Ha ha, tiểu tử thú, người sẽ vì người ngông cuồng trả giá thật lớn. Linh Đồ cảnh chín tầng ta cũng không sợ chút nào, người lại coi là gì chứ?" Dương Phong nhìn cái kia hồ hững Diệp Phong, bị chiêu này bức cũng là vô cùng chật vật. Trong lòng nhất thời tìm tới điểm thăng bằng, trong lúc nhất thời có chút tự hào trên ghẹo nói rằng.

Cũng khó trách, chiêu này chính là Dương Phong to lớn nhất là bài tẩy, cũng là trở thành Phong Vân bảng người thứ bảy trọng yếu nhân tố vị trí.

"Ha ha, không trách hung hăng, nguyên lai có bản phá Linh Kỹ!" Diệp Phong cười lạnh, đảo qua quần áo vết cắt, nhìn Dương Phong cười lạnh nói.

"Người nói cái gì!" Dương Phong nghe được câu nói này, khuôn mặt tức giận có chút vặn vẹo, hắn cảm giác không có hưởng thụ đến giẫm người lạc thú, trái lại bị bắn bị thương, nhất thời giận tím mặt lên.

"Người sẽ chết tại ta hai trảo bên trên đi!" Dương Phong gào thét, song chưởng bên trên nhàn nhạt linh khí xoay tròn lên, hóa thành mang theo xé gió tiếng lưỡi dao sắc, thân hình đối với Diệp Phong cấp xạ mà đi.

Diệp Phong thấy Dương Phong phần nộ chạy tới, ánh mắt rung mình, nhảy người lên lơ lửng ở trên không, tại hắn sắp tới gần mình thời gian. Thân hình đột nhiên trên không trung xoay tròn, bàn chân chỗ từng luồng từng luồng linh khí ngưng tụ bên trên, phát sinh nhàn nhạt chói mắt hồng mang. Nhìn qua như là muốn đem Dương Phong đá bay.

Nhìn thấy Diệp Phong động tác này, Dương Phong khóe miệng vẽ ra một vết xem thường châm biếm, quả đoán đem hai trảo giao nhau, hướng về bầu trời Diệp Phong vùng tới, nhất thời, mười đạo kinh phong thoát trào mà ra, cấp tốc chém về phía hắn.

Diệp Phong nhìn thấy cái kia đao gió sắp tới gần chính mình, trong lòng không sợ chút nào, bàn chân chỗ hào quang đột nhiên phát sinh tia sáng chói mắt,

làm cho Dương Phong con mắt đều là đâm đau đớn.

Mười đạo phong nhận đang đến gần Diệp Phong bàn chân thời gian, bỗng nhiên bị bước chân của hắn phát ra ra mạnh mẽ gọn sóng, toàn bộ chấn động đến mức hư vô tan rã. Diệp Phong dùng Nhật Hà Thăng Long Thối giai đoạn thứ nhất, đem cái kia chém tới mười đạo kinh phong hóa giải sau khi, theo chân lực đạo lần thứ hai xoay người, mũi chân chỗ đi qua, một luồng linh khí trên không trung phun trào, không khí đều hoa nháy ra gọn sóng.

"Nhật Hà Thăng Long Thối!" Diệp Phong hét lớn một tiếng, theo âm thanh hạ xuống, chân một trận Thần Long bóng mờ xuất hiện, hào quang trường long chính là đột ngột từ bàn chân chui ra, theo bàn chân của chính mình phương hướng, quay về khôi ngô thiếu niên phi tập mà đi.

Nhìn cái kia từ bầu trời phi tập mà đến Từ Long bóng mờ, khôi ngô thiếu niên trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới này Linh Kỹ hóa hình, dĩ nhiên đến loại tầng thứ này, chuyện này quả thật như vật còn sống giống như.

"Àm!" Còn ngay khi Dương Phong khiếp sợ thời gian, Từ Long không hề đình trệ nhằm phía hắn, cự trường dữ tợn miệng lớn trực tiếp đem nuốt chửng.

Dương Phong bị Cự Long thôn, cả người bao vây tại linh khí bên trong, chỉ cảm thấy thân thể bốn phía bị một luồng cuồng mãnh kinh phong bao phủ, cả người đau nhức khó nhịn, ngực một trận khó chịu, chính là ngửa đầu phun ra một ngụm máu tươi, quần áo rách nát nằm ở trên mặt đất.

Chiến đấu kết thúc, học viên bốn phía môn nhìn cái kia thoi thóp nằm trên mặt đất trên Dương Phong, toàn bộ mang theo khiếp sợ mà lại kính nể ánh mắt nhìn Diệp Phong, kinh ngạc mà lại may mắn than thở.

"Diệp Phong. . . Quả nhiên lợi hại, không hổ là Phong Vân bảng tiền nhiệm người thứ ba."

"Hắn khôi phục thực lực đến mức độ này, nói vậy rất nhanh sẽ có thể trên tân Phong Vân bảng. May mà, lúc trước không có nghe Khương Kiệt, ngây ngốc tao chọc giận hắn, bằng không. . ."

"Nhưng là Diệp Phong ngày hôm nay lại đem Dương Phong đánh. Lẽ nào hắn không biết hai người này là Vân Trùng thủ hạ sao?"

Tại xa xôi hơn, Dương Vân ôm bụng từ đằng xa chậm rãi mà đến, trong lòng không ngừng cầu khẩn Dương Phong muốn phế đi Diệp Phong, khuôn mặt bên trên hiện ra độc ác, đối với Diệp Phong kết cục tràn ngập chờ mong.

Mà khi hắn đi tới đoàn người hàng trước, thấy cái kia như trước đang yên đang lành Diệp Phong bỗng nhiên ngẩn ra, sau đó, nghe những học viên kia đàm luận, đưa mắt tìm đến phía sau lưng Diệp Phong vị trí, không khỏi tỏ rõ vẻ kinh ngạc kinh hô: "Ca ca!"

Diệp Phong đứng ở Dương Phong bên người, nghe tới trong đám người câu kia "Ca ca." Thời gian, nhất thời, theo tiếng đem ánh mắt lạnh như băng đầu đi qua(quá khứ).

Diệp Phong nhìn cái kia nhìn mình, trên mặt che kín sợ hãi Dương Vân, khoe miệng nhấc lên một nụ cười gằn, nhàn nhạt nói: "Người tới rồi!"

"Nguy rồi!" Dương Vân nhận ra được Diệp Phong ánh mắt không quen, nghĩ đến người này liền đại ca của chính mình thực lực như vậy đều có thể đánh bại, nhất thời trong lòng hoảng hốt, cũng mặc kệ Dương Phong bị thương có hay không nghiêm trọng, trực tiếp đi đi qua đầu liền bắt đầu chuẩn bị lác chạy.

Dương Vân xoay người đẩy ra vướng bận đám người, hướng về phía sau nhanh chóng lao nhanh thoát đi, mà khi hắn chạy trốn tới một nửa, bỗng nhiên một đạo lạnh lẽo phong từ trước mặt quét đến.

Chỉ thấy, Dương Vân trước mắt đột ngột xuất hiện một đạo thân hình, thân hình bỗng nhiên xoay người chính là Diệp Phong. Hắn hai mắt bắn mạnh ra nộ mạng, chợt bàn tay quay về Dương Vân vai đòn nghiêm trọng đi qua(quá khứ), trong nháy mắt liền đem kích phiến.

Dương Vân chặt vật rơi xuống đất, không có bất kỳ suy nghĩ, chính là chuẩn bị nhanh chóng đứng dậy. Bởi vì hắn biết, đối với phía trên trước Diệp Phong căn bản không có phần thắng chút nào, lập tức chỉ có nhanh lên một chút chạy trốn, trốn đến thân là học viện lão sư thúc thúc nơi nào đấy.

"Ngu xuẩn! Đừng chậm trễ thời gian."

Một thanh âm tại vang lên bên tai, Dương Vân trên người mới vừa bắt tay vào làm, bỗng nhiên, một cái chân chường đột nhiên lại bước lên ở đùi phải đầu gối bên trên, phát sinh liên tiếp xương gãy vỡ vang lên giòn giã. Đây bàn chân chủ nhân rõ ràng là Diệp Phong.

"A!" Dương Vân một tiếng thống hận, hai mắt mang theo không thể tin tưởng nhìn, chính mình cái kia đã kinh biến đến mức sai vị đùi phải, cảm nhận được đầu gối cái kia đau đớn kịch liệt, hai mắt không háng hải lưu lại nước mắt, tỏ rõ vẻ thống khổ lẫn lộn trên mặt đất lên.

Diệp Phong dành cho Dương Vân một cái cười lạnh, chợt liền không xen vào nữa hắn, trở lại Chân Hào Sáng bên người đem ôm lấy, sau đó không chậm trễ chút nào vội vàng hướng hắn ký túc xá đi vào.

Trước khi đi, Diệp Phong vội vàng vàng lưu lại một câu nói: "Hôm nay, hai người này thành này tám hình dạng đều là ta Diệp Phong một tay tạo thành, cùng Chân Hào Sáng không nửa điểm quan hệ, nếu như có không phục người cứ đến tìm ta được rồi!"

Đông đảo học viên nghe câu này vang vọng đang luyện công phòng khu vực, trong lòng cảm thấy khiếp sợ, có người cảm thấy hắn cảm đảm khi, cũng có người cảm thấy hắn ngông cuồng cực kỳ. Nói chung, tất cả mọi người đều rõ ràng học viện ở trong muốn phát sinh một việc lớn.

"Diệp Phong, ta ngươi nhất định phải không chết từ tế được!" Dương Vân biết rõ bản thân mình chân đã tàn phế, chờ nhìn thấy Diệp Phong rời đi sau khi, lúc này mới dám phần nộ lớn tiếng rít gào lên.

Hồng xong sau khi, Dương Vân cả người trở nên hết sức âm trầm, trong đôi mắt tràn ngập tơ máu, hần tự lẩm bầm trả thù kế hoạch, gian nan tại ngã sắp trên đất trên, hướng về Dương Phong phương hướng bò qua.

"Ta. . . Muốn tìm Vân Trùng, ta muốn tìm. . . Ta thúc thúc. Ta muốn đánh gãy tay chân của ngươi. . . Lột da của ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14:: Ân núp nguy cơ

Rời đi phòng luyện công sau khi, Diệp Phong ôm Chân Hào Sáng, đang nhanh chóng chạy gấp bên trong, một lúc lâu, cũng rốt cục trở lại ký túc xá.

Diệp Phong đem Chân Hào Sáng cẩn thận từng li từng tí một đặt ở giường bên trên, đi ngang qua một phen dò xét sau khi, hơi hơi an tâm lẩm bầm nói: "May mà bị thương không phải rất nghiêm trọng, chỉ có cánh tay chỗ cho cháu trai kia đá một cước có chút phiền phức ở ngoài, còn lại cũng không muốn khẩn."

Biết rồi Chân Hào Sáng thương thế cũng không tính quá quá nghiêm khắc trọng, Diệp Phong trên mặt lo lắng thoáng ít một chút, khẽ thở dài một hơi, đưa bàn tay đặt ở hần bị thương cánh tay nơi.

Diệp Phong chậm rãi nhắm mắt, bụng phát sinh nhàn nhạt lực mạng, hần trầm thần ở trong người đem Thanh Long Thánh Hồn tỉnh lại. Sau đó dụng ý thức chậm rãi điều khiển, đem trong cơ thể cái kia nắm giữ chữa trị hiệu quả năng lượng, theo kinh mạch chậm rãi điều phối tới tay cánh tay nơi, thuận bàn tay chui vào Chân Hào Sáng cánh tay, giúp hần đem đã phá nát xương cốt cùng xé rách bắp thịt ngồi khôi phục.

Tại Thanh Long Thánh Hồn bức này sức mạnh huyền diệu bên dưới, Chân Hào Sáng cánh tay bị hao tổn bắp thịt, không có gì bất ngờ xảy ra bắt đầu chậm rãi khép lại, vỡ tan xương cốt cũng là thần kỳ giống như giấy dựng lại lên.

Sau một hồi lâu, Chân Hào Sáng cánh tay, tại Thanh Long Thánh Hồn mạnh mẽ sức khôi phục bên dưới, rốt cục toàn bộ khép lại, cánh tay không có một chút nào vết thương rục rở hần lên.

Diệp Phong nhìn Chân Hào Sáng trên khuôn mặt vẻ thống khổ ít đi chút, cả người bình tĩnh ngủ thiếp đi. Trong lòng cũng là thở phào nhẹ nhõm, hần trầm ngâm chi chốc lát sau, liền đứng lên, yên lặng rời khỏi phòng.

Rời đi Chân Hào Sáng ký túc xá, Diệp Phong bây giờ chuẩn bị tiếp tục tu luyện, hôm nay dựa vào Nhật Hà Thăng Long Thối tuy rằng đem cái kia Dương Phong đánh bại, nhưng là hần cảm giác được chính mình linh khí cũng là tiêu hao không ít.

Nếu như Vân Trùng thật sự muốn đối phó hần, như vậy Diệp Phong không đem thực lực tăng lên tới mức nhất định, quang sử dụng Linh Kỹ chiến đấu, e sợ mấy lần xa luân chiến thì sẽ linh khí khô cạn, rơi vào mặc người xâu xé hiểm cảnh. Vì lẽ đó, ngày sau thăng chân rộng giai đoạn thứ hai, lấy lập tức Diệp Phong tu vi, cũng chỉ có thể lằm lằm trong lúc nguy cấp đòn sát thủ, bằng không thực sự quá mức tiêu hao linh khí.

Diệp Phong rời đi Chân Hào Sáng ký túc xá sau khi, chính là hướng về học viện vách núi bước đi. . .

Trải qua một quãng thời gian leo lên, Diệp Phong đi tới vách núi đỉnh điểm bên trên, một trận gió lạnh vù vù quét đến, để hần không khỏi rung mình một cái. Hần lập tức đem linh khí lưu chuyển khắp quanh thân, lúc này mới chống đỡ ở hàn ý thấu xương.

"Liên ở ngay đây tu luyện được rồi, nhìn có thể không đem tu vi của chính mình đột phá đến linh đồ cảnh tám tầng, như vậy coi như không sử dụng Linh Kỹ, cũng có thể đánh bại Dương Phong như vậy nhân vật." Diệp Phong chọn xong một chỗ tương đối rộng rãi sân bãi, ánh mắt tại bốn phía đảo qua, thoả mãn gật gật đầu, sau đó liền bắt đầu rời tu luyện. . .

Trên đỉnh núi, Diệp Phong mỗi một chân đá ra, thì sẽ có một khối núi đá phá nát, lôi kéo người ta tai mắt nổ vang tiếng liên miên không dứt vang vọng, bốn phía trên mặt đất bên trên loang loang lỗ lỗ, vỡ vụn hòn đá trải rộng chung quanh, xem ra vô cùng chặt vật.

Thật ở đây tương đối hẻo lánh, cũng không có học viên tại phụ cận, bằng không nếu như lại đây nhìn lên, nhất định phải cả kinh trợn mắt ngoác mồm.

Mà ngay khi Diệp Phong liều mạng lúc tu luyện, cái kia trước kia phòng luyện công chỗ Dương Phong, Dương Vân hai huynh đệ, đã sớm không gặp, giờ khắc này phòng luyện công ở ngoài lại trở nên nghiêm túc lên.

Lạc xuyên học viện, phòng giáo vụ chủ nhiệm trong phòng làm việc. . .

"Thúc thúc, ta vừa nãy mang Dương Vân đi qua y sư bên kia. Y sư nói đệ đệ chân đầu gối chỗ, xương vỡ quá nhiều thực sự là quá quá nghiêm khắc trọng. Coi như là tĩnh tâm điều dưỡng, ngày sau. . . Hôn nữa cũng là què rồi." Dương Phong sắc mặt nghiêm túc đỡ Dương Vân, quay về một vị ngồi ở đằng ghế tựa bên trên người đàn ông trung niên mở miệng nói.

Người đàn ông trung niên nghe vậy, sầm mặt lại, bởi vì phần nộ một luồng hùng hồn linh khí, tại quanh thân chậm rãi lan tràn đi ra, chén trà trong tay ầm ầm nắm thành bột phấn, nước trà tiên một chỗ.

"Thúc thúc người nhất định. . . Phải làm chủ cho ta a!" Dương Vân hai mắt một trận ửng hồng, chính là "Phù phù" quỳ gối trên mặt đất, vết thương chỗ truyền đến đau đớn một hồi, để hấn cả người co giật một thoáng.

"Vân nhi, người yên tâm, thúc thúc nhất định sẽ không để cho người được nửa điểm oan ức. Thương người của các người thật là làm cho Diệp Phong sao?" Người đàn ông trung niên đem trong lòng tức giận đè xuống, nhìn Dương Vân trong lòng tràn đầy tiếc hận, lần thứ hai mở miệng nói.

"Đúng, chính là trước đó mặc cho Phong Vân bằng người thứ ba Diệp Phong!" Dương Vân mặt đầy nước mắt bị Dương Phong chịu phục, nghĩ đến cái kia phế bỏ chân của mình người kia, hai con người ở trong chính là xẹt qua một vệt phần hận!

"Há, nhìn dáng dấp, thiên phú của hấn quả nhiên là khôi phục. Như hôm nay không phát sinh chuyện này, tiểu tử này đúng là có thể cố gắng bồi dưỡng một thoáng. Bất quá chuyện bây giờ vừa nhưng đã phát sinh, như vậy hấn sẽ không có bất kỳ giá trị gì rồi!" Người đàn ông trung niên hơi trầm ngâm, nghĩ Diệp Phong dĩ vãng như vậy xuất sắc mà lại khiến người ta khiếp sợ thực lực, trong lòng liền có chút thương thức.

Bất quá thương thức là một chuyện, Diệp Phong dù sao cũng là phế bỏ cháu hấn chân. Như vậy vô liêm sỉ sự tình đã xuất hiện, Diệp Phong coi như thiên phú tại tuyệt mới cũng là không cách nào tại đề thân là phòng giáo vụ chủ nhiệm dương bá đạo lại có thêm bất kỳ hảo cảm. Hôn nữa Diệp Phong thiên phú khủng bố, vừa nhưng đã không bị lợi dụng, như vậy thì sẽ bị xoá bỏ!

"Dương Phong, người thân là huynh trưởng gây chuyện khắp nơi, bây giờ càng là liên lụy đến người đệ đệ. Hừ! Phạt người đi phòng luyện công chờ một tháng trước, bán trong năm tông môn thi đấu nếu là không lấy ra cái ra đáng thành tích đến, người không cần chờ ở trong học viện." Dương bá đạo chỉ tiếc rên sát không thành thép nhìn Dương Phong, nộ sắc giọng.

"Ta xin lỗi đệ đệ, thúc thúc trách phạt chính là." Dương Phong nghe vậy, hơi kinh hãi, chợt cũng là "Phù phù" quỳ gối trên mặt đất, tỏ rõ vẻ áy náy mở miệng nói.

"Được rồi, các người đều trở về đi thôi. Mấy ngày nữa chờ tin tức của ta, đến thời điểm đem Diệp Phong bí mật giải quyết đi." Dương bá đạo sờ sờ cái trán, thở dài một hơi, bây giờ Diệp Phong khôi phục thực lực, viện trưởng còn không từng biết, vì lẽ đó nhất định phải kêu sư ông giải quyết.

Ngoại viện ở trong, bất kỳ một tên thiên phú ưu tú con cháu, đều sẽ phải chịu độ cao bồi dưỡng. Diệp Phong lúc trước cái kia kinh tuyệt bản lĩnh, càng làm cho đồng đạo yêu mới người đổ xô tới. Dương bá đạo mười phần rõ ràng, nếu để cho Diệp Phong ngày này mới lần thứ hai quét khỏi việc truyền ra, như vậy Dương Vân cừu chính là không chỗ có thể báo.

. . .

Vách núi bên trên, Diệp Phong kịch liệt thở hổn hển, trải qua một buổi trưa tu luyện, trong cơ thể linh khí toàn bộ kiệt quệ hầu như không còn, hấn ngồi xếp bằng ở trên mặt tảng đá, chậm rãi hơi thở thổ nạp bổ sung đan điền không ngừng.

Một lúc lâu, Diệp Phong linh khí rốt cục bị vấp kín, nhưng là nhưng không có loại kia đột phá cảm giác, không khỏi khuôn mặt lộ ra vẻ thất vọng, lắc lắc đầu, tự lẩm bẩm: "Xem tới vẫn là không thể nóng vội, tầng thứ tám vẫn không có đột phá dấu hiệu a."

Diệp Phong đứng lên, thoáng hoạt động một chút gân cốt, chính là chuẩn bị rời đi đỉnh núi, về Chân Hào Sáng ký túc xá nhìn hấn có hay không tỉnh lại.

Đi tới chân núi bên dưới, Diệp Phong không chậm trễ chút nào chính là chuẩn bị rời đi, bỗng nhiên, ở một bên rừng cây chỗ, một trận khiến người ta có chút quen tai âm thanh, từ trong rừng cây truyền ra, để hấn hiếu kỳ dừng bước.

Diệp Phong nhíu nhíu mày, hướng về thanh âm này khởi nguồn nơi, lặng lẽ tới gần, sau đó đi tới một viên tảng đá sau khi lúc này mới dừng lại. Ánh mắt hướng về xa xa vừa nhìn, chỉ thấy Khương Kiệt đang cùng một vị thiếu niên đồng thời, hai người không biết là đang bàn luận chút gì.

Diệp Phong trốn ở tảng đá mặt sau, nhìn Khương Kiệt trên đầu băng vải, khóe miệng xẹt qua một vệt châm biếm. Sau đó ánh mắt dừng lại tại cái kia một người khác trên người, con người đột nhiên co rụt lại.

"Trần Minh Húc, lão đại của chúng ta hiện tại tiến vào bế quan, chuẩn bị xung kích linh sĩ. Hấn gọi ta đến truyền một lời, hi vọng người có thể giúp đỡ đem Diệp Phong tiểu tử này cho giết." Khương Kiệt hai tay ôm cánh tay, đôi mắt này ngoại viện Phong Vân bằng người thứ hai Trần Minh Húc, không chỉ có không sợ hãi chút nào, trái lại tràn đầy thanh cao mở miệng nói.

"Khương Kiệt, người liền giúp ta đi cho. Lập tức liền muốn học viện thi đấu, ta cũng là không có thời gian nào a." Trần Minh Húc thân là linh sĩ hai tầng cảnh giới, tại học viện ở trong rất được lão sư yêu thích, được khen là trọng điểm bồi dưỡng nhân tài. Nhưng là nghe tới Khương Kiệt này giọng ra lệnh, trên mặt tuy rằng hiện ra một vệt không kiên nhẫn cùng căm ghét, bất quá phảng phất là bởi vì tại kiêng kỵ cái gì, vẫn là không ngừng duy trì hữu hảo thái độ.

"Ha ha, ngươi không muốn đã quên thân phận của ngươi. Đây chính là lão đại tự mình dẫn ta, sắp xếp cho chuyện của ngươi. Ngươi nếu như không nghe theo, cũng có thể. Ha ha, chỉ có điều, cha ngươi e sợ sẽ không cao hứng." Khương Kiệt nhìn Trầm Minh Húc lại còn có cái lời ý tứ, hai mắt hướng trên một phen, chăm chọc trêu nói.

Trầm Minh Húc nghe được câu nói này, sắc mặt đột nhiên âm trầm lại, bất quá trầm ngâm chốc lát, nhưng vẫn gật đầu một cái, gian nan đồng ý: "Chuyện này. . . Được rồi!"

Nguyên bản hắn tại học viện sinh hoạt vẫn tự do tự tại. Nhưng là mãi đến tận một tháng trước, hắn tại sa trường làm tướng quân cha, bất ngờ điều đến Vân Trùng phụ thân thủ hạ lên làm thống lĩnh sau khi. Trầm Minh Húc tại học viện chính là thường thường thu được Vân Trùng chỉ huy, nhưng là coi như vậy hắn cũng không dám biểu lộ ra, chỉ lo đắc tội rồi Vân Trùng, liên lụy chính mình cha chức quan khó bảo toàn.

Khương Kiệt nhìn Trầm Minh Húc đáp ứng bất đắc dĩ, khoe miệng nhắc lên một vết châm biếm, sau đó thờ dài, chính là hai tay ôm đầu cực kỳ bình tĩnh rời đi.

Khi hắn đi tới một nửa, bỗng nhiên, bước chân rồi lại là dừng lại : một trận, quay lưng Trầm Minh Húc lại bốc lên một câu nói.

"Há, đúng rồi. Trầm Minh Húc! Lão đại để ta đang nhắc nhở ngươi một thoáng, nửa năm sau thi đấu, ngươi nhất định phải giúp hắn thu được người thứ nhất. Bằng không, kết cục chính mình nhìn làm."

Lần thứ hai nghe được mệnh lệnh giọng nói, Trầm Minh Húc thân hình một trận run rẩy, trong lòng không khỏi căm tức lên. Hắn hai mắt tràn ngập lửa giận nhìn chăm chăm Khương Kiệt. Hắn song quyền nắm chặt run rẩy không ngừng, bước chân hướng về trước bước ra hai bước, nhìn cái kia như không có chuyện gì xảy ra rồi đi Khương Kiệt, hận không thể xông lên đem giết.

Đáng tiếc ý nghĩ thế này, cũng vền vẹn là trong nháy mắt, liền cũng là biến mất không thấy hình bóng, hắn vẫn là không muốn để cho mình cha khó làm.

Trốn ở đá tảng sau khi Diệp Phong khi nghe xong này nói chuyện, nhìn Trầm Minh Húc cái kia không khuôn mặt dễ nhìn sắc, cảm giác buồn cười lắc lắc đầu.

Hắn nhìn cái kia Khương Kiệt rời đi, cũng là cẩn thận chui vào trong rừng cây, một đường tùy tùng Khương Kiệt. Đợi được cách Trầm Minh Húc khá xa thời gian, hắn bỗng nhiên từ rừng cây nhảy ra đỡ con đường phía trước.

Đột ngột gian xuất hiện thân hình, để Khương Kiệt bỗng nhiên ngăn ra, tỏ rõ vẻ nghi hoặc đồn roi xuống bước chân, mà khi hắn phát hiện này thân hình chủ nhân, chính là cái kia cắt đứt chính mình lỗ tai kẻ cầm đầu Diệp Phong thời gian. Khuôn mặt trong nháy mắt trở nên hết sức âm hàn, trầm giọng nói: "Diệp. . . Phong. Tốt, lại dễ dàng như vậy liền xuất hiện."

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15:: Tin tức xấu

Nghe được Khương Kiệt lời nói, Diệp Phong nhưng là mặt không hề cảm xúc đứng tại chỗ, khoe miệng vẽ ra một vết châm chọc nụ cười, trào phúng nói: "Ha ha, Khương Kiệt lỗ tai của ngươi đều không còn, làm sao vẫn không có trường trí nhớ?"

Khương Kiệt không nghĩ tới Diệp Phong mới vừa xuất hiện, chính là nói ra mấy ngày qua hắn để ý nhất lời nói, đầu tiên là sững sờ, sau đó sắc mặt trong nháy mắt âm lãnh tới cực điểm.

Mấy ngày nay đến, từ khi Khương Kiệt không có lỗ tai sự tình bị truyền ra sau khi, hắn liền sẽ phải chịu đông đảo học viên chê cười, lòng tự ái thu được thương tổn to lớn. Hơn nữa, nhất là cho hắn đau lòng chính là, dĩ vãng học viện những kia đối với hắn thú vị học muội, bây giờ cũng là bởi vì cái này đồng ý, mà bắt đầu đối với hắn tránh mà không gặp.

Hắn nghĩ tới rồi những này chuyện thương tâm, sau đó nhìn tạo thành tất cả những thứ này kẻ cầm đầu Diệp Phong, trong lòng nhất thời tức giận ngập trời, hận không thể đem người này thịt, từng khối từng khối dùng miệng cho cắn xé hạ xuống.

"Ngươi. . . Đi chết đi!" Khương Kiệt trên trán tuôn ra mấy sợi gân xanh, liều mạng gào thét, bước chân rộng mở bước ra, giơ lên nắm đấm đối với Diệp Phong trực xông tới.

Thấy Khương Kiệt khí thế hùng hổ xông lại, Diệp Phong khoe miệng hiện lên cười lạnh lùng, mấy ngày trước đó hắn còn từng nhớ tới, khi đó chính mình

liền Khương Kiệt đều là không cách nào hoàn toàn chống lại.

Bất quá lấy bây giờ Diệp Phong thực lực, Khương Kiệt loại tu vi này hạ thấp tiểu nhân vật ở trong mắt hắn, vốn là giun đé đẳng cấp. Muốn đến nơi này, hắn khuôn mặt hiện ra mấy phần trào phúng ý tứ, cười khẩy nói: "Ha ha, rác rưởi, đến đây đi!"

"Ta muốn giết ngươi!" Khương Kiệt gào thét, cấp tốc áp sát Diệp Phong, nắm đấm bỗng nhiên đối với khuôn mặt của hắn ném tới. Mà cũng sắp tại bản trúng thời gian, chỉ thấy Diệp Phong khéo miệng hiện lên một vết cười nhạo, đem đầu hơi một bên, liền đem công kích cho tách ra.

Đem công kích này né tránh sau khi, Diệp Phong bước chân hướng phía trước một bước, cùng Khương Kiệt thân hình một sai, khuỷu tay quay về hắn sau gáy đánh mạnh mà đi.

Khương Kiệt sau gáy truyền đến đau đớn một hồi, đầu một trận ong ong, thần trí hoảng hoảng hốt hốt, liền cả người xóp suất nằm xuống.

Khương Kiệt nằm nhoài trên mặt đất, dùng sức lắc lắc đầu, đầu vầng mắt hoa chậm chậm: "Làm sao. . . Sự việc? Ta lại như thế. . . . Dễ dàng liền bị đánh bất."

Hắn thần trí cũng là trở nên rõ ràng lên, nghĩ đến lại bị Diệp Phong biến thành này tám đức hạnh, lửa giận trong lòng lần thứ hai bắt đầu bay lên, liền chuẩn bị đứng dậy tái chiến.

Mà coi như Khương Kiệt mới vừa bò lên thời gian, bỗng nhiên, Diệp Phong đột nhiên ngồi ở phía sau lưng hắn bên trên, đem lần thứ hai ngồi bất xuống.

"A!" Một tiếng thống hào vang lên, Khương Kiệt phần lưng chịu đến mạnh mẽ áp bức, ngực trọng suất trên mặt đất, tứ chi co quắp một trận, cái bụng sôi trào không ngưng, suýt chút nữa không đem buổi trưa ăn cơm cho phun ra.

Khương Kiệt nghiêng đầu đi, mạnh mẽ nhìn chăm chăm cái kia ngồi trên người chính mình Diệp Phong, không ngừng giãy giụa để cầu chạy trốn. Lúc này, một đạo lời lạnh như băng truyền vào trong tai của hắn, để hắn cảm giác được một tia ý lạnh, nhất thời đình chỉ này phi công cử động.

"Đừng nhúc nhích, tại động giết ngươi." Diệp Phong ngồi ở Khương Kiệt trên người, khéo miệng ngâm lấy một vết châm biếm, lạnh lùng nhìn hắn nói.

Khương Kiệt khiếp sợ nhìn Diệp Phong, từ nụ cười kia ở trong tìm ra một vết sợ hãi, hắn chân chờ chỉ chốc lát sau, sử dụng bú sữa khí lực, lớn tiếng la lên: "Trần Minh Húc cứu ta a!"

Âm thanh từ trong rừng cây vang vọng mà lên, rất nhiều chim nhỏ từ ngọn cây kinh phi mà lên, lá xanh tại trong rừng ào ào hạ xuống. . .

Ở phía xa, Trần Minh Húc vừa mới chuẩn bị rời đi nơi này, bỗng nhiên, xa xa một đạo dài lâu âm thanh truyền đến. Nghe được có người đang kêu gọi tên của hắn, hắn hơi nghi hoặc một chút nhíu nhíu mày, chợt, chính là hiểu kỳ hướng về thanh âm kia khởi nguồn nơi nhảy tới.

Rất nhanh hắn đi tới trong rừng cây một viên đại thụ trên cây khô, ánh mắt ngóng nhìn phía trước, chỉ thấy, Khương Kiệt bị một thiếu niên chặt vật khi mã kỵ ở trên người.

Mà khi hắn nhìn rõ ràng thiếu niên kia diện mạo thời gian, càng là kinh ngạc nói: "Diệp Phong? Hắn không phải tu vi rút lui, căn bản là không có cách tu luyện sao. Sao có thể đánh bại Khương Kiệt?"

Trần Minh Húc nhìn cái kia bị Diệp Phong chà đạp Khương Kiệt, nghĩ đến khoảng thời gian này chịu đến sỉ nhục, trong lòng lại cảm giác thấy hơi sáng khoái. Hắn cũng rõ ràng dựa theo Vân Trùng khó chơi tính tình, chính mình như bị lợi dụng, ngày sau e sợ sẽ rất khó thoát khỏi.

"Ha ha, không liên quan đến việc của ta." Trong lòng hắn suy nghĩ chốc lát, cười lạnh, chính là cũng không tiếp tục quản, thân hình lóe lên, chính là biến mất ở trên cây khô. . .

"Đừng!" Một đạo lạnh lạnh tiếng vang, Khương Kiệt gò má chính là cho Diệp Phong mạnh mẽ quăng một cái tát, hắn vuốt có chút nóng lên mặt, ánh mắt âm trầm miết Diệp Phong, mở miệng nói: "Ngươi. . . Đánh ta?"

"Phí lời, ai kêu ngươi loạn gọi kêu loạn!" Diệp Phong ánh mắt xẹt qua một vết hàn ý, lại hướng về Khương Kiệt trên mặt quăng một cái tát. Trải qua vừa rồi Khương Kiệt như vậy một gọi, trong lòng hắn ít nhiều gì cũng là có chút kiêng kỵ. Trần Minh Húc lấy hiện nay thực lực của hắn, vẫn là hoàn toàn đứng phó không được, nếu là gặp phải cũng là phiền phức rất lớn.

Khương Kiệt híp mắt lại, đối mặt Diệp Phong như vậy bá đạo cử động, cũng chỉ có bất đắc dĩ ngã sấp trên đất trên, kêu khổ lên.

"Tê. . . Đau quá a!"

"Khương Kiệt ngươi nếu là lại gọi, ta lập tức giết ngươi. Trần Minh Húc làm sao bị ngươi thu mua? Còn có, Vân Trùng hiện tại thật sự đang bề quan?" Diệp Phong một cái chân đạp ở Khương Kiệt trên đầu, khuôn mặt lạnh lùng dò hỏi.

"Lão đại là đang bề quan a. Làm sao?" Khương Kiệt tùy ý trả lời.

Nghe được phí lời, Diệp Phong sầm mặt lại, bàn chân tại Khương Kiệt trên đầu dùng sức đạp xuống, trực tiếp đem mặt roi vào trong đất, mở miệng quát lạnh: "Nói phí lời. Cho ta đem biết đến toàn bộ phun ra!"

Khương Kiệt miệng mũi toàn bộ rơi vào trong đất, thân thể không ngừng vặn vẹo, không cách nào hô hấp hẳn, sắc mặt biệt phát tử. Mãi đến tận hai tay trên mặt đất, đã trào vỡ tan chảy ra máu, trên đầu bàn chân lúc này mới na mờ.

Khương Kiệt liều mạng thâm hô một cái khí, cả người co quắp mềm nhũn ra, biết rồi loại kia sắp cảm giác nghẹn thở cũng không dễ vượt qua, rốt cục không lại sải bất kỳ hoa chiêu, đầu hàng nói: "Phong ca, ta nói. . . Ta toàn nói, liền cầu ngươi đừng tiếp tục đả vật ta."

"Hừ! Đây đều là người tự tìm." Diệp Phong lạnh lùng nhìn Khương Kiệt, nghĩ đến dĩ vãng người này đối với mình mọi cách sỉ nhục, trong lòng chính là cảm tức cực kỳ. Bởi vậy chỉ cần thấy được khuôn mặt này, liền hận không thể đánh tới mấy quyền, ra tay tự nhiên là khá là tàn nhẫn một ít.

"Vân Trùng hiện tại vội vàng nửa năm sau học viện đại hội, hôm nay đã tiến vào bể quan chuẩn bị xung kích Linh Sĩ cảnh, để ta tạm thời giúp hắn quản lý học viện thể lực. Vân Trùng còn ra lệnh phải đem người tươi sống nắm lấy, cố ý gọi ta thông báo Trầm Minh Húc đi bắt người. Nói nắm lấy sau đó, chờ hắn xuất quan tự mình đưa người chém giết!" Khương Kiệt cau mày, đem tất cả mọi chuyện một chút(điểm) không để lại toàn bộ nói ra.

Nghe được cuối cùng, Diệp Phong sắc mặt trong nháy mắt âm lãnh tới cực điểm, thầm nghĩ trong lòng: "Ha ha, không nghĩ tới Vân Trùng hắn đối với ta như vậy chấp nhất, còn không phải muốn tự tay lấy tính mạng của ta mới bằng lòng bỏ qua? Đã như vậy, ta liền cẩn thận chơi với người."

Hắn trầm ngâm chỉ chốc lát sau, hai mắt ở trong ý lạnh vô hạn, đảo qua Khương Kiệt một chút, lạnh giọng chất vấn: "Có còn hay không, ta cảm giác ngươi còn có lời không nói ra à!"

"Không còn, thật sự toàn không còn." Khương Kiệt vội vàng mở miệng nói.

Diệp Phong nghe được câu nói này, sắc mặt âm hàn cực kỳ, tay hiện trào chậm rãi đặt ở Khương Kiệt vai bên trên, sau đó bỗng nhiên chụp tiến vào bắp thịt của hắn bên trong chậm rãi dùng sức, lạnh lùng nói: "Người nói với ta đồ vật, ta đoán đều có thể đoán được. Nếu người không lời nào để nói, ta cũng không nghe được tin tức hữu dụng, vậy không thể làm gì khác hơn là phế bỏ người một cái tay."

"Cái gì!" Khương Kiệt nghe được câu nói này, cả người phát lạnh, hai mắt tràn ngập sợ hãi nhìn tầm kia lạnh lẽo mặt, trong lòng đối với hắn theo như lời nói, không có một chút nào hoài nghi. Hắn tin tưởng nếu như mình không nói thêm nữa một ít, người này tất nhiên muốn phế đi tay mình.

Thiên Linh Đại Lục, võ đạo làm đầu, cường giả mới có tuyệt đối quyền lên tiếng. Đối với tất cả mọi người tới nói, sức mạnh chính là sống tiếp mục tiêu duy nhất, Khương Kiệt tự nhiên cũng đại đa số người như thế, cũng không muốn bị mất tương lai của chính mình.

Hắn không có do dự chút nào, chính là mở miệng nói: "Ta còn có tin tức! Diệp Phong, ta nhất định nói hết ra, cầu ngươi đừng phế ta. . . Ngươi còn nhớ, hôm nay ngươi đang luyện công phòng tổn thương hai huynh đệ sao?"

"Nhớ tới, làm sao?" Diệp Phong đột nhiên nghe được câu nói này, hơi sững sờ, sờ sờ cằm, có chút cảm thấy hứng thú hỏi.

"Đây hai huynh đệ, cũng là chúng ta thể lực." Khương Kiệt nói.

Diệp Phong nghe được câu nói này, khóe miệng xẹt qua một vết cực kỳ trào phúng phạm vi, không nghĩ tới hôm nay đánh người, lại còn là Vân Trùng thể lực, quả nhiên là làm được : khó đến đẹp đề. Hắn buồn cười nhìn Khương Kiệt, mở miệng nói: "Đây không phải rất tuyệt sao."

"Áy. . . Ngươi có biết vậy huynh đệ là ai đề cử vào?" Khương Kiệt nhìn Diệp Phong nụ cười trên mặt, nhưng trong lòng là có chút xem thường, hắn dám khẳng định, khi tự mình nói ra câu nói tiếp theo thời gian, Diệp Phong tất nhiên sẽ vì chính mình vô tri mà cảm thấy ngu xuẩn.

"Là ai?" Diệp Phong lông mày dựa vào nhau, chất vấn.

"Là thầy chủ nhiệm! Hơn nữa người đánh này hai huynh đệ, chính là hắn cháu ruột." Khương Kiệt khuôn mặt không được vết tích hiện ra cười lạnh lùng, mắt nhìn thẳng quan sát Diệp Phong vẻ mặt, muốn từ bên trong tìm ra sợ hãi vết tích.

"Cái gì!" Diệp Phong nghe vậy, trên mặt nhất thời một mảnh kinh ngạc, xác thực, hắn cũng không nghĩ tới cái kia hai huynh đệ, lại là thầy chủ nhiệm cháu trai, nắm giữ như vậy hậu trường, không trách lớn lối như thế.

Khương Kiệt khi nhìn ra Diệp Phong trên mặt kinh ngạc thời gian, khóe miệng cũng là xẹt qua một vết đắc ý, ánh mắt căm hận miết hẳn, trong lòng tràn đầy trào phúng.

Diệp Phong kinh ngạc sau khi, Diệp Phong chậm rãi đứng lên đến, nghiêng đầu đi nhìn Khương Kiệt, mặt lạnh lùng bàng bên trên, đột nhiên lộ ra một vết tự đại châm biếm.

"Ha ha, phạm là tổn thương Chân Hào Sáng người, ta tuyệt không buông tha. Thầy chủ nhiệm nếu như không giảng đạo lý, ta liền ngay cả hắn một khối thu thập!"

Vừa rồi câu nói kia, Diệp Phong xác thực là kinh ngạc một hồi. Nhưng là giới hạn như vậy, ngoại trừ kinh ngạc bên ngoài, hắn không có một chút nào ý nghĩ.

Diệp Phong coi như biết được hai người này là thầy chủ nhiệm cháu trai, nhưng là vừa nghĩ tới bọn hắn thương tổn chính mình coi trọng nhất bạn tốt Chân Hào Sáng, lửa giận trong lòng chính là vĩnh viễn xa đẹp loạn.

"Người đã nói ra ta muốn biết đồ vật, vì lẽ đó ta sẽ không phế bỏ tay của ngươi." Diệp Phong xoay người, nhìn cái kia chậm rãi bò dậy Khương Kiệt,

mở miệng nói.

"Vô cùng cảm kích." Khương Kiệt cười hi hi, cong xuống thân thể, hư tình giả ý mở miệng nói.

"Bất quá muốn cho ta đập một cước!" Diệp Phong nói, không hề do dự liền đem bàn chân, quay về Khương Kiệt cái bụng bỗng nhiên đá tới.

Khương Kiệt còn chưa phản ứng lại, cái bụng chính là thu được đòn nghiêm trọng, cả người hướng về rừng cây nơi sâu xa bay đi, hần trần ngập to máu hai mắt, mạnh mẽ nhìn chăm chăm Diệp Phong, cực kỳ nào tu quát: "Ta...kháo!"

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16:: Đêm khuya quyết đấu

Nhìn cái kia Khương Kiệt thân hình chậm rãi biến mất ở rừng cây nơi sâu xa, Diệp Phong hít sâu một hơi, đứng tại chỗ trầm ngâm chốc lát, liền cũng là hướng về xa xa đi đến.

Gần tới tà dương đã sắp hạ xuống sườn núi, có chút chói mắt ánh chiều tà, chiếu vào tại rừng cây nơi. Trong rừng tiểu đạo bên trong, Diệp Phong cô tịch thân hình, hướng về tà dương hạ xuống phương hướng bước đi, cuối cùng theo tà dương chậm rãi biến mất ở phần cuối nơi. . .

"Những ngày gần đây, Vân Trùng nếu đang bế quan. Như vậy học viên ở trong, ngoại trừ Trầm Minh Húc cùng người phụ nữ kia ở ngoài, liền không người là ta đối thủ. Ta nhất định phải mau chóng đem thực lực tăng lên, như vậy đợi được vân lao ra thời gian, mình mới có tự vệ cơ hội." Diệp Phong đi ở học viện tiểu đạo bên trên, cúi đầu tự lẩm bẩm, trong lòng có chút khát hi.

"Này! Tiểu tử, đang suy nghĩ gì tâm tư đây." Bỗng nhiên, một đạo trong sáng nam tử tiếng nói, đột ngột ở bên cạnh vang lên, đem rơi vào suy nghĩ Diệp Phong đánh gãy.

Diệp Phong nghi hoặc cau mày, theo tiếng đưa mắt đầu đi, chỉ thấy một tên thân mang lão sư trang phục chàng thanh niên, lười biếng tựa ở một viên trên cây khô, ý cười dụ dằng nhìn mình.

Chàng thanh niên mày kiếm mắt sáng, ngoại hình tuấn lãng, giữa hai lông mày mang theo một chút(điểm) kiệt ngạo, trên khóe môi ngậm lấy một vệt ý cười, làm cho người ta một loại bất cần đời thái độ. Người này, chính là Diệp Phong lão sư chủ nhiệm lớp, Mộ Dung Chương.

"Hóa ra là ngươi." Diệp Phong hơi sững sờ, nhìn Mộ Dung Chương, nhất thời mất đi hứng thú, lắc lắc đầu, lạnh lùng nói, không chút nào để ý tới hắn tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Mà Diệp Phong thái độ, để Mộ Dung Chương cái kia trong suốt nụ cười cứng đờ, trên trán xuất hiện mấy cây hắc tuyến, nguyên bản lười biếng cũng là toàn bộ biến mất, lão sư uy nghiêm leo lên khuôn mặt.

Mộ Dung Chương đi tới Diệp Phong bên người, bàn tay nắm lấy bả vai hắn, câu giận nói: "Tiểu tử thú, làm sao trở nên lạnh lùng như vậy, lại nhìn thấy ta ngay cả chào hỏi cũng không đánh?"

Diệp Phong đón rơi xuống bước chân, trong đầu đột nhiên hồi tưởng lại nào đó một số chuyện, nhất thời tâm tình thất lạc tới cực điểm, hần liếm môi một cái, cũng không có xoay người lại, chỉ là đứng tại chỗ lạnh lùng trả lời: "Thực sự thật không tiện. Lão sư, ta có việc đi trước."

Mộ Dung Chương nghe này lời lạnh như băng, chân mày hơi nhíu lại, lỏng tay ra, mở miệng nói: "Ta nghe nói nhà. Ngươi có thể tu luyện."

"Àn. Đi trước." Diệp Phong khi nghe thấy cũng không có chuyện gì, lập tức mở miệng trả lời, bộ dạng này rõ ràng chính là muốn thoát khỏi Mộ Dung Chương đường như.

Mộ Dung Chương lần thứ hai nghe được câu này, thân hình một cái thiểm thuận, một giây sau, bắt đầu từ phía sau trong nháy mắt xuất hiện tại Diệp Phong phía trước, tỏ rõ về nghiêm túc theo dõi hắn, chậm rãi nói: "Không cho phép đi!"

Diệp Phong thấy Mộ Dung Chương đỡ con đường của chính mình, hơi sững sờ, bất đắc dĩ dừng rơi xuống bước tiến, trên khuôn mặt hiện lên một chút không kiên nhẫn nhìn hắn.

"Ngày hôm nay, ngươi chuyện đánh nhau ta cũng nghe nói. Tuy rằng ngươi có thể lại tu luyện từ đầu để ta thật cao hứng, nhưng là, Tiểu Phong ngươi gặp rắc rối. Ngươi hôm nay đã thương hai người là thầy chủ nhiệm cháu trai, dựa theo hắn cái kia tự bệnh tính cách, e sợ đối phó ngươi là chạy không

thoát."

Nghe "Tiểu Phong" này hai chữ, Diệp Phong cảm giác hết sức chói tai. Nam nhân trước mặt, lúc trước chính mình thiên phú tuyệt hảo thời gian, đối xử chính mình dường như đối xử thân đệ đệ bình thường nhiệt tình, tại bất cứ chuyện gì trên, có thể nói đối với mình đều là tỉ mỉ chu đáo.

Nhưng là khi Diệp Phong tu vi đánh mất sau khi, Mộ Dung Chương chính là biến mất không thấy hình bóng, vô luận là ở đâu hỏi thăm đều là không cách nào biết tung tích của hắn, liền ngay cả học viện lão sư đều không chút nào biết.

Chuyện này cho Diệp Phong chịu đến sự đã kích không nhỏ, hắn cho rằng Mộ Dung Chương là cố ý tránh ra hắn, bởi vì khi đó hắn đã không phải thiên tài, đã không có bao nhiêu giá trị lợi dụng.

"Lão sư nói với ta những này, là muốn đem ta chộp tới thầy chủ nhiệm cái kia?" Nghĩ tới đây, Diệp Phong khóe môi có một vết tự giễu mở miệng nói. Nhìn Mộ Dung Chương thân thiết đáng đáp, trong lòng tràn ngập buồn nôn.

"Tiểu tử, ngươi đây là ý gì, ta là nói cho ngươi muốn cẩn thận nhiều hơn. Nhớ kỹ, thầy chủ nhiệm nếu là tìm được ngươi rồi thoát tuyệt đối không nên để ý tới, nhất định phải né tránh hắn rất xa, hắn tại mặt của học viện trước là không dám ra tay với ngươi. Ngươi nhất định phải làm đến điểm ấy, còn lại sự tình ta đến giúp ngươi bài bình." Mộ Dung Chương nghe được Diệp Phong câu nói này, nhất thời hơi nghi hoặc một chút, bất quá nhưng cũng cũng không có quá mức lưu ý, nghiêm túc nhắc nhở nói.

Diệp Phong nghe những câu nói này, liếm môi một cái, đảo qua Mộ Dung Chương cái kia tỏ rõ về thật lòng đáng đáp, trong lòng cảm giác một trận buồn cười.

Mộ Dung Chương tại hắn chán nản nhất thời gian, không có dành cho hắn nửa điểm trợ giúp. Mà bây giờ, hắn khôi phục thực lực, Mộ Dung Chương liền lập tức lại xuất hiện đối với hắn tiến hành hư tình giả ý quan tâm.

Hắn hiện tại rõ ràng hơn cảm nhận được, tại thế giới cường giả vì tôn này, chỉ cần nắm giữ vượt qua bạn cùng lứa tuổi thực lực và thiên phú, như vậy sẽ thu được các loại người đồ xô tới, bất kỳ tình ý đều là hư.

Diệp Phong muốn nếu chính mình có thể để cho người khác nịnh bợ giá trị, như vậy vì sao không lợi dụng chi, hắn không có từ chối Mộ Dung Chương, khẽ mỉm cười đồng ý: "Àn, biết rồi. Lão sư."

Nói xong, Diệp Phong liền đem nụ cười trên mặt thu lại, từ Mộ Dung Chương vai sát qua, hướng về phía trước bước đi.

Mộ Dung Chương nghi hoặc nhíu nhíu mày, quay người sang, nhìn cái kia không hề do dự liền rời đi Diệp Phong, trong hai mắt xẹt qua một vết ý cười, bất đắc dĩ nói: "Không nghĩ tới ta mới từ Thiên Phong Quốc trở về, Diệp Phong tiểu tử này liền đối với ta lạnh lùng như vậy. Xem ra, khoảng thời gian này hắn chịu đến đã kích không nhỏ a. Ha ha, phải tìm cơ hội với hắn cố gắng tâm sự mới được."

...

Diệp Phong đi tới Chân Hào Sáng ký túc xá, giờ khắc này trời đã đen một nửa, hắn đi tới cửa túc xá trước, vừa muốn đẩy cửa đi vào. Bỗng nhiên, xa xa càng truyền đến một trận huyền thanh âm huyền ảo, để hắn thoáng nghi hoặc dừng sờ, hiếu kỳ đưa mắt hướng về cái kia xa xa nhìn tới.

Chỉ thấy, đông đảo học viên mỗi người tỏ rõ vẻ hưng phấn, la to túm năm tụm ba kết bạn mà đi, cùng hướng về xa xa sân đấu võ vị trí chạy đi. Dòng người tuy rằng không mãnh liệt, nhưng là nhưng cũng nói liền không dứt, nhất thời liền đem khu vực này nhuộm đậm đến có chút náo nhiệt lên.

"Muộn như vậy, sân đấu võ chẳng lẽ còn có người luận võ sao?" Diệp Phong nhíu mày, ngửa mặt lên trời nhìn chăm chú bầu trời cái kia bị mây đen che lại một nửa mặt trăng, khuôn mặt tất cả đều là nghi hoặc.

"Đợi lát nữa, ta cũng cùng Hào Sáng cùng đi nhìn được rồi." Trên mặt hắn hiện ra một vết nụ cười, tùy ý mở miệng nói. Tiếp theo cũng không đang suy nghĩ quá nhiều, trực tiếp là đem cửa phòng đẩy ra.

Môn bị đẩy ra, Diệp Phong đi vào trong phòng, bởi không có đốt đèn, trong phòng tầm nhìn mờ hồ cực kỳ tối tăm. Hắn hí hửng, hướng về trên giường nhẹ nhàng hô: "Hào Sáng, ngươi đã tỉnh chưa?" Đồng thời chính là đi tới một bên đèn đăng thấp sáng.

Đèn đăng thấp sáng, Diệp Phong quay đầu lại hướng về cái kia, căn bản không người giường vừa nhìn, trên mặt hơi hửng nhất thời bị ngạc nhiên thay thế, kinh ngạc nói: "Chuyện gì thế này."

Diệp Phong mang theo vô cùng kinh ngạc, bỗng nhiên xoay người đi ra ngoài phòng, nhìn cái kia không ngừng hướng về sân đấu võ tuần tới dòng người, sắc mặt trở nên càng ngày càng nghiêm nghị lên. . .

Tại dòng người tuần tới điểm cuối chỗ, sân đấu võ rộng rãi trên đài cao, hai vị thiếu niên từng người trạm cùng một bên, song song nhìn chăm chú, bốn phía tất cả đều là các loại hoan hô cùng cổ lên tiếp sức tiếng, tình cảnh như chợ giống như ồn ào.

"Phong Vân bảng học sinh cũ cùng tân sinh quyết đấu, này có thể có thứ đáng xem. Không biết hai người này, đến tốt cùng ai mạnh ai yếu."

"Chân Hào Sáng có thể đã sớm trên Phong Vân bảng, hơn nữa hắn biệt hiệu là 'Huyền Vũ', sức phòng ngự cùng thể năng quả thực tương đối đáng sợ, tuy rằng Dương Phong cũng rất lợi hại, bất quá ta nghĩ hắn là còn không phải là đối thủ của Chân Hào Sáng."

Tràng ở ngoài từng bầy từng bầy học viên xúm lại cùng nhau, lẫn nhau đàm luận, đối với trận chiến đấu này là cực kỳ cảm thấy hứng thú. Hai người này đều là Phong Vân bảng cao thủ, đón lấy tất nhiên sẽ là một hồi, cực kỳ chiến đấu kịch liệt.

"Ha ha. Phi, cái gì chó má Huyền Vũ, trưa hôm nay bị lão tử liên xác đều cho đánh vỡ, chính là cái rùa đen mà thôi."

Ở trong đám người, một vị dáng dấp khá là non nớt thiếu niên chống gậy, nghe tới những học viên kia đàm luận âm thanh. Lạnh lùng một hừ, sau đó tràn đầy xem thường nhìn phía trên đài cao Chân Hào Sáng, không để lời thoát chằm chọc nói. Thiếu niên này, chính là cho Diệp Phong phế bỏ đùi phải Dương Vân.

Dương Vân cười xong, quay về những học viên kia đầu lấy một cái ánh mắt khinh bỉ sau khi, bỗng nhiên trong đầu dần hiện ra một đạo sợ hãi thân hình, này thân hình chính là một cước đem chính mình đùi phải giẫm nát, đem mình đã biến thành phế nhân chủ nhân.

"Mặt sau. . . Diệp Phong lại phế bỏ chân của ta. U, người này. . . Thực sự là bị coi thường, nếu không đem hán lột da rút gân, vĩnh viễn khó tiêu ta trong lòng hận!" Hân tiếc hận mục quang nhìn đùi phải của chính mình, thấp giọng tự lẩm bầm.

Hắn từ trầm thấp ở trong bình phục tâm tình, ngẩng đầu lên, quay về trên đài mặt khác một vị thiếu niên, dữ tợn hô: "Đại ca, người nhất định phải thay ta cố gắng giáo huấn cái này Chân Hào Sáng a!"

"Đệ đệ, người yên tâm. Hắn là Diệp Phong bạn tốt, ta sẽ không để cho hắn dễ chịu." Trên đài cao, Dương Phong nghe tới Dương Vân, hai con người ở trong tràn ngập ý lạnh nhìn chằm chằm Chân Hào Sáng, song quyền chậm rãi nắm chặt lên, bày ra giương cung bạt kiếm tư thái.

"Khốn nạn, người cho rằng người rất lợi hại?" Chân Hào Sáng nghe được tự đại, hơi sững sờ, song quyền cũng là đột nhiên nắm chặt, tràn ngập lửa giận theo dõi hắn.

Lúc trước Chân Hào Sáng tại ký túc xá ngủ đang yên đang lành, Dương Phong, Dương Vân đám người liền đem môn đá văng, đánh thức hắn cũng tuyên bố muốn giáo huấn Diệp Phong.

Chân Hào Sáng xem bắt quá, chính là cùng những người này đi tới sân đấu võ chuẩn bị một so sánh. Giờ khắc này, bất tri bất giác bốn phía trở nên xúm lại nhiều người như vậy quan sát, bây giờ không chỉ có là vì giúp Diệp Phong thảo một hồi, càng là muốn vững chắc chính mình Phong Vân bảng vị trí, vì lẽ đó không thể có chút nào yếu thế.

"Ha ha, người lẽ nào quên sáng sớm giáo huấn? Rác rưởi, nếu người không ra tay, như vậy ta trước hết đánh tới." Dương Phong cười lạnh lùng nhìn Chân Hào Sáng, mở miệng nói. Nói xong, sắc mặt phát lạnh, thân hình chính là hướng về hắn cấp xạ mà đi.

"Vô liêm sỉ!" Nhắc tới mất mặt việc, Chân Hào Sáng sầm mặt lại, nhìn Dương Vân cấp tốc tới gần, cũng là vội vàng tách ra, chợt nắm đấm quay về hắn mặt ném tới.

"Ha ha, ta cho người biết, buổi sáng ta có thể đưa người đánh ngã xuống, hiện tại như thường có thể." Dương Phong đem Chân Hào Sáng công kích dễ dàng né tránh, cũng tại hắn bên tai ném câu tiếp theo, trào phúng cười lạnh lùng. Chợt, bàn tay hiện trào từng luồng từng luồng linh khí xoay tròn lên, phát sinh nhỏ bé chói tai âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17:: Linh Đế huyết thống

"Gió mạnh xương gãy trào!" Dương Phong bàn tay hướng trên vung lên, cười lạnh lùng, ngón tay bên trên xoay tròn đao gió bay ra, tại nguyệt quang bên dưới lóng lánh lạnh lẽo hàn mang, quay về Chân Hào Sáng ngực chém tới.

Đao gió áp sát ngực, Chân Hào Sáng bỗng nhiên ngăn ra, bởi quá mức tiếp cận, không cách nào né tránh hắn lập tức cũng không cho phép do dự, dương thiên một trận lớn tiếng. Quanh thân một luồng linh khí phun trào, cả người một luồng khí thể bộc phát ra: "Huyền Vũ bí thuật: Hải tộc vảy giáp!"

Theo này âm thanh quát chói tai truyền ra, Chân Hào Sáng trong cơ thể linh khí cấp tốc sôi trào lên, chỉ thấy quanh người hắn từng sợi từng sợi khí lưu màu xanh lam dựng lên, giống như hóa thành thực chất ngưng tụ thành một loại màu xanh nước biển tinh thể, đem thân thể của hắn cấp tốc bao bao ở trong đó, như phủ thêm một tầng vảy cá, tại nguyệt quang chiếu rọi xuống huỳnh lóng lánh.

Đao gió đụng chạm tại cái kia áo giáp màu xanh lam bên trên, phát sinh một tiếng nổ vang, nhất thời, hóa thành gió nhẹ tiêu tan mà đi. Dương Phong nhìn thấy chính mình sát chiêu mạnh nhất, lại bị này áo giáp toàn bộ chống đối, không khỏi ngạc nhiên một phen, chợt hai chân giẫm một cái, hướng về phía

sau nhảy tới.

"Lê... Hại! Chân gia tổ truyền bí pháp, Huyền Vũ bí thuật, hôm nay rốt cục có thể nhìn thấy rồi!"

"Cái gì, Huyền Vũ bí thuật? Chân Hào Sáng là cái kia thần bí gia tộc Hậu Nghệ? Ta nói hần sao lại thế... Họ Chân đây..."

"Các người nói, nào đó cũng không trong cổ thư ghi chép Chân thị... Gia tộc?"

Sân đấu võ trên đài cao, khi Chân Hào Sáng sử dụng chiêu này sau đó, nhất thời, để mấy cái kiến thức rất nhiều học viên cảm thấy kinh ngạc, dồn dập lẫn nhau không thể tin tưởng liếc mắt nhìn nhau, mà học viên bốn phía trên mặt cũng là một mảnh mờ mịt.

"Hải tộc? ... Cái kia không phải là cùng sinh sống ở hải lý yêu thú sao? Này đến tốt cùng là có ý gì." Dương Phong nghe lời này, cái trán lưu lại một tia mồ hôi lạnh, thầm nghĩ trong lòng. Sau đó quay về cái kia tri tình học viên, mở miệng đề hỏi.

Trên đài cao học viên, khi nhìn thấy Dương Phong hỏi mình, khẽ mỉm cười, mở miệng chậm rãi mà nói.

"Ha ha, hai ngàn nhiều năm trước. Đại lục bên trên, từng xuất hiện một vị cường giả tuyệt thế. linh khí tu vi đẳng cấp, đến tu vi Linh Đế cảnh. Hần không chỉ có thực lực siêu cường, hơn nữa linh ngộ viên cổ đại thần khả năng. Truyền thuyết, hần từng chém rớt một con Linh Đế cảnh giới Hải tộc hóa hình yêu thú, cũng đem sức mạnh toàn bộ hấp thu, hoà vào tự thân trong huyết mạch, thu được yêu thú tất cả sức mạnh. Còn biên chế này sinh một quyền bí pháp truyền cho đời sau, để bọn hần thông qua phát huy bí pháp, kích thích ra trong mạch máu sức mạnh thu được Hải tộc năng lực. Chân thị gia tộc, chính là vị kia tuyệt đại cường giả sáng lập gia tộc, mà đứng ở người người trước mặt, chính là cái kia Linh Đế cảnh cường giả Hậu Nghệ rồi!"

Câu nói này vừa ra dưới, nhất thời dưới đài trở nên hoàn toàn yên tĩnh, tất cả mọi người tỏ rõ vẻ khiếp sợ nhìn, sân đấu võ đài cao Chân Hào Sáng, trong lòng vừa là ước ao lại tràn ngập sâu trong linh hồn kính nể.

"Linh... Linh Đế... Cường giả?" Dương Phong cảm giác cả người một trận như nhũn ra, cũng là hai mắt tròn tròn trợn, không thể tin tưởng nhìn Chân Hào Sáng, giờ khắc này trong lòng tràn ngập áp lực.

Tu luyện linh khí, chia làm dưới ba cảnh, bên trong ba cảnh cùng trên ba cảnh. Mà Linh Đế nhưng là trên ba cảnh đỉnh điểm, đại lục mấy chục ngàn năm đến, cực thiếu có người có thể đi đến một bước này, phạm là đi tới đây không có chỗ nào mà không phải là náo động toàn bộ Thiên Linh Đại Lục tuyệt đại cường giả.

Nếu như nói, dưới ba cảnh nhưng là tại trên đường lớn xưng là cường giả bị người ước ao cùng kính nể. Như vậy bên trong ba cảnh chính là chương quản một chỗ vực tuyệt đại Vương giả, hưởng có vô số người cúng bái.

Cho tới trên ba cảnh, vậy cho dù là được gọi là thần linh cũng không quá đáng. Bởi vì đến loại tầng thứ này, mang ý nghĩa thiên đạo dung túng, có thể tùy ý xúc động sức mạnh của tự nhiên, làm cho động đất hăm núi lửa phun trào.

Bất kỳ để quốc cùng lực lượng vũ trang, tại loại này cường sức mạnh đáng sợ bên dưới, đều sẽ trong nháy mắt biến thành tro bụi. Thay lời khác tôi nói, trên đại lục này đều là thuộc về trên ba cảnh cường giả chương quản.

Bất quá, những người này cũng sẽ không xuất hiện ở thế tục gian, bởi vì bọn họ nắm giữ mở ra tân không gian năng lực. Lạc Xuyên Vương Quốc, tại trên đại lục này bên trên quả thực là quá mức nhỏ bé, coi như là vương quốc mạnh nhất người, cũng bất quá bên trong ba cảnh sơ kỳ.

Trên ba cảnh bậc này hi hữu tồn tại, đối với những học viên này mà nói, cũng đã xem như là tồn tại với trong truyền thuyết. Chớ nói chi là, trên ba cảnh đỉnh điểm Linh Đế cường giả. Cũng khó trách bọn họ đây sẽ cảm thấy kinh hãi.

Chân Hào Sáng nhìn Dương Phong cái kia tỏ rõ vẻ sợ hãi đáng đáp, đối với với mình Linh Đế từ tôn thân phận, cũng là cực kỳ tự hào. Tại nguyệt quang chiếu rọi dưới, hần cả người long lánh ánh huy hoàng, lại như là nguyệt quang Chiến Thần như thế, trên mặt cang là thêm ra mấy phần ngạo nghễ.

Dương Văn đầu tiên là từ khiếp sợ ở trong lấy lại tinh thần, chân của hần phế bỏ, coi như là viễn cổ đại thần trở về, e sợ cũng là khó có thể tiêu trừ hần oán niệm, tự nhiên chịu đến kinh sợ khá nhỏ. Lập tức nhìn thấy Chân Hào Sáng trên mặt ngậm lấy một chút đắc ý, quay về Dương Phong quát to.

"Ca, Linh Đế cường giả thì lại làm sao, vậy cũng là mấy ngàn năm trước sự tình. Bây giờ, hần này một đời, cũng không hoàn toàn là người ngu ngốc sao. Ha ha, đem hần mai rùa cho đập nát, để ngày hôm nay làm cho tất cả mọi người nhìn Linh Đế cảnh cường giả từ tôn, là làm sao bị chúng ta Dương gia người đánh đánh."

"Vô liêm sỉ, người nói cái gì?" Chân Hào Sáng nghe được câu nói này, bỗng nhiên ngẩn ra, chột lử giận trong lòng chậm rãi kéo lên mà lên, song quyền nắm đến cật kệt vang vọng.

Gia tộc mình sa sút xác thực như vậy, nhưng là này Dương Văn lại như vậy nói không biết lựa lời, đem trong nhà tất cả mọi người sỉ nhục, thực sự để hần không thể không giận tím mặt.

"Ta giết người!" Chân Hào Sáng hai mắt phảng phất là tuôn ra nộ điểm, bàn chân đem sàn nhà đập phá nát, thân hình chính là dường như vẫn thoát huyền mũi tên nhọn, quay về dưới đài Dương Văn cấp xạ mà đi, cũng quên giờ khắc này chính mình chính đang sân đấu võ trên cùng người tỷ thí.

Dương Văn thấy thế cũng là bỗng nhiên cả kinh, thực lực của chính mình nguyên bản liền không bằng Chân Hào Sáng, hơn nữa trưa hôm nay chân phải mới vừa tàn phế, giờ khắc này nguy hiểm áp sát, nhất thời có chút không làm sao lên.

Dương Phong mới vừa bị Dương Vân cái kia một lời từ khiếp sợ ở trong tình lại, liền nhìn thấy Chân Hào Sáng lửa giận ngút trời hướng về dưới đài đệ đệ phóng đi, trong lòng căng thẳng vạn phần, cũng là vội vàng đi theo đi qua(quá khứ).

Bởi tốc độ ưu thế, hắn rất mau đuổi theo trên cũng che ở Chân Hào Sáng trước mặt, hai trào bên trên ngưng tụ ra mấy đạo phong nhận, nhất thời hướng về mặt của hắn vung tới, quát to: "Hưu thương đệ đệ ta!"

Đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Phong, để Chân Hào Sáng bỗng nhiên ngăn ra, còn chưa tỉnh táo lại, chỉ thấy cái kia ác liệt đao gió xuất hiện ở trong tầm mắt, sắp đối với trên mặt cấp tốc chém tới.

Bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ được đem hai tay che ở trước mặt, dùng trên hai tay vây giáp đỡ cái này công kích, lúc này mới tránh khỏi con mắt bị thương tổn.

"Cút!" Dương Phong thấy đã ngăn cản lại Chân Hào Sáng, bàn chân bỗng nhiên giơ lên, dùng hết toàn lực quay về hắn cái bụng đá tới, đem thân hình đập ngã : cũng bắn ra, mãi đến tận lướt xuống tại đài cao biên giới nơi, lúc này mới dừng lại.

Chân Hào Sáng bị này một cước đập bay, bởi vì có chút Hải tộc vây giáp bảo vệ, vẫn chưa chịu đến bất kỳ thương tổn, bất quá trong cơ thể linh khí nhưng là tiêu hao không ít.

Công kích bị ngăn cản hạ xuống, hắn mạnh mẽ trừng một chút dưới đài Dương Vân. Sau đó, cũng là từ lửa giận bên trong tỉnh lại. Đưa mắt dừng lại trên người Dương Phong, trong lòng có chút kiêng kỵ, nhất thời đem quanh thân ngưng tụ vây giáp toàn bộ tan mất.

"Tên khốn này tu vi so với ta cao, Huyền Vũ bí thuật cũng là cực kỳ tiêu hao linh khí, nếu là kéo dài thêm, ta e sợ không chiếm được bất kỳ chỗ tốt nào."

Liên miên vang lên giòn giã tại đài cao truyền ra, Chân Hào Sáng trên người bao trùm sáng long lanh vây giáp, liền bắt đầu từng khối từng khối bóc ra từng mảng, dùng dùng dùng dùng đi rơi trên mặt đất, sau đó hóa thành từng sợi từng sợi khói xanh, ở trong đêm tối theo gió nhẹ tung bay tan rã.

"Chân của ta... Lại tại tê dại? Gia hỏa này đến tột cùng cứng bao nhiêu? Hà? Hắn... Làm cái gì vậy? Này tự đại vô liêm sỉ liền tự tin như vậy cho rằng không cần này áo giáp cũng là có thể cùng ta đánh nhau sao?"

Dương Phong nhìn cái kia bị chính mình đập ra ngoài Chân Hào Sáng, trên mặt không chút nào đắc ý, trái lại sắc mặt càng thêm nghiêm nghị lên, giờ khắc này nhìn hắn đem áo giáp từng khối từng khối từ trên người bóc ra từng mảng, càng là cảm giác được khả nghi, trong lòng cực kỳ oán hận thầm nói.

Dưới đáy Dương Vân nhìn cái kia bị ca của mình bức lui Chân Hào Sáng, khuôn mặt bên trên hiện lên một vết dữ tợn, hắn cẩn thận quan sát Chân Hào Sáng cái kia tràn đầy sầu lo về mặt, khóe miệng nhắc lên một vết cười khẩy. Chợt quay về Dương Phong mở miệng nói: "Ca ca, phòng chừng này áo giáp cũng là cực kỳ tiêu hao linh khí. Tu vi của hắn vốn là không người cao, cỡi áo giáp sau khi, càng là không cách nào cùng người đối kháng. Người nhất định phải đem người này giết chết a."

Dương Vân hăm sâu kinh ngạc ở trong, khi nghe thấy Dương Vân, lập tức là bỗng nhiên tỉnh ngộ lên. Đồng thời, trong lòng hắn cũng không khỏi hơi kinh ngạc. Dù sao, hắn đệ đệ trong ngày thường, đều là không đầu không đuôi cực kỳ lỗ mãng. Làm sao dúi phải tàn phế sau khi, trở nên như vậy quan sát cẩn thận, bình tĩnh cơ trí cơ chứ?

"Vâng... A, đệ đệ, người nói đúng." Dương Phong nhìn Dương Vân, sắc mặt lần đầu lộ ra tán thưởng nụ cười, có chút không nói gì lên.

Lời nói xong, hắn quay đầu, ánh mắt hiện ra âm lãnh hàn ý, nhìn trước đó phương Chân Hào Sáng, lạnh giọng quát lên: "Tiếp đó, ta liền muốn kết thúc tính mạng của ngươi. Liền như cùng ta đệ đệ nói, chúng ta Dương gia, hôm nay liền muốn đem Linh Đế cường giả từ tôn đập ở dưới bàn chân!"

"Ha ha, vậy người liền đến! Hôm nay ta không đem ngươi cháu trai này đánh thành cầu, ta liền không xứng làm Linh Đế Hậu Nghệ!" Chân Hào Sáng nghe được câu nói này, dưới sự tức giận khí huyết nghịch lưu, trên trán cổ nảy sinh gân xanh. Hắn nghiêng rằng nghiêng lợi nhìn Dương Phong. Trên mặt lộ ra xem thường cười lạnh lùng, đã sớm đem tính mạng không thêm đến xia, hắn nếu không thể thể tổ tiên làm về vang, cũng tuyệt đối không thể bôi nhọ tổ tiên uy danh!

Nhìn cái kia Chân Hào Sáng đột nhiên, kéo lên tới bá đạo khí thế, Dương Phong cũng là hơi sửng sốt, bất quá hắn vừa nảy nhiều lần suy nghĩ sau khi, cũng là cho rằng Dương Vân nói tới rất có đạo lý.

Loại kia sức phòng ngự có thể nói mạnh mẽ bí pháp, tuy rằng có thể hoàn toàn chống lại trụ thương tổn, bất quá đối với linh khí tiêu hao nói vậy cũng là to lớn, bằng không Chân Hào Sáng cũng không sẽ vô có, đem Hải tộc vây giáp tá từa.

"Tốt, ta liền nhìn Linh Đế từ tôn, đến tột cùng là lớn bao nhiêu bản lĩnh." Dương Phong đem tất cả nghĩ rõ ràng, trong lòng sức lực mười phần, không kiêng dè chút nào chính là hướng về Chân Hào Sáng phóng đi, lớn tiếng cười nhạo nói.

Chân Hào Sáng nhìn cái kia Dương Phong nhanh chóng chạy tới, song quyền chậm rãi nắm chặt, may là hắn ngoại trừ gia tộc bí kỹ ở ngoài, hắn còn có một môn Nhân giai Thượng phẩm Linh Kỹ: Hồ gầm quyền. Vì không rơi vào loại kia linh khí khô cạn hoàn cảnh, hắn nhất định phải cẩn thận đề, cẩn thận từng li từng tí một sử dụng linh khí, không ở vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, Huyền Vũ bí pháp cũng là dùng không được.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18:: Nhân vật chính lên sàn

Chân Hào Sáng cực kỳ cẩn thận nhìn Dương Phong áp sát, đợi đến hần tới gần thời gian, tính chính xác phương vị, ánh mắt rừng mình, lúc này mới không hề keo kiệt đem linh khí, toàn bộ vọt tới song quyền, hướng về bộ ngực hần đánh mạnh đi qua(quá khứ).

"Hồ Khiếu Quyền!" Quát khê một tiếng, Chân Hào Sáng song quyền quay về Dương Phong cùng xuất hiện, một luồng tương đối hung mãnh năng lượng, trong lúc mơ hồ lại hình thành một hư huyền mãnh hổ đầu lơ, dữ tợn miệng lớn mở lớn lộ ra sắc bén răng nanh, đối với Dương Phong ngực nhào tới, hồ gầm núi rừng triển hiện ra.

"Gió mạnh xương gãy trào!" Dương Phong nhìn thấy Chân Hào Sáng sử dụng Linh Kỹ, thân hình đột nhiên dưới tồn, chợt, cũng không chút nào lưu thủ, trực tiếp đem chính mình đặc ý nhất Linh Kỹ triển khai mà ra, trên ngón tay mây đạo phong nhận, quay về phía trên cái kia cái kia hư huyền hổ đầu bay đi.

Hai cổ khí thế lẫn nhau và chạm phương mới bắt quá trong nháy mắt, mây đạo phong nhận lấy ác liệt thế tiến công, trực tiếp đem này hư huyền hổ đầu cắt ra, phát sinh nhỏ bé chói tai tiếng xé gió, quay về Chân Hào Sáng chém tới.

"Gay go, né tránh không, cần phải dùng bí pháp sao!" Chân Hào Sáng nhìn cái kia cấp tốc bay tới đạo gió, cái trán kinh nẩy sinh mồ hôi lạnh, thực sự là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới lúc này mới vừa bắt đầu, chính là cho Dương Phong bức có phải hay không không đồ hảo linh khí.

"Hải tộc vây giáp!" Chân Hào Sáng hai mắt xẹt qua một đạo ánh xanh, cả người một luồng khí lưu dừng hiện ra, nhất thời liền đem cái kia đạo gió tốc độ thoáng giảm bớt, sau đó quanh thân từng tầng từng tầng Ngự Lâm khải giáp hiện lên, liền đem cái kia chém tới đạo gió chống đỡ đỡ được.

"Lại là bí pháp này, thực sự là phiền phức." Dương Phong nhìn cái kia Chân Hào Sáng lần thứ hai sử dụng bí pháp, đem chính mình cái kia vẫn lấy làm kiêu ngạo công kích hóa giải sau khi, hần hơi kinh hãi, sau đó có chút cảm ghét bừa bãi.

Tuy rằng trước đó từng lãnh hội, bắt quá hần như trước có chút khiếp sợ. Loại này cường hần huyết mạch truyền thừa bí pháp, thực sự khiến người ta ước ao, đồ kị.

Chân Hào Sáng đem Dương Phong thế tiến công hóa giải, lẳng lặng đứng tại chỗ, trên trán lại chảy ra lút nha lút nhút mồ hôi hột, lông mày nhíu chặt miệng lớn thở hần hần.

Này Huyền Vũ bí thuật, trong ngày thường, hần nhiều nhất cũng chỉ có thể sử dụng hai lần, lập tức cũng là cảm giác được sắp tiếp cận cực hạn, có chút sức cùng lực kiệt lên.

"Ha ha, đệ đệ nói quả nhiên không sai, bí pháp này tiêu hao linh khí tuyệt đối to lớn, Chân Hào Sáng sử dụng hai lần chính là luy thành bộ này mô dạng. Ta nhiều lần công kích mấy lần, đem hần cho chậm rãi hao độ!" Dương Phong nhìn Chân Hào Sáng sắc mặt kia đỏ lên, đầu đầy mồ hôi, thở hồng hộc chặt vật đáng đáp, trên mặt hiện ra một đạo vẻ dữ tợn, thân hình lần thứ hai lao nhanh mà đi, liên tục quay về Chân Hào Sáng đánh ra liên hoàn công kích, không cho hần bất kỳ cơ hội thở lấy hơi.

Đối mặt loại này liên tục công kích, Chân Hào Sáng cũng là cực kỳ đau đầu, tu vi chênh lệch vào thời khắc này đầy đủ hiển hiện ra, hần tại né tránh đi Dương Phong chiêu thứ năm thời gian, bỗng nhiên mây đạo kinh phong phá vào mặt.

"Hải tộc vây giáp!" Chân Hào Sáng khê quát một tiếng, sắc mặt cực kỳ trầm trọng, lần thứ hai sử dụng này sinh gia tộc bí kỹ, đem cái kia chém vọt mà đến đạo gió, toàn bộ chống đỡ đỡ được.

Bây giờ hần là thoáng rõ ràng, Dương Phong này Linh Kỹ lực sát thương mặc dù bình thường, thế nhưng đối với người sử dụng linh khí tiêu hao cực thấp, hơn nữa là thuộc về liên phát chiêu thức, tỉ lệ trúng mục tiêu cực cao, tại kéo dài chiến đấu ở trong chiếm cứ ưu thế cực lớn.

"Linh Đế tử tôn, khả khả, ngươi còn có bao nhiêu linh khí có thể tiêu xài đây?" Dương Phong thấy Chân Hào Sáng lần thứ hai sử dụng bí kỹ, rõ ràng thấy sắc mặt hần trở nên trắng xám mấy phần, miệng hiện lên một vết cười nhạo nói.

"Dừng bút, ai cần ngươi lo a?" Chân Hào Sáng nghe được câu này, cũng là cố hết sức lộ ra châm chọc vẻ mặt, không chút nào yếu thế phản bác.

"Ha ha, gió mạnh xương gãy trào!" Dương Phong thu lại nụ cười, hướng về phía sau nhảy lên một đoạn ngắn khoảng cách, cười lạnh lùng nhìn Chân Hào Sáng. Chợt, song chưởng bỗng nhiên hướng hần vung lên, lút nha lút nhút đạo gió tại bàn tay thoát ra, đối với Chân Hào Sáng quăng sủy đi qua(quá khứ).

Chân Hào Sáng trọng thở ra một hơi, lông mày hầu như là dính ở cùng nhau. Nhìn cái kia đạo gió sắp áp sát, hần đem hai tay che ở trước mặt, lẳng lặng

đứng tại chỗ, chờ đợi công kích đến.

"Àm, âm, ầm!" Nổi lên vang trầm truyền ra, không mấy đạo phong nhận va chạm tại Chân Hào Sáng vậy giáp bên trên, chỉ thấy thân hình hấn vị nhưng bất động, lạnh lùng cười nói.

"Ha ha, loại này rác rưởi chiêu số, cho ta nạo ngứa đều không đạt tiêu chuẩn a."

"Chân Hào Sáng, ngươi quả nhiên là rùa đen. Ca, tuyệt đối đừng định chỉ công kích. Chỉ cần hấn không chống đỡ nổi, tan mất vậy giáp, như vậy liền sẽ trở thành một bãi thịt nát." Dưới đài Dương Vân nghe được Chân Hào Sáng cái kia rõ ràng là có chút mạnh miệng lời nói, cười lạnh, mở miệng phân tích lên.

Nghe được câu nói này, Dương Phong cũng là vô cùng tán thành, song chương bên trên đao gió không ngừng sinh sản, sau đó, liên tục quăng sủi mà ra.

Lít nha lít nhít đao gió, dường như vạn ngàn cây chùy thủ, hướng về Chân Hào Sáng cấp tốc vọt tới, vang trầm âm thanh tại trên đài cao liên miên không dứt vang dội đến!

"Hô. . ." Chân Hào Sáng đứng tại chỗ, cảm nhận được trong cơ thể linh khí trôi qua, trong lòng lo lắng. Hấn xuyên thấu qua hai tay trong lúc đó khe hở, nhìn chăm chăm cái kia không ngừng phát sinh đao gió Dương Phong, khuôn mặt bên trên bộc ra một vết phần hận vẻ.

Dương Phong không ngừng quay về Chân Hào Sáng phát sinh đao gió, trong cơ thể linh khí tuy rằng cũng đang không ngừng trôi qua, bất quá tại hấn thích hợp điều khiển cùng nắm giữ bên dưới, mỗi một phát đao gió phát sinh đều là đối với linh khí tiêu hao cực nhỏ. Đến nay mới thôi, cũng chỉ là tiêu tốn trong đan điền linh khí như muối bỏ bể mà thôi.

Hơn nữa, hấn nhìn thấy Chân Hào Sáng vậy giáp, bởi vì vì chính mình liên tục công kích biến có chút trong suốt lên, trên mặt nhất thời dương lên vui sướng cùng sáng khoái vẻ mặt, cười khẩy nói: "Liên như vậy dây dưa đến chết ngươi!"

"Cùng ngươi liều mạng!" Chân Hào Sáng đã cảm giác được trong cơ thể linh khí, đã ít ỏi đến không cách nào chống đỡ vậy giáp, sắc mặt trở nên trầm trọng lên. Hấn bỗng nhiên bàn chân trên mặt đất đạp xuống, thân hình liền đối với cái kia bởi vì vì chính mình cử động mà có chút ngạc nhiên Dương Phong lao nhanh mà đi.

"Hô Khiếu Quyền!" Chân Hào Sáng tới gần thời gian, trên người vậy giáp rốt cục tại Dương Phong cái kia kéo dài tính công kích bên dưới, toàn bộ tan rã ra. Đồng thời, hấn nắm đầm mặt ngoài xuất hiện dữ tợn hồ đầu bóng mờ, quay về Dương Phong cầm vững tới.

"Ha ha, Hô Khiếu Quyền? Thiếu hấn ư nói giỡn đi!" Dương Phong nhìn Chân Hào Sáng vậy giáp đã tá tũ, sắc mặt bỗng nhiên hiện lên cực kỳ trào phúng thần thái, xem thường cười to.

Hấn đem công kích này tách ra sau khi, móng vuốt quay về Chân Hào Sáng cái bụng vùng tới, năm đạo ác liệt đao gió, trực tiếp đem áo của hấn cắt ra, tại trên bụng lưu lại năm đạo Huyết Ngàn.

". . . A!" Đao gió đem cái bụng cắt ra, Chân Hào Sáng khuôn mặt vừa kéo, thống không tự chủ được rống lên một tiếng.

Dương Phong nhìn chính mình vừa rồi công kích, để Chân Hào Sáng bị thương không nhẹ, trên mặt hiện ra cười gằn. Hấn lập tức không chút do dự nào, thấy Chân Hào Sáng còn tại trong hoảng hốt, bàn chân bỗng nhiên đối với hấn cầm đá vào, trực tiếp đem bị đá vuron mình rơi trên mặt đất.

"Ha ha, đừng nói con cọp, coi như là long, ta cũng phải đem chặt đứt rồi!" Dương Phong nhìn cái kia nằm trên mặt đất trên Chân Hào Sáng, cười lạnh lùng đi tới bên cạnh hấn, hai tay ôm cánh tay, bắt đầu chăm chọc lên.

"Tân sinh lại đem học sinh cũ đánh bại, thực sự là quá không thể tưởng tượng nổi. Chân Hào Sáng vị trí, ngày sau Dương Phong thì sẽ đem thay thế được."

"Chân Hào Sáng tuy rằng thất bại, bất quá cũng là rất mạnh tồn tại, nếu như Dương Phong không có loại kia vương tay chân Linh Kỹ, e sợ hôm nay thắng bại quy ai, còn khó nói sao."

Nhìn thấy tình cảnh này, các học viên cũng là rõ ràng thắng bại đã rõ ràng, bất quá bọn hấn chờ mong như trước quải ở trên mặt, đối với đêm nay này một trận đại chiến, bọn hấn có khiếp sợ cũng có tiếc hận, nói chung cũng coi như là mở ra mắt thấy được lợi không ít.

"Hừ, các ngươi biết cái gì. Chân Hào Sáng loại này rác rưởi, chỉ biết là nắm chính mình tổ tông đi ra đáng sợ thôi. Ca ca, ngươi sắp tàn phế rồi hấn đi!" Dưới đài chống gậy Dương Vân, khi nghe thấy lại có học viên tại tán thưởng Chân Hào Sáng, nhất thời sắc mặt chính là khó coi quả học viên kia một chút, cười lạnh lùng, sau đó quay về trên đài cao Dương Phong mở miệng nói.

Nghe được Dương Vân, Dương Phong đồng bên trong cũng là xẹt qua một vết âm hàn, bàn tay chậm rãi giơ lên, từng luồng từng luồng linh khí lưu chuyển tại trên đầu ngón tay, chuẩn bị phải đem Chân Hào Sáng phế bỏ đi.

"Ai cũng phế không được hấn." Mà ngay khi Dương Phong đang muốn động thủ thời gian, một đạo lạnh ngừ từ cao đám người dưới đài bên trong truyền ra. Tiếp theo một vết bóng đen từ trong đám người thoát ra, cấp tốc đi tới trên đài cao, cũng nắm lấy Dương Phong thủ đoạn.

Cái kia đột nhiên xông lên đài cao bóng đen, để đài cao bên dưới các học viên đều là cả kinh, dồn dập hiếu kỳ nhìn người xa lạ này. Trong đám người Dương Vân cũng là hướng về trên đài cao thân hình nhìn lại, mà khi phát hiện người này tướng mạo thời gian, sắc mặt bỗng nhiên nhưng cứng ngắt hạ

xuống, sợ sệt lùi lại mấy bước, người này liền đem hắc thủ phải phé bỏ Diệp Phong!

"Diệp. . . Diệp Phong?" Dương Phong cũng là bỗng nhiên ngẩn ra, nhìn trước mặt thiếu niên, trong lòng có chút cẩn thận.

Buổi sáng, Diệp Phong triển hiện ra thực lực cường đại, đã khắc vào Dương Phong trong lòng, đặc biệt là cái kia long hình Linh Kỹ, hẳn thực sự là không cách nào quên, hiện tại còn như trước nhớ tới tên kia chữ: Nhật Hà Thăng Long Thối.

Diệp Phong nghiêng đầu đi nhìn đã phảng phất cũng không có quá đáng lo, từ trên mặt đất đứng lên đến Chân Hào Sáng, rốt cục thờ phào nhẹ nhõm. Hắn xem cũng không thấy Dương Phong một chút, trực tiếp lỏng tay ra, liền đi tới Chân Hào Sáng bên cạnh, mang theo lo lắng hỏi: "Hào Sáng, không quan trọng lắm chứ?"

"Tiểu Phong, người. . . Lại đến rồi. Ha ha, đương nhiên không sao rồi, chỉ có điều có chút mệt nhọc mà thôi!" Chân Hào Sáng nhìn Diệp Phong lại tới đây, hơi sững sờ, khuôn mặt bên trên hiện ra sắc mặt vui mừng, trong lòng cũng là cực kỳ cảm động. Hắn trừng một chút Dương Phong, hướng xuống đất trên nhỏ bãi nước bọt, xem thường mở miệng nói.

Diệp Phong nghe lời này lông mày cau lại, lập tức ánh mắt xuyên thấu qua Chân Hào Sáng quần áo, nhìn hắc bụng trên vài đạo Huyết Ngân, chính là rõ ràng tình trạng gì, mở miệng nói: "Nếu mệt thì nghỉ ngơi một thoáng, đón lấy nên ta."

Diệp Phong xoay người lại, gương mặt lạnh lùng bên trên, ánh mắt mang theo tức giận nhìn chăm chăm Dương Phong, quát lên: "Buổi sáng sự tình, xem ra ngươi là hoàn toàn không có nhớ kỹ!"

Dương Phong bị Diệp Phong dùng loại kia ánh mắt lạnh như băng nhìn đã là lần thứ hai, nghe được câu nói này, cảm thụ luồng khí thể lạnh như băng kia, chẳng biết vì sao, trong lòng lại có chút hoảng.

"A. . . A, người nói lời vô ích gì, người lại chính mình tìm tới cửa, đã như vậy, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người." Hắn ngoài miệng tuy rằng nghiêm túc nói, nhưng là chân nhưng là lùi về sau hai bước, ánh mắt vẫn hướng trong đám người nhìn lại, phảng phất là đang tìm kiếm dựa vào.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19:: Long cùng Xà

"Diệp Phong lại dám xuất hiện, khoảng thời gian này, Vân Trùng nhưng là mỗi ngày phái người tìm hắn a."

"Ha ha, nghe nói hắn đã khôi phục thực lực, trưa hôm nay còn đem Dương Vân chân phé bỏ đi một con đây. Trước tiên đừng động nhiều như vậy, xem tỷ thí đi."

"Vừa tới học viện chính là nghe qua những kia đồn đại, Lạc xuyên học viện mạnh nhất, có tiềm lực nhất không phải hắn Diệp Phong nhất quán. Hôm nay, ta nhất định ngắm nghía cẩn thận bản lãnh của hắn."

Học viện bốn phía, khi nhìn thấy này lúc trước tên trấn học viện Diệp Phong đến, đều là một trận kinh ngạc, đài cao bên dưới trở nên ồ ồ lên lên.

Diệp Phong hai mắt phảng phất là bắn ra hỏa diễm, nhìn chòng chọc vào Dương Phong, song quyền nắm chặt, linh đồ cảnh sát trọng đỉnh cao thực lực, từ hắc quanh thân chậm rãi lan tràn ra.

"Lần này, ta sẽ để ngươi vững vàng nhớ kỹ." Vừa dứt lời, bước chân hắn hướng phía trước một bước, chính là đối với Dương Phong cấp tốc ép tới.

Thấy Diệp Phong xông lại, Dương Phong trên trán lưu lại một tia mồ hôi lạnh, ánh mắt ở trong đám người đảo qua, phảng phất là tìm tới một chút cảm giác an toàn, trên mặt căng thẳng cũng là ít đi chút, cũng là đạp bước xông lên phía trước.

"Cường Phong Đoạn Cốt Trảo!" Dương Phong tới gần Diệp Phong thời gian, bàn tay đối với hắn bỗng nhiên vung lên, mấy đạo phong nhận chính là tại đầu ngón tay hiển hiện ra, quay về hắc phi tập mà đi.

Nhìn thấy đao gió, Diệp Phong như trước sắc mặt bình tĩnh, chỉ là đem bước chân dừng lại, chợt bỗng nhiên xoay người, bàn chân mang theo một luồng hùng hồn sóng linh khí, quay về cái kia phi tập mà đến đao gió đá vào.

Hào quang sạ hiện ra, phi tập đao gió đang đến gần Diệp Phong cách đó không xa, bỗng nhiên bị một luồng càng mạnh mẽ hơn linh khí cản trở cản lại, chỉ chốc lát sau, càng bị chấn động hư vô tan rã đi.

"Nát. . . Nguy rồi." Dương Phong nhìn thấy sự công kích của chính mình lại đơn giản như vậy chính là cho trung hoà, trong lòng tràn đầy căng thẳng. Hắn mất nhìn thẳng nhìn chăm chăm Diệp Phong bàn chân, trong lòng tràn ngập linh cảm không lành.

Diệp Phong bàn chân tại hào quang biến mất trong nháy mắt, một luồng linh khí tại bàn chân biên giới ngưng tụ lại đến, sau đó một đầu rồng bóng mờ phơi bày ra. Mà nhìn thấy này cảnh tượng, đài cao bên dưới các học viên đều là khiếp sợ.

Dương Phong càng là cả người cứng ngắc ở tại chỗ, hắn còn nhớ buổi sáng chính mình chính là bị chiêu này trực tiếp đánh bại, trong lòng tràn ngập kiêng kỵ.

"Cổ trọng nghĩa, người nhanh hơn đi giúp ta ca a!" Đài cao bên dưới, Dương Vân tròn to hai mắt, khi nhìn thấy trên đài Dương Phong, căn bản không phải là đối thủ của Diệp Phong thời gian, trong lòng tràn đầy sợ hãi. Lập tức quay về bên cạnh hắn một vị thiếu niên, mở miệng nói rằng

"Ân, biết rồi!" Thiếu niên kia trên mặt lộ ra một chút do dự, bất quá chần chờ chỉ chớp lát sau, vẫn là thả người nhảy lên đài cao.

Hắn đi tới trên đài cao, cấp tốc che ở Dương Phong trước người, chợt, song chương quay về cái kia kéo tới đầu rồng bóng mờ đẩy ra, một luồng không kém chút nào cùng long hình linh khí sức mạnh phóng thích mà ra, quát to.

"Đê Giai Hạ Phẩm: Xích Mãng Thần Chương "

Cổ trọng nghĩa song chương đẩy ra linh khí, đem không khí áp bức có chút vận vẹo, cuối cùng, dữ tợn màu tím đầu trần bóng mờ, ở trong không khí xuất hiện, thon dài thân thể vận vẹo, quay về cái kia bay tới màu vàng trường long nhào cắn đi qua(quá khứ).

"Ta muốn đã thương hắn! Không người có thể ngăn!" Diệp Phong nhìn thấy người này đi ra chuyện xấu, sắc mặt lại bỗng nhiên trở nên âm lãnh cực kỳ, quát to. Hắn âm hàn ánh mắt nhìn chăm chăm cái kia cổ trọng nghĩa phía sau Dương Phong, bàn chân bên trên linh khí cấp tốc hiện lên, trường long bóng mờ trở nên càng thêm chân thực lên, quay về cái kia màu tím mãnh xà đánh tới.

Cổ trọng nghĩa nhìn này đột nhiên kéo lên tới khí thế, cũng là không chút do dự nào, đem toàn bộ thực lực triển hiện ra, khổng lồ cái kia mãnh xà bóng mờ cùng cái kia phi tập mà đến Kim Long chống lại.

"Ầm!" Hai cổ sức mạnh không ít xung kích lẫn nhau, màu tím mãnh xà bóng mờ trực tiếp bị cái kia màu vàng trường long cắn xé ra, một cơn gió ép từ giao tiếp miệng nơi, hướng về chung quanh tản ra. Thôi đến mức đài cao bên dưới đám người môn, quần áo bay phất phật, sợi tóc ngang trời bay lượn, lộ ra bọn hắn khiếp sợ khuôn mặt.

Đem màu tím mãnh xà bóng mờ đánh tan, Kim Long thân thể rõ ràng trở nên hư huyền lên, bất quá vẫn như cũ hướng về cái kia từ lâu khóa chặt thật mục tiêu, Dương Phong áp sát.

"Ừ, Cường Phong Đoạn Cốt Trảo!" Dương Phong nhìn nguy hiểm áp sát, sợ hãi hắn như vậy có chút táo bạo lên, hai trảo quay về cái kia Kim Long vùng tới, đao gió chính là bắn thẳng đến mà ra.

Bất quá, nhưng chỉ là phí công, Kim Long miệng rồng cự trường đem đao gió toàn bộ nuốt chửng, sau đó đột nhiên quay về Dương Phong phóng đi, đem oanh một ngụm máu tươi dâng lên mà ra, cả người từ trên đài cao bay ra ngoài.

Mà nhìn Dương Phong sắp từ trời cao rớt xuống, bên dưới đài cao các học viên, dòn dập cũng là toàn bộ tách ra, trực tiếp để hắn mạnh mẽ ngã tại trên mặt đất, lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi.

"Tiểu Phong, người lại thật sự tổn thương hắn?" Cổ trọng nghĩa nhìn cái kia ngã xuống khỏi đài cao Dương Phong, tỏ rõ vẻ khó mà tin nổi quay về Diệp Phong nói rằng.

"Trước tiên đừng nói với ta những này, ta hỏi người, vì sao phải ngăn cản ta?" Diệp Phong lạnh lùng nhìn cổ trọng nghĩa, đem hắn trả lời bỏ mặc, song quyền chậm rãi nắm chặt, lạnh lùng nói.

Hắn đối với người trước mặt, là hết sức thống hận, lúc trước hắn thiên phú tuyệt hảo thời gian, người này từng cùng hắn còn có Chân Hào Sáng, cả ngày hỗn cùng nhau không có gì giấu nhau, khi đó có thể nói bọn hắn lẫn nhau đều là coi đối phương vì là tri kỷ.

Nhưng là từ khi Diệp Phong thiên tài vàng sáng biến mất sau đó, cổ trọng nghĩa không chỉ có không hề do dự đã rời xa thế đơn lực bạc hắn, vẫn cùng trảo phúng hắn Vân Trùng hỗn tại cùng nhau gia nhập bọn hắn hàng ngũ, cũng đối với Diệp Phong mất lạnh nhìn nhau, thậm chí còn chế nhạo như trước hầu ở bên cạnh hắn Chân Hào Sáng.

Cổ trọng nghĩa nghe được Diệp Phong lời ấy, nhìn hắn một chút, nham hiểm mặt trên, hai con lông mày hơi dựa vào nhau, bắt đầu suy tư trầm mặc lên.

"Chân Hào Sáng bị Dương Phong làm khó dễ, người quan sát coi như. Hiện tại ta muốn giáo huấn Dương Phong, người lại ra tay ngăn cản ta. Đây là ý gì?" Diệp Phong âm lãnh nhìn cổ trọng nghĩa, khuôn mặt bên trên tràn ngập phần hận. Bất quá khoe miệng nhưng không được vết tích nhắc lên một vết cười lạnh trào phúng. Hắn muốn nhìn một chút cổ trọng nghĩa làm sao biểu diễn, đi bác đến người khác lòng thông cảm.

"Tiểu Phong, ta có nỗi khổ tâm trong lòng của ta a. Ta cùng với Vân Trùng, cũng là bị bắt đắc đi! Ta. . ." Cổ trọng nghĩa trầm mặc, bỗng nhiên lông mày nói lỏng, hai đôi tràn ngập hư tình giả ý mục chỉ nhìn Diệp Phong, vừa thờ dài một bên lắc đầu nói.

"Người là ta thật tri kỷ, ta làm sao sẽ không biết người đây. Huỳnh đệ tốt, giúp ta đem Dương Phong giết chết, sau đó một lần nữa trở về bên cạnh chúng ta, chuyện lúc trước ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua." Diệp Phong lạnh lùng mặt bỗng nhiên ý cười lan tràn, hắn mang theo ánh mặt trời nụ cười nhìn cổ trượng nghĩa, thân thiết nói rằng, chỉ có điều đồng bên trong nhưng tránh qua chốc lát hàn mang.

"Ta đây tại sao có thể đây. Người cũng biết bây giờ Vân Trùng thế lực mạnh mẽ. Tiểu Phong, người đi với ta thấy Vân Trùng, ta sẽ giúp người cầu tình." Cổ trượng nghĩa nghe vậy, hơi sững sờ, chỉ là xem thường cười lạnh một tiếng.

Hắn đối với vấn đề thế này, quả thực sẽ không đi để tâm suy nghĩ. Bây giờ Vân Trùng thế lực tại học viện ở trong cường đại dị thường, rồi đi hắn đi cùng Diệp Phong như thế một cái tự thân cũng khó khăn bảo vệ người hỗn cùng nhau? Đây chuyện ngu xuẩn cần cân nhắc sao?

Diệp Phong nghe được câu nói này, vẫn chưa cảm giác được chút nào vô cùng kinh ngạc, đây là tại trong dự liệu của hắn. Nụ cười trên mặt hắn trong nháy mắt thu lại lên, lạnh lùng mở miệng nói: "Há, như vậy người chính là không muốn?"

Cổ trượng nghĩa nhìn Diệp Phong sắc mặt trở nên hơi khó coi, bất quá nhưng vẫn là bài làm ra một bộ có cực khổ tận đáng đáp, than thở nói: "Tiểu Phong, người cũng không phải không biết, Vân Trùng hiện tại thế lực có không lồ như vậy. Ta khuyên người cũng đừng tìm hấn đầu ba "

Diệp Phong sắc mặt đột nhiên âm hàn lên, nhìn trước mặt cổ trượng nghĩa, quả thực đối với hắn loại này da mặt dày giả tạo đáng đáp, cảm giác được hết sức buồn nôn.

"Đã như vậy, người chính là kẻ địch của chúng ta, cút!" Hắn hai con người ở trong bắn mạnh ra một chút(điểm) nộ mang, bắn thẳng đến cổ trượng nghĩa, dường như muốn trong nháy mắt đem đốt thành tro bụi. Cùng lúc đó, bàn chân rộng mở đối với hấn rút ra, mũi chân ở trong không khí xẹt qua, càng bốc lên khói nhẹ không khí trở nên vận vẹo lên.

Không ra chỉ chốc lát sau, cái kia vận vẹo trong không khí, hư huyền màu vàng trường long chậm rãi tái hiện ra, chợt, quay về cái kia cổ trượng nghĩa cấp xạ mà đi.

Thấy thế(này) cảnh, cổ trượng nghĩa con người co rụt lại, khuôn mặt bên trên hiện ra một chút dữ tợn, nhìn về phía Diệp Phong sắc mặt cũng là càng ngày càng nham hiểm lên. Hai tay hấn quay về cái kia Kim Long đẩy đi, khí thế cường hấn tàn ra, màu tím mẫm xà ngang trời tái hiện ra, quay về cái kia Kim Long phóng đi.

Lần này, cổ trượng nghĩa cũng là sử dụng này sinh toàn lực, màu tím mẫm xà cùng cái kia Kim Long đụng nhau va, phát sinh một đạo tiếng vang trầm nặng, chợt đều là hóa thành hư vô, tại trong không khí tiêu tan mà đi.

"Diệp Phong, người phế vật này! Ha ha, ta hôm nay liền muốn đưa người đánh phế, sau đó giao cho Vân Trùng định đoạt" cổ trượng nghĩa đem Kim Long đánh tan sau khi, đuôi cáo rút cục lộ ra, trực tiếp quay về Diệp Phong cười lạnh lùng châm chọc nói.

"Ha ha, bộ mặt thật tốt cục lộ ra? Cổ trượng nghĩa, ta xem ở dĩ vãng đều là bằng hữu trên mặt, cho người một cơ hội, người hiện tại lần qua một bên không muốn vướng bận, ta chắc chắn sẽ không giết người. Bằng không liền đừng trách ta vô tình." Diệp Phong nhìn cổ trượng nghĩa cái kia tỏ rõ về nham hiểm đáng đáp, có chút châm chọc cười to lên. Cười xong, sắc mặt hấn từ từ lạnh lẽo, mang theo uy hiếp giọng điệu ra lệnh.

"Ha ha, thực lực của ta bây giờ là Linh Đồ cảnh chín tầng, hơn nữa còn là Phong Vân bảng người thứ bốn, người là cái gì ngoạn ý? Bất quá là cái bị thời đại đào thải rác rưởi thôi." Cổ trượng nghĩa nghe vậy, có chút buồn cười tròng Diệp Phong như thế, tiếp theo lồng ngực kiêu ngạo giờ cao, châm biếm quay về Diệp Phong trào phúng lên.

Cũng khó trách hấn lớn lối như thế, tuy rằng Diệp Phong phối hợp "Nhật Hà Thăng Long Thối" thực lực cũng là khá là không tầm thường, bất quá đem so sánh mà nói, Diệp Phong chỉ có điều là Linh Đồ cảnh thất trọng, tu vi trên cùng cổ trượng nghĩa nhưng là có rỗng rã hai tầng chênh lệch.

Tu vi càng cao, trong cơ thể linh khí dung lượng càng lớn, tốc độ sức mạnh càng mạnh hơn, chất lượng trên khá nhỏ chênh lệch, thông qua Linh Kỹ cùng kỹ xảo ngã : cũng vẫn có thể bù đắp, bất quá nếu là lớn hơn liền không có biện pháp chút nào có thể nói.

Bất quá trở lên nhưng cũng chỉ nhằm vào người bình thường, Diệp Phong tuy rằng tu vi không đủ, bất quá hấn là được trời cao chăm sóc siêu phẩm thiên tài, tốc độ, sức mạnh bên trên đều là so với thường nhân càng mạnh hơn.

"Vậy thì thử xem." Bởi vậy Diệp Phong nghe cổ trượng nghĩa lời nói, chẳng qua là cảm thấy dị thường buồn cười, bước chân đạp xuống, chính là hướng về cổ trượng nghĩa xông thẳng mà đi, không có một chút nào cái gọi là lo lắng.

Diệp Phong tới gần cổ trượng nghĩa thời gian, thân hình đột nhiên dừng dưới, chợt nắm đấm đối với hấn trên mặt mãnh đập tới, vẽ ra một đạo xé gió tiếng vang.

Chương 20:: Bão táp lớn

Nhìn Diệp Phong vội vàng xông đến, Cổ Trọng Nghĩa hơi sững sờ, nghiêng người lóe lên đem nắm đấm tránh thoát, đùi phải đầu gối bỗng nhiên giơ lên, quay về hấn cái bụng đánh tới.

Diệp Phong tầm mắt ở phía dưới thoáng quét qua, nhìn thấy công kích kia sắp áp sát, cũng là không chút nào dám khinh thường, thân thể hướng về phía sau giương lên, lúc này mới trốn rơi mắt cái này công kích.

Hắn né tránh công kích sau khi, vẫn chưa liền như vậy ngừng lại, mà là lập tức nghĩ đến chiêu tiếp theo. Chỉ thấy Diệp Phong thân hình hướng về phía sau ngưỡng đi, cùng mặt đất hình thành chín mươi độ góc, hai chân rời đi mặt đất, quay về Cổ Trọng Nghĩa hạ bàn quét đá đi.

Cổ Trọng Nghĩa nhìn thấy Diệp Phong này một chiêu, bỗng nhiên ngẩn ra, trong lòng hơi kinh ngạc lên, hắn vội vã chuẩn bị lùi về sau. Nhưng là, làm sao tốc độ không đủ, hắn rơi trên mặt đất chân, chính là cho Diệp Phong gắt gao kẹp lấy, nhất thời mất đi cân bằng.

"Ngã đi!" Diệp Phong nhìn Cổ Trọng Nghĩa một mặt kinh ngạc đáng dấp, khoe miệng xẹt qua một vết trêu tức, hắn hai chân kẹp lấy Cổ Trọng Nghĩa chân nhỏ, sau đó bỗng nhiên lôi kéo, liền đem ném thân hình bất ổn, trực tiếp ngã tại trên mặt đất.

Diệp Phong thừa dịp Cổ Trọng Nghĩa còn chưa đứng dậy, chính mình cấp tốc đứng dậy, chọt hai tay đem hắn chân nhỏ chăm chú nắm lấy.

"Người. . . Tên khốn này, làm cái gì?" Cổ Trọng Nghĩa nằm trên mặt đất trên, nhìn thấy cái kia Diệp Phong lại nắm lấy chân của mình, trong lòng hơi sững sờ, tràn đầy kinh ngạc mở miệng quát lên.

"Làm cái gì? Người lập tức liền biết." Diệp Phong nghe vậy, trào phúng nở nụ cười, hai tay vững vàng đem Cổ Trọng Nghĩa chân buộc lại, tại tại chỗ điên cuồng xoay tròn lên.

Diệp Phong bàn chân trên mặt đất, không ngừng đập động, linh khí tại cấp tốc lưu chuyển trong lúc đó, tại bàn chân bốn phía một đoàn loại nhỏ gió xoáy, chậm rãi ngưng tụ thành hình, nhấc lên một trận bụi bặm lay động.

Hắn kéo Cổ Trọng Nghĩa không ngừng xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng hai người đều là tại cao tốc xoay tròn bên dưới trở nên mơ hồ không rõ lên.

Trên đài cao sức gió thổi diện mà đến, từng bầy từng bầy học viên sững sờ nhìn, này thân là Linh Đồ cảnh chín tầng cường giả, lại bị Diệp Phong như vậy thoải mái đùa bỡn, trong lòng đều là kinh ngạc, thực sự là có chút lật đổ bình thường.

Mà Dương Văn đứng ở đó đã hôn ngủ thiếp đi Dương Phong bên người, nhìn trên đài cao Diệp Phong tu vi rõ ràng kém xa tít tắp Cổ Trọng Nghĩa, nhưng là đối chiến thời gian nhưng cường hãn như vậy, khuôn mặt bên trên tràn ngập khó mà tin nổi. Chẳng biết vì sao, hắn giờ khắc này trong lòng có chút hối hận đắc tội Diệp Phong, bởi vì tiềm lực của hắn quả thực là thật đáng sợ.

Cổ Trọng Nghĩa tại loại này cấp tốc xoay tròn bên trong, chỉ cảm thấy đầu mê muội cực kỳ, hơn nữa theo thời gian trôi đi, đều là có loại cảm giác muốn nôn mửa. Bởi xoay tròn tốc độ quá nhanh, hắn đầu vầng mắt hoa căn bản là không có cách phản kháng, chỉ được quay về Diệp Phong mở miệng nói: "Tiểu. . . Phong, người lẽ nào. . . Không khó chịu sao? Đừng xoay chuyển."

"Ha ha, cái này không thể được." Diệp Phong nghe được câu nói này, biết rồi Cổ Trọng Nghĩa đã không chống đỡ nổi, khoe miệng xẹt qua một vết châm biếm. Chọt bàn chân tại trên mặt đất, đập động đến càng mãnh liệt hơn lên.

Hắn song chưởng vững vàng nắm chặt Cổ Trọng Nghĩa chân, tại trên đài cao xoay tròn cấp tốc. Nhìn từ đằng xa đi, trên đài cao như một đoàn loại nhỏ bão táp, đem Diệp Phong cùng Cổ Trọng Nghĩa bao bao ở trong đó.

Cổ Trọng Nghĩa sắc mặt đỏ lên, tại loại này cao tốc xoay tròn bên dưới, ngực khó chịu, tâm càng ngày càng hoảng, rốt cục sắc mặt hắn cứng đờ, trong miệng chính là phun ra đủ mọi màu sắc hồ dán chất lỏng, tung bay trên bầu trời.

"Ta sát, có món đồ gì bay đến rồi!"

"Con mẹ nó, cái gì mùi lạ, Kháo, thật là ghê tởm a!"

Đột nhiên, đang phi xạ không trung bay tung tóe hồ dán chất lỏng, bên dưới đài cao học viên đều là cả kinh, cảm giác được cổ gay mũi mũi lạ tiếp cận lại đây, không ít người căng thẳng kinh ngạc thốt lên lên. Mà khi những người này hô xong sau khi, còn lại học viên một trận bất đắc dĩ, dồn dập buồn nôn không ngớt, toàn bộ thất kinh né tránh lên.

Mà ở trong đám người Dương Văn cũng là một trận kinh ngạc, nhìn bầu trời cái kia sắp bay tung tóe tới được nôn, trên mặt cũng là tràn ngập kinh ngạc, đi đứng bất tiện hắn nhìn nằm trên mặt đất trên Dương Phong, bất đắc dĩ nhú nhú mày, lập tức cũng chỉ đành quyết tâm bỏ lại hắn, chính mình kinh hoàng mà chạy.

"Kháo a, ta lại dính lên một chút(điểm), ư, phía trước người mau tránh ra a!"

"Ta con mẹ nó, nguoi cả nguoi đều là, đừng Móa! Như vậy gần. Phách Sơn Chương!"

Tại những này nôn phun ra ra, đài cao bên dưới vền vền là mấy phút, chính là trở nên loạn hồngбет, đoàn người không có mục đích tuôn ra, đẩy xô đẩy táng, ồn ào không thể tả, thậm chí còn có người liền như vậy ra tay, bắt đầu lẫn nhau tranh đấu lên.

"Kém . . Không hơn nhiều." Diệp Phong như trước tại trên đài cao xoay tròn cấp tốc, trong lòng đã sớm là khó chịu hết hoảng, yết hầu chỗ cũng có một loại bẽ tắc cảm. Ánh mắt của hắn nhìn chăm chăm cái kia đã tỏ rõ vẻ trắng xám, phảng phất là sắp hôn mê Cổ Trọng Nghĩa, một cái chân chương trên mặt đất bỗng nhiên đập xuống, đùi phải cắm vào sàn nhà ở trong, thân hình đột nhiên đình chỉ.

Dừng lại thân thể, Diệp Phong đem trong miệng sền sệt chất lỏng, dùng linh khí hoàn toàn bao vây, chợt nhắm ngay Cổ Trọng Nghĩa, giống như một mũi tên nhọn giống như xi ra, mạnh mẽ nện ở trên mặt của hắn.

". . . Đây là. . . Món đồ gì?" Cổ Trọng Nghĩa thân hình lao đảo, bị Diệp Phong văng một mặt không rõ chất lỏng, cảm thấy kinh ngạc nói.

Nhưng mà, ngay khi hắn kinh ngạc thời gian, bỗng nhiên, một đạo hùng hồn sóng linh khí mang theo một luồng mạnh mẽ sức gió đối với hắn ngực đập tới.

"Nhật Hà Thăng Long Thối!" Diệp Phong một tiếng quát chói tai, bàn chân bỗng nhiên hướng về Cổ Trọng Nghĩa đá tới, Kim Long tái hiện ra, trực tiếp đánh vào trên người hắn, phát sinh một đạo ầm ầm nổ vang, sau đó chính là trực tiếp nổ bay ra ngoài.

Đài cao bên dưới các học viên nghe được này đột ngột nổ vang, cũng dồn dập đình chỉ huyền nháo, đưa mắt tìm đến phía trên đài cao. Chỉ thấy không đang trong đài cao, Diệp Phong ngạo nghễ độc lập bên trên, mà Cổ Trọng Nghĩa sớm đã biến mất không thấy hình bóng.

"Diệp Phong, thắng!"

Yên tĩnh kéo dài chốc lát, theo một học viên tiếng reo hò truyền ra không lâu, đài cao bên dưới than thở khoe tiếng liên miên không dứt vang dội đến. Mọi người nhìn trên đài cao Diệp Phong, trong con nguoi tràn ngập nóng rực.

"Tiểu Phong, nguoi quả nhiên là thiên tài. Mà. . . Ta thân là Linh Đế tử tôn, nhưng liền nguoi một nửa đều là không sánh được." Chân Hào Sáng trốn ở đài cao xa xa, nhìn cái kia bị Diệp Phong một cước đánh bay Cổ Trọng Nghĩa, cười gượng một tiếng.

Hắn sử dụng gia tộc bí tịch, liều lên tất cả, kết quả cũng không phải Dương Phong nấy chiêu chi địch. Nhưng mà huynh đệ của hắn không chỉ có đánh bại Dương Phong, thậm chí còn đem Linh Đồ cảnh chín tầng Cổ Trọng Nghĩa đùa bỡn đến đây, chuyện này thực sự là Chân Hào Sáng quá mức ước ao.

"Tiểu Phong, nguoi không quan trọng lắm chứ?" Chân Hào Sáng nhìn cái kia trên đài cao Diệp Phong thân hình phảng phất là có chút dao động, lập tức gấp xông tới, cấp tốc đi tới trên đài cao, đem đỡ lấy lo lắng nói.

Diệp Phong tầng tầng thở hổn hển, trên trán bỗng nhiên bốc lên tầng tầng mồ hôi lạnh, trong cơ thể linh khí cũng đã còn lại không có mấy, đến tình trạng kiệt sức.

Hắn trừng một chút, dưới đài trong đám người chống gậy Dương Vân, liền đối với Chân Hào Sáng mở miệng nói: "Nơi đây không thích hợp ở lâu, hay là đi thôi!"

Chân Hào Sáng cũng là tùy tùng Diệp Phong ánh mắt, nhìn một chút bên dưới đài cao Dương Vân, gật gật đầu, sau đó cũng không nói cái gì nữa, nâng Diệp Phong chậm rãi rời đi.

Dương Vân nhìn hai người này rời đi, song quyền không cam lòng chậm rãi nắm chặt, hắn hôm nay nguyên vốn là muốn muốn cho Dương Phong cùng Cổ Trọng Nghĩa, giáo huấn một thoáng Diệp Phong, bất quá, ai biết sự tình không có hoàn thành, trái lại còn để Diệp Phong làm náo động lớn, để được bản thân bộ mặt mất hết.

Dương Vân ánh mắt đảo qua đùi phải của chính mình, tầng tầng thở dài một hơi, cứ việc cỡ nào căm tức, cũng chỉ có thể giấu ở trong lòng, đã tàn phế hắn đối với hai người này căn bản là không có cách tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

. . .

Trong tức xá, Diệp Phong trải qua vừa rồi cái kia một trận đại chiến, hắn trên người bây giờ mỗi một nơi bắp thịt đều đang không ngừng co giật, cả người lỗ chân lông mở ra đông lại khát vọng linh khí, bây giờ chính là đột phá đại thời cơ tốt.

Hắn không chậm trễ chút nào, cấp tốc ngồi xếp bằng ở giường giường bên trên, hai tay đặt ở phúc trước. Từng sợi từng sợi linh khí theo hắn hô hấp tiến vào trong cơ thể, tại kinh mạch lưu chuyển một vòng sau khi, toàn bộ vắng lặng nhập bên trong đan điền.

Tại hắn không ngừng hấp thu linh khí sau khi, ký túc ở trong người Thanh Long Thánh Hồn cũng là phát huy ra nó sức mạnh thần bí, không ngừng đem cái kia cuộn cuộn không dứt tràn vào trong cơ thể linh khí, tại nơi đan điền toàn bộ chuyển hóa thành tinh khiết năng lượng, mặt khác, còn không thời gian thể hắn chữa trị bắp thịt lao tổn.

Một lúc lâu, Diệp Phong bỗng nhiên lông mày cau lại, cảm giác được trong cơ thể linh khí bỗng nhiên sôi trào lên, từng luồng từng luồng linh khí tại kinh

mạch ở trong lưu chuyển, hướng về Linh Đồ cảnh tám tầng bình phong bắt đầu xung kích lên.

Diệp Phong rộng mở hai mắt ra, phun ra một ngụm trọc khí, quanh thân một luồng hùng hồn năng lượng tản ra, rốt cục đột phá đến Linh Đồ cảnh tám tầng giai đoạn khởi đầu.

"Tiểu Phong, ngươi lại đột phá?" Chân Hào Sáng trước một bước từ trong tu luyện lấy lại tinh thần, khi nhìn thấy Diệp Phong quanh thân tản ra sóng năng lượng, nhất thời hơi kinh ngạc nói.

Diệp Phong gật gật đầu, từ trên giường nhảy xuống, giãn ra một thoáng gân cốt, cảm thụ trở nên càng cường hãn hơn cùng với linh khí, trong lòng thoáng vui sướng, nhưng trên mặt nhưng là không có một chút nào nụ cười, như giềng cổ giống như không có chút rung động nào.

Bởi vì hắn rõ ràng thực lực như vậy vẫn là còn thiếu rất nhiều, nếu như không lấy ra có thể làm cho ngoại viện viện trưởng coi trọng thực lực, như vậy thầy chủ nhiệm đương bá đạo nếu như muốn muốn đối phó Diệp Phong, chỉ sợ hắn là không có bất kỳ sức phản kháng.

Mà muốn viện trưởng coi trọng, như vậy thực lực của hắn tất nhiên muốn đi vào ngoại viện ở trong ba vị trí đầu, chỉ có vị trí này mới không có sơ hở nào.

"Hào Sáng, hôm nay sự tình, ngươi cũng là rõ ràng. Nếu như ngươi lần sau tại gặp phải Dương Văn hai huynh đệ, tuyệt đối không nên cùng bọn hắn động thủ, ngươi nhất định phải ghi nhớ kỹ. Ta ngày mai sẽ đi bế quan tu luyện, trong vòng nửa năm, ngươi tốt nhất đừng tới tìm ta." Diệp Phong nghĩ tới đây, mục chỉ nhìn Chân Hào Sáng, biểu hiện nghiêm túc mở miệng nói.

Trong lòng hắn rõ ràng, bây giờ chính mình tại học viện thế đơn lực bạc cần thận trọng từng bước, huống hồ, còn đặc tội rồi thầy chủ nhiệm cháu trai bực này phiền phức tồn tại, lập tức tình trạng có thể coi là nguy cơ tứ phía.

Chân Hào Sáng hiện nay còn không biết cái kia hai huynh đệ bối cảnh, vì lẽ đó, Diệp Phong không hy vọng hắn cùng chính mình đi được gần quá, bởi vì chuyện này thực sự là quá mức nguy hiểm.

"Ngạch, sợ bọn họ làm gì? Trong vòng nửa năm bắt hòa ngươi liên hệ là ý tứ gì?" Chân Hào Sáng nghe vậy, hơi nghi hoặc một chút cùng bắt mắt hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21:: Khôi phục thực lực

"Hào Sáng, nói chung ngươi phải nhớ kỹ ta, ta sẽ không hại ngươi." Diệp Phong nghe được câu nói này, nhìn Chân Hào Sáng nghiêm túc nhắc nhở nói.

"Chuyện này... Được rồi." Chân Hào Sáng do dự một hồi, cuối cùng chỉ được gật đầu bắt đầu dứt khoát. Hắn lần đầu nhìn thấy thật tình như thế Diệp Phong, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết đang nói cái gì, nói chung hắn tin tưởng huynh đệ của chính mình.

Diệp Phong nhìn Chân Hào Sáng đáp ứng rồi chính mình, khẽ mỉm cười, cuối cùng cũng coi như là thở phào nhẹ nhõm. Hắn do dự chốc lát, liền không ở dừng lại lâu, trực tiếp đi ra ký túc xá ngoài cửa. Đến ngoài cửa, lần thứ hai cùng Chân Hào Sáng căn dặn một câu, lúc này mới yên tâm rời đi...

Ngân Nguyệt treo cao, ánh trăng nhàn nhạt từ chỗ cao tung xuống, đêm khuya Diệp Phong rốt cục trở lại chính mình ký túc xá, hắn lười biếng nằm nhoài trên giường, tăng tăng thở một cái thì.

Khoảng thời gian này tới nay, Diệp Phong gặp phải chuyện phiền toái theo nhau mà tới xuất hiện, hắn phi thường rõ ràng, nếu như không đem thực lực cấp tốc tăng cao, loại phiền toái này cũng vĩnh viễn sẽ không đoạn tuyệt.

Tuy rằng Diệp Phong cũng xác thực cảm thấy có chút mệt mỏi, bất quá để hắn càng hài lòng chính là, hắn đã từ vô dụng hoàn toàn lột xác, thu được mệnh mệnh Thanh Long Thánh Hồn.

Mấy lần chiến đấu, phòng luyện công tu luyện cũng làm cho Diệp Phong đầy đủ trải nghiệm Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh lớn. Loại này có thể nói mạnh mẽ tốc độ tu luyện, cùng với khôi phục sức mạnh. Không chỉ có đề tốc độ tu luyện của hắn, so với dĩ vãng nhanh hơn mấy lần không ngừng, thậm chí mỗi một lần chiến đấu sau khi, thân thể hết thấy đau xót đều sẽ trong nháy mắt khôi phục.

Hơn nữa, những này cũng vẹn vẹn là, Thanh Long ba thánh quyết ở trong thức thứ nhất thôi, còn lại hai thức Diệp Phong cũng còn chưa tiếp xúc qua. Huống hồ, loại này mạnh mẽ thân vật: Mộc đồng. Nhưng là từ Hồng Hoang Viễn Cổ thời đại để lại, nó còn nắm giữ ra sao kỳ lạ sức mạnh, căn bản sẽ không bị người bình thường phát hiện.

Diệp Phong tin tưởng nắm giữ này một đồng, chính mình tại cường giả con đường bên trên sẽ càng chạy càng xa, cũng sẽ phát hiện một đồng càng nhiều sức mạnh thần bí. Mãi đến tận chính mình càng ngày mạnh, đi vào cái kia mười triệu người ngược nhìn sức mạnh đỉnh cao.

Ngày mai, lúc sáng sớm, Diệp Phong rất sớm chính là rời giường, đi tới học viện phía sau núi.

Trên đỉnh núi, mây mù quanh quẩn, gió lạnh phả vào mặt, Diệp Phong đứng ở một chỗ đất trống chỗ, đối mặt một viên mấy người ôm hết đại thụ, hai chân hơi cong bày ra trung bình tấn.

Hắn chậm rãi nhắm mắt, hít sâu một cái có chút không khí rét lạnh, trong cơ thể linh khí cấp tốc lưu chuyển lên, chỉ chốc lát sau, rộng mở mở hai mắt ra, hữu quyền bỗng nhiên đập về phía trước mặt đại thụ, mạnh mẽ kinh khí gào thét mà ra.

"Ầm!" Một tiếng nổ vang, đại thụ một trận rung động, chính là chặn ngang mà đứt. Tứ tán mà ra sức gió đem mây mù thổi tan, dư âm ở trên đỉnh núi lượn lờ.

"Linh Đồ Cảnh tám tầng sao, rốt cục trở lại ngày đó." Diệp Phong chậm rãi thở ra một hơi thu hồi trung bình tấn, cúi đầu nhìn ngó, cái kia cấp tốc rơi bên dưới vách núi đoạn thụ, chậm rãi cảm nắm đầm, nhàn nhạt nói.

Nghĩ lại tới lúc trước, Diệp Phong chính là tại Linh Đồ Cảnh tám tầng thời gian, bị người cướp đi phế bỏ toàn thân kinh mạch, cũng không còn cách nào hấp thu linh khí nhập thể, bị tất cả mọi người vứt bỏ mất lạnh.

Lúc đó loại kia trở thành phế nhân cảm giác, thực sự để hắn ngẫm lại đều cảm thấy nghĩ mà sợ, bất quá, vui mừng chính là Diệp Phong cũng bởi vậy hiểu được không ít đạo lý.

Thế giới này cường giả vi tôn, mỗi người đều phải tuân hoàn toàn từng lâm pháp tắc tiếp tục sống, chỉ cần nguoi không đủ mạnh, như vậy cuối cùng sẽ có một ngày sẽ bị vứt bỏ.

Muốn đến nơi này, Diệp Phong hai mắt nghiêm nghị hạ xuống, trong miệng lầm bầm nói: "Lúc trước phế bỏ kinh mạch của ta người, ta sẽ báo thù. Bất luận nguoi ở đâu, ta Diệp Phong đều muốn đem nguoi bắt tới."

Lời nói xong, Diệp Phong hai mắt dấy lên nộ diễm, bởi vì phần nộ trong cơ thể linh khí bỗng nhiên cấp tốc sôi trào lên, bàn chân bên trên hùng hồn sóng linh khí, đem nham thạch mặt đất đập ra nhọt nhọt ao động.

Kỳ thực, Diệp Phong đối với đem chính mình kinh mạch hủy diệt hung thủ cũng là hoàn toàn không biết, cứ việc cha của hắn vẫn đang tìm kiếm người kia tung tích, nhưng là từ đầu đến cuối không có chút nào manh mối.

Chỉ biết là những kia hung thủ đầu lĩnh họ Lôi, thiện dùng lôi điện quái lạ sức mạnh. Mà Diệp Phong kinh mạch toàn bộ đứt từng khúc, cũng chính là loại kia đầu lĩnh lôi điện sức mạnh tạo thành.

Diệp Phong khuôn mặt lạnh lùng cực kỳ, trong đầu ngày đó bị cướp đi hình ảnh, từng cái tại trong đầu tái hiện ra. Mà mỗi một lần tại trong đầu xẹt qua thời gian, gương mặt của hắn sẽ càng lạnh hơn trên mấy phần, như một thanh lưỡi đao giống như lạnh lẽo.

"Uông!" Hắn tàn khốc, hét lớn một tiếng, thân hình xoay tròn, bàn chân mang theo màu tím nhạt quang hưởng về bầu trời sục đi, phát sinh một đạo xé gió tiếng vang.

Lúc trước, Diệp Phong không biết những người kia đem chính mình cướp đi, đồng thời vô cớ đem chính mình kinh mạch tàn nhẫn hủy bỏ đến tột cùng là ý gì. Bất quá, hiện tại hắn đã phát hiện Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh, cũng coi như là rõ ràng tất cả.

Hơn nữa, những người kia không chỉ có biết Diệp Phong là Lạc xuyên học viện cùng phủ thành chủ người, trả lại giải liên phụ thân hắn cũng không biết vật gia truyền chính là một đồng tin tức. Loại này loại điều kiện, quả thực để Diệp Phong cảm giác được đáng sợ, nhà mình vị trí, cùng với gia truyền đồ vật là một đồng bí mật, tại sao lại bị người xa lạ điều tra triệt để như vậy.

Bất quá, nhất là làm cho Diệp Phong nghi hoặc vẫn là, những này bất cóc người của mình cũng không mạnh, đại thể là là linh đồ cấp bậc cường giả, chỉ có vị nào họ Lôi đầu lĩnh, đến linh sĩ cảnh thực lực.

Loại này đội hình, coi như là đặt tại Lạc xuyên vương quốc loại này tiểu vương quốc cũng không tính là lợi hại, bởi vì có thể tại một khối khu vực dừng bước, ít nhất cũng cần một vị linh sư cường giả.

Vì lẽ đó, những người kia mặc dù là muốn thu được một đồng, nhưng là nhưng phái ra loại tiểu nhân vật này bị phụ thân của Diệp Phong toàn bộ giải quyết, sau đó đầu lĩnh còn chạy trốn chết. Chuyện như vậy, thực sự để Diệp Phong cảm giác thấy hơi buồn cười.

"Dù như thế nào, ta đều đến chăm chỉ tu luyện mới là." Diệp Phong lắc lắc đầu, cũng không lại đi suy nghĩ quá nhiều, hiện nay hắn chuyện phiến toái cũng là không ít, huống hồ, cái kia họ Lôi nhân vật thần bí, lần trước không có đắc thủ, e sợ cũng chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Nếu như không thể mau chóng đem thực lực tăng lên tới có thể tự vệ mức độ, Diệp Phong đem không có bất kỳ dựa vào, hắn cũng không thể mỗi ngày ở tại thiên phong thành, để cha đến bảo hộ.

Diệp Phong hai mắt khép hờ, thả người nhảy một cái, lơ lửng ở trên không, cả người thân thể bị mát mẻ tầng mây bao vây.

"Nhật Hà Thăng Long Thối!" Hắc khê quát một tiếng, chân cắt ra không khí, hào quang hiện ra hiện ra đem bạc vân chung tán. Bàn chân tại không gian vẽ ra gợn sóng, nhàn nhạt màu đỏ đầu rồng đột ngột hiện ra.

Theo Diệp Phong thân hình xoay tròn, bàn chân cũng là tại trong không khí không ngừng vùng vẫy, màu vàng trường long bay ra tại hắc quanh thân không ngừng quay quanh, tại bạc vân che chắn bên dưới, thân hình của hắc như có như không, nhìn từ đằng xa đến liền giống như loại nhỏ Thái Dương.

Trên không trung đình huyền chỉ chốc lát sau, theo Diệp Phong bàn chân cắt xuống, màu vàng trường long cũng là trong nháy mắt hướng về phía dưới đi vội vã, mãi đến tận đánh vào một viên to lớn trên đá xanh, lúc này mới phát sinh một trận nổ vang âm thanh, nương theo nổ bay vờ vụn hòn đá, nhọt nhạt phai nhạt ra khỏi tầm mắt.

...

Ngay khi đỉnh núi phát sinh nổ vang thời gian, thầy chủ nhiệm làm công vị trí, cũng là vang lên một đạo nổ vang.

"Sức sinh này, hắc làm càn! Đêm qua càng lại đưa ngươi tổn thương?"

Dương Phách Đạo nghe được Dương Phong, Dương Vân hai huynh đệ nói, hơi nhướng mày, sắc mặt đột nhiên cứng ngắc, bàn tay hắc đang ghé dựa trên bỗng nhiên vỗ một cái, linh sư cường giả hùng hồn sức mạnh bộc phát ra, trực tiếp đem tay vịn hoàn toàn đập vỡ tan, chia năm xẻ bảy rơi xuống tại một sào nhà.

Dương Phong nhìn Dương Phách Đạo như vậy tức giận, trong lòng cũng là lần được cảm động. Hắc nhìn một chút Dương Vân đã tàn phế đùi phải, trong lòng càng tràn đầy oan ức mở miệng, khàn khàn: "Thúc thúc, người này chưa trừ diệt, ta cùng đệ đệ thực sự không cách nào nuốt xuống khí."

Dương Phách Đạo dè xuống lửa giận trong lòng, bất quá khuôn mặt nhưng còn có chút co giật, con mắt mang theo hàn ý nhìn Dương Phong, tức giận nói: "Sức sinh kia, không phải biết các ngươi là ta cháu trai sao? Làm việc lại như vậy không nề tình, cả gan làm loạn!"

"Thúc thúc, cái kia Diệp Phong ngông cuồng tự đại, không coi ai ra gì, ta nghĩ coi như là viện trưởng e sợ đều sẽ không để ở trong mắt. Bực này rất tàn nhẫn không nói lý người, quyết không có thể ở lại học viện a!" Dương Vân nghe được câu nói này, trong đầu tránh qua Diệp Phong đạo kia kiệt ngạo thân hình, song quyền đột nhiên nắm chặt, mở miệng nói.

"Tiểu Vân, ngươi yên tâm. Người này làm đoạn chân của ngươi, ta vốn là không chuẩn bị lưu hắc. Bất quá, không nghĩ tới người này lại hoàn toàn không cho ta bất kỳ mặt mũi gì, mới vừa đem ngươi tổn thương, lại buổi tối còn dám đối với các ngươi động thủ." Dương Phách Đạo sắc mặt nghiêm túc, nghĩ đến Diệp Phong lại biết rồi Dương Vân, Dương Phong cùng mình có thân thích quan hệ, lại không chút nào cho tình cảm, tùy ý thương tổn bọn hắc, trong lòng liền tràn đầy cảm tức.

Trong ngày thường, Dương Phách Đạo tại học viện uy vọng cực cao, quen sống trong nhung lụa hắc, vẫn đúng là không gặp phải đi qua không để hắc vào trong mắt. Nhưng là, hiện tại hắc cuối cùng cũng coi như là đã được kiến thức, Diệp Phong quả nhiên là khác với tất cả mọi người.

Bất quá nếu cùng người bình thường khác với tất cả mọi người, như vậy liền muốn trả giá thật lớn.

Dương Phách Đạo buồn bực sau khi, rõ ràng lo lắng lên. Diệp Phong thiên tư xuất chúng, vẹn vẹn mấy ngày, bắt đầu từ Linh Đồ Cảnh hai tầng, đến có thể thoải mái giải quyết, Linh Đồ Cảnh tám tầng Dương Phong thực lực.

Phế vật biến thành thiên tài, chuyện này quả thật là thật đáng sợ, như vậy yêu nghiệt người, nếu là bị viện trưởng hoặc là Nội Viện người biết được, như vậy nhất định sẽ hết sức lôi kéo.

Mà đến lúc đó, Diệp Phong nếu như bởi vì Dương Phách Đạo cháu trai sự tình, đối với hắc có cái gì phiền diện, e sợ Dương Phách Đạo vị trí cũng sẽ trở nên dao động lên.

Dù sao, thế giới cường giả vì tôn này, bất luận cái nào nắm giữ tiềm lực tân sinh huyết dịch, đều sẽ cho người đối với hắc toàn lực bồi dưỡng, chớ nói chỉ là, chuyên môn đào tạo tinh anh cường giả học viện.

Vì lẽ đó, rất khả năng, đợi được Diệp Phong trưởng thành thời gian, Dương Phách Đạo thì sẽ bởi vì Diệp Phong phiền diện, mà bị học viện tàn nhẫn vứt bỏ...

"Đêm nay, nghe tin tức về ta. Ta tự mình ra tay đem người này giết chết, sau đó hủy thi diệt tích." Dương Phách Đạo sắc mặt trở nên âm trầm lại, thấp giọng mở miệng quay về Dương Phong, Dương Vân nói.

Dương Phong, Dương Vân nghe vậy, sắc mặt vui vẻ. Lẫn nhau đối diện một chút, sau đó nhìn Dương Phách Đạo, hai người trên mặt sắc mặt vui mừng cấp tốc hóa thành hết sức âm hàn, gật gật đầu đáp ứng nói: Đúng(vâng) thúc thúc!"

...

Một mặt khác, học viện trên đỉnh núi, Diệp Phong liên tục linh kỹ phóng thích để hắc cả người tràn ngập nhiệt lượng, bởi vì khô nóng hắc trực tiếp nhỏ áo, trên người.

Diệp Phong không nghĩ tới đột phá đến Linh Đồ Cảnh tám tầng sau khi, trong cơ thể linh khí dung lượng cũng là trở nên to lớn hơn, trong ngày thường sử dụng hai lần Nhật Hà Thăng Long Thối thì sẽ cảm giác được có chút sức cùng lực kiệt.

Nhưng là, vừa rồi đã triển khai hai lần linh kỹ, trong cơ thể linh khí lại còn có không ít có thể tiếp tục tiêu xài, chuyện này thực sự để Diệp Phong cảm giác vô cùng bất ngờ.

"Còn có một tầng, chỉ cần đang đột phá một tầng, ta liền có thể chạm được linh sĩ cảnh bình cảnh. Như vậy, ta tại học viện liền không ai có thể đứng đến ta một cọng lông măng!" Diệp Phong khoe miệng xẹt qua một vết ý cười, sau đó sắc mặt từ từ nghiêm nghị hạ xuống, song quyền bỗng nhiên nắm chặt, hướng về một viên đại thụ phóng đi...

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22:: Linh Vương tiềm chất

"Việc này liền quyết định như vậy, các ngươi trước tiên lui đi!" Dương Phách Đạo nhìn Dương Phong cùng Dương Vân, hết sức thờ dài một hơi, phân phát nói.

Gật gật đầu, Dương Phong hai huynh đệ cũng không nói thêm gì nữa, quay về Dương Phách Đạo cung kính thi lễ một cái, chính là yên tĩnh rồi đi ký túc xá. Mục đích đã đạt đến, Dương Phong, Dương Vân trong lòng đều là một trận sáng khoái, tối nay có thể chính là bọn hắn điều vô dương oai thời khắc.

"Ca, đêm nay nắm lấy Diệp Phong, ta nhất định phải cố gắng hưởng thụ dần vật hán!" Rồi khỏi phòng, Dương Vân khắp khệnh đi ở đi ra trên, xử gây thân thể hưng phấn hơi hơi run rẩy, tỏ rõ về âm hiểm cười đối với Dương Phong mở miệng nói.

"Đây là tự nhiên, không đem người này lột da rút gân, tuyệt đối không hết hận. Ha ha, đêm nay chúng ta liền xuống tay tàn nhẫn một chút(điểm) đi." Dương Phong cũng là cười cợt, chột khuôn mặt bên trên toát ra một vết nham hiểm, lạnh lùng nói.

Dương Phong vừa dứt lời, bỗng nhiên, sắc mặt cứng đờ, chỉ thấy đi ra phía trước xuất hiện một đạo thân hình, lập tức dừng ngưng miệng lại, miễn cưỡng làm bộ bình tĩnh đáng đáp.

Dương Vân cũng là phát hiện người trước mặt, ngẩng đầu lên, sắc mặt cũng là nghiêm nghị lên, không nghĩ tới lời mới rồi, lại bị người này cho nghe thấy.

"Mộ Dung Lão sư!" Dương Phong căng thẳng ánh mắt không được vết tích đảo qua Dương Vân, lập tức sững hoai nở nụ cười, ngẩng đầu lên nhìn thanh niên trước mặt nam tử, cười nói.

"Các ngươi vừa nãy đang bàn luận cái gì? Trảo Diệp Phong làm cái gì." Chàng thanh niên chính là Mộ Dung Chương, bỗng nhiên, nghe được những câu nói này, trong lòng hắn cũng là kinh ngạc, Diệp Phong nhưng là khối hạt giống tốt, hắn nhưng là chuẩn bị kỹ càng thật bồi dưỡng, làm sao có khả năng sẽ dễ cho người khác hòng rồi sự tình.

"Không chuyện gì. Lão sư, ta đi trước." Thấy Mộ Dung Chương câu hỏi, Dương Phong cái trán lưu lại một tia lúng túng mồ hôi lạnh, chột tùy tiện ứng phó rồi một câu, không chậm trễ chút nào lời kéo, cái kia bước đi bất tiện Dương Vân nhanh nhanh rời đi.

Mộ Dung Chương nghiêng đầu đi, nhìn cái kia vội vã rời đi Dương Phong hai người, trên mặt lộ ra nghi hoặc. Sau đó chính đi qua diện giờ lên cái trán, nhìn cái kia "Thầy chủ nhiệm làm công nợ" biển số nhà, do dự chốc lát, chính là gõ gõ môn.

"Ai vậy?" Dương Phách Đạo giờ khắc này chính đang tính toán không ít chuyện, nghe được có tiếng gõ cửa, nhất thời mặt mũi kéo, có vẻ đặc biệt thiếu kiên nhẫn.

"Là ta, Mộ Dung Chương, chủ nhiệm, ta có chuyện tìm ngươi." Mộ Dung Chương nghe được bên trong đáp lời, con ngươi đảo một vòng, mở miệng nói.

Dương Phách Đạo hơi nghi hoặc một chút, trong ngày thường hắn cùng Mộ Dung Chương không thường vắng lai, vì sao người này hôm nay đi qua tìm đến mình. Bất quá hắn cũng không có cân nhắc quá nhiều, trực tiếp mở miệng nói: "Cái kia ngươi vào đi."

Đẩy cửa ra, Dương Phách Đạo thấy Mộ Dung Chương đi vào trong phòng, đi tới trước mặt chính mình, nghi ngờ nói: "Tìm ta có chuyện gì?"

Mộ Dung Chương nghe vậy, khẽ mỉm cười, chột khuôn mặt trở nên hơi lạnh, nhẹ giọng nói: "Thầy chủ nhiệm, ta vừa nãy nghe lời người cháu trai nói đêm nay muốn đối phó Diệp Phong, chuyện này ngươi biết không?"

Dương Phách Đạo nhìn Mộ Dung Chương vừa đi vào đến, liền nhắc tới để cho mình không vui sự tình, khoe miệng kéo kéo, lờ mờ hán một cái, lạnh lùng nói: "Ta không rõ ràng, bọn hắn làm ta cháu trai, sao sẽ làm ra loại chuyện kia. Diệp Phong đã là thiên phú hoàn toàn không có, là sắp bị đuổi ra học viện

người, người quân hấn làm cái gì. Đúng rồi, phế vật này là tại người lớp trên chứ? Người biết học viện hàng năm mỗi ban đều phải bồi dưỡng được, một tên có thể trên Phong Vân bảng học sinh, bất quá, ta nhớ tới rất rõ ràng, người lớp toàn bộ đều là thiên phú người phía dưới, bây giờ Diệp Phong cũng là không thể tu luyện. Người chuẩn bị làm sao bây giờ?"

"Chủ nhiệm, ha ha , ta nghĩ người là bị chẳng hay biết gì. Diệp Phong không tới nửa tháng từ Linh Đồ Cảnh hai tầng, đến sắp tới Linh Đồ Cảnh tám tầng thực lực, còn đánh bại người cháu trai. Người như vậy là rác rưởi, như vậy ngoại viện tất cả mọi người không đều là rác rưởi? Vì lẽ đó chuyện của ta, ngài vẫn là đừng lo lắng. Vẫn là nói một chút người đêm nay hành động đi!" Mộ Dung Chương khẽ mỉm cười, chần chờ chốc lát, mở miệng nói.

Dương Phách Đạo nghe được câu nói này, bỗng nhiên ngẩn ra, nhìn Mộ Dung Chương trong lòng tràn đầy kinh ngạc, không nghĩ tới những thứ này sự tình, cùng với muốn làm đi Diệp Phong kế hoạch, toàn bộ đều bị hấn biết, chuyện này quả thật để Dương Phách Đạo kinh ngạc!

Cũng còn tốt Dương Phách Đạo vào nam ra bắc, có có đủ nhiều kinh nghiệm giang hồ cùng định lực, hấn chốt dạ trong nháy mắt sau khi, lập tức hoàn đi qua thân, sầm mặt lại, quay về Mộ Dung Chương hỏi: "Mộ Dung Chương, người đây là ý gì!"

"Ha ha, không có cái gì, chỉ là suy đoán mà thôi. Chủ nhiệm người tốt nhất đi hỏi một chút hai cái cháu trai, không nên để cho bọn hấn gặp phải phiền phức, bằng không đến thời điểm có thể khó nói. Dựa theo Diệp Phong tốc độ tu luyện, mấy chục năm sau đó, trở thành linh vương đó sẽ không quá khó. Thiên tài như vậy xảy ra chuyện, hiệu trưởng cùng Nội Viện những người kia sẽ thấy thế nào?" Mộ Dung Chương trên mặt mang theo Dương Phách Đạo hung ác, không sợ hãi chút nào, nhàn nhạt mở miệng nói.

"Chuyện này ta hoàn toàn không biết, nếu như bọn hấn thật giống người nói như vậy, muốn đối phó Diệp Phong, vậy ta tuyệt đối sẽ không buông tha này hai tiểu tử." Dương Phách Đạo nghe những câu nói này, hai mắt đã dấy lên nộ điểm, bất quá trên mặt vẫn như cũ bình thản.

Đối mặt Mộ Dung Chương hấn cũng không dám lập tức trở mặt, bởi vì hấn biết người này, là viện trưởng giới thiệu vào. Viện trưởng cương trực ghét đua nịnh, xưa nay không chấp nhận bất kỳ hối lộ, có thể làm cho loại này người bảo thủ trực tiếp mở miệng, tiến vào học viện làm chủ nhiệm lớp. Có thể tưởng tượng được, Mộ Dung Chương là có chút bối cảnh.

"Được rồi, đã như vậy, vậy thì mời thầy chủ nhiệm công bằng chấp pháp, không muốn buông tha bất kỳ ra về đạo mạo tiểu nhân!" Mộ Dung Chương nhìn Dương Phách Đạo hai mắt, khóe miệng xả ra một nụ cười gằn, mở miệng nói.

Dương Phách Đạo bị Mộ Dung Chương này hùng hổ dọa người tư thái, làm cho trong lòng cảm tức lên, ánh mắt đảo qua Mộ Dung Chương nơi ngực "Linh sĩ cảnh chín tầng" huy chương, xem thường cười lạnh một tiếng, chợt cả người linh khí chậm rãi tràn ra, linh sư cảnh năm tầng khí tức tràn ngập cả phòng, khí thế trong nháy mắt liền trở nên cực kỳ bá đạo.

Nguyên lai, hấn muốn dùng sức mạnh tuyệt đối đến trấn áp một thoáng Mộ Dung Chương, làm cho hấn biết khó mà lui!

Mộ Dung Chương cảm nhận được Dương Phách Đạo khí thế thay đổi, thân ở với linh sĩ cảnh uy thế bên dưới, sắc mặt cũng là biến đổi, bất quá vèn vèn là trong nháy mắt nhưng lại trở nên bình tĩnh hờ hững hạ xuống.

Sắc mặt hấn bình tĩnh, bình tĩnh có chút lãnh mạc, sau đó hai mắt đối diện Dương Phách Đạo, bỗng nhiên dường như từ bên trong bắn ra một đạo hàn mang, đem người sau cả kinh lập tức thu hồi tự thân khí tức, sắc mặt khiếp sợ không thôi.

"Chủ nhiệm, hiện tại cũng không chuyện gì, ta đi trước." Mộ Dung Chương nhìn cái kia tỏ rõ về kinh ngạc Dương Phách Đạo, sắc mặt lạnh lùng mở miệng nói, nói xong, liền cũng là rời khỏi nơi này.

Dương Phách Đạo tỏ rõ về vô cùng kinh ngạc ngồi ở trên ghế, ánh mắt có vẻ hơi đại ra, đợi được Mộ Dung Chương sau khi rời đi, rốt cục hoàn đi qua thân, song quyền chậm rãi nắm chặt, lắc đầu lẩm bẩm nói: "Người này tuổi còn trẻ, sao. . . Sẽ có như vậy mãnh liệt sát phạt khí tức, này muốn giết bao nhiêu người mới có thể lịch luyện ra. Người này, nhất định phải giải quyết đi, hấn biết đến sự tình không khỏi cũng quá hơn nhiều. . ."

Hôm nay Mộ Dung Chương mỗi một câu nói, cũng làm cho Dương Phách Đạo cảm giác cực kỳ kinh ngạc, cũng không khỏi không bội phục người này gan lớn, lại dám gọn gàng dứt khoát đối với mình phản kháng. Hơn nữa, Mộ Dung Chương hôm nay nói những câu có lý. Như cho viện trưởng cùng Nội Viện những người kia biết, chính mình này thầy chủ nhiệm cũng không cần làm.

Bất quá Dương Phách Đạo nhưng cũng chỉ là khiếp sợ, chỉ đến thế mà thôi. Bởi vì dựa hấn bây giờ quyền lợi, chỉ cần viện trưởng cùng Nội Viện những người kia cũng không biết Diệp Phong tiềm lực. Coi như là Mộ Dung Chương ngày sau như thế nào đi nữa nói, cũng là không cách nào bắt hấn như thế nào.

Lại nói Dương Phách Đạo đã đối với Mộ Dung Chương có phản cảm, hấn quyết định tới nay nhất định phải đem Diệp Phong, Mộ Dung Chương hai người triệt để tiêu diệt!

Lúc chạng vạng, màu vàng ánh nắng chiều, soi sáng ở trên đỉnh núi, Diệp Phong rốt cục tu luyện đình chỉ lại, ngồi xếp bằng tại nham thạch trên mặt đất, chậm rãi hấp thu thổ nạp, đậm bạc linh khí lưu quanh thân tại hấn quanh thân.

Trải qua một ngày tu luyện, thực lực của hấn đã hoàn toàn vững chắc ở Linh Đồ Cảnh tám tầng. Linh kỹ cũng là vận dụng càng thêm thông thạo, hấn tin tưởng chỉ cần tại như vậy tu luyện gian khổ xuống, đợi được đột phá linh sĩ cảnh, Nhật Hà Thăng Long Thối cũng là linh ngộ được cái kia cuối cùng cấp độ, ngày rầm rộ gần giai đoạn.

Một chiêu đánh ra, tiếng rống ngâm kinh sợ lòng người, chỉ cần đến bước cuối cùng này, này Địa giai cực phẩm linh kỹ, Nhật Hà Thăng Long Thối, Diệp Phong cũng coi như là hoàn toàn luyện đến đại thành.

Đem trong không khí cuối cùng một tia linh khí hấp thu nhập thể sau khi, Diệp Phong cảm giác được đan điền đã bão hòa, đang đợi được Thanh Long Thánh Hồn đem hoàn toàn khôi phục sau khi, hắn rốt cục đứng lên, từ đỉnh núi hướng về đường xuống núi rời đi.

Diệp Phong rời đi học viện phía sau núi, chính là không ngừng không nghỉ hướng về chính mình ký túc xá bước đi, đi tới ký túc xá ở ngoài cửa lớn chỗ, hắn bỗng nhiên, nhìn thấy một người quen.

Diệp Phong nhớ rõ, trước đó vài ngày người này đã từng bị vân trùng thu mua, lợi dụng chức quyền tùy ý cho người xa lạ cho đi. Trơ mắt xem mình bị vân trùng làm khó dễ, mà tại chỗ khoanh tay đứng nhìn.

Nhất làm cho Diệp Phong tức giận vẫn là, Chân Hào Sáng tới cứu viện thời gian, hắn nhưng ra tay hiệp trợ vân trùng, lần thứ hai đem chính mình đẩy vào hiểm cảnh. Những này suýt chút nữa đem chính mình hại chết sự tình, hắn cũng không thể không đem người này, phân thành kẻ thù.

Muốn đến nơi này, Diệp Phong đồn rơi xuống bước chân, tràn ngập cảm hận hai mắt nhìn chăm chăm cái kia trông coi đại hán, nắm đấm nắm chặt đứng tại chỗ, cũng không nhúc nhích giống như pho tượng.

Ký túc xá trông coi đại hán, thân là linh sĩ cảnh sáu tầng cường giả, năng lực nhận biết tự nhiên không tầm thường. Hắn từ đâu chút lui tới học viện ở trong, cũng là vô cùng kinh ngạc phát hiện một đạo tràn ngập ác ý tầm mắt phóng tới.

Trông coi đại hán lông mày nhíu chặt, xuyên qua đám người khe hở, khi nhìn thấy cái kia một đạo quen thuộc mà lại thân hình mơ hồ, bỗng nhiên cả kinh.

Trông coi đại hán mỗi ngày chờ tại học viện, đương nhiên cũng là nghe qua chuyện gần nhất kiện, đương nhiên, gần nhất sự kiện lớn bên trong, Diệp Phong tự nhiên là đầu đề! Đối với người này có đột nhiên khôi phục thực lực, trong lòng cũng là cảm giác được có chút hối hận, bởi vì lúc trước chính mình từng trợ giúp vân trùng hãm hại đi qua Diệp Phong.

Diệp Phong giờ lên bước chân, xuyên qua đám người tới lui, ánh mắt cừu thị nhìn chăm chăm trông coi đại hán, bước nhanh tới.

Diệp Phong đi tới bên cạnh hắn, ánh mắt đảo qua bộ ngực hắn huy chương trên vẽ ra họ tên, trầm ngâm chốc lát, lạnh lùng nói: "Ta muốn báo thù!"

Trông coi đại hán nhìn Diệp Phong đi tới, nghe đến lời này, bỗng nhiên cả kinh nói: "Người nói cái gì!"

Tiếng nói của hắn vừa ra dưới, Diệp Phong căn bản không để ý đến, bàn chân bỗng nhiên giờ lên, kim quang sạ hiện ra, trường long liền hướng về cái kia trông coi đại hán đánh tới.

Màu vàng trường long bỗng nhiên xông tới mặt, trông coi đại hán quả thực kinh ngạc, đột nhiên như thế, để hắn muốn cũng không kịp nghĩ. Nhất thời hai chân hướng xuống đất đập xuống, thân hình lơ lửng ở không trung, lúc này mới né tránh công kích, ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Phong, giận dữ hét: "Tiểu tử, ngươi muốn tìm cái chết?"

Diệp Phong thấy cái kia trông coi đại hán trệ không, không chậm trễ chút nào đem một cái chân khác chưởng bỗng nhiên rút ra, lần thứ hai hướng về bầu trời vút ra, Kim Long cuồng tập đi qua(quá khứ).

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23:: Ngày mai bế quan

Trông coi đại hán lơ lửng ở không trung, nhìn cái kia trường long áp sát, lập tức cũng không cho phép cân nhắc quá nhiều, trực tiếp cặp kia cánh tay đỡ này đạo công kích. Dựa vào hắn linh sĩ cảnh sáu tầng thực lực, Diệp Phong công kích, cũng đối với hắn tạo thành không là cái gì. Chỉ bất quá hắn đối với Diệp Phong này nói động thủ liền động thủ tính cách, thực sự là có chút không ứng phó kịp.

"U! Tiểu tử thôi, ta phải đem ngươi nắm lấy, giao cho thầy chủ nhiệm xử lý!" Trông coi đại hán, chống đối rơi mất này thế tiến công, vững vàng rơi vào trên mặt đất, nghiêng rằng nghiêng lợi mở miệng quát lên.

Bất quá, khi hắn gào thét xong, ánh mắt hướng về phía trước quét qua. Chỉ thấy Diệp Phong đã sớm biến mất không còn tăm hơi, bốn phía không ít học viên đều là tràn đầy kinh ngạc đứng tại chỗ, không rõ nhìn hắn.

"Vô liêm sỉ!" Trông coi đại hán tức giận nắm tay, chợt, nắm đấm bỗng nhiên hướng về một bên rào chắn ném tới. Nhất thời, đem oanh vỡ ra được. Diệp Phong như vậy tùy ý soi chính mình chòm râu thái độ, thực sự để trông coi đại hán cực kỳ cảm tức, loại này học sinh quả thực là quá mức làm càn!

"Hắn bị vân trùng thu mua, tốt như vậy như cùng thầy chủ nhiệm rất quen? Xem ra vân trùng cùng thầy chủ nhiệm cũng có một chân a." Diệp Phong ở trong đám người nhanh chóng chạy gấp, nghe được cái kia âm thanh gào thét cảm giác thấy hơi quái dị, tại chạy không lâu sau đó, dừng bước, hỗn ở trong đám người, nhìn cái kia xa xa trông coi đại hán, lạnh lùng nói: "Tên ta nhớ kỹ, chờ ta đến lĩnh sổ cảnh, lại tính sổ với ngươi!"

Diệp Phong hướng về ký túc xá chạy đi, hắn quyết định ngày mai chính là chuẩn bị đi xin bé quan, vì lẽ đó, còn nhất định phải trở lại nắm ít đồ, kỳ thực, tại đi vắng Diệp Phong vẫn còn thiên tài cái kia đoạn thời kì, học viện ở trong vẫn là ban thường không ít tu luyện lĩnh được.

Những thứ đồ này, Diệp Phong cũng là chưa hề hoàn toàn dùng đi, bây giờ vừa vặn có thể đem ra bé quan sử dụng, như vậy đợi được đi ra thời gian, thực lực khẳng định là có như bay thay đổi.

"Vừa nãy đậu một thoáng trông coi, hắn đợi lát nữa khẳng định tìm đến ta phiền phức, vẫn không thể dừng lại quá lâu." Rất nhanh sẽ là đi tới ký túc xá, Diệp Phong vội vội vàng vàng lăm bằm, đẩy ra ký túc xá môn.

Mà khi Diệp Phong mới vừa đẩy cửa ra, chỉ thấy, một người ngồi ở trên ghế nhũu mây trầm tư, mà khi nghe thấy môn bị đẩy ra, phát ra ra "Cọt kẹt" âm thanh, lập tức quay đầu, nhìn xuất hiện tại trước mặt thiếu niên, trên mặt lộ ra nụ cười thân thiết.

"Tiểu Phong, rốt cục đợi được ngươi."

"Mộ Dung Lão sư, ngươi đợi ta làm cái gì?" Diệp Phong nhìn Mộ Dung Chương nhất thời có chút buồn bực, bất quá nhưng cũng không quản nhiều như vậy, trực tiếp chạy đến một bên ngăn tủ bên trong, nhảy ra mấy cái sử trắng bình, trong này đều trang bị tu luyện cùng với chiến đấu thời gian tăng cường sức mạnh đan dược.

Cho tới chữa thương dược liệu, tuy rằng tiểu trong quầy cũng là có không ít, bất quá Diệp Phong nhưng là xem cũng không thấy, bây giờ hắn dựa vào Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh thần bí, quả thực thì tương đương với một cái di động thuốc chữa thương khó, hơn nữa này "Thuốc chữa thương" vẫn là không hạn chế.

"Tiểu Phong ta tới nơi này, là phải nói cho ngươi, đêm nay Dương Phách Đạo liền sẽ phái người đối phó ngươi. Ngươi nhất định phải cẩn thận, gần nhất khoảng thời gian này, tuyệt đối không nên một thân một mình, liền ở lại ký túc xá liền tốt. Chờ viện trưởng sau khi trở về, như vậy tất cả đều dễ dàng rồi. Dương Phách Đạo làm thầy chủ nhiệm, tại có tai mắt tình huống dưới, là không dám ra tay với ngươi." Mộ Dung Chương nhìn cái kia vội vội vàng vàng Diệp Phong, hơi hơi bất đắc dĩ, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, mở miệng nói.

"Ồ lại ký túc xá, thật sự có thể? Dĩ vãng vân trùng đều có thể mua được trông coi đi vào sát hại ta, hắn một cái thầy chủ nhiệm còn không làm nổi sao?" Diệp Phong nghe vậy, không nói gì lắc lắc đầu, khoe miệng kéo một cái, mở miệng nói.

"Vậy ngươi liền chuyển đi địa phương của ta ở đi, vừa vặn, ta cũng có thể để bảo vệ ngươi." Mộ Dung Chương nghe được câu nói này, tiếp tục mở miệng nói.

Diệp Phong nghe vậy, đình hạ thủ chân, lẳng lặng đứng tại chỗ. Trong lòng thoáng vô cùng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Mộ Dung Chương lại đồng ý bảo vệ mình.

Diệp Phong mặc dù là có chút cảm kích, bất quá, khi nghĩ đến lúc trước hắn thân là rác rưởi thời gian, người này liền biến mất không còn tăm tích liền phảng phất là đang tránh né giống như vậy, trong lòng liền lại là lạnh giá lên.

Hắn đối với Mộ Dung Chương cử động, vẫn là như trước nghi ngờ, không muốn sẽ cùng người này là ngừ, cũng không muốn khiếm hắn nhân tình, mở miệng nói: "Lão sư, ta biết ngươi là vì muốn tốt cho ta. Bất quá ngươi yên tâm đi, bọn hắn không thể bắt ta thế nào."

"Tiểu tử, ta biết, ngươi nhất định là tại trách ta. Vì sao lúc trước ngươi kinh mạch đứt từng khúc mất đi thiên phú tu luyện sau khi, ta liền biến mất không còn tăm hơi thật không?" Mộ Dung Chương nghe Diệp Phong những câu nói này, bất đắc dĩ lắc lắc đầu, cười gượng một tiếng, trả lời.

Diệp Phong trầm mặc, bất quá chần chờ một lát sau, hắn nhưng cũng không để ý tới, tiếp tục chuyển động mộc quỹ, tìm đồ vật.

"Đoạn thời gian đó, ta xác thực có chuyện gấp gáp rồi đi học viện, hành tung của ta cũng không có nói cho bất luận người nào. Ngày sau nếu như có cơ hội, ta sẽ nói cho ngươi biết. Ngươi là ta coi trọng nhất học sinh, ta sẽ không hại ngươi." Mộ Dung Chương nhìn Diệp Phong, thật lòng mở miệng nói.

Diệp Phong nghe những câu nói này, đem bình sử thu vào đầu bên trong, sau đó, chính là chuẩn bị rồi đi ký túc xá, tại đi tới cửa thời gian, quay đầu hướng Mộ Dung Chương mở miệng nói: "Lão sư, ta biết ngươi sẽ không hại ta. Những kia hiểu lầm, ta nghĩ một ngày nào đó cũng sẽ tiêu tan hiềm khích lúc trước. Chỉ có điều hiện tại ta muốn dựa vào chính mình, ta hy vọng có thể thông qua sức mạnh của chính mình đi hóa giải tất cả những thứ này sự cố, mà không phải trốn ở phía sau của ngươi, khi một người nhất gan quý!"

Hắn cũng biết, tuy rằng Mộ Dung Chương đoạn thời gian đó biến mất không còn tăm hơi, nhưng là nhưng không có như Cổ Trọng Nghĩa giống như vậy, đi lôi kéo những khác học viên ưu tú, hoặc là leo lên cho rằng càng tốt hơn quyền thế.

Diệp Phong cũng là hi vọng, đoạn thời gian đó hắn biến mất sự tình, kỳ thực là cái hiểu lầm. Bất quá cũng chỉ là hi vọng thôi, hắn cũng sẽ không tiếp nhận Mộ Dung Chương trợ giúp. Dù sao, thế giới này lòng người khó lường, thực sự không thể nào đoán trước, hắn nhưng không hi vọng bởi vì chuyện này, mà để Mộ Dung Chương có cơ gì, sau đó đem ra lợi dụng chính mình.

Diệp Phong nói xong, liền nhanh nhanh rời đi ký túc xá, lẫn vào phía trước trong dòng người, biến mất ở trong tầm mắt... .

Mộ Dung Chương xuyên thấu qua cửa sổ, nhìn biến mất ở trong dòng người Diệp Phong, ngồi ở trên ghế cười khan một tiếng, bắt đầu đi lác lác đầu, lầm bầm nói: "Tiểu tử này, không nghĩ tới trải qua sự kiện kia sau đó, biến hóa sẽ như vậy đại. Xem ra ta không nói sự thực nói ra, hẳn cũng là không thể tin được ta. Tiểu Phong, ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ không để Dương Phách Đạo động ngươi một cọng lông măng."

Diệp Phong rời đi ký túc xá, chính là trực tiếp nhanh chóng nương theo dòng người, tách ra cái kia lúc trước đoạt được tội lỗi trông coi đại hán, an toàn rời đi vùng này.

Thời gian trôi qua rất nhanh, sắc trời cũng là dần dần tối sầm lại, Diệp Phong hướng về Chân Hào Sáng ký túc xá chạy đi, chuẩn bị tối nay tại hán ký túc xá nghỉ ngơi một đêm, ngày mai chính là bắt đầu bế quan. Quan trọng nhất chính là, Diệp Phong còn có chút không yên lòng Chân Hào Sáng, muốn lần thứ hai can thiệp một thoáng hẳn, thật làm tốt không có cơ sở hờ nào dự định.

Diệp Phong không hy vọng Chân Hào Sáng chọc này chuyện phiền toái, dù sao hẳn đã đắc tội rồi vân trùng, cũng đã gánh vác rất lớn áp lực, nếu là đang bị Dương Phách Đạo tính toán, chỉ sợ hẳn là không có bất kỳ đường lui. Dù sao, hẳn không có Diệp Phong may mắn như vậy, có thể có được loại kia viên cổ lưu chuyển thần vật, nắm giữ loại kia có thể để cho người khác chú ý đáng sợ tốc độ tu luyện.

Diệp Phong giờ lên cái trán, hướng về xa xa nhìn tới, phía trước lại đi không lâu, chính là có thể đến Chân Hào Sáng vị trí ký túc xá.

"Diệp Phong, dừng đi!" Bỗng nhiên một thanh âm từ phía sau truyền ra, Diệp Phong hơi sửng sốt, khi hẳn vừa mới chuẩn bị xoay người, phía trước hai bên bụi cỏ nhưng là đột ngột nhảy ra hai vị thiếu niên, hai người này mặt đều là bị màu đen khăn lụa che đầy, hoàn toàn không nhìn ra hình dạng đến, không xem qua quang ở trong không có ý tốt nhưng là rất rõ ràng.

Diệp Phong lông mày cau lại, sắc mặt đột nhiên lạnh hạ xuống, nghiêng đầu đi nhìn phía sau, cái kia cười khanh khách nhìn mình Cổ Trọng Nghĩa, hơi sửng sốt, hít lại trong tròng mắt xẹt qua một vết hằn ý, lạnh lùng nói: "Ngươi muốn làm gì?"

"Không cái gì, chỉ là muốn dùng蛮 lực, mang ngươi đi một nơi." Cổ Trọng Nghĩa hai tay ôm cánh tay, hồ hững đứng tại chỗ, khuôn mặt bên trên lộ ra nhàm chán nụ cười.

Đêm qua như vậy chặt vật thảm bại, quả thực là hẳn cả đời này sỉ nhục lớn nhất, vì lẽ đó, hẳn khi nghe nói Dương Vân, Dương Phong hai huynh đệ cùng với Dương Phách Đạo muốn đối phó Diệp Phong, cũng là dứt khoát kiên quyết gia nhập bọn hắn hàng ngũ, cũng tại vân trùng thế lực bên trong, chọn lựa ra hai vị thực lực không sai, đã tới Linh Đồ Cảnh bảy tầng hảo thủ, lại đây vây quét Diệp Phong.

Trong đêm tối, minh nguyệt bị mây đen chặn, tầm mắt một thoáng chính là mơ hồ hạ xuống, vù vù gió đêm tại Diệp Phong trên người thổi qua, quần áo bay phấp phật âm thanh, có vẻ hơi hiu quạnh.

Tối tăm trong tầm mắt, chỉ thấy, tại Diệp Phong bên tay trái vị trí, chậm rãi xuất hiện một đạo thân hình mơ hồ, gần giọng ở trong bóng tối truyền ra: "Diệp Phong, chúng ta đã đem hết thầy học viên chạy về ký túc xá. Có thể nói, hiện tại học viện ở trong, ngoại trừ chúng ta thế lực học viên ở ngoài, chính là không có bất kỳ những người không có liên quan! Hơn nữa, thầy chủ nhiệm cũng là tạm thời ngăn cản hết thầy lão sư, ha ha, tối nay không có ai sẽ quản ngươi, ngươi nhất định phải chết!"

Tại vừa rồi câu kia gần giọng truyền ra không lâu sau đó, mây đen rốt cục lui lại, ánh huỳnh quang lần thứ hai từ chỗ cao tung xuống, Diệp Phong khuôn mặt tại nguyệt quang soi sáng bên dưới, nửa bên bị bóng tối nắp.

"Hóa ra là ngươi, không có lỗi tai quái vật." Hẳn hai đôi thâm thúy hai con mắt, đảo qua bên trái mơ hồ bóng người, cười lạnh lùng trên nói, nụ cười ở trong tràn ngập vô tận lạnh lùng.

"Kháo, ngươi này vương bát... ." Nghe được câu nói này, hẳn bên tay trái đạo kia thân hình hơi co rúm một phen, khuôn mặt dữ tợn rốt cục tại nguyệt quang bên dưới hiện ra hiện ra, quả nhiên là Khương Kiệt.

Hắn vừa muốn nổi giận, bất quá khi nghĩ đến Diệp Phong đêm nay chạy trời không khỏi nắng, vẫn là giả vờ trấn định cười trên nói: "Ha ha, chết Diệp Phong, ngươi thật là không có bị thiệt thời a. Con hoang, đêm nay chính là giờ chết của ngươi, ngươi hiểu chưa, đợi lát nữa cho ta dập đầu đều vô dụng, ta muốn giết chết ngươi."

"Khương Kiệt, trước tiên đừng đề ý. Đêm nay không chỉ là ngươi muốn tìm hắn để gây sự. Dương Phong, Dương Vân cũng là đối với tên khốn này hận thấu xương. Còn có, ta cũng phải cố gắng dẫn vật hắn." Cổ Trọng Nghĩa đi tới Khương Kiệt bên người, mở miệng an ủi, sau đó đem âm lãnh ánh mắt chuyển hướng Diệp Phong.

Diệp Phong ánh mắt lạnh như băng đảo qua Cổ Trọng Nghĩa cùng bao quát Khương Kiệt ở bên trong bốn người, chột cả người khí tức toàn bộ bộc phát ra, từng sợi từng sợi linh khí tại hắn quanh thân lưu vòng quanh, kinh người không tục khí thế, làm cho bốn người này đều là một trận kinh ngạc, mà Cổ Trọng Nghĩa là khiếp sợ nhất nói: "Tiểu tử này... . thực lực tại sao lại thay đổi?"

Diệp Phong chậm rãi hơi cong hai chân, bước chân vì lùi, làm tốt giường cung bạt kiếm tư thái, quay về cầm đầu Cổ Trọng Nghĩa vẫy vẫy tay, khiêu khích nói: "Ngươi đang làm bầm lâu bầu cái gì? Rác rưởi môn, mau tới đi!"

ps: Hi vọng xem tới đây các bằng hữu, có thể thu tròn một chút dưới, Diệp Phong lập tức liền sẽ gặp phải nguy cơ rất lớn, vô cùng cảm tạ các ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24:: Nguy cơ đến

Cổ Trọng Nghĩa ngăn ra, đối với Diệp Phong tự đại, thực sự là cực kỳ buồn bực, bất quá, tuy rằng buồn bực nhưng là khi hắn nhìn Diệp Phong tự tin như thể đáng đáp, cùng với nghe được câu nói này, chẳng biết vì sao nhưng trong lòng có chút do dự lên.

Cũng khó trách Cổ Trọng Nghĩa do dự, dù sao, Diệp Phong đêm qua dựa vào Linh Đồ Cảnh bảy tầng thực lực, có thể mang hắn hoàn toàn đánh bại. Bây giờ thực lực trở nên càng mạnh mẽ hơn, như vậy liền dễ dàng hơn làm được.

"Hôm nay, chúng ta bốn người còn đối phó không được người sao? Cổ Trọng Nghĩa, nhanh hơn đi, người nhưng là Phong Vân bảng đệ tứ cao thủ! Còn có các người hai cái cũng là lên Phong Vân bảng cao thủ a." Khương Kiệt nhìn Diệp Phong đáng đáp, quay về Cổ Trọng Nghĩa cùng còn lại hai tên che mặt học viên mở miệng nói. Tiếp theo hắn chính là lui ra chiến đấu phạm vi, trốn ở mặt sau.

Tuy rằng ngoài miệng lợi hại, nhưng là Khương Kiệt trong lòng cũng rõ ràng, coi như mình bây giờ thực lực cũng là đến Linh Đồ Cảnh năm tầng, nhưng là đối mặt Diệp Phong này cường hãn thực lực, cũng chỉ là trong nháy mắt bị thuận sát phần, chỉ có dựa vào Cổ Trọng Nghĩa bọn hắn.

Cổ Trọng Nghĩa nhìn Khương Kiệt cái kia sợ sệt đáng đáp, có chút khinh bỉ bĩu môi, sau đó nhìn Diệp Phong, cũng là đối với sự tự tin của hắn có một chút xem thường lên.

Dù sao, Cổ Trọng Nghĩa không chỉ có thực lực không sai, hơn nữa còn có hai vị Linh Đồ Cảnh bảy tầng cường giả hiệp trợ, học viện nơi khác cũng đều có không ít bọn hắn thế lực học viên, Diệp Phong coi như là tại thiên tài tại lợi hại, tại loại này thiên la trận thế bên dưới cũng là có chạy đường trời.

Cổ Trọng Nghĩa muốn đến nơi này, khoe miệng xem qua một nụ cười gần, chợt, bàn tay hướng về Diệp Phong vung lên, cái kia hai tên che mặt học viên chính là thân hình trực vọt lên hướng về hắn công đi qua(quá khứ), tới gần thời gian, hai người đồng thời vung ra nắm đấm đối với hắn mặt ném tới.

Nhìn công kích đã áp sát, Diệp Phong sắc mặt nhưng là hờ hững cực kỳ, lúc trước quan sát hắn đã sớm đem này hai che mặt học viên công kích con đường hoàn toàn nhìn thấu.

Giờ khắc này, chỉ thấy bước chân hắn hướng sau lùi lại, hai tay giương ra, bàn tay dĩ nhiên là dễ như ăn cháo tóm chặt lấy nắm đấm thủ đoạn, chợt bỗng nhiên hướng về phía sau lôi kéo, này hai che mặt học viên chính là bị xô đến bất ổn, mắt thấy liền hướng xuống đất ngã xuống.

Diệp Phong đem hai người này thế tiến công hóa giải, ánh mắt cấp tốc tại hai bên quét qua, thừa dịp bọn hắn còn chưa ngã xuống, chỉ thấy Diệp Phong lui về sau một bước, hai cái tay trừu bỗng nhiên bắn trúng sau gáy của bọn họ chúc, trực tiếp đem hai người này đánh mí mắt một phen trực tiếp hôn mê đi.

Hai tên Linh Đồ Cảnh bảy tầng cường giả, trong vòng ba chiêu chính là giải quyết đi, cũng không nhúc nhích nằm ngoài trên mặt đất. Cảnh tượng như thế này, để một bên Khương Kiệt đồng bên trong che kín không thể tin tưởng về mặt, lại là sợ hãi lùi về sau vài bộ.

Mà một mặt khác Cổ Trọng Nghĩa cũng là kinh ngạc bốc lên mồ hôi lạnh, coi như Diệp Phong thực lực so với cái kia hai tên học viên muốn cao hơn một tầng, nhưng là trong nháy mắt liền đem hai vị này thực lực không tầm thường học viên đánh bại, đây cũng quá khó mà tin nổi đi.

"Người còn muốn đánh sao?" Diệp Phong căng thẳng thân thể, giờ khắc này rốt cục thả lỏng ra, nhìn cái kia tỏ rõ về sợ hãi hai người, đưa mắt đầu tiên dừng lại tại thực lực mạnh nhất Cổ Trọng Nghĩa trên người, cười lạnh nói.

Nghe được câu nói này, Cổ Trọng Nghĩa sắc mặt tái xanh, bất quá nhưng không chút nào dám vọng động, hắn biết tuy rằng Diệp Phong thực lực bây giờ cùng mình ở vào cùng một đẳng cấp, bất quá, người này thật sự không thể theo lẽ thường để phán đoán!

E sợ hiện tại học viện học sinh ở trong, cũng chỉ có Phong Vân bảng hai vị trí đầu yêu nghiệt, mới có thể chống lại.

Tuy rằng hiện tại dựa vào vũ lực, không thể đem Diệp Phong mang đi, bất quá Cổ Trọng Nghĩa còn có một biện pháp. Hắn nghĩ tới rồi Dương Phong, Dương Vân đám người xuất ra kẻ sách, lập tức trên mặt cũng là hiện lên một vẻ nham hiểm nụ cười, mở miệng cười nói: "Diệp Phong, người quả nhiên lợi hại. Không nghĩ tới người khi đó tu vi toàn phẩm, rơi xuống như vậy vực sâu, lại còn có năng lực một lần nữa bò lên, thậm chí trở nên so với trước đây mạnh hơn. Không hổ là học viện thiên tài số một."

Diệp Phong nghe được những câu nói này, khuôn mặt không có một chút nào gọn sóng. Đối với loại này hư tình giả ý người, Diệp Phong thực sự là quá mức phản cảm, nghe được hắn nói chuyện thậm chí có loại cảm giác buồn ói. Hắn trừng Cổ Trọng Nghĩa một chút, lạnh lùng nói: "Phí lời ít nói, lần xa

một chút!"

Dường như từ đen nhánh kia hai con mắt ở trong, tìm ra một vật sát ý, Cổ Trọng Nghĩa bỗng nhiên ngẩn ra, trên người bốc lên một tầng nổi da gà, âm hiểm cười trong nháy mắt biến mất, sợ hãi leo lên đến trên mặt.

Nhìn buồn nôn Cổ Trọng Nghĩa rốt cục dừng lại nói chuyện, Diệp Phong lúc này mới đem tràn ngập địch ý tầm mắt thu hồi, khóe miệng xẹt qua một vết trào phúng phạm vi, không hề do dự quay người sang chính là chuẩn bị rồi đi.

Cổ Trọng Nghĩa cùng Khương Kiệt nhìn này đem bóng lưng, bằng phẳng lưu cho mình Diệp Phong, trong lòng tràn ngập khuất nhục. Nhưng là nhưng cũng cái gì đều không làm được, bọn hắn dám khẳng định nếu như muốn đánh lén, dù cho liền di chuyển như vậy một bước, chỉ sợ cũng sẽ bị Diệp Phong phát hiện ra.

"Diệp Phong, chúng ta muốn lưu lại ngươi là không thể, bất quá nếu không thể lưu lại ngươi, như vậy cũng là không thể làm gì khác hơn là lưu lại người khác." Cổ Trọng Nghĩa nhìn Diệp Phong rồi đi bóng lưng, giọng nói nở nụ cười, cẩn thận từng li từng tí một mở miệng nói.

Cổ Trọng Nghĩa nhìn Diệp Phong nghe được lời ấy, cũng không có dừng bước lại, trên mặt âm hiểm cười càng là dày đặc chút, lần thứ hai thấp giọng nói: "Chúng ta không thể làm gì khác hơn là đi bắt Chân Hào Sảng rồi!"

Diệp Phong bước chân dừng lại, sắc mặt đột nhiên cứng ngắc, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, hắn song quyền nắm chặt quay người sang, tràn ngập tức giận ánh mắt bắn thẳng đến Cổ Trọng Nghĩa, lạnh lùng nói: "Ngươi nói cái gì?"

"Chính là như vậy, nếu như không bắt được lời của ngươi, ta cũng chỉ đành đi đối phó Chân Hào Sảng." Cổ Trọng Nghĩa cùng Diệp Phong cái kia phần nộ con mắt đối lập coi, hơi hơi chột dạ, bất quá nhưng vẫn là lại mở miệng trả lời.

Diệp Phong đứng tại chỗ, trong lòng đã sớm lửa giận dâng trào, Cổ Trọng Nghĩa nếu là phản bội hắn, hắn đúng là cảm giác trong dự liệu, sẽ không thái quá tức giận.

Bất quá Cổ Trọng Nghĩa dùng loại này đề tiện hành vi, đi đối phó cũng từng là dĩ vãng huynh đệ tốt Chân Hào Sảng, lại làm cho Diệp Phong cảm giác không cách nào nhịn được, trong khoảng thời gian ngắn chính là giận tím mặt lên.

"Hừ, ngươi người này tra, ngươi cho rằng ta sẽ thả ngươi rồi khỏi sao?" Hắn lạnh lùng nhìn Cổ Trọng Nghĩa, khí thế của tự thân toàn bộ phóng thích mà ra, tức sát bầu không khí tràn ngập ra, bước chân hướng phía trước một bước, quát lạnh.

"Nguy rồi!" Khương Kiệt cảm nhận được Diệp Phong sự phẫn nộ, nhìn hắn hướng về phía trước bước ra một bước, nhất thời ngẩn ra, lập tức nhảy vào một bên bụi cỏ, cấp tốc thoát đi nơi này.

Bây giờ tình huống không thể lạc quan, Khương Kiệt rõ ràng dựa thực lực bây giờ, nếu để cho Diệp Phong tùy tiện đánh hai lần, coi như vận may không chết cũng tuyệt đối sẽ tàn phế, vì lẽ đó chỉ được thu lại cái kia hung hăng tư thái, bắt đầu tránh né mũi nhọn.

"Diệp Phong, coi như ta chính diện không cách nào cùng ngươi đối kháng, nhưng là, ta như muốn trốn ngươi thật sự cho rằng có thể ngăn cản ta sao? Ngươi nếu như không muốn đi với ta sắp xếp chỗ tốt, Chân Hào Sảng tới nay tuyệt đối sẽ bởi vậy gặp xui xẻo!" Cổ Trọng Nghĩa nhìn cái kia biến mất Khương Kiệt, trong lòng thầm mắng một tiếng vô dụng sau khi, tiếp theo nhìn phía xa Diệp Phong, tiếp tục mở miệng nói, nói đến cuối cùng thời gian, hiện ra một vết cười gằn.

Diệp Phong nghe những câu nói này, trong lòng do dự, Cổ Trọng Nghĩa nói xác thực thực không sai, tuy rằng hắn không cách nào cùng mình chống lại, bất quá nếu là muốn chạy trốn, e sợ cũng sẽ không quá khó. Hơn nữa chung quanh đều là bọn hắn thế lực nhân viên, nếu như mình không dựa theo hắn nói tới làm, e sợ, Chân Hào Sảng thật có thể sẽ nhờ đó mà gặp xui xẻo.

Hắn hiện tại tựa hồ có hơi hối hận, nếu như khi đó đáp ứng Mộ Dung Chương, hay là giờ khắc này, thì sẽ có một vị linh sĩ cấp lão sư khác đến bảo vệ mình, thậm chí căn bản sẽ không phát sinh tất cả những thứ này chuyện phiền toái.

"Ha ha, quả nhiên đều là một ít rác rưởi, không đầu lại ta, liền đi bắt nạt người khác sao?" Diệp Phong cắn răng, nhìn Cổ Trọng Nghĩa trong lòng vạn phần không cam lòng.

"Diệp Phong, Chân Hào Sảng chúng ta căn bản không có để ở trong mắt, chỉ cần ngươi nghe ta sắp xếp, sau đó hết thảy đều sẽ kết thúc." Cổ Trọng Nghĩa phảng phất là nhìn ra Diệp Phong do dự, trở nên đắc ý lên, giải thích.

"Hết thảy đều sẽ kết thúc, là muốn kết thúc đi tính mạng của ta sao?" Diệp Phong khóe miệng hiện ra một vết nụ cười tự giễu, hắn rõ ràng nếu như cùng Cổ Trọng Nghĩa đi bọn hắn đã sớm mai phục thật địa điểm, e sợ tới nay là lãnh ít dữ nhiều.

Bất quá nếu là không đi, học viện ở trong cừu địch quá nhiều, tại tự vệ dưới tình huống, Diệp Phong hắn là cũng là không cách nào bận tâm trên Chân Hào Sảng, thực lực của hắn không như lá phong, cùng những người kia tranh đấu khẳng định phải bị thiệt thòi.

Sau một hồi lâu, Diệp Phong rốt cục quyết định được rồi tất cả, hắn hai mắt mang theo kiên định nhìn Cổ Trọng Nghĩa, mở miệng nói: "Được rồi, ta đi theo ngươi."

Đợi đã lâu, rốt cục nghe được câu nói này, Cổ Trọng Nghĩa mặt trong nháy mắt hiện ra nham hiểm về đắc ý, hắn bình phục một thoáng tâm tình, nhìn Diệp Phong thoả mãn gật đầu một cái nói: "Được!"

Trăng sáng treo cao, hào quang nhàn nhạt soi sáng đại địa, Diệp Phong cùng sau lưng Cổ Trọng Nghĩa, không lâu sau đó, chính là đi tới đi về học viện đỉnh núi rừng cây tiểu đạo.

Giờ khắc này, Diệp Phong nhất thời trở nên hơi sốt sáng lên đến, xem ra những người này quả nhiên là muốn mạng của mình, tại loại này hẻo lánh địa phương, chỉ cần đem người sát hại tại ném vào vách núi, quả thực là không có sơ hở nào, chắc chắn sẽ không lộ ra dấu vết nào.

Mặc dù nhưng đã biết vào hồ khẩu, Diệp Phong nhưng cũng chỉ đành nhắm mắt đuổi tới, cũng còn tốt hắn dĩ vãng thường đi đỉnh núi, đối với địa hình nơi đó hết sức quen thuộc. Đến thời điểm nếu là nhìn thấy tình huống không đúng, có thể lợi dụng địa hình trốn đi, ngày mai lại đi tìm Mộ Dung Chương, do đó giải quyết triệt để đi tất cả phiền phức.

Buổi tối đi về đỉnh núi con đường, thăm thẳm nguyệt quang từ chỗ cao chiếu rọi xuống đến, lạnh lẽo gió lạnh thổi qua giữa sườn núi hai đạo thân hình, chỉ có chỉ có thể nghe được phong thanh cùng quần áo đong đưa tiếng vang, khiến người ta cảm thấy cực kỳ thê lương.

Mà biết rõ bản thân mình sắp đối mặt hiểm cảnh Diệp Phong, càng là tâm tình trầm trọng, không dám có chút nào bất cẩn, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu duy trì cẩn thận cùng bình tĩnh, để ngừa bất ngờ phát sinh.

Sau một hồi lâu, trên đỉnh núi, một chỗ tương đối rộng rãi đất trống, Cổ Trọng Nghĩa bước chân rốt cục cũng ngừng lại, ánh trăng chiếu diệu dưới, âm u khuôn mặt tràn ngập giảo hoạt.

"Làm sao. . ." Nhìn hắn bước chân dừng lại, Diệp Phong thoáng nghi hoặc, cũng là dừng bước, mà khi hắn còn chưa nói xong nhưng là im bất đi.

Diệp Phong cảm giác được phía sau một đạo hung mãnh kinh phong lao thẳng tới mà đến, bởi tốc độ quá nhanh, hắn còn chưa xoay người, chính là bị này một luồng mạnh mẽ kinh khí bắn trúng phần lưng. Diệp Phong con người đột nhiên co rụt lại, trong miệng máu tươi liền tuôn ra phun ra, cả người bay ngược ra ngoài, mãi đến tận va chạm tại một viên đại thụ bên trên, lúc này mới té xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25:: Nhảy nhai cầu sinh

Diệp Phong chỉ cảm thấy nội tạng vỡ tan, cột sống chỗ đau nhức khó nhịn, khuôn mặt bên trên che kín không thể tin tưởng, không nghĩ tới còn không lập ra thật chiến đấu kế hoạch, chính là bị người một đòn đánh mất đi bất kỳ sức mạnh.

Diệp Phong trong miệng máu tươi không ngừng tràn ra, hắn gian nan nằm nhoài trên mặt đất, nghiêng đầu đi nhìn chăm chăm phía sau đạo kia thân hình, khi thấy rõ ràng diện mạo của người nọ thời gian, bỗng nhiên ngẩn ra không cam lòng nói "Nguyên lai... Khắc khắc, là... . Người!"

Trong đêm tối hiện ra thân hình, không trách, có thể một chiêu liền đem Diệp Phong đánh cho trọng thương, để hắn nằm ở vô lực nhúc nhích hoàn cảnh, hóa ra là linh sư cảnh cường giả, thầy chủ nhiệm Dương Phách Đạo.

"Con hoang, ta rốt cục có thể nhìn thấy ngươi biến thành bộ này muốn chết không hoạt đáng vẽ, ha ha!" Sau lưng Dương Phách Đạo, mấy vị thiếu niên đi tới, trong đó xử gây Dương Vân, khi nhìn thấy Diệp Phong cái kia chật vật dạng, hai mắt mị ra một đạo cực kỳ hưởng thụ phạm vi, trên mặt tất cả đều là trào phúng cùng đắc ý về mặt.

Diệp Phong chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn Dương Phách Đạo phía sau xuất hiện Dương Vân chờ các thiếu niên, sắc mặt từ từ trầm trọng hạ xuống, những người này đều là thực lực, có Cổ Trọng Nghĩa, Dương Phong, Dương Vân, Khương Kiệt vân vân... Mỗi người bọn họ đều là dùng cực kỳ ánh mắt khinh bỉ nhìn Diệp Phong, không ngừng cười nhạo cùng chửi rủa.

"Diệp Phong, ngươi tại học viện ngông cuồng như vậy, ai cũng không sợ. Hiện tại làm sao trở nên cùng cái chó chết như thể nằm trên mặt đất? Rác rưởi, có loại đứng lên đến." Dương Phong cười lạnh nói.

"Rác rưởi, chúng ta sẽ muốn cắt xuống lỗ tai của ngươi, sau đó đang chậm chậm dần vặt ngươi, ta muốn cho ngươi ném thử cái gì gọi là địa ngục giữa trần gian, ha ha!" Khương Kiệt nói.

"Diệp Phong, ngươi còn có lời gì muốn nói sao?" Cổ Trọng Nghĩa đạo, nói xong lời cuối cùng bàn chân bỗng nhiên hướng về Diệp Phong trên mặt đá vào, trực tiếp đem đá ngã lăn ở trên mặt đất.

Diệp Phong hí mắt, máu me đầy mặt nằm trên mặt đất trên, suy nghĩ những người này theo như lời nói, không khỏi một trận cười lạnh lùng, thực sự

không hiểu vì sao trên thế giới có những này yêu ý thế hiếp người rác rưởi.

Hắn gian nan nâng lên chặt vật thân thể, nhìn những người này, hướng trên mặt đất phun một ngụm máu nước bọt, rõ ràng rùng rợn: "Không đánh lại được ta liền chơi đánh lén, quả nhiên phù hợp các ngươi không biết xấu hổ tác phong, một đám ăn cút súc sinh a!"

Phần đông bao nhiêu năm thấy Diệp Phong chết đến nơi rồi lại còn dám mạnh miệng, đều là một trận phần nộ, chỉ thấy Dương Phách Đạo, khuôn mặt âm trầm, trong hai con ngươi sát ý lăm lăm nhìn Diệp Phong, cười lạnh nói: "Ha ha, Diệp Phong ngươi quả nhiên là cái 'Nhân tài', ta đến nay mới thôi chưa từng gặp, trưởng thành tốc độ như ngươi nhanh như vậy thiếu niên, ngươi thật sự có thể tính trên là kinh tài tuyệt diệu hạng người. Bất quá so ra, ngươi cũng là cái đồ ngu, ngươi không đủ thông minh, tại đại lục này trên giống như ngươi vậy ngu ngốc, coi như nắm giữ mạnh mẽ thiên phú cũng là không cách nào sống tiếp!"

Diệp Phong nghe những câu nói này, tràn đầy buồn nôn cười lạnh lùng lên, Dương Phách Đạo câu nói này chẳng lẽ thực đang ám chỉ, cùng bọn họ làm bạn liền được cho người thông minh?

Đại lục bên trên tuy nói vì trở nên mạnh mẽ, có lúc cần nịnh nọt, bất quá Diệp Phong tin tưởng nếu nắm giữ Thanh Long Thánh Hồn, vậy sẽ phải đi con đường của chính mình, chắc chắn sẽ không nương nhờ vào bất luận người nào, chớ nói chi là loại này dơ bẩn rác rưởi rồi!

Hắn từ trầm tư ở trong lấy lại tinh thần, sau đó lạnh lùng nhìn phía Dương Phách Đạo, cười lạnh nói: "Ha ha, ngươi này rác rưởi, thiếu hẳn ư nói đạo lý lớn. Thân là thầy chủ nhiệm lạm dụng tư quyền, không biết xấu hổ đánh lén ta! Cút ngay!"

"Vô liêm sỉ!" Thấy Diệp Phong lại không biết phân biệt, Dương Phách Đạo hai mắt xẹt qua một vết hàn ý, khí thể trên người hoàn toàn bộc phát ra, như gậy ra cuồng như gió, tứ tán sức gió đem bao quát Diệp Phong đám người, thoắt đều là quần áo bay phần phật, thân hình dĩ nhiên là có chút bất ổn lên.

Diệp Phong lại khi nhiều người như vậy diện, bồi nhọ mặt mũi của hắn, đây là tại để hắn tức giận, tại học viện từng ấy năm tới nay, xưa nay không có bất kỳ người nào dám đối với hắn nói như vậy, Diệp Phong đứng là đầu một cái.

Dương Phách Đạo khí tức trở nên càng ngày càng mạnh, trong không khí toát ra dày đặc sát ý, bằng vào con khí thể này liền để cho bốn phía bao quát Diệp Phong ở bên trong chờ mấy người, áp bức bước chân phát trầm!

Linh khí hóa thành thực chất bên ngoài, đây là đến linh sư cảnh cường giả, độc nhất năng lực, bằng vào mương tự thân hùng hồn linh khí, liền có thể đem tu vi người thực lực suy yếu, càng lợi hại hơn thậm chí có thể mang người áp bức không thể động đậy.

Mà Dương Phách Đạo thì lại chính là sử dụng loại sức mạnh này, vừa rồi dùng linh khí điều khiển phong, tại quanh thân phóng thích ra, hình thành một con gió lớn tứ tán.

Diệp Phong nhìn Dương Phách Đạo tức giận như thế đáng đáp, cảm thụ này cô cần bản là không có cách ngang hàng sức mạnh, sắc mặt tất cả đều là cô đơn, hắn nghiêng đầu đi nhìn vách núi một bên, tức mi trầm nghĩ trong lòng: "Ta hiện tại người bị nặng như thể thương, lần này rơi vào rồi bên dưới vách núi, e là cho dù là có Thanh Long Thánh Hồn, cũng là không có mệnh dùng đi..."

Muốn đến nơi này Diệp Phong tràn đầy không cam lòng cắn cắn môi, bất quá hắn nhưng chưa cứ thế từ bỏ hi vọng, con mắt hơi chuyển động, mượn phong thổi ngóng trông vách núi chỉ vừa đi đi.

Diệp Phong đi tới biên giới nguy hiểm chỗ, lập tức đặt mông ngồi xuống, hai tay đặt ở bụng, vận dụng Thanh Long Thánh Hồn bắt đầu rồi khôi phục. Chỉ thấy bụng của hắn phát sinh nhàn nhạt lực mang, Thanh Long Thánh Hồn mạnh mẽ sức khôi phục phóng thích mà ra, đem hắn cả người bao bao ở trong đó, bắt đầu giúp hắn đem thương thể khôi phục lại.

Đêm trắng vách núi đỉnh, cuồng phong gào thét mà qua, thiếu niên ngồi xếp bằng tĩnh tọa tại bên cạnh vách núi, quanh thân phát sinh óng ánh lực mang.

Tại đỉnh đầu của hắn bên trên, một lượn lò thanh khí lưu màu xanh lục tụ hợp thành một đoàn, mơ hồ trong lúc đó hiển hiện ra long hình bóng mờ. Đây long hình cùng Nhật Hạ Thăng Long Thối long hình hoàn toàn khác nhau, phảng phất là nắm giữ thần trí giống như vậy, cho Dương Phách Đạo bọn hắn một loại không tên cảm giác ngọt ngào.

Diệp Phong thân thể bên trên thương thể, tại Thanh Long Thánh Hồn mạnh mẽ hồi phục lực bên dưới, đang lấy một loại tốc độ cấp tốc khôi phục, phá nát nội tạng tại một loại sức mạnh huyền diệu bên dưới, hết thảy hóa thành huyết dịch, sau đó một lần nữa động lại trở về hình dáng ban đầu.

Một lúc lâu, tại Thanh Long Thánh Hồn chữa trị bên dưới, Diệp Phong khuôn mặt biến trở về khỏe mạnh hồng hào, mà thân thể không khỏe cảm giác cũng là hồn nhiên biến mất, lại là trở nên cứng cỏi.

Này một hồi cảnh, để một bên Dương Phách Đạo chờ các thiếu niên đều là một trận kinh hãi, bọn hắn không hiểu Diệp Phong vì sao đánh ngồi, như vậy thương thể nghiêm trọng liền không hiểu ra sao khôi phục. Còn có tại hắn trên đỉnh đầu, cái kia hư huyền màu xanh long hình huyền ảnh đến tột cùng là cái gì, ảo ảnh kia chung quy làm cho người ta một loại âm thầm sợ hãi cảm?

"Dương câu đạo, ta nếu bắt từ, ngày khác, nhất định một lần nữa trở về học viện lấy ngươi mạng chó. Còn có, các ngươi những này tiểu đi đi môn, đến thời điểm đều chạy không thoát." Diệp Phong đứng lên, ánh mắt kiên định đem những này đem chính mình đẩy vào tuyệt cảnh người lần lượt đảo qua, mở miệng nói. Hắn không chuẩn bị chống lại, bởi vì hắn biết chỉ cần Dương Phách Đạo ở đây, chính mình liền không có một chút nào phản kháng.

Nghe Diệp Phong như vậy loạn mắng người, Dương Phách Đạo sắc mặt cứng đờ, bất quá nhưng cũng không có ra tay thương hắn, phía trước là vách núi, hắn có thể không dám hứa chắc trước mặt tiểu tử, sẽ không sai hoa chiêu gì.

Tuy rằng bên dưới vách núi là một dòng sông, bắt quá từ loại độ cao này ngã xuống khỏi đi, như không đến đến linh Vương cảnh hư không dừng lại, lợi hại đến đâu người e sợ cũng là sẽ suất thành bụi phấn.

"Vừa nhưng đã đem thương thế toàn bộ khôi phục, như vậy cũng chỉ đành liều một phen a." Diệp Phong không có xen vào nữa những người kia, xoay người lại, nhìn ngó cái kia bên dưới vách núi sâu không thấy đáy đầm để hít sâu một hơi, hai mắt chậm rãi nhắm lại, tại trầm ngâm chỉ chốc lát sau, rốt cục nhảy vào cái kia sâu không thấy đáy bên dưới vách núi...

"Thúc thúc, người thực sự là rẻ hần." Dương Vân nhìn cái kia nhảy vào vách núi bên dưới Diệp Phong, tràn đầy không cam lòng cảm nắm đấm, trong lòng dù sao cũng hơi thất vọng. Vốn là hần là có thể cố gắng hưởng thụ dẫn vật Diệp Phong một thoáng, bắt quá ai biết, thúc thúc hần Dương Phách Đạo trực tiếp đem người này đánh thành trọng thương, sau đó có bức đến vách núi một bên, đem trước kia hần suy nghĩ thật kế hoạch hoàn toàn quấy rầy, không cách nào dẫn vật Diệp Phong để Dương Vân khó chịu.

"Có thể đem hần giải quyết cái kia chính là tốt nhất, người này thiên phú quá mạnh, nếu như hôm nay ta không ở, dựa các người, e sợ đều sẽ không là hần mấy chiêu chi địch!" Dương Phách Đạo quả không biết điều Dương Vân một chút, nổi giận nói. Diệp Phong tiềm lực thực sự là để hần có chút đáng sợ, người như thế có thể uy hiếp đến địa vị mình người, nếu là không có thể vì chính mình hiệu lực, như vậy nhất định phải chém tận giết tuyệt, quyết không có thể để cho có cơ hội phản kháng.

"Thúc thúc, trách cứ chính là. Diệp Phong rút xuống vách núi, cũng không sẽ tiếp tục sống." Dương Vân gật đầu bất đắc dĩ, sau đó nhìn vách núi một bên, quay về sắc mặt kia có chút không tốt Dương Phách Đạo nói.

"Nhất định phải bảo đảm hần thật sự chết rồi, ngày mai các người đi bên dưới vách núi bờ sông, triệt để lục soát, tuyệt đối phải tìm được hần thi thể mới được." Dương Phách Đạo hồi tưởng Diệp Phong khiêu nhai trước đó cái kia lời nói, đột nhiên, trong lòng cảm giác thấy hơi sợ sệt, hần thật là có lo lắng Diệp Phong không có chết, mà trở nên càng mạnh hơn trở về trả thù chính mình.

...

Học viện một chỗ bên trong đại sảnh, phần đông nhiều vị lão sư ngồi ở trong đó chờ đợi rất lâu, nhưng có còn hay không nhìn thấy triệu tập bọn hần tới nơi này Dương Phách Đạo, đều không khỏi buồn bực lên lút khe khẽ bàn luận lên.

"Dương chủ nhiệm, đem chúng ta gọi tới đây, đến tột cùng có chuyện gì muốn thương lượng?"

"Thực sự là không nói gì, người khác cũng không ở, ta còn có rất nhiều chuyện muốn làm đây. Lại chờ một lát, nếu như còn chưa tới, ta có thể đi trước."

"Cũng không cần đợi thêm, Dương Phách Đạo, hần sẽ không tới." Bỗng nhiên, cửa một đạo thờ hồng học bóng người, bước nhanh đi tới, sau đó đảo qua đông đảo các thầy giáo, lớn tiếng tuyên bố.

Âm thanh ở đại sảnh vừa mới vang lên, hết thầy lão sư đều là đối với người kia đầu đi ánh mắt nghi hoặc, sau đó một trận kinh ngạc, hóa ra là Mộ Dung Chương. Sau đó càng là có một vị cô gái trẻ, nghe thấy Mộ Dung Chương lại đối với thầy chủ nhiệm gọi thẳng tên húy, đồng thời giọng nói còn có chút không quen, nhất thời có chút nghi ngờ hỏi: "Mộ Dung Lão sư, người là nói Dương chủ nhiệm thật sự không sẽ đã tới sao?"

"Đúng đây, đều rồi đi đi, hần không gặp qua đến rồi." Mộ Dung Chương sắc mặt lạnh lùng nói. Từ gần tới cùng Diệp Phong chia lìa sau khi, Mộ Dung Chương liền vẫn đang theo dõi Dương Phách Đạo, chính là vì phòng ngừa hần sẽ đi đối phó Diệp Phong.

Nhưng là Mộ Dung Chương tuyệt đối không ngờ rằng, Dương Phách Đạo lại như vậy cáo già, lại đã sớm biết sẽ có người theo dõi hần, tìm một tên thân cao cùng hần tương xứng học viên đến làm mồi dụ. Mộ Dung Chương cũng là mãi đến tận cuối cùng, phát hiện này giả mạo giả luôn lung tung không có mục đích du dương, không nhìn được đi qua(quá khứ) đến gần, lúc này mới phát hiện tình cảnh này chân tướng.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26:: Cường hần lão sư

"Thực sự là bất đắc dĩ a, ta đi rồi, còn có rất nhiều chuyện không có làm xong đây."

"Ta cũng đi rồi, đêm nay thực sự là đủ kỳ quái."

Phần đông nhiều vị lão sư nghe được Mộ Dung Chương đáp lời, mỗi người đều là lộ ra cực kỳ thần sắc cổ quái, rốt cục đem bất mãn trong lòng tâm tình

lộ ra, từng cái từng cái toàn bộ buồn bã ù xù rồi đi phòng khách.

Tại phần đông nhiều vị lão sư ở trong, trong đó có một vị cùng Dương Phách Đạo làm bạn chàng thanh niên, khi phát hiện bởi vì Mộ Dung Chương câu nói kia, rất nhiều người đều là không chịu được tính tình rồi khỏi thời gian, chính là trong lòng trở nên hơi sốt sáng lên đến.

"Mộ Dung Chương, người đang nói linh tinh gì thế?" Thanh niên này nam lão sư, tràn đầy phần nộ hướng đi Mộ Dung Chương, đi tới trước mặt hắn nổi giận nói. Trước đó, Dương Phách Đạo từng nhiều lần dẫn đi qua hắn, tuyệt đối muốn kéo dài nơi ở có lão sư, ai nghĩ đến dĩ nhiên sẽ bị Mộ Dung Chương cái này nửa đường giết ra Trình Giảo Kim cho hồng rồi sự tình.

"Hừ, ta vừa vặn muốn hỏi người. Vương Hoành, mau nói cho ta biết, Dương Phách Đạo đến tốt cùng đi đâu?" Mộ Dung Chương nhìn cái kia nam lão sư đi tới, cười lạnh một tiếng, xem thường nhìn hắn, sau đó một phát bắt được cổ áo của hắn, phần nộ quát.

Vương Hoành nhìn Mộ Dung Chương như vậy thô lỗ đối xử chính mình, trong lòng không khỏi cảm giác thấy hơi buồn bực, nhưng là khi ánh mắt của hắn cùng trước mặt cái kia hai đôi tràn ngập ý lạnh hai mắt nhìn nhau thời gian, lửa giận trong lòng hoàn toàn tiêu tan.

Chẳng biết vì sao, hắn cảm nhận được một chút sợ hãi, cái cảm giác này rất kỳ quái, lại như là cường giả đối với người yếu một loại không tên uy thế. Mà Mộ Dung Chương trên ngực thực lực huân chương, mới bắt quá linh sĩ cảnh. Vì sao trong ánh mắt, sẽ toát ra cường giả loại này uy thế.

Ngay khi Vương Hoành nơm nớp lo sợ, vừa muốn mở miệng thời gian, bỗng nhiên một bên cửa lớn nơi, Dương Phách Đạo đem Diệp Phong giải quyết đi sau khi, cũng là rất nhanh chạy về nơi này.

Hắn mới vừa sắp tới, chính là phát hiện học viện lão sư tất cả đều không ở, mà Mộ Dung Chương chính đang ép hỏi thủ hạ của chính mình, nhất thời có chút buồn cười hành vi của hắn, xem thường lạnh lùng nói: "Không cần tìm, ta liền ở ngay đây."

Mộ Dung Chương nghe này thanh âm quen thuộc, trầm ngâm chốc lát, cũng là buông ra Vương Hoành cổ áo, hắn chậm rãi quay người sang, nhìn nơi cửa Dương Phách Đạo, lạnh mở miệng cười: "Ha ha, người còn dám trở về!"

"Vương Hoành, xuất hiện ở đây, đã không có những người không có liên quan chứ?" Dương Phách Đạo nghe vậy chỉ là cười lạnh một tiếng, cũng không để ý tới Mộ Dung Chương, hắn đưa mắt tìm đến phía Vương Hoành, sắc mặt nghiêm túc thấp giọng nói.

Vương Hoành cực kỳ cung kính gật gật đầu, sau đó chần chờ chốc lát, ánh mắt mang theo địch ý nhìn Mộ Dung Chương, mở miệng nói: "Ngoại trừ hắn bên ngoài chính là không có bất kỳ người nào."

"Ha ha, được, đi đem môn toàn bộ đóng kỹ!" Nghe được câu nói này, Dương Phách Đạo hưng phấn cười to lên, vốn không hề để ý cái kia một mặt ý lạnh Mộ Dung Chương, lần thứ hai quay về Vương Hoành phân phó nói.

Mộ Dung Chương nhìn Dương Phách Đạo tỏ rõ vẻ đáng đáp đắc ý, trong lòng cũng là tràn ngập buồn cười, hai tay hắn lại ôm cánh tay, nhân nhà nghiêng người dựa vào tại trên cây cột, tràn đầy châm chọc nhìn Dương Phách Đạo. Hắn đứng là muốn nhìn một cái, Dương Phách Đạo đến tốt cùng sẽ có hoa chiêu gì muốn xuất ra.

Vương Hoành căn cứ Dương Phách Đạo dẫn dò, đi tới phòng khách chung quanh, tay chân lạnh lẽo đem hết thủy cửa sổ cùng môn, toàn bộ đóng lại chết, quả thực liền muỗi cũng không bay vào được, rất nhanh sẽ đem sự tình toàn bộ xong xuôi.

Hắn đem sự tình toàn bộ làm sau khi xong, lúc này mới một lần nữa đi tới Dương Phách Đạo bên người, cười lạnh lùng nhìn Mộ Dung Chương, đối với Dương Phách Đạo khom người nói: "Chủ nhiệm, hết thủy cửa sổ đã đóng kỹ."

"Được, được rồi, người ở một bên nhìn liền tốt." Dương Phách Đạo thoả mãn gật gật đầu, quay về Vương Hoành phân phó nói, tiếp theo, ánh mắt tràn ngập âm lãnh nhìn Mộ Dung Chương, khóe miệng xẹt qua một vết nham hiểm nụ cười.

"Chủ nhiệm, không cần giúp đỡ sao." Vương Hoành có chút không yên lòng mở miệng hỏi hỏi.

"Thực lực như vậy mặt hàng, chỉ cần trong nháy mắt ta sẽ thuần sát hắn, người nhìn là tốt rồi." Dương Phách Đạo nghe vậy, có chút không cao hứng quả Vương Hoành một chút, sau đó khinh bỉ nhìn Mộ Dung Chương, chậm rãi giơ lên bước chân đi tới.

"Ha ha, người là đang nói đùa sao?" Mộ Dung Chương nhìn cái kia giơ lên bước chân đi tới Dương Phách Đạo, không có một chút nào sợ hãi, trái lại bắt đầu cười nhạo lên, chỉ có điều hai con ngươi ở trong hàn ý nhưng là càng thêm rõ ràng.

Dương Phách Đạo nghe được câu này, bước chân hơi dừng lại một chút, vẻ mặt trở nên hơi khó coi, hắn còn nhớ lần trước nhìn thấy Mộ Dung Chương thời gian, từ trên người hắn cảm nhận được khí sát phạt, loại kia khí thể đáng sợ thực sự để người bình thường có chút sợ hãi.

Bất quá khi Dương Phách Đạo, ánh mắt lần thứ hai đảo qua Mộ Dung Chương nơi ngực cái kia linh sĩ cảnh huy chương, lập tức trên mặt lần thứ hai hiện lên nham hiểm cười lạnh lùng, mặc dù nói khí thế ấy rất là quái lạ, bất quá tại tự thân tu vi và thực lực đều vượt xa với người bên dưới, loại kia kỳ quái khí thể cũng chung quy là bài biện mà thôi.

Dương Phách Đạo bước chân bỗng nhiên tăng nhanh, nhìn chăm chú Mộ Dung Chương áp sát đi qua (quá khứ), tới gần hắn thời gian, bàn tay ngưng tụ một luồng mạnh mẽ khí thể, bỗng nhiên hướng về hắn khuôn mặt vồ tới.

Hùng hồn sóng linh khí kéo tới, thổi bay Mộ Dung Chương trên trán sợi tóc, lộ ra hắn cái kia hờ hững mặt, chỉ thấy, hắn ánh mắt rừng mình, Dương

Phách Đạo bàn tay đang đến gần hấn chính diện, còn kém mấy centimet thời gian đột nhiên dừng dưới.

Thủ đoạn bị vững vàng nắm lấy, điều này làm cho Dương Phách Đạo cực kỳ kinh ngạc, hấn hai con ngươi che kín không thể tin tưởng, đại ra nhìn trước mặt Mộ Dung Chương, trong khoảng thời gian ngắn không biết nên biểu đạt chút gì.

Nhưng mà, tại hấn chấn kinh rồi hồi lâu sau, rốt cục về đi qua thần, khi phát hiện không cách nào tránh thoát thời gian, cái trán lộ ra sợ hãi mồ hôi lạnh, run rẩy nói: "Ngươi... Buông tay."

Giờ khắc này, Dương Phách Đạo kinh ngạc hiểu rõ đến, thanh niên trước mặt nam tử, lại so với thực lực của chính mình mạnh hơn, là vượt qua linh sư năm tầng nhân vật đáng sợ.

"Ngươi không phải muốn thuận sát ta sao?" Mộ Dung Chương lạnh lùng nhìn Dương Phách Đạo, bàn tay bỗng nhiên dùng sức, làm cho người sau sắc mặt trở nên càng thêm khó coi mấy phần. Nhìn Dương Phách Đạo cái kia trên mặt sợ hãi, Mộ Dung Chương mặt không hề cảm xúc, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, chân bỗng nhiên giơ lên, quay về hấn cái bụng đập tới, trực tiếp đem đánh bay ra ngoài.

Dương Phách Đạo bị một cước đánh bay, trực tiếp tàn nhẫn ngã tại trên vách tường, trong lòng hấn tràn đầy không rõ, Mộ Dung Chương chỉ là lại đây khi một tên lão sư, lại có vượt qua linh sư cảnh năm tầng thực lực, chuyện này quả thật là khiến người ta kinh ngạc.

Phải biết, trưởng lão của nội viện có cũng bắt quá mới linh sư cảnh mà thôi, này Mộ Dung Chương đến tốt cùng là bối cảnh gì, trẻ tuổi như vậy liền nắm giữ thực lực này cường hấn thực lực.

Dương Phách Đạo nhẩn nhẩn đau đớn, khuôn mặt che kín không thể tin tưởng, mà khi hấn mới từ mặt đất chật vật đứng lên đến. Bỗng nhiên, phòng khách cửa chính bị Mộ Dung Chương một cước đá văng, lạnh lạnh gió đêm thổi vào bên trong.

Hấn trừng Dương Phách Đạo một chút, lưu lại một đạo lạnh ngữ, ở trong đại sảnh vang vọng, sau đó liền nghênh ngang rời đi.

"Dương Phách Đạo, chuyện này, sẽ không kết thúc! Ngày mai ta muốn ngươi đem toàn bộ sự tình, dâng hoàng cho ta bàn giao đi ra, sau đó tại đến định tội của ngươi."

Vương Hoành nhìn cái kia bị Mộ Dung Chương một cước đập ngã sấp trên đất trên Dương Phách Đạo, luôn cảm giác tất cả những thứ này không giống như là chân thực, cái kia tại chính mình cảm nhận ở trong uy nghiêm, mạnh mẽ thầy chủ nhiệm. Lại bị một cái vừa tới không quá nửa năm lão sư một chiêu đánh bại, còn như vậy găm lên giáo huấn, chuyện này thực sự là thật là làm cho người ta khó có thể tiếp nhận rồi.

...

Mặt trời mới mọc mọc lên ở phương đông, ánh mặt trời từ trên đỉnh núi chiếu rọi xuống đến, Diệp Phong cả người nê xám nằm ngoài một chỗ chót vót trên vách đá, sau một hồi lâu, hấn rốt cục mơ mơ màng màng mở hai mắt ra.

"Tê... Thật là đau." Diệp Phong vừa muốn bò dậy, bỗng nhiên một luồng xé rách giống như đau đớn tại thân thể chung quanh truyền đến, để hấn không khỏi đau bốc lên một thân mồ hôi nóng. Trong lúc vô tình, hấn phát hiện thân thể mình ngăn chặn một viên trắng kiện thân cây, lúc này mới toàn bộ nghĩ ra đến.

Đêm qua, hấn từ đỉnh núi nhảy xuống, may mà ép gãy rồi một viên vách núi cheo leo đại thụ, lúc này mới giảm bớt lực trùng kích, rơi xuống ở mảnh này tiểu trên vách đá, không có lạc cái thịt nát xương tan kết cục.

"Chỉ cần không chết, như vậy ta liền có báo thù hi vọng!" Diệp Phong nằm ngoài gãy vỡ trên cây khô, trên mặt hiện ra nụ cười mừng rỡ, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, chậm rãi nhắm lại hai mắt, bắt đầu vận dụng lên trong cơ thể Thanh Long Thánh Hồn đến khôi phục thương thể.

Trên không rơi xuống, Diệp Phong thân thể hai con chân, hầu như là đã hoàn toàn tàn phế, trên người nhiều chỗ địa phương cũng là chịu đến cực kỳ thương thể nghiêm trọng.

Bất quá, tại Diệp Phong liên tục vận dụng Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh bên dưới, trải qua một quãng thời gian chữa trị, hai chân của hấn vẫn là thần kỳ giống như khôi phục lại, hết thảy bị thương nghiêm trọng vị trí toàn bộ tiến hành tự động khép lại.

Đợi đến một canh giờ sau đó, Diệp Phong đau đớn trên người hoàn toàn biến mất, cả người lần thứ hai sống lại, hấn đứng lên có chút tê dại thân thể, đi tới vách núi cheo leo biên giới nơi, hướng về phía dưới vừa nhìn.

Lao nhanh nước sông, tại vách núi bên dưới không ngừng lăn lộn, dòng nước chảy xiết nếu là không có rất tốt kỹ năng bơi, e sợ rất dễ dàng sẽ du đến sức cùng lực kiệt.

Diệp Phong hơi hí mắt ra, theo phía dưới dòng sông phần cuối nhìn tới, tại phía trước gần như mấy ngàn mét nơi, có một to lớn thác nước, mà tại này thác nước càng phía trước, là một mảnh xanh um rừng rậm.

Dĩ vãng hấn tại học viện ở trong vào nghề nghe nói qua, tại học viện mặt sau đã là nằm ở vương quốc biên cảnh khu vực, ở nơi đó có một cánh rừng. Rừng rậm ở trong yêu thú mạnh mẽ đông đảo vô cùng nguy hiểm, coi như là linh sư cảnh cường giả, ở nơi đó đều phải thận trọng từng bước hành sự cẩn thận.

Bởi vì yêu thú là tại trên đại lục này bên trên, là tàn bạo nhất vật chủng, chúng nó khát máu thành tính, nắm giữ tổ tiên di truyền lại ưu tú huyết thống, từ ra

sinh ra được sức mạnh liền vô cùng cường đại.

Chúng nó tại lục địa, hải dương, thậm chí bầu trời đều có nơi ở. Đại lục bên trên, đối với những yêu thú, cũng là có rất rõ ràng phân chia, từ yếu đến cường chia làm một đến cấp chín, mỗi một giai trong lúc đó thực lực, đều là có không thể vượt qua khoảng cách.

Diệp Phong tại vách núi cheo leo bên trên do dự chỉ chốc lát sau, rốt cục quyết định nhảy vào phía dưới mãnh liệt nước sông, thật bơi đi đối diện rừng rậm.

Mặc dù nói vùng rừng rậm kia ở trong yêu thú vô cùng cường đại, bất quá, Diệp Phong nhưng cũng là biết, yêu thú ở trong có rất rõ ràng chế độ đẳng cấp, bình thường tại rừng rậm ở ngoài nhiều nhất cũng chỉ có thể gặp phải một cấp yêu thú. Mà hiện nay thân là Linh Đồ Cảnh tám tầng Diệp Phong, chỉ cần không phải gặp phải một cấp đỉnh cao yêu thú, như vậy liền sẽ không có bất kỳ vấn đề gì.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27:: Giữa sông yêu thú

Diệp Phong đem tất cả sau khi hiểu rõ, đem ngã trên mặt đất thân cây ôm lấy, sau đó nhìn ngó bên dưới vách núi cái kia mãnh liệt nước sông, thả người nhảy một cái, chính là thẳng tắp hướng về phía dưới rơi đi, đi ngang qua một quãng thời gian cấp tốc truy xuống sau khi, "Phù phù" một tiếng, rốt cục dựa vào thân cây sức nổi, trôi nổi ở trên mặt sông.

Diệp Phong tay phải ôm chặt lấy thân cây, lập tức đem trong cơ thể linh khí cấp tốc lưu chuyển lên, sau đó dựa vào hai chân không ngừng đập động, đang cuộn trào mãnh liệt dòng nước ở trong không ngừng chuyển hướng, cuối cùng theo dòng nước hướng chảy, hướng về trước đó phương rừng rậm lục địa bơi đi.

Mãnh liệt nước sông không ngừng bốc lên, đánh hai bên nham thạch bên trên, tiền ra một mảnh bọt nước, rơi ra tại Diệp Phong trên đỉnh đầu, hấn ôm thân cây tại chảy xiết nước sông xung kích bên dưới, không ngừng đem đưa cực kỳ chặt vật.

Tại như vậy ra sức bơi lội bên dưới, Diệp Phong trải qua một quãng thời gian thích ứng, hấn cũng coi như là khống chế xong cân bằng, không có như mới vừa rơi xuống như vậy chật vật, ánh mắt vẫn ngóng nhìn phía trước, theo dòng nước hướng về phía trước tuôn tới. Mà nhưng vào lúc này, bỗng nhiên Diệp Phong cảm giác vai tê rần, một đạo máu tươi chính là biểu xạ mà ra, nhất thời liền nhuộm đỏ quần áo.

"Chuyện gì thế này?" Diệp Phong ánh mắt dời về phía bên phải vai, nhìn từ cái kia dài nhỏ vết cắt, không ngừng chảy ra Ân Hồng máu tươi, hơi sưng sờ, trên mặt che kín kinh ngạc.

"Tức!" Tại Diệp Phong còn tại kinh ngạc thời gian, bỗng nhiên một đạo như dã thú sắc bén tiếng kêu vang lên, một cái màu xanh lam quái ngư, ở sau người hấn đột nhiên nhảy lên, bắn lên một mảnh bọt nước, sau đó từ phía sau hấn cấp tốc sát qua.

Một đạo lạnh lẽo âm trầm ánh sáng lóe lên liền qua, Diệp Phong đau hơi nhướn mày, quần áo liền cho xé rách tả tơi, phần lưng hiển hiện ra ba đạo Huyết Ngân.

"U, lại là một cấp yêu thú thực người oa!" Tuy rằng đạo kia quái ngư bóng người cấp tốc, bất quá Diệp Phong vội vàng sau khi, ngược lại cũng đứng là dùng con mắt nhìn rõ ràng yêu thú này đại khái đáng đáp. Vốn là bởi vì dòng nước xung kích mà có chút không kiên nhẫn hấn, hiện tại lại gặp phải này phiền phức yêu thú, nhất thời phần nộ chữ ầm lên lên.

Yêu thú thực người oa, bình thường sinh sống ở nước ngọt khu vực lưỡng thê yêu thú, bởi vì thích ăn loại nhỏ yêu thú cùng nhân loại, bởi vậy được gọi tên thực người oa. Hai trảo của nó vô cùng sắc bén, quen dùng với xé rách vật thể, ở bên trong nước linh hoạt dị thường, coi như là linh sĩ cảnh cường giả, cũng đều đến tránh né mũi nhọn.

"Nếu như ở trên đất bằng, ta ngược lại cũng sẽ không sợ hấn, nhưng là hiện tại ở trong nước thật đúng là phiền phức." Diệp Phong tâm bên trong hiểu được, này thực người oa chỉ có điều là một cấp hạ đẳng yêu thú mà thôi, nhưng là ở bên trong nước, coi như nói là một cấp đỉnh cao yêu thú đều không quá đáng phân, như không có linh sĩ cảnh thực lực, chỉ sợ là rất khó chống lại, không nghĩ tới mới vừa vừa đưa ra chính là gặp phải bức này phiền phức tình hình.

"Tức" Diệp Phong còn tại ôm thân cây đau đầu thời gian, tiếng rít chói tai âm thanh lần thứ hai vang lên lên, chỉ thấy, tại hấn phía trước nương theo một đạo loại nhỏ cột nước bay lên, tại cột nước vị trí trung ương, một đạo xanh mượt cái bóng, hướng về Diệp Phong bắn nhanh mà tới. Mở ra cái miệng lớn như chậu máu bên trên, che kín, một loạt bài dài nhỏ sắc bén hàm răng, tại ánh mặt trời chiếu rọi bên dưới, bốc ra làm người lạnh lẽo tâm gan chói mắt ánh sáng.

"Cút!" Diệp Phong cau mày, lửa giận trong lòng bên trong thiêu, bàn tay tại thân cây bên trên vỗ một cái, cả người bay lên không, sau đó thân hình nhanh chóng toàn lượn một vòng, bàn chân cất ra không khí quay về cái kia phi tập mà đến thực người oa miệng lớn đá vào.

Hùng hồn sóng linh khí, theo bàn chân vùng vẫy, đem không khí hoa đến nhảy ra gọn sóng, chỉ chốc lát sau, vụn vụn trong không khí, từ quang sạ hiện ra, một đạo long hình bóng mờ thình lình xuất hiện, hướng về cái kia xanh mượt thân hình va chạm mà đi.

Thực người oa nhìn thấy cái kia long hình bóng mờ không ít sức thương tổn, hơi sững sờ, chợt cũng là không dám ngạnh đến, giơ lên hai đôi che kín sắc bén xước mang rõ ảo giáp hai tay, chống đỡ rơi xuống này một cái công kích, tứ tán dư âm đưa nó trực tiếp chấn động suất lui về trong sông.

"Lại còn là cương giáp thực người oa, khôn nạn." Diệp Phong triển khai xong đòn đánh này, cũng là trở xuống nước sông ở trong, hẩn ôm thân cây nhũn mây chặt hơn chút nữa, từ vừa rồi cái kia thực người oa hai tay đến xem, này rõ ràng là so với thực người oa cao cấp hơn một chút(điểm) oa loại yêu thú, vừa rồi cái kia một đòn nghĩ đến cũng là không có cho nó tạo thành bất cứ thương tổn gì.

"Ta tuyệt không có thể cầm ở loại này quý đồ vật trong tay." Diệp Phong cắn răng, hồi tưởng lại đêm qua việc, trong lòng liền tràn đầy không cam lòng cùng bị phẫn, quyết định muốn trở nên mạnh hơn trở lại học viện, để tìm cái kia Dương Phách Đạo đánh người báo thù. Bất quá, hiện tại mặc dù là vận may tiếp tục sống sót nhưng gặp phải bức này phiền phức yêu thú quần quanh người, chuyện này thực sự để hẩn có chút khổ não.

"Tức!" Một đạo sắc bén âm thanh, tại Diệp Phong vang lên bên tai, thanh âm chói tai để lỗ tai đều có chút đau đớn. Tại tiếng kêu quái dị vang lên sau khi, một đạo xanh mượt thân hình cũng theo sát phía sau tại trong sông bỗng nhiên nhảy lên, sau đó hướng về Diệp Phong phóng đi, tới gần thời gian, hai đôi móng vuốt sắc bén, hướng về đầu của hẩn xuyên đi.

Nguy hiểm sắp áp sát, Diệp Phong ánh mắt rừng mình, chợt, trong nước bàn tay bỗng nhiên trên nhấc, chưởng phong thổi bay thân cây, đỡ cương giáp thực người oa hai trào. Sau đó, hẩn không chậm trễ chút nào linh khí toàn bộ vận chuyển tại bàn chân bên trên, tại dưới nước dùng sức giẫm một cái nhảy đến bầu trời, bàn chân đột nhiên hướng cặp kia trào xen vào thân cây không rút ra được sắt thép thực người oa đầu ném tới.

Mấy cái động tác trong chớp mắt chính là hoàn thành, sắt thép thực người oa cảm thụ bầu trời đập tới kinh phong, nhưng là không chỗ trốn, chỉ được mạnh mẽ đỡ lấy đòn đánh này, cự miệng phun ra một ngụm máu tươi, trắng mịn chán thân thể xụi lơ ở trên cây khô.

Nhìn tốt lắm như đã mất đi năng lực chiến đấu thực người oa, Diệp Phong khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, duy trì cân bằng đứng ở trên cây khô, chậm rãi ngồi ở bên cạnh nó, mở miệng nói: "Rốt cục đem chuyện này. . ."

Diệp Phong còn chưa có nói xong, bỗng nhiên, tại bên cạnh hẩn sắt thép thực người oa thân hình bỗng nhiên hơi động, miệng lớn ở trong đầu lưỡi bắn mạnh mà ra, hướng về Diệp Phong đầu vọt tới, giống như xé gió mũi tên nhọn. Đột nhiên xuất hiện công kích, để Diệp Phong thực sự là có chút kinh ngạc, mặc dù là né tránh đầu lưỡi, tránh khỏi đầu bị bắn trúng kết cục, nhưng đáng tiếc phần eo nhưng vẫn bị này trắng mịn dẻo dai đầu lưỡi cho hoàn toàn đối phó, căn bản không thể động đậy.

Sắt thép thực người oa thấy sự công kích của chính mình đạt được ưu thế, hai đôi tròn vo mắt to, phảng phất là bắn mạnh nảy sinh nộ mang, nó giơ lên hai trào liền hướng về Diệp Phong vung tới, nhất thời, đem áo của hẩn phá tan thành từng mảnh, máu tươi biểu xạ mà ra, thống khổ kêu gào âm thanh tại này trong khe núi vang vọng mà lên.

Sắt thép thực người oa nhìn cái kia biểu xạ mà ra máu tươi, hai mắt ở trong toát ra tham lam, càng là chuẩn bị đem Diệp Phong xé nát, sau đó khỏe mạnh ăn no nê. Bất quá, nó còn chưa động thủ, đột nhiên con sông này lại nghịch lưu thẳng tới, đem đứng ở trên cây khô sắt thép thực người oa thân hình xả đến lệch đi, suýt chút nữa rơi vào giữa sông.

Tại sau một chốc sau khi, tại Diệp Phong phía trước cách đó không xa, xuất hiện một đạo to lớn vòng xoáy, tại vòng xoáy này mất nơi, một trận giống như rồng gầm giống như rền rĩ rít gào truyền ra, một luồng mạnh mẽ sức hút, trực tiếp đem bốn phía vật thể toàn bộ hút đi qua(quá khứ).

Đột nhiên xuất hiện tình trạng, để Diệp Phong cũng là có chút kinh ngạc, ánh mắt của hẩn hiện ra hẩn mạng nhìn trước mặt tròn tuột thực người oa, trong lòng nộ điểm quả thực dường như muốn đem tất cả đốt cháy, nếu không là vật quý này đối phó hẩn, bây giờ cũng sẽ không rơi xuống cũng bị vòng xoáy nuốt chửng hoàn cảnh.

Diệp Phong bàn chân bỗng nhiên tại trên cây khô đạp xuống, liền đem trước mặt thực người oa, từ trên cây khô bắn bay mà lên. Hẩn nhìn cái kia bay về phía bầu trời xanh mượt thân hình, thả người nhảy một cái bạo trùng mà lên, tới gần thời gian, hai tay ôm thật chặt ở thực người oa cái bụng, đem trên eo đầu lưỡi cấp tốc trói lại, nó cái kia đầu lâu to lớn, đuôi phải đầu gối hướng về thân thể hẩn bỗng nhiên đánh tới, mở miệng nổi giận nói: "Nếu muốn chết, ha ha, ta liền để ngươi chết sáng khoái!"

Sắt thép thực người oa phần lưng chịu đến đòn nghiêm trọng, phun ra một ngụm máu tươi, rốt cục mất đi bất kỳ phòng kháng sức mạnh, cùng Diệp Phong đồng thời rơi rụng giữa sông, theo cái kia vòng xoáy khổng lồ không ngừng xoay tròn, cuối cùng chìm vào nơi sâu xa nhất. .

Không biết đi qua bao lâu, Diệp Phong ý thức rốt cục khôi phục lại, khi hẩn mở hai mắt ra, phát hiện mình đang nằm tại một bụi cỏ bình trên, mà để hẩn có chút kinh ngạc chính là, tại trên người hẩn có một bộ xanh mượt thi thể.

Diệp Phong nhìn cái kia nằm ở trên người màu xanh lục vật thể, bỗng nhiên ngẩn ra, theo bản năng dùng chân lập tức đem đạp bay ra ngoài.

Khi hẩn ngồi trên mặt đất trên hồi lâu sau, trong tầm mắt cái kia xanh mượt thi thể, rốt cục chậm rãi hồi tưởng lại. Hẩn nhớ tới, khi đó bị vòng xoáy lôi kéo ở sau khi, hẩn chính là gắt gao ghim lại thực người oa, cùng tại đáy sông điên cuồng xoay tròn, mãi đến tận khuyết đường đến đầu vắng mắt hoa, lúc này mới ngu thiếp đi.

Diệp Phong nhìn cái kia ngã trên mặt đất thực người oa, cũng coi như là hiểu rõ nó là chết như thế nào. Khi đó, Diệp Phong cho là mình đã không có sống tiếp hi vọng, thực người oa tại Diệp Phong đại lực bên dưới, chính là cho tươi sống ghim chết đi qua(qua khứ).

"Bất quá, nơi này đến tốt cùng là cái nào?" Diệp Phong từ thực người oa trên thi thể thu hồi ánh mắt, tại chung quanh một trận nhìn quét, hắn dĩ nhiên phát hiện nơi này là một bụi cỏ nguyên, thảo nguyên chung quanh đều có không ít thi thể, có yêu thú, cũng có nhân loại, nhìn qua làm cho người ta một loại sờn cả tóc gáy cảm giác. Tại trên cỏ tùy ý nằm thi thể, phát sinh một trận mục nát mùi hôi, tại khu vực này bỗng nhiên cực kỳ khó nghe.

Diệp Phong nhíu nhíu mày, hướng xuống đất thả một nắm nước bọt, ngẩng đầu lên, nhìn cái kia từng đoá từng đoá mây đen bầu trời, trong lòng tràn đầy dự cảm không tốt. Hắn rất nghi hoặc, chính mình rõ ràng là chìm vào đáy biển, tại sao không có chết hơn nữa còn đi tới nơi này sao một cái cổ quái kỳ lạ, đâu đâu cũng có tử thi địa phương?

Diệp Phong tạm thời đem trong đầu nghi hoặc dứt bỏ, nếu chính mình không có chết, như vậy chính là việc tốt nhất, như vậy chung quy còn có thể trở lại học viện báo thù một ngày như vậy. Hắn muốn sau khi xong, sờ sờ đầu bên trong item, phát hiện trước đó tại học viện lấy ra đan dược cũng không có thất lạc sau khi, chính là hướng về phía trước đi đến, lâu bầu nói: "Đầu tiên tìm được trước cái chỗ an toàn, khỏe mạnh dưỡng thương cùng tu luyện đi."

Trên bầu trời mây đen nằm dày đặc, tối tăm trong tầm mắt, Diệp Phong cô lập thân hình tại trên thảo nguyên, không ngừng hướng về xa xa đi tới, một đường thẳng tới khắp nơi đều có thi thể của con người, điều này làm cho hắn thực sự cực kỳ mê hoặc.

Bất quá cũng may Diệp Phong cũng không có vì vậy dừng lại, thừa dịp bây giờ sắc trời còn chưa hoàn toàn tối lại, hắn rất nhanh chạy tới một chỗ sơn cốc nhỏ, tìm tới một tương tự dã thú hang động tạm để ở.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28:: Xa lạ lĩnh vực

Trong hang núi, tầm mắt tối tăm, Diệp Phong trải qua một phen tìm kiếm, cũng coi như là tìm ra một chỗ hơi hơi sạch sẽ mà lại rộng rãi chút địa phương.

Diệp Phong đi tới sạch sẽ rộng rãi chỗ, khoanh chân ngồi ở trên mặt đất, hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm hai mắt lại, bắt đầu đang không ngừng bổ sung linh khí đồng thời, lợi dụng Thanh Long Thánh Hồn chữa trị thân thể thương thế.

Diệp Phong khoanh chân ngồi ở trong sơn động, bụng phát sinh nhàn nhạt lục mang, từng sợi từng sợi thanh khí lưu màu xanh lục, tại hắn quanh thân không ngừng bỗng nhiên, sau đó chui vào làn da của hắn chỗ, đem lúc trước cùng cái kia thực người oa chiến đấu thân thể lưu lại thương thế, chậm rãi tiến hành chữa trị.

Thời gian chậm chậm trôi qua, Diệp Phong cảm giác được trong cơ thể linh khí đã dồi dào, bất quá trên thân thể nhưng còn có yếu ớt đau đớn, không khỏi có chút kinh ngạc. Dĩ vãng, mỗi khi hắn bị thương thời gian, mặc kệ vết thương nặng đến đâu thế, chỉ cần tại Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh khôi phục bên dưới, rất nhanh sẽ là có thể rất nhanh tốc phục hồi như cũ.

Mà tình huống trước mắt, để Diệp Phong thực sự không thể không có chút kỳ quái, hắn rõ ràng cảm nhận được Thanh Long Thánh Hồn sức khôi phục, thật giống so với dĩ vãng có một chút suy nhược dấu hiệu, hơn nữa, thương thế trên người khôi phục cũng là cực kỳ chậm chậm lên. Ngay khi Diệp Phong suy nghĩ này kỳ quái nguyên nhân thời gian, hắn rộng mở mở hai mắt ra, từ khôi phục bên trong đình chỉ lại.

"Này đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra? Không cách nào khôi phục sao." Diệp Phong tỏ rõ vẻ nghiêm nghị tự lẩm bẩm. Không nghĩ tới Thanh Long Thánh Hồn, lại sẽ xin nhờ ý của hắn thức, chủ động đình chỉ khôi phục trở nên âm u đầy từ khí.

Đối với loại này đột phát tình hình, hắn không khỏi có chút suy nghĩ lung tung, có thể hay không này Thanh Long Thánh Hồn bởi vì thường thường giúp mình chữa thương, mà không chịu nổi đến cực hạn, sau đó đều mất đi sức mạnh?

Chấn kinh rồi chỉ chớp lát sau, Diệp Phong dứt bỏ rồi trong lòng không tốt ý nghĩ, hắn lại một lần nữa nhắm lại hai mắt, ý thức tiến vào ngay trong óc, cẩn thận tìm kiếm lúc trước, lần thứ nhất học được sử dụng mộc đồng sức mạnh màu vàng văn tự.

Nỗ lực dưới sự tìm kiếm, một trận kim quang dừng hiện ra, Diệp Phong khuôn mặt lộ ra vẻ vui thích, rốt cục tại phía trước phát hiện một loạt bài lít nha lít nhít màu vàng chữ nhỏ, tìm tới lúc trước cái kia đoạn điều khiển mộc đồng kim văn.

Trải qua xem sau khi, Diệp Phong đây mới là rõ ràng, tại sao Thanh Long Thánh Hồn lại đột nhiên yên tĩnh lại. Nguyên lai, Thanh Long Thánh Hồn sức khôi phục cũng không tính là không hạn chế, chỉ có không ngừng tăng lên tu vi của chính mình, mới có thể tiếp tục sử dụng Thanh Long Thánh Hồn sức

mạnh, do đó kích thích ra nó ngủ say viễn cổ thần lực.

Trước đó Diệp Phong từng nhiều lần bị thương, dẫn đến hần giai đoạn này năng lực hồi phục hoàn toàn hao hết. Nếu như muốn lần thứ hai sử dụng Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh, nếu không chính là cấp tốc tăng lên thực lực của chính mình, nếu không chính là kiên trì chờ đợi Thanh Long Thánh Hồn thức tỉnh, nói chung tại thực lực của tự thân không đủ tình huống dưới, quá độ sử dụng loại sức mạnh này, sớm muộn cũng sẽ đến khô cạn trạng thái.

Diệp Phong bắt đầu đi lắc lắc đầu, thở dài một tiếng, thở dài nói: "Không nghĩ tới này từ viễn cổ mộc đồng sinh ra Thanh Long Thánh Hồn, cũng sẽ bởi vì sử dụng tới độ mà có một nhọc thời hạn. Xem ra sau này tiêu thương tiêu thống, không thể tại dùng linh tinh loại sức mạnh này, chỉ có tại bước ngoặt sinh tử mới có thể phát huy ra giá trị của nó."

Diệp Phong thất lạc sau khi, lập tức lên tinh thần, tuy rằng Thanh Long Thánh Hồn không có đem vết thương trên người hần thể hoàn toàn khôi phục, bất quá, cũng may những này thương thể cũng không tính nghiêm trọng, đối với thông thường sinh hoạt phương diện không có liên lụy, chỉ cần, thoáng tính đường mấy ngày liền có thể phục hồi như cũ.

Hắn từ trên mặt đất đứng lên, vỗ vỗ cái mông trên nê xám, ánh mắt lơ đãng hướng về ngoài động, màu xám tro bầu trời quét qua. Khuôn mặt đột nhiên cứng đờ, chợt, mang theo khó mà tin nổi biểu hiện, lập tức đứng lên, đi tới cửa động miệng.

Diệp Phong ngẩng đầu lên ngóng nhìn cái kia mây đen nằm dày đặc bầu trời mây chực giãy sau khi, chậm rãi buông xuống đầu, khuôn mặt bên trên che kín kinh hãi. Trước hần đi tới cái huyết động này, khi đó sắc trời cũng đã không còn sớm, hơn nữa ngồi ở bên trong động đã tọa một quãng thời gian, nói thế nào, sắc trời cũng có thể là toàn đen mới đúng!

Nhưng là trên bầu trời mặc dù là mây đen nằm dày đặc, nhưng là những kia vân nhưng phảng phất không chút nào động tới, nhìn qua lại như là bài biện đường như, làm cho người ta một loại âm u đầy từ khí cảm giác. Thay lời khác tới nói, không có một tia phong đi phát động nó, liền như vậy lặng lẽ huyền trên không trung.

Diệp Phong lại nhìn không lâu, rốt cục rõ ràng tất cả những thứ này, trong lòng cảm thấy kinh hãi, hần dám khẳng định mình nhất định là đi tới cái không được địa phương.

"Cũng không biết hiện tại đến tốt cùng là ban đêm khuya còn là ban ngày, vẫn là nói căn bản cũng không có ngày đêm phân chia đây?" Diệp Phong giờ lên bốc lên mấy cây màu đen cái trán, tỏ rõ vẻ mê man nhìn bầu trời, chợt bắt đầu đi lắc lắc đầu, chính là đi ra ngoài động. Hiện tại hần tinh lực dồi dào, quyết định vẫn là trước tiên điều tra một chút nơi này, đến tốt cùng là cái nơi quái quỷ gì.

Diệp Phong hướng về ngoài động cẩn thận bước đi, dọc theo đường đi hần phát hiện rất nhiều thi thể, có yêu thú cũng có nhân loại, phạm là từ những này thân thể bên cạnh trải qua thời gian, Diệp Phong đều là sẽ vạn phần cẩn thận, thật giống là bởi vì trước đó bị thực người oa đánh lén, hần hiện tại chung quy sẽ cho rằng những này nằm úp sấp thi thể, lại đột nhiên đứng lên đến công kích chính mình, vì lẽ đó hần đối với bốn phía xa lạ hoàn cảnh, không thể không ôm ấp rất lớn phòng bị tâm lý.

Diệp Phong dọc theo đường đi kinh ngạc phát hiện, những nhân loại này thi thể phần lớn, trên người mặc trắng bạc áo giáp, vũ khí đao kiếm trường kích cái gì cũng có, từ những chi tiết này phương diện đến xem, những người này hần là ở trên sa trường chinh chiến tướng sĩ. Chỉ có điều, khiến người ta nghi hoặc chính là tại sao sa trường bên trên, dục huyết phản chiến các tướng sĩ, sẽ ở nơi như thế này kết bè kết lũ chết đi.

Mà khi Diệp Phong ánh mắt tại triều những này tướng sĩ quanh thân, đã thủng trăm ngàn lỗ yêu thú thân thể vừa nhìn, lần này chính là có thể đoán ra cái đại khái đến. Nghĩ đến, tình hình lúc đó, những này các tướng sĩ cùng thành đàn yêu thú, có một hồi cực kỳ đại chiến kịch liệt, cuối cùng dẫn đến song phương lưỡng bại câu thương, hầu như có không có bất kỳ người nào hoặc thú tiếp tục sống sót, bức này tình cảnh chiến đấu, đến tốt cùng là cỡ nào kịch liệt a!

Lại đi không lâu sau đó, Diệp Phong đi tới một chỗ trong rừng cây nhỏ, nơi này cuối cùng cũng coi như là không có những thi thể này. Tuy rằng như vậy, bất quá nơi này cây cỏ toàn bộ khô mục, liền đường như đến mùa thu giống như vậy, tràn ngập âm u đầy từ khí mùi vị, khiến lòng người bên trong cảm giác rất không thoải mái.

Diệp Phong hiện tại quả thực là càng ngày càng không hiểu nổi, nơi này đến tốt cùng là nơi nào, hần thậm chí cảm thấy nơi này thật giống đã không phải trước kia Thiên Linh Đại Lục, mà là một cái thế giới khác, một cái tràn ngập khí tức tử vong thế giới.

Diệp Phong tại rừng cây nhỏ ngồi xổm xuống bước chân, lần thứ hai ngẩng đầu lên hướng về bầu trời ngưỡng nhìn sang, thâm trầm thở dài một tiếng. "Gào!" Bỗng nhiên, tại rừng cây nơi sâu xa truyền đến một đạo như dã thú tiếng gầm gừ, để hần hơi sững sờ.

Nếu là đối làm thường ngày ở trong, Diệp Phong nghe được loại này dã thú rít gào, có lẽ sẽ bởi vì kiêng kỵ mà sột sắng lên đến. Bất quá, hiện tại trong lòng hần ngoại trừ căng thẳng bên ngoài nhưng còn có chút kinh hãi. Dù sao, tại loại này điều không sinh trướng địa phương, lại có thể nghe được giống như hần có sinh mệnh yêu thú, chuyện này thực sự là đáng giá khánh hỉ sự tình.

Diệp Phong căn cứ âm thanh kia, hướng về phía trước phóng đi, nhưng là không chút nào lơ đãng, tại mọi thời khắc duy trì cảnh giác, cùng với quan sát xung quanh gió thổi cỏ lay, nếu là một gặp nguy hiểm lập tức chính là có thể phản ứng, đồng thời cấp tốc chạy trốn.

Sau một hồi lâu, Diệp Phong rốt cục đi tới một chỗ bên dòng suối nhỏ, mà tại bên dòng suối chính là có một con màu đỏ cự lang, con này lang hình thể to lớn, có thể so với một con thành niên gấu đen, từ nó cái kia khổng lồ đầu lâu trên hai viên quý dị huyết hai mắt màu đỏ, chính là có thể nhìn ra, này lang hần là con yêu thú.

"Hỏa Diễm Lang!" Diệp Phong nhìn cái kia lang, bỗng nhiên ngẩn ra, tại học viện chờ đi qua nhiều năm như vậy, hắn đối với yêu thú cũng là rất có một phen kiến thức, này toàn thân dường như hỏa diễm giống như da lông cự lang, chính là một cấp yêu thú, Hỏa Diễm Lang. Tại một cấp yêu thú bên trong, cũng được cho là thực lực đứng ở hàng đầu tồn tại. Như không có siêu cường linh kỹ, coi như là linh sĩ cảnh cường giả cũng khó có thể chống lại.

"Gào! !" Dòng suối một bên, một vị đầu đầy tóc hoa râu lão nhân, bị ngọn lửa lang sợ đến đặt mộng ngồi ở trên mặt đất, ánh mắt mờ dần nhìn trước mặt dữ tợn đầu lâu, vẻ mặt bình thản không có nửa điểm muốn phản kháng ý tứ.

"Ông lão này là nơi này cư dân sao?" Diệp Phong nhìn thấy có người sống, trong lòng không khỏi một trận cao hứng, nhưng là khi hắn nhìn thấy ngọn lửa kia lang hung ác đáng sợ thời gian, rồi lại không thể không tự than thở không may, hôm nay thậm chí ngay cả tục gặp phải một cấp ở trong trong nước cùng lục địa đều là mạnh nhất yêu thú.

Bất quá Diệp Phong oán giận một tiếng, sắc mặt liền trong nháy mắt nghiêm nghị hạ xuống, hiện tại không phải muốn những kia thời điểm, hắn nhìn ông già kia sắp muốn chịu khổ yêu thú xâm hại, lập tức bàn chân trên mặt đất bỗng nhiên một thấp, chợt thân hình liền tại trong rừng cây bắn ra, đối với lửa lang xông thẳng mà đi.

Hỏa Diễm Lang nhìn thấy Diệp Phong chính lấy không giống tốc độ bình thường tới gần lại đây, lập tức cũng là không xen vào nữa cái kia trước mặt tóc bạc ông lão, hai đôi hiện ra âm lãnh con mắt, chăm chú nhìn chăm chăm cái kia chủ động tập kích chính mình mạo phạm giả, tại Diệp Phong tới gần đến hơn mười mét thời gian, miệng lớn đột nhiên mở ra, một luồng ngọn lửa nóng bỏng từ bên trong bắn ra, hướng về cái kia vội vàng xông đến bóng người bắn tới.

Một luồng nhiệt phong phả vào mặt, Diệp Phong nhìn phía trước lửa cháy hùng hục, cũng là có chút ngạc nhiên, hắn vội vàng dừng dưới bước chân, thân hình xoay một cái liền đem ngọn lửa này tách ra. Nhiệt độ cao tại Diệp Phong nơi bả vai sát qua, tránh nổ súng diễm công kích sau khi, hắn không có chờ chút nào, hai chân tại trên cỏ dùng sức giẫm một cái, cả người hướng về ngọn lửa kia lang nhanh xông tới, bàn chân cất ra không khí, mang theo một luồng mạnh mẽ khí thế, đập về phía ngọn lửa kia lang đầu lâu.

Tại Diệp Phong cái kia đến cực hạn tốc độ bên dưới, Hỏa Diễm Lang hầu như là không có nửa điểm phản kháng chỗ trống. "Ầm!" một tiếng, trực tiếp để cái kia tràn ngập lực bộc phát một cước, đập trúng đầu. Nó đầu lâu to lớn một trận run rẩy, cả người thân thể đều toàn bay ra ngoài, cuối cùng "Phù phù" lọt vào phía sau khe trong nước.

Diệp Phong xem lửa lang đã bị mình giải quyết, lập tức căng thẳng thân hình cũng là chậm rãi thanh tĩnh lại, hắn mang theo ánh mắt nghi hoặc tại cái kia ngồi trên mặt đất ông lão trên người quét qua, đuổi ra hai tay đem phù lên, nhẹ giọng nói: "Lão bá, đã không quan trọng lắm."

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29:: Kỳ quái nam tử

"Người... Không chết?" Diệp Phong đem này tóc hoa râu lão bá nâng dậy, bỗng nhiên, một giọng già nua truyền vào trong tai, để hắn hơi sững sờ.

Diệp Phong nhìn người trước mặt, tuy rằng tóc trắng phơ nhìn như tuổi lục tuần, bất quá dung mạo nhưng cũng nhiều nhất không vượt quá bốn mươi, tang thương khuôn mặt làm cho người ta một loại cực kỳ kỳ quái tang khí tức. Hai mắt lấp lánh có thần, liền phảng phất là vì sao trên trời giống như thăm thẳm, khiến người ta nhìn không thấu, phảng phất tự mình nói ra bất kỳ cái gì lời nói dối, đều sẽ bị nam nhân trước mặt cho nhìn thấu.

"... Đại thúc, là ta cứu ngươi, đương nhiên không chết rồi." Diệp Phong có chút bất đắc dĩ, bất quá nhưng cũng chỉ đành lời nói thật lời nói thật lên, hắn đem này kỳ quái nam nhân nâng dậy, ngẩng đầu lên nhìn ngó bầu trời, trong lòng nghi hoặc càng sâu, lần thứ hai hỏi ra: "Nơi này đến tận cùng là cái nào? Tại sao một mảnh âm u đầy tử khí, sắc trời thật giống cũng sẽ không thay đổi a."

"Người tên là gì, chinh chiến đã đến giờ đi!" Này kỳ quái nam tử, phảng phất là bởi vì Diệp Phong thoại, mà xúc động một số không tốt ký ức, bỗng nhiên nghiêng đầu, hai tay dùng sức nắm lấy bờ vai của hắn, hai mắt tất cả đều là chờ mong mờ mờ hỏi.

"Ta... Gọi Diệp Phong!" Diệp Phong phát hiện này kỳ quái nam nhân thân thái trở nên hơi kích động, lập tức càng là cảm thấy lẩn lộn lên, bước chân có chút sợ sệt lui hai bước, trong lòng cũng là dù sao cũng hơi kiêng kỵ, đành hoảng mở miệng hỏi đáp, cũng mắt nhìn thẳng quan sát trước mặt nam nhân thân thái.

Hắn vốn tưởng rằng cứu được một cái tuổi lục tuần suy yếu lão nhân, ai biết nhưng là như thế một cái tóc trắng phơ trung niên ngó ngẩn, chuyện này thực sự khiến người ta có chút không nói gì, hơn nữa cặp kia lấp lánh có thần hai mắt, lại sẽ ở một cái mơ mơ hồ hồ kẻ ngu si trên người, quả thực có chút mâu thuẫn lẫn nhau.

Kỳ quái nam tử, nghe được Diệp Phong, hơi sững sờ, dường như là tại não hải trong ký ức tìm kiếm cái gì, con người không ngừng mà xoay tròn. Hắn nghĩ đến chỉ chớp lát sau, biểu hiện đột nhiên trở nên tỉnh thần mấy phần, quay về Diệp Phong mở miệng nói: "Quên đi! Tên của người ta cũng lười quản. Tiểu tử người nhớ kỹ cho ta, chờ một lát, bất luận ta nói cái gì người tuyệt đối không nên nghe lời của ta, nhất định phải bảo hộ được chúng tướng sĩ an toàn."

Diệp Phong hiện tại đã trăm phần trăm khẳng định, trước mặt kỳ quái nam tử là cái tinh thần có cản trở người. Trong lòng hắn nghi hoặc thân phận của người nọ, từ vừa rồi người này nói chuyện khẩu khí đến xem, thật giống là một vị đại tướng cấp bậc người lãnh đạo vật. Chẳng lẽ người này trước đó là những này chết đi tướng sĩ một thành viên trong số đó, trải qua tràng đại chiến kia gột rửa, vận may tốt hơn vẫn chưa chết đi, mà kéo dài hơi tàn trở thành kẻ ngu si tiếp tục sống sót.

Muốn đến nơi này, Diệp Phong đối với kỳ quái nam tử gặp phải, có chút tiếc hận thở dài, sau đó ánh mắt tràn ngập thất vọng nhìn, kỳ quái nam tử, lần thứ hai lên tiếng hỏi: "Tướng quân, người, thật sự không biết nơi này cái nào sao?"

"Nơi này là chỗ nào? Người biết à! Ta đã ở nơi này trên rất lâu rồi! Có tình huống, tiểu tử, đừng nói nhảm, có kẻ địch đến, ta phải bảo vệ các tướng sĩ!" Người đàn ông trung niên nghe vậy bỗng nhiên về quay đầu, lấp lánh có thần hai mắt, tại rừng cây trong lúc đó hơi bắn qua, khuôn mặt bên trên uy nghiêm càng thêm lên mấy phần, quay về Diệp Phong quát lạnh.

Diệp Phong nghe vậy cũng là ngẩn ra, ánh mắt theo kỳ quái nam tử hướng về yên tĩnh rừng cây nhìn đi qua (quá khứ), tại phát hiện cũng không có bất kỳ dị động sau khi, lúc này mới tràn đầy bất đắc dĩ nhìn trước mặt, cái kia về mặt thành thật kỳ quái nam tử, khéo miệng xẹt qua một vết buồn cười, thầm thở dài nói: "Ta dĩ nhiên sẽ tin tưởng hắn, thực sự là đủ ngớ ngẩn. Hắn nói chuyện nói năng lộn xộn, xem ra là thật sự cái gì cũng không biết, không nghĩ tới đã biến thành hiện tại đáng dấp này, nhưng còn như trước nhớ kỹ tràng đại chiến kia, thương yêu chính mình bộ hạ. Người tướng quân này cũng là cái trọng tình nghĩa người à."

"Gào!"

"Gào!"

Không lâu sau đó, trong rừng cây truyền đến từng đạo từng đạo lang hồng tiếng, Diệp Phong đột nhiên cả kinh, nhìn cái kia kỳ quái nam tử trong ánh mắt tràn ngập khó mà tin nổi, chợt xoay người lại nhìn phía rừng cây, chỉ thấy tại rừng cây nơi sâu xa, từng đôi hiện ra hồng mang hai mắt, không ngừng khắp nơi tối tăm trong tầm mắt hiện hiện ra, cũng không ngừng hướng về bên dòng suối nhỏ tiến tới gần.

Sói tru tiếng, liên miên không dứt ở mảnh này trong rừng cây nhỏ vang vọng mà lên, Diệp Phong mang theo ánh mắt nghi hoặc, ở phía sau cái kia hiện lên ở dòng suối nơi Hòa Diễm Lang thi thể, trên đầu quét qua, khi nhìn thấy cái kia màu trắng dường như hòa diễm giống như một nhúm nhỏ lông tơ. Hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi tất cả, này hóa ra là Hòa Diễm Lang Vương, bất quá xem hình thể nhưng còn chỉ là con non, không trách Diệp Phong dựa vào Linh Đồ Cảnh tám tầng chính là có thể mang chi đánh bại.

Hòa Diễm Lang bình thường chỉ có một cấp thực lực, bất quá loại này yêu thú có quần cư tập tính, bầy sói ở trong chung quy sẽ phát sinh ra một ít biến dị, mà dẫn đến có chút con non ra sinh ra được trên đỉnh đầu, liền sẽ mọc ra một thốc dường như hòa diễm giống như lông tơ. Hơn nữa, đáng sợ nhất chính là những này biến dị con non, tại thời điểm thành niên thực lực cũng sẽ tiếp cận yêu thú cấp hai trình độ.

Hòa Diễm Lang Vương, loại này yêu thú được trời cao chăm sóc, từ sinh ra chính là quyết định muốn trở thành bầy sói người thống lĩnh, mà Diệp Phong vừa rồi chính là giết chết những này bầy sói tương lai người thống trị, này cũng khó trách những này bầy sói sẽ nhanh chóng phát hiện nơi này.

Bất quá nhất làm cho Diệp Phong cảm thấy bất ngờ vẫn là kỳ quái nam tử, lại so với mình chuyện quan trọng Tiên Tri hiểu nguy hiểm đến, xem ra hắn không ngờ trước đó, hắn là cũng là cái nhân vật lợi hại, bằng không, là không thể so với mình còn muốn Tiên Tri trước tiên cảm thấy phát hiện nguy hiểm.

Không đi qua thời gian bao lâu, bầy sói chính là cấp tốc đem mảnh này rừng cây nhỏ toàn bộ chiếm cứ, tiếng gầm nhẹ liên miên không dứt vang lên, từng cái từ tận miệng lớn lưu lại nước bọt lỏng lỏng đỏ rực lang, hướng về Diệp Phong hai người chậm rãi áp sát đến.

Kỳ quái nam tử, đi lên trước vài bước, nhìn những Hòa Diễm Lang kia, khuôn mặt bên trên hờ hững cực kỳ, phẳng phất là hoàn toàn không biết nguy hiểm giáng lâm, hay hoặc là tự thân mạnh mẽ căn bản không sợ hãi chút nào, nói chung liền như vậy tự mình tự đứng ở nơi đó, hai mắt tại những kia tàn bạo đàn sói đảo qua, mở miệng quát to: "Không cho thương tổn ta tướng sĩ!"

Diệp Phong nhìn kỳ quái nam tử lại tiến lên hai bước, không khỏi một trận kinh ngạc, như vậy đông đảo số lượng Hòa Diễm Lang, ít nhất cũng có hơn trăm đầu. Coi như là linh sĩ cường giả ở đây, e sợ đều là sẽ bị những này lang xa luân chiến dây dưa đến chết, chớ nói chi là tại này bầy sói ở trong còn có cấp hai Lang Vương tồn tại.

Diệp Phong nhìn những này hung tàn yêu thú tới gần, trong lòng không khỏi có chút muốn chạy trốn dự định, hắn còn chưa có tìm Dương Phách Đạo báo thù, cũng không có tìm được cái kia hủy bỏ tự thân kinh mạch thần bí giả, tại sao có thể nơi như thế này bởi một cái kẻ ngu si chết đi!

Bất quá khi Diệp Phong vừa muốn chuẩn bị trốn thời gian, bỗng nhiên, cái kia kỳ quái người đàn ông trung niên che ở phía trước, đối mặt phía trước những kia từng bước đến gần bầy sói, nhẹ giọng cam kết: "Yên tâm đi, chỉ cần Bồn tướng quân ở đây, ta thì sẽ không để bọn hắn hiểu người một cọng tóc gãy, Diệp Phong người đi đi!"

Diệp Phong nghe vậy, hơi sững sờ, bước chân dừng lại, hắn có chút bất ngờ trung niên nam tử này lại có thể nhớ kỹ tên của chính mình. Hắn nhìn trước mặt này có mấy phần uy nghiêm khôi ngô bóng lưng, trong lòng càng tràn ngập cảm giác an toàn, thầm nghĩ trong lòng: "Hắn trước đây là tướng quân, nghĩ đến hắn là vẫn còn có chút bản lĩnh, vẫn là trước tiên nhìn kỹ hẵng nói đi."

"Gào!" Rót cục một con Hỏa Diễm Lang, đi tới Diệp Phong bên cạnh hai người, một trận gầm rú chính là nhào tới, cự trong miệng răng nanh sắc bén cực kỳ, bốc ra một vết khiến người ta cảm thấy đau lòng ánh sáng lạnh lẽo.

Nhìn cái kia đập tới Hỏa Diễm Lang, Diệp Phong vừa muốn né tránh. Nhưng chỉ thấy, hán phía trước thân hình bỗng nhiên hơi động, chính là đến trước mặt hán, nắm đấm bỗng nhiên hướng về cái kia đầu sói đánh tới. Bởi tốc độ khá trực tiếp trúng tim, đem cái kia cái thứ nhất công kích tới được Hỏa Diễm Lang, trực tiếp đánh hoa mắt chóng mặt, vươn mình rơi xuống đất hôn mê đi.

"Sức mạnh... Lại cường hãn như vậy, không hổ là làm qua tướng quân người!" Diệp Phong nhìn này kỳ quái nam tử, một quyền liền đem Hỏa Diễm Lang trực tiếp oanh nát đi, không khỏi kinh ngạc một phen. Phải biết, vừa rồi hán đánh bại đầu kia Hỏa Diễm Lang Vương con non thời gian, cũng là vận dụng linh khí sử dụng Nhật Hà Thăng Long Thối. Bất quá này kỳ quái nam tử, nhưng vẹn vẹn là không hề đẹp để một quyền, liền đem một con một cấp đỉnh cấp yêu thú, Hỏa Diễm Lang cho tạt ngắt, này lực bộc phát lượng quả thực là cực kỳ cường hãn.

Bầy sói thấy một người đồng bạn bị đánh bại, không chỉ không có một chút nào e ngại, trái lại cùng nhau tiến lên, này chính là bầy sói ý chí. Rất nhanh liền lại có mấy con Hỏa Diễm Lang, hướng về Diệp Phong hai người nỗ lực mà tới. Bất quá, mỗi khi những ngọn lửa này lang vọt tới thời gian, cái kia kỳ quái nam tử tổng hội đập bước tiến lên, việc nghĩa chẳng từ nan che ở Diệp Phong trước mặt, liên tục vung ra mấy đạo nắm đấm, bằng vào mượn quyền phong liền đem những Hỏa Diễm Lang kia bức lui.

Tình cảnh này để Diệp Phong càng kính nể không thôi, không có sử dụng chút nào linh khí, chính là có thể nắm giữ bức này sức mạnh, có thể tưởng tượng này kỳ quái nam tử, đang không có tinh thần thất thường thời gian, nên sẽ có này cường đại cỡ nào!

"Tê..." Ngay khi Diệp Phong than thở này kỳ quái nam tử thực lực thời gian, một con Hỏa Diễm Lang bị đánh lui sau khi, trái lại càng thêm cấp tiến lên, thừa dịp nam tử này không chú ý, lập tức nhào gần mà lên, sắc bén răng nanh sâu sắc xen vào bờ vai của hán trong bấp thập, máu tươi nhất thời từ bờ vai của hán tuôn ra mà xuống, thấm ướt quần áo.

Diệp Phong nhìn cái kia vai bị ngọn lửa lang một cái cắn vào kỳ quái nam tử, bỗng nhiên ngừng ra, căn vội vàng tiến lên bàn chân bỗng nhiên hướng về ngọn lửa kia lang trên người đá tới, nhất thời, đem con này lang từ đại hán trên người đập lăn xuống.

Diệp Phong phảng phất là nhìn thấy kỳ quái nam tử sắc mặt trở nên trắng xám không ít, lập tức đem đỡ lấy, lo lắng nói: "Người không quan trọng lắm chứ?"

Kỳ quái nam tử đây ra Diệp Phong, trong hai mắt tràn ngập quật cường vẻ mặt, mở miệng quát lạnh: "Diệp Phong, ta lệnh cho ngươi đi mau, đi thông báo những kia các tướng sĩ!"

Diệp Phong nhìn trước mặt kỳ quái nam tử hai con mắt, chẳng biết vì sao, phảng phất có thể rõ ràng cảm nhận được, người này ở đâu một trận đại chiến bên trong, chịu đựng đến chiến hữu từng cái từng cái ly biệt đau xót, cùng với đồng đảng tiếc hận hối hận. Hán tử loại cảm giác đó ở trong về đi qua thân, lắc đầu khẽ thở dài: "Nếu như không phải là bởi vì ta giết chết đầu kia Hỏa Diễm Lang Vương, cũng không sẽ chọc cho đến những phiền toái này, xem ra ta không thể bỏ lại hán a."

Diệp Phong buông ra này ngoan cố kỳ quái nam tử, nhìn phía những kia mắt nhìn chăm chăm bầy sói, mở miệng nói: "Tướng quân, ta đồng ý thể sống chết tùy tùng ngươi, ta sẽ không đi, vẫn là đồng thời nghiêng địch đi!"

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30:: Người điên tướng quân

"Tiểu tử... . Ngươi nói cái gì? Ta muốn ngươi đi, ngươi lại cãi lời ta, xưa nay không ai dám cãi lời ta." Kỳ quái nam tử, khi nghe thấy Diệp Phong câu nói này, cảm giác thấy hơi không thể tin tưởng nói. Hai mắt ửng hồng mơ hồ có chút ướt át. Hay là bởi vì, Diệp Phong câu kia "Tướng quân" mà để hán cảm thấy vui mừng, hay hoặc là là bởi vì Diệp Phong không biết cân nhắc cảm thấy thương tâm, nói chung để người không thể đoán được.

Diệp Phong nhìn cái kia nhào gần tới được một con Hỏa Diễm Lang, bàn chân trước một bước giơ lên, mang theo một đạo kinh phong đánh tới, đem con này muốn công kích ngọn lửa của chính mình lang, trong nháy mắt phát sinh một trận sói tru, lập tức chặt vật té xuống đất.

Nhìn giải quyết đi tạt kích Hỏa Diễm Lang, Diệp Phong lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm, bắt đầu dĩ đối với này trọng tình nghĩa kỳ quái nam nhân, an ủi: "Cái kia thật không tiện, ta sẽ không đi. Còn có, ta nghe những kia các tướng sĩ nói, bọn hán cũng đều sẽ không đi. Bọn hán nói rồi, có thể đi theo tướng quân phía sau của ngươi, là bọn hán một đời theo đuổi, có thể làm tướng quân mà chết, vậy thì là một loại vinh quang!"

Câu nói này, như chung cổ tiếng, chui vào kỳ quái nam tử trong tai, sau đó tại trong đầu của hắn không ngừng vang vọng lên, làm cho hắn tràn đầy chấn động, phảng phất mơ hồ có món đồ gì, đã sắp nếu muốn thông, thế nhưng là còn trước sau có chút không rõ không bạch.

Diệp Phong nhìn cái kia bởi vì vì là lời nói của chính mình, mà trở nên hơi tâm tình bất ổn người đàn ông trung niên, trong lòng không khỏi tràn đầy đồng tình, người này cũng là người trọng tình trọng nghĩa, dĩ vãng bởi vì nào đó một số chuyện mà để các tướng sĩ chết trận, bởi tính cách cố chấp nghĩ không ra, mới biến thành điên điên khùng khùng đáng ghét, hi vọng lần này lời an ủi, có thể làm cho hắn đổi diện đi tiêu tan!

"Gào!" Bầy sói tựa hồ là chờ hơi không kiên nhẫn, không ít nhìn như là tiên phong Hỏa Diễm Lang, đều là động thân tiến lên, chuẩn bị đối với Diệp Phong hai người tiến hành tập kích.

Trong rừng cây lại có không ít Hỏa Diễm Lang, lần lượt từ bên trong thoát ra, hướng về hai người bọn họ chậm rãi áp sát. Trầm thấp tiếng gầm không ngừng từ lang trong miệng truyền ra, liên miên không dứt trầm thấp âm thanh khiến người ta cảm thấy da đầu đều hơi tê tê. Diệp Phong bị vô số song đỏ như máu tràn ngập giết chóc hai mắt nhìn kỹ, giờ khắc này, trong lòng nhưng cũng bao nhiêu có chút sợ hãi.

Diệp Phong ánh mắt không được vết tích đảo qua, cái kia bởi vì vì là lời nói của chính mình mà trở nên tinh thần có chút thác loạn kỳ quái nam tử, sau đó đi tới hướng phía trước, nhìn những kia hùng hổ dọa người Hỏa Diễm Lang bầy, khóe miệng hiện lên một vết bất đắc dĩ nói: "Nếu cũng đã đi đến một bước này, như vậy ta cũng chỉ đành bảo vệ hắn."

Khi Diệp Phong thoạt sau khi nói xong, hắn trong tròng mắt tràn ngập thần sắc kiên định, khuôn mặt bỗng nhiên lạnh lùng hạ xuống, đồng bên trong xẹt qua hàn ý, thậm chí để những kia lấy tàn bạo xưng yêu thú, Hỏa Diễm Lang đều cảm nhận được một hơi khí lạnh, không ít vội vàng dừng bước.

Này kỳ quái nam nhân, đồng ý vì bảo vệ hắn mà hi sinh tính mạng, như vậy Diệp Phong cũng sẽ vững vàng nhớ kỹ ân tình. Mặc kệ, loại này hi sinh có hay không là bởi vì, này kỳ quái nam tử thần trí không rõ, vẫn là âm mưu. Nói chung đối xử tốt với hắn, Diệp Phong liền không dứt sẽ quên.

Tại Diệp Phong bên trái phương hướng cách đó không xa, một con hình thể tương đối khổng lồ Hỏa Diễm Lang, thật giống vẫn chưa bị hắn cái kia ánh mắt lạnh như băng kinh sợ. Đến gần rồi Diệp Phong sau khi, tứ chi trên mặt đất đạp xuống, toàn bộ thân thể bắn lên, hướng về hắn nộ trùng mà đi.

Diệp Phong nhìn ngọn lửa kia lang tốc thẳng vào mặt, khuôn mặt tất cả đều là hồ hững, hắn cũng không có né tránh, mà là tại đầu kia Hỏa Diễm Lang tới gần trước người thời gian, bàn chân bỗng nhiên giơ lên, hướng về cái kia đầu sói ném tới.

"Ầm!" Một tiếng vang trầm thấp truyền ra, Hỏa Diễm Lang chính là bị Diệp Phong một cước bắn trúng đầu, chặt vật suất rơi trên mặt đất, bất quá nhưng cũng là không chút nào thiệt thòi, hai trảo bên trên dính đầy máu tươi dòng máu, rõ ràng là Diệp Phong.

Hỏa Diễm Lang thực lực vốn là có thể so với, Linh Đồ Cảnh chín tầng cường giả, Diệp Phong nếu là lợi dụng kỹ xảo né tránh đi sự công kích của bọn họ, cái kia cũng chứng tỏ đối chiến ngược lại cũng đúng là có thể ứng phó. Bất quá, lập tức loại cục diện này, Diệp Phong nếu là tránh ra, như vậy phía sau hắn kỳ quái nam tử thì sẽ bị những này thành đàn yêu thú không hề bất ngờ xé nát. Nếu thêm không, Diệp Phong liền quyết định tuyệt không rời đi nơi này nửa bước.

Hỏa Diễm Lang môn nhìn Diệp Phong cũng không tính quá mạnh, chân nhỏ chỗ cũng là bởi vì vừa rồi đồng bạn công kích, mà bắt đầu không ngừng chảy máu lên, không ít cũng bắt đầu rục rã rục rịch. Tại chỉ chớp lát sau, bầy sói ở trong càn là mấy con, đột nhiên nhảy ra, hướng về Diệp Phong cấp tốc nỗ lực đi qua(quá khứ).

Thấy những kia trùng đâm tới Hỏa Diễm Lang, Diệp Phong nắm đầm đột nhiên nắm chặt, tại cái thứ nhất Hỏa Diễm Lang tới gần thời gian, nắm đầm giống như đạn pháo giống như phát sinh, trực tiếp đem đánh bay ra ngoài.

Tại đánh bay một con Hỏa Diễm Lang sau khi, Diệp Phong cũng không có dừng chút nào hiết, bàn chân bỗng nhiên tại trong không khí vẽ ra một vết sóng gợn, sau đó long hình chỉ tượng đột nhiên tái hiện ra, hung mãnh sóng linh khí, trực tiếp đem cái kia theo sát phía sau mà tới rồi mấy con Hỏa Diễm Lang, toàn bộ chấn động bay ra ngoài.

Diệp Phong nhìn cái kia bị chính mình đánh bay ra ngoài Hỏa Diễm Lang, hít sâu một hơi, khuôn mặt dĩ nhiên thêm ra mấy phần uể oải, hắn tràn thần cảm ứng một thoáng, trong cơ thể linh khí tồn trữ lượng, trong lòng không khỏi buồn bã ủ rũ. Thật đáng tiếc, dựa vào thực lực bây giờ của hắn cùng với linh khí dung lượng, căn bản là không có cách tại Hỏa Diễm Lang bầy liên tục công kích dưới tiếp tục chống đỡ, nói vậy trở lại mấy lần sóng chính là sẽ tới đạt sức cùng lực kiệt mức độ.

"Vừa rồi những thi thể này trong tay có đao, sớm biết liền đem kiểm lại đây dùng. Ai... Cũng không được, không có mặt trăng, coi như là có đao, ánh trăng mờ tung đao pháp cũng triển khai không được." Diệp Phong bỗng nhiên con mắt hơi chuyển động, làm như nghĩ tới điều gì, bất quá khi ánh mắt của hắn ở trên trời hơi đảo qua một chút sau khi, rất nhanh liền lại tiêu rơi mất trong lòng cái kia vô dụng ý nghĩ.

Nếu không có cách nào, vậy cũng cũng chỉ thật đi được tới đâu hay tới đó, Diệp Phong tâm muốn trở thành rác rưởi đoạn thời gian đó đều gắng vượt qua, hiện tại khó khăn lại toán chút gì. Nếu như ngay cả loại này cấp một, hai yêu thú, đều không thể chống đỡ được, còn hà đảm thành tựu Linh giới chỉ tôn cường giả, làm sao đi đánh bại đại lục bên trên tương tự với Dương Phách Đạo loại này rác rưởi.

Đem tất cả nghĩ tới rất rõ ràng, Diệp Phong sắc mặt trở nên kiên định hơn lên, hai con mắt giống như cái giếng sâu không có chút rung động nào, bình tĩnh thông dong đôi mắt cái kia không ngừng áp sát tới Hỏa Diễm Lang, thấp giọng lầm bầm nói: "Ta Diệp Phong hôm nay nếu như có thể tiếp tục chống đỡ, nhất định sẽ trở thành cường giả chí cao!"

Trong lòng hắn mang theo này cỗ niềm tin, nhìn cái kia bốn phía vội vàng xông đến Hỏa Diễm Lang, khóe miệng chậm rãi vẽ ra một đạo khinh bỉ phạm vi, liên phảng phất hắn đã đứng ở đỉnh điểm đường như, trước mặt những này yêu thú môn, căn bản chỉ là giun dế thôi.

Diệp Phong đứng tại chỗ, không ngừng cùng cái kia vội vàng xông đến Hóa Diễm Lang tranh đấu, thỉnh thoảng, quyền cước không ngừng múa lên, thỉnh thoảng tại truyền ra một đạo vang trầm âm thanh sau, sẽ có mấy con Hỏa Diễm Lang, bị đánh bay ngược ra ngoài...

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, một lúc lâu, Diệp Phong áo quần rách nát, thân thể đã đạt đến một cái sức cùng lực kiệt đỉnh điểm, nếu là không có ý chí kiên cường, e sợ đã sớm một con tài rơi xuống đất trên. Hắn mí mắt hơi rũ xuống, bàn chân đem một con Hỏa Diễm Lang đá bay sau khi, trong miệng thấp giọng lầm bầm nói: "Thứ hai mươi chín... Chín con."

Có nên nói hay không sau khi xong, Diệp Phong trên mặt hiện ra một vết thất vọng, dựa thực lực của hắn vén vén chỉ có thể đánh bại hai mươi chín đầu, thể lực cùng linh khí đều đã đến cạn kiệt, xem ra là không có cách nào gắng gượng chống đỡ xuống.

"Tiểu tử, ngươi liên linh sĩ cảnh đều không có, liên dám ở trước mặt ta sân uy phong?" Ngay khi hắn hết sức thất vọng thời gian, bỗng nhiên bên tai truyền đến một đạo trầm trầm tiếng nói, hắn quay đầu, chỉ thấy một tấm trần ngập tự tin khuôn mặt tươi cười đặt tại trước mặt, chính là cái kia kỳ quái nam tử.

"Tướng quân... Ngươi?" Diệp Phong nghe được câu nói này, nhìn trước mặt tấm này tươi cười rạng rỡ mặt, nhất thời sửng sốt, ấp a ấp úng mở miệng nói. Nam tử trước mặt khuôn mặt giờ khắc này mang theo một tia uy nghiêm, đã không có vừa rồi loại kia đôi tang khí tức, trần ngập phản chấn phồn thịnh, liên phảng phất sống lại.

"Diệp Phong, ngươi lui về phía sau, giao cho ta đi." Kỳ quái nam tử trực tiếp đi tới Diệp Phong trước người, mở miệng nói, nói xong không chậm trễ chút nào quay người sang, sắc bén hai mắt tại này từng cái Hỏa Diễm Lang trên người hơi đảo qua một chút, nhất thời, một luồng khí thế cường hãn tại hắn quanh thân tán ra.

Này cỗ khí thế cường hãn trong nháy mắt trần ngập ra, đem bao quát rừng cây nhỏ khu vực này bao phủ ở bên trong, bị tức thể bao vây ở Hỏa Diễm Lang, dồn dập cảm giác được một loại ý lạnh kéo tới, không khỏi đánh tới lạnh run. Mà hơi yếu lại trực tiếp mí mắt một phen, miệng sùi bọt mép hôn mê đi.

Tuy rằng luồng hơi thở này cũng không có hướng về phía sau lan tràn đi qua(quá khứ), nhưng là trạm sau lưng hắn Diệp Phong, nhưng cũng bị hắn thả ra ngoài kinh người khí tức cho quấy rầy ở, nguyên bản cũng đã lực kiệt thân thể, giờ khắc này cũng không tự chủ được run rẩy.

"Đã lâu không có triển khai thân thủ, trong khoảng thời gian ngắn có chút đặc ý vênh vao. Ha ha, Diệp Phong, ngươi không quan trọng lắm đi!" Kỳ quái nam tử phảng phất là nhận ra được Diệp Phong tình hình, nghiêng đầu đi quay về hắn khẽ mỉm cười, mở miệng nói.

Nghe vậy, Diệp Phong bỗng nhiên ngẩn ra, gât gât đầu, biểu thị cũng không lo ngại, thầm nghĩ trong lòng: "Nguồn sức mạnh này quả nhiên là linh khí bên ngoài, không nghĩ tới hắn lại là linh sư cảnh cường giả, không, có thể so với linh sư cảnh càng mạnh hơn!"

Trước đó còn tại học viện trên đỉnh núi, Dương Phách Đạo chính là sử dụng linh khí bên ngoài, bất quá khi đó cường độ linh khí, so với giờ khắc này hiển nhiên là phải kém trên không phải một đỉnh nửa điểm. Có thể trực tiếp bằng vào mượn linh khí, đem có thể so với yêu thú cấp hai Hỏa Diễm Lang, trực tiếp trấn áp hôn mê, có thể tưởng tượng này tới thiểu là tiếp cận Linh Vũ Cảnh thực lực.

Tại này cỗ cường hãn khí tức ở trong, trực giác nhạy cảm Hỏa Diễm Lang, đều là cảm nhận được không cách nào cùng với chống lại, dồn dập hướng về phía sau thối lui. Chỉ có một phần nhỏ, kiên trì đứng tại chỗ, như là đang đợi cái gì.

Lại quá không lâu sau đó, mặt đất đột nhiên bắt đầu run rẩy, rừng cây nơi sâu xa, hai đạo màu đỏ quý hóa đột nhiên hiện ra hiện ra, sau đó một con hình thể to lớn Hỏa Diễm Lang, đem bốn phía cây cối toàn bộ ép đoạn, đi tới bên dòng suối nhỏ, dữ tợn miệng lớn bên trong, một loạt bài giống như mũi dao hàm răng, bốc ra một đạo lạnh lẽo hàn mang.

"Xem ra này bày sức sinh là chuẩn bị liều mạng một trận chiến." Kỳ quái nam tử, nhìn cái kia huyết hai con mắt màu đỏ trần ngập nộ diễm Hỏa Diễm Lang Vương, nhàn nhạt mở miệng nói.

Nghe được câu nói này, sau lưng hắn Diệp Phong cũng là bất đắc dĩ thở dài một tiếng, Hỏa Diễm Lang tuy rằng thực lực cũng không tính quá mạnh mẽ. Bất quá đáng sợ là, chúng nó loại kia vượt quá tưởng tượng năng lực sinh sản, một cái bày sói, ở trong ít nhất sẽ có tiếp cận hơn ngàn con. Bực này sửa mặt, coi như là linh sư cảnh cường giả, đều chỉ được tạm thời tránh mũi nhọn.

Diệp Phong đem ngọn lửa này Lang Vương con non đánh giết, lại đã thương như vậy nhiều Hỏa Diễm Lang, xem ra Lang Vương là chuẩn bị đập nôi chìm thuyền liều chết đến cùng, cũng phải trừ hết cái này xâm phạm bày sói quyền uy người.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Linh Vũ Cảnh cường giả

"Diệp Phong, người đứng ở sau lưng ta là tốt rồi, những này tiểu yêu thú, ta vẫn là không để vào mắt." Kỳ quái nam tử phảng phất là biết Diệp Phong sẽ căng thẳng, an ủi.

Diệp Phong nghe được câu nói này, không khỏi có chút tắc lưỡi, này một đám Hỏa Diễm Lang, coi như là linh sư cảnh cường giả cũng không cách nào ứng đối, hẳn lại còn nói là tiểu yêu thú. Bất quá rất nhanh Diệp Phong liền cũng là rộng mở, bởi vì hắn giải đến, kỳ quái nam tử thực lực tuyệt đối là vượt qua linh sư, chỉ sợ là Linh Vũ Cảnh cường giả.

Tại Diệp Phong hai người đối diện, Hỏa Diễm Lang Vương đem dữ tợn miệng lớn chậm rãi đóng lại, sau đó phát sinh một trận trầm thấp tiếng ngáy, phảng phất là phát sinh một loại tín hiệu, bốn phía Hỏa Diễm Lang đều là đem miệng mở ra, nhắm ngay bị bên dòng suối một già một trẻ.

Nhìn lửa bày sói này tầm tư thế, Diệp Phong luôn cảm thấy có chút quen thuộc, chỉ chốc lát sau, bỗng nhiên ngẩn ra, cái này chẳng lẽ là muốn phun lửa. Cũng khó trách Diệp Phong sẽ cảm thấy sợ hãi, như vậy đông đảo Hỏa Diễm Lang vì cùng nhau, nếu là đồng thời chậm bắn ra hỏa diễm, như vậy nhiệt độ nhất định sẽ bỗng nhiên tăng lên trên, mà đến lúc đó e sợ ngay cả chạy trốn thời gian đều không có, trực tiếp sẽ bị này cỗ nhiệt độ cao dung hóa thành tro!

Quả nhiên, ngay khi Diệp Phong lo lắng liệu sẽ có có biến lửa đến thời gian, cái kia trong rừng cây Hỏa Diễm Lang, toàn bộ mở ra miệng lớn, tại chúng nó yết hầu bên trong, một đoàn nóng rực quả cầu lửa chậm rãi hình thành. Đông đảo Hỏa Diễm Lang trong miệng, toàn bộ bắn ra ánh lửa, đem mảnh này tối tăm địa phương, soi sáng cực kỳ sáng trưng, suối nước phản xạ chói quang, ở một bên trên vách đá hiển hiện ra gương nanh múa vuốt cái bóng.

"Cẩn thận ẩn núp." Kỳ quái nam tử khẽ quát một tiếng, Diệp Phong cũng đang hoảng trốn ở phía sau hắn, đối mặt loại này cường hãn thế tiến công, Diệp Phong cũng không muốn sinh cái gì anh hùng.

Hỏa Diễm Lang Vương ngửa mặt lên trời một trận gào thét, bốn phía Hỏa Diễm Lang dồn dập đem trong miệng quả cầu lửa xì ra, nhất thời từng cái từng cái giống như Hỏa Long hoá tuyến, hướng về cái kia kỳ quái nam tử vọt tới, nhiệt độ cao thậm chí đem mặt đất lục Khảo cho trong nháy mắt đốt cháy khét một nửa.

Nhìn vô số điều hoà tuyến bắn vọt tới, kỳ quái nam tử đối mặt này cỗ nhiệt độ nóng bỏng, khuôn mặt bên trên chỉ có hờ hững, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, ánh mắt rừng mình, quanh thân hình thành một đạo bình phong vô hình, những kia bay vọt mà đến hỏa lưu, đang đến gần hắn thời gian, toàn bộ bị bình phong chống đỡ cản lại. Mà thân ở với bình phong bên trong Diệp Phong cũng là chút nào không cảm giác được hỏa diễm nhiệt độ, lập tức lại là cả kinh nói: "Tướng quân, người đứng là Linh Vũ Cảnh cường giả a!"

Tu luyện linh khí một đường, phân chia cảnh giới trong lúc đó chênh lệch, ngoại trừ cơ bản sức mạnh ở ngoài, còn có đối với linh khí điều khiển độ thuần thực. Nếu như nói, linh sư cảnh, có thể mang linh khí tản ra, cho kẻ địch tạo thành áp bức. Như vậy Linh Vũ Cảnh cường giả, càng là có thể đem linh khí hóa thành thực chất, thích làm gì thì làm có thể tại bất kỳ một chỗ, hình thành một loại phòng ngự bình phong, để ngăn cản người khác công kích.

Kỳ quái nam tử nghe được câu nói này, cũng vén vén là khẽ mỉm cười, gật gật đầu, cũng không hề nói gì, như trước chống đỡ đạo kia linh khí ngưng bình phong, chống đỡ ở cái kia lửa nóng hùng hực xung kích, đem chính mình cùng Diệp Phong bảo vệ ở bên trong.

Hỏa Diễm Lang bày phun ra hỏa diễm, gần như kéo dài hơn mười phút, không ít Hỏa Diễm Lang giờ khắc này cũng là đèn cạn dầu, rơi vào không hòa có thể phun hoàn cảnh. Không ra đã lâu, cái kia hướng về kỳ quái nam tử cùng Diệp Phong, bốn phương tám hướng xung kích mà đi hỏa diễm, cũng từ từ suy giảm xuống.

Chờ đến hỏa diễm toàn bộ sau khi biến mất, bên dòng suối nhỏ một làn khói xanh, chậm rãi hướng về bầu trời kéo lên, hai đạo trọng chồng lên nhau bóng người, chậm rãi tại Hỏa Diễm Lang bày nhìn kỹ ở trong hiện lên đi ra, rõ ràng là Diệp Phong cùng cái kia kỳ quái nam tử.

Lang Vương thấy cảnh ấy, nhất thời phát sinh một trận bi phẫn tiếng gầm nhẹ, linh trí khá cao nó, giờ khắc này cũng coi như là rõ ràng, trước mặt nhân loại trung niên thực lực, không phải chúng nó loại này đẳng cấp có thể chống lại.

Nếu biết được không thể chống đối, Hỏa Diễm Lang Vương lần thứ hai phát sinh một tiếng trầm thấp gầm rú, ánh mắt cẩn thận nhìn người đàn ông trung niên, chính là chậm rãi hướng về rừng cây phía sau thoái lui, mà bày sói nhìn thấy thủ lĩnh lui về sau, cũng là hai đôi mắt hồng hai mắt, tràn ngập sự không cam lòng phẫn nộ lui về phía sau.

Kỳ quái nam tử nhìn những này chuẩn bị rút đi Hỏa Diễm Lang, cũng là không chuẩn bị chém tận giết tuyệt, hắn từng từng làm tướng quân mang đi qua ngàn vạn quân mã, nhìn thấy này bày sói hiệp đồng một lòng cùng tiến cùng lui đáng vẻ, cũng là thoáng tán thưởng, thậm chí có thể nhìn thấy dĩ vãng hắn quân đội cái bóng như thế.

"Tướng quân!" Vào thời khắc này, tại rừng cây một đầu khác, một trận tiếng rống to truyền đến. Cực cường sức gió đem những này chuẩn bị rời đi Hỏa Diễm Lang, toàn bộ chấn động đến mức vươn mình bay ngược ra ngoài, liền ngay cả ngọn lửa kia Lang Vương tại cơn gió thế này bên dưới, đều là thân hình thổi ra mây trắng xa, ép gãy rồi hơn mười viên đại thụ sau khi, lúc này mới dừng rơi xuống thân hình.

Trong rừng cây, một bóng người cấp tốc hướng về bên dòng suối tới rồi, trên đường đi chỉ cần là nhìn thấy Hỏa Diễm Lang, chính là một cước đem bổng nhiên đá bay, đối mặt Hỏa Diễm Lang như vậy không lộ hình thể, nhưng dường như đá vào một con không có bất kỳ phản kháng lực ấu trĩ giống như, vô cùng hơi hợt, người này vừa nhìn thực lực liền không tầm thường.

Người này một đường chạy vội, đi tới bên dòng suối nhỏ, nhìn thấy kỳ quái nam tử không có chuyện gì, trên mặt lo lắng lúc này mới hơi hoãn chút, sau

đó mục chỉ nhìn phía sau hấn Diệp Phong, xẹt qua một vết không quen hẳn ý, lạnh giọng chất vấn: "Người là người nào?"

Đột nhiên bị người dùng như vậy thái độ đối xử, Diệp Phong thực sự là cực kỳ không nói gì, trực tiếp đem cầu viện ánh mắt gửi cho kỳ quái nam tử. Tại nhìn thấy hấn gật gật đầu, Diệp Phong rốt cục đem sớm đã tới cực hạn thân thể thanh tỉnh lại, đặt móng mảnh ngời ở trên mặt đất, bấp bủi nơi tê dại bấp bủi, phảng phất là đang kháng nghị giống như không ngừng nhảy lên run rẩy.

Nhìn thấy Diệp Phong như thế xa lạ người không nói lời nào, này nhìn qua hấn là kỳ quái nam tử thuộc hạ thanh niên, vừa muốn lần thứ hai mở miệng chất vấn, nhưng là bị lập tức đánh gãy.

"Sở Huy, hấn là ân nhân cứu mạng của ta." Kỳ quái nam tử nhìn Sở Huy cái kia một mặt nghiêm túc đáng đáp, không khỏi tràn ngập cảm động, tay tùy ý chỉ chỉ, cười gượng giải thích.

Nghe vậy, Sở Huy hơi sững sờ, khuôn mặt trên nghiêm túc cũng không có thay đổi mấy may, hấn biết rồi tướng quân đã thần trí không rõ, tự nhiên là cho rằng nói đùa là hồ thoại.

Bất quá, khi Sở Huy mục chỉ nhìn kỳ quái nam tử, tầm kia cùng dĩ vãng có chút không giống khuôn mặt thời gian, lập tức không khỏi một trận kinh ngạc. Bởi vì hấn cảm nhận được hiện tại tướng quân khí chất, thật giống cùng dĩ vãng điên điên khùng khùng đáng đáp có chút không giống lên, hấn mang theo một tia nghi ngờ hỏi, muốn xác nhận mình một chút suy đoán.

"Mộ Dung tướng quân, người là nói vị thiếu niên này, là người ân nhân cứu mạng?"

"Đúng, như không phải là bởi vì tiểu huynh đệ này, chỉ sợ ta cả đời này cũng không nghĩ ra. Mà ta không nghĩ ra cũng chẳng có gì, quan trọng nhất chính là, ta lại đem người cũng kéo dài rơi xuống thủy, tại loại này địa phương quỷ quái theo ta cái người điên này." Mộ Dung tướng quân suy nghĩ một chút những năm này mơ hồ ký ức, không khỏi lại có chút tiếc nuối, sau đó nhìn Sở Huy mở miệng nói.

"Tướng quân, tính mạng của ta chính là ngài cứu, như không có ân cứu mạng của người cùng đề bạt, Sở Huy có thể nào có trở thành Linh Vũ Cảnh cường giả một ngày!" Sở Huy nghe được câu nói này, vô cùng kích động, nhất thời đan đầu gối "Phù phù" quỳ trên mặt đất, quay về Mộ Dung tướng quân mở miệng nói.

Bằng quan Diệp Phong nghe tới Sở Huy câu nói này, không khỏi bỗng nhiên ngẩn ra, càng là quay về Mộ Dung tướng quân thực lực, bắt đầu suy đoán không ngớt lên. Phải biết, Linh Vũ Cảnh cường giả có thể coi là phi thường ít ỏi tồn tại, bất kỳ một phe thế lực chỉ cần nắm giữ một tên Linh Vũ Cảnh cường giả, như vậy liền có thể không chút khách khí nói, đã nắm giữ phản kháng quốc gia tư bản.

Diệp Phong vị trí Lạc Xuyên Vương Quốc, đã biết Linh Vũ Cảnh cường giả số lượng cũng không vượt quá ba người, mà này Mộ Dung tướng quân thù hạ lại là Linh Vũ Cảnh cường giả, có thể tưởng tượng được thực lực của hấn, tất nhiên là tiếp cận Linh Vũ Cảnh đỉnh cao, hoặc là linh Vương cũng chưa chắc không thể!

"Ai. . . Nhớ lúc đầu tràng đại chiến kia, ta phương cường giả quả thực là địch quốc mấy lần, bằng vào khí thế phòng chừng liền có thể hù chết cái nhóm này Thử đấm tội phạm. Bất quá, nhưng bởi vì ta tự đại ngu xuẩn, dẫn đến những này tùy tùng cùng anh em tốt của ta toàn bộ chết trận." Mộ Dung tướng quân tiếc hận nói, nói xong lời cuối cùng song quyền đột nhiên nắm chặt, phần nộ tâm tình nương theo trong cơ thể linh khí tràn ra, để không khí dĩ nhiên mỏng manh không ít, không hổ là cường giả uy thế.

"Tướng quân, lúc này cũng không thể trách người, nếu không là cái kia yêu dị pháp sư chặn nuôi bức này quái vật, chúng ta cũng không thể khốn ngập nơi đây, chịu đến bức này trọng thương! Kỳ thực ta cũng là có hơn nửa trách nhiệm, nếu ta khi đó liền đột phá cấp bốn luyện hồn sư, bức này không gian cũng giữ không nổi chúng ta." Sở Huy nghe tướng quân này phát ra từ thật tâm ai thán, trong lòng cũng là tràn ngập thương cảm, tâm tình kích động hấn nắm đấm bỗng nhiên đánh trên mặt đất, mở miệng nói.

Lời ấy bốc lên, Diệp Phong lại là ngẩn ra, hôm nay hai người này quả thực là cho hấn quá nhiều kinh hi. Luyện hồn sư, khái niệm gì, vài hàng còn cấp bốn?

Luyện hồn sư là trên đại lục một loại phụ trợ nghề nghiệp, bọn hấn có thể dựa vào mạnh mẽ Linh Hồn Lực, luyện chế ra các loại đan dược, cùng với các loại dùng yêu thú chế tạo Hồn Khí. Tại chiến đấu cùng tu vi bên trên, đối với người tu luyện đều là có giúp đỡ cực lớn, điều này cũng tạo nên thân phận của bọn họ cao quý dĩ thường, bằng vào mụng luyện hồn sư thân phận chứng minh, liền có thể tại các nơi chịu đến cực cao đãi ngộ, bất kỳ quốc gia nào thế lực đều là đối với đồ xô tới.

Lạc Xuyên Vương Quốc lợi hại nhất luyện hồn sư, thù tịch luyện hồn sư cũng bất quá mới cấp ba sơ kỳ, mà Mộ Dung tướng quân một cái thù hạ, lại là cấp bốn luyện hồn sư!

"Được rồi, chuyện phiếm cũng không nói nhiều. Sở Huy, người mau cho ta xem một chút tiểu huynh đệ này thương thế." Mộ Dung tướng quân trầm ngâm chỉ chốc lát sau, lúc này mới hồi tưởng lại đã bị thương đã lâu Diệp Phong, lập tức mau nhanh quay về Sở Huy nói rằng.

Sở Huy nghe vậy, gật gật đầu, lập tức đi tới Diệp Phong bên người, thâm thúy hai mắt bắn ra một đạo vô hình sóng linh hồn, tại hấn quanh thân chậm rãi tra xét, không lâu qua đi, sắc mặt bình tĩnh mở miệng nói: "Cũng không lo ngại, một ít tiểu thương mà thôi, cho nó nuốt vào mấy hạt đan dược liền tốt."

Hấn nói, cũng ngón cái tay phải sờ sờ trên ngón tay nhẫn, nhất thời, một vết Lư Quang từ hấn nhẫn trên bay ra, ánh sáng rơi vào lòng bàn tay nơi, hóa thành một cái bình sứ màu trắng xuất hiện ở Diệp Phong trước mắt.

"Nhẫn không gian!" Diệp Phong nhìn Sở Huy trên ngón tay nhẫn, nhất thời sững sờ, loại này nhẫn có thể tồn trữ không có sự sống lực vật thể, bởi chỉ phí

đắt giá, trên thị trường hầu như là có thể gặp không thể cầu đồ vật, không nghĩ tới hẳn lại sẽ có. Bất quá, cũng khó trách, thân là cấp bốn luyện hồn sư, nắm giữ một chiếc không gian giới chỉ cũng không tính được ngạc nhiên sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32:: Phệ Thiên Yêu Trư

Sở Huy đem bình sứ trắng trực tiếp giao cho Diệp Phong, cũng mỉm cười mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ, trong này có mấy chục viên cấp hai thuốc chữa thương vật, chỉ cần không phải thương thế nghiêm trọng, bình thường loại này được hiệu sẽ có thể giúp giúp người phục hồi như cũ, hiện tại người ăn mau đi trên một viên đi."

Diệp Phong gật gật đầu, rất thẳng thắn đỡ lấy bình sứ trắng, sau đó đem nắp bình vạch trần, từ bên trong đạo nảy sinh mấy viên êm dịu đan dược, lập tức ném vào vào trong miệng, nuốt xuống.

Vừa đem đan dược nuốt vào, Diệp Phong chính là cảm giác được một luồng ấm áp ở trong người tản ra, hiển nhiên là đan dược hòa tan được lực phân tán đi ra ngoài, bất quá, mới vừa nuốt xuống thì có bức này cảm thụ, đan dược này hiệu quả hiện ra, so sánh với Thanh Long Thánh Hồn đều là không kém chút nào.

Đương nhiên, Diệp Phong thực lực cũng không thể phát huy ra Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh chân chính, dựa theo giai đoạn này sức khôi phục, này cấp hai đan dược là có thể cùng với một so sánh.

"Diệp Phong, đan dược này nhưng là Sở Huy tự mình luyện chế ra đến, thân thể người hẳn là rất nhanh sẽ có thể đủ tốt." Mộ Dung tướng quân đứng ở một bên, nhìn ngó trên mặt đất trên Diệp Phong, ý cười dịu dàng mở miệng nói.

Diệp Phong cũng không trả lời, mà là lẳng lặng ngồi ở trên mặt đất, bởi vì hắn cảm nhận được, theo chính mình thương thế trên người khép lại, khô cạn trong cơ thể có một loại đối với linh khí hết sức khát vọng, cái cảm giác này để trong lòng hắn cực kỳ vui sướng. Hiển nhiên, đây thực sự là đột phá dấu hiệu, Diệp Phong vội vàng ngồi xếp bằng, hai tay hướng trên đặt ở trên đầu gối, chậm rãi tiến hành hô hấp thổ nạp, bỗng nhiên từng sợi từng sợi linh khí, từ không khí bốn phía ở trong hiển hiện ra, sau đó chui vào mũi miệng của hắn bên trong.

Mà nhìn thấy Diệp Phong cái này mô dạng, Sở Huy cũng là đi tới một bên, cùng Mộ Dung giang cùng lẳng lặng chờ đợi. Làm cường giả bọn hắn, tự nhiên là rõ ràng Diệp Phong quanh thân sóng năng lượng dị thường, hiển nhiên là dấu hiệu muốn đột phá, đương nhiên sẽ không quá ý.

Diệp Phong miệng lớn hấp thu linh khí, trong cơ thể kinh mạch toàn bộ thông suốt ra, Thanh Long Thánh Hồn giờ khắc này cũng là từ từ sinh động lên, đem những kia hút vào trong cơ thể linh khí, toàn bộ chuyển hóa thành tinh khiết năng lượng. Tinh khiết linh khí theo quanh thân kinh mạch, khác nào hóa thành vô số điều dòng sông ở trong người hắn, không ngừng tìm, cái kia Linh Đồ Cảnh tầng thứ chín bình phong.

Tại Diệp Phong ý thức dưới sự khống chế, trải qua nỗ lực xung kích, rốt cục một luồng hùng hồn năng lượng, tại hắn quanh thân tản ra, Diệp Phong khí thể trong lúc mơ hồ, có vẻ hơi càng cường hãn hơn lên. Hắn đã đột phá đến Linh Đồ Cảnh chín tầng sơ kỳ.

Thâm thổ một ngụm trọc khí, Diệp Phong từ tu luyện trạng thái bên trong dừng lại, mở hai mắt ra, nhìn trước mặt hai người, còn chưa mở miệng nói chuyện, nhưng là bị Mộ Dung tướng quân trước một bước cướp mở miệng trước nói: "Chúc mừng người, ha ha. Đi thôi, trước tiên đi chỗ chúng ta ở ngồi một chút đi."

Diệp Phong gật gật đầu, cũng chưa đang nói cái gì, đi theo Mộ Dung tướng quân bên người, ba người cuối cùng từ bên dòng suối nhỏ rời đi, hướng về xa xa bước đi. . .

Sau một hồi lâu, một chỗ thung lũng trong huyết động, Diệp Phong cùng Mộ Dung tướng quân mấy người vì cùng nhau, lẫn nhau đàm luận cũng quen thuộc.

Nơi này và Diệp Phong trước đó đã từng nơi ở son động không giống, vách động bên trên khảm nạm chiếu sáng sử dụng nguyệt quang đá, đem nơi này chiếu sáng rực, trên mặt đất cực kỳ sạch sẽ, hiển nhiên là Sở Huy mỗi ngày tỉ mỉ quét tước sạch sẽ không thể tách rời. Hơn nữa ở trong động biên giới nơi, mỗi người có vài tờ giường, giường một bên còn có gửi y vật mộc quỹ, tuy rằng đơn sơ bất quá nhìn qua nhưng làm cho người ta một loại nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác, quả nhiên là quần đội người.

"Vậy nói như thế, Diệp Phong người rơi vào rồi vòng xoáy sau khi, liền tới đến nơi này? Điều này tựa hồ có chút không đúng lắm a." Mộ Dung tướng quân nghe Diệp Phong nói hẳn từ Lạc Xuyên Vương Quốc học viện đỉnh núi rơi xuống, chính là đi tới nơi địa phương này, không khỏi nghi hoặc nhún nhún lông mày, nhẹ nhàng trả lời.

Gật gật đầu, Diệp Phong lần thứ hai khẳng định một lần, lúc đó, hắn cũng nhớ tới rất rõ ràng, chính mình rơi vào cái kia vòng xoáy bên trong, chính là mất đi ý thức. Bất luận cỡ nào vận may, vậy cũng không thể vô duyên vô cớ xuất hiện tại một bụi cỏ nguyên trên còn sống, trong này quái lạ nhất định là có nguyên nhân.

"Phệ Thiên Yêu Trư, cái kia yêu nhân hiếm có : yêu thích không được, làm sao có khả năng sẽ đưa nó trực xuất đến dòng sông bên trong đi, hơn nữa, càng kỳ quái hơn chính là lại còn đi tới Lạc Xuyên Vương Quốc?" Sở Huy nghe vậy, cũng là cực kỳ kinh ngạc, nhìn Mộ Dung tướng quân tầm kia nét mặt già nua, trầm giọng nói.

"Nói chung khẳng định không có chuyện tốt, để Phệ Thiên Yêu Trư đi tới nơi này, nói vậy nhất định là tại kế hoạch một số hành động. Diệp Phong sở dĩ sẽ đi vào nơi này, chính là một cái ví dụ rất tốt." Mộ Dung tướng quân trầm ngâm chỉ chốc lát sau, nhìn Diệp Phong lắc đầu than thở.

"Mộ Dung tướng quân, Sở Huy đại ca, nơi này đến tột cùng là cái nào? Các người nói tới có thể làm cho ta cũng biết một ít sao?" Diệp Phong nhìn hai người này lăm băm lăm bầu nói chuyện, thực sự là có chút đau đầu, có chút không kiên nhẫn mở miệng nói.

"Chuyện này nói cho người cũng không sao, kỳ thực chúng ta hiện tại vị trí thế giới, cũng không phải nguyên lai Thiên Linh Đại Lục. Nơi này là cấp bốn yêu thú Phệ Thiên Yêu Trư sáng tạo đi ra dị không gian, chúng ta hiện tại vị trí sơn động, bao quát vừa rồi rừng cây, Hòa Diễm Lang các loại. . . Đầu là tồn tại tại Phệ Thiên Yêu Trư không gian bên trong." Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong, sau đó bắt đầu chậm rãi mà nói.

Nghe được những câu nói này, Diệp Phong quả thực kinh ngạc liền cảm đều sắp muốn rơi xuống trên mặt đất. Sáng tạo dị không gian, loại này trong truyền thuyết sự tình, hắn chỉ ở cổ lão sách trên đã từng từng nhìn thấy, phạm là tu vi đến linh tôn cảnh cường giả, liền có thể thoát ly hiện thực không gian ràng buộc, sáng tạo ra thuộc về mình dị không gian.

Bất quá, này nhóm cường giả đại lục bên trên rất ít không có mấy, căn bản rất ít người có thể tận mắt thấy. Vì lẽ đó những cường giả này có thể tại không gian xuyên toa, cũng phần lớn chỉ là sách vở trên viết, bao quát Diệp Phong ở bên trong người bình thường, đều cũng chỉ cho rằng là khoắc lác thôi, dù sao không có ai tự mình từng trải qua.

Ánh mắt của hắn vì ngưng, tại xác nhận trước mặt Mộ Dung tướng quân cũng không giống như là tại lừa gạt mình thời gian, như hiểu mà không hiểu gật gật đầu, tiếp tục nghe hắn giảng xuống.

"Phệ Thiên Yêu Trư loại này yêu thú, bên trong đất trời cực kỳ hiếm thấy, kế thừa viễn cổ hoang thú mạnh mẽ huyết thống, ở tại lúc mới sinh ra, chính là cấp bốn thực lực, sau đó còn có thể tiếp tục tiến hóa mãi đến tận đỉnh điểm. Nhưng mà, loại này yêu thú cũng không có bất kỳ chiến đấu nào năng lực, chúng nó chỉ có thể tại dị không gian cùng hiện thực không gian xuyên tới xuyên lui. Nguyên nhân chính là này như vậy, bọn hắn mới đáng sợ. Trước đó có một yêu nhân, chính là lợi dụng phệ thiên yêu thú mạnh mẽ lực lượng không gian, đem ta chờ phong tỏa trong , cùng trước đó từ lâu chờ tại không gian bên trong phần đông mạnh mẽ bao nhiêu dị chủng yêu thú tranh đấu. Kết quả bởi tại yêu thú số lượng dưới áp chế, ta phương quân đội thảm bại, cũng chỉ có ta cùng Sở Huy còn sống. Nói trắng ra, loại này yêu thú, thì tương đương với một cái nắm giữ linh trí đi động không gian, nó có thể mang hết thấy vật thể, thu nạp nhập trong cơ thể phong khóa lại."

"Lẽ nào không có cách nào đi ra ngoài sao?" Diệp Phong bỗng nhiên đứng dậy, nghe được tin tức này, hắn vạn phần kinh ngạc, lần thứ hai nắm giữ thiên phú cùng thực lực, hắn cũng không muốn chờ tại nơi như thế này, liền như vậy không hề có mục đích sống tiếp. Huống hồ, Dương Phách Đạo đám người kia đề tiện vô liêm sỉ mưu hại hắn tướng còn không toán, Diệp Phong có thể nào cam tâm.

Làm như nhìn ra Diệp Phong căng thẳng, Mộ Dung tướng quân khẽ mỉm cười, bình thần nói: "Diệp Phong, người đừng vội, hãy nghe ta nói hết. Dị không gian dựa vào vũ lực, là hoàn toàn không có cách nào đi ra ngoài. Muốn muốn đi ra ngoài chỉ có hai cái biện pháp, thứ nhất là nắm giữ linh tôn cảnh thực lực, trực tiếp đem không gian xé rách. Loại thứ hai, chính là dựa vào mạnh mẽ Linh Hồn Lực, tìm tới không gian ở trong khe hở, vừa rồi có thể trốn ra."

"Nói như vậy, Sở Huy đại ca, người. . ." Diệp Phong nghe được có thể dựa vào Linh Hồn Lực đi ra ngoài, lúc này mới chậm rãi bình phục tâm tình. Đối mặt hai vị cường giả chí cao, hắn biểu thị lung tung nở nụ cười, chậm rãi ngồi xuống, sau đó đem ánh mắt mong chờ tìm đến phía Sở Huy, hỏi.

"Ân, này phệ thiên yêu thú tuy rằng có thể sáng tạo ra không gian, bất quá nhưng cũng chỉ là cấp bốn không gian trình độ thôi. Ta bây giờ cũng là đột phá đến cấp bốn luyện hồn sư, chỉ cần tướng quân mở miệng, nói đi là có thể đi rồi." Sở Huy tự tin nở nụ cười, mở miệng nói.

Lúc trước, Sở Huy hồn lực không đủ, hơn nữa Mộ Dung tướng quân cũng là điên điên khùng khùng, lúc này mới lưu lại nơi này trong không gian. Mỗi ngày, lấy săn giết chút yêu thú lót dạ sống tiếp, đi qua cũng là dị thường đơn điệu. Bất quá cũng may loại này đơn điệu tháng ngày, cũng là để Sở Huy có lượng lớn luyện tập hồn lực thời gian, lại bị nhốt lại sắp tới bảy, tám trong năm, hồn lực từng ngày từng ngày dần trưởng, đến cấp bốn luyện hồn sư trình độ.

Hôm nay, Mộ Dung tướng quân rốt cục tỉnh lại lên, Sở Huy cũng là không cần đợi thêm, là thời điểm nên đi ra ngoài.

"Không nghĩ tới, không gian lại còn có đẳng cấp phân chia?" Diệp Phong có chút tò mò hỏi.

Sở Huy cười nói: "Ân, ta trước đó còn tại cấp ba luyện hồn sư trình độ thời điểm, đối với này Phệ Thiên Yêu Trư sáng tạo không gian, cũng là hoàn toàn không có cách nào. Bất quá cũng may, yêu thú trưởng thành rất chậm, những năm này này không gian vẫn là như trước duy trì tại cấp bốn trình độ. Vì lẽ đó, ta cũng là có thể tìm ra này không gian ở trong vết nứt, đem mở rộng, để chúng ta đi ra ngoài."

Diệp Phong gật gật đầu, hiểu rõ đến làm sao đi ra ngoài, hắn quay đầu nhìn Mộ Dung tướng quân, mở miệng nói: "Tướng quân, vậy chúng ta kịp lúc đi ra ngoài đi."

"Diệp Phong, ngươi có việc gấp sao?" Mộ Dung tướng quân cười nói.

"Ân, xem như là có chút việc tư không có giải quyết, ta nhất định phải mau chóng trở nên mạnh mẽ." Diệp Phong gật gật đầu, đầu chậm rãi buông xuống, nửa năm sau chính là học viện thi đấu, hẳn hy vọng có thể tại nửa năm sau, một lần nữa trở lại học viện, tài nghệ trấn áp quần hùng cũng đem Dương Phách Đạo tên khốn kiếp này cho chọc thủng!

"Diệp Phong, ngươi không cần lo lắng. Không gian này Sở Huy nếu nói có thể đi ra ngoài, như vậy tự nhiên là bao ở trên người hắn. Nếu như ngươi muốn trở nên mạnh mẽ, nơi này yêu thú cũng là rất nhiều, ta chỉ điểm ngươi tu luyện, e sợ có thể so với ngươi ở bên ngoài một thân một mình cường hơn trăm lần!" Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong cười nói, làm vượt qua Linh Vũ Cảnh cường giả hắn, tại dĩ vãng chính là khá là ngông cuồng, tuy rằng năm tháng tôi luyện, để hắn ít đi như vậy một ít tự đại, bất quá nhưng vẫn là cực kỳ kiệt ngạo cùng dũng cảm.

"Tướng quân, là thật sao!" Diệp Phong hơi sững sờ, sau đó nhìn Mộ Dung tướng quân, lập tức đứng lên, lùi lại mấy bước, thành khẩn bái tạ nói. Bây giờ hắn xác thực là một thân một mình, cũng không có bất kỳ người nào giáo dục cùng chỉ điểm, hoàn toàn là dựa vào Thanh Long Thánh Hồn cái kia biến thái sức khôi phục, tại lần lượt từ vòng biên cảnh bên trong chậm rãi trưởng thành, nếu như có thể có thể lương sư chỉ đạo, nói vậy chẳng mấy chốc sẽ có bay vọt tăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33:: Thiên giai Linh Kỹ

"Đương nhiên có thể, như không phải là bởi vì ngươi, chỉ sợ ta cả đời này đều sẽ quấy nhiễu tại mấy năm trước sự tình, điên điên khùng khùng sống tiếp." Mộ Dung tướng quân mang theo ánh mắt cảm kích nhìn Diệp Phong, cười nói.

Diệp Phong ở đây thành khẩn gật gật đầu, liền cũng là không nói thêm nữa, có thể rất nhanh tốc trở nên mạnh mẽ, hẳn đương nhiên sẽ không có cái gì chối từ.

Trong hang núi, ba người không ngừng sương trò chuyện, thời gian trôi qua rất nhanh, tuy rằng sắc trời bên ngoài trước sau như một. Thế nhưng bên trong động Diệp Phong ba người, trò chuyện trò chuyện cũng là cảm giác được một mẻ, cuối cùng từng người phân phối một cái giường giường, cũng là dần dần ngủ thiếp đi.

Không biết qua bao lâu, đợi được Diệp Phong cùng Mộ Dung tướng quân tỉnh lại thời gian, liền rất sớm rời giường, ra khỏi sơn động sau khi, không ngừng không nghĩ hướng về hôm qua bên dòng suối nhỏ chạy đi. . .

"Diệp Phong, vì báo đáp ngươi, ta muốn truyền dạy cho ngươi một môn Linh Kỹ." Mộ Dung tướng quân đi tới bên dòng suối, trầm mặc chỉ chốc lát sau, xoay người lại, quay về Diệp Phong mở miệng nói.

Diệp Phong nghe được câu này, trong lòng hơi hơi kích động, hắn chần chờ chỉ chốc lát sau, tràn ngập chờ mong nụ cười nhìn Mộ Dung tướng quân, gật gật đầu.

Hôm qua hắn liền trong lòng liền vẫn đang nghĩ, Mộ Dung tướng quân giáo dục chính mình tu luyện, có thể hay không truyền thụ cái gì mạnh mẽ Linh Kỹ. Kết quả, hôm nay cũng thật là giấc mơ trở thành sự thật, lại còn thật có Linh Kỹ học, lấy Mộ Dung tướng quân thực lực mạnh mẽ, như vậy dạy dỗ cho mình tất nhiên cũng là cực kỳ cường hãn.

"Cái môn này Linh Kỹ, là ta sở trường một trong những tuyệt chiêu, bất quá ngươi đối với sự giúp đỡ của ta thực sự là quá lớn, vì lẽ đó truyền cho ngươi thì cũng chẳng có gì." Mộ Dung tướng quân nhàn nhạt mở miệng nói, nói, hắn quay người sang đối mặt dòng suối nhỏ, ánh mắt nhìn chăm chú dòng suối đối diện một chỗ vách núi.

Diệp Phong nghe tới sở trường tuyệt kỹ, không khỏi tâm tình trở nên hơi trầm trọng lên, không nghĩ tới vị này Mộ Dung tướng quân như vậy dũng cảm, liền ngay cả mình mạnh nhất chiêu thức, đều đồng ý truyền thụ cho hắn, Diệp Phong trong lòng dù sao cũng hơi cảm kích.

"Thiên Giai Trung Phẩm: Thiên Cương Ấn!" Mộ Dung tướng quân nhìn chăm chú vách đá, hít sâu một hơi, chợt, song chương bỗng nhiên giờ lên, cánh tay vùng vẫy chỗ không khí trở nên hơi vẩn đục lên. Hắn linh khí cấp tốc lưu chuyển đến song chương trên, hướng về phía trước vách núi bỗng nhiên đầy đi, một luồng ánh sáng màu trắng hiện ra, vô hình hùng hồn năng lượng hướng về cái kia vách núi đánh tới.

Một trận nổ vang giống như nổ vang truyền ra, đại địa phát sinh một trận run rẩy, phía trước trở nên khói bụi cuộn cuộn lên. Diệp Phong chỉ cảm thấy lỗ tai có chút phong minh, có không ít hòn đá từ phía trước bụi mù ở trong, hướng hắn tung toé phóng tới, cũng may Mộ Dung tướng quân dùng linh khí bình phong bảo hộ được hắn, lúc này mới tránh khỏi bị đá vụn kích thương nguy hiểm.

Đang đợi được phía trước khói bụi tiêu tan sau khi, Diệp Phong hướng về phía trước vừa nhìn, khuôn mặt bên trên che kín kinh ngạc. Phía trước vách núi lại hóa thành một vùng bình địa, mênh mông vô bờ. Ở phía xa trên mặt đất, có không ít như bị đốt cháy khét vết tích, hiển nhiên là bị Thiên Cương Ân cái kia sức mạnh hùng hồn, bộc phát ra nhiệt độ cao đốt cháy.

"Thiên giai Linh Kỹ, đều là như thế cường sao." Diệp Phong khuôn mặt bên trên tất cả đều là kinh ngạc, bức này e sợ lực phá hoại, cứ việc sự thực bãi ở trước mắt, hẳn vẫn là khó có thể tin tưởng được đây là nhân loại có thể tạo thành. Trong truyền thuyết, những kia đến đỉnh cao cường giả trong lúc phát tay, chính là có thể gọi ra cảnh tượng kì dị trong trời đất, hủy diệt núi sông.

Không nghĩ tới, hôm nay Diệp Phong lại có thể có thể nhìn thấy, dù sao, những này quy mô lớn tuyệt chiêu tại trong ngày thường, sẽ không dễ dàng sử dụng, cũng chỉ có đế quốc cùng đế quốc trong lúc đó chiến đấu, có thể thấy được một lần, mặc dù như thế vậy cũng phải là tiên tuyến chiến sĩ vừa rồi có thể nhìn một lần cho thỏa.

Trên đại lục không ít tầng dưới chót người tu luyện, đều là không có xem qua lực phá hoại mạnh mẽ công kích, Diệp Phong mới bắt quá là Linh Đồ Cảnh phải lấy thấy, xem như là khá là may mắn.

"Diệp Phong, ta vừa rồi sử dụng năm phần mười thực lực, mới đến hiệu quả như thế này. Người nếu muốn đạt đến trình độ như thế này, e sợ vẫn còn có chút khó khăn. Bất quá coi như không đạt tới hiệu quả như thế này, cùng đối địch chiến thời gian, phát huy được thực lực cũng không kém." Mộ Dung tướng quân thu hồi công kích tư thế, sau đó xoay người lại, chính là nhìn thấy Diệp Phong cái kia một mặt kinh ngạc đáng đáp, cười trừ nói.

Diệp Phong từ kinh ngạc ở trong về đi qua thần, gật gật đầu, đối với Mộ Dung tướng quân, cái kia "Không kém" hai chữ hết sức không nói gì. Đại lục bên trên, bình thường phổ biến Linh Kỹ đẳng cấp, đại thể chỉ ở nhân cấp, Địa giai.

Mà thiên giai, người bình thường căn bản thấy đều không thể nhìn thấy, tuy rằng chỉ kém một chữ, bất quá nhưng là có rất lớn khoảng cách. Nếu không có là mạnh mẽ bao hàm thâm hậu tổng phải, hoặc là truyền thừa mấy ngàn năm đại đế quốc, bằng không căn bản không thể nắm giữ.

Thiên giai Linh Kỹ, cũng đã đầy đủ biến thái, hướng chi vẫn là trung phẩm cấp bậc. Bất quá Mộ Dung tướng quân là kiến thức rộng rãi, nói chuyện hơi hợt cũng là phù hợp đạo lý.

Diệp Phong muốn đến nơi này, có chút cảm giác mình là kém kiến thức, tự giễu khẽ lắc đầu. Hắn trầm ngâm chỉ chốc lát sau, nuốt ngụm nước bọt, không khỏi quay về Mộ Dung tướng quân thân phận, nổi lên rất lớn hứng thú, hỏi: "Mộ Dung tướng quân, ta có chút ngạc nhiên, thực lực của ngài đến tột cùng là tại Linh Vũ Cảnh mấy tầng a?"

"Ta thực lực trước mắt cũng chỉ là dừng lại tại linh Vương cảnh chín tầng mà thôi, những năm này, ta làm lỡ quá nhiều thời gian." Mộ Dung tướng quân nghe vậy, lắc lắc đầu, phảng phất có một chút không vui nói.

Này năm chữ vừa ra, Diệp Phong quả thực là trong nháy mắt đại ra, hắn lớn như vậy gặp người lợi hại nhất, cũng chính là ngoại viện viện trưởng đại nhân, thực lực của hắn tại linh sư cảnh chín tầng. Tầng thứ này, tương đương với chỉ nửa bước bước vào Linh Vũ Cảnh, lúc trước Diệp Phong cảm giác rất khó vượt qua, đối với cái kia thần bí ngoại viện viện trưởng càng là cực kỳ kính nể, nhưng là, hôm nay người trước mặt lại là chỉ nửa bước bước vào linh tông cảnh cường giả.

Linh Vương cường giả coi như là tại thiên phong đế quốc, cũng đều thuộc về hàng đầu tồn tại, chớ nói chi là chỉ nửa bước đã bước vào linh tông cảnh người, thực lực và uy vọng căn bản không thể nghi ngờ. Mà Diệp Phong chỉ là một cái lệ thuộc vào thiên phong đế quốc tiểu quốc nhà, Lạc Xuyên Vương Quốc con dân mà thôi, đối với loại này cường giả trong truyền thuyết, càng là còn như thần linh giống như sùng bái.

Diệp Phong nhú nhú mày, hắn coi chính mình dựa vào thiên phú, đi tới chỗ nào đều là bị người chú ý. Bất quá, hiện tại tận mắt nhìn thấy mặt trước vị này cường đại nam nhân đáng sợ, lại còn nói làm lỡ thời gian quá nhiều, bất quá là linh Vương cảnh mà thôi, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc.

Mặc dù là kinh ngạc, thế nhưng Diệp Phong nhưng đầu chỉ sục sôi lên, cười nói: "Không nghĩ tới tướng quân người lợi hại như vậy, cùng người so với, hiện tại ta cái gì cũng không phải. Bất quá, ta tin tưởng ta một ngày nào đó, có thể đến người thực lực như vậy, thậm chí vượt qua người."

"Ha ha, có nhiệt tình chính là chuyện tốt, ta hy vọng có thể có một ngày như vậy." Mộ Dung tướng quân nhìn trước mặt, này cứu mình thiếu niên, khẽ mỉm cười. Từ tuổi này đến Linh Đồ Cảnh chín tầng, nhưng cũng cũng không tính là thiên tài chân chính, bất quá hắn đối với trước mặt thiếu niên, đều là có một loại đặc biệt hảo cảm cùng chờ mong, bởi vì hắn nhưng là đem mình lôi ra cảnh khốn khó quý nhân.

"Được rồi, ta đem chiêu này giao cho người đi." Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong, ngón tay hướng về hắn trên trán một chút (điểm), nhất thời, một vệt kim quang tại trên đầu ngón tay sạ hiện ra. Đợi được kim quang này biến mất sau khi, một luồng không lồ tin tức, thông qua ý niệm không chế theo đầu ngón tay, toàn bộ tràn vào Diệp Phong trong đầu.

Diệp Phong nhắm mắt lại, ở trong đầu chỉ thấy được, một loạt bài màu đen chữ nhỏ chính tề ngay sắp xếp đi ra, chính là ngày đó giai Linh Kỹ: Thiên Cương Ân khẩu quyết. Diệp Phong trải qua một quãng thời gian nghiên cứu cùng phỏng đoán, cũng coi như là bước đầu hiểu rõ đến, này Linh Kỹ nên làm gì triển khai, chỉ chốc lát sau, rộng mở mở hai mắt ra, đồng bên trong xẹt qua một vệt tinh mang.

Mộ Dung tướng quân chờ đợi hồi lâu, rốt cục nhìn thấy Diệp Phong mở hai mắt ra, mở miệng dò hỏi: "Thế nào? Học được, liền thử một chút đi. Bất quá ghi nhớ kỹ, nhất định phải thu lại chương pháp sức mạnh, dựa vào thực lực của người bây giờ e sợ sử dụng thiên giai Linh Kỹ, gánh nặng là cực kỳ lớn."

Diệp Phong gật gật đầu, vẫn chưa nói cái gì, trong lòng tràn đầy hưng phấn! Hắn nhìn dòng suối đối diện, cái kia đã hoàn toàn biến mất núi nhỏ, quay người sang đi tới một gốc cây đại thụ trước mặt.

Diệp Phong hít sâu một hơi, hoàn toàn không có đem Mộ Dung lời của tướng quân ký ở trong lòng, lâu bầu nói: "Thiên giai Linh Kỹ, lợi hại như vậy tuyệt diệu, ta không thể đánh vào. Nhất định không thể bảo lưu bất kỳ thực lực, ta muốn phát huy ra uy lực mạnh nhất."

Thâm nghĩ xong sau khi, Diệp Phong trong cơ thể linh khí bỗng nhiên sôi trào lên, trong đầu cái kia Thiên Cương Ấn khẩu quyết xẹt qua, theo bàn tay hấn gió lên, một luồng hùng hồn năng lượng tại nơi lòng bàn tay ngưng tụ.

"Thiên Cương Ấn!" Diệp Phong khẽ quát một tiếng, song chưởng hướng về trước mặt đại thụ, mang theo một luồng sức mạnh hùng hồn bỗng nhiên đánh tới, một trận kim hào quang màu trắng, từ nơi lòng bàn tay lỏng lách đi ra. Cái kia trước đó lòng bàn tay đụng vào thân cây, chính là tòi khô kéo xáo hóa thành một bãi tro bụi, mà đại thụ nửa người trên hướng về rừng cây nơi sâu xa bay đi, đập đứt mấy viên đại thụ.

Diệp Phong khẽ thở ra một hơi, nhìn phía xa cái kia đánh bay đại thụ, sau đó mang theo một chút không tin nhìn song chưởng, thở dài nói: "Ha ha, uy lực quả nhiên mạnh, ít nhất trong nháy mắt lực bộc phát, so sánh với Nhật Hà Thăng Long Thối đều là mạnh hơn mấy phần. Không hổ là thiên giai. . . Linh Kỹ a. . ."

Mà khi hấn thoại nói xong lời cuối cùng, chính là sắc mặt cứng đờ, trong cơ thể linh khí trong nháy mắt không còn sót lại chút gì, tầm mắt bỗng nhiên ảm đạm đi, hấn choáng váng đầu mục tuyến thân hình lão đảo lắc lắc, mắt thấy chính là muốn ngã sấp xuống. Rất hiển nhiên, này chính là Mộ Dung tướng quân nói tới gánh nặng, dựa vào Diệp Phong hiện tại bây giờ Linh Đồ Cảnh chín tầng, triển khai thiên giai Linh Kỹ còn dùng tận toàn thân khí lực, thực sự là có chút quá mức dính vào.

"Diệp Phong!" Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong lại nhanh muốn té xỉu xuống, bỗng nhiên sửng sò, không nghĩ tới tiểu tử này lại hoàn toàn không đem lời của mình để ở trong lòng, thực sự là cái quá ngông cuồng gia hỏa. Bất quá càng là ngông cuồng, Mộ Dung tướng quân nụ cười trên mặt nhưng là càng vui mừng lên, Diệp Phong tiểu tử này quả nhiên khác với tất cả mọi người!

. . .

Một lúc lâu, Diệp Phong ngón tay co rúm hai lần, rốt cục chậm rãi mở hai mắt ra, phát hiện tại trước mặt chính mình, có chút một khuôn mặt quen thuộc, chính là cái kia Mộ Dung tướng quân.

"Tướng quân, ta ngủ bao lâu?" Diệp Phong bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt một trận nhìn quét, lại phát hiện mình đang ngồi tại sơn động trên giường, có chút lo lắng mở miệng nói.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34:: Băng Viên yêu thú

Mộ Dung tướng quân sờ sờ cằm, sau đó ánh mắt liếc mắt một cái ngoài động, cái kia hàng cỏ bất biến sắc trời, bởi vì thực tại không có khái niệm thời gian, chỉ được nhủ nhủ nói: "Người ngủ cũng có chút canh giờ, đại khái một buổi tối đáng về chứ?"

"Ồ." Diệp Phong nghe vậy, gật gật đầu, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, xem ra cuối cùng cũng coi như không có làm lỡ thời gian, nếu như mê man một hai tháng, như vậy nhưng là cái được không đủ bù đắp cái mất. Tu luyện chính là tại nhất lúc còn trẻ mới có thể phát huy tốt nhất hiệu quả, vì lẽ đó người bình thường đều là tại lúc còn rất nhỏ bắt đầu chăm học khổ luyện, đánh được rồi căn cơ như vậy mới có thể quyết chí tiến lên.

"Tiểu tử ngươi, cũng thật là gan lớn, như không phải là bởi vì này Linh Kỹ cũng không có phản phệ hiệu quả. Bằng không ngươi này cái mạng nhỏ cũng là không còn." Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong, bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, có chút lo lắng oán trách nói.

Thiên giai Linh Kỹ uy lực nguyên bản chính là cực kỳ mạnh mẽ, người yếu triển khai ra đối với linh khí, đều là có nhất định phải cầu, nếu là không hơn nữa cẩn thận, đang sử dụng thời gian, bởi vì Linh Kỹ uy lực mạnh mẽ, đều có khả năng sẽ có phản phệ nguy hiểm.

"Mộ Dung tướng quân, trước tiên không nói nhiều, ta đến nhanh tu luyện mới được." Diệp Phong ở giường giường bên trên do dự chốc lát, lập tức có chút không thể chờ đợi được nữa, quay về Mộ Dung tướng quân mở miệng nói. Dù sao, thật vất vả mới học được thiên giai Linh Kỹ, hấn lập tức bức thiết muốn nghiên cứu luyện tập một thoáng, hy vọng có thể sớm ngày học được.

Nhìn Diệp Phong từ trên giường nhảy xuống, một bộ sinh long hoạt hổ dáng dấp, Mộ Dung tướng quân trên mặt hiện ra nụ cười xán lạn, bắt đắc dĩ lắc lắc đầu, sau đó tại đầu bên trong lấy ra một bình sứ trắng, ném cho hấn, mở miệng nói: "Diệp Phong đây là Hồi Khí Đan, ta còn có một số việc liên

không cùng người đi tới, ta đã đem Thiên Cương ấn hết thầy khẩu quyết truyền thụ cho người, người dựa theo mặt trên tu hành sẽ không có bất cứ vấn đề gì. Nhớ kỹ, lúc tu luyện, nhất định phải hết sức áp chế phát huy được sức mạnh, dựa vào người Linh Đồ Cảnh chín tầng bản lĩnh, cũng là khó có thể điều động. Nếu như tại bất tỉnh đi, ta nghĩ e sợ không ai có thể tại đưa người trở về."

Diệp Phong vững vàng đỡ lấy trang bị Hồi Khí Đan bình sứ trắng, đem những câu nói này vững vàng nhớ kỹ, quay về Mộ Dung tướng quân cười mỉa đồng ý, chợt liền không chậm trễ chút nào hướng về sơn động ở ngoài chạy đi. . .

Diệp Phong ra khỏi sơn động sau khi, chính là đi tới phương Bắc một chỗ tiểu phía trên ngọn núi, đường xá bên trong, hẳn không khỏi có chút cảm thán tuy rằng nơi này cũng không phải thế giới hiện thực, chỉ là Phệ Thiên Yêu Trư dị không gian. Bất quá nơi này và bên ngoài khác nhau ngược lại cũng đúng là không tính quá lớn, ngoại trừ không có ngày đêm thời gian khái niệm ở ngoài, còn lại đồ vật nhưng là không thiếu gì cả, thực sự là để hắn hơi kinh ngạc.

Diệp Phong đi tới núi nhỏ một chỗ tương đối rộng rãi trên đất bằng, ánh mắt tại chung quanh một trận nhìn quét, bỗng nhiên, dừng lại ở phía trước cách đó không xa một khối cao hơn một mét đá tảng, ánh mắt sáng lên, khẽ miệng xẹt qua một vết mỉm cười, hải lòng nói: "Cuối cùng cũng coi như là tìm tới một chỗ tốt."

Chọn xong tu luyện địa điểm, Diệp Phong chính là chậm rãi hướng về phía trước tảng đá đi đến, đi tới trước mặt nó, đầu tiên là làm một thoáng tu luyện trước đó hoạt động gân cốt, sau đó nhìn thẳng vào trước mặt tảng đá, trong cơ thể linh khí chậm rãi vận chuyển, hai tay chỗ từng luồng từng luồng hùng hồn sóng năng lượng phát sinh.

"Lần này, ngàn vạn không thể như lần trước như vậy khiến xuất toàn lực." Diệp Phong hai tay đặt ở nơi ngực, vẫn chưa trực tiếp triển khai Thiên Cương ấn, quay về tảng đá đánh tới. Mà là chậm rãi nhắm hai mắt lại, bắt đầu quan sát trong đầu thần bí kinh văn, lâm lâm nói.

Hắn hết sức đem trên hai cánh tay năng lượng áp chế lại, theo sau đầu Thiên Cương ấn khẩu quyết cấp tốc xẹt qua, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, hướng về tảng đá bỗng nhiên kích đánh tới.

Hùng hồn năng lượng từ Diệp Phong lòng bàn tay phát sinh, khi oanh kích ở trên tảng đá thời gian, phát sinh một trận vang trầm âm thanh, bất quá tảng đá vỡ vụn một mảnh cũng chưa từng xuất hiện, chỉ là tại tảng đá mặt trên lưu lại một chuồng ấn mà thôi.

Diệp Phong đem thực lực của chính mình áp chế đến một phần năm, vì lẽ đó coi như là vận dụng thiên giai Thiên Cương ấn, đều không thể phát huy ra hủy diệt đi tảng đá lực phá hoại. Bất quá, Thiên Cương ấn chia làm mười tầng, hiện nay Diệp Phong cũng vẹn vẹn là vừa tìm thấy đường mà thôi. Nếu như hắn có thể đem này Linh Kỹ, tu luyện tới năm tầng trung kỳ giai đoạn, như vậy coi như là một phần năm thực lực, cũng có thể đem tảng đá hoàn toàn nổ nát.

Một phần năm thực lực, hơn nữa tu luyện tới trung kỳ Thiên Cương ấn, chính là có thể tạo thành bức này thương tổn. Như vậy có thể tưởng tượng, nếu là Diệp Phong đem này Linh Kỹ luyện sẽ tới cảnh giới đại viên mãn, hơn nữa toàn thân thực lực phát huy mà ra. E sợ cũng có thể muốn Mộ Dung tướng quân như thế, đem một chỗ núi sông oanh biến thành tro bụi đi!

Diệp Phong biết rồi này Linh Kỹ cường hãn, trên mặt hiện ra vẻ vui thích, theo sau kế tục vận chuyển linh khí, hướng về trên tảng đá không ngừng kích đánh tới, từ từ hấp thụ kinh nghiệm, hướng về Thiên Cương ấn tầng thứ càng cao hơn xung kích.

Hồi lâu sau, núi nhỏ trên đất bằng, Diệp Phong thoáng cường tráng trên người, đối mặt tảng đá không ngừng vỗ tay, mỗi một lần công kích, đều sẽ phát sinh quát khẽ một tiếng tại khu vực này vang vọng mà lên. . .

Tu luyện tháng ngày, liền như vậy tiến hành rồi xuống, đón lấy đại khái thời gian mấy tháng, ngoại trừ Mộ Dung tướng quân giáo dục ở ngoài, Diệp Phong mỗi ngày cũng là một mình một cái đi tới tiểu phía trên ngọn núi tu luyện.

Đến nay mới thôi, Diệp Phong tiến bộ cũng là khá lớn, không chỉ có đem Thiên Cương ấn tu luyện tới tầng thứ ba, thậm chí còn đem nguyên bản Linh Đồ Cảnh chín tầng sơ kỳ thực lực, tăng cao đến đồ cảnh chín tầng đỉnh cao giai đoạn.

Thực lực tăng mạnh hẳn, mấy ngày gần đây càng là đặc biệt hăng say, mỗi lần đi ra ngoài tu luyện đợi được trở về thời gian, liền cả người vô cùng chật vật, bất quá tu luyện gian khổ đều là có báo lại, hắn chỉ cần một bước ngoặt, liền có thể thoát ly Linh Đồ Cảnh, đến cái kia toàn cảnh giới mới linh sĩ.

"Uống!" Diệp Phong sắc mặt bình tĩnh, đối mặt che kín chuồng ấn tảng đá, hít một hơi thật sâu, song chuồng kết ấn sau đó bỗng nhiên đầy ra, nhất thời, phát sinh một trận kịch liệt nổ vang âm thanh, trước mặt tảng đá ầm ầm nát tan, vỡ vụn hòn đá văng tứ phía.

Khoảng thời gian này tới nay thời gian dài được kích, loang loang lỗ lỗ tảng đá, rốt cục không chịu nổi. Tại Diệp Phong hung mãnh công kích bên dưới, hoàn toàn hóa thành nát tan.

Diệp Phong nhìn cái kia bị chính mình đánh nát tảng đá, hết sức thờ dài một hơi, thể lực đã hao không hẳn, cũng là đặt mộng ngồi ở trên mặt đất, thờ dốc khí thổ, nghỉ ngơi chỉ chốc lát sau, hắn từ trong túi móc ra một bình sứ trắng, từ bên trong đổ ra một viên êm dịu Hồi Khí Đan, không hề do dự ném vào vào trong miệng.

"Xem ra, muốn đến Linh Sĩ Cảnh, vẫn còn có chút khó khăn a." Diệp Phong đem Hồi Khí Đan nuốt vào, sau đó hết sức thờ dài một hơi, chính là nằm ở bụi cỏ trên.

Nếu như muốn dụng hết toàn lực, sử dụng Thiên Cương ấn sức mạnh, như vậy Diệp Phong thực lực của tự thân, ít nhất cần đạt đến Linh Sĩ Cảnh. Bởi vì chỉ có đến loại tầng thứ này, mới có thể đang tu luyện sau khi, rèn đúc cơ thể chính mình. Đang sử dụng Linh Kỹ thời gian, mới có thể chịu đựng ở thiên

giai Linh Kỹ mạnh mẽ uy lực, nếu như ngay cả tự thân trình độ cũng không đủ, như vậy coi như nắm giữ so với thiên giai mạnh hơn Linh Kỹ, vậy cũng chung quy là vô bổ.

Tuy rằng vẫn không có đột phá dấu hiệu, bất quá Diệp Phong nhưng xem như là thỏa mãn, bởi vì Thiên Cương ẩn ít nhất cũng là tu luyện tới tầng thứ ba. Lấy hẳn thực lực trước mắt, coi như là gặp phải vừa bước vào Linh Sĩ Cảnh cường giả, nói vậy đều có thể đấu một trận, vì lẽ đó cũng coi như là thu hoạch không nhỏ.

Diệp Phong nằm trên mặt đất trên, hơi hí mắt ra, nhìn bầu trời cái kia không chút nào sẽ di động đám mây, trong lòng thoáng nổi lên chút ừ rừ, mí mắt chậm rãi rũ xuống. Lâu dài tới nay tu luyện, bởi hẳn hà khắc, thật là tốt cừu không có buông lỏng một chút thân thể, lập tức, mới vừa để thân thể thanh tỉnh lại, dĩ nhiên liền không tự chủ được muốn khỏe mạnh ngủ trên như vậy vừa cảm giác.

"Àm!" Trên mặt đất bỗng nhiên một trận run rẩy, để mới vừa muốn đi vào trong giấc mộng Diệp Phong, bỗng nhiên ngăn ra, rộng mở mở hai mắt ra.

Đứng lên, Diệp Phong sắc mặt nghiêm túc hạ xuống, cảm thụ chấn động khởi nguồn, sau đó đưa mắt ngóng về nơi xa xăm. Ở phía xa, hẳn có thể lúc ẩn lúc hiện nhìn thấy, Sơn Phong rừng cây nơi sâu xa, phẳng phất là có cái gì tranh đấu, mà cái kia kịch liệt rung động hiển nhiên cũng là bởi vì cái kia tranh đấu gây ra đó.

"Có thể làm cho ngọn núi phát sinh chấn động, này hình thể e sợ có chút không lồ a!" Diệp Phong nhìn xa xa, trong miệng lầm bầm nói. Thông qua Mộ Dung tướng quân lần trước giới thiệu, Diệp Phong cũng coi như là biết, hiện nay vị trí với dị trong không gian, nhân loại cũng chỉ có Sở Huy, mình và Mộ Dung tướng quân ba người. Mà phía trước ầu ầu, hiển nhiên cùng nhân loại không quan hệ, nhất định là giữa yêu thú với nhau chiến đấu.

Diệp Phong ánh mắt vẫn ngóng nhìn cái kia xa xa rừng rậm, đứng tại chỗ do dự chốc lát, cuối cùng đang chuẩn bị trước đi xem xem đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Dựa vào năng lực hiện tại của hắn, chỉ cần không phải gặp phải cấp hai trở lên yêu thú, trên căn bản là không có bất kỳ vấn đề gì, vì lẽ đó ở phía xa bằng quan một thoáng cũng là không có nguy hiểm gì.

Diệp Phong nhanh chóng chui vào trong bụi rậm, dựa vào cây cỏ che giấu, không lâu sau đó, đi tới rừng rậm nơi sâu xa vị trí.

Ở phía trước của hắn, hình thể dài khoảng một trượng cả người mọc đầy màu xanh lam lông tơ Viên Hầu, đang bị mấy con màu vàng con báo vây nhốt, xem ra là chịu đến vây quét.

Này hai loại sinh vật, Diệp Phong cũng là nhận thức, màu vàng con báo là một cấp yêu thú cương nha báo, dựa vào thực lực của hắn muốn đối phó vẫn là dễ như ăn cháo. Còn cái kia màu xanh lam Viên Hầu, nhưng là để Diệp Phong có chút kinh ngạc, đây là cấp hai Băng Viên, tuy rằng tại cấp hai ở trong thực lực yếu kém, bất quá đối với Diệp Phong tới nói, vẫn có chút nhân vật mạnh mẽ khó có thể chống lại.

"Gào! !" Bốn con cương nha báo đem Băng Viên hoàn toàn vây nhốt, đồng phát xuất cảnh cáo tính tiếng gầm nhẹ, Sơn Phong vốn là thuộc về chúng nó lãnh địa, cái này ngoại lai Băng Viên dám tới nơi này xâm phạm, tự nhiên là không cho tha thứ.

Bốn con cương nha báo, nhìn cái kia hình thể lớn hơn tự thân vài lần Băng Viên, thân thể chậm rãi nằm rạp trên mặt đất, đầu lâu bên trên cương nha nhếch lên, nhắm ngay trước mặt quái vật khổng lồ, chỉ cần tình huống một có không đúng, chính là muốn khởi xướng tiến công.

Băng Viên bị hoàn toàn đóng kín, bất quá nhưng chưa có vẻ có một tia căng thẳng, đứng tại chỗ toàn lượn một vòng, sau đó hai con quả đấm to lớn, hướng về lồng ngực đánh hai lần, ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, chính là hướng về trong đó một con cương nha báo bên tập mà đi.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35:: Linh khí kết tinh

Băng Viên tốc độ cũng không tính quá nhanh, bất quá cái kia cổ sức mạnh mạnh mẽ, mang theo đi ra kinh phong, nhưng là để Cương Nha Báo có chút ngờ ngạc đứng ở tại chỗ, thân thể bị kinh phong ép hoàn toàn không có cách nào nhúc nhích!

Một tiếng vang trầm thấp truyền ra, Cương Nha Báo đầu, trực tiếp bị Băng Viên cường mà mạnh mẽ nắm đấm trong số mệnh, đầu lâu bên trên cương nha, trực tiếp vỡ vụn ra đến, thân thể cấp tốc bay ngược ra ngoài, tại đập đứt mấy viên cây cối sau khi, chặt vật lướt xuống trên đất, tại ven đường trên mặt đất lưu lại một đạo Huyết Ngân, ở phía xa ngừng lại.

Còn lại ba con Cương Nha Báo, nhìn thấy đồng bạn bị Băng Viên một quyền đánh bay, hầu như đã tính mạng như ngàn cân treo sợi tóc, cũng là trở nên

nổi giận lên, đồng thời hướng về nó lao nhanh mà đi, thế tất yếu thế đồng bạn bảo thù.

Băng Viên nhìn như mập mập thân thể cao lớn nhảy lên mà lên, sau đó màu đen bàn chân bỗng nhiên trên mặt đất đạp đi, một luồng sức mạnh huyền diệu tại không gian tản ra. Nó bốn phía, từng tầng từng tầng bỗng tuyết từ trên mặt đất hiện lên, hướng về cái kia ba con vượn vàng xông đến Cương Nha Bảo lan tràn đi qua(qua khứ). Tầng tầng cấp tốc tới gần, ba con Cương Nha Bảo, hầu như không có phản ứng chút nào, bàn chân cũng đã bị trên mặt đất cái kia hiện lên quái dị hàn băng cho hoàn toàn động lại.

Mà khi chúng nó đang bối rối găm rú thời gian, Băng Viên thân thể hướng về chúng nó lao nhanh mà đi, tới gần thời gian, thân thể cao lớn nhảy lên, sau đó dường như loại nhỏ như núi cao đè xuống, huyết nhục tung toé bay ngang, nhất thời liền đem này ba con hình thể khá nhỏ Cương Nha Bảo, hoàn toàn ép thành một bãi thịt nát.

"Hoàn toàn không phải là đối thủ." Nhìn cái kia bốn con Cương Nha Bảo, hầu như không có cho Băng Viên bất cứ thương tổn gì, chính là trực tiếp bị mất mạng, liền thân thể đều là chia năm xẻ bảy. Diệp Phong có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu, sau đó đứng ở bầu trời trên cây khô, liền ngay cả hô hấp đều là biến đến cẩn thận một chút lên, dù sao, đối mặt loại này yêu thú, hấn ứng phó lên đến vẫn còn có chút phiền phức, cũng không thể để Băng Viên phát hiện ra.

Băng Viên đem này bốn con Cương Nha Bảo giải quyết sau khi, ánh mắt cẩn thận tại bốn phía nhìn quét một vòng, tại phát hiện cũng không có nguy hiểm gì sau khi, tại tại chỗ do dự chốc lát, chính là hướng về trên đỉnh núi bước đi.

Nhìn thấy này Băng Viên lại vẫn không rời đi, trái lại hướng về phía trên đỉnh núi bước đi, trốn ở phía trên trên cây khô Diệp Phong, cũng là không khỏi có chút kỳ quái.

Bởi vì càng đi lên, Băng Viên khẳng định còn có thể gặp phải yêu thú khác công kích, dù sao yêu thú loại lãnh địa ý thức là cực cường.

Mà chưa bao giờ sẽ ở thâm sơn xuất hiện Băng Viên, mặc dù liễu lĩnh bị địch vây đánh nguy hiểm, cũng phải hướng về đỉnh núi chạy đi, chuyện này thực sự là không khiến người ta có chút ngạc nhiên.

Hiển nhiên, mặt trên là có cái gì đang hấp dẫn Băng Viên, đương nhiên thứ này cũng không phổ thông, bằng không sẽ không để cho bức này rất có linh trí yêu thú, liễu lĩnh nguy hiểm đến tính mạng đi tìm.

Diệp Phong ánh mắt sáng lên, yêu thú vốn là đối với thiên tài địa bảo có đặc biệt nhạy cảm nhận biết. Này Băng Viên muốn đi địa phương, nếu không là linh khí năng lượng cực kỳ nồng nặc sân bãi, như vậy liền có thể là khó gặp thảo dược sinh trưởng chỗ.

Nghĩ đến loại khả năng này, Diệp Phong nhìn cái kia Băng Viên đi xa bóng lưng, khóe miệng chậm rãi xet qua một vết cười xấu xa, cực kỳ cẩn thận tại trên cây nhảy lên, giống như linh hầu giống như mạnh mẽ cùng sau lưng Băng Viên, duy trì khoảng cách nhất định quan sát nó, không ngừng hướng về Sơn Phong trên đỉnh chạy đi.

Tuỳ từng Băng Viên đường xá bên trong, cũng may cũng không có yêu thú nào xuất hiện, một đường thẳng tới cũng coi như là thông.

Hồi lâu sau, Băng Viên rốt cục ở trên núi một nơi dừng bước, mà nhìn thấy phía trước cái kia màu trắng vượn lớn dừng lại, Diệp Phong cũng là ngừng lại ở thân cây bên trên, chậm rãi cúi xuống thân thể, cẩn thận quan sát nó nhất cử nhất động, chỉ lo tại trọng yếu bước ngoặt theo mắt rồi.

Băng Viên đứng tại chỗ, thân thể cao lớn hơi chuyển động, đem cái kia thoáng dữ tợn đầu lâu hướng về chung quanh đi vòng một vòng sau khi, phảng phất là biết được cũng không có người theo tới, lúc này mới thanh thần ổn định thừa thế xông lên nhảy vào phía trước cây cỏ dày đặc địa phương, không lộ thân hình lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Nhìn thấy cái kia to lớn thân thể một thoáng biến mất, Diệp Phong cũng là hơi sững sờ, bất quá ánh mắt của hấn hướng về cái kia Băng Viên biến mất chỗ nhìn lại, tại cây cỏ che lấp bên dưới, tuy rằng rất mơ hồ thể nhưng Diệp Phong nhưng lúc ẩn lúc hiện có thể nhìn thấy, tại cái kia cây cỏ che lấp phía sau, có một cái tương tự thâm u cửa động sào huyết.

Diệp Phong nhìn cửa động ở ngoài, cái kia bởi vì bị phong thổi đưa lên lục Kháo, đối với mình chứng kiến hang động càng là khẳng định mấy phần, sau đó trong lòng bỗng nhiên bốc lên một ý nghĩ, trong miệng lầm bầm nói: "Chẳng lẽ là cái gì bảo tàng lối vào?"

Lời nói xong, Diệp Phong nhìn cái kia Băng Viên đã đi vào hồi lâu, thấy bốn phía cũng là không có yêu thú nào, bắt đầu từ chỗ cao nhảy xuống, cẩn thận từng li từng tí một hướng về cái kia cửa động bước đi. Đi tới cái kia cây cỏ nồng nặc chỗ, Diệp Phong bước chân hơi lùi về sau, cẩn thận một chút cùng với tách ra một khoảng cách nhỏ, bàn tay chậm rãi giơ lên chọt hướng về cái kia cỏ dại đẩy đi.

Bàn tay kinh phong đem cỏ dại thổi ngã, Diệp Phong ánh mắt hướng về bên trong động nhìn tới, khi biết cũng không có cái gì Độc Xà độc trùng bên trong, lúc này mới đi vào.

"Này Băng Viên không biết đến tột cùng tại động này bên trong chỗ đó a?" Trong hang núi, Diệp Phong hướng về phía trước nắm tầm mắt tới tầm bên trong bước đi, bởi vì con mắt thấy không rõ lắm, vì lẽ đó hấn không ngừng lắng nghe bên trong động bất kỳ thanh âm gì, bao quát phong thanh đều là tỉ mỉ thu vào trong lòng, dù sao, loại này hắc ám nơi, nếu là cái gì mãnh thú đến cái đột nhiên thời cơ, khẳng định là không chiếm được bất kỳ chỗ tốt nào.

Tại triều trong hang núi đi rồi chốc lát, Diệp Phong dĩ nhiên phát hiện tại phía trước có một bó tia sáng chiếu xạ qua đến, mà nương theo này một bó tia sáng, từng sợi từng sợi đậm bạc năng lượng cũng là từ đằng xa bỗng nhiên tới.

Người dưới trong không khí bỗng nhiên năng lượng khí lưu, Diệp Phong cảm giác trong cơ thể một dòng nước nóng phun trào, điều này hiển nhiên là chất

lượng cực kỳ thuần khiết linh khí, chỉ có điều này cỗ linh khí bên trong dính lưu một tia cuồng bạo năng lượng, cũng không thích hợp nhân loại trực tiếp đem hút vào trong cơ thể, nhất định phải nhiều lần luyện hóa.

Bất quá đây đối với nắm giữ Thanh Long Thánh Hồn Diệp Phong tới nói, những linh khí này ở trong cuồng bạo năng lượng, liền có vẻ bé nhỏ không đáng kể. Ngay khi vừa rồi hấp thu này cuồng bạo linh khí nhập thể sau khi, trong cơ thể Thanh Long Thánh Hồn liền trực tiếp đem cái kia cuồng bạo loại trừ, chuyển hóa thành tinh khiết năng lượng bổ sung ở bên trong đan điền.

Diệp Phong âm thầm tắc lưỡi, này nhìn như mỏng manh linh khí bị hấp thu sau khi, tại kinh mạch vận quay một vòng, thân thể lại có một loại tăng cường biến hóa, xem ra phía trước quả nhiên là có thứ tốt.

Diệp Phong ném trái ngon ngọt, trong lòng chính là trở nên hưng phấn, bước chân càng là tăng nhanh hướng về cái kia chùm sáng phóng tới địa phương bước đi, không lâu sau đó, rốt cục đi tới điểm cuối.

Diệp Phong đi vào ánh sáng khởi nguồn nơi, nơi này là một chỗ nhà đá, tại bốn phía che kín một loại màu trắng tinh thể, những này tinh thể phân bố ở thạch thất các nơi tỏa ra mảnh liệt ánh sáng, thân tại trong nhà đá liền như cùng ở tại dưới ánh nắng chói chang.

"Ân, nơi này còn có cái vào miệng : lối vào." Diệp Phong ánh mắt tại này nhà đá quét mắt nhìn bốn phía, bỗng nhiên dừng lại ở bên trái, một hai mét cao cửa động dẫn tới nơi khác, xem ra bên kia cũng là có động thiên khác.

Không có quan bên kia lối vào, Diệp Phong ánh mắt chuyển đến nhà đá chính vị trí trung ương, ở nơi đó có một khối to bằng bàn tay màu đỏ thẫm tinh thể, tỏa ra một luồng nồng nặc sóng năng lượng, nguồn năng lượng này gọn sóng cùng Diệp Phong vừa rồi ở trong động đá lộ trình ngữi được giống nhau như đúc.

Diệp Phong thoáng hiếu kỳ, hướng về cái kia trung ương nơi đi tới, đến gần rồi cái kia màu đỏ tinh thể, đem nắm lên, màu đỏ tinh thể vào tay : bắt đầu ấm áp, mở lên đúng là thật thoải mái, liền dường như một cấp độ không đồng đều nhiệt bánh màn thầu.

"Cái này chẳng lẽ là linh khí kết tinh?" Diệp Phong thoáng nhận biết một thoáng, trong tay cái kia ấm áp màu đỏ thẫm tinh thể, bỗng nhiên ánh mắt sáng lên, thờ dài nói.

Linh khí kết tinh, tên như ý nghĩa linh khí ngưng tụ thành tinh hoa kết tinh, loại này tinh thể ngộ nhiệt thì sẽ hóa thành linh khí, bình thường đều là yêu thú tại sinh con trai trong lúc, do mẫu yêu thú quanh thân năng lượng dật lưu, ngưng tụ thành tinh hoa. Hơn nữa có thể ngưng tụ ra bậc này linh khí tinh hoa, yêu thú đẳng cấp ít nhất cũng là cấp bốn trở lên, vì lẽ đó, nơi này khẳng định không phải Băng Viên sào huyết, hẳn là nó phát hiện.

Diệp Phong nhìn khối này màu đỏ thẫm tinh thể, trong lòng khá là hưng phấn, tuy rằng trong đó cuồng bạo sức mạnh rất mạnh, bất quá nắm giữ Thanh Long Thánh Hồn hẳn rất xác định nếu như mình đem hấp thu, không chỉ không có bất kỳ phụ hiệu quả, nói không chắc có thể lập tức đột phá đến Linh Sĩ Cảnh.

"Hiện tại không phải chờ ra thời điểm." Diệp Phong thu lại nụ cười trên mặt, tự lẩm bẩm, con người chung quanh quanh quanh một thoáng, cấp tốc đem cái kia màu đỏ tinh thể bỏ vào trong túi.

"Tốt nhất đã chiếm được, tuy rằng những này cũng không sai. Bất quá trên thị trường đều có thể mua được, hiệu quả cũng là không đủ hiện ra vẫn là mặc kệ." Diệp Phong đem cái kia màu đỏ thẫm linh khí kết tinh thu cẩn thận, ánh mắt ở thạch thất bốn phía bày ra phát sáng màu trắng tinh thể đảo qua, lắc lắc đầu liền mất đi bất cứ hứng thú gì, sau đó cũng không chuẩn bị tại chỗ thị phi này dừng lại, xoay người chính là muốn rời khỏi.

Mà ngay khi Diệp Phong chuẩn bị rời đi thời gian, quả nhiên bên trái chệch vách tường nơi, một vệt màu trắng thân hình trong tay nâng một tảng đá khổng lồ, loạng choạng loạng choạng đi vào, chính là sớm một bước tiến vào mật động Băng Viên.

Khó cực tìm đến bảo khố, lại bị người xa lạ tới chơi, Băng Viên cái kia hung hãn khuôn mặt nhất thời trở nên dữ tợn lên, hai đôi tràn ngập nộ điểm con mắt, dường như muốn đem Diệp Phong đốt thành tro bụi, nó gầm lên giận dữ, trong tay hòn đá hướng về Diệp Phong bỗng nhiên ném tới.

Đá tảng mang theo một luồng kinh phong tốc thẳng vào mặt, Diệp Phong hơi sửng sốt, bước chân xoay một cái cấp tốc né tránh, phía sau ầm ầm một tiếng, linh khí tinh thể bị oanh phần cục đá vụn tung toé.

Diệp Phong đem công kích tách ra, có chút cảm tức cau mày hướng phía trước vừa nhìn, mà khi phát hiện hóa ra là đầu kia Băng Viên, trong nháy mắt trở nên hơi kinh ngạc, sau đó bước chân lùi về sau, trong lòng ngoài ngạc nhiên cẩn thận.

Cấp hai yêu thú dường như Linh Sĩ Cảnh cường giả bình thường mạnh mẽ, tuy rằng cùng Linh Đồ Cảnh chỉ là một cảnh giới chênh lệch, thế nhưng Diệp Phong vẫn là hoàn toàn ứng phó không được.

"Hồng!" Băng Viên hai đôi tròng mắt trong nháy mắt hóa thành đỏ như màu máu, thân hình bỗng nhiên hướng về Diệp Phong trùng va tới, to lớn bàn chân trên mặt đất mỗi một lần đạp động, sẽ khiến nhà đá chấn động một phen, thanh thể cực kỳ dọa người.

Cảm thụ mặt đất rung động, Diệp Phong thân hình miễn cưỡng đứng vững, sau đó ở đầu thân hình khổng lồ vọt tới chỉ khác, bàn chân mãnh đạp mặt đất, thả người chính là nhảy đến phía trên, tính chính xác Băng Viên vị trí, tầm tích thời gian ở phía trên đầu một giây, thân hình liền vội nhảy vào nhanh miệng tốc thoát đi.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36:: Linh Tinh tới tay

Băng Viên đầu bị giẫm sau khi, nhìn Diệp Phong vọt vào vào miệng : lồi vào, vẫn chưa vội vã đuổi theo, mà là ánh mắt tại chính giữa nhà đá nơi quét tới. Khi nó phát hiện cái kia màu đỏ tinh thể đã biến mất, giờ khắc này hoàn toàn rõ ràng là nhân loại kia cướp đoạt, nhất thời tức giận hai bàn chân, đột nhiên trên mặt đất giẫm đi, nổi giận quay về vào miệng : lồi vào rống to lên.

Thanh âm điếc tai nhức óc, từ bên trong thạch thất truyền ra tại tối tăm đi ra bên trong vang vọng mà lên. Diệp Phong thân ở với đi ra bên trong, cũng là bị lúc này Dâm Đăng không tiêu tan tiếng nói, đâm vào lỗ tai đau đớn.

Diệp Phong trong lòng càng là lo lắng lên, bước chân tăng nhanh hướng về ngoài động phóng đi, hiện nay đã hoàn toàn đắc tội rồi Băng Viên, e sợ yêu thú này rất nhanh sẽ là đuổi theo. Nếu như bị nó nắm lấy thoải, như vậy kết cục chính là trực tiếp trở thành mảnh vỡ.

Băng Viên lửa giận trong lòng vọt lên cao, này người lai lịch không rõ loại, không chỉ có cướp roi mắt bên trong động tốt nhất bảo vật, thậm chí tại giẫm đầu mình một thoáng, cái này khuất nhục nếu là không phát tiết đi ra, quả thực thể không vì là thú.

Nó gào thét sau khi xong, cũng là lập tức này sinh nhà đá, nhanh chóng hướng về phía trước phóng đi, đường xá bên trên không ngừng gào thét, thật giống là tại mệnh lệnh Diệp Phong dừng lại.

Diệp Phong cảm nhận được âm thanh càng ngày càng gần, trong cơ thể linh khí bỗng nhiên lưu chuyển lên, hướng về bên ngoài đi tới, mãi đến tận nhìn thấy phía trước tia sáng sau khi, trên mặt lo lắng lúc này mới ung dung chút.

Diệp Phong chặt vật chạy ra sơn động, ánh mắt hướng về bầu trời quét qua, chính là thả người nhảy một cái, nhảy lên một viên thân cây bên trên, sau đó cũng không chần chừ nữa lập tức hướng về xa xa bước đi.

Mà ngay khi Diệp Phong từ một thân cây nhảy lên mặt khác một viên thư thời gian, cửa động bỗng nhiên một tiếng nổ vang, Băng Viên cái kia thân thể to lớn, rốt cục là từ bên trong động xông tới đi ra. Mà khi nó mới ra đến, hai đôi huyết hai mắt màu đỏ, chính là hướng về xa xa quét qua, trực tiếp khóa chặt cái kia trên cây khô Diệp Phong, nghe rằng trợn mắt rống to đi theo.

"Ta sát!" Diệp Phong nhìn cái kia theo tới Băng Viên, cái trán lưu lại một tia mồ hôi lạnh, bàn chân cấp tốc tại thân cây đập xuống, liền gia tốc tại thụ cùng thụ trong lúc đó qua lại.

Băng Viên cũng không am hiểu tốc độ, tại Diệp Phong cấp tốc thoát đi bên dưới, khoảng cách của song phương cũng là chậm rãi kéo xa, mà này tâm tình làm cho Băng Viên vạn phần căng thẳng, lấy nó vẫn tính thông minh đầu óc, phi thường rõ ràng nếu như ở đây cùng ném, như vậy linh khí kết tinh liền vĩnh viễn từ trong tay bay đi.

Băng Viên nổi giận gầm lên một tiếng, nương theo sóng âm lan tràn, thấy lạnh cả người cũng là hướng về phía trước tán đi qua(quá khứ), tại hàn ý trải qua địa phương, cây cối toàn bộ hóa thành tượng băng, trở nên lờ lờ toả sáng.

P phía trước bọn tập Diệp Phong cũng là cảm giác được hàn ý áp sát, bất quá bởi lan tràn xu thế quá nhanh, cuối cùng hai chân vẫn bị này hàn ý dính lên, trong nháy mắt ở tại chân bao vây lên một tầng bông tuyết, thân hình đột nhiên đứng ở trên cây khô, bàn chân dường như mọc ra rễ giống như không thể động đậy.

Băng Viên nhìn tuyệt chiêu của chính mình đạt đến hiệu quả, thú mặt bên trên cũng là vung lên một tia dữ tợn về đắc ý, sau đó bước nhanh hướng về Diệp Phong chạy đi, đang đến gần hẳn ngừng lại thân cây bên, nắm nắm đột nhiên hướng thân cây đánh mạnh mà đi, nhất thời, liền đem chi đánh chặn ngang mà đứt.

Diệp Phong ngã tại trên mặt đất, hai chân bên trên bao trùm tầng băng, nhưng là không có bởi vì rơi xuống đất va chạm mà vỡ vụn, như trước chặt chẽ vững vàng bao vây, duy trì bị đông cứng kết trước đó tư thái.

Ngã trên mặt đất, Diệp Phong nhìn cái kia từ từ áp sát cao to thân hình, ngoại trừ ngoại tại lạnh giá ở ngoài, trong lòng cũng là không khỏi có chút rung mình, có thể tưởng tượng này Băng Viên hiện tại cho mình một cuộc chương, chỉ sợ cũng bị mất mạng.

Diệp Phong cũng không chuẩn bị ngồi chờ chết, tại đợi đến Băng Viên đã đến thời gian, linh khí cấp tốc phun trào đến hai chân bên trên, hồng mang tỏa ra mà ra, đem Nhật Hà Thăng Long Thối triển khai đến cực hạn, trong nháy mắt liền đem tầng băng hoàn toàn đập vỡ tan.

Mà đem tầng băng đập vỡ tan đồng thời, Diệp Phong bàn chân một luồng kinh phong đem vỡ nát khối băng bao vây, hướng về Băng Viên trên mặt tùy ý đi qua(quá khứ), đem Băng Viên muốn đưa hẳn vào chỗ chết động tác, hơi hơi trở ngại một thoáng.

"Thiên Cương Ân!" Diệp Phong bàn tay trên mặt đất vỗ một cái, thân hình chính là đứng thẳng lên, song chương nhanh chóng kết ấn, một luồng sức mạnh huyền diệu hình thành, lệ quát một tiếng, lòng bàn tay phát sinh một luồng khí thể cường hãn hướng về Băng Viên đập tới.

Uy mãnh khí thể phả vào mặt, Băng Viên xoa xoa con mắt sau khi, khuôn mặt cũng là thoáng co giật một thoáng. Bất quá, khi nó cảm nhận được này cổ cũng không phải là không cách nào chống đối thời gian, lập tức đem hai đôi rắn chắc hai tay che ở trước ngực, đem này cổ cường hãn năng lượng xung kích, hoàn toàn chống đỡ mà xuống.

Nhìn Băng Viên đem công kích chống đỡ đi, Diệp Phong vẫn chưa cảm giác được chút nào vô cùng kinh ngạc, Linh Đồ Cảnh thực lực, muốn chống lại cấp hai yêu thú, chênh lệch thực sự quá lớn, hân sờ sờ đầu bên trong linh khí kết tinh, liền lần thứ hai xoay người thoát đi.

Nhìn Diệp Phong muốn chạy trốn, Băng Viên hai đôi huyết hai mắt màu đỏ nhắm lại, không có trực tiếp đuổi tới, mà là đem song quyền đột nhiên nắm chặt, sau đó bỗng nhiên bắn trúng mặt đất, một luồng rung động gợn sóng hướng về phía trước truyền ra, Diệp Phong thân hình liền trở nên bất ổn lên.

Nhìn Diệp Phong thân hình lao đảo, Băng Viên lập tức không chậm trễ chút nào, lập tức trực vọt lên, muốn liền như vậy đánh chết.

Nhưng là khi Băng Viên mới vừa bước ra vài bước, bỗng nhiên tại bốn phía truyền đến một trận tiếng rít gào, để nó cảm giác kinh ngạc dừng rơi xuống bước chân, ánh mắt nhanh chóng tại bốn phía đảo qua.

Chỉ thấy bốn phía bụi cỏ một trận đong đưa, từng con màu vàng Cương Nha Báo, không ngừng phát sinh kêu rên tiếng gầm nhẹ chậm rãi mà đến, số lượng chi đại liên tiếp không ngừng tại bốn phía dừng hiện ra, có tới mấy trăm con.

Diệp Phong nhìn bức này trận thế cũng là có chút kinh ngạc, bất quá khi ánh mắt của hắn nhìn thấy Băng Viên trên người, bởi vì lúc trước cùng Cương Nha Báo chiến đấu, lưu lại máu tươi thời gian, nhất thời liền rõ ràng tất cả.

Quần cư yêu thú bình thường đều là rất lưu ý đồng bạn, mà khứu giác nhạy bén Cương Nha Báo biết rồi đồng bạn chết thảm, hơn nữa, còn tại nơi khác ngửi được quen thuộc mùi máu tanh, lập tức chính là triệu tập một đám tộc nhân đến đây báo thù.

Băng Viên nhìn bốn phía những kia ý đồ đến không quen Cương Nha Báo, trong lòng bao nhiêu cũng là có chút sợ hãi lên, dù sao, một con hai con đứng là có thể chớp nhoáng giết hết, bất quá bức này không lồ số lượng cùng nhau tiến lên, nhất định phải ăn thiệt lớn. Hướng hồ nơi này là Cương Nha Báo địa bàn, còn không biết có bao nhiêu đầu, chính đang hoá tốc tới rồi, ở chỗ này cứ tiếp tục chờ đợi chỉ sợ sẽ có tính mạng uy hiếp.

Bất quá khi Băng Viên xoay chuyển ánh mắt, dừng lại tại Diệp Phong trên người, nghĩ đến chính mình thật vất vả tìm đến mặt động, lại bị người xa lạ này phát hiện, cũng cướp đi trong đó vật quý giá nhất, lập tức liền tràn đầy căm tức, sau đó cũng là không suy nghĩ thêm quá nhiều, bay thẳng đến Diệp Phong nhào tới.

Băng Viên là muốn lấy tốc độ nhanh nhất, đem Diệp Phong đánh giết trực tiếp mang theo thi thể của hắn thoát đi, sau đó, tại trốn đến một nơi đem cái kia linh khí kết tinh lấy ra, chính mình luyện hóa hấp thu đi.

Diệp Phong nhìn Băng Viên hướng về chính mình vọt tới, khoe miệng kéo kéo, sau đó chính là cấp tốc né tránh, lập tức đã rõ ràng tình hình, trong lòng sức lực đều là trở nên mạnh mẽ mấy phần, nếu như những này Cương Nha Báo là tìm đến Băng Viên báo thù, như vậy hắn liền thừa dịp hoảng loạn, có thể toàn thân trở ra.

Tại né tránh đi Băng Viên mấy chiêu sau khi, chỉ thấy ở bên cạnh có vài con Cương Nha Báo áp sát đi qua(quá khứ), rất may mắn chính là, này mấy con Cương Nha Báo không có quản Diệp Phong, bay thẳng đến Băng Viên vọt tới, hiển nhiên chúng nó mục tiêu chỉ có một cái, vậy thì là muốn thay đồng bạn báo thù.

Diệp Phong nhìn Băng Viên bị Cương Nha Báo công kích, giờ khắc này cũng là tìm ra một cái khe hở, tại Băng Viên xoay người cùng những này Cương Nha Báo hơi làm dây dưa thời gian, hắn lập tức nhảy vào một bên bụi cỏ, cấp tốc thoát đi.

Băng Viên nhìn Diệp Phong nhảy vào bụi cỏ, phát sinh một tiếng căng thẳng gầm nhẹ, cũng là cuống lên cũng muốn hướng cái kia đuổi theo, bất quá ngay khi nó vừa muốn lên đường (chuyển động thân thể), phía sau mấy con Cương Nha Báo tốc thẳng vào mặt, bắt đặc dĩ, vì bảo toàn tự thân an nguy Băng Viên chỉ được phát sinh một trận bị thương gào thét, dừng bước lại cùng những này Cương Nha Báo bày bắt đầu rồi từ đầu. . .

Diệp Phong đi xa hướng về bên dưới ngọn núi cấp tốc chạy như bay, khoe miệng xẹt qua một vết vui sướng nụ cười, thỉnh thoảng sờ sờ chính mình đầu, cảm thụ cái kia ấm áp như ngọc linh khí kết tinh, không thể chờ đợi được nữa muốn nhanh đi trở lại, thật lập tức đem hấp thu, đột phá đến Linh Sĩ Cảnh.

"Gào ~" nghe xa xa trên đỉnh núi truyền đến hí lên gào thét, Diệp Phong nghiêng đầu đi ngóng nhìn Sơn Phong trên đỉnh, lúc ẩn lúc hiện trong lúc đó, hắn có thể nhìn thấy ở phía trên từng bầy từng bầy Cương Nha Báo còn chưa tan đi đi, mà một vết màu trắng thân hình nhưng là bị máu tươi nhuộm đỏ.

Hiển nhiên, đầu kia Băng Viên đã bị Cương Nha Báo bày vây đánh chí tử, Diệp Phong có chút phiền muộn, bất quá nhưng không phải là bởi vì Băng Viên.

Thế giới này cường giả vi tôn, Băng Viên lúc trước mạnh, cho nên mới tàn nhẫn chém giết Cương Nha Báo. Bất quá đối mặt Cương Nha Báo bày nhưng nằm ở yếu thế, tự nhiên cũng không trốn được thảm bại kết cục.

Bất kỳ người yếu chỉ cần không nỗ lực, đều sẽ tại loại này từng lâm pháp tắc bên trong, bị tàn nhẫn đào thải, Băng Viên cùng cái kia lúc trước chết đi bốn con Cương Nha Báo cũng bất quá là một người trong đó thôi.

Diệp Phong lắc lắc đầu, liền đem ánh mắt từ cái kia trên đỉnh núi thu hồi, sau đó hướng về xa xa bước đi, không lâu sau đó, rốt cục đi tới nghỉ ngơi sơn động ở ngoài.

"Tiểu tử, ngươi cuối cùng cũng coi như trở về, ta còn chuẩn bị ngươi không về nữa, liền đi tìm ngươi đây." Mộ Dung tướng quân nhìn thấy Diệp Phong trở về, lập tức trên mặt lo lắng ít đi chút, đi lên trước đối với hắn mở miệng nói rằng.

"Đề tướng quân ngươi lo lắng, ta tầm bảo đi tới." Diệp Phong đem Mộ Dung tướng quân trên mặt, cái kia còn chưa tan đi đi về lo âu thu vào trong mắt, trong lòng hơi hơi cảm động, ngượng ngùng cười cợt, sau đó liền đem đầu bên trong đồ vật móc đi ra.

"Há, đây là?" Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong trong tay túi vải, nhận ra được một luồng tương đối linh khí nồng nặc gọn sảng, thấp giọng dò hỏi.

Diệp Phong khẽ mỉm cười, thẳng thắn mở túi vải ra, một luồng nồng nặc năng lượng khí lưu tràn ra, lóng lánh hào quang nhỏ yếu, hiện ra ở trước mặt hai người.

Mộ Dung tướng quân liền hắn mạnh nhất Linh Kỹ, đều hào không keo kiệt đưa cho Diệp Phong, linh khí kết tinh tuy rằng quý giá, bất quá cùng thiên giai Linh Kỹ so với, nhưng cũng là kém hơn rất nhiều. Diệp Phong đồng ý tin tưởng Mộ Dung tướng quân độ lượng, tự nhiên là sẽ không lên cái gì ý đồ xấu.

"Đây là yêu thú sản linh khí kết tinh, tiểu tử ngươi chính là đi tìm vật này?" Mộ Dung tướng quân khi nhìn thấy cái kia đầu bên trong lóng lánh tinh thể, nhất thời bỗng nhiên tinh ngó mở miệng nói.

Diệp Phong gật đầu, có chút bất đắc dĩ thở dài một tiếng, đem gặp phải Băng Viên gặp phải hoàn toàn nói ra, nhưng là đưa tới Mộ Dung tướng quân một trận quở trách.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37:: Đột phá Linh Sĩ Cảnh

"Ngươi tiểu tử này, bởi vì vật này suýt chút nữa bị Băng Viên giết chết, thật khó nói ngươi. Linh khí kết tinh tất nhiên được, thế nhưng tại loại cỡ lớn buổi đầu giá trên cũng là có thể đạt được. Ta dĩ vãng lúc tu luyện mỗi ngày dùng, chờ sau khi đi ra ngoài, ngươi theo ta, những thứ đó muốn bao nhiêu có bao nhiêu." Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong, không nói gì lắc lắc đầu, quở trách.

Diệp Phong đối với Mộ Dung tướng quân những câu nói này, thực sự là có chút tắc lưỡi, bất quá cũng khó trách, hắn một cái linh Vương cảnh chín tầng cường giả, có thể nói nửa bước linh tông người, thứ này tự nhiên là không nhắc lên được bất cứ hứng thú gì, phòng chừng cũng là dùng phát chán. E sợ cũng chỉ có giá trị vượt qua thiên giai Linh Kỹ thần vật, mới có thể vào pháp nhãn của hắn.

"Àn, biết rồi. Khả khả, ta trước tiên tu luyện." Diệp Phong gật đầu, không ở chỗ Mộ Dung tướng quân, loại này tầm mắt cao người đàm luận những câu chuyện này, đi tới giường một bên, khoanh chân ngồi ở phía trên, đem linh khí tinh thể để xuống trên đầu gối, chuẩn bị bắt đầu hấp thu.

"Tiểu tử, linh khí này kết tinh nhưng là có cuồng bạo năng lượng, dựa ngươi, e sợ hấp thu xuống giang không được. Coi như có thể đem hấp thu, cũng là cần thời gian rất lâu mới có thể đem chi luyện hóa." Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong cái kia vội vội vàng vàng dáng vẻ, nhắc nhở.

"Đúng đấy." Diệp Phong hơi sững sờ, nếu như tại Mộ Dung tướng quân trước mặt sử dụng Thanh Long Thánh Hồn, đến luyện hóa linh khí kết tinh, dựa vào ánh mắt của hắn cũng kiến thức, khó tránh khỏi sẽ phát hiện trong này toàn huyền cơ.

Bực này tuyệt thế thần vật, cho bất luận người nào phát hiện đều là một cái ẩn giấu mằm họa, cứ việc Mộ Dung tướng quân là cái dùng cảm người, Diệp Phong nhưng vẫn là không làm không để phòng một thoáng, dù sao lực lượng này làm đầu thế giới, khắp nơi đều muốn cẩn thận một chút.

Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong rơi vào bất đắc dĩ cương cục, trên mặt hiện ra một tia vui cười, sau đó đi tới bên cạnh hắn, thoáng trầm thần nhìn chăm chú đặt ở Diệp Phong trên đầu gỏi linh khí kết tinh, bàn tay chậm rãi tới gần lơ lửng ở linh khí kết tinh bầu trời, sau đó ý niệm khẽ nhúc nhích một luồng năng lượng bàng bạc, rót vào phía dưới kết tinh bên trong.

Một lúc lâu, Mộ Dung tướng quân thu tay lại, quay về Diệp Phong trầm giọng nói: "Ta giúp ngươi đem Linh Tinh ở trong cuồng bạo lực lượng toàn bộ tiêu trừ, lần này ngươi có thể yên tâm hấp thu."

Diệp Phong sững sờ nhìn Mộ Dung tướng quân, chần chờ chốc lát lúc này mới san mở miệng cười nói: "Tướng quân, đa tạ."

Diệp Phong nguyên bản chính vì việc này phát sầu, chuẩn bị rời đi son động, tìm vừa ẩn tế nơi một người lên kút hấp thu. Nhưng là, ai biết Mộ Dung tướng quân, lại đem linh khí này kết tinh cuồng bạo lực lượng cho hoàn toàn tiêu trừ, giúp hắn đem này chuyện phiền toái trực tiếp giải quyết, này không khỏi để hắn có chút vui mừng.

Diệp Phong nhìn bày ra tại trên đầu gối, cái kia đã không có cuồng bạo lực lượng tinh khiết linh khí tinh hoa, sau đó cũng là không chậm trễ chút nào, bàn tay chạm đến cái kia ấm áp linh khí kết tinh, chậm rãi nhắm lại hai mắt, thông qua bàn tay không ngừng đem Linh Tinh ở trong năng lượng hấp thu.

Một bên Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong đã tiến vào tu luyện hấp thu trạng thái, cũng là không chút nào phát sinh một chút động tĩnh ngồi xếp bằng tại cửa động chỗ, thể hắn cẩn thận trấn.

Thời gian trôi qua rất nhanh, theo không ngừng hấp thu cái kia trước kia to bằng bàn tay linh khí kết tinh, giờ khắc này cũng là trở nên dường như một viên viên thuốc kích cỡ tương đương. Mà đợi được Diệp Phong đem cuối cùng một luồng tinh khiết linh khí, từ bàn tay chỗ hấp thu vào trong cơ thể sau khi, cái kia viên đạn to nhỏ tinh thể cũng là biến mất không còn tăm hơi, hóa thành tinh khiết năng lượng, bị Diệp Phong hoàn toàn hấp thu.

Đem linh khí này kết tinh năng lượng toàn bộ hấp thu, Diệp Phong cảm nhận được trong cơ thể một luồng năng lượng lăn lộn, trên người mỗi một nơi bấp thịt, dường như cự mẫn giống như bơi lội, dần dần trở nên càng cường nhận lên.

Linh Đồ Cảnh chỉ là bước đầu vận dụng linh khí đến công kích, nhưng là Linh Sĩ Cảnh hoàn toàn có thể lợi dụng linh khí đến rèn đúc, để tự thân biến càng cường hãn hơn, cảnh giới tu luyện càng cao thậm chí ngay cả sắt thép đều không thể xúc phạm tới mấy may, sức phòng ngự có thể coi là tăng cường rất nhiều.

Hơn nữa, chỉ cần đến Linh Sĩ Cảnh, Diệp Phong trở lại học viện, chính là nắm giữ để cho người khác coi trọng tư bản, không vượt quá mười lăm tuổi Linh Sĩ Cảnh cường giả, ở bên ngoài viện ở trong là thuộc về hàng đầu cấp độ, tương lai thành tựu cũng là không thể đo lường.

Chỉ có đạt đến tiêu chuẩn này, Diệp Phong mới có thể dựa vào viện trưởng, tìm đến Dương Phách Đạo tính sổ, vạch trần hắn tất cả làm ác, đem hắn đuổi ra học viện!

Nghĩ đến phần nộ việc, Diệp Phong từ đột phá bên trong rộng mở mở hai mắt ra, hướng về cảnh giới kia bình phong một đường cuồng trùng, tại chỉ chốc lát sau, đột nhiên quanh thân một luồng năng lượng bộc phát ra, cùng lúc đó đột phá đến Linh Sĩ Cảnh một tầng cấp độ.

"Đột phá Linh Sĩ Cảnh?" Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong cái kia quanh thân lan ra năng lượng, kinh ngạc hỏi.

Gật gật đầu, Diệp Phong từ trên giường chậm rãi đi xuống, sau đó giỡn ra một thoáng gân cốt, liên tiếp đùng đùng đùng đùng tiếng vang truyền ra. Diệp Phong cúi đầu, cảm nắm đấm, cảm thụ này đã kinh biến đến mức càng cường nhận, trên mặt không được vết tích lộ ra vẻ hài lòng.

"Ngăn ngắn trong vòng một tháng, đột phá từ tám tầng đến Linh Sĩ Cảnh, thiên phú của ngươi cũng là tương đối có thể a." Mộ Dung tướng quân con mắt hí lại, trên dưới đánh giá một thoáng trước mặt Diệp Phong, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, trên mặt hiện ra thương thức, gật đầu thờ dài nói.

Lúc trước tại Diệp Phong từ Linh Đồ Cảnh tám tầng đến Linh Đồ Cảnh chín tầng thời gian, Mộ Dung tướng quân ngược lại cũng đứng là cũng không làm sao lưu ý, chỉ cho rằng việc tu luyện của hắn thiên phú bình thường thôi, dù sao phía trên thế giới này mười lăm tuổi đến Linh Đồ Cảnh chín tầng cũng không tính là gì, coi như là đến Linh Sĩ Cảnh thiên tài, cũng là đếm không xuể. Bất quá để hắn kinh ngạc chính là, Diệp Phong dĩ nhiên tại trong vòng một tháng đột phá Linh Sĩ Cảnh, điều này hiển nhiên là có chút biến thái.

Phải biết tu luyện đẳng cấp cùng cảnh giới trong đó khóa viện độ khó, như khoảng cách giống như xa xôi. Bởi vì bình thường tu luyện tăng lên cấp độ, dùng một ít cao cấp đan dược, nhưng cũng là có thể nhanh chóng thăng lên đi. Thế nhưng cảnh giới vượt qua liên khó càng thêm khó, không chỉ cần muốn siêu cao thiên phú còn cần nhất định gặp may đúng dịp.

Coi như chỉ là sơ kỳ Linh Đồ Cảnh chín tầng đến Linh Sĩ Cảnh, như thế một cửa bình cảnh, đều là để mọi người tiêu hao năm, Mộ Dung tướng quân cũng là một người trong đó.

"Cũng còn tốt, may mắn thôi. Đúng rồi, Mộ Dung tướng quân, tại sao không có nhìn thấy Sở Huy đại ca?" Diệp Phong khiêm tốn cười cợt, phảng phất là bởi vì sợ Thanh Long Thánh Hồn bí mật bị phát hiện, lập tức nói sang chuyện khác lên.

"Hắn xem ngươi khoảng thời gian này tu luyện, cũng là đi ra ngoài thoáng tu luyện. Bất quá nơi này đẳng cấp cao yêu thú, từ lúc mấy năm trước sẽ chết xong, hắn chủ yếu vẫn là điều tra không gian, vì đến thời điểm có thể càng tốt hơn đi ra ngoài." Mộ Dung tướng quân cười nói.

Diệp Phong gật đầu một cái nói: "Thì ra là như vậy, cũng là nên đi ra ngoài. . ."

Bây giờ Diệp Phong thực lực cũng đã tới Linh Sĩ Cảnh, tại năm tháng sau khi chính là học viện thi đấu, hắn nhất định phải vào lúc ấy trở lại, thuận tiện đạt được một cái không sai thành tích.

"Vậy chúng ta việc này không nên chậm trễ, ngày mai liền đi ra ngoài quên đi." Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong mở miệng nói.

Diệp Phong gật gù đầu, cũng là đồng ý đi, lại quá không lâu chính là cảm thấy có chút ứ ứ, cùng Mộ Dung tướng quân nói một tiếng, chính là đi tới giường bên trên ngã đầu ngủ xuống. Thời gian dài tu luyện, để Diệp Phong ứ ứ không ngớt, khi biết ngày mai liền đi ra ngoài, giờ khắc này cũng rốt cục thanh tỉnh lại, chuẩn bị kỹ càng thật ngủ một giấc, bổ sung tinh khí thần.

Ngày mai, theo Mộ Dung tướng quân nhắc nhở, Diệp Phong chậm rãi mở hai mắt ra, một mặt lim dim đáng dấp, nhìn cái kia trước mặt mơ hồ thân hình, âm thanh lười biếng hỏi: "Ngày hôm nay phải đi?"

"Đứng đây." Mộ Dung tướng quân quay về Diệp Phong cười nói, mà khi hai người này nói chuyện thời gian, bỗng nhiên ngoài động đi vào một bóng người, chính là Sở Huy.

"Diệp huynh đệ, có thể đi rồi." Sở Huy nhìn Diệp Phong đã tỉnh rồi, giờ khắc này cũng là mở miệng cười đạo, đối với vị này trợ giúp Mộ Dung tướng quân đi ra bóng tối thiếu niên, trong lòng hẳn cũng tràn đầy thương thức.

"Ồ. . ." Diệp Phong nghe vậy lập tức tỉnh táo lên, để hai người chờ đợi mình khó tránh khỏi có chút thật không tiện, hẳn tại trên giường vron người một cái chính là rời giường, rửa mặt chuẩn bị lên.

Sở Huy nhìn trong hang núi đồ dùng hàng ngày, cong lại khẽ gáy, chính là dùng nhẵn không gian, đem toàn bộ thu vào.

Đợi đến Diệp Phong rửa mặt xong xuôi, Sở Huy liền đi tại phía trước, mang theo Mộ Dung tướng quân cùng hẳn, cùng hướng về ngoài động một nơi bước đi.

Mây đen cuộn cuộn trên bầu trời, Diệp Phong ba người đi tới một chỗ đất vàng đại địa nơi, đều là dùng bước.

"Chính là chỗ này." Sở Huy trầm thần tướng Linh Hồn Lực điều động đi ra, tại khu vực này dò xét chỉ chớp lát sau, trên mặt hiện ra sắc mặt vui mừng, thu hồi Linh Hồn Lực, hẳn cười nói.

Mộ Dung tướng quân nghe được câu nói này, cũng là yên phận đứng ở tại chỗ, hẳn biết phá giải không gian loại này hoạt, không phải Luyện Hồn Sư một chút(điểm) bộn bộn cũng là không giúp được, chỉ được ở lại tại chỗ kiên trì chờ đợi.

Diệp Phong trên mặt cũng là trong nháy mắt xuất hiện vẻ tò mò, dù sao loại này không gian phá giải tình cảnh, người bình thường căn bản là không cách nào gặp phải. Có thể gặp phải, nếu không là Linh Hồn Lực siêu cường Luyện Hồn Sư, nếu không chính là tuyệt đại cường giả siêu cấp.

Diệp Phong, Mộ Dung tướng quân hai người đứng ở tại chỗ, lẳng lặng nhìn Sở Huy, đợi thêm không lâu sau đó, chỉ thấy ngón tay hẳn hướng về hư không một chút(điểm), sau đó một luồng bàng bạc thần bí năng lượng, đem không khí vận vạo lên.

Một trận xé rách âm thanh truyền ra, tại Sở Huy ngón tay không gian chỗ, đột nhiên có một tia vết rách xuất hiện, mà theo thời gian trôi đi, này vết nứt cũng là càng lúc càng lớn, cuối cùng đã biến thành có thể chứa đựng một người thông qua miệng lớn.

"Thật thần kỳ." Diệp Phong nhìn này vết nứt không gian, trên mặt che kín không thể tin tưởng vẻ mặt, sau đó ánh mắt chuyển hướng Sở Huy, trong hai mắt không khỏi tránh ra sùng bái đốm lửa.

"Ha ha." Sở Huy nhận ra được Diệp Phong cái kia ánh mắt nóng bỏng, nhìn Mộ Dung tướng quân đối với mình gật gật đầu, Linh Hồn Lực trên người Diệp Phong dò xét một phen. Đối với hẳn hồn lực phương diện tiềm chất, cũng là thoả mãn gật gật đầu, sau đó ngón tay từ vết nứt không gian chỗ dời, đặt ở Diệp Phong cái trán chỗ.

Diệp Phong có chút không hiểu Sở Huy muốn làm gì, bất quá chỉ chớp lát sau, bỗng nhiên một luồng khổng lồ tin tức lưu tràn vào trong đầu, nhất thời rõ ràng tất cả.

"Diệp Phong tiểu huynh đệ, ta đã đem Luyện Hồn Sư một ít Nhập môn phương pháp, giao cho ngươi. Ngày sau ngươi chỉ cần nhiều nỗ lực, cũng có thể trở thành một tên Luyện Hồn Sư." Sở Huy cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38:: Rời đi dị không gian

"Rất cảm tạ." Diệp Phong nhìn Sở Huy, trong lòng tràn ngập cảm kích, Luyện Hồn Sư cái này nghề nghiệp đặc thù, tại toàn bộ Thiên Linh Đại Lục đều là có thể gặp không thể cầu tồn tại. Huống hồ, nhất làm cho Diệp Phong cảm thấy vui mừng chính là, Sở Huy truyền thụ cho đồ vật của chính mình, có rất nhiều đều là không chế Linh Hồn Lực phương diện kỹ xảo.

Phải biết, trong chiến đấu, ngoại trừ dựa vào thực lực cùng kinh nghiệm ở ngoài, năng lực nhận biết cũng là vô cùng trọng yếu. Kỳ thực nói tới năng lực

nhận biết, như vậy Linh Hồn Lực chính là năng lực nhận biết một loại, chỉ cần đem loại sức mạnh này vận dụng đến cực hạn, liền có thể liễu địch tiên cơ, khắp nơi đi ở người khác phía trước, chiến đấu thời gian cực chiếm ưu thế.

Sở Huy không để ý chút nào khẽ mỉm cười, chút ít đồ này đối với hắn mà nói cũng không tính là gì, dù sao luyện hồn thuật bác đại tinh thâm, giao cho Diệp Phong liền Nhập môn cũng không tính. Hắn nhìn trước mặt vết nứt không gian, quay về hai người mở miệng nói: "Được rồi, tướng quân, Diệp Phong tiểu huynh đệ. Chúng ta đi ra ngoài đi."

Diệp Phong thu hồi trên mặt vui sướng, gật gật đầu, sau đó chính là đi theo Sở Huy, Mộ Dung tướng quân mặt sau, tiến vào màu đen vết nứt không gian bên trong.

Tiến vào không gian vết rách chỗ, bốn phía một mảnh vẫn đục đen kịt, bất quá kỳ quái chính là, tuy rằng nơi này cũng không hề có một chút ánh sáng, Diệp Phong đi ở này hắc ám chỗ, nhưng là hoàn toàn có thể xem thấy phía trước Mộ Dung tướng quân, Sở Huy bóng lưng, liền dường như này bốn phía màu đen, là vẽ lên đi tới giống như vậy, trong bóng tối mờ mờ hơi sáng quang ngọn lửa cho người ta một loại nhìn không thấu cảm giác.

Ba người tại hắc ám đường hầm không gian chỗ, đi rồi rất lâu, bỗng nhiên Sở Huy bỗng nhiên bước chân dừng lại, quay người sang, mở miệng nói: "Tướng quân, từ nơi này đi ra ngoài, chính là một chỗ thác nước đầm đề, ta trước đó từng đi tra xét qua, chỉ có một ít hai, cấp ba yêu thú, cũng không có cái gì quá to lớn nguy hiểm."

"Há, cái kia người ở phía trước diện mở đường, ta bảo vệ Diệp Phong đi tới." Mộ Dung tướng quân nghe được câu nói này, an tâm gật gật đầu, mở miệng nói.

Sở Huy nghe được Mộ Dung tướng quân dẫn dò, cung kính gật gật đầu, sắc mặt hắn vì ngưng, ngón tay hướng về hư không một chút (điểm), nhất thời màu đen không gian một con chân động, một vết nứt lần thứ hai xuất hiện. Mà khi này vết nứt xuất hiện sau đó, lượng lớn nguồn nước cuộn cuộn chảy vào đến, sau đó Sở Huy chính là trước một bước chui vào cái kia lượng lớn nước sông chảy vào đến trong cái khe.

Trong cái khe, lượng lớn mãnh liệt nước sông lao nhanh tràn vào, Diệp Phong xem trọn mắt ngoác mồm, nhẹ giọng nói: "Chuyện này. . . Vào miệng : ló vào chính là đi về đầm đề?"

"Ân, Diệp Phong đi thôi, này vết nứt không gian kéo dài không được bao lâu, đợi lát nữa liền sẽ từ từ phục hồi như cũ, lại không đi ra ngoài nhưng là không ra được." Mộ Dung tướng quân gật gật đầu, nhìn cái kia đã biến mất ở không gian chỗ Sở Huy, nhìn chăm chú cái kia chậm rãi chữa trị vết nứt, đối với Diệp Phong mở miệng nói rằng.

Nghe được câu nói này, Diệp Phong hơi kinh hãi, sau đó vội vàng gật gật đầu, cùng Mộ Dung tướng quân Móa! càng gần rồi hơn một ít, cùng hắn cùng chui vào trong vết nứt, bơi vào phía trước trong sông.

Lao nhanh nước sông áp lực to lớn, cũng may Diệp Phong đã thuận lợi lên cấp đến Linh Sĩ Cảnh, lúc này mới không có bởi vì này cỗ cường lực thủy áp mà đạn trở lại, vẫn tính thuận lợi cùng Mộ Dung tướng quân, cùng tiến vào đầm đề.

Diệp Phong cùng Mộ Dung tướng quân tiến vào đầm đề sau khi, chính là cấp tốc hướng về phía trên bơi đi, đi ngang qua một trận ra sức bơi lội sau khi, rốt cục sắp tiếp cận mặt nước, lòng của hai người bên trong đều là thoáng hưng phấn. Dù sao, rốt cục có thể trở về đến bình thường sinh hoạt, không cần chờ tại loại kia tối tăm không mặt trời địa phương.

Mà ngay khi hai người này sắp tiếp cận mặt nước thời gian, đột nhiên tại dòng nước phía dưới, có một luồng khá mạnh khí tức chạy tới, để phía trên Diệp Phong hơi sửng sốt.

Diệp Phong thoáng cảm thụ một thoáng, phía dưới cái kia nhanh chóng tới gần khí tức, khuôn mặt bên trên che kín căng thẳng, luồng hơi thở này tương đối mạnh mẽ, gần như có yêu thú cấp ba trình độ, có thể mạnh hơn Linh Sĩ Cảnh giả.

Ngay khi Diệp Phong lưu ý cái kia cỗ mạnh mẽ khí tức, mà đem tốc độ chậm lại thời gian, bỗng nhiên phía dưới một vết bóng đen vẽ ra một đạo cuộn sóng, hướng về hắn kích bắn xuyên qua, tới gần thời gian, hóa thành một cái che kín vây cự vĩ, vững vàng đem phần eo của hắn đối phó.

"Nhật Hà Thăng Long Thối!" Diệp Phong trong lúc bất chợt bị đối phó, nhất thời bàn chân nhanh chóng ở bên trong nước vùng vẫy, thầm nghĩ trong lòng một tiếng, bàn chân chỗ một luồng hồng quang phát sinh, tương đối hùng hồn linh khí năng lượng, hướng về đuôi dài thân tới được vị trí đánh tới.

Hung mãnh năng lượng đem dòng nước bốc hơi lên, hướng về phía dưới cái kia mờ mờ hiện ra to lớn bóng đen đánh tới, tại không lâu sau đó, một trận vang trầm truyền ra, cái kia thuyền tại Diệp Phong phần eo cự vĩ hơi hơi buông lỏng.

"Quá tốt rồi, thành công." Diệp Phong trong lòng âm thầm tự hi, vì là thực lực của chính mình cũng là cảm thấy có chút thoả mãn, không nghĩ tới cấp ba yêu thú, tại Nhật Hà Thăng Long Thối một đòn bên dưới, chính là bị thương.

Diệp Phong thừa dịp cự vĩ buông lỏng, liền vội vàng đem linh khí vận chuyển đến toàn thân, đã đột phá đến Linh Sĩ Cảnh hắn, trải qua linh khí rèn đúc, thể năng không tầm thường. Hai cánh tay hắn gần xanh cổ động, sức mạnh mạnh mẽ bộc phát ra, trực tiếp đem cự vĩ phân mở.

Diệp Phong cảm trong tay vậy có chút trắng mịn đuôi buông ra, nhìn cái kia phía dưới bóng đen, khuôn mặt hiện ra một vết xem thường. Diệp Phong mục chỉ nhìn trên nôi, cái kia mạng theo về lo âu đình ở bên trong nước nhìn hắn Mộ Dung tướng quân, biểu thị không thành vấn đề cười cợt, liền không cần chờ nữa đi theo.

"Hồng!" Diệp Phong đang chuẩn bị đuổi tới Mộ Dung tướng quân, giờ khắc này tại hồ nước nơi sâu xa, phát sinh một tiếng phần nộ tiếng gầm gừ, một

đoàn đoàn bong bóng từ phía dưới hắc ám chỗ kéo lên tới, mà theo sát những này bong bóng tăng lên trên, một đạo bóng đen to lớn cũng là chậm rãi từ phía dưới nổi lên.

Không lâu sau đó, một đạo che kín sắc bén cương nha cái miệng lớn như chậu máu, tỏa ra một luồng dày đặc mùi máu tanh, hướng về Diệp Phong vô giết tới.

Nhìn vậy cho dù là tại đen kịt đầm đề, đều lóe mắt sáng hàn mang sắc bén cương nha, Diệp Phong trên mặt hiện ra một vết kinh hãi, chợt song chương nhanh chóng kết ấn, một luồng hùng hồn năng lượng tại song chương bên trong ngưng tụ mà thành, chỉ chớp lát sau, bỗng nhiên hướng về cái kia vệt vàng xông đến miệng lớn oanh kích tới.

"Thiên Cương Ấn!"

Mắt sáng bạch quang chiếu rọi đầm đề, cái kia dữ tợn miệng lớn đang đến gần Diệp Phong mấy mét xa, cùng Thiên Cương Ấn tỏa ra năng lượng, lẫn nhau va chạm tại đáy sông phát sinh liên tiếp vang trầm, lượng lớn bong bóng từ phía dưới sôi trào mà lên.

Diệp Phong tiến vào Linh Sĩ Cảnh, vận dụng lập tức cảnh giới toàn lực lần đầu sử dụng Thiên Cương Ấn, quả nhiên cùng với trước Linh Đồ Cảnh hiệu quả đại khác nhiều, rõ ràng nhất chính là hắn cũng không có cảm giác đến chút nào gánh nặng, hơn nữa phát huy ra đi sức mạnh, dĩ nhiên là đem cấp ba yêu thú công kích đều chống đỡ mà xuống, thực sự là để Diệp Phong có chút kinh hi.

"rèn đúc đi tới, chính là tốt. Hiện tại Thiên Cương Ấn còn chỉ có điều là ba tầng, nếu là ta luyện chế đến mười tầng cảnh giới đại viên mãn, nói vậy này yêu thú cấp ba, sẽ bị ta một chương oanh thành thịt nát đi." Diệp Phong nhìn yêu thú kia trực tiếp bị Thiên Cương Ấn áp chế lui về, trong lòng không khỏi có chút đắc ý, thế nhưng là cũng không còn dám cùng với dây dưa, dù sao tuy rằng không có thiên giai Linh Kỹ tạo thành gánh nặng, nhưng là linh khí tiêu hao nhưng cũng là to lớn.

Yêu thú kia bị Diệp Phong một chương oanh lui, hiển nhiên là có chút chịu thiệt, bất quá cấp ba thực lực mạnh mẽ bãi ở nơi đó, nhưng là cũng chỉ là chịu đến vết thương nhẹ. Nó tại đầm đề thân hình cấp tốc uốn lượn, để dòng nước lăn lộn không ngừng, nhất thời, một con lốc xoáy tại Diệp Phong phía dưới hình thành, đem hắn vừa muốn đi khắp thân hình, cấp tốc lôi kéo xuống.

Diệp Phong thân hình tại dòng nước lôi kéo bên dưới, từ từ hướng về phía dưới tung bay đi, cứ việc cỡ nào nỗ lực vùng lên hai tay, thân thể nhưng là không chút nào tăng lên trên xu thế, như trước hướng về phía dưới hạ xuống đi.

Loại này tình trạng, để sắc mặt hắn nhất thời cứng ngắc, cảm giác được bởi vì vừa rồi vận động dữ dội, lập tức dưỡng khí cũng là có chút không đủ, lập tức đem câu viện ánh mắt đầu hướng lên phía trên Mộ Dung tướng quân, kinh hãi nói: "Tướng . . . Quân, xin mời. . . Cầu hiệp trợ!"

Dòng nước bên trong, Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong cái kia cấp tốc giảm xuống thân hình, nghe này có chút vẫn đục không rõ âm thanh, trên mặt hiện lên một tia bất đắc dĩ, sau đó quanh thân khí thể tăng vọt, dĩ nhiên đem bốn phía dòng nước hoàn toàn tách ra, hình thành một cái hình cầu bình phong.

Mộ Dung tướng quân thân ở với bình phong bên trong, mượn vòng xoáy sức lôi kéo lượng, cấp tốc hướng về Diệp Phong áp sát. Tại đợi đến tới gần sau khi, bàn tay một phát bắt được cánh tay của hắn, dùng sức chính là đem kéo vào, sáng tạo đi ra linh khí bình phong bên trong.

"Tướng quân, đa tạ." Diệp Phong ngồi ở đây linh khí ngưng bình phong bên trong, có chút lúng túng thở phào nhẹ nhõm, quay về Mộ Dung tướng quân nói.

"Yêu thú cấp ba, tương đương với linh sư cấp bậc, người có thể một chương đem oanh lui, xem như là không sai." Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong dáng đáp chặt vật, trên mặt nhưng là hiện ra một vết tán thưởng.

Dù sao Diệp Phong học tập Thiên Cương Ấn bất quá mới một tháng, dĩ nhiên đem Thiên Cương Ấn tu luyện tới có thể oanh lui yêu thú cấp ba mức độ, tuy rằng có may mắn thành phần, bất quá nhưng cũng là thiên phú siêu cường.

Đầm đề yêu thú thấy, Diệp Phong tại chính mình sáng tạo đi ra trong nước xoáy, lại còn không có bay xuống, không khỏi tràn đầy vô cùng kinh ngạc. Nó nghi hoặc dừng động tác lại, sau đó hướng về bầu trời nhìn tới, chỉ thấy một đoàn phát sáng viên cầu, dừng lại tại bầu trời.

Yêu thú nhìn cái kia phát sáng cầu, cuối cùng ánh mắt nhìn thấy trốn ở cái kia cầu bên trong, đem chính mình đắc ý thế tiến công hoàn toàn chống đỡ được Diệp Phong, nhất thời trong lòng giận dữ, thân thể to lớn tại đáy nước một phen, chính là hướng về quả cầu ánh sáng kia cấp tốc nỗ lực đi qua(quá khứ).

Diệp Phong nhận ra được, yêu thú khí thể bộc phát ra, chính nhanh chóng hướng về hình cầu này bình phong tiếp cận, trên mặt hiện ra một vẻ lo âu. Hắn đảo qua Mộ Dung tướng quân một chút, yên tĩnh chờ ở tại chỗ, nhìn chăm chú cái kia phía dưới tới gần tới được bóng đen, bất đắc dĩ lắc lắc đầu. Dù sao, cấp ba yêu thú tương đương với linh sư cảnh cường giả, dựa vào hắn linh khí hùng hồn độ cùng với tồn trữ số lượng, vẫn là căn bản là không có cách chống lại .

Thấy yêu thú kia gấp xông lại, Mộ Dung tướng quân nhìn Diệp Phong một chút, sau đó cánh tay hướng về phía trên vùng lên, quả cầu ánh sáng chính là cấp tốc tăng lên trên.

Mà ngay khi quả cầu ánh sáng tăng lên trên đồng thời, Mộ Dung tướng quân thân thể từ cầu bên trong thoát ly mà ra, tiến vào dòng nước bên trong, lẳng lặng chờ đợi yêu thú kia đến.

"Àm!" Một tiếng nổ vang, dòng nước cấp tốc phun trào bốc lên lên, Diệp Phong đứng ở quả cầu ánh sáng bên trong, chỉ cảm thấy phía dưới một luồng mạnh mẽ lực đẩy áp sát, nhất thời liền đem hẳn gánh chịu quả cầu ánh sáng, nương theo một đạo to lớn cột nước trùng bay ra mặt nước.

Như

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39:: Sau này còn gặp lại

Sở Huy đứng ở hồ nước ngan nơi, khi nhìn thấy cái kia trên mặt nước phóng lên trời to lớn cột nước, nhất thời có chút sững sốt một chút, sau đó, hẳn chính là nhìn thấy bầu trời một quả cầu ánh sáng cấp tốc rơi xuống, cho rằng là yêu thú nào, lập tức vội vàng bắn người nhảy lên né tránh ra.

"Àm!" Một tiếng vang thật lớn, cạnh đầm nước một bên bãi cỏ, trực tiếp bị nổ nảy sinh một đạo hình tròn hố sâu, đợi đến quang cầu này ánh sáng tàn đi sau khi. Cái kia đưa thân vào quả cầu ánh sáng sau khi Sở Huy, đây mới là phát hiện hóa ra là Diệp Phong đi ra.

Hiển nhiên, Mộ Dung tướng quân là lợi dụng Linh Vũ Cảnh đặc biệt năng lực bình phong thuật, đem Diệp Phong an toàn đưa lên.

"Diệp Phong tiểu huynh đệ, tướng quân hẳn ở đâu?" Sở Huy nhìn Mộ Dung tướng quân vẫn chưa cùng Diệp Phong cùng đi ra, trên mặt che kín vẻ lo âu, đưa mắt tìm đến phía cái kia xuất hiện cột nước trên mặt nước. Cứ việc hẳn rõ ràng Mộ Dung tướng quân là vượt qua chính mình nửa bước linh tông cường giả, nhưng là làm trung thực thuộc hạ, nhưng cũng không thể không khắp nơi lo lắng.

Diệp Phong giữa lúc đáp lời, lúc này một bên trên mặt nước, ở đây sung nổi lên một đạo to lớn cột nước phóng lên trời, dòng nước ào ào hạ xuống, Diệp Phong cùng Sở Huy trạm ở phía dưới, liền dường như đứng ở bạo trong mưa.

Tại cột nước sau khi biến mất, một đạo cường tráng thân hình trong tay nắm lấy một dải nhỏ đuôi, mang theo một thân thể khổng lồ từ trời cao bay xuống.

Nhìn cái kia bay xuống khổng lồ bóng đen, Diệp Phong, Sở Huy đều là một trận kinh ngạc, nhanh chóng thoát đi tại chỗ.

"Àm!" Một tiếng vang trầm thấp truyền ra, mặt đất phát sinh một trận run rẩy, bóng đen thân thể cao lớn một nửa đều là hăm sâu tiến vào thổ bên trong, cho mặt đất đập ra cái hố to.

Mà nhìn khung cảnh này, ở một bên cách đó không xa Diệp Phong cùng Sở Huy, đều là mang trong lòng may mắn lau một cái mồ hôi lạnh, nhờ có vừa rồi chạy trốn nhanh, bằng không e sợ sẽ cho này quái vật khổng lồ cho ép thành thịt nát.

"Ha ha, đã lâu không có triển khai thân thủ." Một trận dừng cảm mà lại sang sáng tiếng cười, từ phía trên truyền ra vang vọng tại, tới gần thác nước rừng cây nhỏ quanh thân.

Diệp Phong cùng Sở Huy hai người, ngẩng đầu lên vừa nhìn, chỉ thấy ở đâu thân thể cao lớn bên trên, Mộ Dung tướng quân thân hình mơ hồ, từ từ đứng thẳng ở phía trên, chân đạp tại yêu thú cấp ba thi thể bên trên, tràn ngập một luồng bá đạo khí thế.

Diệp Phong nhìn Mộ Dung tướng quân cái kia vĩ đại thân hình, đứng ở thực lực có thể so với linh sư cảnh cường giả yêu thú cấp ba trên người, trong lòng tràn ngập vô hạn ngóng trông, hẳn hy vọng có thể nắm giữ loại kia chiến thắng linh sư cảnh cường giả thực lực, như vậy coi như là không dựa vào bất luận người nào, cũng có thể trở về đến học viện tìm Dương Phách Đạo tính sổ.

"Tướng quân rốt cục biến trở về đến rồi." Sở Huy nhìn cái kia đứng chỗ cao Mộ Dung tướng quân, trong lòng cực kỳ sướng khoái, trong hai mắt toát ra một tia hoài niệm, lâm lâm nói. Từ đầu đến cuối Mộ Dung tướng quân, cuối cùng từ loại kia điên điên khùng khùng mức độ một lần nữa sống lại, ở đây biến thành, cái kia chinh chiến tứ phương khiến người ta nghe tiếng đã sợ mất mặt thiên phong đế quốc Đại tướng quân.

"Diệp Phong, ta chuẩn bị cùng Sở Huy hồi thiên phong đế quốc, ngươi đi nơi nào?" Mộ Dung tướng quân từ yêu thú cấp ba thi thể bên trên, ung dung nhảy rơi xuống, đi tới Diệp Phong bên người, ôn hòa cười nói.

"Ta đương nhiên phải tại phụ cận tu luyện một phen, mấy tháng sau khi về học viện." Diệp Phong nghe vậy, nghĩ đến sau này dự định, sắc mặt hơi ngưng trọng nói.

Mộ Dung tướng quân gật gật đầu, trước đó tại trong không gian, cũng từng nghe Diệp Phong nhắc qua, hẳn thật giống là bị học viện lão sư hăm hại bị đẩy vào vách núi bên dưới. Tuy rằng chuyện cụ thể, Mộ Dung tướng quân cũng không rõ ràng, bất quá nhìn thấy Diệp Phong này tám trăm trọng đáng

đáp, nhưng cũng có thể là đoán ra cái một, hai, mở miệng nói: "Diệp Phong, Bồn tướng quân tại thiên phong đế quốc vẫn có nhất định thực lực, nếu như ngươi muốn tìm người lão sư kia báo thù hay là ta có thể trợ giúp ngươi. Thế giới này lòng người hiểm ác, ngươi còn không hiểu lắm. Người lão sư kia trước đó dám đưa ngươi đẩy vào vách núi, như vậy hẳn nói vậy cũng là có nhất định quyền lợi cùng địa vị người. Người như thế, ngươi coi như là trở lại, e sợ cũng là thảo không được chỗ tốt gì, ngược lại sẽ đem chính mình đẩy vào hiểm cảnh!"

"Tướng quân, cảm ơn ngươi, đa tạ ngươi quan tâm. Bất quá, ta vẫn là muốn đối mặt mình. Ta học được ngươi thiên giai Linh Kỹ, còn có Sở Huy đại ca linh hồn thuật, chỉ cần nhiều hơn cần khổ tu luyện, còn có ai làm khó dễ ta? Chỉ cần ta tại về trước khi đi, nắm giữ có thể tự vệ thực lực, như vậy bất luận người nào đều không thể đối với ta tạo thành bất cứ uy hiếp gì." Diệp Phong nghe được câu nói này, không khỏi hơi cảm động, bất quá hẳn nhưng không muốn để cho người khác trợ giúp, tuy rằng có thể sẽ gặp phải nguy hiểm, thế nhưng đây có gì không phải là một cái tôi luyện cơ hội, muốn trở thành cường giả như vậy liền muốn đi nhấp nhô con đường, hẳn đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

"Ha ha, có chí khí! Diệp Phong ta thực sự là quá yêu thích ngươi, thật hy vọng ngươi có thể làm ta bộ hạ a." Mộ Dung tướng quân từ Diệp Phong trong hai mắt tìm ra một luồng cương nghị mà lại lạnh lẽo mùi vị, hơi kinh hãi, sau đó vỗ Diệp Phong vai, cao giọng cười to nói.

Diệp Phong nghe Mộ Dung tướng quân như vậy thẳng thắn lời nói, cũng là hơi sững sờ, mỉm cười nói: "Tướng quân, sau đó có cơ hội ta trở lại tìm được ngươi rồi, khi đó đừng quên ta này Vô Danh tiểu bối, mời ta uống chén rượu là tốt rồi."

"Được rồi!" Mộ Dung tướng quân cùng Diệp Phong khoảng thời gian này ở chung, cũng coi như là hiểu rõ tiểu tử này cá tính, tại hẳn luôn mãi khéo léo từ chối bên dưới, khuôn mặt bên trên thêm ra chút thất vọng, mở miệng nói.

Mộ Dung tướng quân biết, Diệp Phong tiểu tử này giống như hẳn đều là thẳng thắn gan lớn tính tình, chỉ cần là chuyện quyết định, như vậy sẽ tiến hành tới cùng, mà như vậy cùng hẳn hợp ý tiểu quý, hẳn cũng thực sự không muốn buông tha, bởi vì hẳn phảng phất là cảm giác được, nếu như bỏ qua như vậy sau đó e sợ tại cùng ngộ không gặp như thế tiểu tử thú vị.

"Cảm linh bạo châu. Nhớ kỹ, vật này dùng linh khí vận chuyển, tại vài giây bên trong liền có thể làm nổ, dùng để công kích kẻ địch, lực sát thương cũng là cực cường. Hơn nữa, người một khi vận dụng, ta liền sẽ biết, khi đó bất luận ngươi ở đâu, ta đều sẽ đi trợ giúp ngươi." Mộ Dung tướng quân quay về Sở Huy ra hiệu một cái ánh mắt, sau đó Sở Huy bắt đầu từ nhẫn không gian ở trong, lấy ra mấy viên toàn thân hiện màu đỏ rực viên đạn, viên đạn mặt ngoài lóng lánh một loại quý dị yếu ớt hồng mang, làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác cổ quái.

Diệp Phong từ Sở Huy trong tay, đón lấy cái kia mấy viên màu đỏ rực viên đạn, sau đó thu vào đầu bên trong, quay về hai người cảm kích gật gật đầu.

"Diệp Phong, ta cùng Sở Huy phải đi, cố gắng tu luyện ta dạy dỗ đưa cho ngươi Linh Kỹ, nếu như gặp nguy hiểm hay dùng linh bạo châu thông báo ta." Mộ Dung tướng quân quanh thân linh khí chậm rãi tràn ra, nói chuyện đồng thời, thân thể cũng là chậm rãi thăng lên trên không.

"Diệp Phong tiểu huynh đệ, nơi này vật tư khan hiếm, ta không có món đồ gì đưa ngươi. Đợi được lần sau gặp diện thời gian, ta tự mình vì ngươi chế tạo một cái Hồn Khí, cho rằng bồi thường." Sở Huy quay về Diệp Phong mỉm cười nói, sau đó cũng là tiến vào Mộ Dung tướng quân ở giữa không trung sáng tạo đi ra hình tròn bình phong, thả người nhảy lên.

Diệp Phong nghe được hơi vui vẻ, Hồn Khí là món đồ gì, hẳn là cực kỳ rõ ràng. Đại lục bên trên, một ít thế gia tông môn siêu cường giả, đều sẽ nắm giữ một cái thuộc về mình siêu cấp vũ khí, mà loại vũ khí này chính là Hồn Khí.

Thứ này là do Luyện Hồn Sư chế tạo, bởi chế tạo Hồn Khí độ khó cực cao, tiêu tốn vật liệu cũng là quý giá dị thường, vì lẽ đó bình thường không phải hoàng thất dòng họ, hoặc là đại môn phái nhân vật cao tầng, người bình thường căn bản không có cái điều kiện kia nắm giữ.

"Cảm ơn." Diệp Phong nhìn lơ lửng ở không trung hai người, cười nói tạ, nhìn theo bọn hắn rời đi phương xa, mãi đến tận biến mất ở bầu trời đám mây chỗ.

Nhìn hai người này, đã rời đi lần này nơi, Diệp Phong trong lòng lại thoáng cảm giác thất lạc, trong lòng trống rỗng. Dù sao, tại dị không gian đoạn thời gian đó ở chung, tại Diệp Phong trong lòng cũng xem như là khá là vui sướng.

Tuy rằng từ đầu đến cuối, Diệp Phong cũng không biết, cái này Mộ Dung tướng quân tên đầy đủ là cái gì, lại đến tận cùng tại thiên phong đế quốc đảm nhiệm chức vị gì tướng quân, bất quá nhưng cũng đối với hẳn tràn ngập hảo cảm.

"Được rồi, tiếp đó, ta muốn tại bên trong vùng rừng rậm này, cố gắng rèn luyện một chút." Diệp Phong từ bầu trời cái kia lực thu hồi ánh mắt, sau đó hướng về một bên cái kia to lớn yêu thú thi thể trên nhảy tới, bắt đến thi thể trên cùng, ánh mắt tại rừng rậm phía trên một trận nhìn quét, thỉnh thoảng nghe thấy một tiếng, có chút xa xưa thú hào âm thanh, sắc mặt hơi có chút nghiêm nghị.

"Nơi này cũng thật là lớn, bất quá chỉ cần không đi nơi sâu xa, như vậy liền không hội ngộ thấy yêu thú mạnh mẽ." Diệp Phong ánh mắt phóng tầm mắt nhìn, rừng rậm bao la quả thực để hẳn có chút tặc lưỡi, hơn nữa to lớn như thế bên trong vùng rừng rậm, yêu thú tất nhiên cũng là đếm không xuê, may mà Diệp Phong bây giờ thực lực đã tới Linh Sĩ Cảnh giai đoạn.

Bình thường rừng rậm quanh thân một cấp yêu thú căn bản là không có cách đối với hẳn tạo thành bất cứ uy hiếp gì, mà có thể đối với hẳn tạo thành nguy hiểm, cũng chỉ có tại rừng rậm quanh thân phạm vi, tình cờ xuất hiện cấp hai yêu thú. Bởi vậy, Diệp Phong bây giờ nhất định phải mau chóng tăng cao thực lực, dù sao mới chỉ là mới vừa tiến vào Linh Sĩ Cảnh, thật gặp phải cấp hai phổ thông yêu thú cũng là rất khó ứng phó, chớ nói chi là nằm ở cấp hai trung kỳ hoặc là đỉnh điểm.

"Trước tiên luyện tập một thoáng, Nhật Hà Thăng Long Thối đi. Đây Linh Kỹ ta nhất định phải tu luyện tới cảnh giới đại viên mãn mới có thể, Thiên Cương Ấn thực sự là quá tiêu hao thể lực, luân phiên chiến đấu thể lực rất nhanh sẽ là tiêu hao hết." Diệp Phong hơi trầm ngâm, thờ dài một hơi, chậm

chập tự nói, sau đó chính là nhảy xuống mặt đất, chuẩn bị bắt đầu tu luyện Linh Kỹ lên...

Giữa trưa, liệt nhật giữa trời, lao nhanh thác nước, đập về phía đá tảng tiền nẩy sinh tầng lớn bọt nước, phía dưới hồ nước chỗ bị hơi nước bao phủ.

Tại thác nước hồ nước trên chỗ trống, một viên bóng loáng trên đá xanh, Diệp Phong trên người trạm ở trên tảng đá điện, đưa thân vào tràn ngập hơi nước bên trong, miệng lớn thở hỗn hển, thoáng mạnh mẽ thân thể che kín lít nha lít nhít thủy châu, cũng không biết là mồ hôi vẫn là nước sông.

Diệp Phong đặt mông ngồi ở trên mặt đất, từ đâu bên trong lấy ra trước đó, Sở Huy cho mình chứa Hồi Khí Đan bình sứ, đem mở ra, từ bên trong đổ ra cuối cùng một hạt Hồi Khí Đan, nuốt vào vào trong miệng, vừa thở dài một bên nói ra: "Luy... Chết rồi."

Vừa giữa trưa tu luyện, Diệp Phong đem Nhật Hà Thăng Long Thối tầng thứ hai, đã là hoàn toàn thông hiểu đạo lý, đến đại viên mãn trạng thái. Dựa theo trạng thái như thế này, nói vậy lại quả một hai nguyệt, chính là có thể đến Nhật Hà Thăng Long Thối tầng thứ ba thứ, Vọng Nhật Long Ngâm giai đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40:: Vọng Nhật Long Ngâm

Diệp Phong rõ ràng, chỉ cần đến cái kia giai đoạn, như vậy này Địa giai cực phẩm Linh Kỹ, Nhật Hà Thăng Long Thối cũng coi như là hoàn toàn luyện sẽ.

Mà đến vào lúc ấy, dựa vào Linh Sĩ Cảnh thực lực, như vậy coi như là liên tục gặp phải yêu thú cấp hai, không cần vận dụng thiên giai Thiên Cương Ấn, cũng có thể hoàn toàn ứng phó được. Còn một cấp yêu thú, Linh Sĩ Cảnh cũng đã đủ mạnh đến quét ngang những này yêu thú, chớ nói chi là còn nắm giữ mấy thứ sức chiến đấu không tầm thường Linh Kỹ.

Diệp Phong ngồi xếp bằng ở trên đá xanh, hai tay vững vàng đặt ở trên đầu gối, tại Hồi Khí Đan phát huy hiệu dụng đồng thời, tự thân cũng là bắt đầu đả tọa khôi phục linh khí, dần dần giảm bớt thân thể mệt mỏi.

Quanh người hân lượn lơ linh khí, tỏa ra yếu ớt ánh xanh, bạo sái trở nên hơi cổ đồng sắc thân thể, đưa thân vào trong hơi nước, có vẻ đặc biệt yêu dị.

Không lâu, Diệp Phong tại Hồi Khí Đan cùng với tự thân song phương diện hấp thu linh khí bên dưới, trước đó tiêu hao linh khí hoàn toàn khôi phục, lập tức cũng là cảm giác tinh lực dồi dào, trên người cảm giác mệt mỏi quét đi sạch sành sanh.

Diệp Phong tĩnh tọa chốc lát, cúi đầu nhìn hồ nước, chỉ chốc lát sau, nhào xuống một con chui vào trong nước, tiện nẩy sinh một mảnh bọt nước.

Lạnh lẽo nước sông kích thích da dẻ, Diệp Phong cảm giác ngoài ngách thoải mái, không ngừng ở trên mặt nước lăn lộn, dường như một cái linh hoạt cá chuối. Ở trong nước bơi một hồi, rửa đi mồ hôi trên người, hân một thân nhẹ nhàng khoan khoái du lên bờ một bên, đem trước đặt ở trên một cây đại thụ quần áo cầm lấy, cấp tốc mặc vào, sau đó đứng ở thân cây bên trên, ánh mắt tại chung quanh một trận nhìn quét, dừng lại ở xa xa vách núi bên trên.

"Hiện tại nên đi tìm một chỗ nghỉ ngơi, ngày mai đang tiếp tục tu luyện, Nhật Hà Thăng Long Thối, ta nhất định phải cứ việc đem này luyện đến rỗng rang cảnh giới đại viên mãn." Diệp Phong ánh mắt ngóng về nơi xa xăm, khuôn mặt hơi trầm trọng hạ xuống, sau đó thân hình hóa thành một đạo bóng đen, cấp tốc hướng về xa xa bước đi, khác nào linh hầu giống như tại cảnh cây bên trên, qua lại qua lại đám hướng về cái kia vách núi chỗ.

Màu vàng ánh nắng chiều, dường như một cái Kim Long ở chân trời sát qua, cho vách núi bên trên tung tăng tiếp theo kim sa. Mà Diệp Phong trải qua vài lần tìm kiếm, cũng coi như là tại đỉnh núi nơi, tìm tới một cái hoang phế hang đá.

Diệp Phong thở phào nhẹ nhõm, đứng ở vách núi bên trên, cả người bị ánh nắng chiều soi sáng cực kỳ lóe sáng, nhìn trước mặt hang đá, trầm ngâm chỉ chốc lát sau lúc này mới đi tới.

Đi tới cửa động, Diệp Phong vận dụng Sở Huy giao cho linh hồn của hân lực, chậm rãi đem một luồng vô hình năng lượng rót vào tới tẩm trong hang núi, đang đợi chỉ chốc lát sau, phát hiện trong đó cũng không cái gì sinh mệnh dấu hiệu, Diệp Phong này mới thoáng yên tâm đi vào, xem tới nơi này cũng không phải yêu thú nào sào huyết, đã như vậy, như vậy buổi tối là có thể khỏe mạnh nghỉ ngơi.

Diệp Phong đi vào hang đá, đem bên trong quét sạch một thoáng, liền đem thân thể di chuyển đến sạch sẽ nơi, ngồi xuống bắt đầu tu dưỡng cả người. Đến buổi tối sau khi, tìm đến một tảng đá lớn đem cửa động che giấu ở, lúc này mới an tâm ngủ thiếp đi, chỉ có điều ngủ đồng thời tiềm thức, nhưng cũng vẫn là như trước duy trì vô cùng cảnh giác, chỉ cần một gặp nguy hiểm, như vậy liền sẽ lập tức tỉnh lại...

Liên như vậy, Diệp Phong tu luyện sinh hoạt liền bắt đầu, thời gian chậm chậm trôi qua, rất nhanh sẽ là đi qua(quá khứ) hơn nửa tháng, mà khoảng cách

học viện thi đấu, cũng chỉ là còn lại thời gian bốn tháng.

Khoảng thời gian này tới nay, tại Diệp Phong mỗi ngày đều xuất ngoại cùng yêu thú không ngừng chém giết, rèn luyện thực lực của chính mình cùng tôi luyện Linh Kỹ bên dưới, bây giờ hắc Nhật Hà Thăng Long Thối cũng là thành công luyện đến, gần nhất đại viên mãn rồng gầm giai đoạn. Thực lực cũng là tăng lên tới Linh Sĩ Cảnh một tầng đỉnh cao giai đoạn, khoảng cách cái kia cấp hai sơ kỳ cũng là sắp có đột phá dấu hiệu.

Bên trong vùng rừng rậm, yêu thú cấp hai kim thép Heo ma thú, phảng phất là gặp phải nguy hiểm gì, cấp tốc lao nhanh. Mập mạp mà thân thể cao lớn, tại một đường bờ sông tới bên trong, từng viên một đại thụ gãy vỡ rơi xuống đất tiếng nổ vang rền, vang vọng ở trong rừng rậm.

Kim thép Heo ma thú tại cấp hai bên trong, tuy rằng không tính là phi thường lợi hại tồn tại, bất quá nó cái kia cả người nằm dày đặc sắc bén kim thép, nhưng cũng là để đông đảo yêu thú không dám dễ dàng tới gần, càng là không muốn làm giết chết nó loại phiền toái này sự tình.

Bất quá bây giờ nhìn kim thép Heo ma thú, cái kia một bộ thất kinh dáng dấp, hiển nhiên trước đó gặp phải người tập kích, khẳng định là cái thực lực mạnh mẽ gia hỏa.

Kim thép Heo ma thú ở trong rừng rậm, không ngừng lao nhanh, mà ngay khi nó cho rằng nguy hiểm đã rời xa, chậm rãi hãm lại tốc độ thời gian. Bỗng nhiên sau lưng hắc một luồng khí thể cường hãn phả vào mặt, một vết bóng đen trong nháy mắt tới gần kim thép Heo ma thú bên cạnh, bàn chân ở một bên thân cây mãnh liệt đập xuống, nhất thời liên lưu lại một liều lĩnh khói xanh bàn chân ao ầm.

Diệp Phong mượn thân cây, mặt khác một cái chân chông bỗng nhiên hướng về kim thép trụ đập lên người đi, một luồng sức mạnh cường hãn bộc phát ra, tiếng rồng ngâm kinh sợ tâm linh, chói mắt kim quang sạ hiện ra, hướng về kim thép Heo ma thú phản lưng đánh tới, trực tiếp đem cái kia mấy cây kim thép toàn bộ đứt đoạn, sức mạnh hùng hồn tầng tầng đánh về phía cái kia khổng lồ.

"Gào!" Một trận khàn giọng rít gào vang lên, kim thép trụ bị luồng sức mạnh mạnh mẽ này, chấn động đến mức trong miệng máu tươi dâng trào ra, chặt vật suất rơi trên mặt đất. Đã tới rồng gầm giai đoạn Nhật Hà Thăng Long Thối, sức mạnh cực kỳ cường hãn, coi như là cùng Thiên Cương Ấn tầng thứ ba đều là qua mà hoàn toàn cùng, kim thép Heo ma thú mặc dù nhưng đã là yêu thú cấp hai, nhưng là nhưng cũng chỉ là tính là cấp thấp cấp hai, cùng nắm giữ cường hãn Linh Kỹ Diệp Phong, vẫn có chênh lệch rất lớn.

Diệp Phong đứng ở một bên, chậm rãi ngồi xổm xuống thân thể, nhìn cái kia đã bị một cước oanh mất đi ý thức kim thép Heo ma thú, khuôn mặt bên trên hiện ra vẻ đắc ý, mấy ngày nay hắc rõ ràng cảm giác được, Nhật Hà Thăng Long Thối này Linh Kỹ, hắc sử dụng càng ngày càng thành thạo, bây giờ yêu thú cấp hai nhưng cũng không phải là mình một chiêu chi địch.

"Xem ra, muốn lấy sạch, tu luyện Thiên Cương Ấn." Diệp Phong đứng lên, lẩm bầm lâu bâu lẩm bầm nói.

Diệp Phong Huyền giai Linh Kỹ đã luyện đến lô hỏa thuần thanh mức độ, ở trong chiến đấu cực kỳ dùng bền, nếu như tại đem thiên giai Linh Kỹ tu luyện tới đi, như vậy coi như là gặp phải cấp hai trung kỳ yêu thú, e sợ đều có thể cùng đánh một trận.

"Cứu mạng a!" Diệp Phong vừa muốn chuẩn bị rời đi nơi này, bỗng nhiên hơi như sương mù, bởi vì ở phía xa có một đạo thanh âm dễ nghe, truyền đến nơi này, là cô gái kêu to âm thanh, có chút gấp gáp phảng phất là gặp phải nguy hiểm.

"Chuyện gì xảy ra?" Diệp Phong đứng tại chỗ, tỏ rõ vẻ nghi hoặc, nơi này là tràn ngập yêu thú rừng rậm, vì sao lại có giọng cô gái, sẽ không phải là yêu thú nào trở nên chứ?

Hắc chân chờ chốc lát, tuy rằng trong lòng cảnh giác mười phần, bất quá khi lần thứ hai nghe thấy cái kia xa xa tiếng quát tháo, lúc này mới có chút không chịu được, tại lòng hiếu kỳ điều động bên dưới, đang chuẩn bị đi xem xem đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Diệp Phong tùy tùng cái kia không ngừng truyền đến tiếng quát tháo, hướng về rừng rậm một chỗ chạy đi, đường xá ở trong tại mọi thời khắc duy trì cảnh giác, đề ngừa sẽ đột nhiên xuất hiện bị người đánh lén, hoặc là tiến vào cái gì cạm bẫy ở trong.

Diệp Phong đi tới một nửa, đột nhiên, bụi cỏ một trận đong đưa, từ bên trong nhảy ra hai tên người xa lạ, trên mặt mang theo hung ác vẻ, cười lạnh lùng đi tới trước mặt hắc, đem con đường phía trước cản lại.

"Ha ha, để ta tìm đã lâu a." Đây hai tên người xa lạ ở trong, một người trong đó vóc người nhỏ gầy người đàn ông trung niên, tỏ rõ vẻ cười gằn nhìn Diệp Phong, mở miệng nói.

Nhìn này hai lai lịch không rõ nhân sĩ, Diệp Phong trong lòng thoáng nghi hoặc, sau đó ánh mắt tại này trên người của hai người quét qua, nhìn bọn họ mặc nhất trí, phảng phất là thuộc về một loại nào đó thể lực.

"Cần đường của ta làm gì?" Diệp Phong thu hồi ánh mắt, khuôn mặt trở nên hơi lạnh lùng, đảo qua hai người này phát hiện thực lực của bọn họ mới bất quá Linh Đô Cảnh tám tầng, trong lòng tràn đầy xem thường lạnh giọng, nhìn chăm chăm cái kia vóc người thoáng nhỏ gầy người đàn ông trung niên trên người, chất vấn.

"Tiểu tử thú, ha ha, ngươi thật là khờ đến lạ kỳ, ngươi nếu như ở đây ẩn núp, chúng ta ngược lại cũng phát hiện không được. Bất quá ngươi nếu đi ra, cho rằng chưa quen biết, liền có thể có thể đã lừa gạt chúng ta?" Nhỏ gầy người đàn ông trung niên, nhìn Diệp Phong này một bộ phảng phất cái gì cũng không biết dáng dấp, hơi sững sờ, sau đó cảm giác thấy hơi buồn cười mắng. Tuy rằng chưa từng thấy, muốn đuổi bắt tiểu tử đến tột cùng trường ra sao, nhưng là Diệp Phong cùng cái kia đuổi bắt trên thiếu niên tư liệu, tuổi ngược lại cũng đúng là tương ăn khớp, hơn nữa một cái mao đầu tiểu quý, xuất hiện tại nơi như thế này, hiển nhiên là lão đại muốn đuổi bắt người không sai.

Nghe những này không tên kỳ quái lời nói, Diệp Phong trên mặt treo đầy dấu chấm hỏi, hắn bắt đầu đi cau mày, đứng tại chỗ nhìn cái kia nhỏ gầy người đàn ông trung niên, liền dường như lại nhìn một kẻ ngu ngốc giống như, lạnh lùng nói: "Tuy rằng không biết người đang nói cái gì, thế nhưng nhanh lên một chút nói xin lỗi đi, bằng không, ta muốn ra tay rồi."

"Kháo, người nói cái gì?" Nhỏ gầy nam tử nghe được câu nói này, bỗng nhiên ngẩn ra, thực sự không quá tin tưởng, trước hắn từng nghe đi qua lão đại nói, tiểu tử này thực lực cũng không mạnh, cũng bắt quá Linh Đồ Cảnh năm tầng mà thôi. Nhưng là liền như thế Linh Đồ Cảnh năm tầng tiểu tử, lại dám ngay ở trước mặt hai vị Linh Đồ Cảnh tám tầng cường giả, nói ra loại này muốn chết lời nói?

"Nhanh lên một chút đến đây đi." Diệp Phong hơi cúi người xuống, dọn xong chiến đấu tư thế, lần thứ hai quay về cái kia nhỏ gầy người đàn ông trung niên, vậy vậy tay, lạnh lùng nói.

Nhỏ gầy nam tử, nhìn Diệp Phong lại hồn nhiên không sợ, trong lòng khó tránh khỏi cảm giác thấy hơi kinh ngạc, càng là có chút kiêng kỵ, hắn muốn chẳng lẽ tiểu tử này có bấy rập gì quý kế hay sao?

Tại một người đồng bạn khác vừa mới chuẩn bị xông lên đối với Diệp Phong động thủ thời gian, nhỏ gầy nam tử vội vã đạp bước tiến lên, đưa tay ra cánh tay ngăn cản dưới hắn, ánh mắt mang theo cẩn thận liếc Diệp Phong, đối với đồng bạn nhẹ giọng nói: "Đừng đi, tiểu tử này khẳng định có quý kế gì."

Cái kia đồng bạn nghe được nam tử gầy nhỏ câu nói này, lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, tỏ rõ vẻ thật lòng gật gật đầu, nhất thời dừng roi xuống bước chân. Cũng là tin tưởng hắn, đồng dạng cẩn thận nhìn Diệp Phong, cho rằng hắn nhất định là có âm mưu quý kế gì muốn xuất ra.

"Các người làm sao không lên?" Diệp Phong nhìn nam tử gầy nhỏ, lại đem đồng bạn của hắn chặn lại mà xuống, bỗng nhiên sững sờ, sờ sờ cằm, tràn đầy kỳ quái nói. Nghĩ thâm, chẳng lẽ hai người này đã đoán được, thực lực của ta rất mạnh?

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41:: Đại hiểu lầm

"Ha ha, tiểu tử, đừng tưởng rằng ta không biết người tại bàn tính là gì? Nếu như ta không có đoán sai, trên tay người hẳn là bên trong đồ vật, hơn nữa, sau lưng người chỉ sợ cũng phải có cái gì cơ quan chứ?" Nhỏ gầy nam tử, nhìn Diệp Phong cười lạnh lùng, trước hắn từng nghe nói qua, đuổi bắt thiếu niên mặc xông. Là cái tuổi trẻ tài cao Luyện Hồn Sư, thực lực tuy rằng cũng không cường thế, nhưng là cái kia một tay linh hồn thuật, đúng là vận dụng quen tay làm nhanh. Như không cẩn thận đề phòng, rất có thể sẽ bị mặc xông luyện chế các loại tính chất công kích bùa chú ám hại.

"Hắc Miêu ca, người nói không sai, ta cũng nhìn ra rồi." Ở đâu vị được gọi là Hắc Miêu nam tử gầy nhỏ bên cạnh, cao to khôi ngô nam tử, khi nghe đến suy đoán của hắn, cũng là rộng rãi sáng sủa, thật lòng gật đầu nói.

Hắc Miêu hốt đi qua bên cạnh đồng bạn một chút, theo dõi hắn tám kia góc mắt, trong lòng tràn đầy xem thường, tuyệt sẽ không tin tưởng này đứa ngốc có thể đoán được. Hắc Miêu không có lại tiếp tục để ý tới bên cạnh đồng bạn, cười gằn nhìn Diệp Phong, chậm rãi tiến lên trước một bước, mở miệng nói: "Mặc xông, ta cho người biết, còn lại đồng bạn có thể đều tại trào em gái của người, nếu như người không ngoan ngoãn nghe lời, theo chúng ta trở lại, người cái kia đẹp để tiểu muội muội, khả khả. . ." Thoại đến cuối cùng, Hắc Miêu trong tiếng cười toát ra một tia tục tĩu ý tứ, tỏ rõ vẻ hèn mọn đáng ghét, còn kém miệng rót xuống ngụm nước.

Diệp Phong nhìn Hắc Miêu nói tới những câu nói này, tuy rằng hoàn toàn không có manh mối tự, hơn nữa loại kia uy hiếp cũng không có quan hệ gì với chính mình khẩn yếu. Thế nhưng hắn nhìn người này trước mặt, một mặt tục tĩu nụ cười, còn có vừa nãy nỗi giận dữ đùng đùng chửi mình, trong lòng liền không tự chủ được tràn ngập căm ghét.

Diệp Phong nắm chặt hai nắm đấm chút, trắng trợn không kiêng dè bước ra bước chân, hướng về tên kia gọi Hắc Miêu nam tử đi tới, mở miệng nói: "Thật không biết, người đang nói cái gì, thế nhưng ta xem người rất sáng khoái a."

Nhìn trước mặt thiếu niên đi tới, Hắc Miêu có chút buồn bực, tuy rằng trên mặt hắn sự phẫn nộ là thấy rất rõ ràng, không nói chuyện ngữ nhưng là hời hợt, không chút nào một chút(điểm) lo lắng đáng về, lẽ nào hắn cùng muội muội cảm tình không được chứ?

Hắc Miêu trong lòng nghĩ như vậy, Diệp Phong đã sắp muốn tiếp cận chính mình, giờ khắc này trong lòng tràn đầy nghi hoặc, vì để tránh cho có hoa chiêu gì, lập tức dùng cánh tay đung một cái một bên đồng bạn, mở miệng nói: "Nhanh hơn!"

Này có chút hàm hậu đồng bạn, nghe được câu nói này, khuôn mặt đột nhiên dữ tợn lên, lạnh lùng nhìn Diệp Phong, đang chờ hắn tới gần thời gian, nắm đấm mang theo xé gió âm thanh, đập về phía khuôn mặt của hắn, quát lớn nói: "Tiểu tử thú! ngông cuồng!"

Diệp Phong ánh mắt tràn ngập xem thường nhìn cú đấm kia vung đến, quyền phong thổi bay hất trên trán sợi tóc, chỉ thấy hất khuôn mặt đột nhiên một banh, trong nháy mắt cũng là đem quả đấm của chính mình đánh ra, vũng vàng cùng cái kia quả đấm to lớn, tương đâm vào nhau, "Xoạt xoạt" một tiếng vang giòn, Diệp Phong đứng tại chỗ chút nào chưa động, mà cái kia cường tráng đại hán quả thật bị một luồng ám kinh đem ngón tay cốt toàn bộ đánh nứt, thân thể oanh bay ngược ra ngoài, mãi đến tận đập gãy xa xa một gốc cây đại thụ, lúc này mới chặt vật suất trên mặt đất.

"Người. . ." Hắc Miêu nhìn Diệp Phong trên mặt leo lên không thể tin tưởng, đơn giản không hề đẹp đẽ một quyền, lại đem một tên Linh Đồ Cảnh tám tầng cường giả, cực kỳ bá đạo đánh bay, coi như là Linh Đồ Cảnh chín tầng đỉnh cao người đều không cách nào làm được.

Chỉ có một cái khả năng, vậy thì là trước mặt thiếu niên là Linh Sĩ Cảnh cường giả. Mà mặc xông, hiển nhiên cũng không có như vậy sức mạnh mạnh mẽ, bằng không rất sớm thì sẽ phản kháng, không sẽ tới nơi trốn.

Hắc Miêu kinh ngạc sau khi, lập tức ổn định tâm tình, nhìn về mặt lạnh lùng Diệp Phong, bước chân lùi về sau chút, nom nớp lo sợ cười lạnh nói: "Ha ha, tiểu huynh đệ, ta hiểu lầm ngươi, còn hi vọng ngươi không nên cùng chúng ta những hương ba lão này, chấp nhặt a."

Trước mặt thiếu niên, tuổi cũng vừa rồi chừng mười lăm tuổi, nhưng là từng tuổi này liền đạt tới Linh Sĩ Cảnh, hiển nhiên là một cái nào đó đại môn phái tinh anh con cháu, hoặc là gia cảnh giàu có mạnh mẽ công tử nhà giàu, bằng không, không khả năng sẽ có loại này thành tựu.

"Thiếu theo ta cười!" Diệp Phong nhìn Hắc Miêu, tiến lên trước một bước, lạnh lùng nói.

"Được. . . Được! Không cười." Hắc Miêu nhìn Diệp Phong như là cái không quen chủ, trong lòng hồi hận lại chọc tới như thế một người, sợ sệt van phần. Gật đầu khom lưng không dám đối diện hai mắt của hắn, chỉ lo tiểu tử này dưới con nóng giận, một chương liền đem mình đập chết. Linh Đồ Cảnh cùng Linh Sĩ Cảnh trong lúc đó chênh lệch như khoảng cách, không có cực kỳ mạnh mẽ là bài tây, như vậy căn bản không thể vượt cấp chiến thắng!

"Người mới vừa nói, các ngươi đồng nghiệp, nắm lấy mặc xông muội muội?" Diệp Phong đem miệng, hướng về Hắc Miêu lỗ tai đến gần rồi một ít, dò hỏi.

"Àn, chính đang đuổi bắt, nàng mới bắt quá Linh Đồ Cảnh ba tầng, căn bản không thể chạy thoát." Hắc Miêu gật gù đầu, lập tức như thực chất nói tới. Vì lý do an toàn, hắn không dám để cho trước mặt thiếu niên, phát hiện mình có cái gì do dự.

Diệp Phong biết đáp án, gật gù đầu, cũng coi như là hiểu rõ vừa rồi tại sao lại có nữ hài hô cứu mạng âm thanh. Nghĩ đến thanh âm kia rất êm tai khiến người ta cảm thấy tâm thần thoải mái, Diệp Phong nhất thời có chút ngạc nhiên cô bé kia tướng mạo, khéo miệng bứt lên một vệt nụ cười, hỏi: "Muội muội nàng dung mạo rất đẹp đấy?"

"Tiểu huynh đệ, ngươi yêu thích a?" Hắc Miêu nghe được câu này, hơi sững sờ, sau đó cũng là tràn ngập hứng thú đem đầu vừa nhắc, tỏ rõ vẻ cười đậm đang nhìn Diệp Phong, cười nói.

Diệp Phong nghe vậy có chút không nói gì, sau đó trừng Hắc Miêu như thế, nắm đấm không nói hai lời hướng về trên mặt của hắn vung tới, nổi giận nói: ". . . Ít nói nhảm, nhanh mang ta đi tìm nàng!"

"Àm!" một tiếng vang trầm thấp, Hắc Miêu trực tiếp bị Diệp Phong này không hề có diêm báo trước một quyền, đánh vuron mình rơi xuống đất, trong lòng tràn đầy kinh ngạc!

Hắc Miêu không nghĩ tới Diệp Phong nói động thủ liền động thủ, kinh ngạc nhìn Diệp Phong, lau tì trên lưu lại máu tươi, cũng không dám nữa nói lung tung, trực tiếp đi ở phía trước dẫn đường.

Diệp Phong tuy rằng không phải cái gì anh hùng, thế nhưng nhiều như vậy người bắt nạt một cô thiếu nữ, trong lòng ít nhiều gì cũng là có chút bất bình dùm. Hướng hồ quan trọng nhất chính là, đám người kia truy đuổi này hai huynh muội tình cảnh, phảng phất để hắn nhớ tới lúc trước tại học viện, bị vây tròng chờ mọi người làm khó dễ, cùng Chân Hào Sáng khắp nơi tránh né, không khỏi trong lòng tràn đầy đồng tình.

"Huynh đệ tốt, còn có mấy tháng, ta liền trở về tìm ngươi." Diệp Phong bỗng nhiên nghĩ đến Chân Hào Sáng, trong lòng một trận buồn bã ừ ừ, ngẩng đầu lên, nhìn bồng bềnh tại bầu trời màu lam bạch vân, lâm bảm nói.

"Tiểu lão đại, ngươi đang nói cái gì?" Hắc Miêu nhìn Diệp Phong một bộ râu rí đáng vẻ không vui, trên khuôn mặt hiện ra một vệt giao hoạt, cẩn thận từng li từng tí một hỏi. Loại này cường hãn thiếu niên, nếu như có thể lôi kéo như vậy tuyệt đối là một cái cực cường thế lực, hơn nữa từ vừa rồi Diệp Phong nói, thật giống là đối với cô gái kia thú vị, đã như vậy nắm lấy liền giao cho hắn thật thật vui vẻ một thoáng, vừa vặn còn có thể răn chắc một vị cường giả.

"Các ngươi đến tốt cùng là người nào? Tại sao muốn bắt này hai huynh muội?" Diệp Phong biết được Hắc Miêu cực kỳ giao hoạt, không có để ý tới hắn, nói sang chuyện khác hỏi.

"Cái này. . ." Hắc Miêu nghe được câu nói này, có vẻ hơi do dự, hiện nay thiếu niên này cùng mình cũng không quen thuộc, để ngừa bị hỏng rồi sự tình, cũng không thể cho hắn biết này mặc xông kỳ thực là cái thiên phú cực cao Luyện Hồn Sư. Hướng hồ nếu như là chính thức người, như vậy biết rồi hắn là sơn tặc, liền càng không tốt hơn.

"Không nói?" Diệp Phong đi sau lưng Hắc Miêu, cảm giác được hắn do dự, ánh mắt trở nên hơi lạnh lùng, sau đó một luồng khí thế đột nhiên từ trong cơ thể bạo phát, hướng về phía trước nhào tới, lạnh lùng nói.

"Ta là sơn tặc, xem tiểu tử kia thực lực không sai, muốn kéo vào hỏa mà thôi." Cảm nhận được lạnh lẽo mà lại ý lạnh thấu xương, Hắc Miêu trên trán lưu lại một tia mồ hôi lạnh, bất quá sau đó nhưng cũng thẳng thắn một lần, đem mặc xông sự tình giấu điếm xuống. Dù sao, nơi này tại rừng rậm khu vực biên giới, chỉ cần không dám ra sức ảnh hưởng quá to lớn sự tình, phụ cận thành trì quân đội căn bản sẽ không quản. Hơn nữa, nếu là không nói, cũng không biết này lạnh như băng tiểu tử, có thể hay không dưới cơn nóng giận giết mình.

"Ồ?" Diệp Phong nhìn Hắc Miêu, âm thanh trở nên hơi quái lạ, hiển nhiên vẫn là không có toàn bộ tin tưởng.

"Thực sự là muốn chết, làm sao chọc như thế một cái phiền phức tiểu tử, may mà hắn không hỏi lại ta." Hắc Miêu phiết đi qua tỏ rõ vẻ không tin Diệp Phong một chút, sau đó ngượng ngùng nở nụ cười, quay người sang, thấp giọng chửi bới.

"Người đang nói cái gì?" Diệp Phong nghe được cái kia vụn vặt không rõ ràng lời nói, bước chân thêm nhanh hơn một chút, vỗ vỗ Hắc Miêu vai, hỏi.

"Không cái gì, tiểu lão đại, liền sắp đến rồi. Ồ? Lại còn không nắm lấy tiểu nha đầu này." Hắc Miêu vội vàng lắc lắc đầu, sau đó nhìn phía xa rừng rậm ở trong không ngừng gấp thoán bóng người, hơi hơi vô cùng kinh ngạc tự nói.

Diệp Phong ánh mắt cũng là về phía trước nơi nhìn lại, cũng là nhìn thấy phía trước không ngừng truyền ra đập lên tại trên cỏ âm thanh, sau đó càng là nghe thấy liên tiếp lạnh lạnh để nghe kêu to âm thanh, cùng trước đó còn chưa nhìn thấy Hắc Miêu thời gian, nghe thấy giống nhau như đúc.

Diệp Phong bước chân bỗng nhiên tăng nhanh, cấp tốc xuyên qua Hắc Miêu, bàn chân trên mặt đất bỗng nhiên một thấp, thân hình bay vọt lên, trực tiếp lướt qua phía trước cỏ dại cành cây dày đặc nơi, vừa vọt rơi vào âm thanh khởi nguồn, mà tại Diệp Phong trước mặt vừa vọt liền có một vị tuổi nhìn như ít hơn, dài đến thanh thuần thoát tục, khéo léo linh lung cô nương, xác thực là cái tiểu mỹ nhân.

"Người . . . Người là người nào!" Thiếu nữ nhìn thấy Diệp Phong đỡ con đường phía trước, nhất thời dừng rơi xuống bước tiến, nói tới thoạt thời gian khéo léo linh lung thân thể một trận rung động, gò má che kín hoang mang cùng khủng bố nói.

Mà tại thiếu nữ phía sau truy đuổi mấy vị đại hán, khi nhìn thấy bỗng nhiên xuất hiện thiếu niên, cũng là cả kinh, sau đó trên mặt đều là hiện ra vẻ dữ tợn. Bởi vì trước đó từng nhiều lần hỏi thăm, mặc xông hai huynh muội vì tránh né, tiến vào bên trong vùng rừng rậm này, mà tại loại này rừng sâu núi thẳm xuất hiện người, ngoại trừ gấu đen sơn trại đi ra các anh em, cũng là này hai huynh muội.

Thế nhưng, cũng không bao gồm bất ngờ, có thể có chút cường giả đứng dịp, sẽ đến loại này rừng sâu núi thẳm bên trong rèn luyện, bất quá như thế tuổi còn trẻ tiểu tử, hiển nhiên không thể là loại kia cường giả.

"Tiểu tử, người chính là mặc xông chứ?" Thiếu nữ phía sau một nhóm người, nhìn cái kia lại đem muội muội mình lộ cản lại "Mặc xông", trong lòng tràn đầy buồn cười, bọn hắn tự nhiên là sẽ không tin tưởng, trước mặt tiểu tử này, dám cho bọn họ cái này cái đều là Linh Đồ Cảnh trọng cao thủ chống lại.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42:: Rút dao tương trợ

Diệp Phong không có lý những người kia, nhìn dáng dấp kia tú lệ nha đầu, nhất thời bị này kinh diễm bề ngoài, cho làm cho có chút sững sờ, bất quá trong nháy mắt liền hoàn lại đây, mở miệng nói: "Người chính là Mặc Sấm muội muội sao?"

Thiếu nữ nghe phía sau, Hắc Hùng Sơn Trại sơn tặc đoàn người hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng bị Diệp Phong dùng thứ ánh mắt này liên tục nhìn chăm chăm vào, nhưng vẫn là cảm giác thấy hơi quý dị. Tuy rằng nàng nhìn như thiên chân khả ái, bất quá từ nhỏ cùng ca ca hai người sống nương tựa lẫn nhau, cũng là biết ân tình âm lạnh.

Thời gian dài sờ soạng lần mò rèn luyện, để thiếu nữ quả đoán đem Diệp Phong hoa là địch người, trắng nõn tay nhỏ từ trong lòng, lén lén lút lút móc ra một bãi bột phấn, sau đó thừa dịp Diệp Phong không chú ý, bàn chân nhỏ tiến lên trước đem bột phấn tùy ý đi qua(quá khứ), hừ lạnh nói: "Hừ, hừ muốn tóm lấy ta!"

Diệp Phong nhìn thiếu nữ lại công kích chính mình, lập tức không khỏi cả kinh, bất quá dựa vào Linh Sĩ Cảnh thực lực, cùng với Sở Huy dạy cho hắn luyện hồn thuật, cảm nhận của hắn lực không tầm thường. Tại cái kia sương mù màu trắng sắp tới gần thời gian, lập tức cấp tốc xoay người, sau đó bàn chân trên mặt đất đạp xuống, chính là nhảy vào một bên rừng cây bên trong né tránh.

"Chạy mất rồi!" Thiếu nữ thấy chính mình đánh lén, lại bị Diệp Phong trốn đi, lập tức không khỏi tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn treo đầy thất vọng, có chút tức giận nhẹ nhàng dậm chân.

"Chuyện gì thế này?" Thiếu nữ phía sau một đám Hắc Hùng Sơn Trại thổ phỉ, khi nhìn thấy cái kia "Mặc Sấm" lại bị em gái của chính mình công kích, lập tức không khỏi sửng sốt, tuy rằng không biết chuyện gì xảy ra, thế nhưng bọn hán cũng lười suy nghĩ.

Giật mình qua đi, bọn hán lập tức trên mặt xuất hiện vẻ vui thích, nhìn chằm chằm cái kia đã không có bất kỳ dựa vào thiếu nữ, cười gằn nói, trong hai mắt tránh qua một tia tục tĩu tình mang.

"Nhanh nắm lấy nàng!"

"Đừng làm cho nàng chạy trốn "

Hắc Hùng Sơn Trại bọn sơn tặc, một trận rống to kêu to lên, phảng phất là nhìn thấy một khối thom ngon miệng thịt, điên cuồng nhắm phía cái kia đã một thân một mình thiếu nữ.

"Đừng . . . Đừng tới đây!" Thiếu nữ nhìn cái kia từng cái từng cái ngửi đại tam thô đại hán, nhìn hai mắt của chính mình nóng rực cực kỳ, cười gằn hướng chính mình chạy tới, trong lòng sợ sệt cực kỳ, bởi vì bọn họ những người này tốc độ quá nhanh, còn chưa bắt đầu chạy trốn, trực tiếp liền bị dọa đến quỳ gối trên mặt đất, lớn tiếng hét rầm lēm.

Nghe được thiếu nữ cái kia tiếng rít chói tai âm thanh, những này nam tính đại hán không có cảm giác không chút nào vừa vặn, trái lại tìm đập tăng nhanh, khuôn mặt bên trên tục tĩu trở nên càng nặng chút, tại không lâu nữa, đầu một cái tới gần nàng đại hán dày rộng bàn tay, bay thẳng đến nàng vị trí chộp tới, mà này tám cử động, sợ đến thiếu nữ nổi giận không ngớt.

"Chậm đã!" Bỗng nhiên một thanh âm, như trống chiều chuông sớm giống như tại bụi cỏ nơi vang dội đến, tại thanh âm này phát sinh trong nháy mắt, những này chuẩn bị đuổi ra mấn trư tay đại hán, dồn dập cảm giác được có một loại sức mạnh vô hình, xâm nhập trong đầu, lập tức đau đầu vạn phần quỳ gối tại chỗ.

Mà tại những đại hán này dồn dập đau đầu quỳ trên mặt đất thời gian, trong bụi cỏ, một đạo thân hình từ bên trong nhảy ra, kiên cường thân hình che ở thiếu nữ trước mặt, một mặt căm ghét nhìn chằm chằm trước mặt quỳ trên mặt đất một nhóm đại hán. Rõ ràng là vừa rồi bởi vì bị thiếu nữ công kích, trốn vào bụi cỏ Diệp Phong.

"Này chẳng lẽ là công kích linh hồn?" Tại quỳ trên mặt đất đại hán bên trong, có một vị thực lực mạnh mẽ nhất, dùng linh khí đem này cổ đau đớn chống đỡ xuống sau khi, kinh hô.

"Công kích linh hồn, quả nhiên là Mặc Sấm tiểu tử kia." Những khác đại hán nghe đến lời này, cũng là khóe miệng kéo một cái, tức giận nói.

"Không nghĩ tới Sở Huy đại ca, giao cho linh hồn của ta thuật, vậy mà hiệu quả tốt như vậy. Chỉ cần là đánh lén, như vậy thực lực so với ta người phía dưới, trong nháy mắt ở giữa chiều." Diệp Phong nhìn những kia chịu đến công kích linh hồn, bị thương đại hán, trong lòng tràn đầy đắc ý, thầm thở dài nói.

"Người . . . Đến tốt cùng là ai?" Thiếu nữ nhìn cái kia che ở trước người mình thiếu niên, vẫn là như trước sợ sệt ngồi trên mặt đất trên, chỉ có điều tình xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn treo lên một tia cảm kích, đại mi nhíu chặt, nghi ngờ hỏi.

Diệp Phong liếc phía sau thiếu nữ một chút, vẫn chưa trả lời lời của nàng, chỉ là đem đầu chuyển qua đến, nhìn những đại hán này, cười lạnh, mở miệng nói: "Ta chính là Mặc Sấm!"

Mà khi câu nói này nói xong, thiếu nữ trong lòng cảm kích vạn phần, xem ra vị thiếu niên này là muốn cứu mình. Nghĩ đến vừa rồi mới vừa công kích đi qua hán, trong lòng liền tràn đầy lúng túng.

Cầm đầu Hắc Hùng Sơn Trại đại hán, nhìn này tự xưng vì là Mặc Sấm thiếu niên hồn nhiên không sợ, công kích linh hồn cực kỳ phí tinh lực, nếu không là đánh lén cũng khó có thể thành công kích thương kẻ địch, vì lẽ đó chỉ cần tâm trí đủ kiên định, như vậy thì sẽ không trúng chiêu.

"tiểu tử thôi, chúng ta vừa vặn tìm người không tới. Không nghĩ tới, người lại chính mình đưa tới cửa. Ha ha, đã như vậy, vậy cũng chớ đi rồi, ta muốn tại trước mặt người, chơi em gái của người!" Hắn cười lạnh lùng nhìn Diệp Phong, nói xong, hai mắt mị ra một đạo sắc mị mị phạm vi, nhìn chằm chằm Diệp Phong phía sau thiếu nữ, khóe miệng lộ ra một tia cân nhắc nụ cười.

"Hừ! Vậy người đến thử xem." Diệp Phong cười lạnh một tiếng, bước chân từ thiếu nữ trước mặt đi ra, đứng ở một bên, nhìn cái kia người cầm đầu, hai tay ôm kiên cực kỳ bình tĩnh nói.

"Người . . . Đang nói cái gì!" Thiếu nữ nhìn Diệp Phong lại đi ra, còn để những đại hán kia thử xem, lập tức thống ác lườm hắn một cái, sau đó lập tức lên thân thể, hai con mắt sắc bén tay gắt gao bảo vệ bộ ngực, chậm rãi lui về phía sau.

"Ha ha, các huynh đệ, cho ta ngăn cản Mặc Sấm, ta đi bắt cái kia con nhóc con." Cầm đầu đại hán nhìn Diệp Phong, trong lòng cũng là xem thường, nghiêng đầu đi quay về phía sau những đồng bạn, mở miệng nói, nói xong tiếp tục như đói như khát nhìn chằm chằm, cái kia muốn chạy trốn đẹp đẽ thiếu nữ.

"Ây. . . Là." Những đồng bạn nghe được hắn, trong nháy mắt có chút sửng sốt, trong lòng đổ kị không được, bất quá làm sao người này thực lực và quyền lợi, ở đây mạnh nhất cao nhất, bắt chắc dĩ, đều là hướng về Diệp Phong chậm rãi mà đi.

"Đừng a, mọi người(đại gia) hiểu lầm, tiểu huynh đệ này, là bằng hữu của ta." Giờ khắc này, đột nhiên sắp mở ra chiến cuộc, bị một vị nhỏ gầy người đàn

ông trung niên đánh võ, người này chính là Hắc Miêu, bởi Diệp Phong trước đó tốc độ quá nhanh, hắn hiện tại mới cùng lên đến.

"Hắc Miêu, hắn là bằng hữu của ngươi?" Cầm đầu đại hán, nhìn Hắc Miêu đột nhiên xuất hiện chuyện xấu, liếc hắn một cái, trên mặt tất cả đều là thiếu kiên nhẫn. Bất quá khi nghe được câu này, lập tức vô cùng kinh ngạc lại chất vấn Hắc Miêu lên.

Hắc Miêu nhìn đi tới dẫn đầu đại hán bên người, nhìn Diệp Phong khiêm tốn nở nụ cười, sau đó quay về bên cạnh những đồng bạn, thấp giọng mở miệng nói: "Hắn cũng không phải Mặc Sấm, này thiếu niên thiên tài thực lực cực cường, không phải chúng ta có thể đắc tội."

Mọi người nghe được Hắc Miêu những câu nói này, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, nhìn về phía Diệp Phong trong ánh mắt, cũng là thêm ra mấy phần kiêng kỵ, cùng vừa rồi loại kia ngông cuồng tự đại đáng đáp hoàn toàn khác nhau. Tuổi như vậy thực lực đến Linh Sĩ Cảnh, hơn nữa còn sẽ công kích linh hồn pháp môn, khẳng định là một cái nào đó siêu cấp thể lực đệ tử thiên tài, tuyệt đối không thể cùng là địch.

Thiếu nữ nghe được câu nói này, cũng là mất đi hết cả niềm tin, không nghĩ tới quay đầu lại, tiểu tử này vẫn là với bọn hắn một nhóm. Nhìn Diệp Phong ánh mắt ở trong tràn ngập căm ghét, nàng cho rằng người này nhất định cũng là đang suy nghĩ những kia chuyện xấu xa, mới muốn cứu mình.

"Tiểu huynh đệ, xem ra đều hiểu lầm a, nàng là chúng ta. . ." Cầm đầu đại hán, chỉ vào Diệp Phong thiếu nữ, đối với Diệp Phong ôn hòa cười nói.

Nhưng là nói còn chưa dứt lời, Diệp Phong trực tiếp mở miệng đem đánh gãy, lạnh lùng nói: "Không có hiểu nhầm, mấy người các ngươi, nhanh lên một chút đến theo ta tranh tài đi, không ra một phút, ta muốn toàn bộ các ngươi ngã xuống đất!"

"Cái gì!"

Ở đây Hắc Hùng Sơn Trại sơn tộc bọn đại hán, đều là một trận kinh ngạc, Diệp Phong lại kiêu căng như thế, hoàn toàn không đem người để vào trong mắt.

"Hắc Miêu, tiểu tử này có ý gì?" Cầm đầu đại hán nghe được câu nói này, cũng là nổi giận đùng đùng, bất quá vì không đem sự tình làm lớn, phần nộ Hắc Miêu thấp giọng hỏi, có chút không hiểu, vì sao hắn phải đem này không nói lý người mang đến.

"Cái này. . ." Hắc Miêu nghe được câu nói này, ánh mắt không dám đối diện đại hán kia, con ngươi chung quanh mù chuyển, tình cờ nhìn thấy Diệp Phong chính là thống ác trùng một chút. Hắn cảm giác muốn lời kéo này tiểu tử cuồng vọng, là cái quyết định sai lầm.

Hắn cũng không thể cùng những này những đồng bạn nói, chính mình sợ chết tại người này cường bức bên dưới, đem hắn mang đến nơi này đến, hồng rồi trại chủ đại sự.

"Tiểu tử này hành vi gây rối, ta liền ở phía sau theo, cũng thăm dò hắn mấy câu nói, biết rồi hắn rất mạnh. Nhưng là tuyệt đối không nghĩ tới lại tới đây nơi gây sự. Các anh em, hắn tuy rằng thực lực mạnh, thể nhưng dù sao vẫn là nộn, chúng ta cùng tiến lên đem trước tiên hắn giết!" Hắc Miêu bắt đầu dĩ, rốt cục nghĩ ra một cái điểm quan trọng (giọt), quay về các vị các anh em mở miệng nói.

Cầm đầu đại hán nghe được Hắc Miêu, rõ ràng là có chút không tin, chỉ bằng vừa này tiểu tử này như vậy ngông cuồng thái độ, hắn liền sẽ không tin tưởng, người này sẽ điều Hắc Miêu như thế cái rác rưởi nhân vật, chớ nói chỉ là nói cho Hắc Miêu thực lực của hắn, đây tuyệt đối là lừa người.

"Tiểu huynh đệ, chúng ta cũng không thù hận, còn không bằng kết giao bằng hữu, chúng ta trại chủ là rất yêu thích như ngươi loại này tuổi trẻ người. Ngày sau nếu như có yêu cầu, Hắc Hùng Sơn Trại cũng là có thể vì ngươi hỗ trợ, cô gái nhỏ này cùng chúng ta có cừu oán, còn hi vọng tiểu huynh đệ không muốn nhúng tay." Cầm đầu đại hán đem ánh mắt phần nộ từ Hắc Miêu trên người dời, sau đó lần thứ hai quay về Diệp Phong lên tiếng nói, không tới bước cuối cùng, vẫn là không muốn đắc tội thiên tài như vậy nhân vật.

"Ít nói nhảm, nhanh lên một chút." Diệp Phong nghe được câu nói này, tùy ý trả lời, liền dọn xong muốn đánh nhau tư thế.

"Ha ha!" Cầm đầu đại hán, triệt để sự phần nộ, giận dữ cười nhìn Diệp Phong, song quyền đột nhiên nắm chặt, cùng lúc đó bốn phía bao quát Hắc Miêu ở bên trong những đồng bạn, toàn bộ đều là rút ra trên người nắm giữ vũ khí, chuẩn bị bắt đầu công kích.

Nhìn đợi lâu như vậy, những người này rốt cục chuẩn bị động thủ, đã sớm chờ thiếu kiên nhẫn Diệp Phong, giờ khắc này trên mặt cũng là lộ ra sáng khoái nụ cười.

"Tiểu tử, ngươi thật là không có bị thiệt thòi a! Kháo!"

"Nề mặt ngươi, mới gọi ngươi tiểu huynh đệ, biết chưa, con hoang!"

Đồng đạo Hắc Hùng Sơn Trại đại hán, nhìn Diệp Phong giờ khắc này toàn bộ đem bộ mặt thật lộ ra, từng cái từng cái hung thần ác sát nhìn hắn, chậm rãi đi tới.

"Tiểu huynh đệ, cảm ơn ngươi a, bất quá ngươi vẫn là mang theo ta trốn đi! Bọn hắn quá lợi hại." Thiếu nữ nhìn Diệp Phong lại đối mặt những này khối ngạo đại hán, không chút nào sợ hãi như trước muốn bảo vệ mình, trong lòng tràn đầy cảm động. Đi tới bên cạnh hắn, nhẹ giọng dò hỏi.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43:: Tổ hợp Linh Kỹ

"Không cần sợ, đứng ở ta mặt sau." Diệp Phong nghe được thiếu nữ lời này, sau đó nhìn những kia từ từ áp sát đại hán, nói rằng.

"Được rồi." Thiếu nữ xem Diệp Phong không hề có một chút nào ý muốn lui bước, lập tức trong lòng nghi hoặc không rõ hán vì sao cái gì cũng không sợ. Nhưng là, khi thiếu nữ nhớ tới lúc trước bọn đại hán đối với Diệp Phong loại kia thái độ cung kính, nhất thời, cũng rõ ràng tiểu tử này khẳng định là có chút bản lĩnh.

"Tiểu tử, cái này kêu là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ăn ta một quyền." Mấy vị đại hán ở trong một người, hai mắt phần nộ tròn tròn, đang đến gần Diệp Phong thời gian, nắm đấm bay thẳng đến trên mặt hán ném tới, phần nộ quá.

"Người cẩn thận a!" Thiếu nữ trạm sau lưng Diệp Phong, nhìn đại hán kia công kích lại đây, trong lòng tràn đầy sợ sệt, nhìn chăm chăm cái kia phảng phất hãy cùng người không liên quan như thể Diệp Phong, tràn ngập lo lắng, bây giờ nàng đem tất cả hi vọng đều đặt ở này trên thân thể người, nếu là Diệp Phong ngã xuống, nàng liền không có bất cứ hy vọng nào.

Diệp Phong nhìn đại hán kia hung mãnh áp sát, trong lòng hồ hững cực kỳ, tại cái kia nắm đấm sắp tới gần thời gian, trong hai con ngươi xẹt qua một vệt hàn mang, cấp tốc rút ra bàn tay. Mà đại hán kia nắm đấm, sắp tới đem áp sát hán mặt thời gian, đột nhiên ngừng lại.

Diệp Phong nắm lấy đại hán thủ đoạn, ánh mắt lạnh lùng nhìn hán tầm này, thống khổ không thể tả năm dày đặc mồ hôi hột khuôn mặt, sau đó lại chuyển hướng những kia bởi vì vì chính mình bày ra thực lực, mà trở nên đứng ở tại chỗ Hắc Hùng Sơn Trại bọn sơn tặc, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Một, hai, ba. . . Hiện tại liền còn lại năm người."

"A! . . . Thống. . . Thả. . . Thả ra" trên cổ tay truyền đến kịch liệt đau đớn, làm cho đại hán cả người đánh mất bất kỳ khí lực, khàn giọng trầm giọng kêu to, hán có thể rõ ràng cảm giác được, chỗ cổ tay xương đang lấy này một loại tốc độ vỡ vụn, sắp sắp phế bỏ.

Nhìn đại hán cầu xin tha thứ mệnh, Diệp Phong lạnh giọng nở nụ cười, không chỉ không có một chút nào thương hại, trái lại đưa bàn tay cường độ gia tăng, nhất thời, đại hán kia hai đầu gối rầm quý xuống đất, tan nát cõi lòng rít gào lên.

"Được. . . Lợi hại! Lại có thể tay không, đem Linh Đồ Cảnh tám tầng cường giả áp chế không thể động đậy." Thiếu nữ nhìn Diệp Phong này sức mạnh cường hãn, nghe đại hán tiếng gào thét, không khỏi có chút tê da da đầu thâm thở dài nói. Thế nhưng trong lòng nàng nhưng là tràn ngập cao hứng, nhìn về phía Diệp Phong trong ánh mắt, cũng là thêm ra một chút sùng bái.

Một bên bọn đại hán, nhìn người kia bị Diệp Phong chế phục, cũng chịu đến khó có thể hình dung thống khổ, dồn dập khiếp sợ tại tại chỗ, cũng coi như là hiểu rõ trước mặt cái này nhìn như chỉ có mười lăm tuổi thiếu niên, thực lực đến tốt cùng có cỡ nào cường hãn.

Nghe Diệp Phong tiếng cười lạnh, đại hán đã triệt để cảm giác được, thủ đoạn đã hoàn toàn phế bỏ. Nghĩ đến đến nay mới thôi cầu xin tha thứ không có một chút nào tác dụng, những đồng bạn kia môn cũng chưa hề đi ra ngăn lại trở thành phế nhân. Trong lòng hán tràn ngập nộ điểm, tơ máu năm dày đặc hai mắt, nhìn chăm chăm Diệp Phong gào thét nói: "Ừ, thả ra!"

Đang nói xong thoại đồng thời, đại hán cái tay còn lại, từ phần eo rút ra một cây chùy thủ, linh khí cấp tốc vận chuyển mà lên, lưỡi dao một vệt ánh bạc phát sinh, cấp tốc đâm về phía Diệp Phong gáy.

Nhìn đại hán đánh lên, Diệp Phong ánh mắt rung mình, thân hình uyển như bóng ma mau lẹ, thân hình một bên bàn chân hướng về, cái kia bộ ngực hán bỗng nhiên đánh tới. Nhật Hà Thăng Long Thối sức mạnh cường hãn từ bàn chân bạo phát, khi rơi vào đại hán ngực thời gian, trực tiếp đem hán chấn động đến mức máu tươi tuôn ra, cả người lấy một loại quỷ dị tốc độ, mang theo một luồng kinh phong, hướng về Hắc Miêu đám người bay qua.

Nhìn người kia bị Diệp Phong đập bay đến, Hắc Miêu đám kia bọn sơn tặc, dồn dập một trận kinh ngạc, trước tiên nghĩ đến chính là né tránh, trong lòng hoàn toàn không có tiếp được ý của hán, trực tiếp đề hán suất ở phía xa hôn mê đi.

"Tiểu tử này, thật là lợi hại, coi như vừa nảy đôi làm là ta, e sợ đều không thể tránh thoát. Linh Sĩ Cảnh cường giả, quả nhiên là không cách nào chống lại. Hắc Miêu tên khốn này, lại đem loại này kẻ địch đáng sợ, mang đến nơi này, trở lại ta nhất định phải làm cho trại chủ giết hán!" Còn lại năm tên sơn tặc, dẫn đầu Linh Đồ Cảnh chín tầng người, nhìn Diệp Phong trong lòng kiêng kỵ cực kỳ, từng một chút Hắc Miêu, lăm bầm nói.

"Chúng ta cùng tiến lên, hay là còn có thể chế phục tiểu tử này cũng nói không chắc." Hắc Miêu phát hiện cái kia người cầm đầu, xem ánh mắt của chính mình có chút ác ý, tràn đầy chột dạ cảm giác, nói rằng.

Linh Đồ Cảnh tám tầng tại Hắc Hùng Sơn Trại cũng được cho là tinh anh phần tử, lại tại như vậy mọi người đều tại tình huống dưới bị người giết, thực sự

là son trại bên trong một tổ thất lớn. Hơn nữa, quan trọng nhất chính là Diệp Phong cùng Hắc Miêu quen biết, còn công nhiên phòng kháng Hắc Hùng Sơn Trại. Nếu để cho dẫn đầu đại hán, nói cho trại chủ việc này, e sợ Hắc Miêu tính mạng tuyệt đối khó bảo toàn.

"Hừ!" Dẫn đầu đại hán trừng Hắc Miêu một chút, hán đã quyết định trở lại liền phải nói cho trại chủ xử trí hán, lập tức trước tiên đồng tâm hiệp lực chế phục Diệp Phong lại nói.

"Các anh em, lấy ra chúng ta Hắc Hùng Sơn Trại huyết tính đi ra. Đây tiểu tử vất mùi chưa sạch, không tính là gì!" Dẫn đầu đại hán một tiếng quát chói tai, nhìn Diệp Phong rút ra bên hông loan đao, nhất thời, bốn phía những đồng bạn đều là khí thế hùng hổ, xem ra sát khí ngút trời.

"Xong a!" Tất cả mọi người là hét lớn, hướng về Diệp Phong bước nhanh phóng đi, thanh thế dọa người.

"Trốn sau lưng ta, không muốn vọng động." Diệp Phong nghiêng đầu đi, nhìn thiếu nữ như thế, nghiêm túc nhắc nhở nói, sau đó chính đi qua diện nhìn những sát khí kia hùng lực vọt tới bọn sơn tặc, bước chân chậm rãi bước ra, cả người khí thế trong nháy mắt cất cao, Linh Sĩ Cảnh cường giả thực lực triển hiện ra.

"Nhật Hà Thăng Long Thối!" Diệp Phong thân hình hướng phía trước phóng đi, tại những đại hán kia dồn dập vung lên vũ khí thời gian, bàn chân cấp tốc ở trên hư không xẹt qua, nhất thời đem không khí vẽ ra từng đạo từng đạo gọn sóng, một luồng hùng hồn năng lượng khuếch tán ra đến, đem bọn đại hán vũ khí toàn bộ đánh bay, năng lượng dư uy đem thân hình của bọn họ đẩy đến rút lui lên.

"Thật là cường hãn thực lực, tiểu tử này tuyệt đối là danh xứng với thực Linh Sĩ Cảnh cường giả. Căn bản đánh không lại a." Hắc Miêu đứng ở trong đám người, cũng là bị này cỗ cường hãn năng lượng làm cho thân hình bất ổn, thật đang toàn lực chống đỡ bên dưới, lúc này mới không có suất ngã xuống. Nhìn Diệp Phong, đồng bên trong tránh qua kiêng kỵ, có muốn chạy trốn mệnh ý nghĩ.

"Ổn định thân hình, không nên bị con khí thế này dọa đến, chúng ta đồng thời dùng liên hợp Linh Kỹ." Cầm đầu đại hán bởi thực lực ở trong đó cường hãn nhất, đầu tiên là từ Diệp Phong phóng thích mà ra năng lượng thật lớn gọn sóng bên trong ổn định thân hình, sau đó quay về xung quanh đồng bạn mở miệng nói rằng.

"Tổ hợp Linh Kỹ?" Diệp Phong nghe vậy bỗng nhiên ngẩn ra, sắc mặt trở nên hơi khó coi, bất quá hán cũng không phải sợ bọn hán, mà là hơi kinh ngạc bình thường sơn tặc, làm sao sẽ nắm giữ liên hợp Linh Kỹ loại này chiêu số.

Tổ hợp Linh Kỹ tương đương với trận pháp Linh Kỹ, cần muốn vài người vận dụng linh khí đến xây dựng ra một loại, cường hãn trận thế. Mà thân ở với trận pháp này bên trong phạm vi, sức mạnh, tốc độ chờ chút đều sẽ trong nháy mắt tăng cường.

Loại này tăng cường hiệu quả, chủ yếu xem hoàn cảnh chung quanh, cùng với trận pháp Linh Kỹ đẳng cấp. Nếu như là một cái thiên giai trận pháp Linh Kỹ, như vậy lực hủy diệt là cực kỳ dọa người, coi như là mấy cái Linh Đồ Cảnh triển khai, đánh giết một vị vừa vận tiền vào Linh Sĩ Cảnh cường giả, cũng là không nghi ngờ chút nào.

"Địa Giai Hạ Phẩm: Dẫn Mộc Tự Linh Trận Pháp!" Cầm đầu đại hán, đứng tại chỗ cấp tốc kết ra kỳ dị dấu tay, nhìn Diệp Phong cười gằn hét lớn lên.

Mà bốn phía bao quát Hắc Miêu ở bên trong năm vị những đồng bạn, nhìn thấy hán sử dụng tổ hợp Linh Kỹ, cũng là cấp tốc kết ấn, đứng ở bên cạnh hán.

Hiện ra một cái bốn góc hình trạng thái. Trải qua một quãng thời gian qua đi, bốn người quanh thân chậm rãi tỏa ra nhàn nhạt lực mạng, bốn phía cây cỏ một trận rung động, một luồng năng lượng mạnh mẽ từ rừng rậm chỗ cấp tốc dừng lại đây.

Năm người này còn như bọt biển giống như hấp thu những này vọt tới sức mạnh, thực lực càng cấp tốc kéo lên, khí thế mạnh mẽ thẩm thấu đến trong không khí, con khí thế này hiển nhiên là toàn bộ đến nửa bước Linh Sĩ Cảnh mức độ.

"Gay go, thực lực của bọn họ lại tăng lên." Thiếu nữ nhìn những người kia khí thế tăng lên, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, trong lòng có chút sợ sệt Diệp Phong sẽ bị đánh bại, kinh hồ.

Diệp Phong nhìn những người này sử dụng tổ hợp Linh Kỹ, không khỏi cũng là có chút kinh ngạc, thế nhưng rất nhanh sẽ thoải mái. Loại này Linh Kỹ, hán cũng không phải là không có từng thấy, bất kỳ loại cỡ lớn tông phái đều sẽ có loại này tổ hợp Linh Kỹ, vì chính là càng tốt hơn để tông môn bên trong người, một lòng đoàn kết phát huy ra sức mạnh đoàn kết. Diệp Phong trước đó vị trí ngoại viện, cũng là có loại này tổ hợp Linh Kỹ,

"Ha ha, Địa giai hạ phẩm, ta cho là cái gì, hóa ra là cái rác rưởi Linh Kỹ. Coi như là nửa bước Linh Sĩ Cảnh, có thể cùng chân chính Linh Sĩ Cảnh cường giả so với sao? Loại trận pháp này cực kỳ tiêu hao linh khí, chỉ là tranh thủ một chút (điểm) sống sót thời gian mà thôi, tiếp đó, ta sẽ không lưu thủ." Diệp Phong nhìn những người này lạnh giọng cười nói, đối với phía sau thiếu nữ kinh ngạc, tràn đầy buồn cười.

"Tiểu tử thú, miệng đầy mê sảng. Kháo!" Dẫn đầu đại hán nghe được Diệp Phong lời ấy, trong lòng nhất thời dấy lên cuộn cuộn liệt diễm, này bản Linh Kỹ tại mới có thể có tư bản nắm giữ, Hắc Hùng Sơn Trại cũng chỉ có tính anh nhân viên có thể sử dụng, dĩ vãng dùng này Linh Kỹ chiến đấu có thể coi là bách chiến百 thắng không nổi, không chỗ nào bất lợi, có thể hôm nay lại bị Diệp Phong xem thường.

Hán không đang suy nghĩ nhiều như vậy, lập tức chỉ muốn lợi dụng thực lực này tăng cường hiệu quả, cấp tốc đánh giết này tiểu tử cuồng vọng, cùng bên người mấy vị đồng bạn, liếc mắt nhìn nhau, sau đó đồng thời hướng Diệp Phong vọt tới.

Tương đối khí thế mạnh mẽ phá vào mặt, Diệp Phong nhưng là không sợ hãi chút nào đứng tại chỗ, chỉ là thị giác, thính giác, xúc giác cùng với lực lượng linh hồn, toàn bộ đến trạng thái đỉnh cao nhất. Tỉ mỉ quan sát, những người này kẻ hở, quả nhiên, tại không lâu sau đó, Diệp Phong thân hình quý dị lóe

lên, chợt trong nháy mắt xuất hiện ở đám người kia trung gian vị trí, toàn thân sức mạnh không hề bảo lưu phóng thích mà ra.

"Nhật Hà Thăng Long Thối!" Diệp Phong trực tiếp đem Vọng Nhật Long Ngâm triển khai mà ra, một luồng long hình chi tượng tại không gian xuất hiện, phát sinh một trận khiến người ta run rẩy gầm rú, sức mạnh hùng hồn hướng về bốn phía khuếch tán, trực tiếp đem mấy vị này công kích hẳn Hắc Hùng Sơn Trại bọn sơn tặc, rung ra nội thương, một ngụm máu tươi dâng lên mà ra!

"Người chuyện này. . . Tiểu tử này, lại như vậy gan lớn, trực tiếp cứng đối cứng?" Hắc Miêu trong miệng cũng là phát ngọt, mới vừa phun ra một ngụm máu tươi, tại lơ lửng ở không trung sắp té xuống đất thời gian, nhìn cái kia trung ương nơi Diệp Phong lên tiếng hỏi, đồng bên trong tránh qua cực kỳ kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44:: Mặc Giai Thi

"Liên các người thực lực như vậy, còn cần phải ta can nhắc sao?" Diệp Phong lạnh giọng nở nụ cười, đối với Hắc Miêu lời nói căn bản không có chỗ trống trào phúng lên. Hắc Miêu, hẳn đương nhiên rõ ràng là có ý gì, bình thường nếu như tại nhiều người sử dụng tổ hợp Linh Kỹ bên dưới, coi như là thực lực mạnh đến đâu, e sợ cũng đến tạm thời tránh mũi nhọn, dù sao nhiều người vẫn là sức mạnh lớn.

Đối mặt sử dụng tổ hợp Linh Kỹ biện pháp, cũng chỉ có trước tiên phòng ngự tránh né, đợi được cái kia cổ hội tụ năng lượng tản ra sau khi, mới có thể cùng chi đối kháng, mà giờ khắc này những người kia cũng tiến vào suy yếu thời hạn cực dễ dàng thắng lợi.

Bất quá, Diệp Phong đã sớm đem Địa giai cực phẩm Linh Kỹ, Nhật Hà Thăng Long Thối luyện đến, đại viên mãn Vọng Nhật Long Ngâm giai đoạn, những này nguyên bản đẳng cấp liền so với người thấp nhân vật, coi như sử dụng tổ hợp Linh Kỹ, cũng không phải hẳn một chiêu chi địch, cùng đừng nói nhóm này hợp Linh Kỹ bọn hán cũng không có luyện đến rất nhuần nhuyễn, tổ hợp Linh Kỹ cũng chỉ có Địa giai hạ phẩm không cao lắm đẳng cấp.

"Khục... Khặc. Thật có thực lực tiểu tử, căn bản đánh không lại hán a! Những này ngớ ngẩn muốn chết, lão tử cũng không muốn bồi. Nếu như ta một người trở lại, như vậy trại chủ liền sẽ không biết hôm nay chuyện phát sinh." Hắc Miêu trọng suất trên mặt đất, lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, có chút biến thành màu đen tằm mắt, nhìn những kia cũng tương tự là chặt vật suất rơi xuống mặt đất đồng bạn, còn như trước hướng về muốn đánh bạc tính mạng đi làm, trên mặt hiện ra một tia châm chọc cùng xem thường.

"Khục... Khặc, đó là cái gì Linh Kỹ, chẳng lẽ cũng là Địa giai sao? Tiểu tử này bối cảnh, đến tốt cùng là cái gì thế lực?" Cầm đầu đại hán chặt vật ngã sấp trên đất trên, nhìn Diệp Phong cũng là tỏ rõ vẻ kinh ngạc, vừa rồi cái kia cổ năng lượng mạnh mẽ, cùng với chấn động tâm linh tiếng rống ngâm, tuyệt không là vật bình thường, e sợ đẳng cấp ít nhất là Địa giai Linh Kỹ.

Phải biết, Diệp Phong Nhật Hà Thăng Long Thối là tổ tiên lưu truyền tới nay cường hãn Linh Kỹ, nhưng là Địa giai cực phẩm. Loại này đẳng cấp Linh Kỹ, coi như là tại Lạc Xuyên Vương Quốc Đại tông phái bên trong, cũng chỉ có tông chủ hoặc là uy vọng công hiến đại trưởng lão, hoặc là thân truyền đệ tử nòng cốt, mới có thể nắm giữ.

"Được rồi, các anh em, chúng ta đồng tâm hiệp lực, đang công kích tiểu tử này một lần, nói vậy hẳn vừa rồi sử dụng cái kia một chiêu, cũng là tiêu hao không ít thể lực,

Hiện tại chính là cơ hội tốt." Hắc Miêu con người đảo một vòng, trong ngày thường sợ chết hán, giờ khắc này đối mặt đến không cách nào chiến thắng kẻ địch, lại dầu một cái kiên cường đứng lên đến, hô lớn.

Cầm đầu đại hán cùng ba người kia Hắc Hùng Sơn Trại bọn sơn tặc, nhìn Hắc Miêu này một bộ muốn chết đáng đáp, nghe được những câu nói này, trong lòng không khỏi cảm giác thấy hơi kỳ quái, bởi vì thực lực chênh lệch quá mức rõ ràng, Diệp Phong thực lực quả thực là nghiền ép tất cả, căn bản không có khả năng chiến thắng.

Bất quá trong ngày thường nhất gan Hắc Miêu, vào lúc này đều có thể kể ra câu nói như thế này, liệu linh nghênh chiến, những kia vốn là rất có huyết tính các hán tử, cũng là dồn dập cảm giác được một trận trào phúng, từng cái từng cái một lần nữa lên tinh thần, chuẩn bị liên hợp lại đang công kích Diệp Phong một lần.

"Ha ha, những này ngớ ngẩn, lão tử già vờ già vịt một thoáng liền lách người, đến thời điểm ai muốn đánh ta tiểu báo cáo, cũng không được." Hắc Miêu nhìn những kia trong ngày thường, xưng huynh gọi đệ những đồng bạn, đều một lần nữa lên tinh thần, chuẩn bị tại cùng Diệp Phong đối kháng một lần, chậm rãi cúi thấp đầu xuống, hít lại trong con người tránh qua một tia cực kỳ giao hoạt ánh sáng, âm hiểm cười nói.

"Hôm nay không giết tiểu tử này, thì không làm người!" Cầm đầu đại hán, xông lên trước đầu tiên hướng về Diệp Phong phóng đi, tới gần thời gian toàn

thân sức mạnh bộc phát ra, hướng về khuôn mặt của hán ném tới.

Mà nhìn thấy người dẫn đầu đã xông lên trước tuyến, phía sau những sơn tặc kia môn cũng là cùng nhau tiến lên, đều là sử dụng tự thân cường thể nhất tuyệt chiêu, hướng về Diệp Phong đánh ra từng đạo từng đạo năng lượng gọn sóng, không khí trong nháy mắt liền tràn ngập một luồng sát phạt cảm giác.

Diệp Phong sẽ vì thủ đại hán cương mãnh một quyền, cực kỳ xảo diệu tách ra sau khi, mục chỉ nhìn cái kia theo sát phía sau chạy tới, liên tục phát sinh công kích mãnh liệt bọn sơn tặc, bàn chân trên mặt đất bỗng nhiên đạp xuống, cả người khí thế tăng vọt mà ra, song chương cấp tốc kết ra kỳ dị dấu tay, từng đạo từng đạo oánh ánh sáng màu trắng, từ bàn tay chỗ tứ tán ra, như hóa thành một vòng loại nhỏ minh nguyệt.

"Thiên Cương Ân!" Diệp Phong thừa thế xông lên, không chuẩn bị cùng những người này tồn thời gian gian, trực tiếp đem Thiên Cương Ân ba tầng sức mạnh hoàn toàn phóng thích mà ra, một luồng cường hân sóng năng lượng, đem cái kia sau đó tới rồi bao quát Hắc Miêu ở bên trong bốn tên đại hán, chấn động đến mức khí huyết cuộn cuộn từ không trung rút xuống mặt đất, nội tạng chịu đến đã kích nghiêm trọng.

Thiếu nữ nhìn Diệp Phong diện đối với những người này, không sợ chút nào đáng đáp, giống như như núi cao khí thế cường hân, trực tiếp đem bọn hán toàn bộ đánh bại, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra khó có thể dùng lời diễn tả được mỹ lệ nụ cười.

"U..., muốn chạy trốn." Hắc Miêu tầm mắt biến thành màu đen, lúc ẩn lúc hiện cảm giác được nếu là tại cho Diệp Phong công kích một lần, chỉ sợ cũng muốn bị mất mạng tại chỗ, trong lòng sợ hãi vạn phần, tức khắc đem trong cơ thể linh khí cấp tốc lưu chuyển tại bàn chân chỗ, đứng lên, quát to: "Các anh em, hôm nay như đề nha đầu này chạy trốn, như vậy trại chủ chỉ sợ sẽ không dễ dàng buông tha chúng ta, cho tiểu tử này liều mạng!"

Nghe được Hắc Miêu lời ấy, những Hắc Hùng Sơn Trại kia bọn sơn tặc, trong lòng cũng là cả kinh, trong ngày thường bọn hán đều thanh Sở trại chủ cái kia tâm ngoan thủ lạt quen thuộc, nếu như sự tình làm được không đủ thuận lợi, như vậy coi như có thể giữ được tính mạng, sau này tháng ngày e sợ cũng sẽ không quá dễ chịu, lập tức toàn bộ quên đau đớn, một lần nữa đứng lên hướng Diệp Phong phóng đi.

Diệp Phong nhìn những này lại đứng lên đến bọn đại hán, trong lòng không khỏi hơi không kiên nhẫn, mà khi ánh mắt của hán ngẫu nhiên, phát hiện cái kia đưa ra tiếp tục chiến đấu Hắc Miêu, thì đã hướng về phía sau rừng rậm đào tẩu, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, có chút không hiểu người này gọi đến nhất hoan, làm sao mới vừa hô xong liền chạy?

Bốn vị Hắc Hùng Sơn Trại bọn đại hán, cũng không biết Hắc Miêu đã thoát đi, chỉ là hai mắt tràn ngập nộ điểm nhìn chằm chằm Diệp Phong, không ra một lát sau, toàn bộ thân hình lóe lên, đánh bạc tất cả nhằm phía hán, tê tiếng rống giận nói: "Chịu chết đi!"

"Nên kết thúc rồi!" Diệp Phong nhìn những đại hán này, không có lại đi suy nghĩ Hắc Miêu vì sao đột, đến nay mới thôi, hán cũng bị những này không tha thứ đại hán, làm cho cũng là có chút mất hứng, hơi nhường mảy, thân hình cấp tốc nằm sấp xuống, sau đó hóa thành một đạo mau lẹ bóng đen, từ những đại hán này bên người nhanh chóng lướt qua người...

Bầu không khí rơi vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong, chỉ thấy rừng cây tiểu đạo bên trong, thiếu nữ đứng tại chỗ tỏ rõ vẻ đại ra nhìn trước mặt bày các loại tư thế bốn vị Hắc Hùng Sơn Trại bọn sơn tặc. Vừa rồi, Diệp Phong cái kia cổ tốc độ, năng quả thực không có xem ra bất kỳ cái gì thành tựu, chỉ là nhớ tới có một vết màu trắng Lưu Quang, từ bốn vị này đại hán bên người xẹt qua, tiếp theo bọn hán liền không nhúc nhích.

Một trận gió nhẹ lướt qua rừng cây, Diệp Phong chậm rãi đứng lên, thân hình chậm rãi tại bốn vị đại hán cùng thiếu nữ phía trước nổi lên, lại không lâu nữa, tại đặt Diệp Phong cùng thiếu nữ trung gian bốn vị đại hán, sắc mặt đột nhiên cứng đờ, mí mắt hướng trên một phen, chính là ằm ằm ngã : cũng rơi trên mặt đất hoàn toàn không có hô hấp.

"Hán... Bọn hán?" Thiếu nữ trắng nõn cổ tay trắng ngần duỗi ra, mềm mại tay nhỏ vuốt môi đỏ, hai đôi đẹp đẽ con mắt, nhìn những kia không biết làm sao liền ngã xuống bọn đại hán, trong nháy mắt, không thể tin tưởng hỏi.

"Đều chết rồi." Diệp Phong ánh mắt phiệt đi qua ngã xuống bọn đại hán, tùy ý mở miệng nói, sau khi nói xong, ánh mắt mang theo nghi hoặc nhìn về phía, trước đó Hắc Miêu trốn hướng về rừng rậm rơi vào trầm tư.

Thiếu nữ nghe được câu nói này, hiển nhiên là có chút tắc lưỡi, không tin nàng chậm rãi bước động bước tiến, đi tới những này ngã trên mặt đất đại hán, vì phòng ngừa quý kẻ, rất cẩn thận chỉ là đứng ở một bên dùng Linh Hồn Lực thoáng tra xét sau khi, rốt cục an tâm thở phào nhẹ nhõm, mở miệng nói: "Sinh mệnh dấu hiệu hoàn toàn không có, quả nhưng đã chết hết."

"Người lại hiểu được lực lượng linh hồn?" Diệp Phong bởi vì học được Sở Huy dạy dư hán cao cấp luyện hồn thuật, tại thiếu nữ mới vừa phát sinh sóng linh hồn thời gian, chính là trong nháy mắt cảm ứng được, mãi đến tận nàng nói chuyện, lúc này mới lên tiếng dò hỏi.

"Ân, hiểu sơ một chút(điểm) mà thôi rồi. Ngày hôm nay cảm ơn người rồi, nếu như không phải người, e sợ..." Thiếu nữ nhìn Diệp Phong, trong lòng tràn ngập cảm kích, giờ lên tron bóng cái trán, quay về Diệp Phong lộ ra thiên sứ giống như nụ cười ấm áp đạo, thoai đến cuối cùng thời gian, nghĩ đến hôm nay suýt chút nữa bị những kia hung hân đại hán, dùng man lực bức bách phát sinh một ít chuyện, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại là xẹt qua một vết nghĩ mà sợ về.

"Không có gì." Diệp Phong khẽ mỉm cười, không để ý chút nào mở miệng nói, sau đó nhìn những kia ngã xuống đại hán, đi tới, từ một người trong đó trên người, lấy xuống một thanh loan đao, đặt ở trên người chính mình.

"Người tên là gì?" Thấy Diệp Phong cứu mình, vồn vồn nói rồi ba chữ, hoàn toàn không có nói ra bất kỳ yêu cầu, trong lòng không khỏi thêm ra chút hảo cảm, cười nói.

"Diệp Phong." Diệp Phong bàn tay rút ra loan đao, không ngừng tại dưới ánh mặt trời, nhìn chăm chú lưỡi đao bên trên ánh sáng, nghe thiếu nữ câu nói

này, lúc này mới thu hồi vũ khí, cười nói.

"Diệp đại ca, tên của ta gọi Mặc Giai Thi, là chung quanh đây người trong thôn. Bọn hán là sơn tặc, thường xuyên đến thôn của chúng ta bắt nạt người, có thể chán ghét. Ngày hôm nay thật sự rất cảm tạ người." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong, phảng phất là cảm giác người này tuổi lớn hơn mình trên không ít, mở miệng nói.

"Không sao, ngược lại ta cũng không sợ bọn họ." Diệp Phong tùy ý mở miệng nói, một bộ không sợ trời không sợ đất, bằng phẳng đáng đáp, để Mặc Giai Thi hơi có chút giật mình, bất quá sau đó nhưng cũng chỉ được lúng túng cười cợt, đồng thời đối với Diệp Phong càng là hiếu kỳ lên.

Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong thật giống quá lớn độ, nghe bốn phía quái điều tiếng kêu, có chút khiếp đảm hơi co lại thân thể, nuốt ngụm nước bọt, khăn cầu: "Cái kia Diệp đại ca, người có thể đưa ta trở về sao, nơi này yêu thú rất nhiều, một mình ta rất khó đối phó. Người nếu như đưa ta trở lại, chỗ tốt..."

Mặc Giai Thi còn chưa có nói xong, Diệp Phong trực tiếp lên tiếng đem đánh gãy, đi tới bên cạnh nàng, hết sức kinh ngạc nói: "Phụ cận lại có làng, cái kia đi nhanh đi!"

Chuyện này nhất thời gian rừng rậm sinh hoạt, không thấy được một bóng người, Diệp Phong liền dường như dã nhân giống như, trong ngày thường cũng là tùy tiện làm thí điểm động vật nhỏ khảo đến ăn, ngủ cảm thấy cũng là lo lắng đề phòng, không dám có chút nào bất cẩn, bây giờ thật vất vả biết rồi có thôn xóm, như vậy đương nhiên phải đi nghỉ ngơi thật tốt một phen.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45:: Di quốc huynh muội

"Ồ nha, vậy thì đi thôi." Mặc Giai Thi nghe được Diệp Phong câu nói này có chút mộng, chân chờ chốc lát mỉm cười gật đầu, trong lòng không khỏi cảm giác người này tự đáy lòng không sai, lại không chút nào đề cứu người việc, phảng phất gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ chính là quen thuộc đường như.

"Chờ đã. . . ." Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi phải đi, hơi nhưng mảy, nhất thời chạy đến ngã trên mặt đất đại hán trên người, đem thi thể của bọn họ một trận xoay loạn, cuối cùng đem vũ khí toàn bộ thu được, nâng ở lòng bàn tay.

"Diệp đại ca, người làm cái gì vậy?" Mặc Giai Thi nhìn mang theo nhiều như vậy trầm trọng vũ khí Diệp Phong, có chút nghi ngờ hỏi.

"Những này còn có thể bán lấy tiền. Không phải vậy không tìm được chỗ ở a." Diệp Phong nâng trong tay những kia trầm trọng vũ khí, quay về Mặc Giai Thi cười hi hi.

Nghe vậy, Mặc Giai Thi có chút không nói gì, tràn đầy bất đắc dĩ lắc lắc đầu, hơi nhếch lên môi đỏ, cười nói: "Diệp đại ca, người nhanh đi xuống đi. Người là ân nhân cứu mạng của ta, ta làm sao có thể để người ở ở bên ngoài đây. Nhà ta rất lớn, thừa bao nhiêu gian phòng để người ở, người liền đừng lo lắng."

Diệp Phong nghe được câu nói này, nhất thời xoay người lại, đem đao trong tay cụ toàn bộ hướng về những kia ngã xuống Hắc Hùng Sơn Trại sơn tặc trên người ném một cái, sau đó chỉ để lại một thanh loan đao, treo ở phần eo, đối với Mặc Giai Thi khoát tay áo một cái chường, cười nói: "Vậy cũng tốt, đa tạ người."

"Ân." Mặc Giai Thi gật gật đầu, nhìn trước mặt thiếu niên cái kia trong suốt nụ cười, cùng với thoáng ánh tuần khuôn mặt, bỗng nhiên cảm giác thấy hơi tim đập tăng nhanh, thiếu nữ tình cảm đều là làm cho nàng không tự chủ được quay về cứu tính mạng mình thiếu niên thiên tài, thêm ra không ít sùng bái cảm giác.

Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi cái kia gương mặt xinh đẹp, khi phát hiện lại có chút ửng hồng, bỗng nhiên sững sờ, đem đầu Móa! càng gần rồi hơn chút, hỏi: "Mặt của người rất hot, chuyện gì xảy ra? Sẽ không là vừa này bị thương chứ?"

Mặc Giai Thi nghe được Diệp Phong câu nói này, nhất thời trở nên thẹn thùng lên, tinh xảo trên khuôn mặt che kín hoang mang, vội vàng xoay người lại. Vừa rồi nàng đang đứng ở trong lúc miên man suy nghĩ, đột nhiên bị Diệp Phong vừa nói như thế, trong lòng quả thực thẹn thùng cực kỳ, trong khoảng thời gian ngắn không thể làm gì khác hơn là trầm mặc lên.

"Diệp. . . Diệp đại ca, người vẫn là trước tiên đưa ta trở về đi thôi." Mặc Giai Thi thu dọn được rồi tâm tình, không đang suy tư những thứ ngổn ngang kia sự tình, trực tiếp đi hướng về phía trước, có chút lúng túng nói.

"Ân, chờ ta." Diệp Phong gật gật đầu, sau đó liền nhìn Mặc Giai Thi vội vội vàng vàng hướng về phía trước chạy đi, trong lòng cực kỳ vô cùng kinh ngạc, trong khoảng thời gian ngắn có chút không tìm được manh mối.

Mặc Giai Thi rõ ràng thực lực không mạnh gọi mình bảo vệ nàng, nhưng là tại này nguy hiểm bên trong vùng rừng rậm, làm sao còn cần ở phía trước chính mình đi như vậy bức thiết, đây là cần người bảo vệ đáng về sao?

"Ân, mặc. . . Mặc Thi, những sơn tặc này tại sao muốn bắt, ngươi cùng ngươi ca a?" Diệp Phong đi ở Mặc Giai Thi bên cạnh, nghĩ đến hồi lâu chỉ mơ hồ nàng tên hai chữ, mở miệng hỏi.

Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong cái kia lấp ba lấp bắp đáng đáp, không khỏi che miệng nở nụ cười, sau đó nghĩ tới đây người thực lực cực cường, liền chuẩn bị đem hết thảy thời sự tình, nói cho hắn, xem có thể không tìm kiếm đến trợ giúp.

"Diệp đại ca, ngươi gọi ta tiểu thơ là được. Bọn hắn những người này, quả thực vô liêm sỉ. Kỳ thực ta cùng ca ca ta, là từ chỗ rất xa đi tới quốc gia này, vừa mới bắt đầu đi tới nơi này biển rừng thôn thời gian, chính là phát hiện chung quanh đây sơn tặc, thường xuyên đến thôn xóm vào nhà cướp của. Ta cùng ca ca không ưa, liền ra tay giúp đỡ đuổi đi bọn hắn. Đem sơn tặc xử lý xong sau khi, ta cùng ca ca liền bị các thôn dân cho rằng ân nhân, ở đây tạm thời sinh còn sống."

Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong như hiểu mà không hiểu gật gật đầu, khẽ mỉm cười, tiếp theo lần thứ hai nói ra: "Tại ta cùng ca ca ở tại thôn xóm thời kì, ca ca đều là trợ giúp các thôn dân luyện chế một ít phòng thân Hồn Khí, trợ giúp bọn hắn đến mạnh mẽ thôn xóm, hi nhìn bọn họ không muốn mềm yếu, nếu như lần sau tại chịu đến sơn tặc bắt nạt, nhất định phải phản kháng đánh đổ sơn tặc."

"Hồn Khí, ca ca của ngươi, lại có thể luyện chế Hồn Khí! Lại là một vị Luyện Hồn Sư?" Diệp Phong nghe vậy bỗng nhiên ngăn ra, nhìn Mặc Giai Thi trên mặt che kín kinh ngạc vẻ, hắn không thể tin được như thế một cái chỗ thật xa lại có Luyện Hồn Sư, bậc này cao quý tồn tại. Hơn nữa, nghe Mặc Giai Thi trước đó nói, bọn hắn thật giống là từ nước ngoài đến, xem ra thân phận không phải bình thường, tuyệt đối không phải người bình thường.

"Ân, kỳ thực cũng không tính được lợi hại Hồn Khí rồi, chỉ là một ít từng cường hóa vũ khí mà thôi." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong kinh ngạc, nhưng cũng là không ngạc nhiên chút nào, bất kỳ một tên Luyện Hồn Sư đều là cực kỳ hi hữu cao quý tồn tại, phải biết, coi như chỉ là từng cường hóa vũ khí, luyện chế lên đều là cực kỳ phí tiền, e sợ ca ca của nàng Luyện Hồn Sư đẳng cấp không thấp.

"Vậy cũng rất lợi hại." Diệp Phong vì khẽ rũ xuống đầu, nhủ thầm, từ lần trước Sở Huy đem luyện hồn thuật, cùng với một ít cơ sở luyện chế Hồn Khí phương pháp dạy dỗ cho hắn, chính là cảm giác được cực kỳ phức tạp. Hiện nay mới thôi, không chế linh hồn phương diện đúng là thoáng nắm giữ một chút (điểm), bất quá luyện chế đan dược, Hồn Khí phương diện chuyện này quả là là một chữ cũng không biết.

Dù sao, Linh Hồn Lực có thể theo thời gian trôi đi chậm rãi linh ngộ, nhưng là luyện chế Hồn Khí cùng đan dược, nhưng là cần vô số lần thực tiễn kinh nghiệm, mới có thể nắm, hai người không cách nào nói làm một.

"Bất quá, ta cùng ca ca tuyệt đối không biết, những sơn tặc kia bên trong, lại có Linh Sĩ Cảnh cường giả. Thực lực như vậy, thực sự là quá mức mạnh mẽ, coi như là người đứng đầu một thành, cũng bất quá Linh Sĩ Cảnh mà thôi." Mặc Giai Thi bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, tâm tình trong nháy mắt thấp xuống, lẩm bẩm nói.

Diệp Phong nghe được câu nói này, ngược lại cũng đứng là không kỳ quái, Lạc Xuyên Vương Quốc bên trong, có thể thành Linh Sĩ Cảnh cường giả, như vậy liền có thể thống trị một phương thế lực nhỏ, khá là phổ thông chút thành trì, thành chủ cũng xác thực xác thực chỉ có Linh Sĩ Cảnh mà thôi.

"Những sơn tặc này biết rồi ta cùng ca ca, đã thương bọn hắn, chính là mang đến vô số đồng bọn công kích thôn xóm, sát hại rất nhiều trong thôn cường giả, làm cho thôn trang chịu đến sự đả kích mang tính chất hủy diệt, cuối cùng càng là muốn tuyển chọn đồ thôn. Bất quá cũng may, bởi vì ca ca ta đứng ra, đáp ứng rồi những sơn tặc này muốn luyện chế ra một cái Hồn Khí tặng cho bọn họ, lúc này mới tránh khỏi đồ thôn sự tình phát sinh. Thế nhưng, cứ việc làm như vậy rồi, những thôn dân kia bây giờ đối xử với chúng ta thái độ, nhưng kém xa trước đây." Mặc Giai Thi càng nói tâm tình càng thấp xuống, cuối cùng trong giọng nói, vậy mà có chút khóc nước nức.

"Những thôn dân này, lẽ nào cảm thấy là ca ca ngươi liên lụy bọn hắn?" Diệp Phong nghe được lời ấy, đi tới Mặc Giai Thi bên người, mở miệng nói.

"Đúng thế." Mặc Giai Thi nhíu lên Liễu Liễu Mi, tỏ rõ về oan ức nhìn Diệp Phong một chút, tiểu nữ nhân quyền rũ đáng đáp, khiến người ta có loại không nhận được muốn xông lên ôm lấy nàng kích động.

Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi này một bộ quyền rũ mê người đáng đáp, cố nén trong lòng cái kia cổ muốn đem ôm lấy kích động, gật gật đầu, mở miệng nói: "Vậy ca ca của ngươi, hiện tại ở chỗ nào. Ta trước đó từng nghe nói, ngươi cùng hắn đồng thời trốn ra được?"

"Không biết, hôm qua ta cùng ca ca bị bọn sơn tặc truy đuổi, đi suốt đêm sau khi đi ra, liền không cẩn thận tách ra. Đến hiện tại, cũng chưa từng thấy. Bất quá ta tin tưởng ca ca ta nhất định không có chuyện gì, bởi vì những sơn tặc này liền muốn lợi dụng ca ca, vì lẽ đó sẽ không làm thương tổn hắn." Mặc Giai Thi lắc lắc đầu, tỏ rõ về hôn bay phách lạc, sau đó tinh xảo trên khuôn mặt hiện ra một vết kiên cường vẻ, hai đôi trắng nõn mềm mại phản quyền nắm chặt, chân thành nói.

Diệp Phong ánh mắt có chút tà ác nhìn, Mặc Giai Thi cái kia thoáng bộ ngực đầy đặn, cùng cô gái kia linh lung tư thái, trầm mặc chốc lát, mở miệng nói: "Há, vậy còn tốt. Nếu như đối làm là lời của ngươi, chỉ sợ cũng sẽ phải chịu một ít khó có thể tin tưởng được sự tình."

Mặc Giai Thi phát hiện Diệp Phong ánh mắt không ngừng qua lại nhìn quét chính mình, có chút thẹn thùng cùng hắn Móa! Xa chút, hai tay ôm vai, gắt gỏng: "Diệp. . . Đại ca cứu tiểu nữ tử, hiện tại đã an toàn."

Nhìn thấy được thiếu nữ đang có chút thẹn thùng, Diệp Phong cảm giác được nàng trong giọng nói, trong mơ hồ có một vẻ lo âu, không khỏi bất đắc dĩ nở nụ cười, chần chờ chốc lát, cười nói: "Àn, đương nhiên không sao rồi. Vậy người hiện tại muốn đi tìm ca ca người sao?"

"Hiện tại ta muốn đi nơi ở nắm ít thứ, cái kia gian nhà là trường thôn trước đó lưu cho chúng ta, ngày hôm qua đi rồi, không biết bên trong phòng thả đồ vật, có hay không bị người khác động tới." Mặc Giai Thi gật gật đầu, lần thứ hai nhìn thấy Diệp Phong cái kia trong suốt nụ cười, trong lòng đột nhiên thoải mái hạ xuống, trong đầu cũng là không có bất kỳ lo lắng. Nghĩ đến trước đó đi quá vội vàng, để lại item, bỗng nhiên, trong lòng tràn đầy lo lắng, bước nhanh dẫn Diệp Phong tại rừng rậm chật hẹp tiểu đạo bên trong hướng về xa xa bước đi.

Sau một hồi lâu, Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi hai người, rốt cục đi tới rừng rậm biên giới nơi thôn xóm cửa. . .

"Đại ca, nơi này chính là biên rừng thôn." Mặc Giai Thi đi ở Diệp Phong phía trước, đi tới thôn cửa cách đó không xa, xoay người lại quay về hán cười nói.

"Tiểu thơ, người cười lên thật là đẹp." Diệp Phong nghe từng tiếng đại ca kêu to, nhìn cái kia Mặc Giai Thi cái kia đôi mắt đẹp nở nụ cười khuyếch thành dung nhan, nhất thời xuất phát từ nội tâm than thở.

Mặc Giai Thi nghe Diệp Phong này đột nhiên khích lệ, trong nháy mắt có chút thật không tiện, ở trong lòng âm thầm thấu vui vẻ chỉ chốc lát sau, chính là khẽ mỉm cười, ở đây xoay người lại, hướng về thôn cửa bước đi.

"Đứng lại!" Mặc Giai Thi mới vừa đi tới thôn cửa, bỗng nhiên quát khẽ một tiếng vang lên, sau đó một vị trên người mặc đồng phục hộ vệ đại hán, từ cửa một bên bên trong cái phòng nhỏ đi ra, nhìn Mặc Giai Thi trên mặt treo đầy ác ý.

"Ta muốn đi vào nắm ít thứ." Mặc Giai Thi bị đại hán như thế một thân hét lớn, nhất thời làm cho có chút sững sờ, sau đó tỏ rõ vẻ quật cường mở miệng nói.

"Không được, không phải thôn trang người, giống nhau cũng không cho tiến vào." Hộ vệ đại hán quát Mặc Giai Thi một chút, lạnh lùng nói.

"Ta cùng ca ca trước đó cũng là thôn trang, ta hiện tại chờ một hồi liền rời đi, không muốn người nhiều lời." Mặc Giai Thi như trước tràn đầy quật cường, chỉ có điều giờ khắc này nhìn đại hán ánh mắt ở trong, mơ hồ có chút căm ghét, không nhìn thẳng đại hán kia, muốn xông vào trong thôn.

"Tiểu thơ muội muội, nơi này đã không hoan nghênh người cùng ca ca người." Bỗng nhiên một đạo thiếu niên âm thanh truyền đến, một vị ăn mặc hơi chút hào hoa phú quý thiếu niên đi tới, nhìn Mặc Giai Thi không ngừng ở tại trên khuôn mặt nhìn quát, sau đó tại nàng cái kia linh lung kiều tiểu thân thể không ngừng đánh giá, trong lòng tràn ngập muốn giữ lấy .

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46:: Lâm Hải Thôn

"Tại sao son tặc đến, các người xưa nay không dám nói câu nói như thế này. Các người lẽ nào quên, lúc trước ta cùng ca ca ân huệ sao?" Mặc Giai Thi nhìn vị này tuổi không lớn lắm thiếu niên, hai tay chống nạnh, có chút tức giận chất vấn.

Cái kia thanh tú thiếu niên, nhìn Mặc Giai Thi thậm chí ngay cả tức giận đều xinh đẹp như vậy, khóe miệng nhấc lên một vết nụ cười tà ác, đùa giỡn nói ra: "Tiểu thơ muội muội, người câu nói này nói tới nhưng là không đúng. Trường thôn thấy các người lang thang, để cho các người tạm thời ở tại thôn trang, nhưng là các người nhưng cho làng mang đến lớn như vậy phiền phức, này tên gì ân huệ?"

"Tiểu nha đầu, đi nhanh đi, bằng không cũng đừng trách ta không khách khí." Tại thiếu niên một bên đại hán, nhìn hán cùng Mặc Giai Thi lại còn nói nhảm nhiều như vậy, trong lòng tràn đầy không nói gì, sau đó vẫy vẫy tay, trực tiếp đem hai người này đánh gãy, đối với Mặc Giai Thi lạnh lùng nói.

"Người . . . Các người!" Mặc Giai Thi nhìn hộ vệ đại hán tiến lên trước một bước, khí thế hơi tăng lên, trong nháy mắt cũng là cẩn thận lùi về sau vài bước, kiêng kỵ nhìn hán. Trong thôn hộ vệ, phần lớn đều đã tới Linh Đồ Cảnh năm tầng, dựa vào nàng Linh Đồ Cảnh ba tầng thực lực, căn bản là không có cách làm bất cứ chuyện gì.

"Đại thúc, đừng như thế thô lỗ. Tiểu thơ muội muội, kỳ thực ta có một cái biện pháp, người muốn người chiếu làm. Như vậy người sau đó nghĩ đến mấy lần liền đến mấy lần, hơn nữa, còn có thể hưởng thụ một đời vinh hoa phú quý." Thanh tú thiếu niên quay về hộ vệ kia đại hán phát phát tay, nhìn Mặc Giai Thi này tức giận đáng đáp khả ái, trên mặt nụ cười càng rất ở trong còn chất chứa một luồng tà khí.

"Hừ, người có thể có biện pháp gì?" Mặc Giai Thi nghe thiếu niên, ngược lại cũng không phải hoàn toàn không tin, người này là Lâm Hải Thôn phú

thương nhi tử, tuy rằng chỉ là sinh sống ở làng nhỏ bên trong, bất quá trong nhà góc gác nhưng cũng toán hùng hậu, coi như là trưởng thôn cho đến cho bọn họ nhà đầy đủ mặt mũi, cho nên nói chuyện có tuyệt đối quyền lên tiếng.

"Ha ha, tiểu thư muội muội nếu như muốn làm vợ của ta, như vậy sau đó ngươi muốn thế nào thì được thế đó." Thanh tú thiếu niên, đột nhiên đi tới Mặc Giai Thi bên cạnh, sắc nàng không chú ý một phát bất được mềm mại ngọc thủ, còn không tự chủ vò trên như vậy mấy lần, tới gần nàng tấm kia tình xảo khuôn mặt, tỏ rõ vẻ cười dâm đãng mở miệng nói.

"Cút ngay!" Mặc Giai Thi nhìn này thanh tú thiếu niên, như vậy sắc đảm bao thiên, mặt cười nhất thời cứng đờ, quát lên. Sau đó, dùng sức tránh thoát lên, cái tay còn lại chường giờ lên thật cao, hướng về trên mặt hán dùng sức vung tới.

"Ha ha, thiếu gia ta ngày hôm nay, nhất định phải đem ngươi cẩn thận một thoáng." Thanh tú thiếu niên, xem Mặc Giai Thi này thô bạo đáng vẻ, cười lạnh một tiếng, càng là hăng hái không ít, cấp tốc rút ra cái tay còn lại chường, tại cái kia mang theo làn gió thom ngọc thủ vung đến thời gian, vũng vàng tiếp được, sau đó bước chân hướng phía trước một bước, khuôn mặt liền hướng về trước mặt mỹ lệ khuôn mặt tới gần.

Mặc Giai Thi nhìn tấm kia chán ghét mặt, cấp tốc tới gần mình, muốn phản kháng nhưng là vô lực từ tâm, để hán vũng vàng nắm lấy, trong lòng lại là xấu hổ lại là sợ sệt hét rầm lên: "Ngươi có xấu hổ hay không, cút ngay!"

"Ha ha, ngươi lại gọi a!" Thanh tú thiếu niên nhìn Mặc Giai Thi cái kia một bộ không tình nguyện đáng đáp, trong lòng càng là hăng hái, mân mê môi, cười hắc hắc nói. Phía dưới đã sớm là bốc cháy lên, nếu là xuất hiện đang không có người, chỉ sợ cũng sẽ trực tiếp còi sạch.

Một bên hộ vệ đại hán, nhìn thấy tiểu tử này làm ra chuyện như vậy, cũng là cảm giác vô cùng kỳ cục, bất quá nhưng chỉ được đứng ở một bên trầm mặc không nói. Dù sao, người này thân phận không giống, trong thôn phần lớn tài nguyên, đều là thông qua gia đình hán bán đạo vận đưa tới có thể không đắc tội được.

Mặc Giai Thi nhìn cái kia cảm thụ khuôn mặt, còn kém bất quá mấy centimet liền muốn áp sát, trên mặt hai hoành thanh lệ lưu lại, ghen ngào lớn tiếng thét to: "Diệp. . . Đại ca, cứu. . . Ta!"

Tại thanh âm này phát sinh sau khi, thanh tú thiếu niên không sợ chút nào, vừa muốn chuẩn bị tiến lên xâm phạm Mặc Giai Thi, bỗng nhiên cảm giác được một luồng sát ý tới gần, nhất thời, lạnh cả tim đem xâm phạm cử động dừng đi, con ngươi hướng phía dưới vừa nhìn, chỉ thấy một thanh lưỡi đao chống đỡ ở chính mình nơi cổ họng, lưu lại một đạo bé nhỏ vết máu.

"Ngươi. . . Ngươi." Thanh tú thiếu niên con ngươi chậm rãi di động, nhìn một bên cái kia chẳng biết lúc nào xuất hiện, cầm đao đặt ở chính mình nơi cổ họng xa lạ thiếu niên, cẩn thận từng li từng tí một nuốt nước miếng một cái, mở miệng nói.

"Thả ra nàng đi." Diệp Phong nhìn hán lấp ba lấp bắp đáng đáp, khoe miệng bứt lên một vết vệt lạnh lùng, đen kịt hai tròng mắt trống rỗng bên trong, sát ý vô hạn phóng thích mà ra, nhàn nhạt nói.

Nghe này thanh âm lạnh lùng, thiếu niên cảm giác được tử vong áp sát, trong lòng kinh hãi cực kỳ, trong nháy mắt liền thu hồi vừa rồi tà niệm, lập tức liền buông lỏng tay ra bên trong ngọc thủ, thân thể sợ sệt khẽ run lên.

"Diệp. . . Đại ca, cảm ơn ngươi." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong lại đây cứu viện, nhất thời tìm tới chỗ dựa, hai tay ôm chặt lấy cánh tay của hán, hai đôi mang theo giọt nước mắt mỹ lệ con mắt, cực kỳ oan ức theo dõi hán, ôn nhu nói.

Diệp Phong ngửi cô gái kia mùi thơm ngát, nhất thời cảm giác được một trận khoan khoái, sau đó nhìn nàng vậy có chút ửng hồng con mắt, trong lòng vậy mà dấy lên một luồng phẫn nộ, nhìn chằm chằm cái kia thanh tú thiếu niên lạnh lùng nói: "Yên tâm đi, có ta ở đây, ai cũng không thể bắt nạt ngươi."

"Kháo, nơi nào đến tiểu tử thú?" Thanh tú thiếu niên cấp tốc lùi về sau, khi trở lại đại hán bên cạnh, lúc này mới dám ló ra: mở miệng mắng một tiếng. Nhìn cái kia vừa rồi cũng sắp đắc thủ mỹ nhân, lại cùng hán thân mật dựa vào nhau, trong lòng không nói ra được oán hận, song quyền lẳng lẳng nắm.

"Ân." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong nói ra câu nói này, hai tay rốt cục buông ra chút đứng ở phía sau, lẳng lẳng nhìn hán cái kia thoáng thân hình cao lớn, không nói một lời lên.

Cánh tay chỗ mềm mại rồi đi, Diệp Phong rốt cục từ loại kia cảm giác khó hiểu về đi qua thần, ánh mắt chuyển hướng thôn cửa trốn ở hộ vệ đại hán phía sau thiếu niên, chậm rãi đi lên phía trước.

Diệp Phong hoàn toàn đem một bên tỏ rõ về uy nghiêm hộ vệ đại hán không để ý, đi tới cái kia lúc trước xâm phạm Mặc Giai Thi thiếu niên trước mặt, tức giận nói: "Tiểu tử ngươi, đem nàng làm khóc, nên làm sao bồi thường?"

Thanh tú thiếu niên, nhìn Diệp Phong lại đây chất hỏi mình, trong lòng tràn đầy xem thường, hán trường như thế ngoại trừ những kia bá đạo sơn tặc ở ngoài, vẫn đứng là chưa từng biết sợ mấy người, chớ nói chi là cho một cái lớp cùng chính mình không chênh lệch nhiều thiếu niên chất vấn. Hán đứng thẳng người, khinh thường nói: "Hừ, bồi thường, nàng muốn cái gì bồi thường?"

Diệp Phong nhìn thanh tú thiếu niên thái độ cũng không rõ ràng, sắc mặt cứng đờ, biết rồi không sử dụng điểm vũ lực thủ đoạn là không xong rồi. Bàn tay hán cấp tốc xuất hiện, gắt gao cầm lấy cổ áo của hán, lần thứ hai tức giận nói: "Nhanh lên một chút đi, năm bồi thường đi ra!"

"Ngươi. . . Làm gì!" Thanh tú thiếu niên cảm giác được Diệp Phong cái kia cổ đại lực, hô hấp lại có chút khó khăn, nhất thời một trận kinh ngạc. Bất quá vừa định phản khởi thủ kháng, khi đối diện trước mặt lạnh lùng hai mắt thời gian, nội tâm bỗng nhiên một trận run rẩy, một loại sâu trong linh hồn kiêng kỵ để hán cả người rét run.

"Thật là bá đạo tiểu quý, nơi này há cho phép người làm càn, tránh ra!" Một bên hộ vệ đại hán, nhìn thấy Diệp Phong vừa đến thái độ đã là như thế cường thế, đánh giá thanh tú thiếu niên cái kia xanh lên, thậm chí trở nên hơi sắc mặt trắng bệch, cảm giác được không đúng, nhất thời cả kinh, một tiếng quát chói tai sau khi, bàn tay liền hướng về Diệp Phong chụp tới.

Diệp Phong ánh mắt hơi thoáng nhìn, nhìn đại hán tay áp sát, cái tay còn lại hướng về cái kia bắt tới bàn tay bỗng nhiên vung tới. "Đùng" một tiếng, liền đem cái kia tới gần tới được dày rộng bàn tay trực tiếp đánh ra.

"Chuyện này. . . Tiểu tử này!" Hộ vệ đại hán bàn tay bị đánh rơi, trong nháy mắt cảm giác được một luồng mất cảm giác cảm kéo tới, phát hiện trên lòng bàn tay gân xanh hơi cổ động một mảnh đỏ đậm, phảng phất như bị búa tạ đập đi qua bình thường đau đớn khó nhìn, cảm giác được vạn phần khó có thể tin, nhìn về phía Diệp Phong khuôn mặt che kín kính ngạc.

"Còn không trả lời sao?" Diệp Phong khuôn mặt lạnh lẽo, càng là dùng sức chút, đem thanh tú thiếu niên yết hầu ghim chết, lạnh lùng nói.

"Chuyện này. . . Tiểu quý này, đến tột cùng là từ đâu tới đây? Tùy tiện một tay sủy lại đây, càng là đem tay của ta đánh đau nhức cực kỳ. Không thể tại tiếp tục như thế, sẽ không lại cho hán trả lời chắc chắn, như vậy Bùi Quân thật sẽ làm hán giết chết." Hộ vệ đại hán nhìn Diệp Phong cái kia một bộ nhẹ như mây gió đáng đáp, trong lòng đã biết tiểu tử này thực lực sâu không lường được, hoàn toàn không đem bọn họ để vào trong mắt, nhìn Bùi Quân cái kia càng ngày càng mặt đỏ lên sắc, cảm giác được một loại dự cảm xấu, thầm nói.

"Tiểu huynh đệ, kính xin người tha hán đi, là chúng ta có lỗi." Hộ vệ đại hán thừa dịp Diệp Phong còn vẫn chưa chân chính nổi giận, vội vã đi tới phía trước, tràn đầy thành khẩn xin lỗi lên. Trong lòng hán rõ ràng, như thế một cái lớp nhẹ nhàng thiếu niên, lại làm lên sự tình tới đây sao rất lập độ hành bá đạo cực kỳ, như vậy tuyệt không là người bình thường, hán không phải thực lực cực cường thiên tài, chính là có cực cường thể lực chăm sóc.

"Không được, hán nhất định phải xin lỗi, bồi thường!" Diệp Phong xem cũng không chăm sóc hộ vệ đại hán một chút, nhìn chăm chăm Bùi Quân cái kia một bộ khó chịu đáng vẽ, trong lòng tràn đầy châm chọc. Người này lúc trước hung hăng can quấy, làm xằng làm bậy đùa giỡn thiếu nữ, nếu không cho chút dạy dỗ, hán sao có thể biết cái gì gọi là sai rồi.

"Diệp đại ca, hay là thôi đi, bọn hán cũng chỉ là phổ thông thôn dân mà thôi." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong này cường thế tư thái, trong lòng đã sớm cảm thấy cân bằng, vì không đem sự tình làm lớn, cũng là tỏ rõ về lo lắng đi tới bên cạnh hán, lên tiếng chặn lại nói.

"Được rồi, nếu người đều nói rồi." Diệp Phong nghe được Mặc Giai Thi nói chuyện, nhất thời đưa bàn tay buông ra, đem Bùi Quân để xuống, bắt đầu đi trả lời.

"Người này nữ nhân ác độc, lại gọi giúp đỡ đến bắt nạt ta." Bùi Quân thoát ly nguy hiểm, không cảm giác được cái kia lạnh băng khí chất sau khi, hán lập tức liền không sợ, lùi lại mấy bước, nhìn Mặc Giai Thi, tỏ rõ về thông ác.

Giờ khắc này, hán hận không thể lập tức gọi người đem Diệp Phong đánh giết, sau đó khỏe mạnh trêu đùa một thoáng nữ nhân trước mặt, sau đó tại góc tối đem nàng đùa tới chết!

"Người nói cái gì?" Diệp Phong nhìn Bùi Quân lại còn như thế một bộ ghê gớm đáng vẽ, sắc mặt cứng đờ, lạnh lùng nói.

"Vẫn là quên đi, Bùi Quân a, người hiện tại cũng không sao rồi, vẫn là chó chọc tiểu tử này, hán xem ra có thể không giống như là người dễ trêu chọc a." Hộ vệ đại hán nhìn Diệp Phong lại sắc mặt không được, lập tức đi tới Bùi Quân bên người, ở tại bên tai thấp giọng nói rằng, đối với này xa lạ thiếu niên, hán cảm giác được không tên kiêng kỵ.

"Kháo, không phải người dễ trêu chọc, lão tử lại càng không là dễ chọc." Bùi Quân trực tiếp đem hộ vệ đại hán nói xong toàn phủ định, từ trong lồng ngực chạy ra một viên đạn tín hiệu, cấp tốc đem mặt trên cơ quan kéo động, trong nháy mắt một đạo chùm sáng màu trắng xông thẳng lên thiên, sau đó ở trên trời nổ ra một đạo rực rỡ quang cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47:: Lấy lớn ép nhỏ

"Người muốn làm gì?" Diệp Phong nhìn Bùi Quân cử động, lạnh giọng một hừ, cực kỳ trào phúng nói rằng.

"Ha ha, người sau đó liền biết, ta muốn làm gì." Bùi Quân nhìn trên bầu trời nổ tung tín hiệu yên hòa, khóe miệng lộ ra một tia cười gằn, nghe tới Diệp Phong câu nói này, trong lòng tràn đầy xem thường trả lời.

"Tiểu tử này, thực sự là không cho người ta bót lo, son tặc sự tình hiện tại còn không giải quyết, còn muốn tại tao gây rắc rối đoan sao?" Hộ vệ đại hán, nhìn Bùi Quân đem đạn tín hiệu phóng ra, khuôn mặt bên trên cũng là hiện ra một vệt oán hận, trong hai mắt tránh qua một tia ý lạnh.

Tuy rằng trong lòng tức giận, bắt quá hộ vệ đại hán nhưng cũng không cách nào trách cứ cho hắn, dù sao trong thôn tài nguyên có hơn nửa, đến cần nhờ phụ thân của Bùi Quân kinh thương làm ra, tiểu tử này ở nhà lại là con trai độc nhất cực được sủng ái nịch, không chịu được một chút (điểm) oan ức, thực sự là khiến người ta không có một điểm biện pháp nào, xem ra hôm nay e sợ muốn xuất hiện phiền toái không nhỏ.

"Người người này, thực sự là không biết điều, Diệp đại ca đều buông tha người, người lại còn ân đền oán trả." Mặc Giai Thi nhìn Bùi Quân cái kia một mặt đắc ý đáng đáp, trong lòng liền tràn đầy chán ghét, hết sức nhỏ ngón tay chỉ vào hắn, tức giận nói.

Người như thế chính là ý vào nhà bên trong có chút gốc gác, cả ngày đến làm xằng làm bậy, chưa bao giờ đem bắt luận người nào để vào trong mắt, đúng là một chỗ bĩ vô lại.

Diệp Phong rõ ràng Bùi Quân phóng ra đạn tín hiệu, như vậy tự nhiên chính là tìm kiếm trợ giúp, hắn gần nhất đang muốn khỏe mạnh tới luyện một thoáng, thật tò mò này trong thôn trang đến tột cùng có bao nhiêu người mạnh mẽ, chính mình có hay không có thể đánh thắng được. Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi cái kia tò mò về lo lắng đáng yêu đáng vẽ, khẽ mỉm cười, sau đó nhìn Bùi Quân nhàn nhạt nói: "Tiểu thơ muội muội, không liên quan, liền nhìn tiểu tử này đến tột cùng có cái gì có thể nại."

Nghe được Diệp Phong lời ấy, Mặc Giai Thi cũng là một mặt bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nàng hiện tại xem như là rõ ràng, bảo vệ nàng vị thiếu niên này là cái không sợ phiền phức đại chủ, làm lên sự tình đến toàn dựa tâm tình mà định.

Bùi Quân nhận ra được Mặc Giai Thi, thật giống đặc biệt lưu ý Diệp Phong, nhìn trên mặt nàng về lo âu, đột nhiên trong lòng dấy lửa cháy hùng hực thiêu đốt, nhìn về phía Diệp Phong hận không thể lột da hắn, cười lạnh nói: "Ha ha, vậy thì tốt. Hi vọng người đội lốt nữa đừng sợ vỡ mặt, trực tiếp chạy trốn chết, con hoang."

Diệp Phong nghe đến mấy cái này khinh bỉ lời nói, lòng mảy mềnh một cái, sau đó hai tay ôm kiên, lạnh lùng nhìn Bùi Quân, mở miệng mắng: "Hừ, đội lốt nữa ta khiến xuất toàn lực, người cũng đừng chạy trốn chết là tốt rồi. Người này rác rưởi, háo sắc bại hoại, người là một đồng cỏ chó, đừng đang nói chuyện Huân ta rồi!"

Mặc Giai Thi nghe Diệp Phong này liên tiếp tiếng mắng, hơi sững sờ, không nghĩ tới hắn xem ra, cũng không giống như am hiểu nói chuyện, mắng lên người đến nhưng là như vậy khiến người ta tặc lưỡi, nói cái gì đều nói được đi ra, thực sự là có chút khiến người ta cảm thấy lúng túng.

"U! Người tiểu tử thái này, nói... ." Bùi Quân nghe được Diệp Phong mắng khó nghe như vậy, quả thực so với mình còn muốn quá đáng, trong lòng giận dữ, thực sự có chút không hiểu nổi tính cách của người nọ, liền phảng phất đường như một đứa bé. Vì duy trì phong độ, nhưng cũng không tiếp tục nói nữa, lạnh lùng miết đi qua hắn một chút, đứng ở nguyên chờ đợi cứu viện đến.

Không ra đã lâu, rốt cục tại trong thôn xóm bộ, liên tiếp tiếng bước chân đình tại như ọc phát sinh, một đám tối om om thân hình hướng về thôn đi ra ngoài, đi tới thôn cửa, khi nhìn thấy Bùi Quân thời gian, đi đầu dẫn đầu người đàn ông trung niên cực kỳ cung kính khom lưng đối với hắn thi lễ một cái, trầm giọng nói: "Thiếu gia, chuyện gì đem chúng ta gọi tới?"

Bùi Quân nhìn có chừng một trăm kêu to người loại nhỏ bộ đội, khuôn mặt bên trên lộ ra vẻ đắc ý, những người này là Bùi gia chuyên môn đội hộ vệ, nhân viên đều là từ các nơi lôi kéo mà tới.

Trong đó Linh Đồ Cảnh năm đến sáu tầng cao thủ rất nhiều, mỗi lần xuất ngoại kinh thương gặp phải thổ phỉ, đội hộ vệ cao thủ đều sẽ bảo vệ đội buôn, đem những kia xâm phạm giả dễ như ăn cháo chống đối mà xuống, chưa bao giờ từng xuất hiện bất kỳ sai lầm không chỗ nào bất lợi.

Bùi Quân nhìn Bùi gia đội hộ vệ trường một chút, đắc ý cười lạnh lùng, trong lòng cực kỳ tự tin, hắn dám khẳng định bắt luận người nào nhìn thấy thực lực như vậy không ít đội ngũ, đều sẽ thoát khỏi chấn động một phen. Nhưng là hắn đảo qua cái kia đứng ở một bên, một bộ như không có chuyện gì xảy ra thậm chí muốn ngủ gà ngủ gật Diệp Phong, nhưng là sắc mặt có chút khó coi cả kinh, tức giận quát lớn nói: "Tiểu tử, người biết những người này là ai sao!"

Diệp Phong đột nhiên nghe được quát to một tiếng, rốt cục hoãn đi qua thần, nhìn một chút của một đám bọn đại hán, thản nhiên nói: "Chưa từng thấy."

Bùi gia đội trưởng nhìn Bùi Quân cái kia một mặt nổi giận đáng đáp, trong lòng tràn đầy nghi hoặc, theo lý tới nói từ khi Lâm Hải Thôn, đáp ứng rồi đem Mặc gia huynh muội đưa cho son tặc sau khi, hắn là đã không có nhu cầu gì điều động đội hộ vệ sự tình.

Nhưng là, trước đó đột nhiên nhìn thấy trên bầu trời dấy dấy bạo đạn tín hiệu, nhưng vẫn để cho Bùi gia đội trưởng một trận kinh ngạc, chẳng lẽ lại có chuyện phiền toái gì xuất hiện sao? Hắn tùy tùng Bùi Quân tầm mắt, nhìn một chút thôn cửa tiểu tử vất mũi chưa sạch, kinh ngạc hỏi: "Thiếu gia, đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?"

"Cái này tiểu hỗn đản, muốn công kích làng, ta đem các người gọi tới." Bùi Quân tràn ngập ác độc cùng oán niệm ánh mắt nhìn chằm chằm Diệp Phong, âm thanh run rẩy nói rằng.

Bùi gia đội trưởng nghe được câu nói này, sắc mặt trở nên cũng là có chút nghiêm nghị, sau đó mục chỉ nhìn thôn cửa Diệp Phong, cảm giác được cực kỳ kỳ quái, như thế một cái không vượt quá mười lăm tuổi thiếu niên, lại dám đến công kích thôn xóm, sẽ không là tính sai chứ?

Bất quá, mặc kệ có hay không tính sai, nói chung Bùi gia bộ đội chỉ trích chính là phải bảo vệ Bùi gia, bây giờ thôn trang chịu đến công kích, như vậy ở ở

trong thôn Bùi gia người liền sẽ phải chịu nguy hiểm, đây là tuyệt đối không cho phát sinh.

"Người đến công kích làng?" Bùi gia đội trưởng ánh mắt mang theo một tia hung ác, nhìn Diệp Phong không tự chủ được tràn ngập bá đạo khí thế, lạnh giọng chất vấn lên.

"Chúng ta chỉ là muốn vào thôn một thoáng, các người tại sao muốn như vậy hùng hổ dọa người." Mặc Giai Thi nhìn Bùi gia đội trưởng, tràn đầy không rõ nhìn bao quát Bùi Quân ở bên trong một đám người, mở miệng hỏi.

"Tiểu thư, nếu như người nguyện ý làm thê tử của ta, chuyện lúc trước ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua. Nếu như người muốn giúp tiểu tử này, ha ha, hậu quả chính mình ước lượng một thoáng." Bùi Quân nhìn Mặc Giai Thi cái kia kinh người dung nhan, trong lòng quả thực là cực kỳ thêm nhỏ dãi, mở miệng nói.

Đội hộ vệ trưởng nhìn ra Bùi Quân yêu thích Mặc Giai Thi nha đầu này, sau đó đưa mắt tìm đến phía này tướng mạo không sai, rất có hào khí can văn khí thế Diệp Phong, lạnh giọng nở nụ cười, mấy chục tuổi người, hần có thể nào không hiểu ba người này trong lúc đó tranh giành tình nhân.

Hắn làm Bùi gia đội trưởng tự nhiên sẽ trợ giúp người trong nhà, đối với Bùi Quân cười nói: "Thiếu gia, nếu tiểu tử này muốn công kích làng, ta liền đem hắn bắt được rồi."

"Các người tại sao có thể như vậy, Diệp Phong đại ca, chúng ta đi nhanh đi." Mặc Giai Thi nghe đội hộ vệ trưởng, trong lòng tràn đầy phẫn nộ, sau đó kéo Diệp Phong cánh tay, căng thẳng mở miệng nói.

"Tiểu thư, người không phải muốn đi trong thôn nắm đồ vật sao." Diệp Phong thấy Mặc Giai Thi lôi kéo cánh tay của chính mình, thân hình đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích, nhàn nhạt nói.

Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong, gò má có chút ửng hồng, cắn cắn môi đỏ nhìn nơi cửa cái kia một đám thực lực không tầm thường người, cúi đầu thấp giọng mở miệng nói: "Người đánh không lại bọn hắn, Diệp đại ca, ta đồ vật không muốn, đi thôi."

"Tiểu thư, Diệp đại ca nói cho người, những người này ta không sợ. Hơn nữa nếu đến rồi, như vậy liền muốn đi lấy đồ vật." Diệp Phong nghe những câu nói này, chỉ là tùy ý nở nụ cười mà qua, nhìn Mặc Giai Thi cái kia một bộ chim nhỏ nép vào người đáng đáp, khẽ mỉm cười, cánh tay đem cái kia thân thể mềm mại càng là ôm chặt chút, bảo đảm nói.

"Khốn nạn, lại còn ở trước mặt ta, như vậy thân mật tiếp xúc, nhanh giết hắn cho ta!" Bùi Quân nhìn Mặc Giai Thi lại Móa! Diệp Phong như vậy gần, trong lòng ghen ghét dữ dội, trong nháy mắt hai con mắt hồng hồng dường như thỏ giống như vậy, chỉ vào hai người này giận dữ hét.

"Tiểu tử, lại nói đủ chứ. Công kích thôn xóm, ta hiện tại liền để người đền mạng!" Bùi gia đội trưởng nhìn thấy thiếu gia nổi giận, trong lòng cũng là cảm giác được không ổn, lập tức tiến lên trước một bước, cả người khí thế trong nháy mắt tăng vọt, nửa bước Linh Sĩ Cảnh thực lực triển hiện ra, dẫn bốn phía thực lực yếu kém dồn dập một trận ước ao tiểu tiếng thốt lên kinh ngạc lên.

"Há, nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả, quả nhiên lợi hại. Thoại ta nói rõ trước, với các người đánh cùng công kích làng không quan hệ. Ta chỉ là muốn đem một ít chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng gia hỏa, đánh một trận mà thôi." Diệp Phong nhìn Bùi gia đội trưởng lần này vênh vào hung hăng đáng đáp, cười lạnh, trong lòng tràn đầy chán ghét, người như thế vừa nhìn chính là rõ ràng, yêu thích lấy lớn ép nhỏ, ý mạnh hiếp yếu đối trá người mà thôi.

"Hừ, tiểu tử thú, ta xem người làm sao nhanh mồm nhanh miệng!" Bùi gia đội trưởng sắc mặt cứng đờ, thân hình hướng về ngoài thôn Diệp Phong phóng đi. Giờ khắc này bốn phía người vây xem đã rất nhiều, còn có không ít các thôn dân. Khi bọn họ nhìn thấy thân là nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả Bùi gia đội trưởng, lại đối với một vị thiếu niên động thủ, dồn dập cảm giác được không thích hợp, bất quá nhưng cũng chỉ có thể chôn ở trong lòng. Dù sao, làm là người bình thường có thể không đắc tội được một cái nắm giữ thực lực võ giả, huống hồ cái này nắm giữ thực lực võ giả, nhưng là lấy bảo vệ làng danh nghĩa, quay về thiếu niên động thủ.

"Người cách xa một chút!" Diệp Phong hai chân hơi uốn lượn, quay về Mặc Giai Thi gấp giọng mở miệng nói, gấp lại được nàng sau khi rời đi, trong lòng không có bất kỳ bao quát áo, nhìn Bùi gia đội trưởng trên mặt treo đầy xem thường lạnh lùng nụ cười.

"Tứ Tượng long quyền!" Bùi gia hộ vệ tới gần Diệp Phong thời gian, khẽ quát một tiếng, nắm đấm chỉ trong nháy mắt từng sợi từng sợi linh khí cấp tốc lượn lờ, hình thành một luồng cực cường năng lượng, mơ hồ có một kỳ quái màu xanh long hình, đối với hắn phô diện mà khứ thanh thế dọa người.

Tại cửa thôn vây xem bọn hộ vệ cùng các thôn dân, khi nhìn thấy Bùi gia đội trưởng vừa lên đến chính là sử dụng sát chiêu mạnh nhất, dồn dập có chút kinh ngạc, trong lòng cũng thêm ra một tia trào phúng. Nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả, lại đối với một tên tiểu bối, mới vừa công kích đã là như thế độc ác, nhân phẩm của hắn thực sự khiến người ta thôn thức.

"Lui về cho ta." Hung mãnh áp bức kinh phong phá vào mặt, Diệp Phong sợi tóc bị thổi ngang trời bay lượn, sạch sẽ khuôn mặt bên trên, lông mày bỗng nhiên vừa nhú, bàn chân trong nháy mắt vùng vẫy, một luồng không kém chút nào năng lượng màu vàng óng ảu sừng sững, hướng về cái kia Bùi gia đội trưởng phát ra ra màu xanh long hình bóng mờ công kích đi qua(quá khứ).

Màu xanh long hình bóng mờ miệng lớn mở lớn, mang theo một loại cực kỳ khí thế cường hãn, hướng về năng lượng màu vàng óng ảu kia sừng sững nhào tới, nhưng là, khi một đụng vào luồng năng lượng màu vàng óng ảu kia thời gian, trong nháy mắt bị hoàn toàn hóa giải mất.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48:: Lấy nhỏ ăn hiếp lớn

Bùi gia đội trưởng nhìn cái kia dẫn cho rằng hào Linh Kỹ, lại bị cái kia cổ quái dị kim quang cho toàn bộ đánh tan, không khỏi tràn đầy kinh ngạc, nhìn về phía Diệp Phong ánh mắt ở trong thêm ra một chút vẻ kiêng dè, vừa rồi hẳn vì không có cái gì bất ngờ phát sinh, nhưng là toàn lực đánh ra công kích, trước mặt tiêu tử làm sao sẽ đem thể công của chính mình hoàn toàn chống đỡ mà xuống.

"Tiểu tử này, thật là lợi hại, lại có thể tại nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả công kích bên dưới sống sót."

"Người biết cái gì, vừa rồi tiểu tử này cũng là sử dụng một loại cực kỳ cường hãn Linh Kỹ, đem Bùi gia đội trưởng chiêu số cho hoàn toàn phá, thực sự là đáng sợ tiểu tử?"

"Tuy rằng Linh Kỹ không sai, nhưng là nửa bước Linh Sĩ Cảnh, nhưng là phải so với phổ thông Linh Đồ Cảnh cường giả lợi hại hơn nhiều lắm, chẳng lẽ tiểu tử này cũng là nửa bước Linh Sĩ Cảnh thực lực sao? Nếu thật sự là như vậy cũng thật đáng sợ đi."

Bốn phía thôn dân cùng vị kia nắm giữ thực lực bọn đại hán, tại Diệp Phong đem Bùi gia đội trưởng thể tiến công hóa giải sau khi, dồn dập châu đầu ghé tai bắt đầu nghị luận, đối với Diệp Phong có thể tại nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả công kích còn dư hoạt, hiển nhiên là vô cùng không có thể hiểu được, dù sao cái này đẳng cấp ở tại bọn hắn trong mắt những người này, cũng được cho là chứa tể một phương tồn tại.

Diệp Phong nhìn cái kia tỏ rõ vẻ kinh ngạc nhìn mình chằm chằm Bùi gia đội trưởng, xem thường quả hẳn một chút sau khi, mục chỉ nhìn một bên Mặc Giai Thi, lộ ra một cái đắc ý thắng lợi mỉm cười.

"Diệp đại ca, cố lên!" Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong, thân ở với Bùi gia đội trưởng cấp độ kia cường hãn thực lực trước đó, còn một bộ tràn đầy tự tin nhẹ như mây gió dáng dấp, trong lòng cũng trở nên chân thật cực kỳ, đối với hắn đầu lấy một cái ánh mắt mong chờ, tin tưởng chỉ cần có Diệp Phong tại, như vậy bất cứ chuyện gì phảng phất cũng có thể đạt đến.

"Chuyện này... Tiểu tử, lại có thể chống đỡ ở, nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả công kích?" Bùi Quân đứng ở đoàn người trung ương, nghe được những người kia lời nói, chỉ cảm thấy tê cả da đầu, không thể tin tưởng tự lắm bấm lên.

Hắn cho tới nay, đều là đem Bùi gia đội trưởng cho rằng chính mình trở nên mạnh mẽ mục tiêu, bất quá coi như lại cố gắng thế nào, cũng không cách nào tại dưới tay hắn sống quá hai cái hiệp, nhưng là hôm nay cái tuổi này giống như hắn tiểu tử, lại có thể dễ như ăn cháo đỡ, đội hộ vệ trưởng toàn lực ứng phó công kích, chuyện này quả thật để Bùi Quân có loại muốn gặp trở ngại kích động.

"Tiểu huynh đệ thực lực quả nhiên lợi hại, chỉ là không biết, người tại sao muốn tới công kích chúng ta thôn xóm, ta làm người bảo vệ, là tuyệt đối sẽ không để người làm càn." Bùi gia đội trưởng nghe bốn phía đoàn người tiếng bàn luận, trong lòng cũng là biết rồi, trước mặt thiếu niên không phải là bình thường nhân vật, trong lòng trở nên hết sức cẩn thận, khi nói chuyện cũng là đem trước sau như một bá đạo thu lại lên.

Diệp Phong nghe được câu nói này, khóe miệng nhấc lên một vệt trào phúng nụ cười, mục chỉ nhìn hắn tràn ngập chế nhạo ý vị, vừa nãy này Bùi gia đội trưởng không biết Diệp Phong thực lực cường hãn, không thêm quan tâm mục đích của hắn vì sao, không nói hai lời ra tay chính là sát chiêu mạnh nhất, muốn dùng võ lực cũng quyết định tất cả.

Nhưng là hiện tại, Bùi gia đội trưởng biết rồi Diệp Phong không phải dễ chọc, lập tức thái độ chuyển biến, đem mình nói chính nghĩa làm nhiên, phảng phất vừa nãy không biết liêm sỉ công kích vẫn bối, hết thảy đều là vì thôn trang đường như.

Diệp Phong bỗng nhiên ánh mắt phát lạnh, đảo qua Bùi gia đội trưởng một chút, lớn tiếng tuyên bố lên: "Ta hôm nay tới kỳ thực có hai cái mục đích, cái thứ nhất chính là cùng Mặc Giai Thi vào thôn nắm đồ vật, thứ hai chính là phải đem một ít chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng gia hỏa đánh một trận, cùng công kích làng hoàn toàn không quản. Hiện tại ta thoại cũng không nói nhiều, đầu vồ!"

Diệp Phong đem thoại bỏ lại, sau đó trong cơ thể linh khí cấp tốc phun trào, quanh thân khí thế lần thứ hai tăng vọt lên, trong nháy mắt Linh Sĩ Cảnh thực lực hết thảy triển hiện ra, bốn phía tràn ngập hùng hồn năng lượng, để Bùi gia đội trưởng trong nháy mắt ngạc nhiên vạn phần, kinh hô: "Linh Sĩ Cảnh!"

Mà tại Bùi gia đội trưởng dứt tiếng sau khi, tại thôn cửa người vây xem, cảm thụ Diệp Phong cái kia cổ hơn xa với nửa bước Linh Sĩ Cảnh sức mạnh, đều là kinh ngạc vạn phần, cũng rốt cục hiểu rõ vì sao vị thiếu niên này độc thân đi tới làng thôn nhiên không sợ, hóa ra là có bức này thực lực khủng bố.

Bùi Quân đứng ở trong đám người, nhìn Diệp Phong cái kia khí thế cường hãn, cảm giác được chính mình vô tri, bước chân chậm rãi lùi về sau, cùng phía sau đám kia Bùi gia hộ vệ Móa! chặt hơn chút nữa, chỉ lo Bùi gia đội trưởng đồ ra dưới, chính mình liền sẽ trở thành con mồi tiếp theo.

Diệp Phong bàn chân trên mặt đất đạp xuống, thân hình liền hướng về Bùi gia đội trưởng vọt tới, giống như hóa thành một đạo bóng đen, cấp tốc xuất hiện sau lưng hắn, ở tại còn chưa phản ứng lại thời gian, khuỷu tay bỗng nhiên hướng phía dưới đánh ra, nhất thời bắn trúng Bùi gia đội trưởng xương

sống, để hấn thống phát sinh một trận sỏi tru, trực tiếp hôn mê đi.

"Đội trưởng lại trực tiếp bị đánh bại." Nhìn cái kia dĩ vãng uy phong lẫm lẫm đội trưởng, bây giờ bị một vị mười lăm tuổi thiếu niên, đánh cùng con chó chết giống như nằm nhoài trên mặt đất, những Bùi gia nhà bọn họ vệ, dồn dập cảm giác được cực không chân thực, nhìn cái kia cả người tràn ngập lạnh lùng khí chất Diệp Phong, kinh hãi vạn phần nhìn hấn, toàn bộ đánh mất ý chí chiến đấu.

"Hiện tại... Phải nhanh lên một chút đi, Kháo, tiểu tử này muốn giết ta, e sợ trong thôn không ai có thể đỡ hấn!" Bùi Quân giờ khắc này mắt thấy Diệp Phong thực lực, biết rồi sức mạnh của hấn căn bản là không có cách chống đối, nghĩ đến vừa rồi đắc tội đi qua hấn, trong lòng liền tràn đầy sợ sệt, đứng ở trong đám người lén lút xoay người lại, chuẩn bị đục nước béo cò rồi đi.

Mà ngay khi Bùi Quân cho rằng đã hoàn toàn che giấu thân hình, chuẩn bị quay đầu rồi đi thời gian, đột nhiên phía sau một đạo lời lạnh như băng truyền ra, sống lưng cốt đột nhiên có chút lạnh cả người.

Diệp Phong đem Bùi gia đội trưởng sau khi đánh bại, ánh mắt đã sớm khóa chặt ở trong đám người, đạo kia lén lén lút lút khiếp đảm muốn chạy trốn thân hình, từng chữ từng chữ lạnh giọng quát lớn nói: "Tiểu tử đừng nghĩ đi, ngươi dám động một bước, như vậy ta sẽ để ngươi trở nên so với ngã trên mặt đất người này còn muốn thảm."

Nghe những kia mệnh lệnh lời nói, Bùi Quân cơ thể hơi run rẩy, vừa rồi hấn cũng nhìn thấy Bùi gia đội trưởng, miệng sùi bọt mép hôn ngã trên mặt đất, hiển nhiên cách tử vong không xa, so với hấn còn thảm đến tột cùng là cái gì, suy nghĩ một chút đều sẽ cho người sờn cả tóc gáy.

Bùi Quân khuôn mặt cứng ngắc, run rẩy thân thể xoay người lại, khi nhìn thấy Diệp Phong lạnh lùng nhìn kỹ chính mình thời gian, bỗng nhiên tim đập một nhanh, hai chân lay động kịch liệt lên, tại không lâu sau đó, một mùi nước tiểu ở trong đám người tràn ngập ra, hấn trực tiếp dọa niệu.

"Cái gì mùi lạ a?"

"Sát, Bùi Quân tè ra quần, mau tránh ra điếm."

"Cái gì, thiếu gia lại tè ra quần?"

Đám người chung quanh nghe thấy được, từ trên thân Bùi Quân tản mát ra mùi nước tiểu khai, dồn dập sắc mặt khó coi bùng mủi, bao quát Bùi gia đội hộ vệ thành viên ở bên trong, tất cả mọi người đều cách hấn xa chút, trong nháy mắt liền đem hấn cô lập đi ra, một mình đứng ở một chỗ trên đất trống, sợ sệt run rẩy không ngớt.

Bùi Quân nhìn những hộ vệ kia đội thành viên, lại tại loại này thời khắc nguy cơ xa cách mình, trong lòng tràn đầy cảm giác thất bại, bất quá mơ hồ trong lúc đó, lại phản phát là hiểu rõ cái gì. Dù sao, những người này đến Bùi gia cũng vền vẹn là kiếm com ăn, dĩ vãng bảo vệ Bùi gia bán dạo thời gian, cũng chỉ là tại bảo toàn tự thân tính mạng điều kiện tiên quyết làm chút phòng bị sự tình. Nhưng là đối mặt Diệp Phong thực lực như vậy mạnh mẽ, vừa không có một tia điều tiết chỗ trống người, tự nhiên không muốn dính líu.

"Lá gan như thế tiểu! Ngươi còn không thấy ngại như vậy giả vờ cool, lẩn tới trước mặt của ta 1 mét chỗ, quý xuống đến." Diệp Phong nhìn Bùi Quân cái kia phò túng dạng, lạnh giọng nở nụ cười, ánh mắt không được vết tích đảo qua Mặc Giai Thi một chút, nghĩ đến trước đó Bùi Quân đùa giỡn với chuyện của nàng, trong lòng liền nổi trận lôi đình lên, lạnh giọng quát lớn nói.

Bùi Quân nhìn mình như vậy mắt mặt tiểu trong quần, trong lòng tràn đầy xấu hổ, hấn không thể hiện tại liền tìm một cái lỗ chui vào, nhưng là khi nghe thấy Diệp Phong, lập tức lại không đang suy nghĩ bất kỳ gièm pha, trực tiếp ngồi xổm người xuống ôm thành đoàn, trên mặt đất lẩn lén.

Không lâu sau đó, rốt cục lẩn tới Diệp Phong trước mặt, đại khái 1 mét chỗ vị trí, run run rẩy rẩy đứng lên, ánh mắt của hấn瞥 đi qua Diệp Phong bên cạnh một mặt căm ghét cùng ghét bỏ Mặc Giai Thi, trong lòng tất cả đều là nổi giận, nhưng là mặc dù như thế nhưng không chút nào dám ở trên mặt hiển lộ mấy may, chỉ lo Diệp Phong quyết định thật nhanh kích giết mình.

"Cùng tiểu thơ nói xin lỗi đi, ta sẽ căn cứ ngươi theo như lời nói, đến cân nhắc đến tột cùng có giết hay không ngươi." Diệp Phong nhìn Bùi Quân, hai tay ôm cánh tay lạnh giọng nói rằng.

Bùi Quân hai mắt đỏ chót, hấn tuy rằng sợ chết, nhưng là muốn đến đến nay mới thôi làm ra đến mắt mặt hành vi, trong lòng vẫn là tức giận cực kỳ, tràn ngập tơ máu hai mắt trong lòng run sợ liếc nhìn Diệp Phong như thế, trong nháy mắt thấp phía dưới, trong lòng âm thầm chửi bới lên: "U, ta lại sẽ phải gánh chịu bức này sỉ nhục, sau đó nếu như có cơ hội, ta nhất định phải đem người này ngàn đao băm thây!"

"Ta Bùi Quân... Hôm nay có chút mơ mơ màng màng, làm xin lỗi Mặc Giai Thi sự tình, là ta sai rồi, cầu ngươi tha thứ ta." Bùi Quân quý gối trên mặt đất, bởi vì trong lòng còn sót lại một ít lòng tự ái tác quái, nhưng vẫn là nói không đủ khéo đưa đẩy, ứng phó lên.

"Chậm đã, con trai của ta, tại sao có thể hướng về người khác quý xuống?" Ngay khi Bùi Quân xin lỗi sau khi, bỗng nhiên thôn cửa chỗ, có một vị dáng đáp êm dịu, ăn mặc thoáng hào hoa phú quý người đàn ông trung niên, từ trong đám người đi ra, đi tới Bùi Quân bên người nhìn Diệp Phong một chút, mở miệng nói.

"Cha, ngươi rốt cục đến rồi." Bùi Quân nhìn thấy chính mình cha lại đây, trong lòng tràn đầy cao hứng, giờ khắc này lập tức đứng lên, muốn cùng hấn đến cái phụ tử thâm tình ôm ấp. Nhưng là khi hấn mới vừa vừa đứng lên đến, đột nhiên cảm giác được một luồng sát ý cấp tốc tới gần, nhất thời hai đầu gối lại "Phù phù" quý xuống.

Bùi Quân ánh mắt nhìn về phía bên kia Diệp Phong, quả nhiên cảm giác được, bởi vừa rồi chính mình cử động, Diệp Phong ánh mắt so với lúc trước

càng lạnh hơn lên mấy phần, liền dường như lưỡi dao giống như sắc bén, sát cơ lộ.

Phụ thân của Bùi Quân, nhìn Bùi Quân không hiểu ra sao lại quỳ xuống đến, lập tức chuẩn bị đem nâng dậy, bỗng nhiên xa xa Diệp Phong lên tiếng chất vấn: "Người biết người đang làm gì?"

Phụ thân của Bùi Quân chuẩn bị đem dùng sức hai tay, bỗng nhiên dừng lại, sau đó đem thân thể hơi hơi cao, nhìn Diệp Phong nói ra: "Tiểu huynh đệ, người đến tốt cùng là có ý gì? Đi tới thôn của chúng ta đem hộ vệ đã thương, còn bức con trai ta quỳ xuống còn có vương pháp sao?"

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49:: Xin lỗi

"Người muốn bao nhiêu tiền, ta đều có thể cho người, chỉ cần người không làm khó dễ con trai của ta." Phụ thân của Bùi Quân, bỗng nhiên cả người khí thế trong nháy mắt tăng vọt, nghĩ đến chính mình gốc gác coi như không tệ, nói với Diệp Phong.

Diệp Phong thực sự là có chút không nói gì, những người này đi qua tìm đến mình phiền phức, đánh không lại liền chịu thua quên đi, háo đến hiện tại còn mặt dày mày dạn cùng chính mình đàm điều kiện, cường giả vì tôn thể giới, tiền tài làm sao có thể để thực lực mạnh mẽ người tu luyện động tâm?

"Ha ha, vương pháp, tiền? Cho người ba giây đồng hồ lẫn. Lão tử lại đây chỉ là tìm một chỗ ngủ. Bây giờ nghe các người nói những này đường hoàng, đem tâm tình hoàn toàn hao xong. Gọi con trai của người nhanh cho ta trả lời chắc chắn, bằng không, đừng trách ta đại khai sát giới." Hắn trực tiếp đem phụ thân của Bùi Quân không thèm đếm xỉa đến, lớn tiếng tuyên bố lên, làm cho tất cả mọi người đều rõ rõ ràng ràng nghe thấy, làm cho những này đầu óc rơi vào tiền trong mắt người, hiểu được biết khó mà lui.

"Cái gì đại khai sát giới? Thôn của chúng ta đều là một ít người già trẻ em, đại đa số đều là người bình thường, câu nào tiểu tử này mấy lần đánh? Bùi gia thực sự là sẽ gây chuyện a."

"Đến rồi Bùi gia cái gì đãi ngộ, còn không hưởng thụ đến liền muốn chết rồi. Ta đây có thể không làm, thiếu gia, người nhanh nói xin lỗi đi, bằng không nhưng là liền lụy đoàn người a!"

Bốn phía thôn dân cùng với những hộ vệ kia môn, nghe được Diệp Phong nói ra lời ấy, trong lòng đều là ngạc nhiên cực kỳ, lập tức đem ánh mắt phần nộ, tìm đến phía Bùi gia phụ từ hai người, chỉ chỉ chỏ chỏ quả trách lên.

"Chuyện này... ." Bùi Quân phụ thân nghe những này hương thân phụ lão tiếng mắng chửi, trong khoảng thời gian ngắn cảm giác được vô cùng sự bất đắc dĩ, hắn nhìn Bùi Quân bất đắc dĩ thở dài một tiếng, giờ khắc này cũng là biết, đối mặt Diệp Phong này thẳng thắn thiếu niên, là không có bất kỳ đàm long chỗ trống.

Hắn vậy vậy ồng tay áo, liền tràn đầy thất vọng lắc lắc đầu, xoay người nhanh chân rồi đi. Mà Bùi Quân nhìn phụ thân cái kia có chút gù nua thân hình, cũng là rõ ràng hôm nay nhất định phải khỏe mạnh xin lỗi, mới có thể bảo toàn tính mạng, lập tức cũng coi như là quyết định tất cả.

"Ta Bùi Quân là súc sinh, lưu luyến tiểu thơ muội muội sắc đẹp, trong khoảng thời gian ngắn làm nảy sinh sắc dâm bao thiên sự tình, quả thực là không cho tha thứ. May là, hôm nay tại đại ca sự giáo huấn của người bên dưới, ta tỉnh ngộ, ta biết rõ bản thân mình sai lầm, ta đồng thời xin thề, sau này chắc chắn sẽ không đang làm ra bức này phát điên việc, như có tái phạm thiên đạo không cho!" Bùi Quân quỳ gối trên mặt đất, hai con mắt nước mắt tuôn trào ra, cũng không biết đến tốt cùng là sợ sệt, vẫn là chân chính rõ ràng lỗi lầm của chính mình, quay về Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi hai người thành khẩn xin lỗi lên, thỉnh thoảng đánh lên chính mình đầy miệng ba, làm cho Diệp Phong dễ dàng hơn tin tưởng một ít.

Diệp Phong nghe được Bùi Quân cái kia căn phần sục sôi lời nói, có chút sửng sốt, thực sự không nghĩ tới lời ấy lại có thể từ người này trong miệng nói ra, coi như hắn chuẩn bị tha thứ thời gian, trong giây lát phát hiện Bùi Quân khuôn mặt bên trên, lại mơ hồ treo lên vẻ đắc ý vẻ.

Diệp Phong lạnh giọng nở nụ cười, biết rồi Bùi Quân có thể nói ra những câu nói này, hoàn toàn là sợ chết, vì lẽ đó, ở tình huống như vậy nói ra thoái cũng chẳng khác nào cái rắm.

Bùi Quân đem trên khuôn mặt nụ cười thu lại lên, ngẩng đầu lên tràn đầy tự tin nhìn Diệp Phong, hắn tin tưởng vừa rồi cái kia lời nói nói ra, trước mặt tiểu tử nhất định tin tưởng trăm phần trăm chính mình.

Dù sao, đoạn văn này Bùi Quân dĩ vãng vì phòng ngừa gặp phải một ít không thể tránh khỏi trong nhà có không cách nào giải quyết phiền phức, thường xuyên mình làm luyện tập, hôm nay rốt cục có phát huy chỗ trống.

Ngay sau đó Diệp Phong giả vờ giả vịt gật gật đầu, thật lòng đối với Bùi Quân, cười nói: "Nói còn có thể, bắt quả đối với người loại này không có cốt khí có kẻ hạo sắc, vì để cho người không được quên hôm nay, ta hay là muốn giúp một chút người."

Bùi Quân nghe được câu nói này, bỗng nhiên cả kinh, không nghĩ tới chính mình chính mình thành khẩn xin lỗi hoàn toàn vô dụng. Hắn nhìn ý cười dịu dàng Diệp Phong, từ cái kia khuôn mặt tươi cười bên trên nhìn ra hết sức giáo hoạt, có chút khó có thể tin ở trong lòng nổi giận mắg: "Fuck your mother, lão tử ngay ở trước mặt nhiều người như vậy diện, mặt mặt đến hiện tại? Người lại còn không nguôi giận, ta ừ a!"

Diệp Phong nói xong, thân hình lóe lên liền qua, không ra một lát sau, xuất hiện ở Bùi Quân trước mặt, cười gằn nhìn hắn.

"Người... Người muốn làm gì?" Bùi Quân bị Diệp Phong âm hiểm cười tầm mắt quan tâm, trong lòng cảm giác được bất an, lắp ba lắp bắp hỏi.

"Oành!" Một tiếng vang trầm thấp, Diệp Phong không hề trả lời hắn, bàn chân cấp tốc rút ra, đá vào Bùi Quân trên lồng ngực, trực tiếp đem đánh bay mấy trượng ở ngoài, ở trên không quảng bắn hồi lâu sau, rốt cục ngã tại đoàn người vội vàng đẩy ra trên đất trống, tỏ rõ về dữ tợn ngất đi.

"Đây một cước đau đớn, hẳn là có thể để cho hắn vĩnh viễn nhớ kỹ." Diệp Phong nhìn cái kia bị chính mình đập bay Bùi Quân, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, sau đó liền đi tới Mặc Giai Thi bên cạnh.

"Tiểu tử này, quả nhiên đủ tàn nhẫn a!"

"Sự tình đều kết thúc, lần này rốt cục có thể yên tâm, Bùi Quân tiểu quỷ này vốn là rất ngông cuồng, hôm nay bị giáo huấn một thoáng cũng tốt."

"Các người nói cái gì, nhà ta thiếu gia lúc nào ngông cuồng, hắn vẫn luôn là kính già yêu trẻ, lấy giúp người làm niềm vui người tốt!"

Đám người chung quanh, nhìn Diệp Phong trong lòng đều là một trận bội phục thán phục bắt đầu nghị luận, mặc dù là Bùi Quân bị người ngoài đánh, nhưng là những người này trên mặt nhưng là hiện ra sáng khoái nụ cười, bởi vì Bùi Quân thường ngày cái kia nuông chiều từ bé, hung hăng can quấy tác phong, thực sự là thật là làm cho người ta phỉ nhổ.

"Diệp đại ca... Người thật là đẹp trai! Cảm ơn người." Mặc Giai Thi tràn ngập tình cảm mục chỉ nhìn Diệp Phong, thân mật đem chính mình tay hoàn ở cánh tay của hắn nơi, ý cười dịu dàng nói rằng.

"Đi thôi, người không phải còn muốn đi nắm đồ vật sao?" Diệp Phong khẽ mỉm cười, sau đó nhắc nhở Mặc Giai Thi, nói rằng.

"Há, đúng rồi. Nhanh lên một chút đi thôi." Mặc Giai Thi nghe vậy, hơi sững sờ, đẹp đẽ lông mày nhẹ nhàng một tức, nghịch ngợm le lưỡi một cái nói rằng, sau đó liền lôi kéo Diệp Phong, muốn hướng về trong thôn bước đi.

Diệp Phong bắt đầu đi lắc lắc đầu, cười hi hi nhìn này đáng yêu nha đầu, cũng là bị nàng liền lôi ném đi theo, hai người thân mật không hề hờ, liền đường như hai cái miệng nhỏ giống như vậy, xem bốn phía người tiện sát cực kỳ.

"Anh hùng phối mỹ nhân, quả nhiên là thiên tạo hợp một đôi a. Thiếu niên này tuổi như vậy, liền có Linh Sĩ Cảnh thực lực, nói vậy ngày sau tiền đồ vô hạn, sớm muộn trở thành danh chấn một phương cường giả."

"Thực sự là đáng tiếc, thực lực như vậy thiếu niên, chúng ta lại vô cớ đem đắc tội rồi. Ai, nếu như có thể quen biết lôi kéo một phen, cũng có thể để chúng ta này thâm sơn cùng cốc, trở nên cường thịnh lên."

"Chớ suy nghĩ quá nhiều, thiếu niên này nhưng là Mặc Giai Thi bằng hữu, chúng ta đối với các nàng hai huynh muội, làm ra loại chuyện kia, còn hi vọng ở đây nịnh bợ làm sao có khả năng?"

Bốn phía các thôn dân, nhìn Diệp Phong hai người thân mật đi vào, đều là cực kỳ tự giác lùi về sau đến hai bên, lẳng lặng nhìn bọn hắn, ngậm khe khẽ bàn luận lên.

"Tiểu thơ, ta không hiểu, tại sao những người này muốn đối với người như lúc này bạc, người cùng Mặc Sấm đã từng không phải trợ giúp đi qua bọn hắn sao." Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi đi ở thôn trang trên đường nhỏ, đám người chung quanh thoáng thừa thốt không ít, hắn mở miệng hỏi.

"Điều này cũng không có thể trách bọn họ, dù sao, son tặc bá đạo tàn nhẫn, người bình thường căn bản chỉ có tránh thật xa. Mà bởi vì ta cùng ca ca là Luyện Hồn Sư quan hệ, hiện tại đã để bọn son tặc, đối với này thôn trang càng thêm nhỏ dãi lên. Vì mau chóng giải quyết đi loại phiền toái này, đồng ý các thôn dân không thể làm gì khác hơn là nhất trí quyết định, muốn đem chúng ta đưa cho son tặc. Tuy rằng trước thôn trước đó, từng đối với các thôn dân kế hoạch này làm ra phủ định, nhưng là thế đơn lực bạc hẳn nhưng không cách nào ngăn cản, vì lẽ đó phải đem ta cùng ca ca giao cho son tặc quyết định, vẫn là ở thôn dân nhất trí tán đồng bên dưới, tiến hành rồi xuống." Mặc Giai Thi nghĩ đến việc này, gương mặt xinh đẹp trên thêm ra mấy phần hui quanh tâm ý, khẽ lắc đầu thờ dài nói rằng.

Diệp Phong nghe được câu nói này, gấp lại được Mặc Giai Thi vậy có chút ưu sầu khuôn mặt, trong lòng liền cảm giác thấy hơi không đành lòng, vừa vận hắn cần tu luyện, chiến đấu là giới nhất tăng cao thực lực biện pháp, nếu như có thể giúp bọn họ giải quyết ngược lại cũng không đáng kể. Hắn lên tiếng hỏi: "Son tặc rất mạnh sao?"

"Àn, trong đó có ba tên Linh Sĩ Cảnh cường giả, thực lực tại quanh thân khu vực xem như là cường thế." Mặc Giai Thi suy nghĩ một chút, nói rằng.

"Ồ..." Diệp Phong nghe được câu nói này, cũng không có đang nói cái gì, ba tên Linh Sĩ Cảnh cường giả, cũng không dám nói ba người này đều là Linh Sĩ Cảnh một tầng thực lực. Diệp Phong bây giờ mới tiến cấp không lâu, căn bản là không có cách cùng nhiều tên Linh Sĩ Cảnh cường giả chống lại, nếu

là gặp phải Linh Sĩ Cảnh năm tầng đến sáu tầng cường giả, như vậy cũng chỉ có lui tránh chín mươi dặm, vì lẽ đó việc này hẳn còn phải nhiều lo lắng nhiều mới được.

Không lâu sau đó, Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi rốt cục đi tới một chỗ cỏ tranh lư, hai người theo cầu thang chậm rãi mà lên, đi tới cửa chỗ, chỉ phát hiện cửa lớn mở rộng, bên trong sạch sành sanh không có một chút nào item tồn lưu.

"Nhất định là các thôn dân, đem đồ vật của ta lấy đi, thực sự là đáng ghét." Mặc Giai Thi đi vào nhà tranh bên trong, nhìn bên trong bị chỉnh đốn sạch sành sanh, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, nhất thời hiện ra một phần sắc mặt giận dữ, chà chà bàn chân nhỏ, nói rằng.

"Hỏi các thôn dân đi muốn đi." Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi cái kia một bộ sốt ruột đáng đáp, liền cũng là biết rồi vật kia, đối với nàng mà nói tương đối quý giá, lên tiếng nhắc nhở.

"Ân, nếu như không có cái này Hồn Khí, ta liền không bao giờ tìm được nữa ca ca." Mặc Giai Thi cảm phần quyền, cảm kích nhìn Diệp Phong một chút, sau đó chính là chuẩn bị cùng hắn cùng đi tìm trường thôn, phải về những kia bị mất đi item.

Diệp Phong không nói thêm nữa, nhìn Mặc Giai Thi gấp gấp như vậy đi ra nhà tranh, cũng là vội vàng đi theo, mà không vài bước nhưng là bỗng nhiên dừng lại, bởi vì phía trước uyển chuyển thiên ảnh lại vào thời khắc này ngừng lại.

"Làm sao?" Diệp Phong hơi nghi hoặc một chút, Mặc Giai Thi làm sao đột nhiên không đi rồi, vừa mới hỏi nàng thoại, chỉ thấy một con trắng nõn mềm mại ngọc thủ, hướng về phía trước chỉ tay, ra hiệu Diệp Phong nhìn sang.

Diệp Phong hơi sững sờ, cũng là đưa mắt ngóng về nơi xa xăm, chỉ thấy, xa xa một đạo thoáng lẹm khộm thân hình dẫn đầu, phía sau cực kỳ trắng hán trong tay cầm không ít đồ vật, hướng về nhà tranh bên này bước nhanh đi tới, trên mặt đều tràn đầy nghiêm túc cùng áy náy.

Đi đầu ông lão rốt cục đi tới nhà tranh bên, nhìn cái kia đứng ở trên bậc thang hai người, biểu thị cực kỳ lúng túng nở nụ cười, sau đó cùng phía sau vài tên trắng niên đại hán, lếc mắt ra hiệu gọi bọn họ đem đồ vật buông ra, lúc này mới lên tiếng nói: "Tiểu thơ cô nương, ông lão ta thực sự là có lỗi với người a."

! !

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50:: Trở mặt muốn trực tiếp

Ông lão sau khi nói xong, chính là hai chân bắt ổn, mắt thấy chính là phải lạy dưới. Diệp Phong nhìn thấy cảnh này, lập tức phát hiện bước chân tại trên bậc thang một giảm, thân hình liền uyển như bóng ma trong nháy mắt xuất hiện tại ông lão trước mặt, đem hắn cái kia chuẩn bị quý thân hình, cho vững vàng đỡ lấy.

"Trường thôn, ngài làm cái gì vậy nha?" Mặc Giai Thi thấy lão giả lại cho mình quý xuống, trong đôi mắt già nua tràn ngập vẻ áy náy, trong lòng cũng là có chút lúng túng, đi lên trước cùng là giúp Diệp Phong đem hắn cái kia khô gầy thân hình đỡ lấy, không hiểu hỏi.

"Ai, tiểu thơ cô nương, ông lão ta thật là có thẹn cho người, lúc trước người cùng ca ca người trợ giúp chúng ta làng. Nhưng là ta nhưng không cách nào ngăn cản, những người này làm ra vô liêm sỉ sự tình, sống đến lớn như vậy số tuổi, khô rồi nhiều năm như vậy trường thôn chức vụ, thực sự là hổ thẹn với tâm, khặc khặc.... .." Trường thôn tỏ rõ vẻ oan ức mở miệng nói rằng , vừa nói xong ho khan không ngừng, phảng phất là có một loại nào đó bệnh gì dường như.

Tại trường thôn, lời nói này nói ra sau khi, Mặc Giai Thi hoàn toàn không biết làm sao, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn có chút cảm thấy bất đắc dĩ, ngược lại trong lòng có chút tự trách lên.

Diệp Phong nhất thời cảm giác được kỳ quái, ánh mắt tại trường thôn trên người thoáng nhìn, trầm thần cảm ứng một thoáng hán khí thể quanh người, bỗng nhiên phát hiện người này thực lực, lại còn có Linh Đồ Cảnh chín tầng tu vi, hơn nữa trong hai mắt hào không nửa điểm lão nhân văn đục vẻ, ngược lại thần thái sáng láng.

Trường thôn này nhìn như yếu đuối mong manh đáng đáp, hiển nhiên là giả ra đến cho người xem, Mặc Giai Thi như thế một cái tiểu cô nương, đương nhiên là tâm tư không đủ kín đáo, nhất thời liền tin tưởng này cáo già trường thôn.

"Tiểu thơ muội muội người đi ra một ít, trường thôn thân thể không được, ta đến đỡ là tốt rồi. Ai, đúng rồi, những thứ đồ này là cái gì?" Diệp Phong cùng

Mặc Giai Thi nháy mắt ra dấu, khôn khéo nàng cũng là phát hiện cái gì, lập tức đi tới một bên lẳng lặng nhìn Diệp Phong. Diệp Phong sau khi nói xong, liền chỉ vào trường thôn phía sau một ít ruộng gỗ, mở miệng hỏi.

"Tiểu huynh đệ, chuyện hôm nay, toàn bộ là lỗi của chúng ta, mong rằng người không nên trách tội chúng ta. Nếu người có yêu cầu, Lâm Hải Thôn nhất định toàn lực ứng phó trợ giúp, cũng thật đối với người làm ra chút bồi thường. Những thứ đồ này, chính là trước đó tiểu thư cô nương quên mang đi đồ vật, ta nghe nói nàng trở về, liền lập tức gọi người cầm tới." Trường thôn nhìn thấy Diệp Phong, khuôn mặt bên trên hiện ra một vết hưng phấn, tiếp tục làm bộ như vậy gần đất xa trời dằng dặc, quay đầu lại nhìn những kia thu quát quá đến bảo vật, mở miệng nói.

Hắn làm một thôn trưởng, tự nhiên là rõ ràng, Diệp Phong bức này thực lực có thể nói tuyệt diệu thiên tài, ngày sau khẳng định là một cái nào đó phương phong văn hạng người, nếu như có thể để hắn ghi nợ ân tình, như vậy Lâm Hải Thôn tuyệt đối sẽ vì vậy mà thắng chức rất nhanh.

Diệp Phong đỡ trường thôn, nghe những câu nói này, chỉ là hơi nở nụ cười, trong cơ thể linh khí nhưng cấp tốc lưu chuyển lên, theo đỡ lấy trường thôn cánh tay, hướng quanh người hắn kinh mạch công kích mà đi, muốn đem này mặt nạ đối trả xé rách.

Trường thôn nhìn Diệp Phong cái kia trong suốt hoàn mỹ nụ cười, trong lòng tràn đầy đắc ý cảm giác, dựa vào hắn nhiều năm như vậy thế tục tôi luyện, muốn tăng lên tiểu tử này đối với thôn trang hảo cảm, tuyệt đối là chỉ là việc nhỏ thôi.

Nhưng là khi hắn mới vừa đắc ý không bao lâu sau khi, trên mặt chỉ còn lại nụ cười, nhưng là đột nhiên cứng ngắc, cảm giác được một nguồn sức mạnh đang công kích ngũ tạng lục phủ của mình, trong nháy mắt bàn chân trên mặt đất đập xuống, thân người bay vọt lên, cái kia một bộ đứng lơ lửng trên không Đại Bàng giương cánh uy phong dằng dặc, nơi nào khiến người ta muốn lấy được, vừa rồi người lão giả này còn một bộ có vẻ bệnh dằng dặc.

Mặc Giai Thi nhìn thấy, yếu đuối mong manh trường thôn lại còn có bức này khí lực, không khỏi sửng sốt, sau đó đôi mắt đẹp nhìn Diệp Phong trên mặt mang theo vẻ trào phúng, nhất thời rõ ràng tất cả.

Trường thôn chậm rãi rơi trên mặt đất, hơi nhướn mày, cẩn thận nhìn Diệp Phong, không hiểu hỏi: "Tiểu... .. Huynh đệ, người làm cái gì vậy?"

"Ha ha, trường thôn người tính sai. Vừa rồi người có phải hay không cảm giác được, có loại sức mạnh đặc biệt xâm nhập trong cơ thể người, kỳ thực cái kia cũng không gặp nguy hiểm. Nói thật với người, nhà ta tổ truyền chính là học y, ta chỉ là dùng một loại sức mạnh đặc biệt, đánh vào kinh mạch của người bên trong, giúp người khơi thông kinh lạc thôi. Trải qua vừa nãy như vậy thử một lần, ngài hiện tại có phải là cảm giác, dị thường tinh thần, thân thể nơi nào đều không đau?" Diệp Phong nhìn trường thôn, cái kia một mặt mờ mịt vẻ, sững hoai nở nụ cười, giải thích lên, nói những câu có lý. Diệp Phong đương nhiên biết, người trường thôn này thái độ hữu hảo như vậy, khẳng định là coi trọng một vài thứ gì đó, hắn có thể sẽ không tin tưởng ông lão này trời sinh đối với người chính là vô cùng thân mật.

"A... .. Ha ha, thì ra là như vậy." Trường thôn nghe được Diệp Phong câu nói này, thực sự là có chút á khẩu không trả lời được lên, bất quá vì không đem cái kia tầng cuối cùng giấy cửa sổ chọc thủng, nhưng cũng chỉ được lúng túng cười cợt, chỉ có điều tiếng cười có vẻ cực kỳ trầm trọng, trong lòng hiển nhiên là đối với Diệp Phong vừa rồi cử động, hết sức khó chịu.

"Tiểu thư, đi đi xem xem thứ người muốn, có phải là tất cả, hi vọng không nên bị vị nào đầu óc trở nên mơ màng người cho làm không còn." Diệp Phong không để ý chút nào trường thôn cái kia hơi có chút thay đổi về mặt, đưa mắt tìm đến phía một bên Mặc Giai Thi, cười nói, sau đó chính là bồi tiếp nàng đi tới ruộng gỗ bên, chuẩn bị xác định item số lượng.

Mặc Giai Thi đi tới ruộng gỗ bên, vừa muốn đưa tay đem vạch trần, đột nhiên Diệp Phong nhưng là liền vội vàng đem nàng đỡ, sau đó không nói hai lời rút ra bên hông loan đao, hướng về ruộng gỗ hơi nhú, liền đem cái nắp xóc lên.

"Thật là một phiền phức thú tiểu quý." Trường thôn đứng ở một bên cách đó không xa, nhìn Diệp Phong cái kia khắp nơi cẩn thận dằng dặc, đồng bên trong xẹt qua từng tia từng tia hàn ý, thầm thở dài nói.

Diệp Phong dạo dò Mặc Giai Thi xem đồ vật, đem còn lại còn không mở ra cái ruộng, cũng đều là toàn bộ từng cái mở ra, khi phát hiện cũng không có vấn đề gì sự tình, trên mặt lo lắng lúc này mới hơi hơi giảm đi điểm.

"Diệp... Đại ca, nơi này phần lớn đều tại, nhưng là này thanh quan trọng nhất Hồn Khí, nhưng thủy chung không tìm được." Mặc Giai Thi đại mi cau lại, tỏ rõ vẻ thất vọng cũng không giải thích được nói, cùng lúc đó vẫn là không ngừng tại cái ruộng ở trong, chuyển động suy nghĩ muốn xác nhận có phải là sót lại một nơi nào đó.

"Trường thôn, tiểu thư Hồn Khí ở nơi nào, người biết không? Cái thứ kia rất trọng yếu, coi như là tính mạng ném mất, vật kia cũng không thể ném!" Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi cái kia một bộ sốt ruột dằng dặc, ánh mắt mang theo một tia không quen, bỗng nhiên bắn về phía một bên trường thôn, hỏi. Hắn tự nhiên biết, Hồn Khí giá trị không thể phỏng chừng, bất luận người nào nắm giữ thực lực đều sẽ cuồng tăng, nếu như bán đi như vậy cũng là một nhóm lượng lớn tài sản.

Diệp Phong không biết vì sao, đều là có thể cảm giác được, người trường thôn này cũng không phải cái gì người hiền lành, cái kia Hồn Khí nói vậy là để hắn thu hồi đến rồi, hơn nữa thôn trang nhiều người như vậy, người trường thôn này tìm cái lý do chính là có thể đem Mặc Giai Thi đàm nhớt trở lại.

"Làm sao sẽ không có đây? Ta nhưng là dạo dò bọn hắn, đem toàn bộ đồ vật đều lấy ra a." Trường thôn nghe được Diệp Phong lời ấy, phát hiện ánh mắt của hắn có chút không quen, trong lòng cũng là cảm giác muốn giấu diếm đi e sợ rất khó, bất quá lưu luyện điều động bên dưới, nhưng vẫn là bày một bộ chân thành mặt, nói dối nói rằng.

Mặc Giai Thi nghe được trường thôn lời ấy, trong lòng mất đi hết cả niềm tin, nếu như không có cái này Hồn Khí, khủng sợ muốn tìm được Mặc Sấm đó là thiên nan vạn nan, huống hồ cái kia Hồn Khí cũng là khi đó, Mặc Sấm cùng nàng nhọc lòng luyện chế mà thành, liền như thế không còn thực sự khiến

người ta khó sở.

"Trưởng thôn, xin người hạ lệnh làm cho tất cả mọi người không được ra thôn trang, từng cái từng cái lục soát nhất định phải tìm ra." Diệp Phong nghe vậy, giữa hai lông mày một luồng tức giận hiện ra hiện ra, sau đó bàn tay chỗ, linh khí cấp tốc hiện lên, trong nháy mắt rót vào loan trong đao, sau đó bỗng nhiên hướng xuống đất nện xuống.

Một tiếng ầm ầm nổ vang, để ở đây mấy người đều là cả kinh, chỉ thấy được, Diệp Phong trong tay loan đao, đã hoàn toàn rơi vào thổ bên trong, nhấc lên một trận bụi bặm tràn ngập, trên mặt đất lưu lại một đạo hình cung hồ sâu, thanh thế dọa người!

Diệp Phong này tâm cử động, xem trưởng thôn là rất rõ ràng, không nghĩ tới hẳn lại hoàn toàn không cho mình một chút mặt mũi. Cũng là rõ ràng lại tiếp tục nói dối, e sợ vị này tính khí không tốt thiếu niên, đều sẽ tại trong thôn đại náo một hồi. Lấy hẳn Linh Sĩ Cảnh cường hãn thực lực, nếu là thật muốn trắng trợn tàn sát, e sợ thôn này không người có thể may mắn thoát khỏi.

"Tiểu huynh đệ, là ông lão tội đáng muôn chết, người yên tâm, đồ vật sẽ không thiếu! Mấy người các người cho ta hoá tốc thông báo hết thầy thôn dân, cần phải đem cái kia Hồn Khí tìm ra!" Trưởng thôn nhìn Diệp Phong cái kia một lời không hợp, chính là muốn rút đao động thương tư thái, trong lòng vạn phần kinh ngạc, đối với hẳn nói xin lỗi lên, nói xong quay đầu hướng mấy vị kia trắng hẳn quát lớn nói.

Trưởng thôn hiểu rõ đến, thiếu niên này nhìn như non nớt, nhưng là cái tâm tư kín đáo cái gì đều có thể nhìn thấu, mà lại cực kỳ bá đạo quyết đoán người. Muốn cùng hẳn chơi chút tâm địa gian giảo, xem ra là hoàn toàn không xong rồi.

Khởi đầu hẳn còn muốn răn chắc một thoáng như thế cái lợi hại thiếu niên, bất quá hiện tại hết thầy đều bị nhìn thấu, muốn phải cùng giao hảo là hoàn toàn không thể. Vì lẽ đó vì không cho làng mang đến phiền phức, bây giờ biện pháp tốt nhất chính là tại Diệp Phong còn chưa hoàn toàn nổi giận trước đem hẳn cho đưa đi, bằng không thật xảy ra chuyện gì, loại này thôn trang nhỏ có thể không chịu đựng nổi.

"Đã như vậy, vậy thì tốt. Trưởng thôn, vừa rồi nhiều đắc tội, thực sự thật không tiện. Tuổi quá nhỏ, trong khoảng thời gian ngắn tâm tình không quá ổn định, để người làm sợ đi." Diệp Phong cũng không đang nói cái gì, quả trưởng thôn một chút, mở miệng nói rằng.

"Cũng khó trách tiểu huynh đệ tức giận, loại kia quý trọng đồ vật mất, đổi làm là ai cũng không chịu được. Tiểu huynh đệ, cũng là cái bình tĩnh người, như đổi làm người khác đã sớm rút đao đối mặt, ha ha." Trưởng thôn một mặt nịnh nọt nụ cười, bồi cười nói.

Bây giờ hẳn không suy nghĩ thêm bất cứ chuyện gì, lập tức chính là muốn đem Diệp Phong cho đưa đi, luôn cảm giác cùng này khôn khéo lại bá đạo tiểu tử cùng nhau, áp lực thực sự quá không lồ, căn bản hoàn toàn không thể nói được nói cái gì.

Vốn tưởng rằng tiểu tử này xem ở Mặc Giai Thi trên mặt, Diệp Phong đối xử chính mình lão nhân gia này, ở bề ngoài cũng sẽ có chút tôn kính, ai biết hẳn lại như vậy trực tiếp trở mặt.

Sau một hồi lâu, Diệp Phong ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, mắt nhìn thẳng nhìn trưởng thôn, tỉnh cò, sạch sẽ khuôn mặt lộ ra vẻ mỉm cười, xem người sau tê cả da đầu, trong lòng tràn đầy chột dạ.

Mà một mặt khác, Mặc Giai Thi nhưng là đứng tại chỗ không ngừng mà đảo quanh, vẫn hy vọng trưởng thôn phân phó sự tình, có thể thích đáng làm tốt.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51:: Thần bí Hồn Khí

Mặc Giai Thi hai đôi đôi mắt đẹp, mang theo vẻ chờ mong nhìn phía xa xa, hai đôi tay nhỏ quấn quýt cùng nhau, trong lòng tràn đầy sốt ruột. Không ra đã lâu, chỉ thấy xa xa rốt cục vài đạo thân hình chậm rãi mà đến, giờ khắc này trên mặt nàng lúc này mới hiện ra nụ cười xán lạn.

Trưởng thôn nhìn phía xa, những kia trước đó dặn dò sự tình đi làm đại hán, giờ khắc này rốt cục trở về, trong lòng một khối đá lớn cũng coi như là buông ra, đối với Diệp Phong cực kỳ cung kính nói: "Tiểu huynh đệ, người trở về."

Diệp Phong nghe được lời ấy, ánh mắt hướng về xa xa tới rồi đại hán hơi đảo qua một chút, ngồi trên mặt đất tăng lên trên cái lại eo, cũng là cực thiếu kiên nhẫn đứng lên, thừa dịp trưởng thôn còn đang chăm chú hẳn, tiếp tục duy trì trên khuôn mặt lạnh lùng, liền đường như muốn nói cho người khác biết, hẳn chỉ cần tâm tình không tốt liền muốn nổi giận, tuyệt đối không nên mở cho hẳn chuyện cười.

"Các người đem Hồn Khí tìm đến chưa?" Trưởng thôn trước một bước đi tới những kia trắng hẳn bên người, trầm giọng hỏi, trong hai mắt lộ ra sâu sắc chỉ trích, vốn là muốn phải đem này Hồn Khí tịch thu việc, liền không phải hẳn một người ý nghĩ, bây giờ sự tình bại lộ đương nhiên không muốn một

người gánh chịu, không thể làm gì khác hơn là đem nộ điểm phát tiết cho mấy người này.

"Ân, tìm tới." Tráng niên đại hán nhìn trưởng thôn cái kia một bộ tức giận đáng đáp, cũng là một trận gât đầu bất đắc dĩ, nói rằng. Sau đó bắt đầu từ phía sau lấy xuống, một khối dùng vải bông bao lấy hình chữ nhật vật, cẩn thận từng li từng tí một nâng ở nơi lòng bàn tay, đặt ở trưởng thôn trước mặt.

"Tiểu huynh đệ, Tiểu Thi muội muội, các người nhìn." Trưởng thôn từ tráng niên đại hán trong tay đỡ lấy này dũng bao bỏ gói kỹ lưỡng Hồn Khí, sau đó liền không xen vào nữa hần, xoay người lại đi tới Diệp Phong trước mặt hai người, cười nói, sau khi nói xong lập tức đem bỏ một chút xóc lên, một cái lam nhật kiếm loại Hồn Khí, chính là hiện ra ở trước mặt.

Diệp Phong nhìn này Hồn Khí, con mắt hơi híp lại, nhìn trưởng kiếm mặt ngoài mơ hồ lưu động dị dạng ánh sáng, liền như là nước chảy chân thực, trong lòng cảm giác đặc biệt kỳ dị. Tuy rằng trước hần cũng từng gặp Hồn Khí, bất quá so với cái này tới nói, nhưng dù sao là cảm giác ít đi chút gì.

Hon nữa Diệp Phong có thể rõ ràng cảm giác được thanh kiếm này bên trong, chất chứa một loại rất đặc biệt mà lại sức mạnh mạnh mẽ, hần tự nói lầm bầm, sau đó nhìn Mặc Giai Thi hỏi: "Sách. . . Sách, không sai, tiểu thơ là cái này sao?"

"Ân, chính là cái này, năm đó ta cùng ca ca vì luyện chế nó, có thể phí không ít tâm tư đây." Mặc Giai Thi nhìn âu yếm Hồn Khí, ở đây trở lại trước mặt mình, trong lòng cũng tràn đầy vui sướng, trong hai mắt tràn ngập yêu quý, càng là đối với đó trước vội vã rời đi, đem thanh kiếm này để lại liễu lĩnh cử động, cảm thấy phi thường tự trách.

"Trưởng thôn phiền người rồi." Mặc Giai Thi đem trưởng kiếm nhận lấy, sau đó thu vào bên hông chuôi kiếm bên trong, quay về trưởng thôn cười nói.

Trưởng thôn nhìn Mặc Giai Thi, đem này cấp cao Hồn Khí một lần nữa thu hồi, trong lòng dù sao cũng hơi không muốn, loại này hi có thứ, nếu là mình sử dụng như vậy nhất định sẽ tăng lên trên diện rộng chiến đấu thực lực.

Bất quá, bởi vì có Diệp Phong như thế một cái người sáng suốt tại, trưởng thôn nhưng cũng chỉ được bất đắc dĩ bữu môi, đối với Mặc Giai Thi mở miệng mỉm cười nói: "Này nói cái gì, đồ vật nguyên vốn là người, chúng ta chỉ là giúp người bảo quản mà thôi."

"Ha ha, đúng đấy. Nhờ có trưởng thôn bảo quản, bằng không Tiểu Thi muội muội nhưng là sẽ không còn được gặp lại thanh kiếm này." Diệp Phong nghe được trưởng thôn này giả mù sa mưa, nhất thời trên mặt hiện ra một vết châm biếm, sau đó đi tới này bên cạnh hai người, cười nói.

Bị Diệp Phong như thế một trào phúng, trưởng thôn nụ cười trên mặt trở nên lúng túng hơn lên, không thể làm gì khác hơn là chậm rãi cúi đầu, không tiếp tục nói nữa duy trì nổi lên trăm mặc, bởi vì tại này khôn khéo thiếu niên trước mặt, nói bất kỳ thoại đều là không hề tác dụng.

"Tiểu Thi muội muội, nếu đồ vật hiện tại đã tìm tới, như vậy chúng ta không bằng lên đường (chuyển động thân thể), đi tìm ca ca của người đi." Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi một mặt cao hứng đáng đáp, trên khuôn mặt cũng là hiếm thấy lộ ra một tia nụ cười xán lạn, nhìn nàng nghe giọng hỏi.

"Ân." Mặc Giai Thi nghe đến lời này, cũng là sắc mặt thoáng nghiêm nghị gât gât đầu, tiếp theo nàng xoay người, nhìn cái kia như trước duy trì hồ thẹn trưởng thôn, nói ra: "Trưởng thôn, cảm ơn người. Hiện tại ta muốn đi tìm ca ca của ta, liền không ở ở thêm."

"Há, tốt đẹp. . . Cái kia, Tiểu Thi cô nương." Trưởng thôn nhìn Mặc Giai Thi nói xong, chính là cùng sau lưng Diệp Phong chuẩn bị rời đi, nhất thời trở nên hơi sốt ruột lên, nhìn này tức sắp rời đi hai đạo thân hình, tay hướng phía trước vẫy vẫy, có chút do dự mở miệng nói.

"Há? Trưởng thôn, làm sao." Mặc Giai Thi nghe được phía sau trưởng thôn cái kia thanh âm già nua, thoáng nghi hoặc xoay người, nhìn hần hỏi.

"Tiểu Thi cô nương, thật không tiện, xin mời người tới đây một chút, lão già ta có một chuyện muốn nhờ." Trưởng thôn nhìn Mặc Giai Thi cái kia một bộ hồn nhiên đáng đáp, trong lòng mang theo thành khẩn nói rằng.

"Thực sự là phiền phức!" Diệp Phong phiết đi qua người trưởng thôn kia một chút, hai tay ôm kiên đứng tại chỗ, tràn đầy thần sắc khinh thường, đối với ông lão này hần thực sự có chút không nói gì. Lúc trước muốn nuốt một mình Hồn Khí gièm pha bị phát hiện, bây giờ lại còn cho mời cầu, da mặt quả thực là hậu đến mức nhất định.

"Trưởng thôn, người có chuyện gì không?" Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong cái kia một bộ thiếu kiên nhẫn đáng đáp, bất đắc dĩ quyết quyết môi đỏ, sau đó liền đi tới trưởng thôn bên cạnh, hỏi.

"Cái kia, Tiểu Thi cô nương, trước đó các thôn dân nhất trí muốn đem bọn người đánh đuổi, ta thực sự là không thể làm gì. Bây giờ nhìn thấy người không có chuyện gì, trong lòng cũng cuối cùng cũng coi như là chân thật. Kỳ thực, ông lão ta còn muốn mặt dày, hi vọng người cùng vị kia lợi hại tiểu huynh đệ, có thể trợ giúp chúng ta đánh bại sơn tặc, như vậy thôn của chúng ta mới có thể hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm." Trưởng thôn nhìn Mặc Giai Thi, lão lệ tung hoành nói rằng. Phàm là tất cả có thể giải quyết làng phiền phức cơ hội, hần từ sẽ không bỏ qua, đương nhiên sẽ không cần nhắc lúc trước có hay không từng có cái gì liễu lĩnh cử động, có thể có một chút tỷ lệ thành công, hần cũng có đi thử nghiệm.

"Chuyện này. . . Được rồi, ta giúp người đi hỏi một chút." Mặc Giai Thi nghe được trưởng thôn lời ấy, lại trở nên hơi do dự, chần chờ chốc lát mới trả lời. Nếu là đối lại đi vắng, nàng nhất định sẽ toàn lực trợ giúp, bất quá từ khi thôn dân đối với nàng cùng Mặc Sấm làm ra cấp độ kia không nhân đạo sự tình sau khi, nàng bao nhiêu cảm giác thấy hơi tâm có chút bi thương.

Huống hồ, ngày hôm nay Hồn Khí việc, Mặc Giai Thi cũng là nhìn ra, người trưởng thôn này phảng phất là có chút không cũng còn tốt ý lên, cho nên nàng đang chuẩn bị tìm tới ca ca, liền lập tức rời đi nơi này, không để ý thôn trang việc.

"Diệp đại ca, trưởng thôn hần hi vọng người có thể trợ giúp đánh đuổi sơn tặc." Nàng xoay người lại, đi tới Diệp Phong bên người, đem trưởng thôn yêu

cầu nói cho hán, cũng không có tại nói thêm cái gì.

"Ngạch, rảnh rồi liền thử xem đi. Đi, trước tiên đi tìm ca ca ngươi." Diệp Phong ánh mắt nhìn xa xa trường thôn một chút, không nói gì lắc lắc đầu, sau đó vỗ vỗ Mặc Giai Thi vai đẹp, liền xoay người rời đi, hiển nhiên này tám thái độ đối với trường thôn khẩn cầu là cực kỳ không muốn giúp đỡ.

Mà Mặc Giai Thi nhìn thấy Diệp Phong dáng dấp như vậy, cũng là bất đắc dĩ nhún vai một cái, nhìn xa xa cái kia tỏ rõ về kỳ vọng trường thôn, nhú nhú lông mày, cũng là đuổi tới Diệp Phong.

"Ha ha, tiểu tử thú. Vậy mà như vậy ngông cuồng tự đại, ngươi không muốn giúp ta đi tiêu diệt sơn tặc, như vậy ta tự có biện pháp." Trường thôn nhìn cái kia xa xa hai người, bình tĩnh khuôn mặt bên trên, giờ khắc này rốt cục lộ ra dữ tợn răng nanh, song quyền chậm rãi nắm chặt, mặt âm trầm thâm thò dài nói.

"Mấy người các ngươi lại đây." Trường thôn nhìn xa xa, cái kia tức sắp biến mất tại trong tầm mắt bóng người, lập tức xoay người lại, đối với mấy vị kia đại hán vẫy vẫy tay, nói rằng.

"Trường thôn, có dặn dò gì?" Mấy vị tráng hán đi tới trường thôn trước mặt, một người trong đó phát hiện sắc mặt của thôn trưởng trở nên vô cùng không dễ nhìn, trong lòng cũng là hiểu rõ nói vậy là có kế hoạch gì, lên tiếng hỏi.

"Các ngươi phân một nhóm người đi thông báo sơn tặc, nói cho bọn họ biết biển rừng thôn sẽ dốc toàn lực ứng phó trợ giúp bọn hán, tìm tới Mặc thị hai huynh muội. Những người còn lại lập tức đi triệu tập một ít am hiểu che dấu hơi thở cao thủ, theo dõi này hai hài tử, nhất định phải tại mọi thời khắc nắm giữ hành tung của bọn họ." Trường thôn ánh mắt phiệt đi qua xa xa một chút, phát hiện phía trước thân hình đã Móa! rất xa, lúc này mới dặn dò bọn hán nói.

"Phải!" Mấy vị tráng hán nghe được lời ấy, nhìn trường thôn sắc mặt âm lãnh vẻ, đồng bên trong cũng là xẹt qua một vệt gian trá hán mạng, cùng kêu lên trả lời. Sau đó cấp tốc hướng về xa xa tứ tán ra, biến mất ở tại chỗ.

Trường thôn đứng tại chỗ ngẩng đầu lên, nhìn bầu trời đám mây, khẽ thở dài: "Ha ha, liền đến cái trai cò đánh nhau ngư ông đắc lợi."

Cùng lúc đó, Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi giờ khắc này tăng nhanh bước chân, đi ở trong thôn con đường bên trên, đường xá bên trong không biết tại sao, đều là có thể thu được không ít vây xem thôn dân ánh mắt, bị như vậy nhiều người nhìn kỹ, hai người đều là cảm giác được một loại cảm giác xấu, liền dường như chính mình dấu vết nào đều sẽ bị nhìn thấu dường như.

Diệp Phong luôn cảm giác có chút quái dị, nghiêng đầu đi hướng về phía sau nhìn lại, hán thật giống có thể cảm giác được, những đám người kia ở trong có không ít cường hãn khí tức, này không khỏi khiến người ta buồn bực. Hán dựa vào Mặc Giai Thi bên tai, nhẹ giọng nói ra: "Tiểu Thi muội muội, vẫn là đi nhanh một chút đi, nơi đây không thích hợp ở lâu."

"Ân." Mặc Giai Thi dường như cũng là cảm giác được quái dị, quay về Diệp Phong gật gật đầu, bước chân cũng là thêm nhanh hơn không ít.

Hai người nhẹ chạy, tại biển rừng thôn đông đảo thôn dân nhìn kỹ bên dưới, không ngừng rời xa, cuối cùng rốt cục đi ra thôn xóm cửa lớn.

"Những người này thực sự là kỳ quái, làm sao đều là nhìn chăm chăm chúng ta không tha?" Diệp Phong quay đầu lại, nhìn thôn cửa những kia còn vẫn nhìn kỹ chính mình các thôn dân, không khỏi nhú mày lại, nói rằng.

"Có thể bởi vì ta cùng ca ca trước đó, cho làng mang đến quá to lớn phiền phức đi." Mặc Giai Thi nghe vậy, hai đôi mắt đẹp trong nháy mắt nhú nhú tiểu tị, đối với Diệp Phong yêu diệu nói rằng.

"Ha ha, hi vọng như vậy." Diệp Phong nghe đến lời này, bất đắc dĩ nở nụ cười, hán có thể sẽ không cho là sự tình có đơn giản như vậy, những thôn dân kia nếu có thể đem Mặc Giai Thi cùng Mặc Sâm đuổi ra thôn trang, như vậy tất nhiên cũng có thể làm được cùng Hắc Hùng Sơn Trại sơn tặc quyền rũ sự tình.

Bất quá Diệp Phong nhưng cũng không có lo lắng quá mức, biển rừng thôn liền Linh Sĩ Cảnh cường giả đều không có, đối với hán căn bản là không có cách tạo thành bất cứ uy hiếp gì, coi như liên hợp Hắc Hùng Sơn Trại, dựa vào hai loại cường hãn Linh Kỹ, coi như không địch lại nhưng cũng sẽ không sợ bất luận người nào.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52:: Hiếm nhai cầu sinh

"Tiểu thư, người chuẩn bị làm sao đi tìm ca của ngươi?" Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi rời đi thôn trang sau khi, hai người đều là duy trì trầm mặc, tại rừng rậm biên giới nơi đi rồi một quãng thời gian, Diệp Phong đầu tiên là mở miệng đánh vỡ yên tĩnh bầu không khí, mở miệng nói rằng.

"Dùng cái này." Mặc Giai Thi nghe vậy, tinh xảo trên khuôn mặt treo lên một tia mỉm cười đắc ý, sau đó ngọc thủ vỗ vỗ trường kiếm bên hông, nhìn Diệp Phong cười khanh khách nói.

"Dùng thanh kiếm này?" Diệp Phong nghe đến lời này, không khỏi hơi nghi hoặc một chút, khuôn mặt cũng là hiện ra một vết lúng túng nụ cười, hiển nhiên là hoàn toàn không có manh mối tự, ra hiệu muốn Mặc Giai Thi giải thích một chút nguyên do trong đó.

"Diệp đại ca, kỳ thực thanh kiếm này gọi là Bích Thủy kiếm cùng ca ta Xích Viêm Đao, thuộc về một đôi âm dương Hồn Khí, có thể lẫn nhau cảm ứng. Chỉ cần ta vận dụng Linh Hồn Lực điều khiển thanh kiếm này, như vậy liền có thể rất nhanh định vị đến ca ca ta vị trí." Mặc Giai Thi bỗng nhiên bước chân dừng lại, đem trường kiếm bên hông rút ra, nhất thời một luồng ôn hòa năng lượng khí tức, tại trên thân kiếm tràn ngập ra. Tại này cô kiếm khí bao phủ bên dưới, Diệp Phong càng cảm giác được hết sức thoải mái, tinh thần tựa hồ cũng là dồi dào lên.

"Thật là lợi hại Hồn Khí, lại có thể lẫn nhau cảm ứng, này hai cái Hồn Khí cấp bậc e sợ không thấp chứ?" Diệp Phong nhìn cái kia thỉnh thoảng tỏa ra nhợt ánh sáng màu lam trường kiếm, nuốt ngụm nước bọt. Đối với cái này thần bí Hồn Khí, trong lòng vạn phần yêu thích, hẳn tò mò hỏi.

Mặc Giai Thi cũng là nhìn ra Diệp Phong vẻ kích động, đem trường kiếm hơi giơ lên cao, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống nhìn chăm chú trên thân kiếm, mơ hồ lưu chuyển màu sắc rực rỡ ánh sáng, cười nói với Diệp Phong: "Àn, Bích Thủy kiếm cùng Xích Viêm Đao đều là cấp ba Hồn Khí, năm đó ta cùng ca ca nhưng là nhọc lòng, mới đưa chúng nó luyện chế ra đến đây."

Nghe được câu nói này, Diệp Phong bỗng nhiên ngẩn ra, nhìn về phía Mặc Giai Thi trong ánh mắt tràn ngập kính nể, hẳn đã học luyện hồn thuật, đương nhiên cũng là rõ ràng luyện chế Hồn Khí độ khó cao bao nhiêu. Này hai cái cấp ba Hồn Khí, lại là do này tuổi còn trẻ hai huynh muội cộng đồng hoàn thành, thực sự là thật là làm cho người ta khó có thể tin.

Phải biết, luyện chế Hồn Khí đối với Linh Hồn Lực có tương đối cường yêu cầu, dứt bỏ luyện chế kinh nghiệm tới nói, liền quang luyện chế cấp ba Hồn Khí, thấp nhất cũng cần cấp ba Luyện Hồn Sư hồn lực. Vì lẽ đó Mặc Giai Thi cùng Mặc Sấm hai người, có ít nhất một người là cấp ba Luyện Hồn Sư.

"Dùng ánh mắt như thế xem ta làm gì?" Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong cái kia mặt giặt mình mà lại không tin đáng đáp, cười thầm, sau đó đem trường kiếm thu vào bên hông, hỏi.

"Không cái gì, hơi kinh ngạc mà thôi, người là mấy cấp Luyện Hồn Sư, ca ca ngươi đây?" Diệp Phong từ kinh ngạc ở trong về đi qua thần, ngượng ngùng nở nụ cười, sau đó lại hỏi.

"Ta xem như là cấp hai đi, bất quá ca ca lợi hại hơn ta một ít, là cấp ba Luyện Hồn Sư." Mặc Giai Thi nhường mắt bì, tùy ý nói rằng, liền dường như cái này đẳng cấp còn không là rất lý tưởng.

"Ngạch. . ." Diệp Phong nghe nói như thế, trong nháy mắt có chút không nói gì, đối với này thần bí hai huynh muội càng là nhìn với cặp mắt khác xưa lên.

Mặc Giai Thi tuy rằng không đủ thực lực, bất quá tuổi nhỏ như thế lại chính là một vị, danh xứng với thực cấp hai Luyện Hồn Sư, thực sự thật là làm cho người ta tặc lưỡi.

Hơn nữa, làm người ta kinh ngạc nhất chính là, ca ca của nàng Mặc Sấm lại còn là một vị cấp ba Luyện Hồn Sư, Lạc Xuyên Vương Quốc thủ tịch cũng bất quá mới cấp ba chứ?

Diệp Phong nhất không hiểu nổi chính là, huynh muội bọn họ luyện hồn thuật như lợi hại, vì sao lại tại loại này chim không thềm ị thôn trang nhỏ, bị sơn tặc loại tiểu nhân vật này, cho buồn cười đối phó?

"Diệp đại ca, Bích Thủy kiếm đã cảm ứng được ca ca ta vị trí." Ngay khi Diệp Phong còn kinh ngạc tại này hai huynh muội thân phận, hoàn toàn không có lấy lại tinh thần thời gian, bỗng nhiên một bên Mặc Giai Thi sắc mặt nghiêm túc mở miệng nói rằng, đôi mắt đẹp vẫn hướng về Bích Thủy kiếm bảo trước địa điểm nhìn tới.

"Há, như vậy chúng ta mau đi đi." Diệp Phong nghe vậy, cũng là gật gù đầu, nhìn cái kia đã không thể chờ đợi được nữa hướng về xa xa mà đi Mặc Giai Thi, cũng là không hề chần chờ đi theo.

Hai người tại rừng rậm ở trong, căn cứ Bích Thủy kiếm cái kia từ lúc sinh ra đã mang theo nắm giữ sức cảm ứng, hướng về người mang Xích Viêm Đao Mặc Sấm cấp tốc chạy đi, đường xá bên trong bởi vì có Diệp Phong vẫn phóng thích Linh Sĩ Cảnh cường giả cái kia cỗ cường hãn khí tức, làm cho không ít cấp hai trở xuống yêu thú nhượng bộ lui binh, một đường thẳng tới an an ổn ổn không trở ngại chút nào.

Mặc Giai Thi cùng Diệp Phong hầu như là chạy hơn mấy chục dặm con đường, rốt cục tại một chỗ nhàm thạch vách núi cheo leo dừng lại, ở trước mặt của bọn họ có một cái chảy xiết dòng sông, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống mãnh liệt lao nhanh, bắn lên tâng lớn bọt nước!

Mặc Giai Thi cảm nhận được Bích Thủy kiếm cùng Xích Viêm Đao hấp dẫn lẫn nhau, loại kia rực rỡ rực rộ cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, trên mặt cũng là lộ ra vẻ vui sướng, xem ra nơi này đã rất gần gũi Mặc Sấm. Nàng hai đôi đôi mắt đẹp hướng về phía trên vách núi cheo leo nhìn tới, hơi nheo lại, quay về Diệp Phong nói ra: "Diệp đại ca, hẳn là chính là chỗ này."

"Ồ? Hồn Khí nói cho ngươi, Mặc Sấm tại này trên vách đá sao?" Diệp Phong nghe đến lời này, nhìn Mặc Giai Thi cũng là theo ánh mắt của nàng, hướng về phía trên vách đá nhìn lại, trầm giọng nói rằng.

"Ân, Bích Thủy kiểm tra lại để đem tới cho ta cảm giác không sai, ca ca ta nhất định là tại phạm vi này bên trong, hơn nữa trên vách đá có một loại mảnh liệt sức hấp dẫn." Mặc Giai Thi nghe vậy khẽ mỉm cười, sau đó cười nói.

"Được rồi, đã như vậy, chúng ta liền lên đi được rồi." Diệp Phong sắc mặt vì ngưng gập gập đầu, liền hướng về phía trước mở đường, hai người cùng đi về lên núi con đường.

Vách đá chót vót, nhám thạch tại ngày càng phong hoá bên dưới chính là cực kỳ yếu đuối, Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi nhiều lần suýt nữa rớt xuống, trong lòng cũng không khỏi vì nằng tay siết chặt mồ hôi lạnh.

Bởi vậy, tại Mặc Giai Thi khẩn cầu bên dưới, Diệp Phong tại gặp phải một ít chật hẹp con đường, cũng không thể không cùng nằng đến cái khoảng cách gần tiếp xúc, ôm thân thể mềm mại hướng về phía trên leo lên đi qua(quá khứ).

"Sắp đến mục tiêu, tại kiên trì một hồi." Diệp Phong cánh tay ôm vào mềm mại trên eo nhỏ, cẩn thận bước động bước chân, thân thể kề sát tại trên vách đá, đi hồi lâu rốt cục nhìn thấy phía trước cách đó không xa rộng rãi con đường, rốt cục khẽ thở dài, quay về trong lòng khuôn mặt nhỏ có chút đỏ bừng mỹ nhân, cười nói.

Nhìn Mặc Giai Thi hàm súc gập gập đầu, Diệp Phong càng là đem ôm chặt chút, nhìn chỗ cần đến sắp đến, càng là bức thiết bước động bước chân lên.

"Ken két!" Mả vào thời khắc này, Diệp Phong vừa hạ xuống chân, đột nhiên tại hán dưới lòng bàn chân hòn đá vỡ vụn hơn nửa, nhất thời dễ hấn trọng tâm bất ổn lên.

"Diệp đại ca!" Mặc Giai Thi rít lên một tiếng vang lên, cảm giác được Diệp Phong ôm chính mình chính sắp ngã xuống, trong lòng sợ hãi vạn phần, có thể tưởng tượng loại độ cao này hai người bọn họ nếu là té xuống, nhất định sẽ thiệt nát xương tan.

"Nguy rồi." Diệp Phong vì chính mình bất cẩn mà cảm thấy tự trách, nghe Mặc Giai Thi cái kia bức thiết kêu to âm thanh, trong lòng trọng trách càng là hơi lớn, hấn ánh mắt nhìn mình, trong nháy mắt bàn tay đưa nằng bên hông Bích Thủy kiểm rút ra, sau đó bỗng nhiên xen vào mặt đất vách đá, rồi mới miễn cưỡng chống đỡ thân thể, thoát ly rơi vào vách núi dưới nguy hiểm.

"Tiểu. . . Thợ, con đường phía trước rất tốt đi người hãy đi trước. Ta. . . Ta giúp người đem kiểm lấy ra, liền lập tức đuổi tới." Diệp Phong tại vách núi cheo leo chỗ, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng, duy trì một cái quỹ dị phạm vi, đem Mặc Giai Thi an an ổn ổn đưa đến một bên, có chút cảm giác thờ hấn hấn, lấp ba lấp bắp nói.

"Diệp đại ca, người vẫn là trước tiên lại đây. Đây kiểm đợi lát nữa lấy thêm." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong cái kia một bộ miễn cưỡng dáng dấp, hai đạo lông mày lo lắng thu ở cùng nhau, đứng ở vách núi cheo leo chật hẹp con đường nơi, cẩn thận di chuyển bước chân, đối với Diệp Phong đuổi ra trắng nõn cô tay trắng ngần, lo lắng nói.

Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi, hơi do dự, mặc dù để Mặc Giai Thi giúp đỡ một cái, hấn thì sẽ rời xa loại này hiểm cảnh. Bất quá, khi Diệp Phong quét cái kia lúc nào cũng có thể nứt toác vách núi mặt đường, nhưng vẫn là sắc mặt cứng đờ, tiếc nuối lắc lắc đầu.

Diệp Phong muốn thật vất vả đem Mặc Giai Thi mang rời khỏi hiểm cảnh, nếu như bởi vì vì chính mình này giải quyết không xong chuyện phiền toái, lần thứ hai làm cho nằng đối mặt nguy hiểm, vậy cũng quá không có lỗi.

Diệp Phong nhìn ngó phía dưới sâu không thấy đáy khe, đột nhiên nhớ tới ngày đó, học viện Dương Phách Đạo đám người đem hấn đẩy vào vách núi, hấn may mắn không có ngã chết, tại Thanh Long Thánh Hồn khôi phục bên dưới lần thứ hai sống lại.

Diệp Phong khẽ cau mày, từ cái kia vực sâu bên dưới vách núi thu hồi ánh mắt, khẽ thở dài: "Ta có Thanh Long Thánh Hồn, chỉ cần bắt từ là được."

Muốn xong, hấn khẽ thở dài một hồi, quyết định đánh cược một lần, đối với Mặc Giai Thi nghiêm túc mở miệng cự tuyệt nói: "Người đi trước, ta là Linh Sĩ Cảnh cường giả, tự có biện pháp thoát thân."

Mặc Giai Thi nhìn cái kia thân ở với vách núi cheo leo biên giới nơi, tại mọi thời khắc đều có ngã xuống xác suất, trong lòng lo lắng không ngớt, nghe tới Diệp Phong lời ấy càng là kinh ngạc vạn phần, hai con mắt mơ hồ có chút ướt át nói ra: "Này tại sao có thể? Diệp đại ca, người mau tới đây đi."

Tuy rằng trước mặt vị thiếu niên này, cùng Mặc Giai Thi quen biết cũng không quá nửa thiên, thế nhưng Diệp Phong loại kia thẳng thắn tính cách, lại làm cho nằng vô cùng có hảo cảm, bất tri bất giác, cũng đem Diệp Phong cho rằng một cái bạn tốt tới đối xử.

"Ừ, thật là xui xẻo!" Diệp Phong nghe được Mặc Giai Thi, trong lòng cũng là xoắn xuýt không ngớt, mắng thầm. Hấn rất muốn mau mau tới, nhưng là bốn phía thực sự không tìm được có thể làm cho hấn liên lụy tay địa phương, chỉ được lẻ loi bị hấn ở chỗ này.

"Lệ!" Một tiếng sắc bén tiếng kêu to ở phía xa vang lên, Diệp Phong chỉ cảm thấy một trận con lốc quét đến, hấn vừa căng thẳng trực tiếp đem dưới chân nhám thạch toàn bộ giẫm nát vỡ. Thân thể hấn bỗng nhiên giảm xuống, cũng may tay nắm lấy chuỗi kiểm treo ở trường kiểm trên, mới không có trực tiếp rơi xuống.

"Diệp đại ca!" Mặc Giai Thi nhìn thấy Diệp Phong dưới chân nhám thạch đột nhiên toàn bộ vỡ vụn ra đến, cả người hướng phía dưới rơi xuống đi, trong lòng sợ hãi vạn phần hết rầm lên.

Diệp Phong trong lòng hoang mang cực kỳ, vừa rồi phong nếu là lớn hơn chút nữa, như vậy hấn tất nhiên sẽ không chống đỡ nổi trực tiếp ngã xuống. .

"Kháo, chính là tên khốn kiếp này, để ta nuốt chút nữa ngã xuống." Hắn mang theo ánh mắt phần nộ hướng về cái kia trước đó con lóc truyền lại đến phương hướng nhìn lại, chỉ thấy một đạo không lồ bóng đen hướng về bên này áp sát tới.

Bóng đen càng ngày càng gần, mà khi bóng đen này hiện ra bộ mặt thật thời gian, Diệp Phong trên mặt lại lộ ra một tia hưng phấn, não hải cấp tốc lập ra kế hoạch tác chiến.

Mà một mặt khác, Mặc Giai Thi nhìn cái kia lẳng không phi hành chim lớn, đồng bên trong nhưng xẹt qua một vết vẻ sợ hãi, thầm thờ dài nói: "Một cấp ma thú, Phi Giáp Ma Thú! Lần này có thể xong."

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53:: Cấp ba Luyện Hồn Sư

Một cấp Phi Giáp Ma Thú, loài chim yêu thú, cả người nắm giữ cương như sắt thép áo giáp, lại có thể ở trên trời tự do bay lượn, độ linh hoạt cực cao, coi như là cấp hai sơ kỳ yêu thú gặp phải nó, e sợ cũng đến tạm thời tránh mũi nhọn.

Mặc Giai Thi nhìn cái kia Phi Giáp Ma Thú phảng phất là coi Diệp Phong là làm con mồi, hướng về hắn đánh tới, trong lòng không khỏi có chút kinh ngạc, lập tức hoàn toàn không biết làm sao, tại loại này sau đó khả năng rút xuống vực sâu tàn khốc trong hoàn cảnh, như không có đủ thực lực, căn bản là không có cách cùng này dài ra hai con cánh gia hỏa tranh đấu.

"Thiên Cương Ân!" Diệp Phong nhìn cái kia Phi Giáp Ma Thú, đem chính mình xem là quả hồng nhữn, trong lòng không khỏi hiện ra một vết trào phúng, hắn trông không bàn tay duỗi ra linh khí lưu chuyển mà lên, hình thành một luồng hùng hồn năng lượng, hướng về cái kia phi tập tới được không lồ bóng đen đánh tới.

Phi Giáp Ma Thú làm bầu trời Vương giả, nhìn cái kia treo ở vách núi cheo leo tự thân khó bảo toàn nhân loại, lại còn trước một bước phát động tấn công, trong lòng cảm giác được si nhục.

"Lệ!" Nó phần nộ kêu to sau khi, đỏ như máu hai mắt chăm chú khóa chặt Diệp Phong, thân hình đối với hắn đáp xuống, sắc bén lợi trào tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống, bộc ra một vết ác liệt hàn mang.

Nhìn Phi Giáp Ma Thú cấp tốc áp sát, Diệp Phong khuôn mặt bên trên tất cả đều là hờ hững vẻ, tại mọi thời khắc duy trì đầu óc tỉnh táo, sẽ ở đó sắc bén lợi trào sắp chộp tới thời gian, hắn trong nháy mắt đem Bích Thủy bặt kiếm ra, sau đó bàn chân tại vách đá bên trên bỗng nhiên đạp xuống, liền hướng về Phi Giáp Ma Thú tương đâm đến.

Diệp Phong trường kiếm múa, trực tiếp đem Phi Giáp Ma Thú lợi trào hoàn toàn cắt rời, máu tươi trên không trung tùy ý mà ra, sau đó càng là mượn cái kia không lồ lợi trào, thả người nhảy lên nó phần lưng, cả an toàn cá nhân cười ở trên người nó.

Phi Giáp Ma Thú cảm thụ trào bộ đau đớn, đỏ như máu trong hai con người xẹt qua một vết kiêng kỵ, nó không nghĩ tới thanh trường kiếm kia lại có thể cắt vỡ thiết giáp bao vây lợi trào. Quay đầu nhìn đứng ở trên lưng mình nhân loại, nó trong nháy mắt bạo ngược lên, trên không trung không ngừng lăn lộn, cần phải đem Diệp Phong cho ném xuống.

Diệp Phong cánh tay nổi gân xanh, năm ngón tay bỗng nhiên cắm vào Phi Giáp Ma Thú bối bên trong đi, cực kỳ bá đạo cực kỳ, bất luận nó làm sao phát rồ nhưng thủy chung cùng cái da trâu đường dính ở phía trên.

Đang đợi được Phi Giáp Ma Thú trên không trung bốc lên có chút ẻo oải sau khi, Diệp Phong ánh mắt hướng về xa xa rộng rãi khu vực an toàn nhìn tới, rút ra một bàn tay năng lượng rót vào bên trên, bỗng nhiên hướng về cái kia mặc giáp đánh tới, nhất thời Phi Giáp Ma Thú liền bị này cổ đại lực, chấn động đến mức trực tiếp trong miệng tiêu nẩy sinh một đạo huyết tuyến, không lồ thân hình liền hướng về Diệp Phong ánh mắt vọng chỗ cần đến lướt xuống đi qua(quá khứ).

Mặc Giai Thi từ Diệp Phong cùng cái kia Phi Giáp Ma Thú chiến đấu đến đây, liền vẫn quan sát, trên khuôn mặt nhỏ nhắn che kín đại ra, lần này không trung tranh đấu thực sự là quá đoạt người trông mắt. Khi nhìn thấy Phi Giáp Ma Thú từ bầu trời hoạt rơi xuống, hai đôi đôi mắt đẹp vẫn chăm chú nhìn chăm chăm bầu trời, trong lòng vì là Diệp Phong lo lắng không ngớt, hướng về cái kia hạ xuống dự đoán địa điểm chạy đi.

"Àm!" Một tiếng vang thật lớn, Phi Giáp Ma Thú rốt cục trên không trung hoạt rơi xuống, suất trên mặt đất đập vụn mấy khối đá tảng sau khi, lúc này mới đứng ở tại chỗ, trở nên thoi thóp lên.

"Diệp. . . Diệp đại ca, người không quan trọng lắm đi!" Mặc Giai Thi nhẹ chạy lại đây, hai con lông mày mình ở cùng nhau, khuôn mặt nhỏ đỏ chót thở hổn hển nói rằng.

"Tê, không có chuyện gì." Diệp Phong đem đề ở trên người khổng lồ thân thể phan mô, từ bên trong chật vật bò đi ra, nhìn ngó Mặc Giai Thi cái kia một mặt lo lắng, sững hoải nở nụ cười, lắc đầu nói.

Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong cả người áo quần rách nát, nhìn qua chật vật không ngớt, không khỏi bất đắc dĩ nhú nhú mày, sau đó vội vàng đi tới bên cạnh hắn, đem phù lên.

"Cầm, người trường kiếm." Diệp Phong đem trên mặt đất Bích Thủy kiếm nhặt lên đến, sau đó đưa cho nâng hắn Mặc Giai Thi, mở miệng nói.

"Cảm ơn, Diệp đại ca." Mặc Giai Thi đem trường kiếm nhận lấy, nhìn Diệp Phong này liễu mạng mới kiếm về trường kiếm, trong lòng tràn đầy cảm kích, không khỏi đem Diệp Phong cánh tay càng ôm sát chút.

Cảm thụ thiếu nữ bộ ngực mềm mại, Diệp Phong chỉ cảm giác thấy hơi ngạc nhiên, ánh mắt có chút lúng túng liếc nhìn cái kia không ngừng ngại chút nào Mặc Giai Thi, sau đó cũng trầm mặc hưởng thụ này mỹ hảo cảm giác.

"Diệp đại ca! Người mau nhìn bên kia!" Đột nhiên ngay khi Diệp Phong cảm thụ bắt tay cánh tay nơi cái kia mềm mại, có chút hoảng hốt quá thần thòi gian, một tiếng có chút sắc bén kêu gào, đem hắn trực tiếp sợ đến tất cả đều là chột dạ, vội vã thu hồi tâm thần, không còn dám muốn những thứ ngồn ngang kia việc.

Diệp Phong hơi kinh ngạc nhìn Mặc Giai Thi, sau đó theo ánh mắt của nàng, cũng hướng về xa xa nhìn tới, chỉ thấy, ở phía xa một chỗ trên vách núi, mấy chục con Phi Giáp Ma Thử quay quanh bên trên, tại những này Phi Giáp Ma Thử phía dưới, có một vị cầm đao mà đứng thiếu niên.

"Bên kia có người, thiếu niên kia có thể hay không chính là ca ca người?" Diệp Phong Linh Sĩ Cảnh tầm mắt đương nhiên phải so với Linh Đồ Cảnh nhìn ra càng xa, hơn khi nhìn thấy xa xa bị mấy con Phi Giáp Ma Thử vi ở trung ương nơi người, hơi sững sờ, đối với Mặc Giai Thi mở miệng nói.

Mặc Giai Thi nghe đến lời này, nhất thời nghiêm nghị che kín toàn bộ gò má, không giống nhau : không chờ Diệp Phong nói chuyện, liền trước một bước hướng về xa xa chạy đi.

Mà nhìn thấy nàng, này tám sốt ruột đáng dấp, Diệp Phong cũng là không chút do dự lập tức đi theo, hai người đi rồi hồi lâu sau, rốt cục đến gần rồi cái kia bị mấy chục con Phi Giáp Ma Thử vi cùng nhau thiếu niên cách đó không xa.

"Ca ca!" Mặc Giai Thi nhìn cái kia cầm đao cùng những kia một cấp yêu thú biết bay đây đưa thiếu niên, trong lòng bỗng nhiên một kích động, trong tròng mắt liền tung nảy sinh óng ánh nước mắt, thiếu niên này chính là ca ca của nàng Mặc Sấm.

Diệp Phong nhìn cái kia Mặc Sấm lại tại mấy chục con Phi Giáp Ma Thử công kích bên dưới, không chút nào nửa điểm yếu thế, không khỏi hơi kinh hãi. Bất quá hắn đứng ở đằng xa, lại có thể thấy rõ ràng, Mặc Sấm thực lực cũng không mạnh, nhưng mà này thanh Xích Viêm Đao nhưng là ẩn chứa một luồng năng lượng mạnh mẽ, mỗi một lần vung lên chính là tỏa ra một luồng sức mạnh cường hãn.

Lúc này mới rõ ràng, vì sao vừa rồi chính mình treo ở bên cạnh vách núi, đột nhiên xuất hiện Phi Giáp Ma Thử công kích, nói vậy là mất hứng cùng Mặc Sấm loại này giằng co không xong tiến công, mới rồi đi thật tốt tình cờ gặp Diệp Phong.

"Diệp đại ca, nhanh đi giúp một chút ca ca ta đi." Mặc Giai Thi nhìn Mặc Sấm tuy rằng không nằm ở yếu thế, thế nhưng tại những này thể lực siêu cường yêu thú trước mặt, sớm muộn sẽ bị bánh xe của bọn họ chiến, cho chậm rãi háo đồ, lập tức sốt ruột lôi kéo Diệp Phong, trong con người xinh đẹp tràn ngập cầu viện nhìn hắn, nói rằng.

"Ân, đi!" Diệp Phong gật gật đầu, sau đó liền không chút do dự cùng Mặc Giai Thi cùng hướng về bên kia bước đi, không lâu sau đó, rốt cục đi tới Mặc Sấm bên người.

Mặc Sấm trước tiên nhìn thấy Diệp Phong này xa lạ thiếu niên, đột nhiên đi tới bên cạnh mình, vừa mới bắt đầu vẫn là cảnh giới mười phần, trên mặt cũng là hiện ra một vết tức giận. Bất quá khi nhìn thấy cái kia sau đó cũng xuất hiện Mặc Giai Thi, liền không khỏi tràn đầy vô cùng kinh ngạc cùng hài lòng.

"Muội muội, không nghĩ tới người lại có thể tìm tới nơi này." Mặc Sấm nhìn thấy Mặc Giai Thi, trên mặt hiện ra nụ cười xán lạn, trước đó lo lắng hoàn toàn đánh tan, trước tiên chỉ muốn đi tới dành cho một cái nhiệt liệt ôm ấp. Bất quá tại Phi Giáp Ma Thử kéo dài dây dưa bên dưới, hắn nhưng không thoát thân được vẫn duy trì nghiêm chiến tư thế.

"Ta đến giúp người." Diệp Phong nhìn Mặc Giai Thi đem trường kiếm trong tay truyền đạt, quay về nàng gật gật đầu, sau đó không hề do dự nhận lấy đến, quay về cái kia không ngừng phi tập vọt tới Phi Giáp Ma Thử chống đối mà đi, nói với Mặc Sấm.

Mặc Sấm nhìn Diệp Phong lại đây giúp đỡ, nhất thời hơi kinh ngạc, nhìn về phía Mặc Giai Thi trong ánh mắt, mơ hồ toát ra một tia tán thưởng, hắn không nghĩ tới này bình thường chung quy dân chính mình Tiểu công chúa, lại còn có thể xin mời tới người giúp đỡ.

"Đa tạ, huynh đệ." Mặc Sấm khẽ mỉm cười, đối với Diệp Phong mở miệng nói, sau đó cũng là đầu chỉ đất đỏ lên, trong nháy mắt một đao chém ra, vậy mà là trực tiếp đem một con Phi Giáp Ma Thử sâu sắc chém thành hai nửa, nội tạng ruột khỏa thành một đoàn nương theo máu tươi vương xuống đến.

"Thật là ghê tởm." Mặc Giai Thi nhìn cái kia bị Mặc Sấm một đao chém thành hai khúc Phi Giáp Ma Thử, không khỏi cảm thấy có chút buồn nôn phun nhổ ra cái lưỡi thom tho nói rằng, không đa nghi bên trong nhưng là cực kỳ cao hứng, dù sao thiếu đi một cái đối thủ.

"Thật là lợi hại đao, vừa rồi hẳn hoàn toàn là vận dụng cây đao kia sức mạnh, bằng không căn bản không có như vậy cường lực đao, có thể trực tiếp đem Phi Giáp Ma Thử cho cắt vỡ thành hai mảnh." Diệp Phong nhìn cái kia bị Mặc Sấm đánh giết trong chớp mắt yêu thú, trong lòng nổi lên một vết kinh hãi, sau đó cũng là không bảo lưu bất kỳ thực lực, đem Linh Sĩ Cảnh cường giả sức mạnh hoàn toàn bạo phát, thả người nhảy một cái, cũng là vung lên trường kiếm đem một con Phi Giáp Ma Thử chém rớt.

"Linh Sĩ Cảnh cường giả!" Mặc Sấm cảm thụ Diệp Phong tàn sát ra sức mạnh cường hãn, trong lòng bỗng nhiên ngăn ra, thậm chí dài nói.

Tuổi như vậy thực lực liền đạt đến Linh Sĩ Cảnh mức độ, có thể tưởng tượng được thiếu niên này thiên phú là tương đối lợi hại, hẳn là không phải chung quanh đây hẻo lánh khu vực người, như không có nguyên nhân khác, như vậy tuyệt đối là có máu mặt thế lực lớn đệ tử.

Diệp Phong cùng Mặc Sấm hai người đồng tâm hiệp lực bên dưới, tại chỗ lát sau, lại là chém giết mấy con, mà còn lại Phi Giáp Ma Thử nhìn thấy nguyên bản còn có phần thắng chiến cuộc, bởi vì xa lạ kia nhân loại thiếu niên gia nhập sau khi, trở thành một cái không cách nào chiến thắng tử cục.

Nhìn thân thể kia chia ra làm hai, vô cùng chặt vật chết đi những đồng bạn, còn lại Phi Giáp Ma Thử tại đối với sợ hãi tử vong bên dưới, từng cái từng cái cũng đều chỉ là quanh quẩn trên không trung, không tái phát lên tiến công lên.

Mà này gần như năm, sáu con Phi Giáp Ma Thử đã xoay quanh mấy vòng sau khi, khi phát hiện cũng không có bất cứ cơ hội nào có thể đánh lên, lập tức cũng phần nộ xoay người lại, hướng về xa xa rời đi.

"Vị huynh đệ này, còn không biết xưng hô như thế nào, nếu không có người cứu giúp, chỉ sợ ta hôm nay liền muốn ngómers tại đây." Mặc Sấm nhìn những kia còn lại Phi Giáp Ma Thử toàn bộ rời xa, trong lòng cũng là yên tâm, xoay người nhìn Diệp Phong, cảm kích nói rằng.

"Ta tên Diệp Phong, Mặc huynh, người người mang Hồn Khí, những này yêu thú bên trong tiểu đi đi, làm sao sẽ là người đối thủ. Ha ha, ta đến chỉ có điều là tiết kiệm một ít thời gian, giúp người đánh đuổi thôi, vậy có người nói nghiêm trọng như vậy." Diệp Phong cười ha ha, đem Bích Thủy kiếm trả lại Mặc Giai Thi, đối với Mặc Sấm cười nói. Hắn đối với trước mặt vị này tuổi cùng chính mình không chênh lệch nhiều, liền trở thành cấp ba Luyện Hồn Sư thiếu niên, thực sự là cảm thấy hứng thú vô cùng.

"Ca ca, vị này Diệp đại ca, dọc theo đường đi bảo vệ ta đi tới nơi này. Lúc trước ta bị sơn tặc bắt nạt, cũng là hắn hiệp nghĩa giúp đỡ cứu ta." Mặc Giai Thi nhìn Mặc Sấm, đi lên trước nói với hắn, cố ý đem Diệp Phong bảo vệ chuyện của nàng, giọng nói nói cực kỳ trọng cùng rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54:: Linh Sĩ Cảnh hai tầng

Nghe Mặc Giai Thi, Mặc Sấm nhìn về phía Diệp Phong trong ánh mắt tràn ngập dày đặc cảm kích, không nghĩ tới trước mặt vị thiếu niên này, lại tại loại kia thời khắc nguy cơ cứu mạng mình, thực sự là ngàn cân treo sợi tóc, hẳn không khỏi nghĩ đến nếu là không có thiếu niên này xuất hiện, như vậy Mặc Giai Thi hiện tại đã sớm bị sơn tặc băng đi, căn bản không thấy được như thế một người muội muội đứng ở trước mặt mình.

"Diệp huynh cứu tiểu muội ân tình, thực sự là không lấy báo lại..." Mặc Sấm nhìn Diệp Phong tỏ rõ về cảm kích, chân thành nói cảm ơn lên.

Nhưng mà hắn còn chưa có nói xong thời gian, Diệp Phong nhưng là ló ra : mở miệng đem đánh gãy, tùy ý cười cợt: "Ha ha, Mặc huynh, người không cần cảm ơn. Chỉ có điều tại chung quanh đây tu luyện, vừa vặn gặp phải tiểu thư bị một đám đại nam nhân bắt nạt, cảm giác thấy hơi nhìn không được liền thuận tiện đem nàng cứu được."

"Diệp huynh là lòng dạ rộng rãi người, không biết dọc theo đường đi, nhà ta tính khí có chút xấu tiểu muội, có hay không cho người thêm phiền phức." Mặc Sấm biết rồi Diệp Phong cũng không phải loại kia yêu thích tính toán người, cũng là không đang nói những lời khách sáo kia, gỡ bỏ đề tài nói rằng.

"Ca ca, người đang nói ai tính khí xấu đây." Mặc Giai Thi nghe được Mặc Sấm lại tại Diệp Phong trước mặt nói mình khuyết điểm, không khỏi tiểu mặt đỏ lên, có chút sốt sắng đi tới này bên cạnh hai người, bắt đầu giải thích lên.

Nhìn Mặc Giai Thi cái kia một bộ có chút kích động dáng dấp, Mặc Sấm nhìn Diệp Phong khẽ mỉm cười, nhưng cũng không tại tiếp tục nói, hắn tự nhiên có thể nhìn ra, nha đầu này đối diện trước vị này tên là Diệp Phong thiếu niên, khẳng định là có chút ý tứ.

Cũng khó trách, trẻ tuổi như vậy liền đến Linh Sĩ Cảnh, hơn nữa làm cho người ta cảm giác cũng là cực kỳ bằng phẳng, khiến người ta không tự chủ được liền sinh ra hảo cảm.

"Đứng rồi, ca ca, người làm sao sẽ đi tới nơi này?" Mặc Sấm sợ Mặc Sấm còn nói lung tung, vội vàng nói sang chuyện khác, hỏi.

"Kỳ thực ta trước đó vì tránh né sơn tặc đuổi bắt, chính là đi tới ngọn núi này loan ẩn giấu. Bất quá ngay khi mới vừa tìm tới một chỗ không đăng sào huyết, lại đột nhiên bị Phi Giáp Ma Thửu công kích, mãi đến tận vừa nãy gặp phải các người mới thoát ly nguy hiểm. Tiểu thơ, ca ca còn tưởng rằng sẽ không còn được gặp lại người, nếu như đúng là như vậy, vậy ta cho dù chết cũng không cách nào bù đắp khuyết điểm." Mặc Sấm nói xong lời cuối cùng, nhìn Mặc Giai Thi khẽ thở dài một hơi, nghĩ đến nàng ẩn tại làm cho tất cả mọi người đều vô cùng mơ ước năng lực, trong lòng tránh qua một tia bất an, bàn tay tại nàng cái kia nhu thuận Thanh Tì xoa xoa mà qua, cuối cùng đặt ở bờ vai của nàng bên trên, đem vững vàng ôm chặt lên.

Mà Diệp Phong nhìn thấy này hai huynh muội ôm ấp, cũng là rất tự giác đi tới một bên, ánh mắt tại liếc nhìn chung quanh, dừng lại ở vách núi biên giới, thường thức vách núi cheo leo bên dưới cảnh sắc.

"Diệp huynh đệ, mang bọn người đi nghỉ ngơi địa phương." Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi ôm ấp sau khi xong, chính là đi tới Diệp Phong bên người, cười nói, sau đó nhìn Diệp Phong gật đầu, liền mang theo hai người này cùng hướng về trước đó tìm tới sơn động bước đi.

Tại Mặc Sấm dưới sự hướng dẫn, mấy người đi rồi không lâu chi, rốt cục đi tới một chỗ hoang phế cửa động. Đi tới cửa động, lúc này Mặc Sấm xoay người lại, đối với Diệp Phong cười nói: "Diệp huynh đệ, để tiểu muội cùng người một hồi, ta đem bên trong hơi hơi quét dọn một chút."

Mặc Giai Thi cùng Diệp Phong ở bên ngoài đợi một hồi, tùy tiện tâm sự sau khi, chính là nhìn thấy Mặc Sấm từ bên trong động đi ra, nói ra: "Bên trong đã hoàn toàn quét dọn sạch sẽ, Diệp huynh đệ, muội muội có thể đi vào."

Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi đều là khẽ mỉm cười, sau đó liền cùng tiến vào bên trong hang núi, ở trong động trên vách đá, đều khám nạm mấy khối chiếu sáng sử dụng ánh huỳnh quang đá. Mà nhất làm cho Diệp Phong kinh ngạc chính là, bên trong động lại còn có giường, ánh mắt của hắn hướng về Mặc Sấm trên tay một miếng, mãi đến tận phát hiện cái viên này nhìn qua có chút cổ lão nhẫn, lúc này mới chợt hiểu gật gật đầu.

Nguyên lai Mặc Sấm ửng có nhẫn không gian, không trách có thể bỗng dưng làm ra vài tờ giường đi ra, mà khi hiểu rõ sau khi, Diệp Phong càng là đối với này hai huynh muội thân phận nổi lên rất lớn hứng thú, phải biết, có thể có được nhẫn không gian loại này quý giá item không có chỗ nào mà không phải là nắm giữ mạnh mẽ bối cảnh người. Trước hắn từng nghe Mặc Giai Thi đã nói, hắn cùng ca ca là từ quốc gia khác đi tới Lạc Xuyên Vương Quốc, như vậy bọn hắn lúc trước chỗ ở, nhất định là cái gốc gác thâm hậu thế lực lớn.

"Diệp huynh đệ, trẻ tuổi như vậy liền nắm giữ bức này thực lực, e sợ cũng là Lạc Xuyên Vương Quốc một cái nào đó đại môn phái con cháu chứ?" Coi như Diệp Phong vẫn là nghi hoặc này hai huynh muội thân phận thời gian, bỗng nhiên Mặc Sấm cười đem đánh gãy.

"Àn, ta trước đó ta là Lạc Xuyên Vương Quốc trong học viện học sinh, đi tới nơi này rừng rậm chính là vì tôi luyện một thoáng mà thôi." Diệp Phong cũng là tùy ý cười nói.

"Diệp huynh đệ, kỳ thực không nói gạt người, ta cùng muội muội đều là đến từ Tây Vực Huyền Hồn đế quốc." Mặc Sấm hơi do dự, khuôn mặt bên trên che kín tang thương cảm giác, đối với Diệp Phong mở miệng nói rằng.

"Cái gì, lại là từ Tây Vực Huyền Hồn đế quốc đến?" Diệp Phong nghe vậy bỗng nhiên ngăn ra, Thiên Linh Đại Lục nhân loại thống trị lãnh địa, tổng cộng có bốn cái vực mà mỗi cái địa vực mạnh yếu đều là rất khác nhau, thiên phong đế quốc vị trí Nam Vực, bởi vì đại thể thể chất bình thường, gần ngàn năm đến đều chưa từng xuất hiện người hết sức mạnh, vì lẽ đó đứng hàng thứ yếu nhất.

"Diệp huynh, xem ra cũng là nghe qua quốc gia của chúng ta." Mặc Sấm nhìn Diệp Phong cái kia một bộ kinh ngạc đáng đáp, trong lòng cũng là có chút tự hào.

Tây Vực so với Nam Vực phải mạnh hơn quá nhiều, mà Huyền Hồn đế quốc tại Tây Vực, càng là nắm giữ nặng đủ trọng khinh mức độ. Bởi vì nơi đó Luyện Hồn Sư tầng tầng lớp lớp, nắm giữ số lượng không lồ mà lại cực kỳ sức mạnh đáng sợ Hồn Khí, Huyền Hồn đế quốc tại toàn bộ Thiên Linh Đại Lục đều là cực kỳ hiển hách tồn tại.

"Hai tháng trước, Huyền Hồn đế quốc thành viên hoàng thất, trong một đêm bị toàn bộ giết chết. Hơn nữa, trong vòng bảy ngày Huyền Hồn đế quốc bị một loại thần bí kết giới bao phủ, đế quốc hết thảy linh Vương cảnh bên trên cường giả gặp phải giết chết. Đế quốc phần lớn Luyện Hồn Sư, toàn bộ bị một thần bí Pháp khí hấp thu lấy mang đi, Huyền Hồn đế quốc hầu như là đã hoàn toàn đổ rơi mất. Chuyện này, tại trước đây không lâu nào động toàn bộ đại lục, ta sao không biết." Diệp Phong nói tới việc này, trong lòng cũng là không khỏi có chút sợ hãi, phải biết Tây Vực Huyền Hồn đế quốc cường giả đông đảo, phần lớn đều là nằm ở linh hoàng cảnh cường giả, còn có mấy đại linh tôn cảnh cường giả toà trấn, so với thiên phong đế quốc phải mạnh hơn gấp mấy trăm lần.

Mà có thể trong một đêm, hình thành loại kia mạnh mẽ thần bí kết giới, cũng đem nắm giữ mấy vị linh tôn cảnh cường giả tọa trấn đế quốc hoàn toàn hủy diệt, này nên sẽ là sức mạnh mạnh cỡ nào mới có thể làm được.

"Đế quốc bị diệt sau khi, ta cùng muội muội bởi vì tuổi còn nhỏ, lúc này mới may mắn thoát khỏi gặp nạn. Bất quá nghe các trưởng bối nói, những kia hủy diệt đi đế quốc người còn có thể trở lại, vô lấy có năng lực Luyện Hồn Sư. Ta cùng muội muội liền quyết định rời khỏi quê nhà, đến phân tranh khá là nhỏ Nam Vực sinh tồn." Mặc Sấm thở dài nói rằng.

Diệp Phong nghe được câu nói này, gật gật đầu, trong lòng cũng là vô cùng rõ ràng, Nam Vực tại tứ đại vực nhất không đáng chú ý. Hướng hồ Diệp Phong vị trí thiên phong đế quốc, càng là nằm ở lốt đáy tồn tại. Những cường giả kia môn, chắc chắn sẽ không cho rằng mảnh này lãnh thổ bên trong, có vật gì tốt đáng giá mơ ước.

"Mặc huynh, nói vậy cũng là sinh ra tại người của đại gia tộc đi. Đáng tiếc, đế quốc lại tao này tai bay vạ gió, thực sự làm cho người ta không cách nào

tin nổi. Thế giới này cường giả thực sự là quá nhiều quá nhiều." Diệp Phong cảm giác thấy hơi đáng tiếc nói rằng, như vậy một cái so với thiên phong đế quốc, cường lớn mấy lần Huyền Hồn đế quốc, lại trong một đêm liền bị hủy diệt, thực sự thật là làm cho người ta khó có thể tin tưởng được.

"Hiện tại nếu như không phải là bị những sơn tặc này dây dưa, ta cùng muội muội sớm cũng là rời đi nơi này." Mặc Sấm nhíu nhíu mày, sau đó tràn đầy lo lắng nhìn Mặc Giai Thi một chút, nói rằng.

"Mặc huynh, thực lực của ngươi, tại chúng ta loại này tiểu vương quốc, có thể thu được cực cao đãi ngộ. Không nói gạt ngươi, quốc gia chúng ta lợi hại nhất Luyện Hồn Sư cũng là cấp ba, bất quá tuổi tác hẳn cùng ngươi so sánh với nhau, nhưng dù là cách biệt quá mức xa xôi, ngươi nhất định sẽ so với hẳn đạt được lợi hại hơn thành tựu." Diệp Phong nhìn Mặc Sấm, nghĩ Lạc Xuyên Vương Quốc vị kia lợi hại nhất Luyện Hồn Sư ông lão, không khỏi cười nói.

"Diệp đại ca, ta hi vọng ngươi có thể giúp một chút chúng ta." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong cái kia nụ cười xán lạn, trầm nghĩ rất lâu, rốt cục đi tới bên cạnh hắn, mang theo khẩn cầu mục chỉ nhìn hắn, yếu đuối nói.

"Không sao, ta bốn tháng sau, ta mới trở lại học viện. Khoảng thời gian này ta sẽ đem sơn tặc đánh bại, nếu như không cách nào đánh bại, ta cũng sẽ an toàn đem bọn ngươi đưa đi." Diệp Phong suy nghĩ một chút chính mình thực lực bây giờ còn cũng không đủ, vùng rừng rậm này yêu thú đa dạng, đúng là cái tu luyện địa phương tốt, nếu như có thể một thân một mình tiêu diệt nắm giữ Linh Sĩ Cảnh cường giả sơn tặc đội, như vậy đối với mình kinh nghiệm thực chiến, cũng sẽ có giúp đỡ rất lớn. Nghĩ tới nghĩ lui hẳn vẫn là đồng ý, cười nói.

"Diệp đại ca, thực sự là rất cảm tạ ngươi." Mặc Giai Thi nghe được câu nói này, trên mặt hiện ra nụ cười xinh đẹp nói.

Nghe những lời cảm tạ, Diệp Phong tuy rằng ngoài miệng nói không có chuyện gì, nhưng là nhưng trong lòng vẫn là rất hưởng thụ loại này bị người khoe cảm giác, bỗng nhiên, vào thời khắc này hẳn cảm giác quanh thân linh khí ra bên ngoài tràn ra, trong lòng có một loại không nhanh không chậm cảm giác.

"Ta muốn đột phá." Diệp Phong hơi tập trung, sau đó ngồi xếp bằng xuống, cảm thụ trong lòng cái kia cỗ sắp bạo phát sức mạnh, cực kỳ tinh chuẩn khống chế, cuối cùng hướng về sắp muốn đột phá địa phương xung kích mà đi.

Đến Linh Sĩ Cảnh, mỗi một lần đột phá cùng Linh Đồ Cảnh hơi có sự khác biệt, dĩ vãng Diệp Phong còn tại Linh Đồ Cảnh thời điểm, mỗi lần đột phá chỉ có thể tại linh khí chất lượng trên có thể nhìn ra một ít mạnh yếu. Mà đến Linh Sĩ Cảnh, hẳn rõ ràng cảm giác rõ rệt không chỉ có linh khí trở nên càng hùng hồn, cũng là có chút yếu ớt biến hóa.

Linh Sĩ Cảnh ba vị trí đầu trọng, chủ yếu là đem độ bén nhọn tăng cao, cũng chính là tốc độ cường hóa, hiện nay Diệp Phong là Linh Sĩ Cảnh một tầng đỉnh cao, chỉ cần đến Linh Sĩ Cảnh hai tầng, tự thân tốc độ sẽ có như bay tăng lên.

Nghe được Diệp Phong nói ra lời kia, cũng nhìn thấy quanh người hắn tán mát ra sóng linh khí, Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi hai người cũng là rất an phận đứng ở một bên, không có phát sinh một chút (điểm) âm thanh, tinh tâm chờ đợi Diệp Phong đột phá hoàn thành.

Tại không lâu sau đó, Diệp Phong bắt thật cả người một trận rung động, một loại cực kỳ sinh động sức mạnh, tràn ngập toàn thân rốt cục đột phá đến Linh Sĩ Cảnh hai tầng.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55:: Hồn Khí giải phóng

"Chúc mừng, Diệp huynh đệ đột phá." Mặc Sấm phát hiện Diệp Phong quanh thân tản sóng năng lượng, từ vừa rồi loại kia cuồng bạo thái độ, trở nên ôn hòa ổn định rất nhiều, nhìn hẳn chậm rãi gương đôi mắt, cười nói.

Diệp Phong gật gật đầu, biết rồi đã đang đột phá thời điểm cường hóa không ít, hẳn không thể chờ đợi được nữa nhẹ nhàng nhảy một cái, ai biết thân hình nhưng dường như lò xo giống như bỗng nhiên bắn lên.

Diệp Phong trong khoảng thời gian ngắn có chút ngơ ngác, khi phát hiện chính mình sắp đụng vào phía trên vách đá, đột nhiên khom lưng thân thể ngã tại trên vách đá, lúc này mới tránh khỏi não bộ chịu đến trọng thương nguy hiểm.

"Lực lượng này, quả thực tăng lên cũng quá nhanh đi?" Diệp Phong hơi nhướng mày, từ phía trên chặt vật rút xuống, cảm thụ phần lưng nhẹ nhàng đau đớn, trên khuôn mặt nhưng treo lên một tia nụ cười đắc ý.

"Linh Sĩ Cảnh, chính là tăng cường lực bộc phát thời kì, cấp độ càng cao như vậy thì sẽ càng mạnh." Mặc Sấm nhìn Diệp Phong một bộ kinh ngạc đáng đáp, cười nói. Hắn đi vắng từng là Tây Vực Huyền Hồn đế quốc người, từng thấy vô số cường giả, tuy rằng tự thân tại phương diện tu luyện cũng không xuất sắc, bất quá nhưng cũng là so với bình thường người phải hiểu được rất nhiều.

Diệp Phong nhìn Mặc Sấm, gật đầu cười, cũng tự nhiên rõ ràng hắn kiến thức cũng không phổ thông, khế thờ dài, trải nghiệm thực lực mục đích đã tới, hắn đi tới một bên rốt cục an phận ngồi xuống.

"Diệp đại ca, dựa thực lực của ngươi bây giờ, tại thêm vào cái kia Linh Kỹ phụ trợ. E là cho dù là Linh Sĩ Cảnh ba tăng cường giả, đều không làm gì được ngươi." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong, trong lòng tràn ngập chờ mong, khoe nói.

"Đúng rồi, không biết cái kia làm khó dễ các ngươi Hắc Hùng Sơn Trại son tặc, cụ thể thực lực đến tốt cùng làm sao?" Diệp Phong nghe Mặc Giai Thi, đương nhiên cũng là rõ ràng trong lòng nàng đang suy nghĩ gì, vừa nhưng đã quyết định sẽ đi gặp những son tặc kia, như vậy liền muốn đem tất cả điều tra rõ ràng, hỏi.

"Ta nhớ tới, bọn hắn trại chủ thực lực không phải chuyện nhỏ, đã tới Linh Sĩ Cảnh năm tầng cấp độ. Nhị đương gia cùng Tam đương gia thực lực, cũng đều đến Linh Sĩ Cảnh. Tinh anh thành viên có mấy trăm người, phần lớn đều là Linh Đồ Cảnh bảy tầng trở lên cường giả. Còn còn lại phổ thông thành viên, cũng đều là cùng ta thực lực tương đương, loại này thế lực tại đây chỗ thật xa, vẫn là tương đối mạnh mẽ." Mặc Sấm sắc mặt hơi nghiêm nghị hạ xuống, mở miệng nói rằng.

Diệp Phong như hiểu mà không hiểu gật gật đầu, bức này đội hình xác thực không thể khinh thường, cảnh giới càng cao mỗi một tầng chênh lệch thì lại càng lớn. Diệp Phong dĩ vãng có thể tại Linh Đồ Cảnh, dựa vào Linh Kỹ cùng xảo diệu kỹ xảo, vượt cấp đánh bại cao hơn mấy tầng người. Nhưng là đến Linh Sĩ Cảnh sau khi, mỗi một tầng trong lúc đó sức mạnh sai biệt quá lớn, muốn vượt cấp khiêu chiến, thực sự tương đối khó khăn.

"Mặc huynh, nếu như ta không đoán sai, nếu là ngươi đem cái này Hồn Khí năng lực hoàn toàn phát huy, e sợ cũng là có thể ngang hàng Linh Sĩ Cảnh cường giả chứ?" Hắc trầm mặc chỉ chớp lát sau, ánh mắt đột nhiên dừng lại tại Mặc Sấm bên hông loan đao bên trên, lên tiếng nói.

Mặc Sấm nghe đến lời này, cũng là nở nụ cười, thẳng thắn nói ra: "Ha ha, Diệp huynh quả nhiên là kiến thức rộng rãi, xác thực Hồn Khí nếu là hoàn toàn giải phóng, như vậy ta xác thực là có thể cùng Linh Sĩ Cảnh một tăng cường giả, thoáng chống lại một phen. Dù sao thực lực ta thấp kém, loại sức mạnh này đối với ta mà nói vẫn là rất khó nắm, hơn nữa dùng hết sau khi, Hồn Khí cũng sẽ phải chịu rất lớn hao tổn, muốn khôi phục là thiên nan vạn nan. Nếu không là bước ngoặt sinh tử, ta cũng từ không dùng tới. Bất quá Diệp huynh đối với ta cùng muội muội trợ giúp rất lớn, nếu như ngươi cần, như vậy tự nhiên là không có bất cứ vấn đề gì."

Diệp Phong nghe đến lời này, khế mỉm cười, trong lòng cũng là rõ ràng, phải biết Hồn Khí vì sao mạnh mẽ, cũng là bởi vì trong đó phong ấn yêu thú cuồng bạo linh hồn, cùng nó khi còn sống có bộ phận sức mạnh cùng năng lực.

Nếu như nói có thể đem linh Vương cấp yêu thú khác đánh giết, đem linh hồn của nó phong ấn tại Hồn Khí bên trong, trải qua cả ngày lẫn đêm đào tạo sau khi, khi hoàn toàn mở ra phong ấn thời gian, coi như là Linh Đồ Cảnh cường giả, đều có thể đoạn thời gian nắm giữ cùng linh Vương chống lại thực lực.

Bất quá vận dụng bức này sức mạnh mạnh mẽ cũng là có cái giá cực lớn, nếu như tự thân năng lực quá mức nhỏ yếu, vận dụng phong ấn mạnh mẽ đẳng cấp cao dị thú Hồn Khí, đến thời điểm giải trừ phong ấn thời gian, sẽ có bị yêu thú linh hồn không chế nguy hiểm.

Mà thật bị yêu thú đã khống chế, này thanh Hồn Khí thì lại sẽ bị mọi người, xưng là ma khí, dùng giả tất sẽ ăn mòn linh hồn cùng tâm trí, trở thành chết đi yêu thú thân thể sống tiếp!

"Mặc huynh, nói quá lời. Không phải vạn bất đắc dĩ, ta cũng không muốn để cho ngươi âu yếm đồ vật bị hao tổn, chỉ là tìm hiểu một chút thôi." Diệp Phong cười khoát tay áo một cái, mở miệng nói.

"Diệp đại ca, đêm nay chúng ta liền hơi làm nghỉ ngơi đi, son tặc chuyện này cũng không muộn, ngược lại ngươi còn có thời gian bốn tháng đây." Mặc Giai Thi nhìn hai người này cho tới hiện tại, rốt cục mở miệng nói.

Diệp Phong nghe đến lời này, hơi suy nghĩ một chút, này hai huynh muội gặp phải chính mình tràn ngập hi vọng, liền sau này muốn tìm cái chỗ an toàn, cuộc sống bình an xuống, tiêu không tiêu diệt son tặc cũng không đáng kể. Đúng là Diệp Phong vì tăng cao thực lực, mà khó vì bọn họ.

"Kỳ thực biển rừng thôn, đối với các ngươi vô tình như vậy, theo đạo lý nói, các ngươi xác thực không lý do trợ giúp bọn hắn, giải quyết son tặc này một đám phiền phức người. Nói chung các ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ đem bọn ngươi đại an toàn cách chỗ này." Diệp Phong muốn xong sau khi, mở miệng nói. Hắc quyết định việc này, vẫn là không muốn hai người này lẫn vào đi vào, dù sao thực lực bọn hắn không mạnh, hơn nữa còn có Luyện Hồn Sư như thế một cái khiến người ta thêm nhỏ dãi năng lực.

Thiên Linh Đại Lục bên trên, tuy rằng Luyện Hồn Sư thân phận cực kỳ cao quý, nhưng là đại đa số thực lực cũng không mạnh, tu luyện cũng bất quá là vì cường thân kiện thể thôi.

Rất nhiều lòng mang ý đồ xấu thế lực, đều là sẽ muốn tận các loại biện pháp đem những thực lực này không đủ, nhưng có thể luyện chế ra đối với người tu luyện giá trị cực cao item Luyện Hồn Sư, ở tại bọn hắn bốn phía du đãng không biết tình huống thời điểm đem lên lút bắt đi, quan ở một cái bí mật nơi, hoặc là đóng kín dị không gian bên trong, không ngừng luyện chế đan dược cùng Hồn Khí, trở thành một cả ngày lẫn đêm lao động nô lệ.

Mà Huyền Hồn đế quốc là tốt nhất ví dụ, nó cũng là bởi vì quốc nội Luyện Hồn Sư tràn lan, lúc này mới người kẻ xấu có cơ hội thực hiện được, đem hết thầy tài nghệ cao siêu Luyện Hồn Sư toàn bộ bắt đi.

Bất quá có thể đem Thiên Linh Đại Lục, thực lực này gốc gác đều có thể đứng hàng năm vị trí đầu siêu cấp Huyền Hồn đế quốc trong một đêm làm đổ, những này thần bí người tuyệt đối không phải kẻ đầu đường xó chợ. Huống hồ loại đại sự này kiện, mấy ngàn năm cũng chỉ sẽ xuất hiện như vậy một lần đi.

"Diệp huynh lời tuy như vậy, bất quá này biến rừng thôn phần lớn nhưng vẫn là người bình thường, bọn hắn đi qua kham khổ tháng ngày, còn bị những kia hung hãn bá đạo sơn tặc dọa dẫm, chuyện này thực sự là quá đáng thương. Ta kỳ thực cũng hy vọng có thể đem đám sơn tặc này, hoàn toàn tiêu diệt, làm cho những thôn dân kia trải qua, tại cũng ngộ không gặp nguy hiểm tháng ngày!" Mặc Sấm nghe được Diệp Phong lời này, khổ âm thanh nở nụ cười, trong lòng đối với bọn hắn cũng đựng một tia sự thù hận, bất quá khi nghĩ đến đám kia sơn tặc càng tội ác tày trời thời gian, trong lòng tinh thần trọng nghĩa rồi lại từ từ bay lên, sắc mặt ngưng lại, nói rằng

Khi đó, Huyền Hồn đế quốc luân hãm, bao nhiêu người cửa nát nhà tan, Mặc gia chỉ vì là một cái luyện hồn thể gia, thực lực tương đối kém tiểu lúc này mới luân là địch người tù nhân. Mặc Sấm mang theo Mặc Giai Thi, khi đó gặp quá nhiều sinh ly tử biệt, cho nên đối với nhỏ yếu người, trong lòng liền không khỏi bay lên đồng tình.

"Mặc huynh, quả nhiên là cái quân tử!" Diệp Phong nghe đến lời này, khẽ mỉm cười, trầm mặc chỉ chốc lát sau mới nói nói. Hắn nghe đến mấy câu này, không khỏi cảm giác rất buồn cười, bất quá nhưng cũng rất thương thức Mặc Sấm chính nghĩa.

Tại cường giả loại này làm đầu thời đại, như Mặc Sấm như vậy, thực lực không mạnh nhưng chỉ có một bầu máu nóng rất ít người.

Bởi vì người yếu bất luận tại làm sao chính nghĩa lẫn nhiên, làm người vì bản thân cũng không chiếm được cái gì. Người khác mạnh hơn người, như vậy hắn liền có thể đối với người chế định quy tắc, bố trí loại loại điều kiện muốn người đi tuân hoàn hắn.

Thân là một nhược giả, đôi mắt cường giả đều tự thân cũng khó khăn bảo vệ, nhiều hơn nữa chính nghĩa thì có ích lợi gì, căn bản là không có cách tuyên thệ. Vì lẽ đó nếu là muốn giữ gìn chính nghĩa, như vậy nhất định phải so với bất luận người nào đều phải cố gắng, chờ người thu được chí cao vô thượng sức mạnh thời điểm, người mới xứng nắm giữ thương hại muốn dân vạn vật tâm, đi trợ giúp nhỏ yếu người.

"Diệp đại ca, người không cần nghĩ quá nhiều. Ta cùng ca ca mệnh, đều là người cứu, cùng đi với người đánh bại sơn tặc lại đáng là gì." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong cái kia tỏ rõ về tâm tư đáng đáp, nhú nhú mày lại, đột nhiên mở miệng nói rằng.

"Ân, cảm ơn." Diệp Phong khẽ mỉm cười, nói xong vui sướng thò ra một hơi, cảm giác trở nên mạnh mẽ con đường thực sự có chút dài đằng dặc, kỳ thực hắn hà thường không phải là muốn trợ giúp nhỏ yếu người, chỉ có điều từng lâm pháp tắc ràng buộc bên dưới, thực đang không có cái kia nhân hạ thoải mái.

Ánh mắt của hắn mắt lé ngoài động, che kín Tinh Thần(ngôi sao) ám bầu trời màu lam, đem trong não sự tình dứt bỏ, đi tới giường một bên chậm rãi nằm xuống đến, bắt tri bắt giác tiến vào mộng đẹp...

Ngày mai, Diệp Phong rất sớm chính là lên, thừa dịp này hai huynh muội vẫn là ngủ say, một người liền đến đến phía dưới rừng rậm, bắt đầu rồi một người khổ tu, vì muốn chống lại thực lực Linh Sĩ Cảnh năm tầng sơn tặc đầu mục, hắn nhất định phải đem thiên giai Linh Kỹ Thiên Cương Ấn cho tu luyện tới cực hạn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, Diệp Phong bắt tri bắt giác tại vùng rừng rậm này, liên tu luyện sắp tới thời gian một tháng. Trong khoảng thời gian này bên trong, Diệp Phong hầu như đem khi đó từ học viện mang ra đến tăng thêm tốc độ tu luyện đan dược, toàn bộ dùng hết.

Đương nhiên, rất rõ ràng chính là, hắn bây giờ thực lực của hắn đã tới Linh Sĩ Cảnh ba tầng sơ kỳ, hơn nữa bởi vì, hắn mỗi ngày dậy sớm muộn quy tu luyện Thiên Cương Ấn, bây giờ đối với này Linh Kỹ nắm cũng là càng ngày càng lộ hóa thuần thành.

Lấy lập tức tình hình đến xem, Diệp Phong dựa vào sức một người, chống lại Linh Sĩ Cảnh bốn tầng thậm chí năm tầng cường giả, e sợ đều là điều chắc chắn.

Diệp Phong bởi khoảng thời gian này thực lực tăng lên, Linh Kỹ cũng là vận dụng tương đối thông thạo, hôm nay liền thoáng hướng về trong rừng rậm bộ tới gần, nhưng là mới vừa một đi tới nơi này liền phát hiện phiền phức.

Có chút tối tăm rừng rậm nơi sâu xa, Diệp Phong đứng tại chỗ, bốn phía có vài đại thụ giống như thô cự xà, đầu lâu to lớn trên chuông đồng kích cỡ tương đương thanh hai mắt màu xanh lục, nhìn chòng chọc vào hắn, thỉnh thoảng phun ra đỏ sẫm xà tính tình, phát sinh cái kia khiến người ta có chút sợ hãi cảm tóc gáy "Tê, tê" âm thanh.

!!

Chương 56:: Bất ngờ mất tích

Diệp Phong đứng tại chỗ, bước chân chậm rãi tại tại chỗ di chuyển, có chút ánh mắt lạnh như băng lần lượt từ bên cạnh từng con cự mãng đảo qua, thấp giọng lầm bầm nói: "Năm con!"

Cỗ độc cự mãng cấp hai sơ kỳ yêu thú, bởi vì hành động tốc độ tương đối chậm chạp, bình thường yêu thích kết bè kết lũ hành động, lấy loại nhỏ một cấp loại cỡ lớn yêu thú cho ăn, tình cờ cũng sẽ nhào nắm bắt cấp hai yêu thú. Độc tính cực cường coi như là Linh Sư cảnh cường giả trung thượng loại độc chất này dịch, cũng sẽ tại mấy trong vòng mười giây cả người ma túy, cuối cùng huyết dịch động lại con sóc đi qua(quá khứ).

Diệp Phong tiếng nói vừa vắn hạ xuống, trong đó một con cự mãng cái miệng lớn như chậu máu đột nhiên mở ra, bàn súc lên thân thể bắn ra đi, nương theo một luồng dây đặc thịt thổi khí tức, hướng về hắc nhào cắn đi qua(quá khứ).

Nhìn cái kia dữ tợn đầu lâu vô giết tới, Diệp Phong ánh mắt rừng mình, chợt bàn chân trên mặt đất đạp xuống, liền nghiêng người né tránh.

Tại hắc né tránh sau khi, một tiếng vang thật lớn phát sinh, công kích kia cỗ độc cự mãng, chính là đâm đầu vào viên đại thụ, đại thụ chặn ngang cắt đứt âm âm ngã : cũng rơi trên mặt đất, nhật lên một trận lá rụng bay lượn lên.

"Tốc độ lại như thế chậm, không trách muốn kết bè kết lũ săn mồi đây." Diệp Phong đáng vẻ nhẹ nhàng bình thản như mây gió, nhìn cái kia vô huyệt mà đung vào thụ cự mãng, xem thường cười cợt, sau đó sắc mặt từ từ nghiêm nghị hạ xuống, chuẩn bị muốn dựa vào gần nhất đột phi dâng mạnh thân pháp, đem những này thân thể bàng hành động lớn chậm chạp con rắn nhỏ, cho toàn bộ giết chết.

Tại con thứ nhất cự mãng công kích sau khi thất bại, Diệp Phong bên cạnh cái kia đồng đạo cự mãng những đồng bạn, cũng là hướng phía trước hơi di động chút, bầu không khí hơi vắng lặng chốc lát, đột nhiên kẻ vai sát cánh hướng về hắc nhào cắn đi qua(quá khứ).

Nhìn cái kia che kín sắc bén răng nanh mấy trường miệng lớn tấn công tới, Diệp Phong tâm nhưng là hồ hững cực kỳ, trong nháy mắt hóa thành một mặt Lưu Quang biến mất ở tại chỗ, cái kia mấy con cự mãng không hề bất ngờ đánh vào nhau, xà đầu nhất thời một trận phong mình.

Một trận gió nhẹ tập đi qua, Diệp Phong đột nhiên xuất hiện tại những này cự mãng phía sau, hắc nhìn cự mãng môn đung vào nhau còn chưa hoãn đi qua thân, đưa bàn tay nhanh chóng giơ lên, kết ra cái dấu tay, trong cơ thể linh khí cấp tốc phun trào, tiếp theo thừa thế xông lên toàn bộ rót vào đến trong bàn tay, hướng về cái kia mấy con cự mãng bỗng nhiên đánh tới, quát lên: "Thiên Cương Ấn!"

Thanh âm trong trẻo tại rừng rậm chỗ bỗng nhiên vang lên, Diệp Phong bàn tay chỗ một đạo chói mắt ánh sáng màu trắng bắn ra bốn phía, đem thân hình của hắc hoàn toàn che giấu đi, tại rừng rậm cái kia một khu vực bao phủ một tầng bạch quang.

Chỉ chốc lát sau, chỉ nghe "Oành!" một tiếng vang thật lớn, bạch quang bên trong bắn mạnh này sinh từng bãi từng bãi sền sệt máu tươi, cự xà mảnh vỡ, bỗng nhiên nổ bay đến trên bầu trời, sau đó như là một hồi mưa máu giống như tán lạc xuống, rơi ra tại trên nhánh cây đem lá xanh nhiễm đến thâm hồng.

Diệp Phong triển khai xong Thiên Cương Ấn, liền có dự kiến trước rất sớm trốn ở xa xa, khi xem xong cái kia một hồi mưa máu rải rác sau khi, rồi mới từ rừng rậm ở trong chậm rãi đi ra.

Hắn đi tới trước kia vị trí, nhìn này mấy con da dày thịt béo gia hỏa, tại Thiên Cương Ấn công kích bên dưới, hoàn toàn trở thành khối thịt, trong lòng không khỏi đối với thực lực của chính mình cảm giác cực kỳ thoả mãn.

Diệp Phong từ vậy còn tại hơi nhúc nhích mảnh vỡ trên thu hồi ánh mắt, liền hướng về rừng rậm biên giới bước đi, tự nói lầm bầm nói: "Trở về rồi."

Vách núi cheo leo bên trên, gió to vu vu thổi qua, tại một chỗ hang đá ở trong, Mặc Sấm ngồi xếp bằng lẳng lẳng ngồi trên mặt đất trên, ở trước mặt của hắc có một cái trôi nổi loan đao, mà tại cái này trôi nổi loan đao phía dưới trên mặt đất, từng đạo từng đạo kỳ quái hoa văn tổ hợp lại với nhau, hình thành một chủng loại dường như trận pháp đáng sợ, mỗi cách vài giây bên trong, thì sẽ phát sinh một vết dị dạng ánh xanh.

"Chỉ kém bước cuối cùng." Mặc Sấm nhìn màu lam nhạt loan đao trong mơ hồ rung động lên, khuôn mặt trở nên càng nghiêm nghị lên, thầm thở dài nói. Toàn thân tâm tập trung vào trong trận pháp, dựa vào trận pháp viễn cổ sức mạnh thần bí, không ngừng rèn đúc trước mặt cái này màu lam nhạt loan đao.

Đột nhiên một trận chói mắt lam quang, từ hang đá bắn ra, rọi sáng ngoài động một miếng đất lớn diện sau khi, vui vẻ tiếng cười rót cục tại trong hang đá vang vọng mà lên.

Mặc Sấm trên trán mang theo một tia mờ hồ hột, trong hai mắt tràn ngập vẻ vui thích, ở một cái nguyệt gian khổ luyện chế bên dưới, hắc rót cục đem cái này cấp ba Hồn Khí cho luyện chế hoàn thành, cũng là thời điểm đem vật ấy đưa cho Diệp Phong, báo đáp một thoáng hắc ân tình.

Mặc Sấm đem loan đao cầm lấy, liền đi này sinh hang đá ở ngoài, hơi khinh thờ ra một hơi, tại mát mẻ uy phong thổi bên trong, ánh mắt vẫn nhìn chăm chú lên núi con đường, chờ đợi Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi đến.

Sau một hồi lâu, Mặc Sấm rót cục tại sơn đạo bên trên nhìn thấy một thân ảnh, trên mặt hiện ra một vết nụ cười, thân hình kia chính là mới từ nơi rừng rậm trở về Diệp Phong. Mà khi hắc nhìn thấy ngoại trừ Diệp Phong ở ngoài, Mặc Giai Thi cũng không có cùng trở về thời gian, nụ cười trên mặt nhưng

chậm rãi thu lại lên, về lo âu leo lên khuôn mặt.

"Diệp huynh đệ, người rốt cục trở về." Mặc Sấm nhìn Diệp Phong mỉm cười từng bước một đi tới, vội vàng đi tới, đi tới trước mặt hắn mở miệng nói rằng.

"Đúng đây, người sắc mặt tốt như vậy như có chút không đúng lắm a?" Diệp Phong nhìn Mặc Sấm, chợt phát hiện sắc mặt hắn trở nên hơi trầm thấp, không khỏi cảm giác kỳ quái, cũng là nụ cười trong nháy mắt tiêu tan, mở miệng hỏi.

"Vừa rồi tiểu muội thấy sắc trời không còn sớm, cãi nhau nói với ta muốn đi phía dưới tiếp người, ta liền để nàng đi tới, lẽ nào người ở dưới chân núi không có nhìn thấy nàng sao?" Mặc Sấm nhìn Diệp Phong cái kia một bộ kinh ngạc đáng đáp, nhất thời tâm một huyền, đối với hắn gấp giọng nói rằng.

Diệp Phong nghe vậy, bỗng nhiên ngăn ra, hắn trở về trên đường căn bản không có nhìn thấy Mặc Giai Thi, mà lên núi con đường cũng chỉ có một con đường có thể đi, bây giờ sắc trời đã gần đến hoàng hôn, bên trong vùng rừng rậm yêu thú bắt đầu hoạt động lên, nha đầu này lại thời gian này đi mất rồi?

"Mặc huynh, chúng ta hiện tại lập tức hạ sơn đi tìm nàng!" Diệp Phong giật mình qua đi, trong lòng cũng không khỏi có chút lo lắng lên, phải biết Mặc Giai Thi thực lực tại Linh Đồ Cảnh sơ kỳ, rừng rậm ở trong mỗi một loại yêu thú cũng có thể đối với nàng tạo thành nguy hiểm đến tính mạng, nếu như không nhanh lên một chút tìm tới nàng, sẽ phát sinh những chuyện gì rồi : cái vốn là muốn không tới.

Mặc Sấm gật đầu, sau đó cầm trong tay loan đao giao cho Diệp Phong, mở miệng nói ra: "Diệp huynh, cây đao này luyện chế hoàn thành, người cầm dùng phòng thân!"

Diệp Phong nhìn Mặc Sấm cái kia vẻ mặt thành thật đáng đáp, chần chờ chốc lát sau, gật đầu, đỡ lấy này quý trọng loan đao sau khi, con mắt chăm chú nhìn chăm chú bên trên, nắm chặt chuôi đao bàn tay chặt hơn chút nữa, thăm thở dài nói: "Tiểu thơ, người ngàn vạn không thể có sự tình a!"

Đang lúc hoàng hôn, nhạt ánh tây tà, màu da cam ánh chiều tà, xuyên thấu qua phía trên vùng rừng rậm cảnh cây, loang lổ điểm điểm khác ở trên cỏ.

"Tiểu thơ!"

Hai đạo thân hình ở trong rừng rậm, nhanh chóng chạy như bay, từng đạo từng đạo hô to âm thanh tại rừng rậm biên giới vang dội đến, hai người trên mặt đều che kín dày đặc về lo âu.

Thời gian chậm chậm trôi qua, Mặc Sấm trong lòng lo lắng không ngớt, cho tới bây giờ, hầu như tìm khắp cả chân núi chung quanh địa phương, đều không có nhìn thấy Mặc Giai Thi bóng người, mà đối mặt tình huống như thế, hắn không khỏi suy nghĩ lung tung lên, lập tức nói với Diệp Phong: "Diệp huynh, chung quanh đây lại đều không có tìm được tiểu muội, lẽ nào nàng là bị yêu thú cho đối phó sao?"

Mặc Sấm sau khi nói xong, bước chân thả chậm lại, ánh mắt ngóng về nơi xa xăm đen kịt rừng rậm, phảng phất ở nơi nào có thể nhìn thấy Mặc Giai Thi cái kia khung cảnh hoang vắng.

"Mặc huynh, người chớ suy nghĩ lung tung, tiểu thơ tuy rằng cá tính khá là hoạt bát, bất quá nhưng sẽ không nắm tính mạng của chính mình dính vào, nơi này không tìm được hay là đã trở lại trên núi cũng khó nói." Diệp Phong nghe đến lời này, lông mày cũng là trứ chặt hơn chút nữa, bất quá trong nháy mắt hắn liền đem trong lòng tất cả không tốt ý nghĩ toàn bộ phủ định, nói với Mặc Sấm.

"Cái kia... Chúng ta liền mau đi trở về xem một chút đi!" Mặc Sấm nói chuyện rõ ràng có chút nói lắp lên, trong lòng hoang mang đã để hắn hết sức bất an lên, sau khi nói xong, liền trước một bước hướng về trở về núi trên lộ chạy đi.

Diệp Phong nhìn Mặc Sấm cái kia sốt ruột thân hình, trong lòng cũng là cảm giác vạn phần hồ thẹn, vọng trong tay loan đao, không khỏi cảm giác cùng mình hết sức không xứng. Bởi vì hắn cho rằng, nếu như không phải là bởi vì chính mình Mặc Giai Thi liên chắc chắn sẽ không biến mất, nếu như thật có chuyện gì xảy ra, nên làm sao đối mặt Mặc Sấm!

Hai người tại thời gian dài nhanh chạy ở trong, trên thực tế cũng đã sức cùng lực kiệt, bất quá vào giờ phút như thế này, tinh thần nhưng cũng chút nào không cảm giác được bất kỳ gánh nặng, rất nhanh sẽ là lần thứ hai trở lại trên đỉnh ngọn núi.

Mặc Sấm đi tuốt đằng trước phương, rất nhanh liền tới đến cửa động miệng, khi hắn dừng bước lại, mang theo ánh mắt kỳ vọng hướng về, trong hang núi vừa nhìn, phát hiện vẫn không có Mặc Giai Thi nửa điểm bóng người thời gian, biểu hiện trên mặt trở nên hết sức trầm thấp xuống, hắn rốt cục cảm giác thấy hơi mệt nhọc "Phù phù" một tiếng, đặt mông ngồi ở trên mặt đất.

Thở dốc vài tiếng, Mặc Sấm lập tức lại đứng lên nhìn về phía Diệp Phong, trong ánh mắt tràn ngập cầu viện, nói ra: "Diệp huynh, ta chuẩn bị đi rừng rậm nơi càng sâu tìm muội muội ta, hi vọng người có thể hiệp trợ ta."

"Được!" Diệp Phong hơi khẽ cau mày, nhìn Mặc Sấm này một bộ đáng đáp gấp gáp, việc nghĩa chẳng từ đồng ý, hắn biết đi rừng rậm nơi sâu xa sẽ gặp phải, càng yêu thú mạnh mẽ, coi như lấy thực lực của hắn đều không thể chống lại, bất quá hắn căn bản là không có cách từ chối, cũng không có bất kỳ lý do gì từ chối. Bởi vì khoảng thời gian này ở chung, hắn đối với Mặc Giai Thi tiểu cô nương này, cũng là sinh ra cảm tình, một chủng loại dường như Vu huynh muội trong lúc đó tình cảm!

Mặc Sấm nhìn Diệp Phong đồng ý, trên mặt rốt cục hiện ra nụ cười, chỉ có điều nụ cười này ở trong tràn ngập kiên định cùng ngoan cường, bởi vì hắn quyết định đi địa phương nguy hiểm lang bạt một phen, căn bản không có bất kỳ lo lắng, chỉ muốn bảo vệ mình thương yêu muội muội mà thôi.

Ngay khi hai người này vừa muốn xoay người thời gian, đột nhiên một đạo xé gió vật thể, ở phía xa xạ giết tới, tốc độ nhanh chóng phát sinh thanh âm chói tai.

"Cẩn thận!" Diệp Phong nhìn cái kia phi bắn tới mũi tên nhọn, trong nháy mắt phản ứng lại, bước chân xoay một cái, thân hình liền giống như quỷ mị che ở Mặc Sấm trước người, loan đao trong tay hướng trên nhấc lên, "Cheng" một tiếng, đem cái kia cấp tốc phóng tới mũi tên gây chống đỡ đỡ được.

Xa xa thân mặc áo bào đen người công kích, nhìn thấy công kích bị hai người đỡ, trong hai mắt nhưng tránh qua một vết khẳng định vẻ, phảng phất bọn hắn có thể đỡ là chuyện trong dự liệu.

"Đứng lại!" Diệp Phong nhìn cái kia thân mặc áo bào đen gia hỏa muốn chạy trốn, đệ thời khắc này liền xông lên trên, mà khi hắn tới gần thời gian, chỉ thấy cái kia áo bào đen người thả người hướng về vách núi nhảy xuống, để Diệp Phong vạn phần kinh ngạc!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57:: Quấy rối

Diệp Phong nhìn người áo đen kia đã nhảy xuống vách núi, cũng là tỏ rõ về kinh ngạc đi tới bên cạnh vách núi, ánh mắt hướng về phía dưới vừa nhìn, chỉ thấy người áo đen kia phía sau bỗng dưng thêm ra hai cánh, trên không trung dựa vào phong hướng đi, hướng về xa xa chậm rãi bay lượn mà đi.

Ngay khi Diệp Phong xem có chút xuất thần thời gian, Mặc Sấm đem trên mặt đất mang theo một ống trúc nhỏ mũi tên gây nhấc lên, khi phát hiện ống trúc ở trong lưu lại tin tức sau khi, khuôn mặt hiện ra một vết phẫn nộ, sau đó đi tới Diệp Phong bên cạnh, nhìn cái kia tại đã bỗng bành trên không trung người áo đen, mở miệng nói ra: "Diệp huynh, người kia là Hắc Hùng Sơn Trại. Hắn sử dụng quái dị cánh, chính là trước đó ta vì thuyết phục bọn hắn không muốn đang làm khó dễ thôn trang, cho bọn họ luyện chế một cấp Hồn Khí. Xem ra, tiểu thư là bị Hắc Hùng Sơn Trại người, cho cướp đi."

Diệp Phong khi nghe đến lời này, hơi sững sờ, bất quá rất nhanh Mặc Sấm liền cầm trong tay phong thư, tỏ rõ về trầm trọng giao cho hắn.

Phía trên này viết: Mặc Sấm, ngày mai buổi trưa đến Hắc Hùng Sơn Trại, đem trước đáp ứng luyện chế Hồn Khí đem ra trao đổi em gái của ngươi, nếu là không thấy được người người. Người cái kia đẹp đề tiểu muội muội, sẽ theo liền chúng ta xử trí như thế nào...

Diệp Phong nhìn này tin điều trên viết câu chữ, trong lòng tràn ngập lo lắng, trước hắn cũng từng lãnh hội đi qua, cái nào son tặc đối với nữ nhân có cỡ nào vô liêm sỉ hạ lưu, Mặc Giai Thi hiện tại một thân một mình bị bọn hắn bắt đi, hi vọng không muốn phát sinh chuyện gì đó không hay.

"Lúc trước, Hắc Hùng Sơn Trại thêm nhỏ dãi ta Hồn Khí, chính là đối với ta mở ra yêu cầu. Yêu cầu là, nếu như ta hi vọng làng không có chuyện gì, như vậy nhất định phải muốn cho bọn họ trại chủ luyện chế một cái lợi hại Hồn Khí. Khi đó, ta nghĩ một cái Hồn Khí nếu như có thể để hắn vĩnh viễn không xâm phạm thôn trang, cũng là đồng ý. Mà cái này Hồn Khí, chính là Diệp Phong huynh đệ cầm trong tay đồ vật." Mặc Sấm nhìn Diệp Phong một bộ mê man dáng vẻ, nói rằng.

"Ồ. Người áo đen kia hẳn là phải tới truyền lời, chỉ là, tại sao chúng ta chỗ ẩn thân sẽ bị người phát hiện đây?" Diệp Phong chau mày lên, ánh mắt tại bốn phía đảo qua, trong lòng tràn ngập không thể tin tưởng. Hắn dám khẳng định, dựa cảm nhận của hắn lực, Linh Sĩ Cảnh trở xuống người, căn bản không thể tại không lộ ra một chút (điểm) vết tích tình huống dưới, vẫn có thể theo dõi hắn.

"Đúng rồi, ta cùng tiểu thư còn chưa thấy trước người, đi qua một chuyến thôn trang, trước khi đi liền phát hiện có không ít cường giả gặt gao tập trung chúng ta. Cũng không đúng, bởi vì khi này sinh thôn cửa sau khi, khí thế ấy liền biến mất không thấy hình bóng, ta nghĩ sẽ không có quan hệ của bọn họ." Diệp Phong bỗng nhiên nhớ tới trước đó tại biển rừng thôn, gặp hiện tượng kỳ quái, bất quá bởi đối với thực lực mình tự tin, vẫn là phủ quyết nói rằng.

"Chuyện này... . Ai, xem ra bọn hắn là lợi dụng đan dược che kín khí tức, theo dõi các ngươi tới được." Mặc Sấm nghe Diệp Phong, con ngươi đột nhiên cự súc, nghĩ đến dĩ vãng đưa cho các thôn dân đan dược bên trong, có một loại có thể che dấu hơi thở đan dược, nhất thời bối rối. Hắn đứng tại chỗ chần chờ chốc lát, tăng tăng thờ dài, nói rằng.

"Cái gì? Chẳng lẽ, cũng thật là biển rừng thôn người?" Diệp Phong nghe đến lời này, không khỏi tràn đầy kinh ngạc, này biển rừng thôn thực sự quá khiến người ta thất vọng. Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi dĩ vãng như vậy trợ giúp bọn hắn, không chỉ không cảm kích trái lại tại loại này đoạn thời gian ra tay hãm hại, quả thực để Diệp Phong vạn phần căm tức, hắn dám khẳng định tất cả những thứ này nhất định là trưởng thôn ông lão toàn quyền bày ra, hắn hận không thể lập tức đi tới biển rừng thôn, đem người trưởng thôn kia ông lão cho đánh thành tàn tật.

"Ta muốn không có sai, Diệp huynh đệ, ngày mai ta thì sẽ đi Hắc Hùng Sơn Trại, gọi bọn họ thả muội muội ta." Mặc Sấm thất vọng lắc lắc đầu, thấp giọng mở miệng nói rằng, sau đó nhìn Diệp Phong ánh mắt ở trong mang theo một tia cầu viện.

"Ân, Hắc Hùng Sơn Trại muốn không phải là đao trong tay của ta sao? Ngày mai sẽ đưa đi cho bọn họ chính là, liền nhìn bọn họ có bản lãnh hay không cầm. Hiện tại, ta nghĩ đi xử lý một chuyện khác." Diệp Phong nghe đến lời này, cười lạnh, mở miệng nói rằng, tiếp theo liền rời khỏi sơn động...

Cùng lúc đó, biển rừng thôn nhà thôn trưởng bên trong đèn đuốc sáng choang, trong thôn cao tầng hầu như đều tụ tập ở cùng nhau, chờ đợi ở vào ngay phía trên trường thôn lên tiếng, tối nay đối với bọn hắn tối nói là ngày tháng tốt.

"Các vị các trưởng lão, đêm nay có thể tính là chúng ta biển rừng thôn, có thể một lần nữa trở lại bình tĩnh ngày thật tốt. Bởi vì ngay khi trước đây không lâu, Hắc Hùng Sơn Trại thành công đem Mặc Giai Thi nắm lấy, cũng hứa hẹn vĩnh viễn không bao giờ lại bức bách biển rừng thôn." Trưởng thôn ngồi ở ngay phía trên, ánh mắt từ các thôn dân trên người lần lượt đi qua, cười vang nói.

"Đầu tiên muốn cảm tạ theo dõi Mặc Giai Thi mấy vị huynh đệ, nếu như không có bọn hắn liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng, sợ là chúng ta cũng không cách nào đem tin tức này nói cho sơn tộc, vĩnh viễn còn lâu mới có thể dễ dàng thoát khỏi sơn tộc ma trảo." Trưởng thôn vinh quang đầy mặt, ánh mắt của hắn hướng về bên trái chỗ ngồi mấy người đàn ông tuổi trung niên, biểu thị khẳng định gật gật đầu, khoe lên.

Nghe được trưởng thôn khoe, mấy người này đều là cực kỳ vui sướng, đầu lâu đều tự tin nâng lên chút. Trong đó một con đi đầu càng là bởi vì quá mức cao hứng, trực tiếp tại loại này mọi người chú ý thời gian, bắt đầu thổi phồng đến: "Trưởng thôn, chúng ta tinh anh đội hộ vệ thành viên chính là vì làng mà sống, chút chuyện nhỏ này đáng là gì. Đừng nói theo dõi, coi như cho cái kia Linh Sĩ Cảnh tiểu tử một chút giáo huấn, đều không vấn đề chút nào."

Con này lĩnh lời nói xong, lập tức đem phía sau búa lớn bỗng nhiên hướng xuống đất thả xuống, để phòng khách một trận rung động, Linh Đồ Cảnh chín tầng uy thế tán ra, để bốn phía một mảnh tán phục, thật giống thật có thể đem Diệp Phong loại kia nhóc con dạy dỗ một trận đường như.

"Lão đại nói được lắm! Được!" Cái kia mấy cái tùy tùng nghe được, đầu lĩnh đang nổi, lập tức cũng là mượn gió bẻ măng, từng cái từng cái gỡ bỏ cỗ họng hỗ trợ tăng cường uy coi lên.

"Đúng, chính là bởi vì các người, biển rừng thôn mới sẽ cường thịnh như vậy!" Còn lại ở đây các vị, nhìn người này đại hiển thần uy, lập tức cũng là từng cái từng cái bắt đầu thuận gió khiến đà. Bọn họ cũng đều biết người này lập công lớn, như không nhanh chóng nịnh bợ, chờ địa vị hắn nước lên thì thuyền lên thời gian, liền cũng lại cao trào không lên.

Đêm trăng phong cao, ngay khi trưởng thôn trong nhà bộ, chính náo nhiệt không thể tách rời ra thời gian. Cái kia nằm ngoài nóc nhà bên trên, vạch trần một khối nhỏ ngói gạch bóng đen, rốt cục có lay động tĩnh rút ra bên hông loan đao. Diệp Phong khuôn mặt non nớt trên mang theo một tia lạnh lùng, nằm ngoài mái hiên bên trên, hai mắt chăm chú nhìn chăm chú, cái kia đi đầu cầm chủy sắt đại hán, đồng bên trong xẹt qua một vệt hàn mang.

Nhà thôn trưởng trong đại sảnh, mọi người ở đây tiếng hoan hô nháo đến cơ hồ lật tung nóc nhà thời gian, đột nhiên một vị thân mặc áo đỏ người đàn ông trung niên mở miệng nói chuyện, người này chính là lần trước bị Diệp Phong đánh bại Bùi gia đội trưởng: "Trưởng thôn, ta có một chuyện không biết nên không nên đề. Kỳ thực cái kia hai huynh muội cũng không phải bốn quốc người, ta ngược lại thật ra không thêm đề ý. Nhưng là cái kia tùy tùng Mặc Giai Thi vị nào Linh Sĩ Cảnh thiếu niên, bức này tuổi liền nắm giữ như vậy thực lực khủng bố, chỉ sợ hắn là một cái nào đó thể lực lớn nhân vật dòng dõi. Nếu như hắn phát hiện bắt cóc Mặc Giai Thi là chúng ta một tay tạo thành, đến thời điểm e sợ biển rừng thôn sẽ chọc cho đến phiền toái rất lớn."

"Có phiền toái gì, loại kia tiểu tử ngốc, bắt quá là tứ chi phát đạt thôi. Dựa đầu óc của hắn, làm sao sẽ biết kế hoạch này!" Bùi quân ngồi ở Bùi gia đội trưởng bên người, nghe tới lời ấy, nhất thời đem chén rượu bỗng nhiên thả xuống, nhất thời khoe miệng nhắc lên một vệt vẻ trào phúng, cười lạnh lùng trả lời. Sau khi nói xong, khi nghĩ tới ngày đó Diệp Phong vũ nhục đối với mình, trong lòng liền tức giận không thôi, hận không thể đem Diệp Phong cho xé thành mảnh vỡ.

"Răng rắc!" Ngay khi Bùi quân mới vừa nói hết lời thời gian, bỗng nhiên, nóc nhà bên trên nhất thời phá tan rồi một cái lỗ thủng, từng khối từng khối mái ngói rớt xuống, đùng đùng đùng đùng ngã nát ở trên mặt đất, chỉ chớp lát sau, càng là có một đạo thân hình từ bầu trời lỗ thủng nơi bay xuống, mà khi thấy rõ ràng khuôn mặt này thời gian, ở đây trên mặt tất cả mọi người nụ cười trong nháy mắt cứng ngắc, nhưng mà thay thế chính là hết sức kinh ngạc!

"Vừa nãy ta nghe thấy có người mắng ta." Diệp Phong trạm ở đại sảnh ngay chính giữa, ánh mắt bay thẳng đến Bùi quân vọt tới, trong tay loan đao chậm rãi giơ lên, chỉ về hắn lạnh lùng nói.

"Gay go, tiểu tử này, lẽ nào đem tất cả mọi chuyện toàn bộ nghe thấy?" Trưởng thôn nhìn thấy Diệp Phong kinh ngạc về mặt nhất là khuếch đại, sợ hãi than thở. Phải biết, trước mặt tiểu tử này nhưng là Linh Sĩ Cảnh cường giả, thật muốn là đánh tới đến căn bản ở đây bất luận người nào đều không phải là đối thủ của hắn.

"Thực lực của hắn lại tăng cường rồi!" Bùi gia đội trưởng nhìn thấy Diệp Phong, bỗng nhiên ngăn ra, trên mặt tràn ngập kiêng kỵ, thăm thò dài nói. Hắn đã từng lãnh hội đi qua Diệp Phong sức mạnh, vì lẽ đó trong lòng rất có linh hội, giờ khắc này biết thực lực của hắn lại lần thứ hai trở nên mạnh mẽ, càng là hoang mang lên.

"Tiểu huynh đệ, người khuya khoắt làm hỏng nóc nhà xông tới, không biết cái gọi là chuyện gì?" Trưởng thôn nhìn Diệp Phong, mặc dù nhưng đã biết sự tình, hay là đã hoàn toàn bại lộ, bất quá nhưng vẫn giả bộ không biết chuyện hỏi.

Diệp Phong ánh mắt nhìn trưởng thôn một chút, lộ ra vẻ tươi cười, chần chờ chỉ chớp lát sau, trầm giọng nói ra: "Ta là tới giết người!"

"Người nói cái gì!" Trưởng thôn nghe đến lời này, nhất thời sắc mặt cứng đờ, tuy rằng trước đó hắn liền biết tiểu tử này vô cùng ngông cuồng, cũng không biết ngông cuồng đến nước này, mặc dù biết Diệp Phong thực lực rất mạnh, nhưng cũng không nhịn được lên tiếng phản nộ quát.

Bốn phía mọi người nghe được Diệp Phong lời ấy, cũng là sắc mặt trở nên hết sức không dễ nhìn, trong lòng cũng là sát ý lăm lăm, dù sao ở đây đại đa số

người, còn chỉ là lần thứ nhất nhìn thấy Diệp Phong mà thôi, bọn hắn cho rằng biển rừng thôn tất cả cao thủ tụ tập cùng một chỗ, coi như trước mặt tiêu tử đến Linh Sĩ Cảnh, cũng tuyệt không là không cách nào đánh bại.

Diệp Phong không để ý đến trường thôn, cùng những người kia mang theo tức giận ánh mắt, hướng về Bù quân phương hướng đi tới, giờ khắc này chỉ phát hiện Bù quân hai chân dừng không ngừng rung động, trên mặt che kín khủng hoảng.

"Vừa nãy người mắng ta, mắng thoải mái chứ?" Diệp Phong tới gần hắn thời gian, cười lạnh nói. Khi sau khi nói xong, trên mặt nụ cười trong nháy mắt biến mất, bàn chân bỗng nhiên giơ lên, hướng về bụng hắn đập tới, trực tiếp đem hắn oanh đến trên vách tường, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, quăng ngã gần chết.

"Tiêu tử thú, người... Biết nơi này là nơi nào, người đang làm gì!" Trường thôn nhìn Diệp Phong đáng đáp này, rốt cục không nhịn được, bàn tay tại trước mặt trên bàn dùng sức vỗ một cái, sau đó rộng mở đứng dậy, âm thanh run rẩy nói.

"Đương nhiên biết. Nơi này là biển rừng thôn, ta là có ý tới rồi giết người." Diệp Phong đem Bù quân đập bay sau khi, ánh mắt phiết đi qua một chút ánh mắt kia dường như muốn đem chính mình nhen lửa trường thôn, thần nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58:: Lên bên trong giang

"Thực sự là tiêu tử cuồng vọng, hôm nay lão phu liền muốn dạy dỗ ngươi, cái gì gọi là lễ phép!" Tại Diệp Phong đem thoại sau khi nói xong, rốt cục tại vị với trường thôn bên tay phải vị trí một ông lão, nhất thời đứng lên, sắc mặt âm lãnh cực kỳ, lạnh giọng nói rằng.

"Đại trưởng lão, ta đến giúp ngươi." Tại vị lão giả kia thoại sau khi nói xong, lại có một ông lão đứng lên, nhìn về phía Diệp Phong trầm giọng nói rằng. Hắn rõ ràng này thực lực của thiếu niên mạnh mẽ, vì lẽ đó đơn đả độc đấu, e sợ nơi này không người là hắn đối thủ.

Trường thôn nhìn trong thôn hai vị trưởng lão đều là đã quyết định muốn ra trạm, cũng là đem trong lòng lo lắng dứt bỏ, sau đó nhìn Diệp Phong lạnh giọng nói ra: "Tiểu huynh đệ, lão phu lúc trước niệm tình ngươi là tiểu bối, mới không so đo với ngươi. Bây giờ ngươi nhiều lần mạo phạm chúng ta biển rừng thôn, xem ra nhất định phải cho ngươi một chút giáo huấn."

"Ha ha! Nhanh lên một chút đi, thực sự không hành tại tràng các vị liền cùng tiến lên." Diệp Phong nghe được câu nói này, trong cơ thể linh khí cấp tốc lưu chuyển lên, sau đó ngửa mặt lên trời một tiếng lợi uống, chân động đến mức một ít thực lực thấp kém người hết thấy lỗ tai đau đớn. Hắn cười xong sau khi, mục chỉ nhìn này ba cái ông lão, lạnh giọng nở nụ cười, sau đó ở bên trong đại sảnh những người kia trên mặt, thoáng xem thường quét qua, trầm giọng nói rằng.

Diệp Phong lời nói này muốn nhiều ngông cuồng có bao nhiêu ngông cuồng, trực tiếp đem toàn bộ người làm tức giận, tất cả mọi người trong lòng đều là tràn ngập nhục nhã, bọn hắn tốt xấu cũng là biển rừng thôn nhân vật tinh anh, lúc nào bị người như vậy chế nhạo đi qua. Càng có thể tức giận là, chế nhạo bọn hắn chính là một cái mao còn chưa trưởng tề tiểu quý, cái này gọi là người làm sao chịu đựng.

"Tiêu tử, ăn trước ta một chiêu!" Đại trưởng lão thực sự là không cách nào nhịn được một cái ngoại lai tiểu quý, tại biển rừng thôn hết thấy cao tăng trước mặt như vậy trào phúng, bàn chân trên mặt đất đạp xuống, chính là thả người nhảy lên, bàn chân cắt ra không khí, mang theo một luồng hùng hồn sóng năng lượng, hướng về Diệp Phong đá tới.

"Chân pháp Linh Kỹ?" Diệp Phong nhìn đại trưởng lão công lại đây, hơi sững sờ, thần nhiên nói. Tiếp theo cũng là đem bàn chân cấp tốc giơ lên, một vết kim quang tán ra, Kim Long trực tiếp nhào lên cái kia đưa thân vào không trung đại trưởng lão, năng lượng mạnh mẽ đem hắn hoàn toàn bao vây, trực tiếp đem đánh bay ra ngoài.

"Oành!" Đại trưởng lão thân hình trọng ngã tại trên bàn, sau đó càng là liên quan gãy vỡ bàn, trên mặt đất trơn trượt thật xa mấy mét, lúc này mới thoi thóp ngừng lại.

"Đại trưởng lão nhưng là Linh Đồ Cảnh chín tầng cường giả a, sao một chiêu liền bị đánh bại?"

"Gia hỏa này, chẳng lẽ là phản lão hoàn đồng quái vật?"

Nhìn đại trưởng lão một chiêu liền bị đánh bại, bốn phía có không ít người cảm giác không quá tin tưởng, dù sao Diệp Phong lần kia cùng Bù gia đội trưởng tại cửa thôn chiến đấu bọn hắn không có nhìn thấy, đêm nay còn chỉ là lần thứ nhất tận mắt nhìn.

"Sát, còn phần lão hoàn đồng quái vật. Thật mất mặt, người nhà quê không có kiến thức a!" Bùi gia đội trưởng nhìn đại trưởng lão một chiều liền bại, trong lòng không có một chút nào nghi hoặc, nhìn những người kia kinh ngạc đáng đáp, nghe đến mấy lời nói này, trong lòng tất cả đều là bất đắc dĩ trào phúng. Trước hán từng tại Lạc Xuyên Vương Quốc phồn hoa thành thị chờ đi qua, tự nhiên rõ ràng, Diệp Phong tuổi tác nắm giữ thực lực như vậy tất nhiên lợi hại. Bất quá, loại thiên tài này thiếu niên, tại Lạc Xuyên Vương Quốc nhưng cũng là có không ít, chỉ có thể nói loại này hẻo lánh địa phương, các thôn dân thực sự là chưa từng thấy mấy cường giả.

"Nhanh lên một chút, muốn lên toàn bộ trên." Diệp Phong nhìn cái kia ngã trên mặt đất, đã hoàn toàn mất đi năng lực chiến đấu đại trưởng lão, lạnh giọng nở nụ cười, sau đó quay về mọi người mở miệng nói rằng.

Thiên Linh Đại Lục cường giả vì tôn, Diệp Phong từng tuổi này thiếu niên, nếu như không thể hiện ra nhất định sức mạnh, căn bản là không có cách làm cho người tin phục, vì lẽ đó chỉ có làm cho đối phương sợ, như vậy mới có lời nói quyền.

Nhìn trong thôn thực lực có thể đứng hàng năm vị trí đầu đại trưởng lão cũng đã bị thua, trưởng thôn cùng cao tăng môn, dồn dập hai mặt nhìn nhau trong lòng phức tạp không ngớt. Nếu như nói trước mặt thiếu niên trong vòng nhất chiêu, có thể đánh bại một vị Linh Đồ Cảnh chín tầng cường giả, như vậy mười chiêu thì là mười cái, hơn nữa mười chiêu muốn thật muốn triển khai ra, cũng sẽ không quá chậm, trong thôn cũng không có nhiều như vậy chín tầng cường giả có thể kháng a!

Trước kia mấy vị kia muốn cùng đại trưởng lão cùng ra tay đánh giết Diệp Phong trưởng lão, giờ khắc này cũng là đứng tại chỗ cũng không nhúc nhích, thân thể hầu như có sợ sệt run rẩy. Diệp Phong thể hiện ra loại kia hầu như nghiền ép sức mạnh, đem mấy người bọn họ khí thể hoàn toàn đánh tan, trong lòng kinh hãi không ngớt. Bọn họ nhìn ra đều mười phân rõ ràng, nếu như Diệp Phong vừa rồi đem sức mạnh lần thứ hai gia tăng chút, hầu như có thể tại chỗ đem đại trưởng lão trực tiếp đánh giết, nhưng là họ cũng không có như vậy làm, có thể thật sự chỉ là xem thường giết một cái giun dế đi.

"Nếu không một người nói chuyện, như vậy liền cần thận cho ta nghe. Vừa này ta cũng không có giết người, hiện tại muốn bắt đầu quyết tâm, theo dõi ta cùng Mặc Giai Thi chính là các ngươi mấy người chứ?" Diệp Phong chờ đợi chốc lát, nhìn những này duy trì trầm mặc người, khẽ miệng xem thường vút đi phiết, sau đó nhìn phía cái kia cầm chủy sắt đại hán một nhóm người, nói rằng.

Cái kia chủy sắt đại hán biết rồi Diệp Phong tới đây nơi mục đích là chính mình, bỗng nhiên ngăn ra, sau đó có ý nhìn trưởng thôn một chút, bất quá khi họ nhìn thấy trưởng thôn vậy có chút trốn tránh ánh mắt thời gian, đột nhiên trong lòng có loại cảm giác xấu, quay đầu, thấp giọng trả lời: "Ngươi... Muốn thế nào?"

"Ngươi biết ngươi cử động, để Mặc Giai Thi được nguy hiểm sao?" Diệp Phong đối với đại hán ngoảnh mặt làm ngơ, chậm rãi đi tới, tới gần thời gian, loan đao cấp tốc hướng về cổ họng của họ tới gần, lạnh giọng nói rằng.

Đại hán nhìn thấy Diệp Phong hành động này, trong lòng cả kinh, vội vã ngã : cũng lùi lại mấy bước, né tránh cái kia băng hàn lưỡi dao, kiêng kỵ nhìn trước mặt căn bản là không có cách chống đối thiếu niên, đối với trưởng thôn lớn tiếng nói gấp: "Ngươi tiểu tử này, thiếu làm càn. Trưởng thôn, xin ngươi hạ lệnh làm cho tất cả mọi người đồng tâm hiệp lực, hiệp trợ ta hàng phục kẻ này."

Trưởng thôn nghe được đại hán, trong lòng phi thường do dự, Diệp Phong thực lực cực kỳ mạnh mẽ, coi như nơi này tất cả mọi người cùng tiến lên e sợ đều có thể lấy hàng phục họ, coi như đem họ giết, e sợ cao tăng cũng phải bỏ mạng một mảnh.

Bất quá làm trưởng thôn hiện tại không nhắc tới tên một thoáng thái độ, chỉ sợ sẽ làm cho đại đa số tận tâm tận lực thủ hộ làng bọn họ vệ thất vọng, đây đối với thôn trang sau đó phát triển là cực kỳ bất lợi.

Bất đắc dĩ, họ không thể làm gì khác hơn là trầm mặt xuống sắc, phát phát tay, mở miệng nói ra: "Mọi người cùng nhau ngăn lại hán."

Mà trưởng thôn vừa dứt lời, những người kia cũng biến thành đều đồng nhất tâm lên, dồn dập đưa bàn tay đặt ở vũ khí nắm tay bên trên, chuẩn bị tìm khe hở, ra tay công kích Diệp Phong.

"Hừ, người cản ta, giết không tha!" Diệp Phong ánh mắt vẫn ngắm nhìn chung quanh, khi phát hiện những này cử động, rốt cục nổi giận âm thanh, hừ nói.

Bị ánh mắt kia xẹt qua, những kia dồn dập chuẩn bị móc ra binh khí người, nhất thời cảm giác được một luồng dày đặc sát ý phả vào mặt. Trong đầu của bọn họ đột nhiên dần hiện ra một đạo đại trưởng lão thảm bại hình ảnh, để bọn họ trong nháy mắt cảm giác được sợ hãi, từng cái từng cái lại là trở nên do dự không quyết định lên.

"Làng các ngươi phải giúp ta, các ngươi này tầm tủng dạng, làm cái gì vậy? Kháo!" Đại hán nhìn những kia không cốt khí người, song quyền đột nhiên nắm chặt, hi lên quát. Họ hiện tại đã biết rõ Diệp Phong tới đây mục đích, vậy thì là muốn trả thù, chính là muốn giết chết chính mình, nhưng là những người này, cư không có một cái đồng ý hiệp trợ.

Đại hán nhìn Diệp Phong, mạnh mẽ cắn răng, sau đó ánh mắt tại những kia tránh né sợ sệt trong đám người xẹt qua, dừng lại ở phía trên trưởng thôn, hỏi: "Trưởng thôn, còn không ra tay sao?"

Trưởng thôn nhìn đại hán kia, giờ khắc này khuôn mặt bên trên, cũng là thêm ra mấy phần không kiên nhẫn, nếu như Diệp Phong lần này mục đích chính là người này, như vậy chỉ cần họ chết rồi, biên rừng thôn đem không sẽ phải chịu bất kỳ ảnh hưởng, phần chi có thể có thể sẽ có phiền toái lớn hơn nữa. Nghĩ thông suốt tất cả, họ cũng coi như quyết định ra đến trầm giọng nói ra: "Ngươi liền nhận mệnh đi, thế tử của ngươi cùng hài tử ta sẽ chăm sóc."

"Ngươi nói cái gì?" Đại hán nghe đến lời này, quả thực không thể tin tưởng hô. Trước họ làm hết thấy đều là vì làng, hiện tại bất kỳ tưởng thưởng đều không có được, liền muốn bị giết đi, cái này gọi là người làm sao đồng ý. Hơn nữa, họ trước đây liền biết, trưởng thôn lão già này tuy rằng nhìn như mặt ngoài hòa ái, kỳ thực liền yêu cùng trong thôn không nữ nhân có chồng lên lút mù làm, xem ra tất cả những thứ này Diệp Phong hôm nay vừa tới, lão này

cũng đã đem kế hoạch nghĩ kỹ.

Chuy sắt đại hán suy nghĩ sau khi xong, thân thể tức giận run, tròn tròn đôi mắt nhìn chăm chăm trưởng thôn, lại như là tóc nộ hùng sư, thấp giọng quát: "Ngươi... Tên khốn kiếp này!"

"Tiểu huynh đệ, nếu ngươi muốn giết người này, ta để ngươi giết chính là, chỉ cần ngươi không làm khó dễ chúng ta những này vô tội thôn dân là tốt rồi!" Trưởng thôn nghe được đại hán lại còn nể người, lạnh giọng nở nụ cười, sau đó trực tiếp đem hán phần nộ đáng đáp lại là, đối với Diệp Phong nghiêm túc nói, nói xong còn cung kính chào một cái.

"Ừ, hôm nay ta giết ngươi!" Chuy sắt đại hán rốt cục không chịu đựng được, cả người khí thế trong nháy mắt bạo phát, chuy sắt bỗng nhiên huy động lên đến, đề bốn phía người dòn dập kinh hãi tránh xa chút.

Mà nhìn thấy này tầm tình huống, Diệp Phong cũng là hơi sững sờ, bất quá nhưng rất thích xem đến loại tình cảnh này, bởi vì hán biết thôn này là cái ích kỷ người, là nên chịu đến chút trừng phạt, lập tức cũng là trạm xa chút, muốn nhìn một chút đại hán này thì như thế nào.

"Hừ, làm càn! Các vị trưởng lão cùng ta đồng thời đánh giết người này." Trưởng thôn nhìn cái kia chuy sắt đại hán, lại trước mặt mọi người bắt đầu tạo phản, trong nháy mắt quát lên, mà khi hán thoại sau khi nói xong, mấy vị lão giả cũng là đem thực lực triển hiện ra, chuẩn bị đi qua đi đối phó cái kia chuy sắt đại hán.

"Giữa hai người này sự tình, chúng ta liền không muốn nhúng tay." Diệp Phong nhìn mấy vị kia ông lão, muốn đi hiệp trợ trưởng thôn, lông mày bỗng nhiên vừa nhíu, bước chân xoay một cái chính là che ở trước mặt bọn họ cách đó không xa, sau đó loan đao trong tay đột nhiên hướng về bọn hán chỉ tay, thản nhiên nói.

"Fuck your mother, lão tử tại trong thôn khô rồi nhiều năm như vậy, trung thành tuyệt đối cái gì đãi ngộ cũng không. Lần này lập lớn như vậy công, ngươi lại gọi người ngoài giết ta?" Đại hán đem vung lên chuy sắt dừng lại, sau đó bước chân đạp xuống, liền hướng về trưởng thôn vọt tới, tới gần thời gian, hét lớn.

Trưởng thôn nhìn phía xa cái kia bị Diệp Phong ngăn lại mấy người, cái trán bốc lên mấy cây hắc tuyến, trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ. Bất quá, hán nhìn công kích kia tới được đại hán, lập tức, cũng chỉ đành không đang đợi chờ, chính diện xông lên trên quát lớn nói: "Ngươi nếu là vì là làng suy nghĩ, liền hán là liều mình lấy nghĩa. Ngươi trong lòng căn bản không có biển rùng thôn."

"Lâm giới ạ, chịu chết đi!" Đại hán hai tay nổi gân xanh, đem chuy sắt bỗng nhiên giơ lên cao, sau đó tăng tăng hướng về trưởng thôn ném tới, mang theo một đạo xé gió âm thanh.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59:: Bạo Thế Đan

Trưởng thôn tuy rằng nhìn như tương đối nhỏ gầy, bất quá động tác nhưng là cực kỳ nhạy bén, tại đại hán kia sắp đem chuy sắt luân dưới thời gian, thân hình quỷ mị lóe lên, chính là đem tách ra, to lớn chuy sắt tăng tăng nện ở trên mặt đất, phát sinh một trận thanh âm điệp tai nhức óc, để sàn nhà vỡ tan phòng khách khinh hơi run rẩy lên.

"Lão thất phu, hôm nay ta cần phải giết ngươi." Đại hán nhìn trưởng thôn né tránh sự công kích của chính mình, có chút phần nộ gào thét một tiếng, sau đó liền lần thứ hai xông lên phía trước, lại một lần nữa đem chuy sắt nhắc lên, hướng về hán bỗng nhiên đánh tới.

Nhìn đại hán này không tha thứ công kích mà đến, trưởng thôn sát ý càng ngày càng nặng, song quyền đột nhiên nắm chặt, cả người khí thế trong nháy mắt tăng vọt, cuối cùng không có một tia lưu thủ đem sức mạnh hoàn toàn phát huy đi ra. Bàn tay hán nắm lấy trái giác, nhìn cái kia chuy sắt đập tới, cũng là cánh tay bỗng nhiên vung lên, đem bàn lật lên tiến lên nghênh tiếp, chống đối rơi xuống đòn đánh này.

Mà tại đem đại hán công kích hóa giải sau khi, trưởng thôn cũng rốt cục không ở nằm ở bị động, nhanh chóng di động đến trước mặt hán, bàn tay một luồng năng lượng hội tụ mà lên, năng lượng mờ mờ trong lúc đó biến ảo trở thành một dữ tợn đầu rắn, hướng về đại hán nhào tới.

Hiển nhiên, này một chiêu để đại hán không tránh kịp, ngực mạnh mẽ đỡ lấy, cái kia cổ tương đối bá đạo năng lượng xung kích, nhất thời ngực đau đớn một hồi, trong cơ thể bốc lên không ngớt lên, ngã : cũng lùi lại mấy bước khoe miệng chảy xuống từng tia máu tươi.

Hắn hai mắt mang theo cảm hận nhìn một mặt cười gần trưởng thôn, phần nộ gần như sắp muốn điên lên, hắn vừa nghĩ tới chính mình chết rồi, ông lão này có lẽ sẽ đối với thê tử của chính mình cùng hài tử có xấu tâm tư, nhất thời chiến ý ngập trời lên.

Cái kia bị Diệp Phong ngăn lại một đám trưởng lão, nhìn thấy trưởng thôn nằm ở thượng phong trên mặt cũng là cầu lên một vệt vẻ đắc ý, bất quá khi nhìn thấy đại hán kia lại còn có như vậy mãnh liệt chiến ý, cũng là hơi kinh hãi. Bọn hắn nhìn cái kia một mặt lạnh lùng Diệp Phong, biết rồi căn bản là không có cách ra tay giúp đỡ, lập tức chỉ phải nhắc nhở nói ra: "Trưởng thôn, cẩn thận a, tiểu tử này nhưng là có một bộ quyền pháp còn không triển khai ra."

Đại hán liếc đám kia trưởng lão một chút, không nghĩ tới chính mình là bài tây nhất thời liền bị tiết lộ ra ngoài, trong lòng tràn đầy phần nộ cùng lời oán hận, có thể nói hiện tại trên sân tất cả mọi người đều là kẻ địch của hắn, mình đã hoàn toàn bị biến rừng thôn vứt bỏ.

"Ta khuyên ngươi vẫn là không nên vọng động, bỏ vũ khí xuống, chuyện này ta sẽ không ký ở trong lòng, bằng không chờ ngươi chết rồi. Khả khả, thê tử của ngươi cùng hài tử, đều sẽ bởi vì ngươi phạm vào sai lầm bị trục xuất biến rừng thôn." Trưởng thôn mặt lạnh đảo qua cái kia một mặt oán hóa đến nay còn không phát tiết đại hán, cười lạnh nói, tuy rằng đại hán trước mặt cũng là Linh Đồ Cảnh chín tầng, bất quá mình quả thật đỉnh lưu tại giai đoạn này đã lâu, căn bản không phải hắn trình độ loại này có thể đánh bại.

Trưởng thôn trong lòng tự tin trăm phần trăm, khi nói xong lời cuối cùng thời gian, hai song trong con ngươi xẹt qua một vệt nham hiểm vẻ, nghĩ đến hắn cái kia vóc người đầy đà trắng mịn người vợ, trong lòng liền tràn đầy .

Đại hán phảng phất là nhận ra được trưởng thôn trong lòng tà niệm, đứng tại chỗ trầm mặc chỉ chốc lát sau, bàn tay tại chính mình đầu bên trong móc, chỉ chốc lát sau, lấy ra một hạt toàn thân đỏ đậm đan dược.

Hắn ngẩng đầu lên, trong hai mắt xẹt qua một đạo hàn mang, cầm trong tay đan dược chậm rãi giờ lên, cuối cùng đặt ở bên mép, khóe miệng nhắc lên một vệt lạnh lẽo vẻ, đối với trưởng thôn, cười khẩy nói: "Ta ngày hôm nay muốn cùng ngươi đồng quy vu tận, chỉ muốn ngươi chết, như vậy ta sẽ không có bất kỳ nỗi lo về sau, ha ha."

"Bạo Thê Đan!" Trưởng thôn nhìn đại hán trong tay màu đỏ thắm đan dược, bỗng nhiên ngẩn ra, kinh hô. Loại đan dược này hắn nhớ tới rất rõ ràng, là lúc trước Mặc Sấm biểu tặng cho biến rừng thôn, Bạo Thê Đan tổng cộng có mười viên, khi đó dựa theo số lượng phân cho trong thôn cao tầng, không nghĩ tới tiểu tử này lại cũng như vậy may mắn phân đến một viên.

"Ha ha, đan dược này ta vẫn luôn lưu ở trên người, chính là sợ một ngày nào đó gặp phải cái gì không cách nào giải quyết sự tình." Đại hán nhìn thấy trưởng thôn trên khuôn mặt lộ ra vẻ kinh hãi, trong lòng nhất thời cảm giác thoải mái không ít, sau đó trực tiếp đem đan dược vứt vào vào trong miệng, nuốt vào trong cơ thể.

Tại đem đan dược nuốt vào trong cơ thể trong nháy mắt, đại hán cả người bấp thập nhất thời bắt đầu bành trướng, khuếch đại hầu như đem quần áo toàn bộ nổ tung, da dẻ màu sắc cũng là dần dần biến thành màu đỏ sẫm, liền dường như bị máu tươi đúc bình thường đáng sợ dị thường, chỉ chốc lát sau, càng là có lượng lớn linh khí ở trong không khí hiển hiện ra, tại hắn quanh thân lượn lờ không ngừng.

Hắn giờ lên tràn ngập tơ máu hai mắt nhìn trưởng thôn, trầm mặc một lát sau, một tiếng quát chói tai quanh thân lượn lờ linh khí, trong nháy mắt liền bị hắn hoàn toàn hấp thu đi, hắn hình thể lần thứ hai tăng lớn gấp đôi, một luồng cực cường khí thế ở trong không khí toát ra đến, hiện ra nhiên đã tới Linh Sĩ Cảnh một tầng tồn tại.

"Nguy rồi." Trưởng thôn nhìn đại hán này lại thật đem Bạo Thê Đan nuốt xuống, trong lòng kinh hãi mười phần, đan dược này trước đó Mặc Sấm từng cùng bọn họ đã nói, thông qua được lực ở trong người hoạt động, trong nháy mắt hấp thu lượng lớn linh khí, để thực lực mạnh hành đột phá gông xiềng, đến tân bình cảnh.

Mà loại đan dược này tác dụng phụ rất lớn, nếu như không có Mặc Sấm tặng cho dư Ôn Linh đan hòa hoãn, như vậy trên căn bản dùng hết sau khi, sẽ bạo thể mà chết, trước đó ngưng tụ linh khí, sẽ hình thành một luồng mạnh mẽ bao táp bao phủ tất cả.

Trưởng thôn ánh mắt có chút nóng nảy liếc mắt nhìn, cái kia bị Diệp Phong cản trở cản các trưởng lão, trên mặt tràn ngập vẻ lo lắng, đừng nói bạo thể sau khi đánh không lại, chính là hiện tại hắn cũng không cách nào cùng sức mạnh đã tới Linh Sĩ Cảnh một tầng cường giả chống lại a!

"Biết sợ? Ha ha!" Đại hán nhìn trưởng thôn cái kia một bộ sợ hãi đáng ghét, rốt cục vui sướng cười lớn lên, theo hắn cười lớn Linh Sĩ Cảnh sức mạnh che ngợp bầu trời tản ra, lại để Diệp Phong trên người còn lưu lại bá đạo khí, đều mơ hồ trong lúc đó mai một xuống.

"Bạo Thê Đan quả nhiên lợi hại, không nghĩ tới Mặc Sấm còn có thể luyện chế ra bức này trong nháy mắt tăng lên sức mạnh khủng bố đan dược, nguồn sức mạnh này tựa hồ vẫn là kéo dài tăng trưởng." Diệp Phong cũng là bị đại hán triển hiện ra sức mạnh hấp dẫn, nhất thời quên bên cạnh các trưởng lão, nhìn nhìn chăm chú đại hán khí thế quanh người biến hóa, tự nói lầm bầm nói.

"Chịu chết đi, Ma Hồ quyền!" Đại hán sức mạnh liên tục tăng lên, hắn từng bước một hướng về thân thể kia có chút run rẩy trưởng thôn bước đi, tại khoảng cách hai mét chỗ, song quyền đột nhiên phát sinh, dường như đạn pháo giống như vậy, ở trong không khí ngưng kết thành một luồng năng lượng mạnh mẽ, hướng về trưởng thôn oanh kích tới.

"Ta cùng ngươi liều mạng!" Trưởng thôn nhìn cái kia không thể tránh khỏi sức mạnh tấn công tới, nội tâm giây phút chock lát, cũng là đem song chưởng đồng thời đánh ra, cùng cái kia cường hãn năng lượng lẫn nhau va chạm vào nhau.

"Oành!" một tiếng vang trầm thấp, trưởng thôn vừa rồi đánh ra chưởng pháp, trực tiếp bị này có thể đo xong toàn đánh tan, tại nguồn sức mạnh này bao phủ bên dưới, hắn cảm giác khí huyết cuộn cuộn, cuối cùng ngửa mặt lên trời phun ra một đạo huyết tuyến, vurun mình rơi trên mặt đất trên.

"Tất cả mọi người đều cho ta cùng chết đi!" Đại hán nhìn trường thôn đã mệnh thủy một đường, cang là vận chuyển trong cơ thể linh khí, cả người bắp thịt không ngừng nhúc nhích, cuối cùng vậy mà là phá tan đến, từ bên trong không ngừng phun ra từng đạo từng đạo mang theo mùi máu tanh khí lưu, loại tình cảnh này ở đây tất cả mọi người đều là vạn phân rõ ràng, này chính là sắp muốn bạo thể đầu hiệu.

"Tại sử dụng cái kia cổ sức mạnh lớn sau khi, quả nhiên hay là muốn bạo thể mà chết sao?" Diệp Phong nhìn đại hán kia, quanh thân sóng năng lượng cực kỳ cuồng bạo, trong lòng cũng là trở nên kiên kị, lên, hẳn nếu là không có đoán sai, nguồn năng lượng này gọn sóng, hầu như đã tới Linh Sĩ Cảnh ba tầng cường độ. Mà vạn nhất thật sự toàn bộ tứ tán trùng kích ra đến, e sợ trừ mình ra trọng thương sống sót ở ngoài, tất cả mọi người đều phải bị đưa đi Quỷ Môn quan, toàn bộ phòng ốc e sợ muốn toàn bộ bị nổ thành hi nát tan.

"Chạy mau a!" Rốt cục có người không nhịn được, tại sự uy hiếp của cái chết bên dưới, hí lên rống to lên, hướng về ngoài phòng bước nhanh chạy đi.

Tại người này thoát đi sau khi, tất cả mọi người mang theo vẻ mặt sợ hãi, nhìn như thế cái kia hầu như đã không thành hình người sắp tự bạo đại hán, cũng là từng cái từng cái đứng lên, lần lượt bắt đầu xa cách nơi này.

Giây lát trong lúc đó, đoàn người toàn bộ thoát đi hiện trường, Diệp Phong đứng tại chỗ liếc mắt một cái, cái kia đối với mình quảng tới cầu viện ánh mắt trường thôn, bắt đầu dần dần, nhàn nhạt nói xong câu nói sau cùng, cũng là trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng. "Tự làm vậy, không thể sống a!"

"Àm!" Trong đêm trắng, Diệp Phong mới vừa thoát đi hải thôn cửa, chính là nghe được một tiếng vang thật lớn, hẳn hơi kinh hãi quay đầu lại, chỉ thấy nhà thôn trường phòng ốc tối kéo khô mục giống như toàn bộ đổ nát, một đám mưa máu thẳng thiên mà lên, cuối cùng tràn ngập ra, vì là trong thôn có chút âm ỉ bầu không khí, điên lên một luồng dày đặc mà lại tàn nhẫn mùi máu tanh.

Hiện tại đã đem sự tình xử lý xong, Diệp Phong liền không ở lưu luyến, trực tiếp chạy tới trở lại con đường, ngày mai còn có chuyện quan trọng hơn chờ đợi hán, cái kia đem sẽ không giống tới nay như vậy đơn giản..

Khi sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên, bắn vào thoáng khô ráo trong hang đá, hai vị thiếu niên hết thảy đều là tỉnh táo lại, trên mặt buồn ngủ mông lung tư thái hoàn toàn biến mất, nhưng mà thay thế chính là dày đặc vẻ kiên định.

"Diệp huynh, lên đường đi!" Mặc Sấm cùng Diệp Phong kiên cũng kiên, liếc mắt nhìn phương xa bị nồng đậm sương mù che lấp triều dương, nhàn nhạt lên tiếng nói rằng.

Gật gật đầu, Diệp Phong chính là thu hồi ánh mắt, hướng về bên dưới ngọn núi bước đi. Không lâu sau đó, hai người liền cùng đi tới chân núi bên dưới.

Bởi vì Hắc Hùng Sơn Trại chỉ có Mặc Sấm biết nói sao đi, vì lẽ đó hán đi ở phía trước dẫn lộ, Diệp Phong đi theo ở phía sau, dọc theo đường đi ngược lại cũng đúng là phi thường trầm mặc, dù sao cũng là tiến vào kẻ địch trận doanh bên trong, có ra sao nguy hiểm căn bản là không thể nào đoán trước.

Không lâu sau đó, Mặc Sấm rốt cục trước tiên đánh phá bình tĩnh, nói ra: "Diệp huynh, hôm nay đi Hắc Hùng Sơn Trại lành ít dữ nhiều, hi vọng đem muối muối ta cứu sau khi đi ra, người có thể giúp ta khỏe mạnh chăm sóc nàng."

Diệp Phong nghe đến lời này, nhất thời hơi sững sờ, cảm giác Mặc Sấm lời ấy nói hãy cùng đến dừng đường như, nhất thời có chút không cao hứng trả lời: "Người muốn đem muối muối giao cho ta một người ngoài?"

"Diệp huynh đệ, người đối với chúng ta có ân cứu mạng, bằng vào điểm này, người chỉ chúng ta người thân cận nhất. Hơn nữa khoảng thời gian này ở chung, ta cũng biết, người là cái đặc biệt Hào Sảng mà lại người chính trực. Huống hồ, nhà ta tiểu muội trong lòng đối với người cũng là rất yêu thích người, đưa người giao cho người là lựa chọn tốt nhất." Mặc Sấm nghe được Diệp Phong lời ấy, khẽ mỉm cười, lắc lắc đầu nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60:: Cứu người

"Nói xác thực những câu có lý, thế nhưng chúng ta ngày hôm nay là đi cứu người. Giao phó chung thân sự tình, vẫn là đợi được đem tiểu thơ cứu ra. Khi đó, ba người chúng ta người nói sau đi!" Diệp Phong nghe Mặc Sấm cái kia một bộ trầm thấp lời nói, không khỏi bĩu môi, mở miệng nói rằng.

"Diệp huynh, đem tiểu thơ cứu sau khi đi ra, ta liền hi vọng người có thể hoá tốc dẫn nàng rời đi, chuyện còn lại giao cho ta làm là tốt rồi." Mặc Sấm cười khổ một tiếng, cảm giác Diệp Phong thực sự là quá mức tự tin, tuy rằng hẳn cũng là đang giúp mình, nhưng là một cái người tự tin mặc dù thật thế nhưng quá độ, này sẽ không nhìn rõ chính mình trở nên tự đại ngông cuồng.

Hắc Hùng Sơn Trại có ít nhất ba vị Linh Sĩ Cảnh cường giả, trong đó một vị càng là Linh Sĩ Cảnh năm tầng vương tay chân tồn tại, Diệp Phong bản thân mới Linh Sĩ Cảnh ba tầng, coi như Linh Sĩ Cảnh năm tầng trại chủ không ra tay, còn lại hai vị Linh Sĩ Cảnh cũng có thể đem hấn áp chế chết, nếu là thật đánh tới đến có thể tưởng tượng được, nhất định sẽ thất bại cáo chung.

Hơn nữa, Mặc Sấm có thể nào không biết Hắc Hùng Sơn Trại tại kế hoạch cái gì, tuy rằng tờ giấy trên nói chính là đem Hồn Khí giao cho bọn họ, Mặc Giai Thi thì sẽ không chịu đến uy hiếp gì, thế nhưng coi như như vậy, một cái Hồn Khí cũng sẽ không bọn hấn liền như vậy thỏa mãn.

Bọn hấn nhất định sẽ nắm lấy Mặc Sấm, dù sao một cái cấp ba Luyện Hồn Sư giá trị quá to lớn, nếu như có thể chớp tới thế Hắc Hùng Sơn Trại luyện chế đan dược cùng Hồn Khí, như vậy bọn hấn thực lực tổng hợp sẽ đột phi đáng mạnh, đến thời điểm coi như là một ít tiểu nhân : nhỏ bé tông phái, bọn hấn đều có thể chống lại.

"Mặc huynh, người là tại không yên lòng ta?" Diệp Phong nghe được câu nói này, trong lòng cũng xem như là rõ ràng Mặc Sấm đang suy nghĩ gì, lập tức nhẹ nhàng nở nụ cười, mở miệng nói rằng.

"Hắc Hùng Sơn Trại cao thủ đông đảo, Diệp Phong huynh đệ lợi hại tự nhiên là không có lời gì để nói, nhưng là tại cái kia nhóm cường giả vây công bên dưới, e là cho dù là nửa bước linh sư cường giả, cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn. Người đã giúp chúng ta đủ hơn nhiều, thực sự không thể để cho người lại đi mạo hiểm như vậy, vì lẽ đó đi qua đi nơi nào tất cả liền nghe ta đi." Mặc Sấm cũng là một trận cười khổ nói, hấn đương nhiên cũng hi vọng Diệp Phong có thể giúp hấn tiêu diệt sơn tặc, sau đó thuận lợi cứu ra Mặc Giai Thi, nhưng là sự thực摆在 trước mắt, hấn căn bản không có cách nào.

Hấn kỳ thực lo lắng nhất chính là, nếu như Diệp Phong cùng Hắc Hùng Sơn Trại không nể mặt mũi khai chiến, kết quả chiến bại cũng chưa cứu được Mặc Giai Thi, cái kia đến thời điểm e sợ liền đàm phán điều kiện cũng không có, ba người bọn hấn e sợ đều sẽ bị Hắc Hùng Sơn Trại cho giam cầm lên, khi đó sẽ không bao giờ tiếp tục bất kỳ hy vọng chạy trốn.

"Được rồi, ta biết rồi, ta nhất định sẽ đem tiểu thơ an toàn mang rời khỏi Hắc Hùng Sơn Trại." Nhìn Mặc Sấm luôn mãi cường điệu, Diệp Phong cũng là cực kỳ bất đắc dĩ đồng ý, hấn cũng rõ ràng Mặc Sấm làm tiểu thơ ca ca, tổng hội đặt mình vào hoàn cảnh người khác vì đó suy nghĩ, dù cho có một chút chuyện nguy hiểm, hấn cũng không muốn đi làm.

Đem sự tình hoàn toàn định đi, Diệp Phong cùng Mặc Sấm hai người chính là không ngừng hướng về Hắc Hùng Sơn Trại chạy đi. Hắc Hùng Sơn Trại ở vào biển rừng thôn phía tây vị trí, bởi vì ba mặt tới gần vách núi. Hơn nữa tại chân núi bên dưới, có ẩn nấp sơn tặc tuần tra điều tra, một khi phát hiện có tình huống thế nào, liền sẽ lập tức hướng lên trên tầng bám báo, là một chỗ dễ thủ khó công hiểm địa.

"Diệp huynh, người xem vậy thì là Hắc Hùng Sơn Trại." Mặc Sấm con mắt hí lại, ngó nhìn bầu trời vách núi cheo leo, bỗng nhiên dừng bước, chỉ vào bầu trời mây mù vấn vít chỗ, đối với Diệp Phong mở miệng nói rằng.

"Chỉ là sơn tặc, lại đem sào huyết sắp xếp tại nơi như thế này, lẽ nào bọn hấn muốn khai tông lập phái sao?" Diệp Phong theo Mặc Sấm ngón tay nơi, cũng là đưa mắt đầu đi qua(qua khứ), khi phát hiện cái kia phía trên trên vách đá bị mây mù che giấu nhà cửa lầu các, nhất thời hơi sửng sốt, mở miệng nói rằng.

"Hắc Hùng Sơn Trại đã tâm rất lớn, ta nghe nói trại chủ đã từng là chung quanh đây một cái nào đó Đại tông phái đệ tử, bởi sát hại đồng môn bị tông phái vứt bỏ, lưu lạc đến loại này hẻo lánh địa phương, làm lên sơn tặc. Bởi trước hấn từng tại tông môn chờ đi qua, tình thông một ít trận pháp cùng mạnh mẽ Linh Kỹ, Hắc Hùng Sơn Trại sơn tặc phi thường có hiểu ngầm, tại cùng đối kháng kẻ địch thời gian, thực lực hầu như tăng gấp bội!" Mặc Sấm sắc mặt cũng là vì ngưng, mở miệng nói rằng, cũng là bởi vì những sơn tặc này tổ chất huấn luyện vô cùng tốt, vì lẽ đó hấn mới vạn phần kiêng kỵ, cùng lo lắng.

"Thực lực hôm nay tại Linh Sĩ Cảnh ba tầng, dựa vào nấy thứ Linh Kỹ ngã : cũng cũng có thể cùng bốn tầng cường giả chống lại, bất quá nếu là cùng trại chủ giao thủ, xác thực chút khó khăn. . ." Diệp Phong sắc mặt hơi trầm xuống, nhìn Mặc Sấm một chút nói rằng, khi nói xong lời cuối cùng thời gian, bỗng nhiên dừng ngưng miệng lại. Tu luyện càng đi lên, mỗi một tầng chênh lệch xa xôi, muốn vượt cấp phi thường khó khăn.

"Diệp huynh đệ, không cần do dự, đến thời điểm toàn lực ứng phó mang muội muội ta thoát đi là tốt rồi. Ta ở lại Hắc Hùng Sơn Trại, cũng không có nguy hiểm đến tính mạng, chỉ cần tiểu thơ có thể cùng người vui sướng sống tiếp, như vậy ta đã biết đủ." Mặc Sấm khẽ thở dài một hơi, khuôn mặt bên trên lại lộ ra sượng hoai nụ cười, phảng phất liền hướng là đi tới nhân sinh điểm cuối, hoàn thành một cái trong cuộc sống đại sự, mở miệng nói rằng, để cho hai người nói chuyện bầu không khí, tràn ngập hiu quạnh tâm ý.

Nghe này có chút đại công vô tư lời nói, Diệp Phong bất đắc dĩ bĩu môi, trong lòng tràn đầy không nói gì, sau đó nhưng cũng không đang nói cái gì, bây giờ không thể làm gì khác hơn là đi được tới đâu hay tới đó.

Mặc Sấm đi ở phía trước mang theo Diệp Phong, xuyên qua một rừng cây sau khi, rốt cục đi tới Hắc Hùng Sơn Trại chân núi bên dưới, lập tức đột nhiên thì có một đạo thô điên cuồng hét lên âm thanh truyền đến, nhất thời tại dưới chân núi trong rừng cây vang vọng lên.

"Người nào! Nơi này nhưng là chúng ta Hắc Hùng Sơn Trại lãnh địa."

Hai người nghe tới này tiếng gào, đều là một trận kinh ngạc, sau đó Mặc Sấm tương đối mạnh mẽ Linh Hồn Lực trải ra, nhất thời cả kinh cái trán bốc lên mồ hôi lạnh, đầu tiên là đi lên trước hai bước, trên mặt miễn cưỡng hiện ra nụ cười, nói ra: "Tại. . . Dưới Mặc Sấm, cũng không ác ý, là tìm đến Đại đương gia."

Diệp Phong nhìn Mặc Sấm cái kia một bộ căng thẳng đáng dấp, trong nháy mắt đem Linh Hồn Lực bao trùm ra, phát hiện ở xung quanh lại có không ít khí tức tồn tại, thực lực của những người này toàn bộ đều tại Linh Đồ Cảnh bảy tầng tồn tại, nếu là những người này cùng công kích mà đến, xác thực là

kiện chuyện phiền phức.

"Há, người rót cực đến rồi." Thanh âm kia lần thứ hai vang lên, âm thanh ở trong mang theo một tia bình tĩnh, không lâu sau đó nói bổ sung: "Các anh em, nhanh lên một chút đem hai người này bao vây lại."

Khi này đạo dứt tiếng, tại Diệp Phong cùng Mặc Sấm bên cạnh trong bụi cỏ, trong nháy mắt nhảy ra mấy chục đạo bóng người, đem bọn hắn vi nước chảy không lọt, mỗi người mặt lộ vẻ hung hãn vẻ nhìn bọn hắn chăm chăm, liền soi đối dường như nhìn thấy con mồi giống như, một mặt vẻ tham lam.

"Chư vị, các người làm cái gì vậy?" Mặc Sấm nhìn những này trong nháy mắt xuất hiện vây quanh ở bên cạnh mình bọn sơn tặc, trên khuôn mặt nụ cười càng ngày càng cứng ngắt, nghi ngờ hỏi.

"Đừng nói nhảm, nếu đến nơi này, như vậy hết thảy đều là chúng ta làm chủ." Âm thanh kia lần thứ hai phát sinh, đột nhiên tại chân núi một tảng đá lớn sau khi, một vị chàng thanh niên chậm rãi đi ra, âm lãnh cùng xem thường ánh mắt đảo qua Diệp Phong cùng Mặc Sấm, khuôn mặt bên trên vết đao bỗng nhiên dữ tợn lên, tức giận nói rằng.

"Hung hăng!" Diệp Phong nhìn cái kia chàng thanh niên, trên mặt hiện lên sắc mặt giận dữ, thấp giọng nói rằng.

"Diệp huynh đợi lát nữa nhất định phải nhẫn nại, người này tính khí táo bạo, hắn gọi Thanh Lang, là Hắc Hùng Sơn Trại Nhị đương gia, thực lực nhưng là tại Linh Sĩ Cảnh ba tầng." Mặc Sấm nghe đến lời này, nói với Diệp Phong. Đồng thời nhìn cái kia chàng thanh niên, trong lòng có chút dự cảm không tốt, không nghĩ tới Hắc Hùng Sơn Trại Nhị đương gia lại chân núi mai phục đã lâu, hiển nhiên, trại chủ đối với chuyện hôm nay vô cùng coi trọng, không biết bọn hắn đến tột cùng tại bàn tính là gì.

"Mặc Sấm, tiểu tử thú này là ai, nô bộc của người?" Thanh Lang lời nói xong, bỗng nhiên nhìn thấy xa lạ kia Diệp Phong, lên tiếng hỏi.

Diệp Phong nghe đến lời này, hơi sững sờ, chợt khuôn mặt cứng đờ tràn ngập sắc mặt giận dữ, bất quá vì lấy đại cục làm trọng không thể làm gì khác hơn là đem đầu hơi hạ thấp, đem lời nói của hắn mất điếc tai ngơ, chỉ có điều thân thể nhưng tại khẽ run.

Bây giờ là uy hiếp bị tóm lấy, bằng không loại này không biết lễ phép liên loạn hống kêu loạn người, dựa theo Diệp Phong cá tính đã sớm động thủ.

Mặc Sấm liếc mắt nhìn Diệp Phong vậy có chút tức giận đáng ghét, trong lòng cảm giác được vô cùng bất an, nếu là vào thời khắc này hai người này đánh tới đến, chỉ sợ cũng không cách nào kết cuộc.

"Diệp huynh, ngàn vạn lần phải nhẫn nại a, muội muội ta tính mạng có thể toàn trong tay chúng ta." Mặc Sấm trên mặt che kín hoang mang, thấp giọng nói với Diệp Phong, sau đó lại hắn đối với cái kia Thanh Lang, cười giải thích lên.

"Nhị đương gia, hắn xác thực là ta người hầu." Mặc Sấm sau khi nói xong, cố ý liếc mắt nhìn Diệp Phong, trong lòng thực sự có chút băn khoăn, bất quá chỉ có nói như vậy, mới có thể đem bọn hắn tính cảnh giác rơi xuống thấp nhất.

Thanh Lang nhìn qua thật giống có chút không quá tin tưởng, trước đó trại chủ đã từng đã phân phó chỉ cho phép Mặc Sấm một người đi vào, hơn nữa không cho phép mang bất kỳ vũ khí nào, hắn đi tới Diệp Phong trước mặt, ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn, sau đó chỉ về Mặc Sấm, hỏi: "Tiểu tử, lão tử hỏi người thoại, hắn nói người là nô bộc của hắn?"

Diệp Phong cúi đầu, nhìn cái kia tới gần bóng người của chính mình, nhưu này chăm chú dựa vào nhau, như vậy bị hào không để vào trong mắt câu hỏi, thực sự có chút để hắn thường ngày đến liên kiệt ngạo tính cách khó có thể trầm được.

Bất quá khi dưới, hắn nhưng cũng là hít một hơi thật sâu, toàn lực chịu đựng sự phẫn nộ của chính mình, thấp giọng mở miệng nói ra: Đứng(vâng) Nhị đương gia."

Chờ chờ chỉ chớp lát sau, Thanh Lang nhìn Diệp Phong trả lời như vậy do dự, tuy rằng nghe được hắn nói chuyện, thế nhưng trên mặt nhưng tràn ngập phẫn nộ, chợt nắm đấm bỗng nhiên hướng về Diệp Phong lồng ngực đánh tới.

"Àm!" Diệp Phong bị cú đấm này trực tiếp bắn trúng ngực, đầu nhúc nhể cả người ma túy, một ngụm máu tươi phun ra ngoài, thân hình bay ngược ra ngoài.

"Lại thật là một rác rưởi." Thanh Lang nhìn mình vừa rồi một quyền, liền đem Diệp Phong đánh chặt vật bay ra ngoài, trên mặt hơi kinh ngạc, sau đó trong lòng cũng là không có bất kỳ nghi hoặc, nhìn cái kia sốt ruột hướng về phía sau chạy đi Mặc Sấm, bình tĩnh gật gật đầu nói rằng.

"Diệp huynh, người không quan trọng lắm chứ?" Mặc Sấm đi tới Diệp Phong bên cạnh đem hắn nâng dậy, trên mặt tất cả đều là áy náy vẻ, ân cần hỏi han. Hơn nữa trong lòng cũng là hết sức khủng hoảng, hắn ngay lập tức sẽ đứng lên đến, quá khứ cùng Thanh Lang tranh tài một phen.

"Khắc khắc. . . Yên tâm đi. Không chứng thực một thoáng thân phận của ta, chúng ta rất khó đi vào." Diệp Phong đem khoe miệng máu tươi lau, nhìn cái kia Thanh Lang lộ ra vẻ đắc ý, thấp giọng cười nói.

"Diệp huynh. . ." Mặc Sấm nghe những câu nói này, trong lòng vạn phần cảm động, hắn vốn cho là Diệp Phong tại vừa rồi tình huống kia bên trong, sẽ nổi trận lôi đình ra tay, bất quá khiến người ta bất ngờ sự tình, hắn lại nhịn xuống, thực sự khiến người ta kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61:: Hắc Hùng Sơn Trại

"Yên tâm đi, Mặc Sấm. Ta lại không phải đũa ngọc, thật cùng hấn động thủ, nhưng là vĩnh viễn không thấy được tiểu thơ a." Diệp Phong chậm rãi đứng lên, đảo qua một chút cái kia mang theo dị dạng mục chỉ nhìn hấn Mặc Sấm, cười nói. Dựa theo bình thường, hấn xác thực sẽ không kiêng kỵ, bất quá vì bằng hữu như vậy liền quyết không sẽ tùy ý làm bậy, dù cho là trừ giá rẻ tị tôn.

Nghe câu nói này, Mặc Sấm trong lòng càng là kiên định lên, trong lòng cực kỳ ám áp, nâng hấn tại mọi người son tặc nhìn kỹ, chậm rãi đi tới Thanh Lang bên cạnh, nói ra: "Nhị đương gia, tiểu Diệp, thực lực của hấn thấp kém, chỉ là thường ngày giúp ta mua chút vật liệu, bị người củ ấu này, e sợ tuổi thọ cũng phải chiết trên này chiết."

"Hừ, người là Luyện Hồn Sư, chút chuyện nhỏ này còn khó hơn đến ngã : cũng người, nhanh lên một chút theo ta cùng tiến lên đi." Thanh Lang nghe đến lời này, trong lòng không có một chút nào không thích hợp, thiếu kiên nhẫn vậy vậy tay, sau đó liền nhanh chân hướng về phía trước bước đi.

Mặc Sấm nâng Diệp Phong, nhìn Thanh Lang hướng về phía trên chạy đi, chần chờ chỉ chốc lát sau, cũng là vội vàng đuổi tới. Còn lại son tặc đang xác định quanh thân cũng không có những người khác mai phục sau khi, cũng là khẩn nhìn chăm chăm Mặc Sấm hai người, chậm rãi đi theo.

"Mặc Sấm, muội muội người dài đến thật đúng là thủy linh, người hôm nay phải đem nàng mang đi, ta còn thật không nỡ." Thanh Lang đi ở phía trước, nhìn dáng dấp trắng nõn Mặc Sấm một chút, cười nói.

"Nhị đương gia, tiểu thơ, nàng không sao chứ?" Mặc Sấm nghe đến lời này, liếc mắt nhìn cái kia tiếp tục giữ yên lặng Diệp Phong, sắc mặt khê thay đổi, sau đó mang theo chất vấn giọng nói. Hấn làm hết thấy đều là vì muội muội, nếu như Mặc Giai Thi muốn có một chút chuyện, như vậy hấn sẽ liều lĩnh lập tức trở mặt.

"Hừ, không biết." Thanh Lang đảo qua Mặc Sấm một chút, lạnh giọng nói rằng. Hôm qua son tặc đem Mặc Giai Thi cướp đến sau khi, hấn nhìn thấy trong lòng nàng liền gãy dựa không ngớt, vài lần muốn đem cô nàng này bức cho lên giường, nhưng là nhưng gặp phải Đại đương gia cực lực phản đối, vừa nghĩ tới việc này trong lòng hấn liền tràn đầy oán hóa.

"Suy nghĩ một chút, tối hôm qua có thể thật thú vị, muội muội người da dẻ cũng thật là bóng loáng, nếu như có thể nhiều hưởng thụ một thoáng, cũng là chết cũng không tiếc." Thanh Lang nhìn Mặc Sấm cái kia một bộ không đáng vẻ cao hứng, lạnh giọng nở nụ cười, trong lòng tràn ngập xem thường hấn, tùy ý tị trêu chọc lên.

Mặc Sấm nghe đến lời này, nâng Diệp Phong tay bỗng nhiên buông ra, hấn nhất thời dừng bước lại, trong hai mắt tràn ngập sát ý nhìn Thanh Lang, nắm lấy cổ áo của hấn, tức giận nói ra: "Vô liêm sỉ, người lẽ nào đối với muội muội ta làm cái gì!"

"Tiểu tử thú, người biết người đang làm gì thế!" Phía sau một đám son tặc, trong đó một vị căn phần sục sôi đứng dậy xông lên phía trước, liền muốn đem Mặc Sấm chế phục.

Mặc Sấm nhìn cái kia xông lại son tặc, trong lòng giận dữ không thôi, phảng phất lại như là nhìn thấy bọn họ lộ ra dơ bẩn mặt, hướng về tiểu thơ xông tới giống như vậy, lửa giận hoàn toàn bộc phát ra, bàn tay buông ra Thanh Lang, chợt nắm đấm hướng cái kia kéo tới son tặc trên mặt đánh tới.

"A!" Nhìn cái kia trong nháy mắt bùng nổ ra thực lực Mặc Sấm, này son tặc cũng là bỗng nhiên ngăn ra, thực sự không ngờ được hấn làm sao có thể như vậy khi thế cường hấn, trực tiếp bị này phần nộ một đòn bắn trúng, thân hình ngã : cũng lùi lại mấy bước, còn kém như vậy một chút(điểm) liền rơi vào vạn kiếp bất phục vực sâu.

"Người tiểu tử này, lại đem ta suýt chút nữa hại chết, ư!" Tên kia Hắc Hùng Sơn Trại son tặc, từ mạo hiểm sau khi lấy lại tinh thần, nhìn Mặc Sấm lập tức xông lên trước, nắm đấm cũng là đối với trên mặt hấn ném tới, nhưng là ngay khi sắp bắn trúng thời gian, đột nhiên nắm đấm ở giữa không trung đột nhiên đình trệ hạ xuống, khi hấn ngẩng đầu lên phát hiện người này, chính là trước đó bị Thanh Lang một quyền đánh bay thiếu niên, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, tiểu tử này tại sao lại năng lực ngăn trở Linh Đồ Cảnh bảy tầng cường giả công kích.

"Là các người có lỗi trước." Diệp Phong nhìn cái kia son tặc, đem tay của hấn tóm chặt lấy, nhìn hấn bình thản nói, gờ khắc này Mặc Sấm cũng đã ra tay, Diệp Phong đương nhiên sẽ không khoanh tay đứng nhìn, chỉ cần một cái tín hiệu, ngay lập tức sẽ có thể ra tay kích gết bọn họ.

"Kháo, hai người này, hỗn tiểu tử!" Thanh Lang nhìn Mặc Sấm cùng Diệp Phong, lại tại đông đảo thủ hạ trước mặt, đột nhiên không nể mặt chính mình lên, trong lòng cũng là tức giận không ngớt thầm nói. Bất quá chỉ chốc lát sau, hấn liền bình tĩnh lại, bởi vì trại chủ đặc biệt đã cảnh cáo, tuyệt đối không thể xúc động Mặc Sấm điểm máu chốt đem hấn chọc giận, dù sao Hắc Hùng Sơn Trại còn muốn lợi dụng cho hấn.

Nghĩ đến điểm ấy, Thanh Lang lập tức nhưng cũng chỉ đành phần nộ thờ dài, quyết định không ở năm muội muội của hấn đùa giỡn, nói ra: "Mặc Sấm, ta

bất quá là chỉ đùa một chút mà thôi, Đại đương gia sớm đem em gái của người bảo vệ rất tốt, tất cả mọi người đều chạm không được nàng, người sốt sáng như vậy làm gì."

"Hừ!" Mặc Sấm lạnh lùng nhìn Thanh Lang một chút, chậm rãi đem tức giận trong lòng đè xuống, sau đó xoay người trầm mặc lên.

Thanh Lang nhìn Mặc Sấm thật giống tựa hồ là không lại tính toán, cũng là cười hi hi, sau đó ánh mắt có chút cẩn thận trên người Diệp Phong đánh giá chốc lát, vừa rồi hần nhưng là toàn bộ nhìn thấy, giờ khắc này trong lòng không khỏi hơi kinh ngạc thầm nói: "Tiểu tử này là chuyện gì xảy ra, vừa nãy hần lại ngăn cản dưới Tiểu Hồ một quyền? Xem đến vẫn còn có chút thực lực. Bất quá từ vừa rồi ta đem hần đánh bay, hần không hề có điểm báo trước phản ứng đến xem, hần là còn chưa đạt tới Linh Sĩ Cảnh. Quên đi, mặc kệ, chỉ cần không đến Linh Sĩ Cảnh, liền không bay ra khỏi bao lớn bọt nước."

Sau lần đó, dọc theo đường đi bầu không khí cực kỳ yên tĩnh, tại Thanh Lang dưới sự hướng dẫn, Diệp Phong cùng Mặc Sấm rốt cục đi tới Hắc Hùng Sơn Trại cửa lớn.

"Lại là dùng nam thạch xây mà thành, quả nhiên là dã tâm không nhỏ, này hoàn toàn là muốn khai tông lập phái nhíp điệu a." Diệp Phong nhìn cao to tường thành, trong lòng thờ dài nói.

Phải biết, chỉ cần thành lập tông phái, như vậy danh tiếng sẽ lan rộng ra ngoài, đến thời điểm sẽ có các loại thiên tư trác việt người đến gia nhập, hơn nữa thành lập tông phái sau khi, khắp mọi mặt tài nguyên thu được con đường, cũng sẽ trở nên cực kỳ thuận tiện, không phải là son tặc loại này đội có thể so với.

"Nhị đương gia trở về, nhanh mở cửa thành ra!" Một vị son tặc cầm sổ một giác, lớn tiếng thổi bay đến, hô.

Thanh Lang nhìn Diệp Phong cùng Mặc Sấm cái kia một bộ bộ đáng giết mình, trong lòng tràn đầy đắc ý, sau đó liền hướng về cửa lớn, nghênh ngang đi vào.

Diệp Phong cùng Mặc Sấm nhìn Thanh Lang đi vào, cũng là không ở dừng lại lập tức đuổi tới, mới vừa vừa đi vào cửa thành, hai người đều là cùng phát hiện, bốn phía đông đảo ánh mắt không có ý tốt, hướng về chính mình đầu đi qua(quá khứ).

"Thực lực của những người này đều không tầm thường, phần lớn rõ ràng đều là Linh Đồ Cảnh chín tầng. Hắc Hùng Sơn Trại thực lực, quả nhiên không kém, bực này đội hình coi như là phổ thông thành trì đều không thể chống đỡ." Diệp Phong ánh mắt tại những người kia trên người lần lượt đảo qua, sau đó thấp giọng tại Mặc Sấm bên tai nói rằng.

"Ân, phía trước chính là trại chủ." Mặc Sấm sắc mặt trở nên hơi nghiêm nghị hạ xuống, gật gật đầu, ánh mắt của hần hướng về phía trước vừa nhìn, chỉ thấy, tại phía trước xa xa trên đài cao, có một vị khoảng ba mươi tuổi người đàn ông trung niên, khuôn mặt tuần tú, ngồi ở đa hồ ghế ngồi, ánh mắt bén nhọn tại trên người bọn họ xẹt qua.

Bị này đến ánh mắt quan tâm, không chỉ có là Mặc Sấm liền ngay cả Diệp Phong, đều cảm giác được từng tia từng tia hàn ý, sống lưng cốt có chút lạnh cả người. Cũng khó trách, đối diện nhưng là Linh Sĩ Cảnh năm tầng cường giả, một tầng một thiên địa, cùng bọn hần muốn so sánh với đương nhiên chênh lệch rất lớn.

"Mặc đại sư, người rốt cục đến rồi." Trại chủ nhìn Mặc Sấm, trên mặt lộ ra một nụ cười, mở miệng nói rằng, vang dội tiếng nói tựa hồ liền dường như bốn chôn giống như vậy, để bốn phía bọn son tặc dồn dập khí thế tăng cường rất nhiều.

Thanh Lang liếc mắt nhìn Mặc Sấm cùng Diệp Phong vậy có chút sợ hãi đáng đáp, nhìn thấy trại chủ nói chuyện, giờ khắc này cũng là đi tới xa xa, ở vào trại chủ bên tay phải vị trí ngồi xuống.

"Trại chủ, hôm nay ta là tới đem Hồn Khí đưa người, còn hi vọng người có thể buông tha em gái của ta." Mặc Sấm nhìn thấy trại chủ, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói rằng, đối với những này giao hoạt bá đạo son tặc, căn bản không có bất kì đạo lý gì có thể nói.

"Ha ha, nói gì vậy, bản vương chỉ là trước hết mời muội đến đây làm khách mà thôi!" Trại chủ nghe đến lời này, cười lớn lên, mà này đạo trong tiếng cười, hiển nhiên có linh khí ẩn chứa, để bốn phía thực lực còn chưa đủ son tặc, nghe từng cái từng cái đau cả màng nhĩ.

Mặc Sấm bị trại chủ một câu nói này đâm nhét, trong lòng cũng là bởi vì hần vừa rồi cái kia có chứa sức mạnh lớn hống một tiếng, hơi có chút sợ hãi, lập tức không thể làm gì khác hơn là nói ra: "Ây... Cái kia muội muội ta đây?"

"Tiểu Thi cô nương đương nhiên không có chuyện gì. Người đi đem Mặc Giai Thi mang ra đến." Trại chủ nghe đến lời này, cười cợt, tùy tiện hướng về phía dưới vừa nhìn, vẫy vẫy tay nói rằng.

Diệp Phong nhìn đáng đáp kia khá là anh tuấn người đàn ông trung niên, nhưng trong lòng vẫn chưa bởi vì đáng đáp của hần, mà có chút nào hảo cảm, trái lại cảm hận mười phần lên. Nhớ tới vừa rồi thanh âm kia tiến vào lỗ tai sau khi, chính là cảm giác được một loại sức mạnh vô hình tại áp bức nội tạng của chính mình, vô cùng kinh ngạc thầm nói: "Người này vừa rồi tiếng gào, tuyệt đối không tầm thường, liền ngay cả ta đều cảm giác được một tia áp lực, nào đó cũng không sống âm Linh Kỹ?"

Sóng âm Linh Kỹ, là các loại công kích Linh Kỹ ở trong một loại, loại này Linh Kỹ tương đối ít ỏi, bình thường rất ít người sử dụng, bất quá uy lực nhưng là không cho khinh thường, hơn nữa khiến người ta khó mà phòng bị, đánh tan địch lòng của người ta trí.

Không lâu sau đó, rốt cục trước đó bị trại chủ dặn dò son tặc đem Mặc Giai Thi mang tới nơi này, nàng mới vừa một đến nơi này, nhìn thấy Mặc Sấm

cùng Diệp Phong hai người, nhất thời không nhận được vọt tới, chạy thời gian con người tung ra óng ánh nước mắt châu, trong lòng tràn đầy kích động.

"Muội muội, bọn hắc không có bắt nạt người đi!" Mặc Sấm nhìn cái kia tập trung vào chính mình ôm ấp Mặc Giai Thi, trên mặt che kín lo lắng, thân thiết nói rằng.

"Ân." Mặc Giai Thi lắc lắc đầu, ôn nhu nói. Sau đó buông ra Mặc Sấm, sững sờ nhìn Diệp Phong chốc lát, cũng là đi tới trước mặt hắc, đem hắc ôm chặt lấy, nhẹ giọng nói ra: "Diệp đại ca cảm ơn người."

Hai cái thân thể phù hợp, để Diệp Phong rõ ràng cảm giác được Mặc Giai Thi ngực mềm mại, nhất thời cảm giác hô hấp một trận thêm nhanh hơn, loại này trải nghiệm hắc dĩ vãng nhưng cho tới bây giờ chưa từng thử, hơn nữa gần nhất khoảng thời gian này không biết chuyện gì xảy ra, hắc có lúc lại cũng sẽ suy nghĩ lung tung một vài thứ, có thể đây chính là thời kỳ trưởng thành đến duyên cớ chứ?

Diệp Phong trong nháy mắt về đi qua thần, nghĩ đến nơi này cũng không phải là ý dâm thật nơi, vỗ vỗ Mặc Giai Thi búi, trầm giọng nói ra: "Tiểu thơ, không có chuyện gì là tốt rồi, hiện tại còn phải xử lý một ít chuyện, người đứng ở sau lưng ta một bước cũng đừng rời bỏ."

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62:: Nhị đương gia Thanh Lang

Mặc Giai Thi đôi mắt đẹp ở xung quanh dò qua, yên tĩnh gật gật đầu, sau đó buông ra Diệp Phong, đứng ở sau lưng hắc.

Trại chủ nhìn ba người này đã đoàn tụ, nhưng trong lòng là không để ý chút nào, ánh mắt của hắc lần lượt tại ba người này bốn phía bọn sơn tặc điem đi qua, khuôn mặt bên trên hiện ra đắc ý, những thứ này đều là hắc tỉ mỉ bồi dưỡng tinh nhuệ, liền coi như bọn họ muốn phản kháng, tại loại này vây quanh bên dưới cũng chỉ là chìm trong lòng mà thôi.

"Mặc đại sư, người cùng muội muội hiện tại cũng nhìn thấy mặt, lúc trước người đáp ứng đưa cho ta Hồn Khí, hiện tại có thể lấy ra chứ?" Hắc trầm mặc chỉ chốc lát sau, nhìn Mặc Sấm sắc mặt đột nhiên nghiêm nghị hạ xuống, mở miệng nói rằng.

Nghe đến lời này, Mặc Sấm trong lòng tràn đầy châm chọc, lúc trước nếu không là bọn hắc luôn mãi bức bách, hắc làm sao có khả năng sẽ đem như vậy quý giá Hồn Khí tặng người, bây giờ nói thật giống này vốn là chuyện đương nhiên dường như.

Mặc Sấm nhấp hé miệng, ánh mắt có chút không tình nguyện nhìn Diệp Phong một chút, khi nhìn thấy hắc biểu thị đồng ý gật gật đầu, khẽ thở dài, đối với xa xa trại chủ nói ra: "Mang đến."

Hắc vừa dứt lời, Diệp Phong liền đem bên hông loan đao gỡ xuống, mãi đến tận một vị sơn tặc lại đây, hắc mới đưa tay bên trong loan đao lưu luyện không rời nộ đi qua(quá khứ).

"Đại đương gia." Sơn tặc từ Diệp Phong trong tay đỡ lấy loan đao sau khi, liền hướng về xa xa trên đài cao trại chủ chạy đi, đi tới trước mặt, một mặt nịnh nọt nói rằng, cũng đem loan đao trong tay cẩn thận từng li từng tí một giao cho trước mặt người đàn ông trung niên.

Trại chủ tiếp nhận loan đao, đối với cái kia sơn tặc gật gật đầu, sau đó liền đem loan đao từ trong vỏ đao rút ra, một vệt chói mắt ánh xanh trong nháy mắt phát sinh, một cái thon dài màu xanh lam loan đao, chính là hiện ra ở trong mắt của hắc.

Ánh mắt của hắc mang theo kinh ngạc tại, cái kia sóng gọn lưu chuyển đao diện bên trên đảo qua, cảm thụ cái kia cổ cực kỳ huyền diệu năng lượng, trên mặt hiện ra sáng khoái vẻ, không lâu cười to nhìn Mặc Sấm: "Ha ha, quả nhiên là đem Thần khí, xem ra Mặc đại sư dưới không ít công phu a."

"Đao này là cấp ba Hồn Khí, ta phí hết tâm tư, cũng tiêu tốn ba tháng mới đưa nó luyện chế hoàn thành. Nếu như đại vương thỏa mãn, xin mời phê cho phép chúng ta rời đi nơi này đi." Mặc Sấm gật gật đầu, nói rằng, nếu đồ vật đã giao cho đối phương, như vậy hắc một khắc cũng không muốn lưu thêm, cùng người như thế nói chuyện hơn nhiều, hắc thậm chí cảm giác được buồn nôn.

Nghe được câu nói này, trại chủ nụ cười trên mặt hơi thu lại lên, ánh mắt của hắc đột nhiên trở nên trở nên sắc bén, như mắt ưng bình thường bắn về phía Mặc Sấm, làm cho người sau sắc mặt bỗng nhiên cả kinh, trong lòng nổi lên một vệt khủng bố.

Trại chủ trong lòng đối với hắc luyện hồn thuật cao siêu, quả thực là vạn phần thèm nhỏ dãi, hắc dám khẳng định nếu như Mặc Sấm đồng ý ở lại Hắc Hùng Sơn Trại, vì hắc luyện chế các loại Hồn Khí cùng đan dược, như vậy tại tương lai không xa, Hắc Hùng Sơn Trại coi như là trở thành trong vương quốc số một số hai thế lực lớn cũng không thành vấn đề, mà đến lúc đó hắc liền sẽ trở thành vạn người làm lễ tông chủ, thật là sẽ là cỡ nào vinh quang a!

"Mặc đại sư, gấp cái gì, hôm nay ta đặc biệt vì ngươi chuẩn bị một yến hội, ăn được uống thật sau khi, lại đi cũng không muộn." Trại chủ nhìn ra Mặc Sấm trong lòng sợ sệt, nụ cười trên mặt trở nên hơi lạnh, hắn đem loan đao thu hồi, bỗng nhiên đặt ở trên mặt bàn, phát sinh một đạo tiếng vang điếc tai, mở miệng nói rằng.

Mặc Sấm nghe được câu nói này, trong lòng cảm giác được bất an, hắn giải trại chủ bắt đầu muốn quyết nợ. Mà khi nhìn thấy hắn đem loan đao nặng như thể lực vỗ lên bàn, trong lòng càng là hiểu rõ hắn muốn đối với mình làm khó dễ. Lập tức tát lên hoảng đến, hoàn toàn là một bộ khăn cầu đáng vẽ: "Chuyện này... Đại đương gia, ta còn có chút sự tình không cần ở lâu, ngày khác ta nhất định sẽ trước đến bái phỏng."

"Ta để ngươi đi rồi, chỉ sợ ngươi sau đó đều sẽ không trở lại a. Người đến a, đem Mặc Giai Thi lại cho ta nắm lên đến!" Trại chủ nhìn Mặc Sấm, khẽ mỉm cười, nụ cười ở trong đó lộ ra một tia mãnh liệt châm chọc, sau đó vung tay lên, đối với thủ hạ người, nghiêm khắc nói.

Nhìn thấy trại chủ lập tức trở mặt, Mặc Sấm trong lòng tràn đầy kinh ngạc, hắn lập tức đứng ở Mặc Giai Thi bên cạnh, cùng Diệp Phong cùng bảo vệ hắn, che ở những Móa! kia gần tới được son tặc trước mặt, trong nháy mắt rút ra Xích Viêm Đao, sau đó ánh mắt mang theo một tia lạnh giá đối với cái kia xa xa ngạo thị tất cả trại chủ, nói ra: "Trại chủ, đồ vật đã cho ngươi, tại sao ngươi còn muốn dồn ép không tha, nếu như thật muốn như vậy, như vậy tại hạ cũng chỉ đành đánh bạc tất cả."

Nghe được lời ấy, trại chủ hơi nhếch khóe môi lên lên một vết trào phúng, trầm mặc chỉ chốc lát sau, sắc mặt trở nên lạnh lùng cực kỳ, lạnh giọng nói ra: "Các huynh đệ, nhanh lên một chút đem ba người bọn hắn nắm lấy."

Diệp Phong ánh mắt đảo qua một chút trại chủ, nhìn trên mặt hắn cái kia mang theo một tia đùa bỡn xem thường vẻ mặt, song quyền đột nhiên nắm chặt đến, hắn có thể cảm nhận được người này có cỡ nào tự đại, thật giống thật sự ở trong tay của hắn căn bản có chạy đằng trời như thế.

"Tiểu tử, ngươi rút đi nhé!" Ngay khi Diệp Phong nhìn về phía xa xa đồng thời, bỗng nhiên một đạo thân hình nhanh chóng di động đến trước mặt hắn, tỏ rõ vẻ lạnh lùng nói với hắn, trong hai con ngươi xẹt qua một đạo tàn nhẫn ánh sáng.

Diệp Phong trong nháy mắt quay đầu lại, nhìn người trước mặt, trên mặt cũng là tránh qua một tia vẻ kinh ngạc, hóa ra là Nhị đương gia Thanh Lang. Thế nhưng rất nhanh, trên mặt hắn kinh ngạc liền đã biến thành xem thường, trước đó là bởi vì Mặc Sấm không cho phép hắn ra tay, hiện tại hắn căn bản không có bất kỳ băn khoăn nào, trong lòng nhất thời thống mau đứng lên, hắn trực tiếp khiêu khích cười lạnh nói: "Hừ, ngươi rút đi nhé, bằng không muốn ngươi chết rất là thảm!"

"Ngươi! ... Ha ha, thú vị, chỉ là một nô bộc, lại dám theo ta nói như thế, ta liền muốn nhìn một chút ngươi làm sao để ta chết... rất thảm!" Thanh Lang nghe đến lời này, khuôn mặt cứng ngắc tới cực điểm, hắn quả thực không thể tin được lại có thể có người dám tự nhủ ra loại này làm càn lời nói, hơn nữa người này vẫn là một cái mười lăm, mười sáu đứa nhỏ, hắn cắn răng lạnh cười nói, Linh Sĩ Cảnh ba tầng uy thế tại trong không khí chậm rãi lan tràn ra.

Trong không khí tràn ngập mùi thuốc súng, Mặc Sấm nhìn Diệp Phong sắp muốn cùng Thanh Lang khai chiến, ánh mắt cũng là cảnh giác đảo qua bốn phía, Xích Viêm Đao ở trong tay giờ lên thật cao, nhìn những kia từng bước áp sát son tặc, bàn tay căng thẳng đã bốc lên mồ hôi lạnh.

"Ngươi đi chết đi!" Thanh Lang đột nhiên nổi giận lên, hắn hiện tại chỉ có một cái ý nghĩ, vậy thì là đem trước mặt này tràn đầy đắc sát tiểu quỷ một chương vỡ chết, lấy tiêu trừ vừa rồi hắn không coi ai ra gì ác khí.

Diệp Phong nhìn cái kia nổi giận Thanh Lang, trong mắt nhưng là tránh qua một đạo vẻ châm chọc, mà này đạo vẻ châm chọc, lại làm cho người sau càng thêm nổi giận lên, bàn tay bỗng nhiên giờ lên cao, chen lẫn một luồng cương mãnh lực lượng, hướng về Diệp Phong đầu vồ tới, uy thế cực kỳ cương mãnh, nếu là bị bắn trúng e sợ trực tiếp sợ não vỡ vụn, bắn ra bốn phía!

Nhìn Thanh Lang ra tay như vậy tàn nhẫn, Diệp Phong đồng bên trong ý lạnh càng sâu chút, hắn khuôn mặt trong nháy mắt như hàn băng giống như vậy, hai mắt lẳng lặng nhìn chăm chú bàn tay kia đến, chỉ chốc lát sau, Linh Sĩ Cảnh sức mạnh cũng là toàn lực triển hiện ra, bàn tay thuận thế đẩy ra, phát sinh một đạo rực rỡ bạch quang, cùng Thanh Lang bàn tay âm âm đụng nhau!

Có một luồng Linh Sĩ Cảnh khí tức xuất hiện, để bốn phía son tặc dồn dập một trận kinh ngạc lên, bọn hắn trong nháy mắt đem Mặc Sấm lơ là, vội vàng đưa mắt tìm đến phía cái kia cùng Thanh Lang đối chọi thiếu niên, trong lòng tràn ngập không thể tin tưởng.

Thiếu niên này, lại có Linh Sĩ Cảnh thực lực, lại dám cùng bọn hắn căn bản liền phản kháng tâm ý đều không sinh được Nhị đương gia đối chọi?

"Àm!" Một tiếng nổ vang âm thanh truyền ra, một luồng khí lưu bão táp tách ra ra, Diệp Phong cùng Thanh Lang đều là ngã : cũng lùi lại mấy bước, mà còn lại bao quát Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi ở bên trong tất cả mọi người, cũng đều là bị cơn gió lốc này bức lui.

Linh Sĩ Cảnh một chương, coi như là dư uy, vậy cũng không phải phổ thông Linh Đồ Cảnh có thể chống đối mà xuống.

"Hắn lại dám cùng ta đối chọi?" Thanh Lang rút lui mấy bước, cảm thụ trên lòng bàn tay lưu lại lực phản chấn, con ngươi ở trên người nhìn quét, trên mặt tràn ngập khó có thể tin, hắn nhưng là Linh Sĩ Cảnh ba tầng cường giả, Hắc Hùng Sơn Trại ngoại trừ trại chủ ở ngoài, ai có thể cùng hắn chống đối.

Bất quá hôm nay, hắn nhưng cùng một cái tuổi mới mười lăm tuổi thiếu niên, một đòn toàn lực bên dưới đánh thành hoà nhau, hơn nữa thiếu niên này vẫn là lúc trước vẫn xem thường nô bộc.

Trại chủ ngồi ở phía xa, khi nhìn thấy Diệp Phong triển hiện ra thực lực, trong lòng cũng là nổi lên bất an cùng kiêng kỵ, hắn trước kia cho rằng có thể mạng ba người này tùy ý đùa bỡn, bất quá hiện tại lại làm cho hắn có chút bất ngờ, hắn nhìn chăm chú Diệp Phong, trầm giọng nói ra: "Tiểu tử này thực lực thật mạnh! Lễ nào là một cái nào đó tông phái đệ tử? Xem ra người này nhất định phải chết, bằng không Hắc Hùng Sơn Trại sắp sửa đổi mặt đại tai nạn."

Mà ngay khi Diệp Phong một đòn bên dưới, gây nên náo động để Hắc Hùng Sơn Trại người dồn dập có chút sợ hãi sau khi, đột nhiên tại sơn tặc trong đám người, đi ra một vị thân hình thon gầy cao cái nam tử, hần đi tới Thanh Lang bên cạnh, nói ra: "Nhị đương gia, ta đến giúp ngươi."

Mặc Sấm nhìn người này xuất hiện, trên mặt hiện ra vẻ kiêu dè, hần nguyên bản liền thực lực thấp kém, chỉ có Linh Đồ Cảnh năm tầng, nếu không phải là có Hồn Khí tại tay, căn bản là không có cách chống lại những sơn tặc này ở trong bất luận một ai. Trước tiên nhìn thấy lần thứ hai xuất hiện một vị Linh Sĩ Cảnh cường giả, trong lòng khó tránh khỏi cảm giác bất an lên, nói ra: "Diệp huynh, người này là Tam đương gia gọi là xám xà, thực lực tại Linh Đồ Cảnh hai tầng, không thể khinh thường. Ngươi tìm cơ hội tốt, mang muội muội ta rời đi đi, tin tưởng lấy thực lực của ngươi, nhất định có thể an toàn thoát đi."

Nghe Mặc Sấm những câu nói này, Diệp Phong khẽ thở dài, lắc đầu sau khi, hần nhìn phía cái kia vừa tới người nam tử cao, nói ra: "Linh Sĩ Cảnh, một tầng một thiên địa, Linh Sĩ Cảnh hai tầng, ta trong nháy mắt liền thuận sát ngươi."

"Ngạch!" Mặc Sấm nhìn Diệp Phong, trên mặt che kín kinh ngạc, không nghĩ tới hần lại hoàn toàn không đem lời của mình để ở trong lòng, lập tức cảm giác được vạn phần khổ não, càng là đem Mặc Giai Thi tay tóm chặt lấy, chỉ lo đột nhiên xuất hiện cái gì bất ngờ.

Xà nghe đến lời này, hơi nhướng mày, sắc mặt trong nháy mắt tức giận tái nhợt. Hần tốt xấu cũng là Tam đương gia, mới vừa vừa ra sân vẫn không có biểu diễn một thoáng đắc ý chiêu thức, này chết tiểu quỷ lại liền trước mọi người diện, như vậy làm thấp đi năng lực của hần, cái này gọi là người làm sao được được. Hần lập tức liền tiến lên trước một bước, bàn tay trong nháy mắt giơ lên, muốn muốn giáo huấn một thoáng Diệp Phong, tức giận nói: "Chết tiểu quỷ, ngông cuồng!"

Thanh Lang khi nhìn thấy Diệp Phong đối với xám xà cũng là làm càn như thế, nói càng quá đáng thời gian, trong nháy mắt cảm thấy trong lòng dễ chịu hơn nhiều, dù sao lấy thực lực của hần, tối thiểu còn có thể cùng Diệp Phong chống đỡ, vẫn có thể tại rất nhiều người trước mặt đắc ý một thoáng.

"Tam đương gia, ngươi lui về phía sau. Tiểu tử này nói không sai, ngươi cùng hần đánh còn kém một chút. Ngươi đi đối phó Mặc Sấm là tốt rồi." Thanh Lang khoe miệng ngâm lấy một vệt chấm biếm, đem xám xà ngăn lại, nói rằng.

! !

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63:: Thực lực bạo phát

Thanh Lang ngay ở trước mặt đông đảo Hắc Hùng Sơn Trại các anh em trước mặt, bắt đầu quở trách lên Hôi Xà, nhất thời để hần cảm giác không đất dung thân lên.

Hần làm Tam đương gia lúc nào bị người coi thường đi qua, hần tuy rằng nghe không quen Thanh Lang lời này, bất quá nhưng cũng biết rõ, hôm nay sỉ nhục tất cả đều là thiếu niên kia một tay tạo thành, lập tức nhưng cũng chỉ đành lạnh giọng một hừ, không ở nói nhiều cái gì.

Hần nghĩ tới mùi phân rõ ràng, chờ mọi người đem Diệp Phong hàng phục sau khi, hần nhất định để tiểu tử này ăn không được túi đi, ném thù Hắc Hùng Sơn Trại tàn khốc hình phạt.

"Tam đương gia, ngươi có thể đừng quên, tiểu tử này đúng là không đáng kể, nếu để cho Mặc Sấm chạy, chúng ta Hắc Hùng Sơn Trại có thể thiệt thòi lớn rồi." Thanh Lang nhìn Hôi Xà một chút, phảng phất là biết hần không cam tâm, lập tức vỗ vỗ bả vai hần, ánh mắt trên người Diệp Phong xẹt qua, cuối cùng dừng lại ở cái kia tỏ rõ vẻ kiêu kỳ Mặc Sấm, lạnh giọng cười nói.

"Ta biết rồi." Nghe lời ấy, Hôi Xà ánh mắt tìm đến phía xa xa trại chủ, lập tức rõ ràng chủ thứ, lập tức cũng không muốn tại tính toán chút gì, chuẩn bị cùng những kia thủ hạ cùng đem Mặc Sấm bắt.

"Nguy rồi." Mặc Sấm nhìn cái kia Hôi Xà muốn tới đối phó chính mình, trong lòng tràn đầy căng thẳng, Linh Đồ Cảnh cường giả hần dựa vào Hồn Khí, ngược lại cùng đúng là có thể đối phó, bất quá Linh Sĩ Cảnh nhưng là cực kỳ khó khăn. Lập tức hần vội vã nghiêng đầu đi, trong lòng đã tốt nhất dự tính xấu nhất, tại Mặc Giai Thi lỗ tai một bên, cảnh giác nói ra: "Tiểu thư, nhất định phải tại mọi thời khắc dựa vào thân thể của ta, một bước cũng đừng nhưc nhích."

"Ha ha, hai cái tiểu tạp ngư." Hôi Xà nhìn Mặc Sấm cái kia một mặt căng thẳng đáng dấp, khoe miệng hiện ra một tia nụ cười đắc ý, sau đó chậm rãi đi tới.

Diệp Phong nhìn Hôi Xà lại tự ý hướng đi Mặc Sấm, hai con người tránh qua một đạo lạnh lẽo ánh sáng, chột bàn chân trên mặt đất đập xuống, thân hình liền yểu như là ma biến mất.

Hắn trong nháy mắt xuất hiện tại Hôi Xà bên cạnh, một bàn tay gắt gao nắm lấy cánh tay của hắn, chậm rãi giờ lên cái trán, hai đôi trăn ngập hàn ý hai con mắt, nhìn chăm chăm Hôi Xà, lạnh giọng nói ra: "Ai bảo người đi rồi?"

"Người làm gì!" Hôi Xà nhìn Diệp Phong lại nắm lấy chính mình, trong lòng kinh ngạc cực kỳ. Hắn nhìn trước mặt non nớt tiểu quý, lại nhiều lần không đem chính mình để vào trong mắt, cảm giác lòng tự ái nghiêm trọng gấp khó, nhất thời liền nổi giận lên. Hắn nắm đấm bỗng nhiên giờ lên, liền chuẩn bị hướng trên mặt hắn ném tới.

Bất quá ngay khi hắn vừa muốn đối với Diệp Phong vung ra nắm đấm thời gian, đột nhiên từ trước mặt cái kia hai đôi trăn mắt bên trong, cảm giác được một loại cực cường sát ý, trong nháy mắt tìm đập hơi ngưng lại. Lại lập tức đình chỉ chính mình cử động, trên trán lại lưu lại một tia mồ hôi lạnh, tức giận quát lên: "Thối. . . Tiểu tử! Người chẳng lẽ còn muốn một cái đánh hai cái?"

"Đúng thế." Diệp Phong lạnh giọng nở nụ cười, gật gật đầu, sau đó đưa bàn tay cường độ càng là tăng thêm chút, để Hôi Xà mặt nhất thời trắng bệch lên.

Hôi Xà nhìn trước mặt tấm này trăn ngập tự tin non nớt mặt, giờ khắc này trong lòng nổi lên một vết dợn cảm không tốt, liền phảng phất chính mình thật sự sẽ bị hắn trong nháy mắt thuần sát như thế.

Hôi Xà cả người sức mạnh bạo phát, đem Diệp Phong bàn tay đánh văng ra, sau đó lập tức ngã : cũng lùi lại mấy bước, cùng Thanh Lang đứng chung một chỗ, trong hai con người xẹt qua một vết vẽ kiêng dè, thầm thở dài nói: "Thật cuồng vọng tiểu quý, sự tự tin của hắn đến tột cùng là từ đâu mà đến?"

"Tiểu tử, nếu người muốn chết, như vậy chúng ta liền tuyệt đối sẽ không lưu tình." Thanh Lang nhìn Diệp Phong lại lớn lối như thế độc chiến hai người, trong lòng tức giận dâng lên, song quyền nắm chặt, lạnh giọng nói rằng.

"Diệp huynh." Mặc Sấm nhìn Hôi Xà rút đi, trong lòng bao quần áo cũng coi như là buông ra, bất quá lo lắng nhưng vẫn là thiếu không được, nói rằng. Dù sao Diệp Phong cũng chỉ là Linh Sĩ Cảnh ba tầng, muốn một người độc chiến hai vị Linh Sĩ Cảnh, độ khó có thể tưởng tượng được, đợi lát nữa một cuộc ác chiến là tuyệt đối thiếu không được.

"Không cần phải lo lắng, hai người này giao cho ta, những Linh Đồ Cảnh kia cận bã, liền cho người quét sạch." Diệp Phong nghiêng đầu đi, ánh mắt nhìn tỏ rõ vẻ lo lắng Mặc Sấm, mở miệng cười nói.

Tại Diệp Phong này thoại sau khi nói xong, không chỉ có là Thanh Lang cùng Hôi Xà tức giận không thôi, liền ngay cả những Hắc Hùng Sơn Trại kia tình nhuệ bọn sơn tặc, toàn bộ là từng cái từng cái nhe răng trợn mắt, nhìn Diệp Phong hận không thể đem ngàn đao đâm thây.

Này thái độ trong mắt không có người quả thực là thật là làm cho người ta tức giận, Diệp Phong một câu nói này nói được lắm như, ngoại trừ ba vị đương gia ở ngoài, bọn hắn những này tình nhuệ phần từ một chút (điểm) tác dụng cũng không, hắn căn bản không nhận ra không lên, lại như trên đất tro bụi phong, tùy tiện thổi một hơi sẽ không có đường như.

"Nhị đương gia, hôm nay không đem người này giết, e sợ đều không thể dẹp loạn Hắc Hùng Sơn Trại lửa giận a!" Hôi Xà trên mặt hiện ra một vết ý lạnh, ánh mắt của hắn không được vết tích đảo qua bốn phía những kia lên con giận dữ bọn thủ hạ, quay về Thanh Lang nói rằng.

Thanh Lang sắc mặt như hồng cổ bất biến hàn băng, hai mắt nhìn chăm chú Diệp Phong, cũng không trả lời, chỉ chốc lát sau, bàn chân bỗng nhiên trên mặt đất đập xuống, trước hết là hướng về hắn xung kích đi qua (quá khứ), tức giận quát: "Chết đi!"

Thanh Lang hồng xong sau khi, vung hướng về Diệp Phong nắm đấm bên trên, một luồng khí lưu màu xanh cấp tốc ngưng tụ lại đến, chỉ chốc lát sau, càng biến ảo thành một dữ tợn đầu sói, đem nắm đấm hoàn toàn bao trùm ở, hình thành một luồng khí thể cường hãn.

Diệp Phong nhìn Thanh Lang xông lại, cũng là trong nháy mắt nghiêm nghị hạ xuống, tại màu xanh đầu sói năng lượng tới gần thời gian. Bỗng nhiên bàn chân rút ra, mãnh liệt năng lượng nương theo bàn chân vung vẩy, đem không khí hoa "Xì xì" vang vọng. Bàn chân kim quang trong nháy mắt tỏa ra, một luồng cương mãnh long hình khí cùng cái kia màu xanh đầu sói đụng vào thời gian, phát sinh một trận khiến người ta run rẩy tiếng rền ngấm.

Diệp Phong lúc trước dám như thế ngông cuồng, chính là bởi vì tin tưởng tự thân sức mạnh, hắn dám khẳng định bằng vào mượng Nhật Hà Thăng Long Thối, là có thể hoàn toàn đem Thanh Lang chế trụ, cho nên khi nhiên không có sợ hãi!

"Này Linh Kỹ xem ra như là Huyền giai đỉnh điểm, hơn nữa công kích lại ngầm có ý viển cổ tiếng rền ngấm, chuyện này. . . Tiểu tử quả nhiên không đơn giản!" Xa xa trại chủ, khi nhìn thấy Diệp Phong cùng Thanh Lang lợi dụng Linh Kỹ chống đỡ, nghe được cái kia tiếng rền ngấm, trong lòng không khỏi cũng có chút kinh hãi, phản chiếu Kim Long cùng Thanh Lang bóng mờ trong hai con người, trăn ngập thêm nhỏ dãi vẻ, kinh ngạc nói.

Phải biết, phổ thông Linh Kỹ bên trong, hoàn toàn là dựa vào mạnh mẽ lực phá hoại chế địch, bất quá một ít tương đối cao đẳng hoặc là ít ỏi Linh Kỹ, ngoại trừ chân thực lực phá hoại ở ngoài, còn có mặt khác một loại thuộc về tinh thần phương diện công kích.

Mà Nhật Hà Thăng Long Thối luyện tới đại thành, mang theo tiếng rền ngấm, chính là một loại tấn công bằng tinh thần, tại sức mạnh lớn triển khai đồng thời, vẫn có thể lợi dụng tiếng rền ngấm, suy yếu đối phương đối với linh khí khống chế lực, khí lưu năng lực nhận biết cùng phản ứng lực, đơn giản tới nói chính là công kích linh hồn, khiến người ta thần trí trở nên không đủ kiên định.

Thanh Lang tại này cổ sức mạnh lớn trước mặt căn bản là không có cách chống đối, thả ra ngoài Thanh Lang bóng mờ, trực tiếp bị cái kia miệng rền nuốt chửng, mà tại sau khi cắn nuốt, thân thể của hắn cũng là bị năng lượng đó biến ảo long hình đánh bay ra ngoài.

Hồi Xà nhìn thấy cái kia long hình năng lượng, đem Thanh Lang trực tiếp đánh bay, trên mặt che kín về kinh hãi, khi phản ứng lại, liền lập tức vọt tới Thanh Lang té rớt xa xa, đem nâng dậy đến không thể tin tưởng nói: "Hai. . . Đương gia."

Hồi Xà nhìn cái kia khoe miệng tràn ra một tia máu tươi, kịch liệt ho khan Thanh Lang, lần này cuối cùng đã rõ ràng rồi tiểu tử này tại sao như vậy ngông cuồng, nguyên lai có thể đem chính mình đều không thể đánh bại Thanh Lang một chiêu liền trực tiếp đánh bay.

"Khặc. . . Khặc, ư, ta nhất định phải giết ngươi!" Thanh Lang từ trên mặt đất đứng lên đến, mặc dù có chút kiêng kỵ loại kia hơn xa với sức mạnh của chính mình, bất quá hắn cùng Hồi Xà không giống, mãnh liệt lòng tự ái không cách nào để cho hắn chịu thua. Lập tức cái trán bạo xuất gân xanh, đỏ chót hai mắt nhìn chăm chăm Diệp Phong, gào thét, liền lần thứ hai vọt tới.

Hồi Xà nhìn Thanh Lang xông tới, lập tức cũng liền ngăn cản hắn đều quên, đột nhiên phát hiện mình đứng ở chỗ này, thật giống chuyện gì cũng không cần làm như thế, căn bản không đủ Diệp Phong nhét kẽ răng a!

"Thanh Lang, ngươi đang làm gì, còn không dừng lại cho ta!" Giờ khắc này xa xa trên đài cao, trại chủ rốt cục nói chuyện, ánh mắt của hắn nhìn cái kia chuẩn bị lấy trứng chọi đá Thanh Lang, tức giận quát lên.

Mà câu nói này vừa mới vang dội đến, Thanh Lang trong nháy mắt thân hình hơi ngưng lại, tức giận trong lòng lập tức bị hại sợ che giấu, để hắn lập tức ngưng lại. Hắn trên trán lưu lại một tia mồ hôi lạnh, trong lòng cầu khẩn thầm nói: "Nguy rồi, hắn tức rồi!"

Thanh Lang mười phân rõ ràng, tại dĩ vãng bởi nào đó thứ nhiệm vụ chính mình tự ý chủ trương mà để Đại đương gia nổi giận, không chút lưu tình liền bị đánh thành trọng thương, trên mặt cũng là bởi vì thoátáng phản kháng một thoátáng, mà bị cắt xuống một lỗ hổng khổng lồ.

Cái này thống khổ cùng kinh lật việc, hắn đến đến nay còn không cách nào quên, hắn mười phân rõ ràng trên đài cao nam tử thực lực rất mạnh, nổi giận lên sẽ đáng sợ dường nào.

"Thanh Lang, thực lực của ngươi không bằng hắn, nhanh lên một chút cùng Hồi Xà dùng chiêu kia đi." Nhìn Thanh Lang nghe lời dừng lại, trại chủ cũng là thoải mái nở nụ cười, mở miệng nói rằng.

"Chiêu kia?" Diệp Phong nghe vậy, hơi sững sờ, nghĩ thầm lẽ nào hai người này còn có cái gì tuyệt chiêu sao?

Bất quá dựa theo người trại chủ kia nói, Thanh Lang cùng Hồi Xà đồng thời, như vậy rất có thể chính là tổ hợp Linh Kỹ, hắn ngờ ngợ còn nhớ lần thứ nhất cùng Hắc Hùng Sơn Trại son tặc giao thủ thời gian, những người kia liền sử dụng một bộ tổ hợp Linh Kỹ, lúc đó thực lực liền trong nháy mắt tăng lên không ít, bất quá may mà bọn hắn chỉ là Linh Đồ Cảnh, lúc này mới không có đối với Diệp Phong tạo thành uy hiếp.

Nghe được trại chủ câu nói kia, Mặc Sấm trong lòng cũng là lo lắng không ngớt, tại đem một vị son tặc bức lui sau khi, ánh mắt bỗng nhiên chuyển hướng Diệp Phong cùng Thanh Lang những người kia trên người.

"Đã như vậy, Hồi Xà, nhanh lên một chút lại đây." Thanh Lang khẽ thở dài, nếu trại chủ cũng đã lên tiếng, như vậy không thể làm gì khác hơn là sử dụng chiêu kia, hắn hai đôi sắc bén con mắt bắn thẳng đến Hồi Xà, mở miệng nói rằng.

Hồi Xà nghe đến lời này, trên mặt cũng là hiện ra một vết nham hiểm nụ cười, sau đó không nói hai lời đi tới Thanh Lang bên cạnh, đứng ở sau lưng hắn cùng thân hình của hắn trùng điệp, thấp giọng mở miệng nói ra: "Huyền giai cực phẩm: Linh khí giao hòa thuật."

Diệp Phong nghe được câu này, hơi nhướng mày, trong lòng có chút kinh ngạc, này Linh Kỹ lại là Huyền giai cực phẩm, cùng Nhật Hà Thăng Long Thối cấp bậc tương đồng, bức này tổ hợp Linh Kỹ nói vậy triển khai lên, thực lực chỉ sợ sẽ có tăng lên cực lớn.

Xa xa Mặc Sấm, tại duy trì cảnh giác đồng thời, cũng là lặng lẽ đưa mắt tìm đến phía Diệp Phong bên kia quan sát, chỉ phát hiện Hồi Xà cùng Thanh Lang hai người, bỗng nhiên trong cơ thể linh khí tràn ra, lan tràn ở trong không khí hình thành một luồng loại nhỏ bão táp, đem hai người này hoàn toàn gói lại.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64:: Dung hợp sâu độc

Diệp Phong nhìn hai người này kỳ quái cử động, không khỏi chân mày hơi nhíu lại, hần lập tức dùng thần thức tại trên người hai người này tra xét một phen, một lát sau khi phát hiện hai người này khí tức cũng không có bất kỳ tăng lên dấu hiệu, lập tức không khỏi tràn đầy kinh ngạc thấp giọng nói ra: "Hai người này chuyện gì xảy ra, không phải sử dụng tổ hợp Linh Kỹ sao, làm sao một chút thực lực biến hóa cũng không có?"

Ngay khi Diệp Phong tỏ rõ vẻ kinh ngạc nhìn chăm chú phía trước hai người thời gian, đột nhiên Thanh Lang bỗng nhiên mở hai mắt ra, đồng bên trong xẹt qua một đạo hàn mang, đối với hần cười lạnh nói: "Tiểu tử, hiện tại ngươi sẽ chết rất thê thảm!"

"Ha ha, dựa thực lực của ngươi hiện tại còn chưa đủ." Diệp Phong nhìn Thanh Lang cười trừ nói, bất quá tuy rằng ngoài miệng nói như thế, nhưng trong lòng là cảm giác phi thường kỳ quái, bởi vì hần phảng phất là từ Thanh Lang trong mắt đạt được một loại nguy hiểm tin tức, phảng phất chính mình thật sự sẽ bị hần đánh bại như thế, loại này không hề căn cứ kiêng kỵ cảm, đến tận cùng là chuyện gì xảy ra, Thanh Lang thực lực căn bản không có nửa điểm biến hóa a.

"Diệp huynh, ngươi phải cẩn thận a, bọn hần thật giống có chút không giống." Mặc Sấm nhìn phía xa Diệp Phong mở miệng nhắc nhở, sau đó ánh mắt vẫn nhìn chăm chú, trạm sau lưng Thanh Lang còn chưa mở hai mắt ra Hồi Xà, đem Linh Hồn Lực bao trùm đi qua (quá khứ), đột nhiên phát hiện Hồi Xà trong cơ thể thêm ra chút gì, thế nhưng khoảng cách quá xa hần lại căn bản là không có cách xác định, thứ này hần chỉ cảm thấy dĩ vãng đã từng tiếp xúc qua.

Thanh Lang đối với Diệp Phong lạnh giọng nở nụ cười, vẫn như cũ đứng tại chỗ, đối với hần vẫy vẫy tay, khiêu khích nói ra: "Đến đây đi!"

Nhìn Thanh Lang khiêu khích, Diệp Phong khuôn mặt bỗng nhiên cứng đờ, thực sự không hiểu nổi gia hỏa này làm sao đột nhiên nắm giữ như vậy tự tin, chẳng lẽ hần thật sự nắm giữ lá bài tẩy cùng mình chống lại?

"Được rồi, ta muốn nhìn là cái gì để ngươi tự tin như thế!"

Bất quá bất kể như thế nào, Diệp Phong nhưng đang chuẩn bị xác nhận một thoáng, hần nhìn Thanh Lang nói rằng, sau khi nói xong khuôn mặt trở nên nghiêm nghị hạ xuống, lập tức hướng về hần vọt tới.

Thanh Lang nhìn Diệp Phong xông lại, khí tức trên người dừng lại tại Linh Sĩ Cảnh ba tầng không có bất kỳ biến hóa nào, bất quá nụ cười trên mặt nhưng càng ngày càng không đáng kể, phảng phất căn bản không đem hần để vào trong mắt như thế.

Loại thái độ này, hiện ra nhưng đã đã kích Diệp Phong, sắc mặt hần trở nên khó xem ra, trong nháy mắt tới gần Thanh Lang, nắm đấm mang theo một luồng xé gió tiếng, hướng về trên mặt hần đánh tới.

Bất quá ngay khi Diệp Phong nắm đấm sắp bắn trúng Thanh Lang mặt thời gian, đột nhiên người sau khí thế trong nháy mắt bạo phát lên, bàn tay tùy tiện vung lên, trực tiếp đem sự công kích của hần hoàn toàn phá tan, sau đó thừa dịp hần kinh ngạc đồng thời, bàn chân cấp tốc rút ra, hướng về bụng hần bỗng nhiên đập tới.

"Nguy rồi!" Căn bản không có dấu hiệu nhanh chóng công kích, để Diệp Phong còn đến không kịp nghĩ, con ngươi liền một trận cự sức, cả người bị Thanh Lang một cước đạp bay, trên bụng truyền đến đau nhức, để hần có loại cực cảm giác không chân thực.

Diệp Phong chặt vật suất rơi trên mặt đất, ngẩng đầu lên nhìn phía xa cái kia vẫn như cũ bình tĩnh đứng tại chỗ, nhìn mình cười lạnh lùng Thanh Lang, trong lòng khiếp sợ thầm nói: "Chuyện này... Là chuyện gì xảy ra? Hần càng có thể đem toàn lực của ta một đòn đỡ. Hơn nữa trong nháy mắt phát sinh công kích, ta lại trốn thời gian đều không có?"

"Ha ha, tiểu tử, nhanh dùng ngươi cái kia tự kiêu long hình Linh Kỹ đi! Bằng không, ngươi căn bản không đáng chú ý." Thanh Lang nhìn Diệp Phong cái kia tỏ rõ vẻ kinh ngạc đáng vẽ, khoe miệng hiện ra một vết châm biếm, bất luận là thường vui sướng để hần không ngừng run rẩy thân thể, cười lạnh nói.

Nghe Thanh Lang trào phúng, Diệp Phong không cam lòng đem nắm đấm nắm cột kẹt vang vọng, chậm rãi đứng lên, hần làm sao cũng không nghĩ ra lúc trước còn không phải là mình một chiêu chỉ địch gia hỏa, bây giờ có thể ở trước mặt mình điều võ dương oai lên.

Xa xa Mặc Sấm đem vài tên sơn tặc sau khi đánh bại, cũng là không ngừng đem Linh Hồn Lực trải ra, trợ giúp Diệp Phong quan sát Thanh Lang tình huống khác thường.

Mặc Sấm là cấp ba Luyện Hồn Sư, có thể nói ở đây bất luận người nào năng lực nhận biết đều không có hần nhạy cảm, vừa rồi Diệp Phong bị Thanh Lang đánh bay, hần cũng là biết đến rõ ràng, hơn nữa khi đó hần còn cảm nhận được, Thanh Lang thực lực tại Diệp Phong đánh tới trong nháy mắt, thực lực cấp tốc vượt qua Diệp Phong, nguồn sức mạnh kia nếu là muốn tiến hành ước định, e sợ có Linh Sĩ Cảnh bốn tầng đỉnh cao.

"Nếu ngươi như vậy muốn chết, ta sẽ tác thành ngươi." Diệp Phong trong cơ thể linh khí tại lửa giận điều động bên dưới cấp tốc sôi trào lên, hần bàn chân bỗng nhiên đem nền đá bàn đạp rạn nứt, thân hình cấp tốc hướng về Thanh Lang phóng đi.

Hần tại khoảng cách Thanh Lang xa hai mét thời gian, cấp tốc nhảy đánh lên, bàn chân ở trong không khí xẹt qua phát sinh từng sợi từng sợi khói xanh, một luồng hư huyền long hình từ đầu lượn lờ khói xanh bên trong chậm rãi ngưng hiện ra, sau đó quay về Thanh Lang đánh tới.

"Hồng!" Trầm thấp tiếng rỗng ngấm phát sinh, để Thanh Lang hơi có chút run rẩy, bất quá vèn vẹn là trong nháy mắt bắt an, hần rất nhanh sẽ áp chế xuống.

Thanh Lang nhìn Kim Long hư huyền bay tới, linh khí cấp tốc lưu chuyển đến trên hai cánh tay, quanh người hần sức mạnh tản ra, đồng thời đánh ra một quyền một chương, một màu xanh đầu sói cùng Hồi Xà cự xà đột nhiên nổi lên, hướng về cái kia bay tới Kim Long oanh kích tới.

Hai cỗ sức mạnh mẽ lẫn nhau va chạm lên, phát sinh nổ vang, bão táp bao phủ ra, đem Diệp Phong cái kia lơ lửng ở không trung Diệp Phong trực tiếp quát bay ra ngoài.

Phi trên không trung Diệp Phong đồng bên trong che kín kinh ngạc, vừa rồi hẳn rõ ràng cảm nhận được, Thanh Lang nguồn sức mạnh kia so với mình phải mạnh mẽ hơn nhiều, Linh Sĩ Cảnh một tầng một thiên địa, như không có rất mạnh Linh Kỹ, căn bản là không có cách vượt cấp khiêu chiến, chỉ bằng hẳn triển khai Nhật Hà Thăng Long Thối, nhiều nhất cũng chỉ có thể cùng Linh Sĩ Cảnh bốn tầng trung kỳ cường giả chống lại.

Từ không trung bay xuống, Diệp Phong chậm rãi thở ra một hơi, nhìn phía xa trải qua vừa rồi lần đó công kích, còn tất cả đều là một mặt hồ hững Thanh Lang, trong lòng tràn đầy khổ não.

Xa xa Mặc Sấm thông qua Linh Hồn Lực cảm nhận được cái kia quanh thân tản ra mạnh mẽ khí tức Thanh Lang, lông mày cũng là lẳng lặng nhăn lại, cũng là không nghĩ tới Thanh Lang thực lực lại có thể tăng lên nhanh như vậy.

Hắn đem Linh Hồn Lực từ trên thân Thanh Lang lấy đi, sau đó không yên lòng tra xét một thoáng Hồi Xà, kết quả lại làm cho hắn bỗng nhiên ngăn ra, Hồi Xà khí tức cùng tượng trưng không giống, cũng không có biến rất cường đại, trái lại hết sức mỏng manh lên, thậm chí chỉ có Linh Đồ Cảnh cấp độ.

Tình huống như thế Mặc Sấm cảm giác được cực kỳ kỳ quái, không khỏi cẩn thận quan sát lên, đem Linh Hồn Lực không ngừng tại Thanh Lang cùng Hồi Xà trên người dò xét, cần phải điều tra cái rõ ràng ràng.

"Ha ha, sự công kích của ngươi tại trước mặt ta, bất quá chỉ là xiếc ảo thuật mà thôi." Thanh Lang song quyền chậm rãi cầm, khoe miệng ngậm lấy châm chọc, ánh mắt liếc mắt một cái Diệp Phong, cười nói, sau đó lại sẽ quanh thân khí tức đè thấp hạ xuống, vậy mà trực tiếp hạ thấp Linh Sĩ Cảnh một tầng.

Mà nhưng vào lúc này, cái kia vẫn quan tâm Thanh Lang Mặc Sấm, trong giây lát phát hiện Hồi Xà thực lực từ Linh Đồ Cảnh một đường tăng vọt, trong nháy mắt cũng đã đến Linh Sĩ Cảnh bốn tầng mức độ, mà loại này biến hóa kỳ quái, để hắn trong giây lát nhớ tới một chuyện, vậy còn là khi còn bé sự tình.

"Ngươi tên khốn này!" Diệp Phong nghe đến lời này, trong lòng lại là giận dữ, hắn vừa muốn xông lên, nhưng là bị xa xa Mặc Sấm đột nhiên quát bảo ngưng lại ở.

"Diệp huynh đừng tới!"

Diệp Phong bỗng nhiên dừng rơi xuống bước chân, ánh mắt tìm đến phía Mặc Sấm nhất thời hơi nghi hoặc một chút, còn chưa kịp hỏi ra : mở miệng hỏi, chỉ thấy hắn tỏ rõ về tự tin, nói ra : "bạn hẳn dùng chính là một loại phù thủy bí pháp, Diệp huynh, ngươi không cần vì hắn phép khích tướng buồn bực, lại quá mấy mươi phút, bạn hẳn sẽ tu vi mất hết!"

Thanh Lang nghe đến lời này, trong lòng bỗng nhiên ngăn ra, trên trán lưu lại một tia mồ hôi lạnh, nhìn Mặc Sấm lại đem này bí pháp nhược điểm hoàn toàn nhìn thấu, cảm giác được hết sức tức giận. Mà trạm sau lưng hắn, vẫn duy trì kết ấn tư thái Hồi Xà, giờ khắc này cũng là sắc mặt tái nhợt, Mặc Sấm nói một chút cũng không sai, mấy mươi phút sau nếu như không dùng thuốc giải, như vậy sẽ tu vi mất hết.

Nhìn Diệp Phong như trước một bộ không rõ đáp, Mặc Sấm bắt đầu nói ra : "Ta khi còn bé liền từng nghe người ta nói đi qua loại bí pháp này, hai người bọn họ tại trước đây không lâu, hẳn là các nuốt vào một viên dung linh cỏ trùng trùng trùng. Mới vừa cùng người chiến đấu thời gian, thông qua bí pháp đem sâu tình lại, tại nửa giờ bên trong bọn hắn chỉ cần đứng ở nhất định bên trong phạm vi, tự thân sức mạnh là có thể lẫn nhau chuyển đổi tùy ý đối phương không chế. Bất quá trong vòng nửa canh giờ, sâu sẽ phá xác mà ra, mà đến lúc đó còn không có giải được giết chết cỏ trùng, bọn hắn sẽ bị sâu cho hút sạch tu vi."

"Ồ?" Diệp Phong nghe được câu này, nhất thời cảm giác quá thú vị, ánh mắt của hắn mang theo một tia uy hiếp nhìn, tỏ rõ về căng thẳng Thanh Lang, không có ý tốt gạt gạt đầu.

"U, tiểu tử này lại toàn bộ nói hết ra." Thanh Lang nhìn Mặc Sấm, hận không thể đem xương của hắn hủy đi, tiểu tử này nói một chút(điểm) không sai, nếu như trong vòng nửa giờ, vẫn không có đánh giết Diệp Phong, như vậy bọn hắn nhất định phải ăn vào thuốc giải.

Hơn nữa ăn vào hiểu rõ Được sau khi, sẽ có một quãng thời gian không cách nào vận dụng linh khí tu dưỡng thời hạn, đoạn thời gian đó bọn hắn rồi cùng người bình thường không khác, bất luận người nào đều có thể dễ dàng đi tính mạng của bọn họ, vì lẽ đó bọn hắn cũng cực không tình nguyện sử dụng chiêu này.

Dựa theo bọn hắn trong ngày thường bá đạo, nếu như biến thành người bình thường, như vậy mầm họa là rất lớn, không ít bọn son tặc đối với bọn hắn đều là mạng trong lòng khúc mắc, cũng không biết có thể hay không chịu đến cái gì trả thù.

"Tam đương gia, chúng ta mau chóng đem tiểu tử này giết chết." Thanh Lang đã chờ đến thiếu kiên nhẫn, phảng phất là nhận ra được phía sau có một đạo ánh mắt lạnh như băng không ngừng nhìn kỹ chính mình, cảm giác một trận sơn cả tóc gáy, trại chủ tính khí hẳn lại quá là rõ ràng, nếu không mau nhanh đem Diệp Phong đánh giết, đến thời điểm e sợ tính mạng mình sẽ khó bảo toàn.

"Được." Hồi Xà cũng là đồng bên trong xẹt qua một đạo hàn mang, hôm nay là rất lớn si nhục, hai người bọn họ vui đùa một chút cũng không nghĩ tới, đối phó như vậy Mao tiểu tử, lại còn muốn dùng đến bọn hắn ghét nhất sử dụng bí thuật. Bất quá hiện tại nếu bí thuật đã thừa ra đến, như vậy tiểu tử này liền không thể không chết.

Xa xa, trại chủ ngồi ở trên đài cao, mục chỉ nhìn Mặc Sấm, cái ly trong tay nắm chặt hơn chút nữa, trong lòng hắn dị thường hưng phấn. Hắn không nghĩ

tới Mặc Sấm lại như vậy khiến thức rộng rãi, liền ngay cả loại này cực kỳ hiếm thấy bí kỹ đều có thể biết được, trong lòng càng là tăng lên mấy phần hào cảm, người như thế như không có thể vì chính mình hiệu lực, thực sự là cực tồn thất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65:: Đền cạn dầu

"Được rồi, chuyện đến nước này, ta cũng đến lấy ra chút bản lĩnh thật sự đến rồi!" Diệp Phong nhìn đối diện Thanh Lang hai người, khuôn mặt dần dần lạnh lùng hạ xuống, mở miệng nói rằng.

Lời này vừa nói ra, Thanh Lang cùng Hồi Xà đều là hơi kinh ngạc, bọn hắn đương nhiên sẽ không cho là tiểu tử này trước đó vẫn chưa khiến xuất toàn lực, nhưng là nhìn Diệp Phong này một bộ thật lòng đáng đáp, nhưng có chút dao động phán đoán.

"Tam đương gia, người sợ sệt?" Thanh Lang trong lòng cũng là nghi hoặc không rõ, ánh mắt lợi hại lập tức bắt lấy Hồi Xà trên mặt một tia kiêng kỵ, lạnh giọng nói rằng.

"Thối lắm, ta chỉ có điều thực sự lập ra hoàn mỹ kế hoạch tác chiến mà thôi." Hồi Xà bị Thanh Lang này một lời quở trách, lập tức sắc mặt cứng đờ, bất quá cũng còn tốt hắn định lực mười phần ngay lập tức sẽ trở về đi qua thần, biện giải nói rằng.

"Ta sẽ không tin tưởng tiểu tử này còn có cái gì lá bài tẩy. Bất quá coi như là có, hắn cũng căn bản là không có cách đánh bại đã đem sức mạnh hỗ chuyển chúng ta." Thanh Lang liếc mắt một cái Hồi Xà, mở miệng nói rằng. Hắn nhưng không hi vọng Hồi Xà tại trường hợp này bên dưới, bắt đầu trở nên mềm yếu lên, nếu như Diệp Phong thật sự nắm giữ mạnh mẽ lá bài tẩy, bọn hắn không cách nào đồng tâm hiệp lực, e sợ rất khó đem Diệp Phong chế phục.

Hồi Xà nghe được lời ấy, đột nhiên trong lòng nhiệt huyết dâng trào lên, xác thực như vậy, bộ này dung hợp bí pháp thực lực mạnh mẽ, có thể tự do chuyển đổi sức mạnh, chiến đấu thời gian hai người bọn họ mạnh nhất năng lực chiến đấu, có thể đến đến Linh Sĩ Cảnh bốn tầng đỉnh cao.

Huống hồ, trong chiến đấu hai người bọn họ cộng đồng đối phó một người, chiếm cứ tuyệt đại ưu thế, coi như là Linh Sĩ Cảnh năm tầng cường giả, bọn hắn e sợ đều không sợ hãi chút nào.

"Được, chúng ta đồng thời đem tiểu tử này giết chết đi!" Hồi Xà đột nhiên trong lòng tự tin tăng gấp bội, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Diệp Phong, khóe miệng xẹt qua một vết nham hiểm nụ cười tàn nhẫn, mở miệng nói rằng.

Nhìn thấy Hồi Xà lên tinh thần, Thanh Lang cũng là thoả mãn nở nụ cười, sau đó nhìn Diệp Phong, nhấc chân lên cùng Hồi Xà đồng thời đi tới.

Nhìn hai người này chậm rãi mà đến, Diệp Phong hơi nghiễm nghị hạ xuống, hai chân chậm rãi khúc dưới, trong cơ thể linh khí vào thời khắc này trở nên cực kỳ sinh động, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu có thể trong nháy mắt vận chuyển.

"Xem ra chỉ có dùng Thiên Cương Ấn." Diệp Phong chậm rãi thở ra một hơi, thừa dịp Thanh Lang cùng Hồi Xà còn chưa công lại đây, trước một bước lao nhanh mà đi, trong nháy mắt liền đến gần rồi bọn hắn.

"Cẩn thận rồi!" Thanh Lang nhìn Diệp Phong trong nháy mắt tiến tới gần, cũng là hơi sửng sốt, hắn lập tức che ở Hồi Xà trước mặt, song chương chen lẫn một luồng mạnh mẽ năng lượng, đối với Diệp Phong đánh tới.

Mà Diệp Phong cũng là đem Nhật Hà Thăng Long Thối triển khai mà ra, biến ảo ra một đạo kim sắc trường long đối với Thanh Lang oanh kích tới, thế nhưng Thanh Lang cái kia một đòn bên dưới, có Linh Sĩ Cảnh bốn tầng đỉnh cao sức mạnh, tuy rằng Linh Kỹ yếu kém bất quá nhưng vẫn có thể đem Kim Long cho chống đối mà xuống.

Thanh Lang đem Diệp Phong thế tiến công chống đỡ mà xuống sau khi, liền vẫn che ở chăm chú đi theo phía sau hắn cung cấp sức mạnh Hồi Xà, đem Hồi Xà hoàn toàn bảo vệ, không bị chút nào dư uy ảnh hưởng.

Diệp Phong bàn chân ở trong không khí xẹt qua, lại là một đạo Kim Long bay lên không, hướng về phía dưới đột nhiên rơi rụng đi qua(quá khứ), bất quá Thanh Lang lòng bàn tay một con bảo tháp hiện lên, liền đem Kim Long đánh tan.

Diệp Phong vài lần so chiêu, phát hiện Linh Sĩ Cảnh bốn tầng, chính mình chống lại lên tới vẫn là cực kỳ khó khăn, nhiều lần hắn đều suýt chút nữa bị Thanh Lang nắm lấy khe hở kích thương, xem ra chỉ cần lại tiếp tục hao một quãng thời gian, chiến bại là không thể tránh được.

"Không được, ta muốn tìm một cơ hội, đem Hôi Xà bức cho đi." Diệp Phong phát hiện hiện tại chính mình khắp nơi thuộc về bị động, đang cùng Thanh Lang so chiêu thời gian, ánh mắt mang theo một tia căm tức bắn về phía, sau lưng hần Hôi Xà, thầm nói.

"Nhanh bảo vệ ta." Hôi Xà nhìn thấy Diệp Phong ánh mắt ở trong tức giận, lạnh cả tim, hần bây giờ đem toàn bộ sức mạnh giao cho Thanh Lang, nếu là hần bị Diệp Phong tùy tiện đánh một thoáng, lập tức chính là thịt nát xương tan kết cục.

Thanh Lang nghe đến lời này, cũng là ánh mắt rung mình, trong nháy mắt đối với Diệp Phong đánh ra liên tục công kích, muốn cho hần tại loại này thế tiến công bên dưới, hoàn toàn không có bất kỳ sức hoàn thù, thật tiếp tục duy trì bị động.

Hôi Xà cùng sau lưng Thanh Lang, bất quá khi hần mỗi lần nhìn thấy Diệp Phong vậy có chút âm lãnh con mắt thời gian, trong lòng liền trong nháy mắt phát lạnh, hần nghĩ tới Thanh Lang hiện tại đã nắm giữ như vậy thực lực siêu cường, lại đến hiện tại còn không đem Diệp Phong hàng phục, liền ở bên tai của hần độc xúc lên: "Ai, bên trái. Hần công lại đây a, nhanh, nhanh! Vãi hàng, người nhanh giết hần a!"

"U", người đừng gọi hành sao?" Ba lần bốn lượt nghe được Hôi Xà cái kia cầu viện giọng nói, Thanh Lang trên mặt hiện ra một tia không kiên nhẫn, hần đã đem hết toàn lực đem Hôi Xà khỏe mạnh che chở. Nhưng là gia hỏa này nhưng ở bên tai mình ồn ào không ngớt, một chút (điểm) tín nhiệm cũng không, thực sự khiến người ta nổi nóng. Hiện tại Diệp Phong nếu như lui lại xa mấy mét, hần đều muốn trước đem phía sau cung cấp cho mình sức mạnh ngó ngán cho giết.

Này lời nói xong, Thanh Lang rốt cục không cảm giác được, cái kia khiến lòng người phiền ý táo âm thanh, bên tai một mảnh thanh tịnh, càng là tập trung toàn thân tâm, cùng Diệp Phong triển đấu lên.

"Được rồi, ta không với các người chơi!" Diệp Phong đồng bên trong xẹt qua một đạo hàn mang, trong giây lát tìm đến một tia khe hở, hần lẹ quá một tiếng, khuôn mặt bỗng nhiên dữ tợn lên, song quyền mang theo một luồng cường hãn năng lượng đối với Thanh Lang đánh tới, trong nháy mắt chói mắt vệt trắng tại không gian hiện ra, Thanh Lang tâm mất trong nháy mắt bị một mảnh trắng loáng nhấn chìm.

Mạnh mẽ sức mạnh bộc phát ra, hướng về Thanh Lang trên người đánh tới, bởi tâm mất bị nghẹt, hần không thể làm gì khác hơn là đem toàn bộ sức mạnh triển khai mà ra, quay về cái kia trước mặt nhào tới sóng năng lượng đánh tới.

Bất quá hần khuôn mặt bên trên nhưng là hiện ra trắng bệch vẻ, bởi vì hần phát hiện nguồn sức mạnh này cực kỳ mạnh mẽ, lại so với vừa nãy Kim Long tạo thành sức mạnh còn cường hãn hơn rất nhiều, hần hầu như căn bản là không có cách đỡ, cái kia sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp oanh kích tại cơ thể hần bên trên, hần miệng phun máu tươi thầm thở dài nói: Chuyện này... Chờ Linh Kỹ đến tốt cùng là đẳng cấp nào!

Hôi Xà nhìn Thanh Lang bị nguồn sức mạnh này trong nháy mắt đánh đổ, cái kia sức mạnh dư uy lan tràn tới, trong lòng cảm giác được hết sức không ổn, giờ khắc này sức mạnh của hần đã hoàn toàn cung cấp cho Thanh Lang, căn bản là không có cách chống đỡ này cỗ mãnh liệt sóng năng lượng, đầu một trận ong ong nổ vang, khỏe miệng càng thấm ra máu!

Chói mắt ánh sáng màu trắng, tại Hắc Hùng Sơn Trại trung ương khu vực lông lách chỉ chốc lát sau, rốt cục ảm đạm xuống, giờ khắc này hầu như tất cả mọi người đều đưa mắt tìm đến phía Diệp Phong.

Mà tại Diệp Phong đối diện, Thanh Lang chật vật ngã : cũng rơi trên mặt đất, cả người máu tươi cuộn cuộn chảy xuôi hạ xuống, hai hai tròng mắt trợn lên cực kỳ tròn trịa, để lộ ra cái kia trước khi chết không cam lòng.

Bọn hần đều là không thể tin được, loại này rục rờ mà lại có năng lượng mạnh mẽ, lại là tiểu tử này triển khai Linh Kỹ sản sinh, trên người hần đến tột cùng có bao nhiêu cao đẳng bảo bối a!

Nhưng mà trong lòng mọi người còn có cái nghi ngờ, vậy thì là Tam đương gia Hôi Xà trên mặt đất co quắp ngồi, cũng không có triệt để chết hết, không nghĩ tới hần tại loại kia đáng sợ công kích bên dưới, lại còn may mắn sống sót.

Cách đó không xa trên đài cao trại chủ, cảm giác con mắt một mảnh đậm nhói, vừa rồi Diệp Phong sử dụng tới Thiên Cương Ấn, hần từ đầu đến cuối đều là đưa mắt vững vàng khóa chặt cái kia chói mắt bạch quang. Cứ việc để trong mắt đậm nhói, để nước mắt đều chảy xuống, bất quá trên mặt hần nhưng là hiện ra cực kỳ vẻ vui thích.

Hần hưng phấn đứng lên, trong lòng đối với Diệp Phong cái kia triển khai Linh Kỹ thêm nhỏ dãi không ngớt, thậm chí so với lần thứ nhất nhìn thấy Mặc Sâm cấp ba Hồn Khí còn muốn hưng phấn, trực giác của hần nói cho hần, này Linh Kỹ giá trị không thể phỏng chừng, tuyệt đối là cực kỳ hiếm có : yêu thích tồn tại, so với một cái cấp ba Hồn Khí giá trị cao hơn nhiều.

"Diệp đại ca, người thật là lợi hại!" Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong, bị hần vừa rồi thể hiện ra cường hãn tuyệt chiêu cho sùng sốt một chút, khi hoàn đi qua thần thời gian, lập tức đi ngay tiến lên, đi tới Diệp Phong bên cạnh, lôi kéo tay của hần cười nói.

Mặc Sâm gạt mình sau khi, cũng là chậm rãi đi tới Diệp Phong trước mặt, giờ khắc này trong ánh mắt của hần, tràn ngập không thể tin tưởng. Hoàn toàn không nghĩ tới Diệp Phong lại nắm giữ bức này không bỏ Linh Kỹ, hần kiến thức cực lớn, trong lòng lúc ẩn lúc hiện có thể đoán được này Linh Kỹ khẳng định là vượt qua Huyền giai bên trên, tuyệt đối là hi hữu thiên giai Linh Kỹ!

Bốn phía sơn tặc toàn bộ nằm ở kinh ngạc ở trong, căn bản là không có cách từ cái kia khiếp sợ lấy lại tinh thần, hai vị tại trong lòng bọn họ bên trong thực lực không thể chống đối đầu mục, lại toàn bộ thảm bại, một người trong nháy mắt liền bị thuận sát, này mười lăm, mười sáu tiểu tử đến tột cùng là quái vật gì a!

Diệp Phong không hề liếc mắt nhìn Mặc Giai Thi một chút, bởi vì hần xuất hiện ở trong lòng vô cùng gấp gáp, vừa rồi hần triển khai Thiên Cương Ấn, lại

đột nhiên không cách nào nắm giữ ở, đem trong cơ thể linh khí trong nháy mắt chạy xe không. Tuy rằng đem Thanh Lang cùng Hồi Xà hoàn toàn đánh bại, bất quá hẳn cũng là đèn cạn dầu, giờ khắc này chỉ cảm thấy cả người một luồng cảm giác vô lực kéo tới, cả kinh cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh.

Diệp Phong ánh mắt nhìn về phía xa xa Hồi Xà, thoáng an quyết tâm, bất quá khi ánh mắt chuyển đến trên đài cao, trên mặt hiện ra lãnh khốc nụ cười trại chủ, trong lòng nhất thời buồn bã ủ rũ.

"Hô..." Diệp Phong đặt mông ngồi ở trên mặt đất, ánh mắt trống rỗng tối tăm, kịch liệt thờ dốc lên, hẳn lập tức ngồi xếp bằng bắt đầu hấp thu linh khí lên, bây giờ hẳn có thể khôi phục một chút(điểm) chính là một chút(điểm), sau đó quả đoán lựa chọn thoát thân, bây giờ hẳn căn bản không có tái chiến độ khả thi.

Nhìn Diệp Phong sắc mặt hết sức trắng xám, Mặc Giai Thi trên mặt cũng là tránh qua một tia bất an, lẳng lặng đứng ở bên cạnh, nhìn cái kia đồng dạng tỏ rõ vẻ lo lắng Mặc Sâm, phảng phất là trong lúc mơ hồ đoán được cái gì, trong lòng cũng là leo lên sợ hãi cảm giác.

"Khục... Khặc, may mà ta đem sức mạnh hoàn toàn thu về, mượn Thanh Lang chống đỡ ở cái kia cổ mạnh mẽ lực trùng kích, bằng không ta e sợ cuối cùng cũng chết." Hồi Xà co quắp ngồi trên mặt đất trên, liếc mắt nhìn cái kia chết đi Thanh Lang, trong lòng hào không nửa điểm áy náy, trái lại một mặt khảnh hỉ về, thảm thờ dài nói.

Lúc đó, ngay khi hẳn nhanh không chống đỡ được cái kia cổ sức mạnh lớn thời gian, hẳn rất quả đoán đem Thanh Lang sức mạnh toàn bộ hấp thu lại đây, sau đó dựa vào hẳn cái kia Linh Sĩ Cảnh ba tầng giảm bớt đi cái kia cổ mạnh mẽ xung kích, lúc này mới chật vật may mắn tiếp tục sống sót.

Hồi Xà giờ khắc này đã không có bất kỳ khí lực, hơn nữa cảm giác được trong cơ thể cổ trùng mơ hồ có chút phát tác, tu vi chính đang cấp tốc rút lui, trên mặt che kín khủng hoảng về.

Ánh mắt của hẳn mang theo cầu viện nhìn về phía xa xa trại chủ, nói ra: "Đại đương gia, nhanh cho ta thuốc giải đi!"

Trại chủ rốt cục đứng lên, hẳn mỉm cười đưa mắt đảo qua Hồi Xà một chút, chậm rãi đi tới trước mặt hẳn, trầm mặc chỉ chốc lát sau, nụ cười trên mặt trong nháy mắt hóa thành khủng bố về dữ tợn, nói ra: "Người tại loại thời khắc kia đem Thanh Lang sức mạnh cướp đoạt, để cho mình kéo dài hơi tàn còn sống, hiện tại còn muốn muốn thuốc giải sao?"

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66:: Nam nhân đáng sợ

Nghe đến lời này, xám xịt sắc mặt hơi trở nên khó xem ra, ánh mắt thậm chí không dám cùng trại chủ cái kia sắc bén hai mắt đối đầu, hẳn trầm mặc chỉ chốc lát sau, cảm giác được tu vi cấp tốc rút lui, trong lòng căng thẳng mở miệng nói ra: "Đại đương gia, ta khi đó thuần túy là hành động bất đắc dĩ. Hơn nữa Thanh Lang chính diện chịu đến cái kia cổ năng lượng mạnh mẽ công kích, là căn bản là không có cách sống sót a."

"Căn bản là không có cách sống sót?" Trại chủ nghe đến lời này, khẽ cau mày, âm lãnh ánh mắt đảo qua xám xịt, chất vấn.

"Đúng đấy, Đại đương gia, xin người tin tưởng ta đi. Nếu như tại không cho ta thuốc giải, ta liền sẽ trở thành một phế nhân rồi!" Xám xịt dùng sức gật gật đầu, hẳn cũng mặc kệ trại chủ là cái gì sắc mặt, bây giờ hẳn chỉ cảm thấy tu vi không ngừng rút lui, mà loại này xu thế nói vậy lại không lâu nữa, chính là sẽ đánh mất tất cả sức mạnh, biến thành một cái triệt triệt để để người bình thường.

Trại chủ sắc mặt lạnh giá, đối với xám xịt chỉ là khẽ mỉm cười, sau đó liền đem hẳn không nhìn thẳng đi, từ bên cạnh hẳn gấp thoáng qua, hướng về Diệp Phong chậm rãi mà đi.

"Đại đương gia!" Xám xịt nhìn Đại đương gia lại tia hào không để ý tới mình, trong lòng lo lắng vạn phần, mà trong lòng trở nên kích động, nhưng là lập tức đem tay nắm lấy mắt cá chân hẳn, trầm giọng mở miệng nói rằng.

Xám xịt âm thanh ở trong để lộ ra mãnh liệt khát vọng, mà mà nên bên trong mơ hồ có chứa một tia mệnh lệnh giọng nói, bất kỳ một vị người tu luyện, đều không thể nào tiếp thu được trở thành một phế nhân, vĩnh viễn sinh sống ở tầng thấp nhất, chuyện này sẽ so với tử vong còn muốn cho người khó chịu.

Trại chủ bước chân dừng lại, nghiêng đầu đi trong bóng ma khuôn mặt, lộ ra cực kỳ lạnh lẽo hàn mang, từng chữ từng chữ mở miệng nói ra: "Cút ngay!"

Xám xịt nghe lời ấy, trong lòng cực kỳ căng thẳng, thực sự không hiểu nổi tại sao trại chủ muốn tuyệt tình như thế, dù sao hẳn cũng là một cái Linh Sĩ Cảnh cường giả, tại Hắc Hùng Sơn Trại cũng là nhân vật cực kỳ mạnh.

Xám xà đem những kia nghi hoặc hết thảy ném ra sau đầu, hấn không muốn liền như thế biến thành một kẻ tàn phế, giờ khắc này cũng không đang suy nghĩ người trước mặt có hay không không thể chiến thắng, gấp vội vàng đứng dậy chính là nắm lấy trại chủ cánh tay, lớn tiếng nói ra: "Đại đương gia, người nếu là không đem thuốc giải cho ta, ta nhưng là thật sự xong đời rồi!"

"Người thật là đáng chết." Trại chủ nhìn cái kia nắm lấy chính mình cánh tay bàn tay xám xà, rốt cục nổi giận, hấn sức mạnh trong cơ thể tản ra, trong nháy mắt xoay người lại, sau đó đưa bàn tay cấp tốc hướng về xám xà ngực đâm tới.

Một luồng cương mãnh tại đầu ngón tay của hấn ngưng tụ, xám xà còn chưa phản ứng lại, trại chủ bàn tay liền như đồng hóa vì một cái lưỡi dao sắc, trực tiếp đem hấn lồng ngực hoàn toàn đâm thủng, máu tươi nhất thời chảy xuôi hạ xuống, đỏ sẫm biến thành màu đen máu tươi làm người ta sợ hãi cực kỳ.

Xám xà hai con người trong nháy mắt âm thầm tới gần, trên mặt như trước duy trì không thể tin tưởng, tuyệt đối không nghĩ tới trại chủ lại không chút do dự nào liền đem chính mình đánh chết, hấn trước khi chết còn vẫn cho rằng chính mình dù sao cũng là Tam đương gia, tại trại chủ trong lòng cũng là có phân lượng, bất quá bây giờ nhìn lại điều này cũng chỉ là hấn mong muốn đơn phương.

Bốn phía sơn tắc nhìn, trong lòng cũng đều là thật lạnh thật lạnh, bất quá bọn hấn cũng đã tại Hắc Hùng Sơn Trại đợi rất lâu, đã sớm biết trại chủ tính cách là hình dáng gì, đối với hấn này tàn nhẫn hành vi cũng rất nhanh sẽ quen thuộc hạ xuống.

Trại chủ tay tùy ý vung lên, trong nháy mắt đem xám xà thi thể vứt đi, sau đó đưa tay bộ hoàn toàn coi, hướng về cái kia thi thể lạnh như băng trên tùy ý đập tới.

Kỳ thực hấn đối với Thanh Lang cùng xám xà hôm nay chết, căn bản không có một chút nào không muốn, hấn nguyên bản cũng đã không có giải được, muốn bọn hấn sử dụng cái kia dung hợp bí pháp, cũng chỉ là muốn bỏ qua này hai cái tính mạng, đến đánh bại Diệp Phong nắm lấy Mặc Sấm mà thôi.

Một cái cấp ba Luyện Hồn Sư, nếu như gia nhập Hắc Hùng Sơn Trại, như vậy đều sẽ bồi dưỡng vô số Linh Sĩ Cảnh đi ra, bỏ qua hai cái đã không lớn bao nhiêu không gian phát triển quân cờ toàn chút gì.

Chỉ cần Mặc Sấm bị tóm lấy, như vậy trại chủ liền có thể đến Linh Sư cảnh mức độ, phải biết con đường tu luyện mỗi một cảnh giới đều rất khó vượt qua, có Luyện Hồn Sư tồn tại, hấn nhất định sẽ đang tu luyện bên trên vượt qua không ít tự mình giải quyết không được khó khăn, do đó rất xa vượt qua với đại đa số người sớm một bước trở thành cường giả. Mà thật đến vào lúc ấy, trong lòng hấn cho tới nay sáng lập tông phái lý tưởng nhưng là không xa.

"Thực sự là đủ độc ác." Mặc Sấm nhìn trại chủ giết chết thuộc hạ của chính mình, lại làm ra bình tĩnh như vậy, đem xám xà xoa bỏ sau khi, trên mặt lập tức lại hiện ra cười lạnh lưng về, loại này lãnh huyết nam nhân thực sự khiến người ta có chút sợ hãi, nếu như mình bị người này nắm lấy, đợi được không có giá trị lợi dụng thời gian, e sợ cũng là kết cục như vậy.

"Nguy rồi." Diệp Phong chậm rãi giường đôi mắt, nhìn trại chủ từng bước một đi tới, trong lòng căng thẳng vạn phần, trên trán mồ hôi hạt nằm dày đặc, theo hấn hô hấp run rẩy không ngừng lên, chậm rãi lướt xuống đến mi tâm chỗ.

Ngắn thời gian ngắn ngủi, Diệp Phong căn bản không kịp hồi phục, hấn đem cuối cùng một tia linh khí hấp thu nhập thể sau khi, liền lập tức đứng lên, thời khắc duy trì cảnh giác nhìn người trại chủ kia đi tới, trầm giọng nói ra: "Người đến tốt cùng muốn thế nào?"

Hấn thoạt sau khi nói xong, bước chân chính là hướng phía trước đạp xuống, đem Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi hộ sau lưng, cứ việc tự thân linh khí đã kiệt quệ hết sạch, thế nhưng hấn nhưng thủy chung không thể quên, hôm nay tới là phải bảo vệ này hai huynh muội, dừng cầm che ở phía trước nhất.

"Tiểu tử, ta đối với người cảm thấy rất hứng thú." Trại chủ nhìn Diệp Phong cái kia tỏ rõ về căng thẳng đáng đáp, khóe miệng hiện ra một vết nụ cười giảo hoạt, nói rằng.

"Hừ, ta xem người là đối với ta Linh Kỹ có hứng thú đi!" Diệp Phong nhìn này ngoài cười nhưng trong không cười trại chủ, trong lòng cảm giác được hết sức phản cảm, lạnh giọng cười nói. Vừa rồi hấn sử dụng thiên giai Linh Kỹ, phát huy ra như vậy khủng bố uy thế, làm cho bốn phía người toàn bộ một trận kinh hãi, không cần đầu óc muốn này tham lam trại chủ đều sẽ có tâm sự.

Hơn nữa hấn tại phản cảm đồng thời, trong lòng cũng là hơi sốt sáng lên đến, không dám buông lỏng cảnh giác chút nào, không ngừng quan sát trại chủ cử động, bất kỳ một chút dấu vết đều không buông tha, chuẩn bị phòng ngự một ít đột nhiên đánh lên.

"Người nếu biết, như vậy còn không đem cái kia Linh Kỹ giao ra đây. Chỉ cần người cho ta, đồng phát độc thể đối với ta biểu thị trung tâm, như vậy ta là có thể không giết người." Trại chủ nghe được câu này, nụ cười trên mặt càng ngày càng quý dị lên, chỉ chốc lát sau, sắc mặt hấn trong nháy mắt chìm xuống, quay về Diệp Phong mở miệng nói rằng.

Đối với Diệp Phong thực lực như vậy mạnh mẽ thiếu niên, trại chủ là vô cùng coi trọng, hấn cùng Thanh Lang cùng xám xà không giống còn có rất nhiều bồi dưỡng không gian, có thể lôi kéo tới tuyệt đối là một sự giúp đỡ lớn.

Diệp Phong nghe đến lời này, trong lòng bỗng nhiên ngăn ra, xem ra người trại chủ này quả nhiên là coi trọng chính mình thiên giai Linh Kỹ, bức này hi hữu mà lại có ý nghĩa đặc thù bảo vật, nhưng là lúc trước Mộ Dung tướng quân nhìn đau cắt thịt đưa cùng mình, Diệp Phong làm sao có khả năng tùy ý cho người khác.

Không chỉ có như vậy, người trại chủ này lại còn muốn Diệp Phong trung thành với hấn, thực sự khiến người ta cảm thấy cực kỳ buồn cười. Diệp Phong ở trong lòng không khỏi thầm mắng lên, bất quá khi mắng xong sau khi, hấn trong nháy mắt nghĩ đến một cái kế hoạch, lấy hiện nay chính mình thể lực

đến xem, muốn cùng trại chủ giao thủ, chỉ sợ là không có bất kỳ phần thắng, lập tức không thể làm gì khác hơn là bảo toàn Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi.

"Ta đem Linh Kỹ cho ngươi, cũng đáp ứng ở lại các ngươi Hắc Hùng Sơn Trại, ngươi có thể buông tha này hai huynh muội sao?" Diệp Phong nhìn trại chủ, chần chờ chỉ chốc lát sau, ngón tay chỉ về phía sau Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi, nói với hắn.

"Không thể, ngươi cho rằng ngươi có tư cách bàn điều kiện với ta sao?" Trại chủ nhìn Diệp Phong, trầm mặc một hồi sau khi, lạnh giọng nói rằng.

Một cái Luyện Hồn Sư giá trị bao lớn, trại chủ trong lòng sao có thể không rõ ràng, Diệp Phong cái kia Linh Kỹ tuy rằng mạnh mẽ, bất quá tu luyện lên nhất định là cực kỳ khó khăn.

Hắc Hùng Sơn Trại như vậy đông đảo thủ hạ, tuy rằng đều là Linh Đồ Cảnh hậu kỳ cường giả, bất quá nhưng tư chất bình thường, phần lớn đều là ba mươi hướng trên mới trở thành Linh Đồ Cảnh bảy tầng, cho nên muốn muốn tu tập loại kia cao đẳng Linh Kỹ, lấy bọn hắn tư chất đến xem e sợ dĩ thường khó khăn.

Huống hồ, trại chủ đã sớm nhìn ra Diệp Phong sử dụng Linh Kỹ cực kỳ bất phàm, cùng chung cho những son tặc kia không khác nào phung phí của trời, hắn chuẩn bị chính mình chiếm lấy coi như chiến đấu là bài tẩy.

Diệp Phong nhìn trại chủ thái độ, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, không nghĩ đến người này lại như vậy quả đoán, hoàn toàn không cho mình một chút(điểm) khe hở có thể xuyên.

Xem ra trại chủ sắp hiện ra tại lập trường xác định rất rõ ràng, hiện tại hắn lợi hại, vì lẽ đó hết thảy đều là do hắn làm chủ, Diệp Phong chỉ có điều là thịt cá trên thớt gỗ, có tư cách gì đến đàm điều kiện.

"Nếu ngươi không muốn, như vậy coi như chết, ta cũng chắc chắn sẽ không đem Linh Kỹ giao đưa cho ngươi." Diệp Phong nhìn trại chủ, đột nhiên sắc mặt trở nên vô cùng phần nộ lên, hắn đem âm thanh cố ý đè thấp hạ xuống, trầm giọng nói.

Nhìn Diệp Phong này tầm mắt đáng sợ, trại chủ đột nhiên có chút kinh ngạc, không nghĩ tới tiểu tử này lại tình nguyện bỏ qua tính mạng, cũng bảo vệ này hai huynh muội.

Hắn chấn kinh rồi chốc lát, lập tức trong đầu ý nghĩ hơi động, ánh mắt tại Mặc Giai Thi cái kia gương mặt xinh đẹp trên dừng lại chốc lát, sau đó trong nháy mắt xuất hiện tại Mặc Giai Thi bên cạnh, nắm lấy nàng trắng nõn cổ tay trắng ngần.

Nhanh như vậy tốc độ, lại để Diệp Phong cùng Mặc Sấm đều là không phản ứng lại, khi nhìn thấy Mặc Giai Thi bị trại chủ nắm lấy thời gian, trên mặt đều là hiện ra vẻ lo lắng. Mặc Sấm đầu tiên là tức giận nói rằng, cũng đi tới phải đem trại chủ bỏ tay ra, cũng lớn tiếng quát lên: "Ngươi làm gì thế!"

Trại chủ lạnh giọng nở nụ cười, bàn tay quay về Mặc Sấm đánh ra, mà nhìn thấy cảnh này, người sau cũng là đem loan đao chặn lại, bất quá cái kia cổ mạnh mẽ kinh khí, nhưng vẫn là đem Mặc Sấm oanh lui vài bộ, trên mặt càng là vẻ hoảng sợ.

Trại chủ không có quan Mặc Sấm, vững vàng nắm lấy Mặc Giai Thi, cười lạnh lùng nói với Diệp Phong: "Nếu ngươi quyết ý đi chết, như vậy ta liền đem tiểu cô nương này, cho phần đông các anh em hưởng thụ một thoáng."

"Đại đương gia, thần vô!"

"Đại đương gia, vạn tuế!"

Tại trại chủ đem lời ấy ở trong nói ra sau khi, trong nháy mắt liền để bốn phía bọn son tặc, dồn dập hoan hô vui cười lên, nhìn về phía Mặc Giai Thi trong hai mắt tràn ngập một tia hâm mộ.

"Vô liêm sỉ!" Diệp Phong nhìn trại chủ, nhìn Mặc Giai Thi cái kia đã bị đại lực nắm đồ lên cổ tay trắng ngần, trong hai con ngươi bắn mạnh ra phần nộ hỏa diễm, hắn hét lớn một tiếng, bỗng nhiên giơ lên nắm đấm chính là hướng về hắn vọt tới.

"Hừ, không biết tự lượng sức mình." Trại chủ bàn tay tùy ý vút ra, chính là mạnh mẽ đánh ở Diệp Phong vùng đến nắm đấm bên trên, trong nháy mắt liền đem thể công của hắn hoàn toàn hóa giải mất, sau đó bàn chân cấp tốc quay về Diệp Phong cái bụng đá tới, trực tiếp đem hắn đánh bay ra ngoài.

Bốn phía son tặc, nhìn trại chủ vừa ra tay, này lúc trước vô cùng vương tay chân thiếu niên lập tức liền được vững vàng áp chế lại, trong lòng đều là cảm giác vô cùng tự hào, nhìn về phía Mặc Giai Thi ánh mắt càng nóng rực rất nhiều.

!!

Chương 67:: Xích Viêm Đao giải phong

"Diệp đại ca... A!" Nhìn Diệp Phong bị oanh lùi, Mặc Giai Thi trên khuôn mặt nhỏ nhắn treo đầy lo lắng, bất quá trong nháy mắt chính là cảm giác thủ đoạn một trận đau đớn, lại đột nhiên dừng ngưng miệng lại.

"Người tên khốn này!" Diệp Phong suýt rơi trên mặt đất, còn không tới kịp hòa hoãn đau đớn, rồi lại lập tức đứng lên. Ánh mắt của hắn nhìn trại chủ đem Mặc Giai Thi tay vững vàng nắm lấy, trong lòng tràn ngập căng thẳng, không nói hai lời chính là lần thứ hai xông tới.

Diệp Phong đến gần rồi trại chủ, trong cơ thể hiếm hoi còn sót lại linh khí toàn bộ vận chuyển tới trên hai cánh tay, khuôn mặt dữ tợn, sau đó hướng về hắn bỗng nhiên đẩy ra bàn tay, muốn đem hắn ép ra.

"Hừ, muốn chết!" Trại chủ đối với Diệp Phong công kích, quả thực là chút nào không để ở trong lòng, tùy ý phiết đi qua hắn một chút, nhàn rỗi bàn tay tùy ý vung lên, liền đem cánh tay của hắn đón đỡ ra.

Đem Diệp Phong nắm đấm đẩy ra, trại chủ trong nháy mắt đưa bàn tay hướng về Diệp Phong yết hầu tóm tới, muốn tóm lấy hắn nhược điểm, thật đem người này hoàn toàn chế phục.

Bàn tay tốc độ rất nhanh, bất quá may mà Diệp Phong nhưng vẫn là phản ứng lại, vội vã đem thân thể một bên, may mắn đem công kích này né mờ.

Từ trong lúc nguy hiểm chuyển nguy thành an sau khi, Diệp Phong trên mặt mới vừa nổi lên vẻ đắc ý thời gian, ngực nhưng là đau đớn một hồi truyền đến, để hắn khuôn mặt đột nhiên cứng đờ, ánh mắt mang theo không thể tin tưởng hướng phía trước trại chủ nhìn lại, chỉ thấy sắc mặt hắn hờ hững, tay trái vẫn là cầm lấy Mặc Giai Thi, trên mặt chậm rãi hiện ra một tia cười gằn.

Nguyên lai trại chủ tại lần công kích thứ nhất tính sai sau khi, cũng không có buông ra Mặc Giai Thi thật rút ra mặt khác tay trái, trái lại dựa vào tự thân không gì sánh kịp tốc độ, đem cái kia bị lúc trước bị Diệp Phong né tránh tay phải, lại cấp tốc hướng về hắn lồng ngực đâm tới.

Cái kia cổ mang theo kinh khí, rất dễ dàng liền cắt ra Diệp Phong quần áo, móng tay hầu như đã hoàn toàn xen vào máu thịt của hắn bên trong, để hắn cảm giác được xót ruột đau đớn.

Diệp Phong hai con ngươi tràn ngập kiên kỵ, cảm thụ ngực đau đớn, giờ khắc này cũng là rõ ràng người trại chủ này thực lực đến tột cùng rất mạnh. Hắn bàn chân cấp tốc trên mặt đất bỗng nhiên đạp xuống, thân hình tựa như cùng mũi tên bình thường cấp tốc lùi về sau.

Diệp Phong quý một chân trên đất, bàn tay sờ sờ lồng ngực vết thương, đau híp mắt lại. Đột nhiên nghĩ đến Mặc Sấm lúc trước cung cấp tình báo, cảm giác trại chủ thực sự cùng hắn nói cũng không phù hợp, nhìn trại chủ cái kia thân ảnh cao lớn, trong lòng sợ hãi thầm nói: "Cư... Lại suýt chút nữa chết rồi, này cùng Mặc Sấm nói không giống nhau, tên khốn này thật giống không ngừng Linh Sĩ Cảnh năm tầng a!"

Vừa rồi tốc độ kia, Diệp Phong dám trăm phần trăm bảo đảm, trại chủ thực lực e sợ không phải bình thường, bằng không không thể hào không một tiếng động liền có thể đem hắn lồng ngực đâm bị thương.

"U, người mau thả ta ra muội muội!" Ngay khi Diệp Phong kinh ngạc thời gian, đột nhiên tại trại chủ phía sau, một đạo phản nộ quát chói tai tiếng vang lên, chính là đã rơi vào mắt di lý trí Mặc Sấm, này làm cho tất cả mọi người đều phi thường kinh ngạc, không nghĩ tới hắn lại còn sẽ mắng người.

Mặc Sấm rồi đi để quốc trước đó, người trong nhà từng vạn phần dặn đi qua hắn, ngàn vạn phải bảo vệ thật Mặc Giai Thi, coi như mình gãy tay gãy chân, cũng tuyệt đối không thể để Mặc Giai Thi rơi vào trong thống khổ, bằng không chính là uống phí bọn hắn hi sinh!

Trường bối sắp chết bàn giao chuyện này, Mặc Sấm trong lòng sao có thể quên, khi hắn nhìn Mặc Giai Thi bị trại chủ làm khó dễ, biết rồi tự thân nhỏ yếu, căn bản không thể làm cái gì, càng không cách nào bảo vệ muội muội thời gian, trong lòng liền đã sớm trở nên giãy dụa lên.

"Ha ha, Mặc đại sư, người cho rằng người có thể làm cái gì?" Trại chủ nhìn Mặc Sấm, lạnh giọng nở nụ cười, Linh Đồ Cảnh ở trong mắt hắn liền một đồng cỏ cỏ cũng không tính, trong lòng tất cả đều là buồn cười cùng không đáng kể.

Hắn ánh mắt khinh bỉ từ trên thân Mặc Sấm thu hồi, sau đó đảo qua cái kia quanh thân một đám sơn tặc thủ hạ, mơ hồ có phản nộ quát lớn nói: "Các người có phải hay không đã mù? Mau rút lại đây, đem Mặc Sấm bắt giữ!"

Hết thấy nhìn trại chủ băng hàn ánh mắt phóng tới, hết thấy cảm giác nổi da gà rơi mất một chỗ, bất quá trong nháy mắt sợ sệt sau khi, liền mỗi người mang theo hung ác về mặt, hướng về Mặc Sấm trùng tập mà đi.

Phân phó xong thủ hạ làm việc, trại chủ trong ánh mắt ngấm lấy một tia đùa bỡn ý cười, nhìn Diệp Phong nói ra: "Tiểu tử, ta đối với người thực sự cảm thấy hứng thú."

Hắn không nghĩ tới, Diệp Phong đang không có linh khí tàn khốc điều kiện bên dưới, lại còn có thể phản ứng cấp tốc như thế, liên tục né tránh hắn cấp tốc hai lần công kích, tiểu tử này quả nhiên là một thiên tài, nếu như thật có cơ hội xác thực muốn đem cho lôi kéo tới.

"Diệp... Đại ca, người mau dẫn ca ca ta rồi đi này, đừng tiếp tục quản ta rồi!" Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong sắc mặt tái nhợt, không ngừng mà thở hổn

hắn, trong lòng có chút đau lòng lên, không lâu sau đó hai con mắt có chút ửng hồng ôn nhu nói.

"Ha ha... Ta ngược lại thật ra cũng muốn đi, bất quá có thể đi sao?" Diệp Phong nghe những câu nói này, trong lòng có một ít tự giễu, làm bầm lâu bầu thấp giọng than thở. Hắn linh khí đã hoàn toàn không có, hiện tại nếu như đến một con gió, chỉ sợ hắn đều sẽ trầm không chịu nổi mà ngã : cũng hạ thân tử. Bây giờ coi như là có muốn chạy trốn mệnh ý nghĩ, e sợ Diệp Phong đều là khó có thể thực hiện.

Trại chủ cảm giác được Mặc Giai Thi lại nói ra sau khi, Diệp Phong phảng phất là có chút nhụt chí lên, lập tức tâm tình trở nên đặc biệt không tốt. Trại chủ nhưng không hi vọng Diệp Phong hiện tại liền từ bỏ giấy dựa không ở chống đỡ chính mình, hắn kỳ thực rất muốn tại mở mang kiến thức một chút, vị thiên tài này thiếu niên còn có thể lớn bao nhiêu tiềm lực, đến cùng có đáng giá hay không được bản thân trọng dụng.

"Hừ, thực sự là đủ la bên trong, cho ta chờ qua một bên đi!" Trại chủ trầm mặt xuống sắc nhìn Mặc Giai Thi, sau đó lập tức nắm lấy tóc của nàng, trực tiếp đem ném ra ngoài.

"A!"

Kêu đau một tiếng âm thanh, Mặc Giai Thi tóc bị trại chủ như thế kéo một cái, nhu thuận sợi tóc trực tiếp khoắc ở trên vai, không ít bị xả đoạn tóc trên không trung phấp phới lên, có vẻ ngoài ngạch ngồn ngang.

Nhìn tình cảnh trước mặt, Diệp Phong há to miệng, hai con lông mày hầu như đã dính ở cùng nhau, hắn lửa giận dâng thiêu đứng lên, chính là muốn xông lên phía trước, rất không được đem trại chủ cho ngàn đao bầm thây, hắn tuyệt đối không nghĩ tới, người trại chủ này đối xử nữ nhân lại như vậy thô bạo.

"Xích Viêm Đao, giải phong!" Bất quá đột nhiên một luồng cực kỳ khí thế cường hãn, tại trước mặt trại chủ phía sau bộc phát ra, vô số son tặc cả người tràn đầy máu tươi bị trùng bay đến trên bầu trời.

Tại những son tặc này còn huyền trên không trung vì là hạ xuống thời gian, một đạo màu đỏ rực thân hình, so với Diệp Phong trước một bước hướng về trại chủ cấp tốc vọt tới, trong nháy mắt xuất hiện tại đỉnh đầu của hắn bên trên, người kia tỏ rõ vẻ dữ tợn, trong tay nắm loan đao bên trên, một đoàn ngọn lửa nóng bỏng quỷ dị thiêu đốt, hướng về phía dưới trại chủ bỗng nhiên đâm tới.

Này đã hoàn toàn phát điên người, chính là đã đem Hồn Khí hoàn toàn giải phong Mặc Sấm, hắn nhìn thấy muội muội bị như vậy đối xử lo lắng không ngớt, không hề do dự sử dụng mạnh nhất là bài tẩy.

"Thật mạnh, không chỉ có là đao uy thế đáng sợ, liền ngay cả sức mạnh của hắn cũng tăng cường rồi!" Trại chủ nhìn bầu trời thân hình, trong lòng tràn đầy kinh ngạc, không nghĩ tới Hồn Khí giải phong lại đáng sợ như thế, giờ khắc này hắn có thể cảm giác được, bầu trời cái kia cổ uy thế có Linh Sĩ Cảnh một tầng đỉnh cao thực lực rồi!

Trại chủ vội vã lùi về sau, dựa vào thịt làm thân thể, hắn vẫn là không dám cùng cấp ba Hồn Khí vật lộn, dựa vào ngự trị ở Mặc Sấm tốc độ, vẫn là tương đối thoải mái tách ra đòn đánh này.

Mặc Sấm nhìn trại chủ né tránh một đòn, trong tay loan đao đột nhiên tại linh hồn hắn lực thúc giục bên dưới, tần này sinh cường hãn nóng bỏng vô biên sóng năng lượng, để trại chủ trong lòng một trận chấn phục, hắn không nghĩ tới Hồn Khí giải phong sau khi, lại có thể thả ra như vậy sức mạnh cường hãn!

"Quản chi là trừ tính mạng, ta hôm nay đều muốn giết chết ngươi!" Mặc Sấm bước chân trên mặt đất nhanh chóng đạp động, không giống nhau : không chờ trại chủ phản ứng, liền lần thứ hai điên cuồng vọt tới, rống to nói. Tại Hồn Khí giải phong khoảng thời gian này, hắn có thể dựa vào Linh Hồn Lực, tùy ý điều động Hồn Khí ở trong tồn trữ sức mạnh, lấy đến trong nháy mắt phát huy ra khó có thể tin tưởng được lực phá hoại.

Bất quá nguy hiểm lớn nhất, vậy thì là tại Linh Hồn Lực suy nhược đồng thời, hắn cũng sẽ bị phong ấn tại Hồn Khí bên trong yêu thú chi hồn, tìm tới cơ hội đoạt xác , vì lẽ đó Mặc Sấm hắn nhất định phải thừa dịp hồn lực còn không suy nhược đến mức nhất định trước đó, cứ việc giải quyết tất cả chuyện phiền toái.

"Ha ha, vậy ngươi liền đến thử xem." Trại chủ trong ánh mắt xẹt qua một đạo hàn mang, đem ngoại bào hoàn toàn vứt rơi xuống. Mà cùng lúc đó, hắn cả người khí thế trong giây lát thả ra ngoài, sức mạnh cường hãn hầu như đã muốn nghiền ép tất cả.

"Linh... Linh Sư cảnh." Mặc Sấm cảm thụ này cổ vô cùng cường đại khí tức, trong nháy mắt cảm nhận được một luồng sợ hãi tâm ý, ở trong lòng kéo lên lên, thậm chí ngay cả lấy đao tay đều có chút run rẩy, kinh ngạc nói.

"Luồng hơi thở này, sẽ không có có Linh Sư cảnh, xem ra là nửa bước linh sư cường giả. Đáng chết, làm sao sẽ mạnh mẽ như vậy!" Xa xa Diệp Phong, nhìn trại chủ tán phát hình ra ngoài khí tức, trong lòng trong nháy mắt mát lạnh, đối mặt so với Linh Sĩ Cảnh chín tầng đỉnh cao còn cường đại hơn nửa bước Linh Sư cảnh, coi như là hắn linh khí hoàn toàn khôi phục, đều là không cách nào đem đánh bại.

"Mặc Sấm, ngươi căn bản là không có cách thương ta, ngươi chỉ có chờ bị trong đao yêu hồn nuốt chửng." Trại chủ nhìn Mặc Sấm, lạnh giọng nở nụ cười, mở miệng nói rằng.

Nghe lời ấy, Mặc Sấm cảm thụ này cổ ngự trị ở chính mình thực lực cường đại, dường như cũng một tảng đá lớn, trong nháy mắt liền cảm giác cực lớn lên.

Bởi vì, Hồn Khí một khi giải phong, như vậy hồn lực sẽ vẫn tiêu hao. Hơn nữa phải đem Hồn Khí lần thứ hai phong ấn, cũng là cần tiêu hao rất nhiều hồn lực, mới có thể hoàn thành, vì lẽ đó dù như thế nào, trại chủ đều là không chút nào thiết thời.

"Mặc kệ." Mặc Sấm đem trong đầu tạp niệm dứt bỏ, quay về trại chủ phóng đi, bây giờ hắn không nghĩ được nhiều như thế, Diệp Phong đã không có bất kỳ sức mạnh, Mặc Giai Thi thực lực cũng là thấp kém, hiện tại hắn là hy vọng duy nhất.

Xa xa...

Diệp Phong nhìn Mặc Sấm cùng trại chủ chính đang dây dưa, ánh mắt đột nhiên nhìn phía xa trên đài cao bày ra Hồn Khí, thầm nghĩ trong lòng: "Nếu như có thể để này thanh Hồn Khí giải phong, chỉ sợ ta cũng có thể có được sức mạnh mạnh mẽ."

Diệp Phong muốn xong sau khi, chính là hướng về trên đài cao chạy tới, trên đường đi giết chết mấy cái chặn đường tiểu sơn tặc sau khi, rốt cục đi tới Hồn Khí bên.

Diệp Phong đem Hồn Khí cầm trong tay, đem rút ra, hắn nhìn xanh lam thân đao, chậm rãi nhắm lại hai mắt, bắt đầu tại trong đầu tìm, lực lượng linh hồn tu luyện pháp quyết lên, trong miệng không ngừng đem những kia văn tự chậm chậm thấp giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68:: Nửa bước Linh Sư cảnh

Xa xa, Mặc Sấm không ngừng đối với trại chủ phát sinh công kích, mỗi một lần đem Xích Viêm Đao vung lên, đều sẽ có một luồng cuồng bạo mà lại ngọn lửa nóng rực lan ra, đem không khí đều thiêu đốt vẩn đục lên.

Trại chủ cũng là đang bị này cỗ cực kỳ cuồng bạo hỏa diễm năng lượng làm cho khắp nơi bị động, hắn mỗi khi muốn tiếp cận Mặc Sấm thời gian, đều là sẽ bị Mặc Sấm nóng rực lưỡi đao bức bách mở, thực sự là có chút vướng tay chân.

Tuy rằng thực lực của hắn mạnh mẽ, bất quá một khi bị cái kia cấp ba Hồn Khí đánh trúng, e sợ da dẻ huyết nhục cũng là sẽ trong nháy mắt bị đốt cháy đi, tuyệt đối không thể bất cẩn, nhất định phải tìm ra một cái thật khe hở.

Trại chủ lại một lần nữa tách ra cái kia nóng rực lưỡi đao, bước chân trên mặt đất đập xuống, thân hình liền vội tốc lùi về sau, mà khi Mặc Sấm lần thứ hai công kích lại đây thời gian, hắn khuôn mặt bỗng nhiên lạnh giá hạ xuống, song quyền thừa thế xông lên đánh ra.

Quyền phong cắt ra không khí phát sinh "Xì xì" tiếng vang, trong không gian nhất thời dường như làn sóng giống như quay cuồng lên, một luồng năng lượng màu xám sẫm hướng về Mặc Sấm xông tới.

Nhìn cái kia cỗ mạnh mẽ năng lượng công kích lại đây, Mặc Sấm hơi sửng sốt, xem ra trại chủ là sử dụng trăm phần trăm sức mạnh, này cỗ ám khí lưu màu xám lập tức tuyệt không là hắn có thể chống đối.

Linh hồn hắn lực lan truyền đến Xích Viêm Đao bên trong, sau đó đem thân đao chống đối ở trước người, hầu như đem cấp ba Hồn Khí sức mạnh, toàn bộ phóng thích mà ra, một luồng cực kỳ cuồng bạo năng lượng từ loan đao bên trên bạo phát, lúc này mới đem này cỗ năng lượng màu xám sẫm khí lưu cho thoáng áp chế lại.

Mà đem quý dị này sóng năng lượng áp chế, Mặc Sấm không dám ở có chần chờ chút nào, cấp tốc thả người hướng về một bên nhảy tới, lúc này mới né tránh này uy mãnh một đòn.

"Tiểu tử, đi chết đi." Trại chủ nhìn Mặc Sấm tuy rằng tách ra công kích, nhưng là trên khuôn mặt nhưng hiện ra thần sắc dữ tợn, trong nháy mắt nhanh chóng hướng về hắn đi động đi qua(quá khứ), lại một lần nữa đem nắm đấm múa, sản sinh năng lượng lại một lần nữa đem không khí vẽ ra đao vệt sóng gọn.

Mặc Sấm giờ khắc này hồn lực đáp ứng không xuê, vừa rồi hắn đã đem cấp ba Hồn Khí sức mạnh phát huy đến đỉnh điểm, tâm thần đều là nằm ở độ cao uể oải, mắt thấy người trại chủ kia ở đây áp sát nhưng là không có bất kỳ biện pháp nào.

Mặc Sấm vội vàng đem loan đao, hướng về phía trước dòng khí màu xám chém tới, bất quá nhưng là không có phản ứng chút nào, "Oành!" một tiếng, hắn khí huyết cuộn cuộn, trực tiếp bị này cỗ sức mạnh cường悍 bắn cho bay ra ngoài.

Mặc Sấm trong lòng mang theo hết sức không cam lòng, bất quá nhưng cũng là đến cực hạn, hắn cảm giác được Xích Viêm Đao càng ngày càng táo bạo lên, trong nháy mắt lợi dụng hồn lực đem phong ấn lên, sau đó liền cảm giác đầu một trận trở nên mơ màng, trực tiếp ngất đi.

"Hừm." Trại chủ lạnh lùng quét Mặc Sấm một chút, trong lòng đối với hắn cứ động, quả thực là hết sức tức giận, người này dù như thế nào hắn cũng sẽ không bỏ qua, không chỉ có muốn cho hắn vì chính mình luyện chế đan dược, hơn nữa còn nhất định phải cố gắng hưởng thụ dần vật một thoáng.

Trại chủ quay người sang, ánh mắt đảo qua bốn phía, hắn hiện tại rất nghi hoặc, từ đến nay mới thôi hắn vẫn không có nhìn thấy Diệp Phong bóng người, không biết hắn đến tột cùng đi nơi nào?

"Đừng tìm, ta ở đây." Diệp Phong đem trong miệng lời nói xong, cuối cùng cuối cùng đã rõ ràng rồi đem Hồn Khí giải phong yếu lĩnh, đứng lên, đối với cái kia bốn phía qua lại nhìn quanh trại chủ, trầm giọng nói rằng.

Trại chủ nghe âm thanh, đưa mắt tìm đến phía đài cao, khi phát hiện Diệp Phong một bộ ngồng cuồng đứng ở phía trên, trong tay nắm này thanh cấp ba Hồn Khí, có chút hơi sững sờ, bất quá nghĩ đến hắn đã lĩnh khí hoàn toàn hao không, trong nháy mắt liền cảm giác cực kỳ buồn cười hỏi: "Ha ha, tiểu tử. Chuyện đến nước này, ngươi còn tại xoay hoa chiêu gì?"

"Không biết đem Hồn Khí giải phong sau khi, đến tột cùng sẽ có bao nhiêu sức mạnh có thể dùng." Diệp Phong hơi trầm thần, nhìn trại chủ trong lòng áp lực vẫn là không nhỏ, dù sao muốn đối mặt một cái đã tới nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, coi như trong thời gian ngắn nắm giữ cực cường sức mạnh, e sợ vẫn là khó có thể đem đánh bại.

"Tiểu tử thôi, ngươi chẳng lẽ muốn giải phong Hồn Khí." Trại chủ ánh mắt vì ngưng, nhìn Diệp Phong nói rằng, trong lòng hơi hơi lo lắng lên, phải biết Hồn Khí giải phong cực kỳ đáng sợ, có thể làm cho người sử dụng tùy ý điều động sức mạnh, đem Hồn Khí ở trong sức mạnh mạnh mẽ hóa cho mình sử dụng.

"Đúng đấy." Diệp Phong gật gật đầu, khoe miệng hiện ra một vết nụ cười, hắn giáng hồn lực điều động mà ra, hướng trong tay loan đao truyền đưa tới. Không lâu sau đó đao diện bên trên lưu chuyển màu xanh lam sáng gọn, càng làm thật hơn thực lên, mơ hồ phát sinh tia sáng yếu dị.

Hồn Khí nguyên vốn là bằng đang lợi dụng yêu thú sức mạnh chiến đấu, hơn nữa yêu thú thường thường so với nhân loại lợi hại, một là bởi vì đệ nhị chính là bởi vì vì chúng nó được trời cao chăm sóc, từ sinh ra được là có thể vận dụng một ít sức mạnh đặc biệt.

Tỷ như Mặc Sấm Hồn Khí nhưng là một loại yêu hỏa, so với phổ thông hỏa diễm tới nói nhiệt độ càng cao hơn, cùng người đối với đứng lên đến chiếm ưu thế cực lớn.

Hiện nay từ bề ngoài nhìn lên, Diệp Phong trong tay loan đao, mặt ngoài màu xanh lam sáng gọn lưu chuyển, tỏa ra một luồng đặc biệt ôn hòa khí tức, trong đó phong ấn yêu hồn hắn là nắm giữ không chế thuộc tính "Thủy" sức mạnh.

"Ha ha, ta sẽ không để cho ngươi thực hiện được." Trại chủ nhìn Diệp Phong trong tay nắm Hồn Khí, khuôn mặt giết giết, nói rằng. Trước đó hắn từng lãnh hội đi qua Mặc Sấm cấp ba Hồn Khí giải phong đến tột cùng cỡ nào vương tay chân, bây giờ rõ : cái vốn không muốn tại thường thử một lần, hắn là cái người cẩn thận, sẽ không để cho kẻ địch có chút nào thắng lợi nắm.

Trại chủ hướng về Diệp Phong cấp tốc nỗ lực đi qua(quá khứ), cả người khí thế bộc phát ra, trong mơ hồ lại còn có một luồng sức gió, hướng về Diệp Phong phả vào mặt, quả nhiên nửa bước Linh Sư Cảnh cường giả, đã có thể lợi dụng linh khí đến điều khiển bốn phía khí lưu.

Diệp Phong nhìn trại chủ cấp tốc áp sát, cảm thụ có chút lạnh lẽo sức gió quét đến, trong lòng hơi có chút sợ hãi, bất quá hắn nhưng vẫn là không ngừng điều khiển hồn lực, đem loan đao trong tay bên trong từng bước một cầm chế, chậm rãi phá giải ra đến.

Rốt cục ngay khi trại chủ sắp áp sát thời gian, Diệp Phong đột nhiên cảm giác loan đao trong tay, truyền đến một trận đặc biệt sức mạnh cuồng bạo, đang cùng chính mình điều động đi qua(quá khứ) hồn lực lẫn nhau chống lại.

Cùng lúc đó cuộn cuộn không dứt linh khí, từ loan trong đao chảy ra đến, toàn bộ bị Diệp Phong hấp thu lấy đi, tại trong kinh mạch của hắn lưu chuyển, cuối cùng toàn bộ vắng lặng đến trong đan điền.

"Hồn Khí, giải phong!" Diệp Phong khuôn mặt hiện ra sáng khoái vẻ, không nghĩ tới vừa đem Hồn Khí giải phóng, khó cạn đan điền chính là bị cấp tốc bổ sung nắn, chuyện này thực sự là có chút nằm ngoài sự dự liệu của hắn, khuôn mặt trở nên một chút quá lạnh, sau đó đem loan đao hướng về trại chủ trước mặt chém tới, một luồng cuồng bạo mà lại có chứa hàn ý năng lượng hóa thành một đạo quang hồ đối với hắn cấp xạ mà đi.

"Đáng chết a!" Trại chủ nhìn cái kia quang hồ cấp xạ mà đến, trong lòng không dám có chút khinh thường, lực lượng này không phải là thuộc về Diệp Phong. Đây chính là phong ấn tại cấp ba Hồn Khí bên trong sức mạnh, hơn nữa mang vào một loại đặc biệt hàn ý, lấy phổ thông sức mạnh đến đối kháng phi thường chịu thiệt.

Đem trại chủ bức lui, Diệp Phong lòng tự tin tăng mạnh, cảm thụ cái kia cuộn cuộn không ngừng lẫn nhập trong cơ thể linh khí, giờ khắc này hắn có lòng tin có thể cùng nửa bước Linh Sư cảnh cường giả một trận chiến.

"Tiểu tử, coi như ngươi nắm giữ lực lượng này, nhưng là ngươi nhưng không cách nào chống đỡ quá lâu, đợi được thời gian vừa quá, ngươi liền sẽ trở thành người chết." Trại chủ nhìn Diệp Phong, khuôn mặt tràn đầy vẻ dữ tợn, mặc dù có chút kiêng kỵ thế nhưng là cũng không chút nào sợ sệt, dù sao thực lực của hắn mạnh mẽ, Diệp Phong coi như nắm giữ Hồn Khí cũng không cách nào thương hắn mấy may.

"Ha ha, chỉ cần giết đi ngươi là được." Diệp Phong không nói thêm nữa, trong cơ thể hắn linh khí điên cuồng phun trào, sau đó bước chân trên mặt đất đạp xuống, thân hình liền hóa thành một đạo Lưu Quang, hướng về trại chủ xông tới.

"Thực sự là muốn chết, Ma Hùng Liệt Sơn Quyền!" Trại chủ nhìn Diệp Phong xông lại, trong lòng tràn ngập phẫn nộ, này đối với hắn mà nói quả thực là

một loại khiêu khích, hấn không né không tránh đem sức mạnh hoàn toàn phát huy mà ra, hướng về Diệp Phong đánh ra song quyền, một luồng cực kỳ bá đạo hóa thành một gấu đen đầu lâu sức mạnh vọt tới.

Diệp Phong nhìn trại chủ sử dụng Linh Kỹ, đầu tiên là đem loan đao hướng về cái kia màu đen bóng mờ chém tới, một trận cực kỳ băng hàn sức mạnh, ở trong không khí lan tràn nhất thời gấu đen kia bóng mờ bên trên, xuất hiện lít nha lít nhít bông tuyết, tốc độ trong nháy mắt liền xuống hàng rồi rất nhiều.

Diệp Phong nhìn cái kia một đao đánh xuống, quả nhiên là có trợ giúp, lập tức đưa bàn tay cũng là hướng phía trước đẩy ra, không hề bảo lưu sử dụng thiên giai Linh Kỹ Thiên Cương Ấn.

Hai nguồn sức mạnh đấu, phát sinh một trận nổ vang tiếng, Diệp Phong cùng trại chủ đều là bị dư uy đàn hồi mấy bước, lúc này mới dừng rơi xuống bước chân.

"Chuyện này... Tiểu tử, lại nắm giữ, theo ta đối kháng thực lực?" Trại chủ bỗng nhiên ngăn ra, hấn đứng vững thân thể sau khi, hai mắt tràn ngập không thể tin tưởng nhìn Diệp Phong, trong lòng than thở.

Diệp Phong đột nhiên cảm giác đầu một trận mê muội, tuy rằng đòn đánh này bên dưới, hấn cũng là cực kỳ bá đạo đem trại chủ oanh lui, nhưng là nhưng cảm giác được đầu một trận say xe, tinh thần vô cùng suy nhược, xem ra là trong cơ thể hồn lực đã không đủ.

Phảng phất là đã nhìn ra Diệp Phong sắc mặt tái nhợt, trại chủ đột nhiên hơi nhướng mày, lên tiếng cười gằn lên: "Tiểu tử, cùng ta cứng đối cứng, hiện tại biết hậu quả chứ?"

Diệp Phong chỉ cảm thấy đầu hết sức mê muội, hơn nữa đao trong tay phát sinh một loại cực kỳ không tốt tin tức, hấn bỗng nhiên nghĩ đến Mặc Sấm nói tới yêu hồn cướp đoạt thân thể, nguyên bản cũng đã suy yếu rét run mồ hôi hấn, lần thứ hai cả kinh bốc lên một trận mồ hôi lạnh.

"Tiểu tử, mau đem Hồn Khí phong ấn đi, bằng không ngươi sẽ bị yêu hồn nuốt chửng. Sấn ta bây giờ đối với ngươi còn có mấy phần hảo cảm, ngươi chỉ cần phế bỏ một cái tay, tại đem chương pháp Linh Kỹ giao cho ta, liền có thể vì ta hiệu lực!" Trại chủ đi tới Diệp Phong bên cạnh, biết rồi hấn hiện tại đã rơi vào sắp bị Hồn Khí phản phế mức độ, mở miệng nói rằng.

Hấn đối với Diệp Phong tiềm lực vẫn là cực kỳ coi trọng, nếu như có thể đem người này lợi dụng, tuyệt đối là rất lớn trợ lực. Bất quá Diệp Phong tiềm lực nhưng cũng mằm họa rất lớn. Chỉ có phế bỏ hấn một cái tay, trại chủ mới dám trăm phần trăm bảo đảm có thể vĩnh viễn đem hấn áp chế lại.

Diệp Phong nghe đến lời này, trên mặt tái nhợt hiện ra một vết không kiên nhẫn, hấn cau mày miễn cưỡng giơ lên cái trán, nhìn trại chủ mắng: "Ngươi hiện tại lần xa một chút, ta có thể cân nhắc không giết ngươi."

"Ha... Ha, nói cho ngươi nhiều hơn nữa cũng là phí lời, ngươi đi chết đi!" Trại chủ tiếng cười có chút run rẩy, hấn nói xong lời ấy sau khi trong lòng rốt cục làm đã quyết định. Diệp Phong này cuồng ngạo tính cách muốn muốn thu lại, xác thực là kiện chuyện cực kỳ khó khăn, huống hồ coi như thu phục, e sợ cũng phi thường khó có thể không chế hấn, vì lẽ đó nếu không có thể vì chính mình hiệu lực, như vậy chỉ có chết đi mới không có sơ hở nào.

Hấn trong nháy mắt đưa bàn tay hướng về Diệp Phong lồng ngực đâm tới, như đồng hóa làm một đem sắc bén lưỡi dao, trực tiếp đem hấn ngực hoàn toàn xuyên thủng, máu tươi nhất thời liền chảy xuôi hạ xuống, một tiếng thống khổ gào thét vang vọng mà lên.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 69:: Đột phá sống lại

Nhìn trại chủ cái kia tàn nhẫn khuôn mặt dữ tợn, Diệp Phong tầm mắt từ từ bắt đầu mơ hồ lên, khuôn mặt bên trên không cam lòng cùng tức giận về trong nháy mắt động lại lên, bởi vì ngực kịch liệt đau đớn, trong tay hấn loan đao bỗng nhiên từ lòng bàn tay bốc ra, phát sinh lạnh lạnh tiếng vang rơi xuống nền đá trên mặt.

Thân hình hấn lão đảo, tại ngực ngưng máu tươi không khô chảy bên dưới, thần trí cũng là bởi vì quá độ mất máu, mà càng ngày càng mơ hồ lên, hấn trong não trống rỗng, mắt thấy chính là muốn ngất đi.

"Diệp đại ca!" Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong bị trại chủ xuyên thủng lồng ngực, từ ngã trên mặt đất Mặc Sấm bên cạnh, lập tức đứng lên, hai đôi bên trong đôi mắt đẹp tràn ngập vô tận áy náy cùng sợ hãi.

Diệp Phong là vì Mặc Giai Thi mới độc thân mạo hiểm tới chỗ này, nếu là thật bởi vì nàng chết đi, e sợ cả đời này Mặc Giai Thi đều không thể an lòng. Mặc Giai Thi hai đôi mắt đẹp lẳng lặng nhìn kỹ, cặp kia cánh tay từng lời kéo thân hình hướng về phía sau đổ tới Diệp Phong, nước mắt rất nhanh

chạy xuôi hạ xuống, bước nhanh hướng về hán chạy tới.

"Hán đã chết rồi." Trại chủ mắt lạnh nhìn cái kia Mặc Giai Thi tới rồi, ánh mắt tùy ý phiệt đi qua cái kia đã ngã trên mặt đất Diệp Phong, giọng nói hờ hững mở miệng nói rằng.

Mặc Giai Thi cũng không để ý tới trại chủ, vội vàng đi tới Diệp Phong bên cạnh, nhìn hán cặp kia cặp mắt vô thần cùng với khuôn mặt tái nhợt, trong lòng không khỏi bay lên vô tận hồ thẹn cùng đau thương, Mặc Giai Thi hít sâu một hơi, liền trực tiếp nằm nhoài trên người hán tan nát cõi lòng gào khóc lên.

"Diệp. . . Đại ca, xin lỗi. Tất cả đều là bởi vì ta, nếu như không phải ta, ngươi cũng sẽ không thay đổi thành bộ dáng này. Ta thực sự là hại người rất nặng." Mặc Giai Thi âm thanh có chút nghẹn ngào, ngọc thủ lạnh lạnh nắm chặt Diệp Phong bàn tay, cũng mặc kệ trên người hán máu tươi, trực tiếp đem đầu tựa ở hán trên lồng ngực, nghe cái kia trái tim nhảy lên có chút chậm chậm âm thanh, trong lòng tràn ngập không thiết thực chờ đợi, hi vọng Diệp Phong có thể một lần nữa đứng lên đến.

"Người chết không có thể sống lại, nha đầu, ngươi cân nhắc thế nào? Nếu như đồng ý ở lại Hắc Hùng Sơn Trại, ta có thể xem ở ca ca ngươi trên mặt đồng ý, bằng không rồi cùng hán cùng chết đi." Trại chủ nhìn Mặc Giai Thi, sắc mặt lạnh lùng mở miệng nói rằng.

Mặc Giai Thi chậm rãi ngẩng đầu lên, đỏ chót hai mắt liếc chủ nợ một chút, như trước vững vàng nắm lấy Diệp Phong bàn tay, nàng trầm mặc chỉ chốc lát sau, âm thanh mang theo một tia căm hận nói ra: "Ngươi nằm mơ đi, ca ca ta là chắc chắn sẽ không giúp ngươi luyện chế bất luận là đồ vật gì. Là ngươi hại chết Diệp đại ca!"

Trại chủ bỗng nhiên ngăn ra, nhìn Mặc Giai Thi hai con mắt, lơ đãng trong lúc đó lại mất đi thần thức. Hán tựa hồ nhìn thấy bốn phía hoàn toàn hóa thành đen kịt, tại Mặc Giai Thi trong tròng mắt, một đôi quỷ dị bộ xương bàn tay đối với mình chớp tới, mà sẽ ở đó bàn tay tới gần thời gian, hán liền cảm giác thân thể dường như bị núi cao ép giống như vậy, hết sức khó chịu hầu như không thở nổi.

Trại chủ từ cái kia thất thần trạng thái bên trong thức tỉnh, nhìn Mặc Giai Thi trong lòng cực kỳ sợ hãi lùi lại mấy bước, cả kinh nói: "Ngươi. . . Là chuyện gì xảy ra!"

"

Mặc Giai Thi không biết vừa rồi chính mình đột nhiên nắm giữ cực cường Linh Hồn Lực, trong nháy mắt liền đem trước mặt nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả trực tiếp khống chế lại. Lập tức nhìn trại chủ cái kia một bộ sợ sệt dáng dấp, trong lòng cũng là hào không hiểu, bất quá nàng vẫn chưa để ý tới trại chủ, chỉ là đem hai đôi đôi mắt đẹp lần thứ hai chuyển hướng Diệp Phong, trong nháy mắt trên mặt có lần thứ hai trở nên nhu hòa rất nhiều, thậm chí nghĩ trong lòng: "Diệp đại ca, ngươi là vì ta mà chết, Tiểu Thi tuyệt đối không thể sống một mình!"

Diệp Phong ngực còn đang không ngừng chảy xuôi sền sệt máu tươi, ý thức hầu như đã hoàn toàn biến mất, hiện nay nằm ở hôn mê trạng thái.

Hán đối với chung quanh sự vật hoàn toàn không rõ ràng, cũng càng không nghe thấy Mặc Giai Thi lời nói, thế nhưng bụng chỗ nhưng là thần kỳ phát sinh từng trận lực mang, một luồng cực kỳ ôn hòa dòng năng lượng chảy ra đến, sau đó bao vây lấy thân thể của hán, đang tiến hành chậm rãi chữa trị.

Trải qua vừa rồi đại chiến, Diệp Phong hầu như là chịu đến nghiêm trọng tổn thương, hầu như đã là mệnh tùy một đường.

Dựa theo dĩ vãng bị một số nguy cơ sống còn thời gian, hán đều là tại có ý thức tình huống dưới, sử dụng Thanh Long Thánh Hồn chữa trị, lúc này mới có thể may mắn còn sống sót.

Bất quá lần này hán hiện ra nhưng đã hoàn toàn mất đi ý thức, nhưng là Thanh Long Thánh Hồn lại tự chủ trợ giúp hán bắt đầu chữa trị thân thể tổn thương, từ từ đem hán từ kẻ cận cái chết kéo trở về, thực sự là có chút khó có thể tin.

Mặc Giai Thi lông mày cau lại, phảng phất cũng là phát hiện có một luồng tinh khiết mà lại ôn hòa năng lượng, tại Diệp Phong thân thể bên trên lan tràn ra, hơn nữa nàng thậm chí cảm giác được tại thân thể mình dưới Diệp Phong tựa hồ lần thứ hai khôi phục sinh cơ.

Trại chủ từ khiếp sợ ở trong lấy lại tinh thần, thực sự có chút không hiểu nổi vừa rồi cái kia cổ quái dị hiện tượng đến tột cùng là cái gì, bất quá trải qua hán cẩn thận tự hỏi một chút, nhưng là có thể rõ ràng loại kia quái dị hiện tượng, tuyệt đối là một loại tinh thần mặt trên công kích.

Hán cảm giác Mặc Giai Thi tiểu cô nương này vô cùng nguy hiểm, chính mình nửa bước Linh Sư cảnh thực lực, đều có thể bị dễ dàng bị cáo chế. Bất quá hán cũng là mười phân rõ ràng, loại sức mạnh này e sợ Mặc Giai Thi cũng là không cách nào triệt để khống chế, bằng không, bằng vào một mình nàng chỉ sợ cũng có thể đem chính mình đánh bại.

Trại chủ biết, nếu là hiện tại không đem Mặc Giai Thi giết chết, chính mình nếu như lại bị khống chế thời gian, e sợ mệnh đều sẽ không có.

Hán nhìn Mặc Giai Thi trầm giọng nói rằng, trong hai con ngươi hàn mang lấp lánh, cả người tràn ngập cực cường khí thế, nói ra: "Mặc Giai Thi, nếu ngươi không muốn lưu lại, như vậy bản vương chắc chắn sẽ không lưu ngươi. Bất kỳ không phục người của ta, ta toàn bộ đều muốn giết chết!"

Nghe đến lời này, Mặc Giai Thi cũng là hơi sửng sốt, nàng cảm giác được Diệp Phong chính đang chậm chậm khôi phục như cũ, tuy rằng cũng không biết là nguyên nhân gì, không đa nghi bên trong nhưng là đại hi không ngớt. Lập tức nàng làm sao có khả năng sẽ làm trại chủ tới quấy rầy Diệp Phong khôi phục, lập tức linh khí vận chuyển tới trên cánh tay, đại lực đem Diệp Phong thân thể ôm lấy đến, sau đó liền từ trên đài cao trốn rồi đi, cùng trại chủ tách ra mấy mét xa.

"Muốn chạy trốn sao?" Trại chủ nhìn Mặc Giai Thi ôm Diệp Phong thoát đi, trong lòng không khỏi cảm giác thấy hơi buồn cười, giờ khắc này hán càng là

chắc chắn không ít, bây giờ nàng có Diệp Phong như thế một cái chết đi con ghê, hắn có thể rất nhanh tới gần nàng đánh chết.

Mặc Giai Thi nhìn trại chủ trong lòng căng thẳng không ngớt, bất quá nhưng vẫn là lẳng lặng ôm lấy Diệp Phong, cẩn thận từng li từng tí một đáng đáp, phảng phất ngay khi che chở một cái vừa ra đòi hải tử.

Diệp Phong tại Mặc Giai Thi trong lòng, cả người bị một luồng quái dị khí lưu màu xanh lục quán quanh, chỉ chốc lát sau, những kia quái dị khí lưu trong giây lát lần trốn lên, tại khí lưu đỉnh cang là đột nhiên tránh qua hai đạo hồng mang, khí lưu hóa thành một điều màu xanh lục tiểu Long, trong giây lát rót vào Diệp Phong trong miệng.

Tại nguồn sức mạnh này tiến vào Diệp Phong trong miệng sau khi, hắn đột nhiên mở hai mắt ra, đồng bên trong tránh qua một đạo ác liệt vẻ, cả người không ngừng có cực cường năng lượng đang chấn động, trong nháy mắt đem Mặc Giai Thi cho đánh văng ra.

Mặc Giai Thi kinh ngạc hét lên một tiếng, chính là bị Diệp Phong quanh thân năng lượng đánh văng ra, đặt mông suất ngồi ở trên mặt đất. Tại còn đến không kịp cảm thụ đau đớn, liền đem hai đôi mắt đẹp chăm chú nhìn chăm chăm Diệp Phong nhìn lại, tinh xảo trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra một vết vẻ vui thích, hai con mắt lại một lần nữa lần xuống óng ánh nước mắt châu.

"A!" Diệp Phong hai đầu gối quỳ trên mặt đất, bỗng nhiên đem trên người giơ lên, giơ lên đầu giữa mặt lên trời một tiếng lợi uống sau khi, đột nhiên một luồng cực cường sức mạnh tại bốn phía tản ra, lại để trại chủ đều cảm giác được một tia kiêng kỵ.

"Tiểu tử này tại sao sống, còn đột phá rồi!" Trại chủ nhìn Diệp Phong quanh thân tán năng lượng, cùng với cái kia sinh long hoạt hổ rít gào đáng vẻ, trong lòng che kín không thể tin tưởng thậm chí kinh ngạc, khủng hoảng. Diệp Phong tại sao có thể đứng lên đến, trong lòng hắn thực sự là quá mức nghi hoặc, này rõ ràng là lật đổ lẽ thường sự tình!

Diệp Phong chậm rãi đứng dậy, tỏ rõ vẻ vẻ nghiêm nghị, hắn cảm nắm nắm, giờ khắc này hắn đầy đủ cảm giác được trong cơ thể dồi dào, hơn nữa sức mạnh có tăng lên cực lớn. Không nghĩ tới Thanh Long Thánh Hồn lại tự chủ đem thương thế của chính mình hoàn toàn phục hồi như cũ, hơn nữa còn thuận thế đột phá đến Linh Sĩ Cảnh bốn tầng cấp độ, từ từ vong thất bại biên giới một lần nữa đứng lên đến.

Hắn đem nắm nắm thả xuống, ánh mắt đảo qua một bên Mặc Giai Thi, khi phát hiện máu trên mặt dịch thời gian, bỗng nhiên ngẩn ra, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía trại chủ, tức giận nói ra: "Tiểu Thi, là hắn đem ngươi tổn thương?"

Hôn mê bên trong, Diệp Phong tự nhiên không rõ ràng Mặc Giai Thi từng nằm nhào trên người chính mình, khi nhìn thấy trên mặt nàng tiên dòng máu màu đỏ, trong nháy mắt cảm giác được một trận kinh ngạc, lập tức nhận định là trại chủ tạo thành, lập tức nhất thời lửa giận dâng nổi lên đến.

"Diệp đại ca!" Mặc Giai Thi giờ khắc này không biết nên nói cái gì, Diệp Phong này như kỳ tích còn sống hầu như là nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người, lập tức cảm động gào khóc chạy hướng về hắn, đem ôm chặt lấy.

"Tiểu tử, ngươi đến tốt cùng là sống thế nào tới được!" Trại chủ nhìn Diệp Phong, trong lòng nghi hoặc tầng tầng, loại này lật đổ bình thường sự tình, hắn căn bản không thể tin được. Giờ khắc này ánh mắt kiêng kỵ nhìn cái kia có thể dùng tấn công bằng tinh thần Mặc Giai Thi một chút, vậy mà cho rằng là nàng làm ra ảo giác, run rẩy nói rằng.

"Ngươi đây không cần phải để ý đến, ta nhất định phải giết ngươi." Diệp Phong an ủi vỗ vỗ Mặc Giai Thi vai, sau đó xoay người đi lên trước hai bước, lạnh lùng nhìn ánh mắt nhìn về phía trại chủ, nói rằng.

"Ha ha, tiểu tử, ngươi coi như đột phá vậy cũng chỉ là Linh Sĩ Cảnh bốn tầng, ngươi cho rằng có thể thay đổi cái gì?" Trại chủ nghe đến lời này, trong lòng có chút khinh thường nói.

Diệp Phong nghe đến lời này, vẫn chưa trả lời ánh mắt nhìn về phía xa xa đài cao, dừng lại tại này thanh cắm trên mặt đất cấp ba Hồn Khí, trầm mặc chỉ chốc lát sau, dụng hết toàn lực bốn chạy tới.

Trại chủ nhìn Diệp Phong biến mất ở tầm mắt, hắn lập tức phát hiện bỗng nhiên xoay người, mà nó mới vừa muốn qua ngăn cản, nhưng chỉ thấy Diệp Phong đã đi tới phía sau hắn, đem trên mặt đất loan đao rút lên.

"Tiểu tử, ngươi còn muốn dùng này thanh Hồn Khí, lẽ nào là muốn tìm cái chết sao? Nửa bước Linh Sư cảnh, căn bản không phải ngươi có thể chống lại." Trại chủ nhìn Diệp Phong đem Hồn Khí nắm trong tay, trong lòng khê run lên, nói rằng.

Bất quá hắn do dự chỉ chốc lát sau, cũng là chậm rãi bình tĩnh lại, Diệp Phong trước đó cùng hắn tranh đấu cũng là bởi vì hồn lực không đủ, miễn cưỡng giải phong Hồn Khí mới lạc thần trí không rõ, trực tiếp mất đi sức chiến đấu kết cục.

Hiện tại coi như kỳ quái sống lại, nhưng là hắn dám khẳng định ăn lần đó thiệt thòi Diệp Phong, nhất định sẽ không dễ dàng giải phong, dù sao một khi đem Hồn Khí giải phong, hắn hồn lực thì sẽ không chống đỡ nổi, lần thứ hai rơi vào nguy cơ dẫn đến thất bại.

Chương 70:: Hiểm tượng diệt sinh

"Ta muốn dùng toàn lực đem hắc đánh bại, giải phong không tới bước ngoặt sinh tử, tuyệt đối không thể sử dụng." Diệp Phong cầm trong tay màu xanh lam loan đao chậm rãi nắm chặt, nhìn trại chủ trong lòng tránh qua một tia sợ hãi, trước đó cũng là bởi vì hắc lỗ mãng, miễn cưỡng đem Hồn Khí giải phong, dẫn đến tự thân hồn lực hoàn toàn không đủ cung cấp, lập tức liền mất đi thần trí cũng bị yêu hồn cho nuốt chửng, mà rơi vào nguy cơ bên trong

Tuy rằng hắc cũng không có bị yêu hồn cho hoàn toàn cắn nuốt mất, bất quá nhưng là chịu đến một đòn trí mạng, như không phải là bởi vì Thanh Long Thánh Hồn tồn tại, Diệp Phong đã sớm hồn về Tây Thiên.

"Diệp đại ca!" Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong trong lòng lo lắng không ngớt, nàng rõ ràng giữa hai người này thực lực chênh lệch, chỉ lo trại chủ ở đây đem Diệp Phong kích thương, hai đôi đôi mắt đẹp không ngừng nhìn kỹ xa xa thon dài thân hình, ngọc thủ lẳng lẳng nắm cùng nhau, lòng bàn tay căng thẳng đều mạo xuất mồ hôi.

"Tiểu Thi, ngươi không cần nghĩ quá nhiều, ta không có chuyện gì. Nhanh lên một chút mang ca ca ngươi rời đi." Diệp Phong đối mặt trại chủ tại duy trì cảnh giác đồng thời, đưa mắt hơi quét qua, nhìn thấy xa xa giai nhân cái kia tỏ rõ về lo âu và ưu sầu, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, trầm giọng nói rằng,

Hắn sau khi nói xong, càng là sầm mặt lại, trong nháy mắt hướng về phía trước bước ra một bước, trong tay loan đao quay về trại chủ huy động lên đến, băng hàn sóng năng lượng, đem không khí đều ngưng tụ nảy sinh băng sương, tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống lóc lóc toả sáng.

Trại chủ nhìn Diệp Phong trực tiếp ra tay công kích, lập tức đối mặt loại này có chứa Băng thuộc tính năng lượng, trong nháy mắt cảm giác tốc độ của chính mình đều có chút thoáng chậm chạp hạ xuống, cũng là không kịp đi ngăn cản Mặc Giai Thi thoát đi, không thể làm gì khác hơn là nghiêng người tách ra.

"Thực lực của hắc mạnh hơn ta quá nhiều, ta căn bản là không có cách mang theo Mặc Giai Thi cùng Mặc Sấm rời đi. Lập tức chỉ có liều mạng một trận chiến, như vậy mới có này sống sót cơ hội." Diệp Phong lời đã nói ra khỏi miệng, lập tức cũng thực sự không công phu quản Mặc Giai Thi. Nhìn trại chủ nhảy bèn tách ra, lại là đem loan đao dùng sức múa lên, liên miên không dứt hướng về hắc điên cuồng chém đi qua(quá khứ).

Hắn mỗi đao hoa lạc, đều sẽ tại trong không khí kéo dài ra một đạo xa hoa màu bạc quý tích, đem này tàn khốc tranh đấu bầu không khí, nhuộm đậm có chút tao nhã cao quý lên.

Không có gì bất ngờ xảy ra trại chủ tại Diệp Phong luân phiên công kích bên dưới, khắp nơi là bị động tiếp chiêu, vài lần né tránh sau khi tâm tình của hắc cũng là trở nên hết sức táo bạo lên, trong cơ thể hắc linh khí cấp tốc lưu động, sau đó song chưởng hướng về phía trước tùy ý đẩy một cái, một luồng mạnh mẽ kinh phong chính là quét hướng về Diệp Phong.

Nửa bước Linh Sĩ Cảnh cường giả, đã có thể vận dụng linh khí thay đổi khí lưu, chiến đấu với nhau cực chiếm ưu thế, Diệp Phong trực tiếp bị luồng kinh phong này ép tới tốc độ từ từ chậm chạp chậm chạp.

Mà ngay khi hắc có chút lo lắng muốn ổn định bước chân, đột nhiên trước mặt trại chủ trên mặt hiện ra tàn nhẫn cười gằn, một luồng ám khí lưu màu đen tại trên nắm tay ngưng tụ, sau đó hướng về Diệp Phong như đạn pháo giống như đánh ra.

Nhìn thấy trại chủ lại sử dụng Linh Kỹ, Diệp Phong hơi nhướng mày, không chậm trễ chút nào cũng là đem toàn bộ sức mạnh vận chuyển lên, song chưởng nhanh chóng đẩy ra, uy mãnh năng lượng đem không khí hoa đến vân đục không ngớt, liên đường như màu trắng sóng biển bình thường đối với hắc xung kích đi qua(quá khứ).

Xa xa Mặc Giai Thi như trước đứng tại chỗ, nhìn hai người này đánh không thể tách rời ra, vền vền là sững sờ chờ ra. Diệp Phong mặc dù nói đi qua muốn nàng nên rời đi trước, thế nhưng lấy tính tình của nàng như thế nào sẽ nghe Diệp Phong thoại, chính mình một người một mình thoát đi sự tình nàng có thể không làm được, lại nói đến nay mới thôi tất cả phiền phức, đều là bởi vì nàng cái này đầu nguồn mà lên.

"Àm!" Một tiếng khí lưu tiếng va chạm tại trên đất trống vang lên, chấn động đến mức người màng tai cổ động, Diệp Phong sắc mặt tái nhợt một mảnh, mảnh khắc ngã : cũng lùi lại mấy bước, song chưởng bên trên nổi gân xanh không ngừng có tê dại cảm giác truyền đến ra, mà trái lại một mặt khác, trại chủ mặc dù là rút lui mấy bước, bất quá sắc mặt nhưng vẫn là bình tĩnh như nước, chỉ là hô hấp hơi có chút gấp gáp mà thôi.

Khi nhìn thấy Diệp Phong phảng phất có chút nằm ở yếu thế, xa xa Mặc Giai Thi nhất thời liền đình chỉ sững sờ, ánh mắt vội vàng chuyển hướng cách đó không xa Mặc Sấm, muốn hướng về hắc tìm xin giúp đỡ.

Nàng cũng không lo lắng ca ca của chính mình, bởi vì dựa vào Linh Hồn Lực, có thể biết rõ Mặc Sấm chỉ là bởi vì hồn lực hầu như không còn, mất đi thần trí hồn ngũ thiếp đi, chỉ cần ăn vào đan dược như vậy ngay lập tức sẽ tốt.

Nhưng mà Diệp Phong bên này nhưng là vật lộn sống mái chiến đấu, chỉ cần có một chút(điểm) qua loa, như vậy liền có thể vì vậy mà chết, mà do lúc trước đối chường liền bằng vào này sắc mặt hai người đến xem, Diệp Phong đã là tại trại chủ thực lực dưới áp chế, nằm ở rất lớn yếu thế.

Diệp Phong nhìn cái kia một bộ nhẹ như mây gió trại chủ, khuôn mặt bên trên tránh qua một vẻ tức giận, sau đó lơ đãng nhìn thấy cái kia xa xa chuẩn bị

xoay người rồi đi Mặc Giai Thi, đột nhiên hơi sững sờ, chỉ chốc lát sau liền tràn đầy mừng rỡ lên.

Diệp Phong nghĩ thầm, nha đầu này rốt cục nghe hẩn, muốn trước tiên mang theo Mặc Sấm rồi đi. Như thế làm đúng là lựa chọn sáng suốt nhất, dù sao hai người bọn họ lưu ở chỗ này, cũng giúp không là cái gì quá to lớn một tay, nếu hiện tại Diệp Phong ngăn cản trại chủ, như vậy có thể rời khỏi chính là kiếm lời, hà tất nắm tính mạng của chính mình mạo hiểm.

"Ta nhất định phải giúp các nàng tranh thủ đến lúc đó gian." Diệp Phong cực kỳ vội vàng lần thứ hai liếc mắt nhìn Mặc Giai Thi cái kia linh lung bóng lưng, sau đó thả người nhảy một cái, lơ lửng ở bầu trời thân hình, dường như Đại Bàng giương cánh giống như vậy, chỉ thấy một đạo hào quang màu trắng bạc lóe lên một cái rồi biến mất, một đạo năng lượng quang hồ chính là hướng về trại chủ vọt tới.

"Cấp ba Hồn Khí quả nhiên lợi hại, liền bằng vào này loạn đao tự mang sức mạnh, liền ít nhất là Linh Sĩ Cảnh tám tầng cường giả một đòn toàn lực, bất quá tiêu tử này hiển nhiên là thực lực không đủ, không cách nào đem cái này Hồn Khí sức mạnh hoàn toàn phát huy, bằng không coi như là ta e sợ cũng khó có thể chống đối mà xuống." Trại chủ ánh mắt vì ngưng, nhìn Diệp Phong đem cấp ba Hồn Khí sức mạnh thả ra ngoài, trong nháy mắt lần thứ hai lãnh hội cái kia cổ khí thế cường hãn, trong lòng không khỏi có chút chấn phục lên. Hắn giật mình đồng thời, vội vàng nhảy ra lúc này mới chặt vật né tránh, này đạo năng lượng quang hồ mang theo đáng sợ hơn lực phá hoại.

Nửa bước linh sư ý nghĩa thực tế trên chính là Linh Sĩ Cảnh chín tầng đỉnh cao, đến giai đoạn này người, bởi vì cực kỳ tới gần Linh Sư cảnh, vì lẽ đó ít nhiều gì đều sẽ lĩnh ngộ một ít sức mạnh mới.

Bất quá tuy rằng hiểu được lợi dụng những năng lượng này, nhưng là về mặt thực lực nhưng còn chỉ là Linh Sĩ Cảnh trình độ, cùng Linh Sư cảnh một tầng cường giả căn bản là không có cách đánh đồng với nhau. Vì lẽ đó, mặc dù là Linh Sĩ Cảnh tám tầng một đòn toàn lực, trại chủ cũng không thể không cẩn thận đối xử, dù sao hắn cũng chỉ là cao hơn như vậy một tầng, Linh Sĩ Cảnh chín tầng đỉnh cao mà thôi.

Nhìn trại chủ né tránh có chút chật vật, Diệp Phong khoe miệng bên trên bóc ra một vệt sắc mặt vui mừng, sau đó càng là không ngừng hướng về hắn liên tục vung ra mấy chục đao, nhất thời màu trắng quang hồ liên đường như Lưu Tinh bình thường hướng về trại chủ bắn tới.

Như vậy thanh thế hùng vĩ thế tiến công, trực tiếp đem hắn làm cho không ngừng qua lại né tránh, nguyên bản hồ hững đáng đáp đã sớm biến mất, thân thể trên mặt đất lần dính đầy nê xám.

Diệp Phong đem công kích triển khai xong xuôi, từ trời cao chậm rãi dưới rơi xuống, vừa vặn ổn định bước chân, chính là cảm giác được một trận cảm giác vô lực truyền khắp toàn thân, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch một mảnh.

Kỳ thực đừng xem cấp ba Hồn Khí sức mạnh cực cường, bất quá nhưng cũng cần Diệp Phong linh khí làm tiêu hao, liền vừa rồi mấy liên chiêu cũng đã dùng mất rồi hẩn hơn nửa linh khí, bởi một lần tiêu hao quá nhanh, hẩn trong nháy mắt cảm giác được tâm mất có chút âm u, cả người nằm ở một loại hết sức mệt nhọc trạng thái.

Cứ việc có loại này phản ứng không tốt, Diệp Phong nhưng vẫn là không chút nào dám nghỉ ngơi nửa khắc, khi cảm giác không lớn bao nhiêu cái vấn đề sau, hẩn lập tức đưa mắt lần thứ hai đầu hàng cái kia xa xa từ trên mặt đất chặt vật đứng dậy trại chủ, chậm rãi đem loạn đao lần thứ hai nhắc lên, để ngừa bất kỳ đột phát tình hình.

Trại chủ chậm rãi đứng dậy, buông xuống mặt âm trầm bång, không ngừng đánh y phục trên người, quần áo bên trên có chút không ít chỗ vỡ, hiển nhiên là Diệp Phong vừa rồi liên tục công kích tạo thành. Hẩn trong tiếng cười lẫn lộn cực cường oán hóa, rất ít người có thể đem hẩn đẩy vào bức này chật vật mức độ, giờ khắc này hẩn rốt cục nổi giận, gầm gọng nói: "Tiểu tử, ngươi muốn chết!"

Nghe lời ấy Diệp Phong không phản đối, vừa mới bắt đầu cùng trại chủ đối chiến thời gian, hẩn liền đem tự thân tính mạng đều không để ý, mục đích chính là muốn phát huy ra chính mình cực hạn sức mạnh thắng lợi, giờ khắc này nghe được câu này, không khỏi cảm giác thấy hơi buồn cười.

Diệp Phong nhìn cái kia khắp toàn thân đều tỏa ra một luồng âm lãnh khí tức trại chủ, vừa mới chuẩn bị cười lạnh lưng châm chọc, đột nhiên một luồng cực cường sát ý nhào tới trước mặt, để hẩn không khỏi kinh ngạc dừng ngưng miệng lại, khuôn mặt tràn ngập sợ hãi.

Trại chủ bỗng nhiên giơ lên tràn đầy hắc tuyến cái trán, hai đôi tràn ngập lửa giận mục chỉ nhìn Diệp Phong, trong nháy mắt chính là hướng hẩn phóng đi, liền như đồng hóa vì một đạo tạt phong, không ra giây lát trong lúc đó, chính là đi tới Diệp Phong trước mặt, hướng về trên mặt của hẩn bỗng nhiên đánh ra nắm đấm.

To lớn lực đạo hơn nữa mang theo năng lượng mạnh mẽ, Diệp Phong cảm giác khuôn mặt đều là có chút đau đớn, tuyệt đối không dám khinh thường liền vội vàng đem thân thể ngưỡng hạ xuống, cú đấm này sức mạnh rất lớn nếu là trong số mệnh, e sợ đều sẽ trong nháy mắt bị đánh ra đến.

"Chạy đằng nào! Chết đi!" Trại chủ nhìn Diệp Phong lại đem cái kia tràn ngập sức mạnh nắm đấm cho tránh ra, nhất thời trở nên tức giận hơn lên, hẩn bàn chân trên mặt đất đạp xuống, thân hình liền nhào tới, theo sát phía sau theo Diệp Phong cùng hướng xuống đất hạ xuống.

Diệp Phong nhìn người trại chủ kia cũng là đập xuống đến, hơn nữa hai chân đầu gối chính hướng về thân thể của chính mình áp sát, mắt thấy chính là muốn trọng đập tới, sắc mặt quả thực là cứng ngắc tới cực điểm. Loại này cực kỳ phiền phức tình huống, để hẩn có chút không biết làm sao, bất quá lấy trạng huống trước mắt đến xem, hẩn chỉ sợ là trốn không thoát, thống khổ này một đòn chỉ sợ là không cách nào chạy thoát, nhất định phải chịu đựng hạ xuống.

"Ầm!" Một tiếng vang trầm thấp trại chủ trên mặt hiện lên một tia cười gằn, hai đầu gối tăng tăng nện ở Diệp Phong trên bụng.

Chỉ thấy, Diệp Phong hai hai tròn mắt mở tròn trịa, bàn tay một trận run loạn đao trực tiếp từ trong tay đi trên mặt đất, bụng hẩn hầu như đã hoàn toàn

lún xuống dưới, đầu tiên là từ trong miệng trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi. Giấy lát qua đi, hân bỗng nhiên cảm giác cái bụng một trận bốc lên, liền nghiêng đầu chảy như điên lên.

"Ha ha, ta hiện tại liền muốn ngươi chết!" Trại chủ phảng phất vẫn là chưa từ vừa rồi Diệp Phong kích thương hân sĩ nhục bên trong bình ổn lại, khi nhìn thấy Diệp Phong trên mặt cái kia vẻ thống khổ, trong lòng không khỏi càng trở nên hưng phấn, hai đầu gối quỳ gối Diệp Phong trên bụng, nắm đầm giò lên thật cao chính là hướng về mặt của hân ném tới.

Mắt thấy cái kia nắm đầm áp sát, Diệp Phong trong lòng kinh hãi không ngớt, bàn tay liều mạng ở bên cạnh một trận loạn trảo, bàn tay trực tiếp nắm chặt rồi lưỡi dao, cũng quên đau đớn, đem đao phong kia quay về trại chủ đầu xuyên đi, gian nan quát lên: "Ngươi... Cũng phải chết!"

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71:: Chiến thắng cường địch

Bảng hân lưỡi dao hướng về trước mặt đầm tới, trại chủ cũng là trong lòng cả kinh, làm sao cũng không nghĩ tới Diệp Phong lại kiên cường, vừa rồi cái kia đau xót kích liền đổi làm là chính hân, e sợ cũng đến thống không chịu nổi mà lập tức ngắt đi.

Nhưng là này Diệp Phong tuổi tác phương mới bắt quá mười sáu tuổi thiếu niên, đôi mắt loại kia đau nhức nhưng mạnh mẽ Móa! Ý chí lực chịu đựng ở, cùng tồn tại khắc làm ra tương ứng phản kích, thực sự không thể không khiến người ta có chút ngạc nhiên.

Trại chủ thân hình cấp tốc hướng về bên cạnh một bên, hân cũng không dám để đầu trực tiếp cùng lưỡi dao đụng nhau, lập tức chính là né tránh Diệp Phong đánh lên. Mà ngay khi hân né tránh cái kia lưỡi dao sau khi, vừa muốn chuẩn bị đứng dậy.

Đột nhiên, tại trại chủ bên cạnh Diệp Phong nhưng là sớm một bước trước tiên đứng lên đến, bàn tay hân máu tươi không ngừng chảy xuôi, chậm rãi buông ra lưỡi dao, cấp tốc đem một cái tay nắm thật chặt chuôi đao.

Hân khuôn mặt nghiêm nghị hạ xuống, Linh Hồn Lực cấp tốc bao trùm đến loạn đao bên trên. Giờ khắc này hân muốn lập tức giải phong, sau đó thừa dịp trại chủ còn chưa bỏ lên, cứ việc cấp cho hân to lớn nhất thương tổn.

"Giải phong!" Diệp Phong bỗng nhiên hét một tiếng, linh khí từ loạn đao bên trên điên cuồng lưu chuyển lại đây, hân đột nhiên bước ra bước tiến, liền hướng về trại chủ vọt tới, trong tay loạn đao một chém mà xuống, khí thế cực kỳ mạnh mẽ.

Trại chủ nhìn Diệp Phong múa đao lại đây, hít sâu một hơi, khom người song quyền nhanh chóng đánh ra, một luồng không kém chút nào hùng hồn sức mạnh cũng hướng về Diệp Phong xông tới.

Hân chống đỡ cái kia Hồn Khí một đòn bên dưới sức mạnh, sau đó chính là chuẩn bị đi đầu lui về phía sau, nhưng mà còn chưa chờ hân làm ra hành động, Diệp Phong rồi lại là lập tức đuổi tới, nhàn rồi bàn tay mở ra, trong lòng khẽ quát một tiếng, Thiên Cương Ấn cái kia cổ sức mạnh hùng hồn chính là triển hiện ra, toàn lực đánh về cái kia xoay người muốn chạy trại chủ.

"Tiểu tử thú!" Đột nhiên công kích, trại chủ cũng là có chút không ứng phó kịp, thân thể trực tiếp bị Thiên Cương Ấn bắn trúng, đột nhiên thờ hớn hớn lên, chặt vật ngã tại xa xa trên mặt đất.

Một kích thành công sau khi, Diệp Phong trên mặt hiện ra một vết nụ cười, tuy rằng trong nháy mắt đó cảm giác được trong cơ thể linh khí trong nháy mắt liền bị đào không, bất quá cũng may Hồn Khí đã giải phong, cuộn cuộn không dứt linh khí chảy xuôi mà đến lại là đem che kín.

Bất quá hân biết giải phong thời gian, hồn lực sẽ cấp tốc trôi qua nguy hiểm rất lớn, không thể cho trại chủ một chút(điểm) nghỉ ngơi cơ hội, lập tức đạp bước tiếp tục xông lên trước phương, liền muốn tại này trong khoảng thời gian ngắn ngủi đem vĩnh viễn đánh bại dưới.

"Tiểu tử, ngươi thực sự là vô liêm sỉ!" Trại chủ hầu như đã nổi trận lôi đình, vừa rồi bị Diệp Phong một chương bắn trúng, là hân làm sao cũng không nghĩ ra.

Tiểu tử này coi như là bị trọng thương, cũng không chút nào lãng phí một chút thời gian, không ngừng tìm khe hở muốn phải phản kích, điều này làm cho trại chủ làm sao không kinh ngạc, này vẫn là một cái non nớt thiếu niên có thể làm chuyện xảy ra sao?

"Ma âm hồng!" Trại chủ trong cơ thể linh khí cấp tốc sôi trào, sau đó nhìn về phía cái kia cầm đao áp sát Diệp Phong, bỗng nhiên hét lớn lên, từng luồng từng luồng năng lượng theo tiếng la của hân, hướng về phía trước nhào tới, liền dường như sóng biển giống như lăn lộn.

Diệp Phong nhìn trại chủ, bỗng nhiên ngẩn ra, này sóng âm Linh Kỳ trước đó vừa tới đến Hắc Hùng Sơn Trại thời gian chính là hơi hơi lãnh hội đi qua, chỉ bất quá khi đó trại chủ là hết sức áp chế sức mạnh, nhưng mà hiện tại sóng âm ở trong nhưng là chất chứa một loại cực cường uy thế, liền ngay cả Diệp Phong đều cảm giác tâm thần thất thủ, đầu thậm chí có chút mơ hồ đau đớn.

"Uống!" Ngay khi Diệp Phong thần trí có chút mơ hồ trong nháy mắt, trại chủ nhưng là đã tới gần bên cạnh hắn, khuôn mặt dữ tợn bên trên đột nhiên hiện ra một nụ cười gần, nắm đấm liền hướng về hắn trên khuôn mặt đánh tới.

"Oành!" Diệp Phong trực tiếp bị cú đấm này trong số mệnh, thông hào một tiếng chính là bay ngược ra ngoài, khi cảm giác được đau đớn trên mặt, lúc này mới lập tức tỉnh táo lại, trong lòng nổi lên kinh hãi.

Này sóng âm Linh Kỳ lại đáng sợ như thế, không chỉ có nắm giữ công kích năng lực, hơn nữa còn có thể ảnh hưởng linh hồn người khác, tuy rằng Nhật Hà Thăng Long Thôi cũng có cái kia cổ kinh sợ tâm linh con người tiếng rống ngấm, bất quá nhưng cùng này trực tiếp có thể đối với nhân tạo thành thực tế tính thương tổn sóng âm Linh Kỳ tới nói, tại thực dụng độ mặt trên vẫn là không thể so bì.

Nhìn trại chủ lại một lần nữa công kích lại đây, Diệp Phong hơi sững sờ, sau đó cũng là cấp tốc nghiêm nghị hạ xuống, đối mặt hắn không ngừng ra chiêu, cũng là dùng hết toàn bộ sức mạnh chống đỡ mà xuống.

Hai người triển đấu đã lâu, Diệp Phong dựa vào Hồn Khí ở trong tồn trữ linh khí cùng trại chủ vài lần tranh đấu, cũng là có thể tận lực ứng phó. Nhưng là khi hắn lần thứ hai sử dụng cái kia sóng âm Linh Kỳ thời gian, Diệp Phong rồi lại trong nháy mắt không cách nào cố thủ tâm thần. Bị cái kia cổ quỷ dị ma âm, lần thứ hai áp bức phản ứng chậm chạp, nhiều lần suýt chút nữa bị trại chủ cái kia ác liệt công kích ám hại mà chịu đến trọng thương.

"Tiếp tục như vậy không được, cái kia âm thanh lần công kích căn bản là không có cách chống đỡ a!" Diệp Phong tại thứ sử dụng Thiên Cương Ấn đem trại chủ bức lui, sau đó cấp tốc lui về sau, nhìn hắn chậm rãi đem tâm tình ôn hòa hạ xuống, thầm nói.

Diệp Phong nhíu mày, trong lòng suy nghĩ chỉ chốc lát sau, cảm thụ cái kia loan đao sau khi liên miên không dứt linh khí, đột nhiên có chút ngạc nhiên lên, hắn không thể tin tưởng nhìn về phía xa xa trại chủ, thầm nói: "Chuyện gì xảy ra, ta cùng hắn giao thủ như vậy thời gian dài, sử dụng Thiên Cương Ấn cũng là mấy lần, tại sao đến hiện tại như trước không có cảm nhận được bất kỳ uế oải, thần trí cũng không có một tia suy yếu, trái lại càng thêm phần chấn lên?"

Nhìn đối diện Diệp Phong trên mặt cái kia như có như không ý cười, trại chủ không khỏi cảm giác được ngẩn ra, sau đó trong lòng thì có một loại cảm giác xấu, mà khi chỉ chốc lát sau, hắn càng là xác định cái này cảm giác xấu là chân thực, nhìn về phía Diệp Phong ánh mắt càng là kiêng kỵ vạn phần lên: "Tiểu tử này cùng ta giao thủ như vậy thời gian dài, làm sao đến hiện tại còn thần thái sáng láng, hoàn toàn không có nửa điểm hồn lực suy yếu dấu hiệu. Như thế hao tổn nữa, ta sớm muộn sẽ hao không tất cả thể lực."

Diệp Phong cảm thụ loan trong đao linh khí, sau đó trong giây lát phát hiện, ở trong cơ thể mình có một nguồn sức mạnh không ngừng tuôn ra, sau đó lại đang cấp tốc biến mất, liền phảng phất là bị vật gì đó cho hấp thu đi dường như.

Hắn gật gật đầu, cẩn thận suy nghĩ chỉ chốc lát sau, trên mặt một mảnh bỗng nhiên tỉnh ngộ đáng sợ, hắn giờ khắc này rốt cục có thể rõ ràng cái nguyên do đến. Này đột nhiên từ trong cơ thể bốc lên sức mạnh thần bí, Diệp Phong dám khẳng định đây là hồn lực gọn sóng, mà rất hiển nhiên loại này ở trong người bất ngờ sản sinh hồn lực, tuyệt đối cùng Thanh Long Thánh Hồn có chút rất lớn quan hệ.

"Không nghĩ tới Thanh Long Thánh Hồn còn có thể phóng thích hồn lực, xem ra trận chiến này ta thắng lợi nắm cực lớn." Diệp Phong biết được Thanh Long Thánh Hồn lại vẫn nắm giữ bức này sức mạnh, giờ khắc này trong lòng nhất thời tự tin trăm phần trăm lên.

Bây giờ hắn dựa vào cuộn cuộn không kiệt linh khí, đã có thể cùng trại chủ đánh bất phân cao thấp, vướng víu nhất chính là hắn cái kia sóng âm Linh Kỳ, mà có thể khắc phục loại này khó khăn, cực cường hồn lực là cực kì trọng yếu, bởi vì chỉ có hồn lực càng mạnh mới có thể bảo vệ, nào sẽ ngoại giới ảnh hưởng mà thay đổi tâm thần.

Diệp Phong ánh mắt dừng lại tại trại chủ trên người, đồng bên trong xẹt qua cực kỳ quyết đoán về, liền phảng phất sắp muốn sử dụng ra cái gì sát chiêu giống như vậy, trở nên cực kỳ chăm chú.

Nhìn thấy Diệp Phong này đột nhiên thay đổi về mặt, trại chủ không biết tại sao vậy mà cảm giác được một chút hơi lạnh, dù sao, trong cơ thể hắn linh khí bây giờ là kéo dài tại giảm bớt, ở đây sao hao tổn nữa khẳng định là chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Hắn có thể nào nghĩ đến, Diệp Phong giải phong đi qua(qua khứ) thời gian dài như vậy, vậy mà không chút nào bất kỳ về khốn quẫn, trái lại sức mạnh như là vô cùng vô tận dường như.

Trại chủ còn tại trong khiếp sợ, Diệp Phong nhưng trực tiếp hướng về hắn chạy vội đi qua(qua khứ), loan đao trong tay không ngừng múa lên, băng hàn năng lượng theo loan đao vùng vẫy, trong nháy mắt một luồng lạnh giá khí tức tràn ngập ra, vị trí bên trong vùng không gian này, liền hành động đều rất giống chậm lại.

"Thiên Cương Ấn!" Diệp Phong một chương đánh ra, chói mắt ánh sáng màu trắng tỏa ra, trại chủ trong nháy mắt cũng cảm giác được trắng lóa như tuyết bên trong thế giới, mà trước mặt càng là có một luồng mạnh mẽ sức mạnh xung kích lại đây.

Cảm thụ này cỗ sức mạnh không ít, trại chủ vội vã cũng là nổ ra song quyền, thả ra đồng dạng không thua với sức mạnh của nó đối kháng, này bạch quang Linh Kỳ cho hắn ấn tượng rất sâu, vài lần giao thủ cũng là rõ ràng hiểu rõ, này Linh Kỳ uy lực cực kỳ cường悍, vì lẽ đó cũng bởi vậy Diệp Phong mới có thể như vậy biến thái vượt cấp chiến đấu.

"Ừ, kém còn kém tại ta không có mệnh mẽ Linh Kỳ, tiểu tử này linh khí hầu như không chừng mực, huống hồ loại kia vượt qua với Huyền giai Linh Kỳ, ta căn bản không làm gì được hắn, như vậy hao tổn nữa ta chắc chắn phải chết!" Trại chủ đem thể tiến công hóa giải sau khi, lại là mấy cái năng lượng biến ảo Kim Long tại bên cạnh hắn gặp thoáng qua, trong nháy mắt liền đem áo của hắn sát phá, da thịt trực tiếp cho mệnh mẽ lôi kéo hạ xuống.

Trại chủ bỗng nhiên một tiếng uống, chính là thả người nhảy lên đến, khắp khuôn mặt là lo lắng vẻ, hắn nhìn trước mặt thiếu niên, khởi đầu từ bị chính mình tùy ý nghiền ép, mãi đến tận bây giờ trở nên mệnh mẽ như thế, trong lòng quả thực là vạn phần không cam lòng.

Nếu như lần kia, hắn trực tiếp đem Diệp Phong nổ nát, chỉ sợ hắn thì sẽ không đột nhiên sống lại, để cho mình lưu lạc tới như vậy chật vật tình cảnh.

Nhưng là điều này cũng tóm lại chỉ là muốn tượng, trại chủ vĩnh viễn sẽ không biết, tại sao khi đó sắp chết Diệp Phong, có thể như không có chuyện gì xảy ra sống lại,

"Người có thể ngã xuống." Trại chủ mặt âm trầm, sắc mặt tái nhợt một mảnh hầu như muốn chảy ra máu, hắn hai mắt trở nên hơi vẩn đục, trong lòng quả thực phức tạp không ngớt, mà ngay khi hắn suy nghĩ lung tung trong nháy mắt, Diệp Phong nhưng là sắc mặt lạnh lùng xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Hai người lơ lửng ở không trung, Diệp Phong lạnh lùng nhìn hắn nói rằng, lập tức loan đao đột nhiên quay về bộ ngực hắn vạch tới, trong nháy mắt vẽ ra một đạo miệng lớn, máu tươi biểu bắn ra trên không trung bông bông.

Trại chủ còn chưa đến cùng phản ứng, chính là bị này một đao hoa thương, hắn còn đến không kịp cảm thụ đau đớn, ánh mắt liền nhìn thấy Diệp Phong lần thứ hai triển khai Thiên Cương Ấn, hướng chính mình đánh tới, hắn vội vã vận chuyển linh khí hướng về địa phương chống đối mà đi, cảm giác được cả người như nhũn ra, đồng bên trong nhưng là che kín sợ hãi.

Thời gian dài đối chiến, trại chủ linh khí cũng là tiêu hao rất nhiều, giờ khắc này đối mặt Diệp Phong lần thứ hai công kích, lại cảm giác được thể lực cung cấp không đủ.

Hơn nữa hắn chiêu này sử dụng tốc độ cũng là xa kém xa Diệp Phong, tại đánh ra song quyền thời gian, cũng đã chậm một bước, phần lớn sức mạnh nhưng cũng để Diệp Phong uy thế hóa giải mất không ít.

Hắn song chưởng bị mệnh mẽ sức mạnh chấn động đến mức đau nhức không ngớt, trong cơ thể khí huyết cuộn cuộn lên, dường như bóng cao su bình thường cấp tốc hướng phía dưới vọt tới, trong miệng phun ra máu tươi trên không trung kéo dài ra một đạo đỏ sẫm quỷ tích.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72:: Kết thúc

Trại chủ trọng suất trên mặt đất, khi ho ra mấy ngụm máu tươi sau khi, chậm rãi ngồi dậy, trong hai mắt tơ máu nằm dày đặc nhìn qua cực kỳ đồi tang. Giờ khắc này hắn rõ ràng cuộc chiến đấu này đã không có chút ý nghĩa nào, Diệp Phong căn bản đã là nằm ở thể bất bại, lập tức đã đến cận đầu hắn chỉ được chạy khỏi nơi này, trước tiên đem thương dưỡng cho tốt lại nói.

"Tiểu tử, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!" trại chủ khuôn mặt thống khổ co giật, trong lòng không ngừng thầm mắng lên, hắn xin thề chờ thương được rồi sau khi nhất định phải Diệp Phong tiểu tử này sống không bằng chết.

Nhưng mà, coi như hắn chuẩn bị lần thứ hai đứng lên đến thời gian, Diệp Phong nhưng là bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, trong tay loan đao nhanh chóng hướng về hắn yết hầu thiếp đi, làm cho trại chủ cả người một trận sợ hãi run rẩy.

"Ngươi đã xong!" Diệp Phong nhìn cái kia trong nháy mắt đại ra trại chủ, cầm trong tay loan đao càng là khá cao một chút, trực tiếp tại cổ họng của hắn chỗ, cắt ra một đạo bé nhỏ vết máu, lạnh lùng lời nói từ trong miệng bốc lên.

Thanh âm lạnh lùng truyền vào trong tai, trại chủ khuôn mặt trở nên cực kỳ trắng xám, hầu như màu máu hoàn toàn không có, hắn âm thanh cực kỳ cô đơn cẩn thận trả lời: "Huynh... Huynh đệ, cho ta một cơ hội đi."

"Cơ hội?" Diệp Phong nghe đến lời này, khóe miệng khẽ động, cười lạnh lùng trả lời.

Đao trong tay của hắn nhưng vẫn là vẫn không nhúc nhích chống đỡ tại trại chủ nơi cổ họng, giờ khắc này trại chủ chỉ là thịt cá trên thớt gỗ, hắn có thể bất cứ lúc nào dựa tâm tình quyết định sự sống chết của hắn, bất luận người nào đều không thể ngăn cản.

"Ân... Đừng thế. Chỉ cần ngươi chịu buông tha ta, ta nhất định sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của ngươi, ta có rất nhiều bảo vật ngươi sẽ cảm thấy hứng thú." Trại chủ nhẹ nhàng ừ một tiếng, sau đó ánh mắt dời về phía phía dưới vậy có chút băng hàn lưỡi dao, cực kỳ nhẹ giọng trả lời.

"Ngươi sống âm Linh Kỹ cũng không tệ lắm, giao cho ta." Diệp Phong nghe đến lời này, cũng xác thực là lên một chút hứng thú, đối với trại chủ sống âm Linh Kỹ, hẳn vẫn có chút hiếu kỳ. Nếu như có thể đạt được cũng tăng thêm luyện tập, trong chiến đấu cực chiếm ưu thế, cùng người đối chiến có thể xuất kỳ bất ý công kích.

Trại chủ nhìn Diệp Phong rốt cục có chút ý kiến, nhất thời trên mặt cũng là tránh qua một đạo không dễ phát hiện vẻ mừng rỡ, bất an trong lòng cũng sợ hãi vào thời khắc này cũng là chậm rãi hóa giải mất, bất quá hẳn như trước không dám lộn xộn, thấp giọng hồi đáp: "Tiểu huynh đệ, ngươi trước tiên thanh đao dời đi, ta nhất định cho ngươi."

Nghe lời ấy, Diệp Phong trên mặt nổi lên một vết thiếu kiên nhẫn, cứ việc cái kia sống âm Linh Kỹ rất để hắn lưu ý, bất quá đối với loại này mấy lần đều muốn chính mình mệnh gia hóa, hẳn thực sự sinh không nổi bất kỳ đồng tình chi tâm.

Huống hồ hắn vừa nghĩ tới, người trại chủ này từng như vậy thô bạo thu xả Mặc Giai Thi tóc, còn đem Mặc Sấm cho đánh thành trọng thương, trong lòng chính là tức giận mười phần lên.

"Ngươi không có cơ hội lựa chọn, nhanh lên một chút đem Linh Kỹ cho ta, không phải vậy ta liền muốn giết ngươi rồi!" Diệp Phong sắc mặt đột nhiên dữ tợn lên, nhìn trại chủ cái kia một bộ sợ sệt đáng ghét, mặt khác một nắm nắm đầm đìa bỗng nhiên nắm chặt lên.

"Được! Cho ngươi!" Trại chủ cảm giác được Diệp Phong đột nhiên nổi giận, trong lòng cảm giác được dị thường kinh ngạc, lập tức tại sự uy hiếp của cái chết bên dưới, không thể làm gì khác hơn là mở miệng đáp ứng nói.

Nghe được trại chủ đáp ứng, Diệp Phong giờ khắc này cũng là hơi thở phào nhẹ nhõm, hẳn cảm giác được Hồn Khí như trước đang không ngừng tiêu hao hồn lực, lập tức liền lập tức vận chuyển Tâm Thần Thuật chỉ cho lần thứ hai phong ấn lên.

Tuy rằng tiêu hao hồn lực cũng không phải Diệp Phong, nhưng là như vậy tiêu hao cũng thực sự quá mức lãng phí. Quan trọng nhất chính là, hắn không biết có thể hay không cho Thanh Long Thánh Hồn mang đến cái gì gánh nặng, nếu như bởi vì Hồn Khí từ từ nuốt chửng, mà dẫn đến Thanh Long Thánh Hồn sức mạnh không đủ lần thứ hai rơi vào trạng thái ngủ say, như vậy nhưng là cái được không đủ bù đắp cái mất.

"Nhanh giao ra đây." Diệp Phong đem loan đao phong ấn sau khi, nhưng chưa từ trại chủ yết hầu một bên dời đi, hắn đột nhiên quát khẽ một tiếng nói.

"Ân." Trại chủ gật gật đầu, sau đó liền tại quần áo bên trong không ngừng bốc lên, cuối cùng bàn tay bỗng nhiên dừng lại, không được vết tích nhìn lướt qua Diệp Phong, rốt cục đưa bàn tay lấy ra.

Diệp Phong chân mày hơi nhíu lại đến, nhìn trại chủ nắm chặt quả đấm, nhưng không như trong tưởng tượng bí tịch xuất hiện, có chút ôn hòa hỏi: "Ngươi tại làm hoa chiêu gì, đến cùng có bất hay không đi ra?"

"Tiểu huynh đệ, ngươi hiểu lầm ta, kỳ thực ta này bản sống âm Linh Kỹ, cũng không phải ghi chép tại trong sách, mà là thông qua một loại đặc biệt tinh thạch tồn trữ." Trại chủ nhìn Diệp Phong cái kia đáng ghét gấp gáp, nhất thời có chút bối rối, bất quá hẳn trong nháy mắt liền bình tĩnh lại, vội vàng giải thích cũng đưa bàn tay mở ra, một củ ầu rở nang màu tím tím tinh thạch tại trong lòng bàn tay vững vàng nằm.

Nghe được lời ấy, Diệp Phong nhíu chặt lông mày cũng là hơi buông ra chút, sau đó đưa tay hướng về cái kia màu tím tím tinh thể chớp tới, cũng nghiêm túc nói: "Đề ta xem một chút."

Diệp Phong trực tiếp từ trại chủ trước mặt, đem cái kia màu tím tím tinh thể lấy đi, sau đó ngón tay đem cấp lên đến, chậm rãi dò xét một phen, khi phát hiện không có bất kỳ manh mối sau khi, liền lần thứ hai ném tới trại chủ trong tay, lớn tiếng hỏi: "Đây là món đồ quý giá gì vậy, căn bản là vô dụng!"

"Ha ha, tiểu huynh đệ, tinh thể này bên trong ta thiết trí cấm chế, phải dùng dòng máu của ta, mới có thể đem tinh thể này hoàn toàn phát huy ra hiệu dụng." Trại chủ cười cợt, sau đó nhìn Diệp Phong nói rằng.

"Vậy ngươi nhanh lên một chút giáng tinh thể này cấm chế tiêu trừ đi!" Diệp Phong nghe đến lời này, liếc mắt một cái cái kia mỉm cười trại chủ, nói rằng.

"Ân, thật, tiểu huynh đệ xin ngươi đem đao trước tiên dời đi một chút(điểm), bằng không ta thật sự không dám làm bất cứ chuyện gì a." Trại chủ nhìn Diệp Phong cười khò một tiếng, sau đó đối với hắn khẩn cầu.

Diệp Phong nhìn trại chủ trên mặt sự bất đắc dĩ, thoáng do dự một hồi, cũng là đem loan đao từ từ lấy ra, bây giờ trại chủ đã linh khí khô cạn, căn bản là không có cách làm những gì, vì lẽ đó yêu cầu này tạm thời đáp ứng cũng không phải không thể.

Chỉ có điều coi như Diệp Phong tràn đầy tự tin đem đao cầm mở, nhưng trong lòng vẫn là cẩn thận một chút, ánh mắt tại mọi thời khắc quan sát hắn cử động, tựa hồ liền đang đợi nam nhân trước mặt ra vẻ, sau đó trực tiếp đem hắn giải quyết đi.

Tại lạnh lẽo lưỡi dao cuối cùng từ chính mình chỗ trí mạng lấy ra, trại chủ trong lòng đề lên tảng đá lớn rốt cục dễ xuống, bất quá hẳn vẫn chưa liền như vậy mà có gây rối biểu hiện, chỉ là nhìn Diệp Phong hư tình giả ý gật gật đầu, sắc mặt đột nhiên trầm trọng hạ xuống, chậm rãi đưa tay ra hướng về Diệp Phong loan đao tới gần.

Trại chủ ngón tay nhẹ nhàng chạm đến sắc bén kia vết đao, chợt nhanh chóng vùng vẫy, nhất thời tại ngón cái trên cắt chém nảy sinh một đạo cái miệng

nhỏ, máu tươi nhất thời chảy ra đến.

Nhẹ nhàng đau đớn, đây đối với trại chủ cái này nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, không đáng kể chút nào, khoe miệng hân cầu trên một vết ý cười, sau đó chậm rãi đem chảy ra máu tươi ngón cái hướng về cái kia màu tím tím thể đụng vào đi qua(quá khứ).

Đụng vào trong nháy mắt, cái kia ngón cái trên huyết châu, liền cấp tốc bị màu tím tím thể hấp thu đi, không lâu sau đó, cái kia nằm tại trại chủ giữa bàn tay tím thể, trong mơ hồ lập loè hồng mang, sau đó tại này hồng mang nhuộm đậm bên dưới, càng trở nên biến thành màu đen lên.

Nhìn cái kia đột nhiên màu sắc trở nên cực kỳ quỷ dị tím thể, Diệp Phong hơi sửng sốt, chợt lông mày chậm rãi dựa vào nhau, nhìn cái kia tỏ rõ về ý cười trại chủ, nói ra: "Được rồi sao?"

"Àn, ta đã đem cấm chế loại bỏ, tiểu huynh đệ." Trại chủ nụ cười trong nháy mắt thu lại lên, sau đó cầm trong tay tím thể đưa cho Diệp Phong, trầm giọng nói rằng

Diệp Phong nghe những câu nói này, cũng là gật gật đầu, sau đó liền nhìn trại chủ đem tím thể đưa tới, cũng đưa tay ra chuẩn bị đem tiếp được.

Bất quá ngay khi Diệp Phong mới vừa lấy tay Móa! Lại đây thời gian, biến cố đột nhiên đột nhiên thăng, trại chủ trên mặt hiện ra một vết nham hiểm, sau đó một luồng linh khí vận chuyển tới trên lòng bàn tay, tím thể bỗng nhiên phát sinh đen kịt quỷ dị ánh sáng.

"Người làm gì!" Nhận ra được tím thể cái kia hiện tượng kỳ quái, Diệp Phong sắc mặt đột nhiên lạnh hạ xuống, nhìn trại chủ đồng bên trong xẹt qua một đạo hàn mang, tức giận quát lớn nói.

Trại chủ trên lòng bàn tay tím thể đã hoàn toàn biến thành đen tuyền, hơn nữa, chỉ chớp lát sau, tím thể càng là dường như bị ngọn lửa bao vây lấy giống như vậy, bắt đầu hòa tan lên, khói đen không ngừng kéo lên tràn ngập ra.

"Ha ha, tiểu tử thú, người cắt ngay cho ta đi!" Trại chủ nhìn Diệp Phong, trên mặt đột nhiên lộ ra cực kỳ vẻ dữ tợn, bàn tay hân chỗ linh khí cấp tốc lưu chuyển, trong nháy mắt liền đem cái kia lượn lờ tại lòng bàn tay trên khí lưu màu đen, hướng về hân đẩy đi qua(quá khứ).

Diệp Phong sắc mặt hầu như là cứng ngắt tới cực điểm, tràn ngập tức giận con mắt, nhìn chằm chằm cái kia bị khói đen che giấu mặt, trong lòng tràn đầy buồn bực, bất quá khi dưới hân phảng phất là từ này cổ khói đen ở trong, phát giác một loại khí tức đặc biệt, để đầu óc lại đều hơi tê tê.

"Diệp đại ca, cẩn thận, đây là độc khí!" Mặc Giai Thi nhìn cái kia xa xa khí lưu màu đen, trên mặt nhất thời che kín hoang mang. Nàng làm Luyện Hồn Sư có thể nào không hiểu, này khí lưu đến tột cùng là cái gì. Lập tức nhìn Diệp Phong rơi vào trong nguy hiểm, lập tức lên tiếng hô, cũng chuẩn bị đi vào cứu hân.

"Hừ, đừng nghĩ cho ta đi qua(quá khứ), cắt ngay!" Nhưng mà Mặc Giai Thi còn không tới kịp đi qua(quá khứ), cái kia từ phía trước chạy tới trại chủ, nhưng là sắc mặt giận dữ, bàn tay đối với nàng bỗng nhiên đập tới, một luồng khá là uy mãnh sức mạnh, trực tiếp đưa nàng bức lui ngã tại trên mặt đất.

Tuy rằng linh khí đã khô cạn, bất quá dù sao đẳng cấp chênh lệch ở đây, trại chủ đối phó Mặc Giai Thi vẫn là dễ như trở bàn tay, hân đem cô nàng này oanh lui sau khi, cũng không đang chần chờ lập tức lựa chọn lập tức thoát đi đi.

"Vô liêm sỉ!" Diệp Phong nín thở, từ cái kia khí lưu màu đen ở trong chạy ra, khi nhìn thấy Mặc Giai Thi bị trại chủ đẩy lui, trong lòng vạn phần phẫn nộ, hân đã quyết định nhất định phải cố gắng giáo huấn, này không biết điều gia hỏa.

Giờ khắc này khi thoát ly khí lưu màu đen bao phủ, hân đột nhiên giận tím mặt lên, nhanh chóng hướng về người trại chủ kia phóng đi, trên thân thể tán mát ra sóng năng lượng, hầu như để không khí chung quanh đều bốc cháy lên, tràn ngập một loại tức sát bầu không khí.

Diệp Phong xuất hiện ở trong lòng liền dường như sóng to gió lớn, nếu không đem người này chém giết, hân e sợ không cách nào vĩnh viễn xa bình ổn lại, hân phát rõ dường như nhanh chóng đâm hướng về trại chủ, trong nháy mắt liền xuất hiện ở phía sau hân.

"Nguy rồi!" Trại chủ bỗng nhiên quay đầu lại, trên mặt kinh hãi có chút vặn vẹo lên, bất quá liền ở một khắc tiếp theo, về kinh hãi nhưng là bị thống khổ trực tiếp bao trùm.

Lưỡi dao xen vào âm thanh truyền ra, Diệp Phong loan đao đã hoàn toàn đâm trúng trại chủ ngực trái, đem nhảy lên trái tim trực tiếp cắt ra, máu tươi nhất thời phun trào ra, dường như suối phun bình thường cực kỳ dọa người!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73:: Vợ vét bảo vật

Diệp Phong nhìn trại chủ cái kia từ từ mất đi sức sống con người, trên mặt lạnh lùng vẫn như cũ không có tàn đi, đợi đến thân hình hắn hoàn toàn ngã xuống sau khi, hắn mới đưa loan đao từ nơi ngực của hắn rút ra, nhất thời một đạo máu tươi biểu bắn ra.

Diệp Phong đứng tại chỗ khẽ thờ dài, ánh mắt lạnh lùng từ trại chủ cái kia khuôn mặt tái nhợt trên dờn liền xoay người rồi đi, rốt cục đem người này giải quyết đi, trong lòng hắn cũng coi như là thoải mái rất nhiều, trước đó sự phiền nộ cũng theo hắn con người tan rã, mà biến mất không thấy hình bóng.

"Diệp đại ca, người không quan trọng lắm đi!" Diệp Phong mới vừa quay người lại còn đi không bao xa, đột nhiên Mặc Giai Thi từ đằng xa chạy tới, chăm chú đem hắn ôm lấy, tỏ rõ vẻ đều là nước mắt nghẹn ngào nói.

"Tiểu Thi, không liên quan." Diệp Phong từ trong kinh ngạc lấy lại tinh thần, khẽ mỉm cười, cũng là đem Mặc Giai Thi ôm chặt lấy, an ủi lên.

"Hắn chết rồi sao?" Mặc Giai Thi chậm rãi nghiêng đầu qua chỗ khác, hai đôi ửng hồng con mắt, mang theo một tia cảnh giác đảo qua cái kia ngã trên mặt đất cũng không nhúc nhích trại chủ, thấp giọng nói rằng.

Nghe Mặc Giai Thi, Diệp Phong cũng là đem ánh mắt nhìn về phía ngã : cũng tại thi thể trên mặt đất, nhẹ nhàng thờ phào nhẹ nhõm, nói ra: "Ân, triệt để chết hết."

"Diệp đại ca, chúng ta cùng đi ca ca nơi đó đi." Rốt cục nghe được câu nói này, Mặc Giai Thi có chút thấp thỏm tâm, rốt cục vào thời khắc này bình tĩnh lại, tại cùng Diệp Phong như vậy thân mật ôm ấp một lúc sau, liền cùng là buông ra hắn, giờ lên vậy có chút làm người thương yêu yêu khuôn mặt, môi đỏ hé mở nói rằng.

Diệp Phong gật gật đầu, chính là bị Mặc Giai Thi lôi kéo tay, cùng đi tới Mặc Sấm bên cạnh.

Vào lúc này, Mặc Sấm bên cạnh lục tục vẫn là vây quanh không ít Hắc Hùng Sơn Trại sơn tặc, bắt quá nhưng đều là Linh Đồ Cảnh tám tầng trở xuống, hơn nữa nhìn lên cực kỳ khiếp đảm.

Khi bọn họ nhìn thấy Diệp Phong thời gian, dồn dập lui về phía sau lên, trong lòng là cực không muốn bị thiếu niên này cường giả nhìn chăm chăm, hắn nhưng là liền trại chủ loại kia nửa bước Linh Sư cảnh người, đều trực tiếp chém rớt.

"Mặc Sấm, hắn không có sao chứ?" Diệp Phong không để ý đến những người kia, đứng ở Mặc Giai Thi bên cạnh, nhìn nàng tồn trên mặt đất chính đang quan sát Mặc Sấm tình huống, cũng là yên tĩnh đứng ở một bên, chờ đợi chốc lát, thấy nàng đã định chỉ động tác, lúc này mới lên tiếng dò hỏi.

Mặc Giai Thi lắc lắc đầu, giờ lên tinh xảo khuôn mặt quay về Diệp Phong khẽ mỉm cười, mở miệng nói ra: "Không quan trọng lắm, ca ca chỉ là quá mức uể oải mà thôi, cho hắn ăn vào đường hồn đan, như vậy liền không có gì đáng ngại."

"Như vậy cũng tốt." Diệp Phong nghe đến lời này, trên mặt cũng là hiện ra an tâm nụ cười, hắn sau khi nói xong, ánh mắt liền xem hướng bốn phía sơn tặc, sau đó đi lên trước bắt tới một người, sợ đến người kia tỏ rõ vẻ hoảng sợ, bắt đầu cầu xin tha thứ lên.

"Tiểu huynh đệ, tha ta một mạng, ta có thể chưa bao giờ ra tay công kích đi qua các người a!"

Nghe kêu to âm thanh, Diệp Phong không khỏi nhíu nhíu mày, sau đó ánh mắt nhìn chăm chăm người này trước mặt, lạnh giọng hỏi: "Biết các người trại chủ gian phòng ở nơi nào sao? Ta muốn mạng điểm thứ tốt rồi đi, liền tỷ như hắn Linh Kỳ bên trong."

Này sơn tặc nghe được Diệp Phong lời ấy, đầu tiên là sững sờ, sau đó cũng là hiểu rõ ra, chỉ cần đem trại chủ bảo vật cho hắn, chính mình liền có thể tránh được một kiếp, lập tức gật đầu cười, mở miệng nói ra: "Tiểu huynh đệ, ta biết ở nơi nào, người đi theo ta đi."

"Cứ chờ một chút, bằng hữu của ta còn có thương tại người, người xuất hiện ở một bên đợi đừng nhúc nhích, đợi lát nữa ta tại gọi người." Diệp Phong buông ra sơn tặc, dành cho hắn một cái ánh mắt lạnh lùng sau khi, ra lệnh.

Nghe như vậy lão khí hoành thu (như ông cụ non) lời nói, sơn tặc thật là có chút dở khóc dở cười, chính mình lại bị như thế một tiểu tử chưa ráo máu đầu mệnh lệnh lên. Bất quá, khi hắn vừa nghĩ tới Diệp Phong thực lực thời gian, nhưng trong lòng vẫn là không thể không bội phục. Đây chính là liền nửa bước Linh Sư cảnh cường giả đều có thể giết chết người, chính mình ở trước mặt hắn không đáng kể chút nào, thế giới này chính là Móa! Thực lực nói chuyện.

Diệp Phong đưa mắt nhìn sang Mặc Giai Thi, nhìn nàng từ đâu bên trong móc ra một viên đan dược, để vào cái kia buồn ngủ Mặc Sấm trong miệng, chính là đứng tại chỗ bắt đầu chờ đợi.

Đang đợi không lâu sau đó, rốt cục cái kia nằm trên mặt đất trên Mặc Sấm, nhíu nhíu mày lại, chậm rãi mở lim dim hai mắt. Khi hắn phát hiện Mặc Giai Thi cùng Diệp Phong đều đứng ở trước mặt mình thời gian, bỗng nhiên vô cùng kinh ngạc ngồi dậy.

"Ca ca, người cảm giác như thế nào!" Mặc Giai Thi nhìn cái kia đứng dậy Mặc Sấm, trong lòng không khỏi cảm giác thấy hơi vui sướng, bắt quá nhưng vẫn là thân thiết dò hỏi.

"Ây... Không có gì đáng ngại. Muội muội, Diệp huynh. Các người không quan trọng lắm chứ?" Mặc Sấm cái trán bốc lên mấy cây hắc tuyến, miễn cưỡng đứng lên, nhìn Mặc Giai Thi cùng Diệp Phong cái kia một mặt mỉm cười bình yên đáng đáp, nhất thời có chút sững sờ. Sau đó ánh mắt nhanh

chóng hướng về bốn phía nhìn tới, khi phát hiện những sơn tặc kia môn, trên mặt tránh qua hàn ý.

Nhìn Mặc Sấm cái kia một bộ căng thẳng đáng đáp, Mặc Giai Thi có chút bất đắc dĩ, bắt quá chỉ chốc lát sau, liền cười nói với hắn: "Ca ca, Diệp đại ca đã đem trại chủ giết!"

"Hắn... Chết rồi?" Mặc Sấm đột nhiên một mộng, nhìn Diệp Phong trong ánh mắt, tràn ngập không thể tin tưởng. Người đàn ông kia nhưng là nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, lại tại chính mình mê man thời gian bị Diệp Phong đánh bại.

Bắt quá khi nghĩ rõ ràng hiện tại đã hoàn toàn không có bất kỳ nguy hiểm nào tồn tại, Mặc Sấm trên mặt vô cùng kinh ngạc cùng không rõ, trong nháy mắt liền bị hết sức vui mừng che giấu, nhìn trước mặt khó mà tin nổi thiếu niên, sáng khoái cười to lên.

"Diệp huynh, ngươi thực sự là quá lợi hại, ha ha!"

"Ha ha." Diệp Phong nghe này tán thưởng, nhưng cũng chỉ là cười gượng hai tiếng, lần này khổ đấu nhưng là nhiều lần suýt chút nữa bị mất mạng, như không phải là bởi vì Thanh Long Thánh Hồn nghịch thiên thần lực, hắn làm sao có khả năng dựa vào Linh Sĩ Cảnh ba tầng đối kháng Linh Sư cảnh cường giả, này ở trong nhưng là đầy đủ chênh lệch sáu tầng chênh lệch.

May mà chính là, trải qua trận chiến đấu này, hắn cũng là hoặc nhiều hoặc ít học được cái gì. Liên tỷ như nhiều lần cùng người trại chủ kia so chiêu thời gian, kỳ thực rất nhiều lần cũng là có thể tách ra, hắn nhưng là bởi vì kinh hoàng mà mất đi thời cơ tốt nhất chịu đến trọng thương. Nếu như có lần sau, Diệp Phong dám trăm phần trăm bảo đảm, hắn nhất định sẽ làm được càng tốt hơn.

Thấy Mặc Sấm hiện tại đã khôi phục, Diệp Phong liền đem ánh mắt nhìn về phía một bên sơn tặc, khoe miệng lộ ra một tia vẻ hài hước, nói ra: "Hiện tại ngươi có thể mang ta đi các ngươi trại chủ nơi ở."

"Được rồi, tiểu huynh đệ." Nhìn Diệp Phong cái kia nụ cười trên mặt, sơn tặc không khỏi có chút tê cả da đầu, liền vội vàng gật đầu đáp ứng lên.

"Mặc Sấm, Tiểu Thi, cùng đi nhìn, nói không chắc có thể đạt được chút thứ tốt đây." Diệp Phong quay đầu, nhìn Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi nói rằng, sau đó liền tiếp tục thăm vấn trước mặt sơn tặc, hướng về Hắc Hùng Sơn Trại một chỗ gian nhà bước đi.

Không lâu sau đó, mấy người rốt cục đi tới trại chủ gian phòng. Diệp Phong bốn phía nhìn quanh một thoáng, gật gật đầu, nhìn một bên sơn tặc một chút, trầm giọng nói ra: "Nơi này chính là phòng của hắn sao?"

"Đúng, đại hiệp!" Sơn tặc hơi sững sờ, chột không chậm trễ chút nào hồi đáp.

Diệp Phong đối với danh xưng này có chút không nói gì nhú nhú mày, sau đó liền cũng không để ý tới nữa, ánh mắt dừng lại ở gian phòng góc nơi trong rương, nhất thời hai mắt phát sinh quang.

"Ngươi cho ta đem cái kia cái rương mở ra!" Diệp Phong ánh mắt lạnh lẽo tìm đến phía đứng ở một bên sơn tặc, lạnh giọng mở miệng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74:: Tà Linh giả

"Được rồi." Nhìn trước mặt này cẩn thận tiểu tử, sơn tặc chỉ được cười gượng hai tiếng, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là chạy đến góc, đem cái kia nạm viên vàng cái rương cho trực tiếp mở ra.

Cái rương vừa mở ra, nhất thời lóng lánh ra màu vàng tia sáng chói mắt, bên trong tất cả đều là chút hoàng kim đồ trang sức, giá trị không ở mấy chục triệu kim tệ bên dưới. Bắt quá thứ này, căn bản không tiện mang theo, đối với Diệp Phong loại tu luyện này giả tới nói, vẫn là không nhắc lên được bao lớn hứng thú, không bằng đan dược cùng Linh Kỹ thực dụng.

"Diệp Phong, ta cảm giác này giường bên dưới, có chút không giống bình thường, thật giống là mật đạo." Ngay khi Diệp Phong có chút thất vọng thời gian, đột nhiên Mặc Sấm lên tiếng nói rằng, lấy hắn thần thức mạnh mẽ, đã sớm đem bên trong nhà này tất cả điều tra rõ ràng.

"Ồ?" Diệp Phong hơi sững sờ, sau đó ánh mắt cũng là bỗng nhiên chuyển hướng giường bên trên, sau đó chậm rãi đi tới, loan đao trong tay một chém mà xuống, nhất thời giường liền bị một luồng mạnh mẽ kinh khí, trực tiếp vỡ chia năm xẻ bảy.

Quả nhiên ngay khi giường gãy vỡ, mảnh gỗ tung toé sau khi, một cái có chút thâm u cửa động xuất hiện, bậc thang đá xanh thê chậm rãi nổi lên, vẫn đi

về chỗ thấp nhất.

"Mặc huynh." Diệp Phong nhìn này đi về lòng đất lối đi bí mật, trên mặt hiện ra một vết vẻ chờ mong, nhìn về phía một bên Mặc Sấm, mở miệng nói rằng.

"Ân, đi xuống xem một chút." Mặc Sấm tự nhiên là biết Diệp Phong muốn đi, vì lẽ đó cũng là khẽ mỉm cười, gật gật đầu.

"Người theo ta đồng thời xuống, hừ, lại không nói với ta, nơi này còn có địa đạo!" Diệp Phong nhìn thấy Mặc Sấm đáp ứng, ánh mắt đột nhiên xoay một cái, nhìn đứng ở một bên sơn tặc, trên mặt hiện ra hung sắc, chắt vắn lên.

"Ngạch... Ta đây thật không biết a!" Sơn tặc bất đắc dĩ nhíu nhíu mày, hần làm Hắc Hùng Sơn Trại một tên tăng dưới chót nhân viên, trại chủ nơi ở hần là rõ ràng, bất quá cho tới loại này bí ẩn địa đạo, hần căn bản cũng là không có quyền biết được, cho nên khi dưới trần đây oan ức trả lời.

"Mặc kê người biết vẫn là không biết, người tìm mấy đồng bọn, theo chúng ta đồng thời xuống, đừng hòng hái hoa chiều gì." Diệp Phong nhìn trước mặt sơn tặc, sau đó thần thức tại bốn phía một phen dò xét, đột nhiên phát hiện ở tại phía ngoài phòng, có không ít khí tức nhích lại gần, vì đề ngừa vạn nhất, hần vẫn phải là mang những người này chắt xuống.

"Chuyện này..." Sơn tặc nghe những câu nói này, không khỏi có chút do dự, hần nghĩ thâm tiểu tử này sẽ không phải xuống muốn đem chính mình cho giết chứ?

"Nhanh lên một chút, đừng nét mực." Diệp Phong bỗng nhiên đem song dao bỗng nhiên bắn trúng đầu của hần, nhất thời để hần đau lập tức phản ứng lại, vừa hô một bên chạy ra ngoài, không lâu sau đó, trong phòng càng là thêm ra hai tên tỏ rõ vẻ cay đắng sơn tặc, này chính là vừa rồi người kia gọi tới.

"Ba người các người đi xuống trước giúp chúng ta dò đường, nhớ kỹ đừng nghĩ xoay hoa chiều gì, bằng không tự gánh lấy hậu quả." Diệp Phong vung vẩy trong tay dao, quay về trước mặt ba vị cao to trắng hần, lạnh giọng mệnh lệnh lên.

Ba đại hần nghe đến lời này, không khỏi cảm giác cực kỳ khổ não, bất quá thực lực đặt tại này, bọn hần căn bản không dám làm vô lực phản kháng, không thể làm gì khác hơn là mặt mày ủ rũ hướng về cái kia lòng đất vào miệng: lối vào đi đến, tại phía trước mang theo lộ.

Nhìn có dẫn đường người, Diệp Phong cũng là đối với Mặc Sấm, Mặc Giai Thi nói một tiếng, sau đó liền cũng cùng đi theo.

Nhìn Diệp Phong như vậy bá đạo, Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi đều là nhìn nhau nở nụ cười, không khỏi đối với hần cảm giác được cực kỳ kính nể. Trước đây không lâu, bọn hần còn bị những này hung hãn Hắc Hùng Sơn Trại sơn tặc tăng tăng vây quanh, chịu đến rất lớn sinh mệnh uy hiếp.

Bất quá bây giờ, bọn hần nhưng là đem Hắc Hùng Sơn Trại những này đã man người, toàn bộ quân chế phục phục thiếp thiếp, thực sự thật là làm cho người ta khó có thể tin.

Thâm u trong địa đạo, gió lạnh suru suru thổi qua, khiến người ta không khỏi cảm giác tóc gáy run rẩy cả người rét run, liền ngay cả Diệp Phong đều không khỏi vận chuyển linh khí đem chống đỡ đi.

Lại quá một quãng thời gian, mấy người rốt cục đi tới phía dưới, Diệp Phong ánh mắt tại bốn phía một trận nhìn quét, phát hiện nguyên tới nơi này là một khối nhà đá, hơn nữa tại ngay chính giữa vị trí, có không ít giá gỗ, mặt trên bài phóng từng quyền từng quyền thư tịch, nhìn qua như là Linh Kỹ bên trong.

Diệp Phong đi lên phía trước, ánh mắt tại này giá gỗ trên một trận nhìn quét, phát hiện những này Linh Kỹ phần lớn đều là Địa giai hạ phẩm, hơn nữa đều là một ít rất quái lạ tên, tỷ như hóa anh chú, thiên la thi biến chờ chút dị thường tà dị tên.

"Chuyện này... Những này lại toàn bộ đều là tà thuật! Lại tại loại này chỗ thật xa!" Mặc Sấm nhìn những này Linh Kỹ, đột nhiên hơi nhướng mày, cảm giác được phi thường kiêng kỵ, lâm lâm lâu lâu lên.

Hần khiếp sợ chỉ chớp lát sau, bỗng nhiên quay đầu, trên mặt che kín dữ tợn cùng khủng hoảng, vội vàng hỏi cái kia sơn tặc: "Các người trại chủ đến tốt cùng là người nào!"

"Ta đây cũng không rõ ràng, ta chỉ biết là trại chủ cũng không phải Lạc Xuyên Vương Quốc người, sao... Sao?" Sơn tặc nhìn Mặc Sấm như vậy đáng đáp sột sắng, không khỏi hơi sững sờ, mở miệng nói rằng.

"Mặc huynh, tà thuật?" Diệp Phong nhìn Mặc Sấm cái kia tỏ rõ vẻ căng thẳng cùng sợ sệt đáng vẻ, cảm giác được cực kỳ kinh ngạc, hần chưa từng thấy Mặc Sấm lộ ra vẻ mặt như thế, không khỏi có chút kinh ngạc hỏi.

Mặc Sấm nhìn Diệp Phong một chút, trên trán mồ hôi lạnh lướt xuống đến mi gian, thờ dốc mấy hơi thở, mở miệng nói ra: "Tại đại lục bên trên, người bình thường là dựa vào linh khí từng bước trở nên mạnh mẽ. Mà có mấy người, nhưng là sử dụng mặt khác một loại biện pháp, đi không chế hoặc là cướp đoạt một ít nắm giữ thực lực cường đại quái vật, hoặc là nghiền cứu một ít vi phạm tự nhiên quy tắc pháp môn, điều động một ít quái vật chủng tộc chiến đấu, từ đó có không thua gì người tu luyện sức mạnh. Người như thế gọi là Tà Linh giả. Cùng chúng ta phổ thông linh giả không giống, bọn hần là chịu đến thánh linh vực cùng đại lục hết thảy thể lực, cộng đồng truy sát." Mặc Sấm trầm giọng nói rằng.

"Thánh linh vực!" Diệp Phong nghe được này như sấm bên tai tên, nhất thời cả người run lên, danh tự này chỉ cần là cá nhân đều biết. Thánh linh vực địa vị tại hết thảy đế quốc cùng Đại tông phái bên trên, là toàn bộ đại lục công nhận cường thế nhất lực.

Mục đích của bọn họ chính là thủ hộ trên đại lục này, không bị những chủng tộc khác xâm phạm, trong đó cường giả đông đảo, tùy tiện một người đều

có thể có được không thua gì linh tôn cảnh thực lực.

Mặc Sấm nhìn Diệp Phong kinh ngạc đáng đấp, ánh mắt giả gỗ trên Linh Kỳ, thờ dài nói ra: "Diệp huynh, này hóa anh chú, nếu như ta không đoán sai, hẳn là cùng là đem yêu thú linh hồn, phong ấn tại trẻ con thân thể bên trong. Đợi được yêu thú thức tỉnh thời gian, trẻ con liền sẽ trở thành nửa người nửa yêu quái vật, cùng người thi thuật điều động. Còn có ngày đó là thi biến, là dựa vào một loại quái lạ phương thức, đem ẩn chứa cực cường oán niệm linh hồn để vào thi thể bên trong, trở thành một loại chuyên môn chiến đấu công cụ." Nhìn Diệp Phong tựa hồ vẫn còn có chút không rõ ràng, Mặc Sấm tiếp tục bổ sung nói rằng.

"Quả nhiên đủ tà môn!" Diệp Phong nghe đến lời này, trên mặt cũng là che kín khiếp sợ, kinh ngạc nói.

Mặc Sấm sau khi nói xong, đột nhiên trên mặt tràn ngập kiêu ky, bởi vì căng thẳng song quyền, không tự chủ được chậm rãi nắm chặt lên, thầm nghĩ trong lòng: "Để quốc bị diệt, chúng ta liền đã sớm đem những người kia điều tra ra rõ ràng. Chỉ là không có nghĩ đến, cái này tiểu quốc nhà bên trong, cũng sẽ có người của bọn họ tại."

Diệp Phong nhìn Mặc Sấm cái kia một mặt căng thẳng, bắt đắc dĩ thờ dài, vỗ vỗ bờ vai của hắn, an ủi nói ra: "Yên tâm đi, hiện tại người trại chủ kia cũng đã chết rồi, chỉ cần có ta Diệp Phong tại, như vậy hai người các người liền tuyệt đối không có bất cứ chuyện gì."

Nghe này có chút ấm lòng người phi lời nói, Mặc Sấm cũng là thoáng đem trong lòng bao quần áo thả xuống, sau đó đi tới Mặc Giai Thi bên cạnh, cực kỳ đòi tang nhìn nàng một cái, chậm rãi trầm mặc lại.

Diệp Phong không đang suy nghĩ quá nhiều, hắn quét mắt qua một cái giả gỗ trên Linh Kỳ, đang tìm chỉ chóc lát sau, rốt cục ánh mắt sáng lên.

"Địa giai cực phẩm: Ma âm hồng. Vận chuyển linh khí, thừa thế xông lên đem thả ra ngoài, hình thành quy mô lớn công kích, luyện tới đại thành có thể trực tiếp đem người ngũ tạng đập vỡ tan." Đọc mặt trên giới thiệu, Diệp Phong trên mặt hiện ra một vệt nụ cười, sau đó liền đem này bản sống âm Linh Kỳ thu vào trong túi.

"Đi thôi!" Xoay người lại, Diệp Phong nhìn Mặc Sấm hai người khẽ mỉm cười, mở miệng nói rằng, sau đó mấy người chính là cùng rời đi nơi này.

"Các người bắt đầu từ hôm nay, liền lập tức giải tán đi đi." Diệp Phong ba người từ mật thất dưới đất sau khi đi ra, chính là đồng thời đi tới Hắc Hùng Sơn Trại bên ngoài, sau đó quay về những kia còn lại bọn sơn tặc, nói ra một câu, chính là cũng không quay đầu lại rời đi.

Diệp Phong cùng Mặc Sấm huynh muội, không chút nào dây dưa dài dòng cứ vậy rời đi, cũng không lo lắng những sơn tặc này còn có thể đi làm những gì chuyện xấu. Bởi vì ba cái đầu mục cũng đã chết rồi, bọn hắn hiện tại năm bè bảy mảng, không có Linh Sĩ Cảnh cường giả tọa trấn bọn hắn, hiện ra nhưng đã không có cùng bất kỳ thế lực chống lại tư bản, coi như là biển rừng thôn loại này thôn trang nhỏ cũng không được.

Diệp Phong ba người đi ở trong rừng rậm, Diệp Phong mở miệng nói ra: "Mặc huynh, ta chuẩn bị trước tiên về nhà một chuyến, người cho rằng làm sao?"

"Ta cùng muội muội cũng là không có chỗ đi, đều nghe Diệp huynh sắp xếp, chỉ cần an toàn là tốt rồi." Mặc Sấm bây giờ chỉ muốn tìm tới một cái chỗ an toàn đặt chân, từ khi nhìn cái kia trong mật thất tà thuật, hắn cũng cảm giác được rất bất an, sợ sệt những kia hủy diệt đế quốc hung thủ sẽ lần thứ hai tìm đến, dù sao những người kia mục đích chỉ có một cái.

"Được rồi, sắc trời đã không còn sớm, chúng ta sẽ trước đó đợi sơn động nghỉ ngơi một đêm, ngày mai liền rời đi, đi thiên phong thành." Diệp Phong gật gật đầu, mở miệng nói rằng.

Nguyệt như khay bạc, khắp trời đầy sao, vách núi trong hang đá...

Mặc Giai Thi từ trong giấc mộng, đột nhiên tỉnh lại, khi nhìn thấy Diệp Phong ngồi ở cửa động còn không ngủ, hơi sững sờ, chợt đôi mắt đẹp liếc mắt nhìn cái kia vẫn còn ngủ say Mặc Sấm, cẩn thận từng li từng tí một đứng lên, đi lặng lẽ đến Diệp Phong bên cạnh, nhẹ giọng hỏi: "Diệp đại ca, người làm sao còn chưa ngủ?"

Hơi sững sờ, Diệp Phong quay đầu, khi nhìn gặp mặt trước đẹp đẽ khuôn mặt, không khỏi lộ ra nụ cười xán lạn, nhẹ giọng nói ra: "Àn, có chút ngủ không được."

"Diệp đại ca, hỏi người cái vấn đề. Ta rất hiếu kì, hôm nay vào lúc đó, tại sao người lại đột nhiên sống lại? Ta rất rõ ràng, khi đó người ngược bị trại chủ đâm thủng, hầu như đã sắp không có hô hấp." Mặc Giai Thi tiến đến Diệp Phong bên tai, nhẹ giọng nói rằng.

Người thiếu nữ trên người mùi thơm ngát, Diệp Phong đột nhiên có chút hồn vía lên mây, hắn nghĩ đến chỉ chóc lát sau, đang hoàng trịnh trọng nói: "Người đang bảo vệ đồ trọng yếu thời điểm, đều có thể phát huy ra to lớn nhất tiềm lực. Bởi vì muốn phải bảo vệ người, vì lẽ đó ta sống lại."

Nghe Diệp Phong nói đến đây, Mặc Giai Thi không khỏi sững sờ, khuôn mặt nhỏ nhiễm phải một mảnh phấn hồng, hai đôi mắt đẹp nhìn hắn tám kia khuôn mặt anh tuấn, không khỏi tim đập nhanh hơn rất nhiều.

Nhìn Mặc Giai Thi cái kia một mặt then thung cùng dáng vẻ cao hừng, Diệp Phong lên lút đưa tay ra, ở tại trên khuôn mặt nắm đi, cười nói: "Khà khà, Tiểu Thi, người thật xinh đẹp."

Sau khi nói xong, chính là cũng không để ý tới nữa cái kia một mặt e then thiếu nữ, trực tiếp cẩn thận đi trở về bên trong động, ngã đầu ngủ nhiều lên.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75:: Mộc Đồng

Chương 75:: Mộc Đồng

Sáng sớm hôm sau, Diệp Phong, Mặc Sấm huynh mười ba người, rất sớm chính là rời giường, xuống núi nhai sau khi liền một đường hướng về thiên phong thành bước đi.

Tại không ngừng không nghỉ chạy đi bên trong, mấy người cũng là dùng hơn nửa ngày thời gian mới rốt cục chạy tới thiên phong thành, mới vừa vào trong thành trì, Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi chính là cảm giác được dị thường hưng phấn.

Từ khi đế quốc bị diệt, bọn hắn bởi vì chung quanh tránh né, đã ngốc được rồi loại kia người ở thừa thớt hẻo lánh khu vực, lập tức cảm giác trong thành trên đường phố không khí náo nhiệt, không khỏi trong lòng bay lên một loại hoài niệm cảm.

"Diệp huynh, ngày này phong thành quả nhiên không sai, không hổ là Lạc Xuyên Vương Quốc mấy đại phồn hoa thành thị một trong, ta nghĩ cha của ngươi thực lực nhất định cũng là khá là không tầm thường chứ?" Mặc Sấm nhìn Diệp Phong, ánh mắt tại bốn phía náo nhiệt cảnh tượng dò, cười nói.

Gật gật đầu, Diệp Phong trên mặt hiện lên một vết nụ cười, như thiên phong thành loại này phồn hoa thành thị, Lạc Xuyên Vương Quốc đều sẽ đối với thành chủ yêu cầu là vô cùng cao.

Cha của hắn làm này người đứng đầu một thành, thực lực liền đã tới Linh Sư cảnh mức độ, mục đích chính là vì tại có chuẩn bị tư gây chuyện thời gian, lấy thực lực mạnh mẽ chương không, để tránh khỏi phát sinh một ít không cách nào không chế cục diện.

Cứ việc trên đường phố dị thường huyền ảo, Diệp Phong ba người lập tức bởi đường dài bốn ba, cũng là không có chút nào hứng thú, lập tức chỉ muốn tìm một chỗ khỏe mạnh ngủ một giấc.

Thiên phong thành, Diệp phủ cửa lớn, hai vị vóc người đại hán khôi ngô, thống nhất ăn mặc hộ vệ trang phục, mắt nhìn thẳng nhìn về phía trước, giữ nghiêm cửa lớn.

Khi bọn họ phát hiện, phía trước đang có mấy vị lạ mặt người nhích lại gần, không khỏi hơi nhướng mày, trên mặt lộ ra một tia hung tương.

"Người nào!" Khi Diệp Phong mấy người vừa tới một tới cửa mấy mét chỗ, lại đột nhiên nghe được cái kia hai hộ vệ tiếng hét phấn nộ, không khỏi hơi sửng sốt.

Diệp Phong ánh mắt nhanh chóng đảo qua trước mặt hai vị này đại hán, khóe miệng bên trên nhấc lên một vết vẽ hài lòng, hắn đối với hai người này tận trung chức thủ đáng vẻ hết sức hài lòng, xem ra cha đối với với bộ hạ mình yêu cầu, là càng ngày càng nghiêm cần.

"Ta là Diệp Phong." Diệp Phong sắc mặt hơi nghiêm nghị hạ xuống, đi lên trước một bước, nhìn hai vị đại hán hơi không kiên nhẫn sắc mặt, cười nói.

Nghe được câu này, hai vị này trông coi đại hán hơi sửng sốt, trên mặt thiếu kiên nhẫn thu lại rất nhiều, ở đây đánh giá một thoáng trước mặt thiếu niên, rốt cục như là nhớ ra cái gì đó.

Diệp Phong thường ngày đều chờ ở trong học viện, những đại hán này tuy rằng cũng không phải mới tới, thế nhưng là cũng rất ít nhìn thấy Diệp Phong này Đại thiếu gia, vì lẽ đó mới vừa vừa thấy được vẫn có chút không nhận ra được.

"Thiếu gia, ngươi rốt cục trở về rồi!" Bất quá hiện tại, hai vị đại hán trong đó một vị, rốt cục nhớ tới đến rồi, lập tức đối với Diệp Phong lộ ra nụ cười nhã nhặn, nói rằng.

Diệp Phong gật gật đầu, sau đó liền phát hiện đại hán này vẫn mang theo ánh mắt cảnh giác, đánh giá miêu tả xong cùng Mặc Giai Thi hai người, lập tức san cười một tiếng, tiếp tục mở miệng giải thích: "Hai vị này là bằng hữu của ta."

"Há, thì ra là như vậy. Nhanh đi nói cho thành chủ đại nhân, nói tiểu thành chủ trở về rồi!" Hộ vệ gật gật đầu, sau đó trang quá mức, quay về bên cạnh đồng bạn mệnh lệnh lên. Sau khi nói xong, liền cười mang Diệp Phong đi vào bên trong phủ.

Phủ thành chủ cực kỳ nghiêm cẩn, tuy rằng Diệp Phong là thành chủ nhi tử, bất quá những đại hán này nhưng cũng thời gian dài chưa từng gặp, lập tức không thể làm gì khác hơn là đi bẩm báo thành chủ, Diệp Phong mấy người cũng tạm thời ở lại bên trong phủ hoa viên ở trong, chịu đến một gã khác hộ vệ giám thị.

Diệp Phong sớm đã thành thói quen loại này đối xử, vì lẽ đó cũng là không phản đối, cũng may Diệp phủ người hiệu suất làm việc cực nhanh, rất nhanh sẽ thông báo thành chủ.

Không ra chỉ chốc lát sau, Diệp Phong mấy người liền nhận được mời, cùng đi tới một chỗ phòng khách.

Diệp Phong mấy người tiến vào cửa lớn, chính là nhìn thấy một vị người đàn ông trung niên ngồi ở ngay phía trên vị trí, nam tử tướng mạo anh tuấn, hai mắt lấp lánh có thần, vừa nhìn chính là một vị tu luyện cao thủ.

Người này chính là phụ thân của Diệp Phong, Thiên Phong thành thành chủ, Diệp Trường Không.

"Cha, ta đã trở về, mấy vị này là bằng hữu của ta." Nhìn phía trên người đàn ông trung niên, Diệp Phong trên mặt thêm ra một phần tôn kính, cười giới thiệu Mặc Sấm, Mặc Giai Thi lên.

Diệp Trường Không nhìn trước mặt lại trường lớn không ít thiếu niên, trên mặt cũng là lộ ra lâu không gặp nụ cười, bất quá khi nghĩ đến hần kinh mạch việc, rồi lại không khỏi buồn bã ủ rũ lên.

Hắn tùy ý xem qua hai người khác, mở miệng nói ra: "Ha ha, hai vị nếu là Tiểu Phong bằng hữu, như vậy chính hôm đó phong thành cố gắng chơi, đợi lát nữa ta sẽ gọi người thế các người sắp xếp nơi ở."

Mặc Sấm, Mặc Giai Thi gật đầu cười, bọn hắn quang tử ở bề ngoài đến xem, phụ thân của Diệp Phong Diệp Trường Không ngược lại cũng đúng là khá là hòa ái, bất quá bọn hắn cũng là rõ ràng loại này hòa ái, chỉ là bởi vì bọn hắn là Diệp Phong bằng hữu thôi.

"Tiểu Phong, ta đơn độc cùng người có lời." Diệp Trường Không trầm mặc chỉ chốc lát sau, nhìn Diệp Phong cái kia mặt tươi cười đáng ghét, trong lòng không khỏi cảm giác được một tia kỳ quái, theo đạo lý tới nói hắn đã không thể tu luyện, lấy cá tính của hắn là không thể như vậy hồ hững tiếp thu chính mình trở thành rác rưởi sự tình.

Diệp Phong hơi sửng sốt, sau đó nhìn Mặc Sấm, Mặc Giai Thi, đối với một bên hộ vệ mở miệng, mỉm cười nói: "Mang bằng hữu ta, ở trong phủ chung quanh đi dạo."

Nhìn Diệp Phong này hào không nửa điểm cái giá nụ cười, hộ vệ cũng là khẽ mỉm cười, sau đó liền dẫn miêu tả xong, Mặc Giai Thi rời đi trong đại sảnh.

Người đi rồi sau khi, phòng khách rơi vào một mảnh không vắng, Diệp Trường Không ở vào phía trên chần chờ chỉ chốc lát sau, rốt cục đứng lên, đi tới Diệp Phong trước mặt, trầm giọng nói ra: "Tiểu Phong, gần nhất tu luyện làm sao, tại học viện cùng bạn học ở chung thế nào?"

"Vẫn được, ít nhất phải so với trước đây tốt." Diệp Phong chần chờ chốc lát, khẽ mỉm cười, trả lời.

Nghe này có chút kỳ quái lời nói, Diệp Trường Không chính là thở dài một hơi, cười khổ nói: "Tiểu Phong, người yên tâm đi, cha nhất định sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp, tìm tới chữa khỏi người kinh mạch phương pháp."

"Cha, nhi tử nói đều là thật sự, ta hiện tại đã có thể tu luyện, hơn nữa thực lực hôm nay đến Linh Sĩ Cảnh bốn tầng." Diệp Phong có chút bất đắc dĩ, nhìn Diệp Trường Không cái kia mặt không tin đáng vẻ, ở đây nói thật.

"Người nói cái gì!" Diệp Trường Không bỗng nhiên ngăn ra, ánh mắt mang theo kỳ quái về mặt đánh giá Diệp Phong, sau đó sờ sờ trán của hắn, trong lòng tràn đầy lo lắng. Hắn cảm giác con trai của chính mình, đã bởi vì không thể tu luyện mà trở nên hơi quái dị.

"Cha, xem ra ta muốn dùng sự thực để chứng minh cho người xem." Diệp Phong đồng bên trong xẹt qua một vết tinh mang, trong cơ thể linh khí đột nhiên lưu chuyển lên, từng luồng từng luồng khí thể mạnh mẽ, theo linh khí cấp tốc lưu chuyển, ở trong không khí chậm rãi tản ra, để Diệp Trường Không kinh ngạc không ngớt, thân thể hầu như đều có chút hưng phấn run rẩy lên.

"Tiểu Phong! Người tại sao lại có thể tu luyện." Diệp Trường Không tươi cười rạng rỡ, cảm thụ Diệp Phong quanh thân tản không tầm thường sức mạnh, trong lòng cảm giác được cực kỳ hài lòng, kinh ngạc nói.

"Cha, chuyện này nói rất dài dòng, ta còn phải nói cho người một chuyện, gia truyền đây chuyện ta đã làm không còn." Diệp Phong ngượng ngùng nở nụ cười, sau đó trong giây lát nhớ tới, trong nhà đời đời lưu chuyển đây chuyện, đã để cho mình nuốt vào trong bụng.

"Người không phải đang nói đùa chứ!" Diệp Trường Không nghe đến lời này, trong lòng cực kỳ ngạc nhiên, vật kia tuy rằng không phải đặc biệt quý giá, thế nhưng là là gia tộc sinh sôi xuống trọng yếu tín vật, tuyệt đối không thể làm mất.

Nghe này như sấm bên tai tiếng gầm gừ, Diệp Phong cảm giác thấy hơi run rẩy, sau đó càng là cảm giác được một tia bất an, chạy đến phòng khách bốn phía tướng môn song toàn bộ đóng kỹ, tại dùng thần thức xác nhận cũng không có người nghe trộm sau khi, rồi mới hướng Diệp Trường Không nhẹ giọng nói ra: "Cha, người trước tiên bình tĩnh, ta còn chưa nói hết, kỳ thực này đây chuyện đã bị ta nuốt xuống bụng."

"Tiểu tử người thiếu vô nghĩa, coi như bị người nuốt xuống bụng, người cũng đến cho ta lôi ra đến." Diệp Trường Không nhìn Diệp Phong này tầm cẩn thận từng li từng tí một đáng vẻ, cảm giác được cực kỳ quái dị, nghe tới hắn theo như lời nói, càng là không khỏi khò khè miệng kéo một cái, cảm giác cực

kỳ buồn cười mắng.

"Ngạch, ta không nói đùa với ngươi. Cũng là bởi vì ta nuốt xuống, kinh mạch mới được chữa trị thành công, cha nhà của chúng ta truyền tin vật có thể là thứ không tầm thường, nó là chín con ma nhân một trong, Mộc Đồng." Diệp Phong cười khổ hai tiếng, nghiêm túc thấp giọng nói rằng.

"Tiểu . . ., ngươi đây là nghe ai nói." Diệp Trường Không nghe được lời ấy, đột nhiên sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, hồi tưởng lại gia tộc gia phả trên ghi chép sự tình, trong lòng toát ra một tia bất an.

"Bởi vì ta đã có thể chứng không Mộc Đồng sức mạnh, cha, lúc trước bắt cóc người của ta, e sợ cũng là bởi vì biết nhà chúng ta đây chuyện chính là Mộc Đồng, cho nên mới ra tay đi." Diệp Phong trên mặt hiện ra vẻ nghiêm túc, nhàn nhạt trả lời.

"Tiểu Phong, không nghĩ tới ngươi lại là gia tộc đây chuyện người thừa kế. Ngươi đi theo ta." Diệp Trường Không nghe được lời ấy sau khi, mồ hôi lạnh trên trán ứa ra, chỉ chốc lát sau mới rốt cục tỉnh táo lại, đối với Diệp Phong nhẹ giọng nói.

Nhìn Diệp Trường Không hướng về phòng khách phía sau bước đi, Diệp Phong cũng là đang hoảng sợ tới, không lâu sau đó, hai người chính là đi tới một chỗ trong mật thất.

Diệp Phong ánh mắt tại mật thất bốn phía một trận nhìn quanh, lại phát hiện trên vách đá, toàn bộ điêu khắc rất rất nhiều thần bí ký tự, hơn nữa tại mật thất này phía trước, có một cổ lão da đỏ đồ đằng.

"Cha, đây là nơi quái quỷ gì." Diệp Phong nhìn những này khoa đầu văn chữ, trên mặt hiện ra một vết vẽ cổ quái, nghi ngờ hỏi.

"Đây là gia tộc cổ văn, liền ngay cả cha cũng xem không hiểu, chỉ là từng đời một ghi chép lưu truyền tới nay mà thôi." Diệp Trường Không liếc mắt nhìn Diệp Phong, thần nhiên nói.

"Tiểu Phong, ngươi thật sự có thể mang Mộc Đồng sức mạnh phát huy được?" Diệp Trường Không lần thứ hai mang theo không thể tin tưởng ánh mắt, từ Diệp Phong trên người hơi đảo qua một chút, hỏi.

"Ân, như không phải là bởi vì Mộc Đồng, ta trước đó tại học viện mấy lần đều suýt chút nữa chết." Diệp Phong gật gật đầu, nói rằng.

"Há, xem ra phía trên thế giới này thật sự có Mộc Đồng." Diệp Trường Không như hiểu mà không hiểu gật gật đầu, nói rằng.

"Cha, lời này có ý gì, lẽ nào ngươi không tin sao?" Diệp Phong nghe được câu này, cảm giác vô cùng nghi hoặc, Diệp Trường Không nếu biết đây chuyện là Mộc Đồng, thế nhưng vì sao lại nói ra bức này mê man lời nói.

"Ân, cha là không tin, bởi vì ngoại trừ sáng lập Diệp gia người đầu tiên nhận chức ở ngoài, dưới đại ở trong liền rất ít người, có thể sử dụng Mộc Đồng sức mạnh." Diệp Trường Không tỏ rõ về nghi hoặc mở miệng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76:: Lôì Dương

"Ta trước đây là không tin, bất quá hiện tại cũng là tin tưởng một điểm, Tiểu Phong ngươi triển khai một thoáng Mộc Đồng sức mạnh để ta xem một chút." Diệp Trường Không gật gật đầu, nhìn Diệp Phong vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói rằng.

Diệp Phong nghe vậy hơi trầm thần, sau đó ý chí lực chậm rãi điều động đi ra, nỗ lực đem trong cơ thể Thanh Long Thánh Hồn tỉnh lại, chỉ chốc lát sau, chỉ thấy hắn bụng lỏng lẻo này sinh màu xanh nhạt tia sáng kỳ dị.

Nhìn Diệp Phong bụng lục mang, Diệp Trường Không trên mặt lộ ra một mảnh kinh ngạc vẻ, hắn trầm mặc chỉ chốc lát sau, mới chậm rãi mở miệng nói ra: "Quả nhiên là Mộc Đồng, này cùng gia tộc thư trên ghi chép cũng không khác biệt."

"Tiểu Phong, Mộc Đồng là nắm giữ mạnh nhất khép lại lực, chỉ cần ý niệm sẽ không biến mất, như vậy liền vĩnh viễn sẽ không héo tàn! Ngươi hiện tại nếu có thể chân chính nắm Mộc Đồng sức mạnh, như vậy gặp chuyện nhất thiết phải cẩn thận, quyết không có thể để người ta biết ngươi bí mật này, bằng không đều sẽ có mầm tai vạ to lớn!" Diệp Trường Không tiếp theo sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị bổ sung lên.

"Cha, này ta biết. Ta hiện nay lo lắng duy nhất chính là, lúc trước những kia bắt cóc người của ta, đến tột cùng là thân phận gì. Bọn hắn vì sao lại biết, nhà chúng ta này nhìn như phổ thông tín vật, chính là trên đời vô số cường giả tha thiết ước mơ Mộc Đồng đây?" Diệp Phong gật gật đầu, sau đó bỗng nhiên

nghe đến trọng yếu việc, nói với Diệp Trường Không.

"Tiểu Phong, kỳ thực người hiện tại đã lớn như vậy, huống hồ còn làm được, Diệp gia vô số tiền bối đều không thể làm được sự tình. Vì lẽ đó, có một số việc, ta cũng nhất định phải muốn nói với người." Diệp Trường Không nghe vậy, hít một hơi thật sâu, nhìn Diệp Phong cặp kia con người đen nhánh, sau đó ánh mắt tại những kia đóng chặt cửa sổ một trận nhìn quét, trầm giọng nói rằng.

"Cha, người nói." Diệp Phong sắc mặt cũng là cực kỳ nghiêm nghị, hần thần thức trong nháy mắt bao trùm ra, cẩn thận tại bốn phía dò xét lên. Hần rõ ràng Diệp Trường Không đón lấy theo như lời nói, đều sẽ cực kỳ trọng yếu, để bất luận người nào nghe thấy e sợ đều sẽ đưa tới vô số phiền phức.

Dù sao, vật này nhưng là chín hệ ma nhân một trong. Mộc Đồng. Bất luận người nào đạt được, như vậy chính là thiên đạo dung túng, con đường tu luyện đều sẽ so với người bình thường thông suốt vạn lần, sớm muộn biến là chúa tể một phương tồn tại.

"Tiểu Phong, người còn nhớ, cha khi còn bé từng dẫn người đi đi qua Lam Hà Vương Quốc sao?" Diệp Trường Không thần thức trong nháy mắt thu lại rồi, khi phát hiện vẫn chưa người dòm ngó nghe sau khi, lúc này mới lên tiếng nói rằng.

"Lam Hà Vương Quốc? Nha, nhớ lại đến rồi. Lúc nhỏ, mỗi một năm cha người đều sẽ mang ta đi bái phỏng một đời nhà, chính là Lam Hà Vương Quốc Lôi gia." Diệp Phong hơi nhíu lên lông mày, bắt đầu truy tìm dĩ vãng ký ức, đang chờ chờ chớp lát rốt cục bỗng nhiên nhớ tới đến, vội vàng nói.

"Àn, đúng thế. Người biết tại sao người khi còn bé ta tổng hội dẫn người đi, mà hiện tại nhưng không đi cơ chứ?" Diệp Trường Không gật gật đầu, sau đó mở miệng nói.

"Không biết." Diệp Phong đang hoảng hốt lắc đầu.

"Lam Hà Vương Quốc Lôi gia, cùng chúng ta Diệp gia như thế, từ đời đời kiếp kiếp đều thù hận chín hệ ma nhân. Ngoại trừ hai nhà chúng ta ở ngoài, tại chỗ khác cũng là có người không giống gia tộc, thù hận không giống ma nhân. Chỉ có điều thiên phong đế quốc trong phạm vi, chúng ta Diệp gia cũng là chỉ cùng Lôi gia lui tới, cùng những khác thù hận gia tộc cơ bản không được gặp mặt thôi." Diệp Trường Không nói rằng.

"Bởi Lam Hà Vương Quốc, cũng là thiên phong đế quốc phụ thuộc vương quốc, lấy hai nhà chúng ta gần gũi, tại dĩ vãng cũng là thường xuyên vắng lại. Chỉ có điều ngay khi ba năm trước, một hồi đột nhiên xuất hiện tại bay vạ gió, nhưng là để Lôi gia trong một đêm tại Lam Hà Vương Quốc biến mất rồi." Diệp Trường Không chậm rãi mà nói, khi nói tới chỗ này thời gian, trên mặt hiện ra dày đặc kiêng kỵ.

Hần tự nhiên là rõ ràng, Lam Hà Vương Quốc Lôi gia so với từ bản thân người thành chủ này tới nói, gốc gác muốn thâm hậu không ngừng một chút(điểm), bất quá liên như vậy cường thế gia tộc, lại trong một đêm bị người tàn sát, thực sự không tương tượng nổi.

"Này cùng bất cóc người của ta có quan hệ? Chẳng lẽ tàn sát Lôi gia hung thủ, chính là huy bỏ ta kinh mạch chủ mưu!" Diệp Phong nghe đến lời này, bỗng nhiên ngăn ra, có chút phẫn nộ mở miệng nói rằng.

"Không đúng!" Mà khi Diệp Phong vừa mới dứt lời, Diệp Trường Không nhưng là một cái phủ quyết roi mắt.

"Đó là?" Diệp Phong nghe phụ thân cái kia cực kỳ quả đoán cùng kiên quyết lời nói, không khỏi hơi sững sờ, ở đây nghi ngờ hỏi.

"Lúc trước, cái kia giặc cướp bất cóc người, cũng sử dụng loại kia quái lạ mà khiến tâm linh người ta cảm thấy phát lật năng lực, tuyệt không là người bình thường." Diệp Trường Không ánh mắt có chút kiên quyết, khuôn mặt bên trên tất cả đều là không giáng hoà phẫn nộ, thần nhiên nói.

"Cha, người biết người kia là ai sao?" Diệp Phong nhìn Diệp Trường Không vậy có chút không thổ vè không thích, cực kỳ gấp gấp hỏi.

"Nếu như ta không đoán sai, loại kia Lôi Điện chi lực, hẳn là chính là Lôi gia thù hận lôi đồng. Thế nhưng người thừa kế cũng không phải tùy tiện người nào đều có thể khi, nhất định phải nắm giữ bộ tộc kia máu tươi, mới có thể làm cho lôi đồng tán thành." Diệp Trường Không không có để ý Diệp Phong về mặt, tiếp tục nói.

"Lẽ nào, là Lôi gia người!" Diệp Phong nghe đến lời này, không khỏi có chút kinh ngạc.

Lúc trước bất cóc người của mình, xem ra có Linh Sĩ Cảnh thực lực, bất quá loại kia Lôi Điện chi lực, coi như là lấy cha của chính mình cũng là có thể tranh đấu một phen, có thể tưởng tượng được nhất định là lôi đồng không sai rồi.

Hơn nữa, Diệp Trường Không nói tới nhất định phải nắm giữ bộ tộc kia sức mạnh huyết thống, Diệp Phong càng là cực kỳ tán thành, bởi vì lúc trước hắn lần thứ nhất thu được Mộc Đồng sức mạnh thời gian, chính là có một đạo kinh văn sáng lên lấp lánh.

Mà đạo kia kinh văn nhưng là người đầu tiên nhận chức Mộc Đồng người sử dụng, Diệp Phong tổ tiên sáng lập hạ xuống bí pháp, hẳn là chỉ có Diệp gia truyền nhân mới có thể sử dụng nó.

"Lôi gia tuy rằng bị diệt, thế nhưng Mộc Đồng nhưng là vẫn chưa bị bất luận người nào cướp đi, mà là không hiểu ra sao biến mất. Khi đó ta cũng vài lần đã điều tra, ta phát hiện Lôi gia gia chủ chi vẫn chưa chết tung tích không rõ!" Diệp Trường Không cau mày 1 nói rằng.

"Chẳng lẽ là Lôi gia gia chủ sao, Lôi Dương?" Diệp Phong mang theo một tia hoài nghi hỏi.

Trước đây khi còn bé hắn cùng phụ thân đi lam Hải Vương quốc, cũng là cùng lúc đó Lôi gia gia chủ sao, có vài lần giao tình.

Bởi vì lúc trước tiểu vệ lễ đó cũng là rất chơi thân, hẳn rõ ràng nhớ tới Lôi Dương một bộ thư sinh anh tuấn đáng đáp, nhìn qua phi thường ôn nhu, chính là không yêu tập võ. Nhưng là tại sao hắn sẽ tìm được Lạc Xuyên Vương Quốc, đem Diệp Phong kinh mạch cho huỷ bỏ đây?

"Ta nghĩ cũng có thể chính là hắn, bằng không không khả năng sẽ có người thứ hai, có thể sử dụng Mộc Đồng sức mạnh. Chỉ là không rõ ràng, Lôi Dương tiểu tử này tại sao muốn đang yên đang lành đến Lạc Xuyên Vương Quốc, đưa người bằng đi chỉ là đem kinh mạch huỷ bỏ, chuyện khác chẳng hề làm gì cả đây?" Diệp Trường Không gật gật đầu, vô cùng tán thành Diệp Phong lời giải thích, không đa nghi bên trong nhưng vẫn là nghi hoặc tăng tăng nói rằng.

Diệp Phong vừa muốn lối ra : mở miệng mắng người, đột nhiên nghe đến lời này, cũng là cảm thấy vô cùng có đạo lý, lúc trước Lôi Dương đi tới Lạc Xuyên Vương Quốc, cũng dựa vào tự thân siêu phẩm năng lực, lặng yên không một tiếng động đem Diệp Phong bắt đi.

Ngoại trừ đem Diệp Phong kinh mạch vô cơ huỷ bỏ ở ngoài, bất cứ chuyện gì đều chưa từng làm, thậm chí ngay cả Mộc Đồng ở đâu, cũng không hỏi đi qua Diệp Phong, chuyện này thực sự là một cái khó có thể trả lời vấn đề.

"Mặc kệ hắn đến tốt cùng là ý tưởng gì, tiểu tử này, nhưng là hại ta suýt chút nữa trở thành chung thân phế nhân. Tuy rằng gia tộc hắn bị diệt, thế nhưng quân ta mao sự tình, hẳn nhất định phải cho ta một câu trả lời!" Diệp Phong khi muốn xong sau khi, cảm giác dị thường tức giận, dĩ vãng hẳn cho rằng Lôi Dương người này xem ra ngược lại cũng như là cái phiến phiến quân tử, bất quá người như thế tại sao muốn vô duyên vô cớ tìm chính mình phiền phức đây?

Chẳng lẽ là bởi vì gia tộc của hắn bị diệt, vì lẽ đó trong khoảng thời gian ngắn không cách nào báo thù, không thể làm gì khác hơn là đem trong lòng oán niệm cùng phần nợ, phát tiết đến đều là người thừa kế Diệp Trường Không nhi tử Diệp Phong trên người?

"Hiện tại Lôi Dương phong chùng cũng là chung quanh tránh né đi, nói chung cái kia tiêu diệt Lôi gia tổ chức thần bí, nhất định không phải chính quy thế lực. Ta luôn cảm giác Lôi gia bị diệt, cùng với trước đó một quãng thời gian, Tây Vực Huyền Hồn đế quốc bị bị tóm lượm lớn Luyện Hồn Sư sự tình, hai người này có liên hệ nào đó ở bên trong." Diệp Trường Không vuốt cằm, vẫn chưa để ý tới Diệp Phong trên mặt tức giận, tự mình tự nói rằng.

"Những người này đến tốt cùng là người nào, liền Huyền Hồn đế quốc loại kia siêu tự nhiên thế lực, đều có thể tại bảy ngày một lần tiêu diệt đi, này không khỏi cũng quá khủng bố đi!" Diệp Phong bỗng nhiên cảm giác sờn cả tóc gáy lên, bởi vì có thể cùng loại này tại đại lục được xếp hạng kêu to đế quốc đối kháng, tối thiểu muốn nắm giữ một tên Linh Hoàng cảnh cường giả.

Linh Hoàng cảnh, đối với Diệp Phong tới nói xa xôi bức nào, Lạc Xuyên Vương Quốc chỉ là nho nhỏ nước phụ thuộc mà thôi, Linh Vũ Cảnh chính là chí cao tồn tại. Coi như là thống trị Lạc Xuyên Vương Quốc thiên phong đế quốc, đều không có Linh Hoàng cảnh cường giả.

"Cha, may là hiện tại những người kia, còn cũng không biết gia tộc chúng ta sự tình, bằng không e sợ này Lạc Xuyên Vương Quốc, trong một đêm đều sẽ hóa thành bụi trần chứ?" Diệp Phong bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, trong lòng hơi hơi khán hỉ nói rằng.

"Không đúng, liền Lôi gia cũng đã bị tiêu diệt, cùng Lôi gia thường xuyên vãng lai chúng ta, cũng chắc chắn sẽ không khả năng bị bọn hắn không để ý. Ta nghĩ bọn hắn hẳn là biết, gia tộc chúng ta có Mộc Đồng tồn tại, chỉ là bởi vì nào đó một số chuyện mà không hề động thủ thôi. Còn đến tốt cùng là chuyện gì, ta cũng là không chút nào biết được." Diệp Trường Không khẽ thở dài, nói rằng, trong lòng tràn ngập áp lực, tuy rằng hẳn tại thiên phong thành nằm ở vạn người bên trên địa vị, nhưng là đối mặt loại kia liền Lôi gia thậm chí Huyền Hồn đế quốc, đều có thể thoải mái giết chết thế lực, hẳn có thể nào bất mãn là áp lực.

"Ai, đã như vậy, cha, chúng ta nhất định phải tăng cường thực lực, đợi được thật động lên tay đến, cũng có thể có chống lại cơ hội a!" Diệp Phong hơi kinh hãi, nhìn Diệp Trường Không cái kia một mặt ưu sầu đáng về, lên tiếng nghiêm túc nói.

"Cũng chỉ có như vậy." Diệp Trường Không khoe miệng lộ nở một nụ cười khổ, nhìn Diệp Phong trong hai mắt tràn ngập hi vọng, muốn chống lại loại kia thực lực mạnh mẽ, dựa vào thiên phú của hắn cùng với thời gian, chỉ sợ là còn thiếu rất nhiều.

Mà con trai của hắn, Diệp Phong nhưng là Mộc Đồng người thừa kế, tương lai thành tựu không thể đoán trước, hẳn chỉ là hi vọng những người kia thật sự đến thời gian. Diệp Phong đã trưởng thành đến so với hắn còn mạnh hơn rất nhiều mức độ, sau đó an toàn thoát đi liền được rồi.

Cho tới đối kháng, Diệp Trường Không thực sự là có chút không dám suy nghĩ, bởi vì những người kia thực lực thực sự là mạnh mẽ quá đáng, Linh Hoàng cảnh bên dưới ở trong mắt bọn họ, e sợ đều chỉ là kẻ như giun dế.

"Tiểu Phong, người ngàn vạn cẩn thận. Tuyệt đối không thể đem Mộc Đồng sự tình truyền đi, cũng không thể tiết lộ thực lực của tự thân, việc này liền như vậy đi." Diệp Trường Không hít sâu một hơi, hồi tưởng thiên phong thành tất cả mọi người đều biết, Diệp Phong là rác rưởi, Diệp gia không người nói nghiệp. Đột nhiên cảm giác Lôi Dương đem Diệp Phong kinh mạch huỷ bỏ là một chuyện tốt, bởi vì hắn có vẻ như cảm giác được chính là bởi vì Diệp Phong rác rưởi đại danh, đến nay mới thôi lúc này mới chưa từng xuất hiện chuyện xấu gì.

Chương 77:: Vương Thắng

"Cái kia cha, ta lui xuống trước đi." Diệp Phong gật gật đầu, nhìn Diệp Trường Không cái kia một mặt lo lắng đáng ghét, cung kính loan khom lưng, sau đó liền lui ra phòng khách.

Đem phòng khách môn đóng kỹ sau khi, Diệp Phong liền hướng về bên trong phủ đi đến, tùy tiện trao tới một người hạ nhân vừa hỏi, chính là biết được Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi, bị vừa rồi quân gia mang tới Diệp phủ hoa viên nghỉ ngơi.

Biết rồi bọn hắn ở đâu, Diệp Phong lập tức cũng là không làm chần chờ chút nào, lập tức hướng về Diệp phủ hoa viên bước đi, đi rồi không một chút thời gian, hắn chính là đi tới Diệp phủ to lớn nhất trong hoa viên.

Nghe bông hoa mùi thơm ngát, Diệp Phong ánh mắt tại hoa viên nơi, tùy ý đảo qua, chính là phát hiện Mặc Giai Thi cùng Mặc Sấm, giờ khắc này chính đang đá trong đình nghỉ ngơi ngắm hoa, thỉnh thoảng dùng trong tay điện đoàn, này này trong hồ nhỏ chăn nuôi kim ngư, cực kỳ có nhã hứng.

"Diệp huynh!" Mặc Sấm cái thứ nhất lấy lại tinh thần, ánh mắt từ trên mặt hồ dời ra chỗ khác, khi nhìn thấy Diệp Phong thời gian, trên mặt lộ ra mỉm cười nói.

Gật gật đầu, Diệp Phong cũng là về lấy một cái nụ cười, sau đó bước nhanh đuổi tới, đi tới này bên cạnh hai người, trầm mặc chỉ chốc lát sau, cười nói: "Sốt ruột chờ chứ?"

"Không cái gì, chúng ta huynh muội cũng đã lâu không có yên tĩnh như vậy tụ tập cùng một chỗ, sự tình đàm xong sao?" Mặc Sấm khẽ lắc đầu, nhìn Mặc Giai Thi cái kia một mặt nụ cười xinh đẹp, nói với Diệp Phong.

"Ân, đàm xong. Khoảng thời gian này ta có thể sẽ ở trong phủ chờ thêm mấy ngày, cẩn thận mà nghỉ ngơi một chút. Các người cũng chính hôm đó phong thành cổ gắng chơi, chờ một lát ta mang bọn người đi ra ngoài đi dạo." Diệp Phong gật gật đầu, nói rằng.

Mặc Sấm vẫn chưa nói cái gì, Mặc Giai Thi đúng là đột nhiên nhắc lên hứng thú, đi tới Diệp Phong bên cạnh, ý cười dịu dàng nói ra: "Hay lắm, ta rất lâu đều không có khỏe mạnh ăn một bữa, Diệp đại ca, chờ một lát nhất định phải xin mời Tiểu Thi ăn đồ ăn."

Mặc Sấm nhìn Mặc Giai Thi bắt đầu đi lắc lắc đầu, vừa muốn mở miệng nói chuyện, nhưng chỉ thấy Diệp Phong vỗ vỗ chính mình bộ ngực, nói ra: "Đương nhiên không có vấn đề, thiên phong thành là cha ta quân hạt địa phương, các người đã đi tới nơi này làm khách, như vậy muốn chơi thế nào thì chơi thế đó được rồi!"

"Ừ!" Mặc Giai Thi nghe được câu này, không khỏi hài lòng hết rầm lêm, sau đó ôm chặt lấy Diệp Phong. Mà một bên Mặc Sấm nhưng chỉ được cười khổ không thôi, trong lòng hi vọng không muốn cho Diệp Phong thêm phiền toái gì mới được, cười khan nói: "Diệp huynh, vậy thì nhiều xin nhờ người."

Diệp Phong nhìn này hai huynh muội, khẽ mỉm cười, tuy rằng bọn hắn thời gian chung đụng cũng không dài, bất quá trải qua Hắc Hùng Sơn Trại loại kia sống còn tàn khốc sau khi, cũng ít nhiều gì tin nhiệm lẫn nhau lên.

Diệp Phong đã sớm đem hai người này coi là tri kỷ, đừng nói ăn xong một bữa cơm, coi như là bọn hắn sau đó đều ở tại Diệp phủ, cũng không tính là là vấn đề gì, vì lẽ đó Mặc Sấm lo lắng thực sự là có chút dư thừa.

Mặc Giai Thi, Mặc Sấm bọn hắn tùy tiện nói chuyện phiếm một lúc sau, Diệp Phong chính là dặn dò hạ nhân muốn đi ra ngoài, tiếp theo tại mấy vị thực lực đến Linh Sĩ Cảnh tinh anh đội hộ vệ, cố ý cùng đi bên dưới, rốt cục rời đi Diệp phủ.

Đường xá bên trong, Diệp Phong, Mặc Sấm huynh muội ba người đi ở phía trước, nắm tên Linh Sĩ Cảnh cường giả vững vàng theo sát ở phía sau, thỉnh thoảng dùng ánh mắt đảo qua đám người chung quanh, để không ít người nhượng bộ lui binh.

Mặc Sấm cảm thụ phía sau những kia tận tâm tận lực làm phòng hộ bọn đại hán, trong lòng không khỏi bay lên cảm giác an toàn, trên mặt cũng là treo lên an tâm nụ cười, nghe Diệp Phong cùng Mặc Giai Thi tiếng cười nói nói, cùng hướng về cái kia quyết định từ lâu bước đi.

Không lâu sau đó...

Tại từ lâu hai tầng, Diệp Phong, Mặc Sấm đoàn người vừa tới vừa đến, phía sau bọn họ hộ vệ chính là cùng khách sạn ông chủ câu thông hoàn thành, đem hết thấy khách mời toàn bộ đánh đuổi, nguyên bản không còn chỗ ngồi hai tầng, nhất thời không có bất luận người nào.

"Thiếu gia, người ta đã toàn bộ đánh đuổi, người cùng bằng hữu của người có thể an tâm dùng cơm!" Hộ vệ bên trong người cầm đầu, đội hộ vệ trường nghiêm túc ánh mắt tại bốn phía một trận nhìn quét, khi phát hiện người xác thực là hoàn toàn phân phát sau khi, rồi mới hướng Diệp Phong cười nói.

Đối với đội trưởng hành vi, Diệp Phong cảm giác thấy hơi khổ não lắc lắc đầu, sau đó ánh mắt liếc mắt nhìn Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi cái kia một mặt vẻ mặt kinh ngạc, trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Diệp Phong là cái hiền hoà người, cũng không yêu thích lợi dụng quyền thế, mà đội trưởng hành động này, nhưng khó tránh khỏi sẽ cho người cho rằng hắn là một cái lạm dụng quyền lực đối gat người công từ bột.

Bao quát Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi cũng không ngoại lệ, hay là bọn hán biết Diệp Phong hiện tại làm người, nhưng cũng không biết hẳn trước đây là thế nào.

"Thiếu gia, có phải là thuộc hạ làm hồng việc!" Nhìn Diệp Phong sắc mặt thật giống có chút không vui, đội hộ vệ trường lập tức cảm giác cả kinh, sau đó liền vội vàng khom người thỉnh tội.

Nghe đội trưởng xin lỗi âm thanh, Diệp Phong trên mặt cay đắng nhất thời tan rã đi, sau đó bình dị gần gũi nở nụ cười, cười nói: "Không cái gì, ta chỉ là không muốn gây ra động tĩnh lớn như vậy mà thôi, không cần để ý."

Trong lòng hắn rõ ràng đội trưởng làm như thế, cũng là bởi vì chính mình thật vất vả mới về tới một lần, đương nhiên muốn khỏe mạnh tinh dưỡng thân thể, nếu như tại nhiều người âm ỷ chỗ, khó tránh khỏi dù sao cũng hơi chăm sóc không tới.

"Các người cũng tại nơi khác ngồi xuống, nên ăn cái gì liền ăn cái gì đi!" Diệp Phong quay về đội trưởng nở nụ cười, sau đó liền nhìn Mặc Giai Thi, Mặc Sấm nói ra: "Chúng ta đi tìm chúng ta."

Diệp Phong cùng Mặc Sấm mấy người vây quanh ở một cái bàn trên, điểm không ít món ăn, đem đưa cho tiểu nhị sau khi, chính là bắt đầu chờ đợi lên.

Nhưng là đợi đã lâu sau khi, nhưng là vẫn chưa có bất kỳ động tĩnh gì, lúc này Diệp Phong sát vách trên bàn đội hộ vệ trường trên mặt có chút ôn nộ, nói với Diệp Phong vài tiếng, liền lập tức đứng dậy chính là hướng về phía dưới bước đi.

"Thiếu gia, thực sự là thật không tiện, ta lập tức xuống hỏi bọn họ chuyện gì xảy ra!"

Diệp Phong nhìn đội hộ vệ trường đi xuống lầu, nhìn Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi hai người nghi ngờ trên mặt, trong lòng không khỏi cảm giác thấy hơi lúng túng, đây chính là lần đầu tiên xin mời Mặc Sấm huynh muội ăn cơm, làm sao cũng không thể mất bộ mặt.

Diệp Phong đối với Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi áy náy nở nụ cười, sau đó sắc mặt đột nhiên cũng biến thành không vui lên, chuẩn bị đứng dậy đi xuống xem một chút, đến tận cùng là chuyện gì xảy ra.

"Ta nói làm sao ngày hôm nay, từ lâu này quanh quẩn như vậy, nguyên lai bị các người đánh đuổi. Các người phù thành chủ người, có chút thái độ khác thường a, làm sao đột nhiên trở nên kiêu căng lên?" Mà ngay khi Diệp Phong vừa vặn đứng dậy, dưới lầu lại truyền tới một trận tiếng cười lạnh.

"Vương Thịnh, hôm nay nhà chúng ta thiếu chủ trở về, hi vọng người đừng chọn sự tình." Đội hộ vệ trường nhìn trước mặt người trẻ tuổi, trên mặt hiện ra sắc mặt giận dữ, bất quá hẳn nhưng cũng không dám trực tiếp hướng về hắn động thủ, bởi vì trước mặt thiếu niên gia thế tại thiên phong thành cũng là không đơn giản.

Diệp Phong khẽ cau mày, sau đó trực tiếp đi tới cầu thang chỗ, nhìn cái kia hướng về trên lầu đi tới thiếu niên, trên mặt hiện ra một vết căm ghét, thầm thở dài nói: "Hóa ra là Vương Thắng, thực sự là mất hứng, xem ra hôm nay cơm là không có cách nào ăn thật ngon."

"Há, quả thế. Hóa ra là các người rác rưởi thiếu chủ trở về, không trách muốn làm ra động tĩnh lớn như vậy." Vương Thắng trên mặt hiện ra một vết vẻ châm chọc, sau đó trực tiếp đem trước mặt đội trưởng lơ là đi, mang theo phía sau mấy vị bảo tiêu đi lên lầu.

Vương Thắng mới vừa đi tới hai tầng, nhưng là hơi sững sờ, chỉ thấy được Diệp Phong cái kia một mặt âm trầm sắc, đứng ở trước mặt chính mình.

Vương Thắng nghĩ đến hẳn rác rưởi tên, trêu chọc nói ra: "Diệp Phong, ha ha, người bị học viện chạy về a!"

"Vương Thắng, người đừng khinh người quá đáng." Đội hộ vệ trường nhìn Vương Thắng lại như vậy đối với mới vừa trở về Diệp Phong vô lễ, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt hắn, trên người uy thế trong nháy mắt khuếch tán ra đến.

"Linh Sĩ Cảnh năm tầng!" Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi ngồi ở bên cạnh bàn, cảm thụ đội hộ vệ trường trên người tán phát hình ra ngoài khí thế, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc, trong lòng không khỏi có chút bội phục phù thành chủ mạnh mẽ. Linh Sĩ Cảnh năm tầng, coi như là tại đại tông môn cũng được cho là đệ tử tinh anh.

Đội hộ vệ trường mắt lạnh nhìn Vương Thắng, để người sau cảm giác được từng tia từng tia áp lực. Dù sao Vương Thắng chỉ có điều mới bước vào Linh Sĩ Cảnh không lâu, căn bản là không có cách cùng chân chính Linh Sĩ Cảnh cường giả chống đỡ, chứ nói chi là như đội hộ vệ trường loại này trung kỳ Linh Sĩ Cảnh cường giả.

Vương Thắng ánh mắt ở phía sau thoáng nhìn, nháy mắt ra dấu sau khi, đột nhiên phía sau lao ra một người, đem hắn chặn sau lưng, nhìn đội hộ vệ mọc đầy mặt lạnh lẽo, nói ra: "Người muốn làm gì!"

Người này vẫn chưa tán ra bất kỳ cái gì sức mạnh, thế nhưng là để đội hộ vệ mọc ra loại đoán không ra cảm giác, bất quá hẳn nhiều năm qua sinh tử tôi luyện sao sẽ để ý những thứ đồ này, lập tức cũng là lạnh giọng một hừ, trả lời: "Chỉ là hi vọng nhà người thiếu gia, đừng quá làm càn."

"Tiểu bối chuyện, vẫn là không muốn nhúng tay, lẽ nào người muốn cùng Vương gia chúng ta kết thù sao?" Cái kia che ở Vương Thắng thanh niên trước mặt nam tử, nhìn đội hộ vệ trường một mặt vẻ khinh thường, thần nhiên nói.

Nhìn người kia ánh mắt, đội hộ vệ trường nhưng là bỗng nhiên ngăn ra, chẳng biết vì sao cảm giác được một tia kiêng kỵ. Hơn nữa quan trọng nhất chính là, hẳn xác thực không thể trước tiên vô cớ động thủ, bằng không gây nên Vương gia truy cứu liền không tốt.

Hắn bắt đắc dĩ, song quyền chậm rãi nắm chặt, trầm mặc lên.

"Người này thật lạ mặt, ta chưa từng gặp Vương gia có người này, thực lực của hắn thật giống muốn so với đội trưởng cao!" Diệp Phong nhìn hai người này khí thế trên đối chọi gay gắt, cảm giác được đội hộ vệ trường rõ ràng có chút yếu thế lên, nội tâm nghi hoặc tự nói. Hắn nghĩ, hắn là thực lực chênh lệch sản sinh nguyên nhân.

"Cho ta đằng hoàng ở một bên đội. Thực lực của người còn chưa đủ!" Che ở Vương Thắng trước người người kia, nhìn Diệp phủ đội hộ vệ trường bị chính mình hoàn toàn kinh sợ, trên mặt không có một chút nào đắc ý, liền phảng phất chuyện đương nhiên dường như.

Hắn tại đem thoại sau khi nói xong, lạnh lùng quả trước mặt đội hộ vệ trường một chút, còn thấp giọng mắng một câu "Rác rưởi", thật chứng minh chính mình mạnh mẽ, không cho người khác chống lại.

"Thực sự là vô liêm sỉ!" Hắn tại đem thoại mắng xong sau khi, đội hộ vệ trường đứng là có chút hoảng hốt quá thần đến, cái kia một bên ngồi ở trên cái băng Diệp phủ thủ hạ, toàn bộ tức giận thân thể run.

Bọn hắn làm Diệp phủ tinh anh hộ vệ thành viên, vốn là cùng đội trưởng quan hệ vô cùng tốt, nhìn đội trưởng chịu đến như vậy sỉ nhục, bọn hắn sao có thể không phẫn nộ, bỗng nhiên đứng dậy hướng về cái kia ngông cuồng người vọt tới.

Nhìn những người kia nổi giận dùng công lại đây, Vương gia tên kia cao thâm khó dò chàng thanh niên, khoe miệng nhưng là xẹt qua một tia nụ cười nhàn nhạt, như trước che ở Vương Thắng phía trước.

Tại những người kia tới gần thời gian, trong nháy mắt ra chiêu, vài đạo quyền ảnh ở trong không khí xẹt qua, công kích kia tới được mấy vị Diệp phủ hộ vệ thành viên, đều không ngoại lệ toàn bộ đều bị chấn động bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78:: Thiên Tài vs Phế Vật

Nhìn Diệp phủ cái kia mấy vị hộ vệ, vền vền liền trong nháy mắt cũng đã bị cái kia Vương gia chàng thanh niên, hơi hốt đánh bay ra ngoài, tất cả mọi người tại chỗ trên mặt đều là một trận kinh ngạc, liền ngay cả Vương gia bảo tiêu đều đều không ngoại lệ, nhìn về phía cái kia chàng thanh niên trong ánh mắt tràn ngập kính nể.

Diệp phủ đội hộ vệ trường, trên mặt che kín kinh ngạc, hắn vội vàng xoay người, nhìn những kia suất roi trên mặt đất thủ hạ, trong mắt loé ra nóng rực nộ mang.

"Người tên khốn này!" Hắn xoay người lại, nhìn cái kia chàng thanh niên trầm giọng nói rằng, thân thể tại ý chí cực lực dưới áp chế, vẫn là nhịn xuống lập tức động thủ, chỉ có điều loại kia tiến nộ rút trương tư thái vẫn không có biến mất.

"Ha ha, đây chính là chính bọn hắn đụng vào bị đánh, có thể trách đạt được ai. Hừ!" Vương Thắng nhìn Diệp phủ đội hộ vệ trường, cái kia một mặt nổi giận về mặt, khoe miệng nhắc lên một vết trào phúng, đi lên trước hai bước, quái gở nói rằng.

Hắn sau khi nói xong, ánh mắt còn chuyển hướng, sắc mặt kia cũng khó nhìn Diệp Phong, cười khẩy nói: "Ha ha, Diệp Phong, đây chính là hung hăng đánh đối, nhìn thấy không?"

Vương Thắng vẫn luôn rất rõ ràng, tại Diệp Phong dĩ vãng vẫn chưa biến thành rác rưởi trước đó, làm thiên phong thành thành chủ nhi tử, xưa nay đều không đem chính mình để vào trong mắt, cái kia một bộ tự đại đáng đáp, thực sự để hắn tự tôn chịu đến nghiêm trọng đập lên.

Bây giờ khi biết Diệp Phong biến thành một cấp rác rưởi, như vậy dĩ vãng cừu hận, Vương Thắng thế tất yếu một chút trả lại, cho nên nói chuyện căn bản không có bất kỳ suy nghĩ chỗ trống.

"Vương Thắng, cho người cái cơ hội mau cút đi!" Câu nói này hạ xuống rất lâu sau đó, Diệp Phong nắm chặt song quyền rốt cục buông ra, chậm rãi giờ lên cái trán, lạnh lùng nhìn Vương Thắng một chút, thần nhiên nói.

Đối với người như thế, Diệp Phong thực sự không biết nên làm sao đi câu thông, nếu như có thể dựa vào nắm đấm để giải quyết, như vậy chính là tốt nhất.

Diệp Phong lời này vừa nói ra, ngoại trừ biết rõ thực lực của hắc Mặc Sấm, Mặc Giai Thi ở ngoài, tất cả mọi người đều là cực kỳ kinh ngạc. Bởi vì hắc nhưng là thiên phong thành xưng tên rác rưởi, mà liền như vậy một tên rác rưởi, lại đối với một cái Linh Sĩ Cảnh thiên tài, như vậy cư cao lâm trên nói chuyện, thực sự là thật là làm cho người ta bất ngờ?

"Lăn? Tiểu tử thú, ngươi tm có ý gì, ngươi có phải hay không muốn cùng ta đã tới so chiêu?" Vương Thắng nghe được câu nói này, hầu như kinh ngạc con ngươi đều sắp tức giận rơi xuống, hắc nhìn Diệp Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Nghe Vương Thắng tiếng mắng chửi, Diệp Phong trên mặt tất cả đều là lạnh lùng, chỉ chốc lát sau nhàn nhạt nở nụ cười, trực tiếp đem hắc cho lơ là.

"Ngươi người cảm? Ta hiện tại liền cần thận dạy dỗ ngươi, cái gì gọi là lễ phép!" Vương Thắng nhìn Diệp Phong, lại còn không để ý tới chính mình, trong lòng cảm giác được cực kỳ tức giận, nhìn hắc gương mặt đó, hồi tưởng lại dĩ vãng hắc cái kia kiêu ngạo đáng ghét, nhất thời nổi trận lôi đình lên.

"Chờ chết đi!" Vương Thắng đột nhiên một tiếng rống to, cười gằn nhìn Diệp Phong, hào không nửa điểm do dự xông lên trước phương, hung thần ác sát đáng sợ, hầu như phải đem tất cả phá hủy.

Nhìn Vương Thắng nhắm phía Diệp Phong, cái kia thần bí Vương gia thanh niên, vẫn chưa có một chút sốt sắng, trái lại trên mặt một mảnh hồ hững. Hắc rõ ràng, Diệp Phong là thiên phong thành xưng tên rác rưởi, như loại này rác rưởi Vương Thắng có thể thoải mái giết chết, căn bản sẽ không có bất kỳ khó khăn.

"Không được!" Nhìn Vương Thắng nhanh chóng áp sát Diệp Phong, Diệp phủ đội hộ vệ trưởng nhưng là thay đổi sắc mặt lên, hắc có thể nào không rõ ràng trước mặt thiếu niên căn bản là không có cách tu luyện, nào có thực lực cùng Vương Thắng như thế một cái Linh Sĩ Cảnh cường giả đối kháng, nếu là được lên một quyền, e sợ nội tạng đều sẽ trong nháy mắt phá nát thành tra.

"Vương Thắng, cho ta lui lại." Diệp phủ đội hộ vệ trưởng, lấy thực lực của tự thân vượt lên tại Vương Thắng bên trên, so với hắc sớm một bước đến gần rồi Diệp Phong, song chương trong nháy mắt đẩy ra, hình thành một luồng cực cường bão táp, trực tiếp đem Vương Thắng bức lui ra.

"Đáng chết! Vũ Văn bằng, ngươi còn không mau tiến lên!" Vương Thắng bị Diệp phủ đội hộ vệ trưởng bức lui, nhìn Diệp Phong như trước một bộ như không có chuyện gì xảy ra đáng sợ, trong lòng tràn đầy buồn bực, hắc ánh mắt nhìn về phía bên cạnh thanh niên, mở miệng nói rằng.

Wu Văn bằng nhìn Vương Thắng bị bức lui, nghe được này có chút gấp gáp tiếng gào, bất đắc dĩ, cũng chỉ đành đem ánh mắt gắt gao tập trung Diệp Phong, chỉ chốc lát sau bàn chân trên mặt đất nhanh chóng đạp động, liền hướng về hắc lao nhanh mà đi.

Nhìn cái kia Vũ Văn Tường xông lại, Diệp phủ đội hộ vệ mặt dài trên tràn ngập căng thẳng, biết rồi bọn hắc mục đích là muốn giết chết Diệp Phong, vội vã quay đầu, quay về Diệp Phong là lớn: "Thiếu gia, chạy mau!"

Diệp Phong hơi sợ hãi, nhìn đội hộ vệ trưởng đem hết toàn lực bảo vệ chính mình, trong lòng không khỏi có chút cảm động, nhìn cái kia xông lại Vũ Văn Tường, ánh mắt càng là lạnh lẽo chết.

"Ha ha, châu chấu đá xe!" Vũ Văn Tường lạnh lùng liếc mắt nhìn đội hộ vệ trưởng, sau đó bàn chân cấp tốc hướng về trên mặt hắc đá vào, về ra một đạo xé gió tiếng vang, hùng hồn năng lượng đem không khí về ra gọn sóng.

Diệp phủ đội hộ vệ trưởng, nhìn Vũ Văn Tường một cước đá tới, trong lòng không dám có chút khinh thường, vội vàng đem song quyền đánh ra, đem thực lực của tự thân toàn bộ bạo phát ra.

"Oành!" Một tiếng vang trầm thấp, Vũ Văn Tường lấy áp chế tính sức mạnh, trực tiếp đem Diệp phủ đội hộ vệ trưởng công kích toàn bộ đánh tan, sau đó bàn chân sâu sắc đạp ở trên ngực của hắc, đem hắc chấn động đến mức khí huyết tuần ra vờn mình rơi xuống đất.

"Ha ha, những người này, làm sao có khả năng cứu được ngươi, Diệp Phong ngươi hôm nay nhất định phải chết!" Vương Thắng nhìn Vũ Văn Tường dễ như ăn cháo đem Diệp phủ đội hộ vệ trưởng đánh bại, trên mặt lộ ra tự hào vẻ, nhìn cái kia đã không có bất kỳ người nào có thể để bảo vệ Diệp Phong, cười lạnh nói.

Wu Văn Tường, là Vương gia vì bảo vệ Vương Thắng, mà cố ý từ Lạc Xuyên Vương Quốc Đế Đô, mời mọc mà đến cao thủ, thực lực đã tới nửa bước Linh Sư cảnh mức độ. Thực lực như vậy đặt tại thiên phong thành loại địa phương nhỏ này, vẫn là cực kỳ mạnh mẽ.

"Thiếu chủ, sự tình cũng đã nháo lớn. Thăng thần, đem những người này toàn bộ giết chết đi!" Vũ Văn Tường nhìn cái kia nằm trên mặt đất trên kéo dài hơi tàn đội hộ vệ trưởng, sau đó ánh mắt tại Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi chờ trên thân thể người đảo qua, nói với Vương Thắng.

"Nơi này lại còn có cái tiểu mỹ nhân, thực sự là bị này một đám rác rưởi cho khí hỏng rồi. Đầu giết chết đi, liền cô gái này ta muốn mang về." Vương Thắng nghe vậy cũng là nhìn về phía Diệp Phong đám người, khi nhìn thấy trước trên bàn vuông thiếu nữ, một mặt sợ hãi đáng yêu đáng ghét, không khỏi trong lòng hơi động, cười hí hóp nói rằng.

"Được." Vũ Văn Tường nghe được lời ấy, gật gật đầu, nhất thời cả người khí chất đều thay đổi, cả người tràn ngập một loại sát phạt khí tức, hướng về Diệp Phong chờ người đi tới.

"Muội muội!" Mặc Sấm nhìn Vũ Văn Tường Móa! Lại đây, sắc mặt nhất thời cũng ngắc hạ xuống, gấp vội vàng đứng lên đem Mặc Giai Thi vững vàng hộ ở phía sau, cái tay còn lại chương cũng là đặt ở chuôi đao bên trên, chỉ cần tình huống một có không đúng, liền lập tức ra tay giáng trả.

Wu Văn Tường ngay khi nhanh muốn tới gần Diệp Phong thời gian, bỗng nhiên bước chân dừng lại, một bàn tay thanh linh xuất hiện tại mắt cá chân hắc

nơi, để hấn căn bản là không có cách di chuyển nửa bước, mà bàn tay này chủ nhân, chính là trước đó bị hấn đánh bát Diệp phủ đội hộ vệ trưởng.

"Người muốn chết trước, thật không?" Vũ Văn Tường nhìn đội hộ vệ lớn lên kéo dài hơi tàn đáng vẻ, trên mặt lộ ra sát ý, hạ thấp cái trán nhìn hấn, không nhìn được nói.

"Người... Môn Vương gia, lại dám như vậy đối xử chính thức người!" Đội hộ vệ trưởng nhìn Vũ Văn Tường, trong lòng tràn ngập không thể tin tưởng, nói rằng.

Hấn hiện tại cuối cùng cũng coi như là rõ ràng, Vương Thắng bọn hấn là chuẩn bị phải đem sự tình làm lớn, duy nhất không hiểu chính là, bọn hấn nơi nào có đến dũng khí, có can đảm vương quốc thể lực chống lại.

"Ha ha, vậy thì như thế nào? Trực tiếp giết chết này ngớ ngẩn." Vũ Văn Tường phía sau Vương Thắng, khi nghe đến lời này, lạnh giọng nở nụ cười, mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79:: Thiên Tài vs Phế Vật hai

"Người yếu tại cường giả trước mặt bất luận làm cái gì phản kháng, đều là dư thừa, người là người thất bại!" Vũ Văn Tường nghe Vương Thắng vậy có chút không thể chờ đợi được nữa, nhàn nhạt gật đầu, sau đó ánh mắt mang theo một tia lạnh lùng nhìn, ngã sấp trên đất trên gấu gao nắm lấy chính mình mắt cá chân Diệp phủ đội hộ vệ trưởng, nhẹ giọng nói rằng.

Nghe đây cơ hồ không hề che giấu chút nào trào phúng cùng xem thường, Diệp phủ đội hộ vệ trưởng hai mắt một mảnh đỏ chót, lan truyền ra một loại đặc biệt nổi giận cùng không cam lòng tin tức, có thể mặc dù như thế, hấn bị ánh mắt kia nhìn kỹ, nhưng vẫn là cảm giác được cực cường áp bức, thực lực khoảng cách căn bản là không có cách vượt qua.

Vũ Văn Tường nhìn đội hộ vệ trưởng, lãnh đạm khuôn mặt bên trên, đột nhiên mang tới một tia dữ tợn, hấn bàn chân chậm rãi giơ lên, từng luồng từng luồng linh khí uốn lượn bên trên, tại bàn chân quanh thân hình thành một luồng hùng hồn sóng năng lượng.

Hấn đồng bên trong xẹt qua một đạo tàn nhẫn ánh sáng, chính là muốn hướng về ngã sấp trên đất trên, cái kia đã không cách nào nhúc nhích đội hộ vệ trưởng đầu gối đi, cực kỳ tàn nhẫn bá đạo.

Nhưng là ngay khi Vũ Văn Tường sắp đặt chân thời gian, đột nhiên Diệp Phong thân hình chợt lóe lên, trong nháy mắt liền xuất hiện ở trước mặt của hấn, bàn chân cũng là bỗng nhiên giơ lên, trực tiếp đem chính mình cái kia sấp tằm tích chân, hoàn toàn cho chống đỡ ở.

Vũ Văn Tường có chút không thể tin tưởng, con người đột nhiên co rút lại, chợt nghiêng đầu đi nhìn trước mặt "Rác rưởi", chân kinh rồi chốc lát, có chút tức giận đem chân cường độ gia tăng.

Diệp Phong khỏe miệng nhắc lên một vệt về lạnh lùng, ánh mắt đảo qua Vũ Văn Tường, chỉ thấy bàn chân chỗ một luồng nhân nhật từ mạng phát sinh, một luồng không kém chút nào năng lượng, cũng là thả ra ngoài lại là đem bàn chân của hấn áp chế lại.

"Ha ha, người lời nói mới rồi, ta xác thực rất tán thành. Người xem hiện tại có phải là cũng thuộc về người thất bại." Diệp Phong hồ hững đứng tại chỗ, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Vũ Văn Tường, cười lạnh nói.

"Tiểu tử thú vị, ta xem người là muốn chết rồi!" Vũ Văn Tường bỗng nhiên ngẩng ra, trên mặt hầu như có chút tức giận phát tử, Diệp Phong phương mới bắt quá mười lăm, mười sáu tuổi, hơn nữa còn là thiên phong thành mọi người đều biết đại vô dụng. Nhưng là, hiện tại này vô dụng, lại ngay ở trước mặt nhiều người như vậy diện, đem chính mình nửa bước linh sư chế trụ, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Một bên Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi, nhìn Diệp Phong đem Vũ Văn Tường chống đỡ mà xuống, vẫn là một bộ bình tĩnh đáng vẻ, bọn hấn đối với Diệp Phong có thể chống lại Vũ Văn Tường căn bản không ngoài ý muốn, dù sao, hấn nhưng là chém giết quá bán bộ Linh Sĩ Cảnh cường giả.

"Người tại làm món đồ gì, trực tiếp đem phế vật này đá một cái bay ra ngoài, không là tốt rồi?" Vương Thắng nhìn Vũ Văn Tường lại bị Diệp Phong áp chế, trên mặt tất cả đều là vô cùng kinh ngạc, hấn đương nhiên sẽ không rõ ràng Diệp Phong dựa vào Nhật Hà Thăng Long Thối, sức mạnh lớn nhất có thể cùng Linh Sĩ Cảnh sáu tầng cường giả ngang hàng, chợt có chút châm chọc nói rằng.

Vũ Văn Tường nghe đến lời này, thống ác quả Vương Thắng một chút, đối với hấn này không lễ phép giọng nói, trong lòng cảm giác cực kỳ khó chịu. Hấn nhẹ nhàng thờ dài, sau đó nhìn Diệp Phong, cười lạnh nói: "Tiểu tử, xem ra người vẫn còn có chút bản lĩnh, bắt quá ta vừa này chỉ dùng ba phần

mười sức mạnh, đã như vậy, ta liền khiến cho ra tám phần mười sức mạnh, xem ngươi có thể không đỡ được!"

Nghe đến lời này, Diệp Phong cũng là hơi sững sờ, thực lực của hắn bây giờ chỉ là tại Linh Sĩ Cảnh bốn tầng sơ kỳ, tuy rằng có mấy thứ không tầm thường Linh Kỹ, nhưng là phải cùng nửa bước Linh Sư cảnh Vũ Văn Tường trực tiếp so đấu sức mạnh, vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Diệp Phong quyết định thật nhanh, ánh mắt tại Diệp phủ đội hộ vệ trường trên người hơi đảo qua một chút, sau đó thừa dịp Vũ Văn Tường còn chưa đem sức mạnh hoàn toàn sử dụng, trong nháy mắt bứt ra lui lại, đem đội hộ vệ trường một cái ôm lấy, bỗng nhiên nhảy đến phía sau.

"Ha ha, rác rưởi!" Vương Thắng nhìn Diệp Phong bắt đầu chạy trốn, trên mặt tất cả đều là vẻ trào phúng, hắn tuy rằng nhìn thấy Diệp Phong đem Vũ Văn Tường áp chế lại, không đa nghi bên trong nhưng vẫn là cho rằng đó chỉ là trùng hợp, đối với loại phế vật này, hắn căn bản sẽ không dành cho bất kỳ khẳng định.

"Vương Thắng, ngươi chính là tên rác rưởi. Ta cũng không phải đã kích ngươi, nếu như này nửa bước linh sư không có mặt, ta ba giây là có thể giải quyết ngươi." Nghe Vương Thắng, Diệp Phong trên mặt hơi vừa kéo, hắn đem đội hộ vệ trường thả trên mặt đất, lông mày nhều chặt mở miệng mắng.

"Ngươi... . Ngươi ngu đột xuất, Kháo, câu nói như thế này ngươi cũng nói ra khỏi miệng?" Vương Thắng hầu như phổi muốn khí nổ, chỉ vào Diệp Phong nổi giận mắng.

Diệp Phong phế vật này lại với hắn nói ra những lời này, hơn nữa một bộ thật lòng đáng vẽ, thật giống ba giây thật sự sẽ đem hắn bị thuận sát dường như, quả thực để Vương Thắng cảm giác cực kỳ kỳ quái.

Mà khi Diệp Phong nói xong lời ấy sau khi, Vương Thắng mặc dù là một mặt phần nộ, nhưng phía sau hắn một đám bảo tiêu, nhưng là châm chọc cười ra tiếng, toàn bộ đều là đang nhìn Diệp Phong đầu óc nước vào, có phải là tại học viện làm cho người ta đánh choáng váng, chờ chút trào phúng lời nói.

Bọn hắn cũng là cùng Vương Thắng ý tưởng giống nhau, bởi vì Diệp Phong vô dụng đã là sự thực, coi như lúc trước cử động rất không phù hợp lẽ thường, đó chỉ có thể nói Vũ Văn Tường nhường mà thôi.

Vũ Văn Tường nhìn Diệp Phong, ánh mắt hơi nghiêm nghị, hỏi tường lại Diệp Phong vừa rồi chuyện làm, đối với thực lực của hắn cũng là có đơn giản phán đoán, không thể phủ nhận chính là, thực lực của hắn xác thực là so với Vương Thắng lợi hại hơn.

"Vũ Văn Tường, ngươi lui ra, tiểu tử này để cho ta tới thu thập!" Vương Thắng phần nộ rồi chốc lát, rốt cục mở miệng nói chuyện.

Nghe lời ấy, Vũ Văn Tường đứng tại chỗ do dự một lát, cũng là quay người sang lui tới phía sau. Tuy rằng hắn là Vương gia chuyên môn mời mọc bảo vệ Vương Thắng, nhưng là vương gia này Đại thiếu gia chưa bao giờ đem chính mình để vào trong mắt, thực sự để nắm giữ cường giả thân phận chính mình khó có thể chịu đựng.

Bây giờ nếu hắn đưa ra khiêu chiến, như vậy vừa vặn có thể mượn cơ hội này, để này kiêu căng Vương Thắng chịu thiệt một chút, làm cho hắn một lần nữa đối với mình và phần kính trọng.

"Ha ha, Vương Thắng, nếu ngươi muốn thảo đánh, như vậy ta liền cẩn thận giáo huấn ngươi một thoáng. Còn có, vị kia trường rất giống người chết thùng com, ngươi đem hộ vệ của ta đã thương, trưởng một hồi lại toán!" Diệp Phong nhìn Vương Thắng khuôn mặt đột nhiên âm lãnh lên, sau đó ngón tay nói với Vũ Văn Tường.

Vũ Văn Tường nghe được "Thùng com" hai chữ, khuôn mặt đột nhiên vừa kéo, sắc mặt cực kỳ cứng ngắc trừng mắt Diệp Phong, hắn khi nào bị người đã nói thùng com, nửa bước Linh Sư cảnh lại bị người như vậy nhục mạ, hắn mặt hầu như vặn vẹo lên, không có chút hồng hào khuôn mặt, để lộ ra lạnh như băng khí tức, quả nhiên liền dường như sắp xuống mồ thi thể!

Ở đây Vương gia tất cả mọi người, nhìn Diệp Phong nói với Vương Thắng ra sự khiêu khích này cũng không ngoài ý muốn, dù sao hắn chỉ là tiểu bối thực lực không tính quá mạnh mẽ.

Nhưng là Vũ Văn Tường nhưng là danh xứng với thực nửa bước linh sư cường giả, Diệp Phong lại dám ngay mặt khiêu khích, chuyện này quả thật là hành động tìm chết. Bọn hắn tự nhiên không hiểu Diệp Phong nắm giữ nói câu nói như thế này thực lực, chỉ là đem hắn tiến thêm một bước định nghĩa vì là kẻ ngu si.

"Ta thật muốn đập nát ngươi thúi mặt a!" Vương Thắng liên tục lắc đầu, cho rằng Diệp Phong tại khoắc lác hắn, khắp khuôn mặt là kinh ngạc cùng khổ não vẻ, hắn làm sao đều không nghĩ ra, tại sao Diệp Phong sẽ như vậy nói khoắc không biết ngượng.

"Thiếu thối lắm rồi! Ta căn bản không đem ngươi để vào trong mắt." Diệp Phong nhìn Vương Thắng vẫn là như vậy một bộ ghê gớm đáng vẽ, trực tiếp mở miệng mắng, sau đó thoáng cẩn thận nhìn Vũ Văn Tường một chút.

Xác thực, dựa vào thực lực của hắn, thêm vào các loại cường lực Linh Kỹ, Linh Sĩ Cảnh bảy tầng thậm chí tám tầng, hầu như đều có thể hoàn toàn vật lộn chống đỡ. Bất quá đối mặt, Vũ Văn Tường loại này nửa bước Linh Sư cảnh, nhất định phải dựa vào Hồn Khí đến đối kháng.

"Thối lắm! Ngươi chết đi!" Vương Thắng lần này thật sự bạo nộ rồi, bay thẳng đến Diệp Phong trùng tập đi qua(quá khứ), phần nộ đem khuôn mặt vặn vẹo lên, nhìn qua liền dường như ác quỷ của địa ngục.

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80:: Vũ Văn Tường

"Ha ha." Diệp Phong nhìn Vương Thắng cái kia một mặt nổi giận dánh về hết sức hài lòng, hồ hững tự nhiên đứng tại chỗ, tại hần tới gần lại đây thời gian, thân hình quý dị xoay một cái, chính là trực tiếp xuất hiện ở sau người hần.

Không giống nhau : không chờ Vương Thắng lấy lại tinh thần, Diệp Phong lập tức đưa tay trừu bỗng nhiên bắn trúng lưng hần bộ, trực tiếp đem hần đánh con người một lồi, cả người suýt nằm nhòai trên mặt đất.

Vương Thắng ngã sấp trên đất trên, cảm thụ phần lưng truyền lại đến đau đớn, trên mặt tất cả đều là khó mà tin nổi, sắc mặt hần dữ tợn lập tức đứng dậy, lần thứ hai đối với này Diệp Phong đánh ra một quyền, quát lên: "Kim cương quyền!"

Một quyền đánh ra, không khí cắt ra phát sinh một trận tiếng vang, bất quá Diệp Phong nhìn này quang có sức mạnh, tốc độ nhưng cực kỳ chậm chậm công kích, trong lòng tất cả đều là xem thường, ở đây tránh thoát, thuận lợi một cái tát đánh vào trên mặt của hần, lại là đem đánh lộn ra ngoài.

Vương Thắng bị một tát này đánh vuron mình rơi xuống đất, má trái giáp đau rất thống, không đa nghi bên trong nhưng là cực kỳ không phục, sau đó hần lần thứ hai đứng dậy công kích mấy lần, đều không ngoại lệ toàn bộ bị Diệp Phong dùng lòng bàn tay đánh phiến.

Hần bùm mặt nhìn đứng ở trước mặt mình tỏ rõ vẻ châm chọc cùng âm trầm Diệp Phong, thân thể hầu như có chút run rẩy lên, đầy đầu đều là nghi hoặc cùng khủng bố.

Lúc này, hần đang hồi tưởng một thoáng Diệp Phong trước đó theo như lời nói, rốt cục có chút bỗng nhiên tỉnh ngộ. Xem ra Diệp Phong cũng không phải khoác lác, hần thật sự đã khôi phục thực lực, hơn nữa liền ở đây sao ngăn trong thời gian ngắn, không chỉ muốn hướng về khôi phục thực lực, thậm chí còn vượt qua chính mình mười năm khổ tu.

"Người... Người làm gì thế?" Vương Thắng bỗng nhiên đứng lên, rõ ràng Diệp Phong thực lực cao ra bản thân rất nhiều cái bản đánh không lại, hần không đang suy nghĩ cái gì mặt mũi, một bộ dáng vẻ chật vật chính là muốn tránh khỏi, trốn về Vũ Văn Tường bên cạnh.

"Đừng hỏi ta loại này phí lời!" Diệp Phong sắc mặt cứng đờ, nhìn cái kia không ngừng lùi lại Vương Thắng, chậm rãi hướng về hần đưa bàn tay ra, lạnh giọng nói rằng.

Nhìn Diệp Phong cử động, Vương Thắng cảm giác vô cùng sốt sắng, ánh mắt trong giây lát chuyển hướng Vũ Văn Tường, trầm giọng nói ra: "Vũ Văn đại ca, nhanh xuất thủ cứu ta!"

Nhìn Vương Thắng tại trong lúc nguy cấp, rốt cục đối với mình có tôn kính, Vũ Văn Tường trong lòng thoáng thoả mãn, sau đó chính là bước nhanh đi lên trước, chuẩn bị đem Diệp Phong oanh lùi.

Diệp Phong ánh mắt phiết đi qua phía sau, sau đó bàn tay đột nhiên gia tốc, trong nháy mắt kháp ở Vương Thắng yết hầu bên trên, đứng tại chỗ quay lưng Vũ Văn Tường, thân nhiên nói: "Nếu như muốn hần chết, như vậy cứ việc lại đây."

Vũ Văn Tường bước chân dừng lại, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là đành chỉ đi tới, nhàn nhạt nhìn Vương Thắng cái kia thần sắc thông khô, song quyền chậm rãi cầm chặt.

Vũ Văn Tường làm Vương gia chuyên môn mời mọc cao thủ, từ Vương gia cái kia đạt được rất nhiều chỗ tốt, cần thiết chuyện cần làm, chính là muốn khỏe mạnh bảo vệ Vương Thắng, tránh khỏi hần chịu đến bất kỳ thương tổn.

Hần nhìn Vương Thắng cái kia một bộ muốn chết không hoạt dánh vẻ, trong lòng cũng là có chút lo lắng lên, nếu như Diệp Phong hần nhất thời kích động đem Vương Thắng giết, như vậy coi như mình là nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, vậy cũng tuyệt đối ăn không được túi đi.

"Diệp Phong tiểu đệ, có chuyện gì, có thể cố gắng nói, trước tiên thả ra thiếu gia nhà ta trước tiên." Vũ Văn Tường đứng tại chỗ hồi lâu sau, khi nhớ tới trước mặt thiếu niên gọi là Diệp Phong, lúc này mới biệt nảy sinh một câu.

"Thật thả hần?" Diệp Phong ánh mắt từ Vương Thắng người sợ hãi trên gương mặt xẹt qua, nghiêng đầu mang theo trêu tức nhìn Vũ Văn Tường, hơi nhướn mày, nhàn nhạt hỏi.

Diệp Phong lời này vừa nói ra, Vũ Văn Tường cảm giác thấy hơi lảng, bất quá rất rõ ràng chính là, Diệp Phong cũng không mong muốn thả Vương

Thắng là vừa xem hiểu ngay.

Hắn trầm mặc một hồi, vẫn là miễn cưỡng vui cười nói ra: "Ây... . Diệp Phong tiểu đệ, lẽ nào ngươi không rõ rằng thế lực của Vương gia sao? Giữa các ngươi mâu thuẫn nhỏ , ta nghĩ cũng dùng không được như vậy sinh tử tương bức chứ?"

"Các ngươi vừa nãy muốn giết ta, hiện tại nhưng lại nói ra những lời này, không cảm thấy buồn cười sao?" Diệp Phong quay đầu, nhìn Vương Thắng cái kia bởi vì vì là bàn tay mình đại lực, mà trở nên hơi phát tử khuôn mặt, nhàn nhạt đáp lại nói.

"Diệp... Diệp Phong, toán... Ta thua, ta sau đó chắc chắn sẽ không... Tao chọc giận ngươi, thả... . ta đi." Vương Thắng cảm giác hô hấp cực kỳ khó khăn, hơn nữa cổ họng mình bị Diệp Phong hoàn toàn vô chết, hầu như bất cứ lúc nào đều có chết khả năng, lập tức tỏ rõ về oan ức cầu xin tha thứ.

"Diệp Phong tiểu đệ, hi vọng ngươi không nên tức giận rồi!" Vũ Văn Tường nhìn trầm mặc lên, cân nhắc một chút dùng từ, cẩn thận nói rằng.

Diệp Phong đối với những câu nói này mắt điếc tai ngơ, ánh mắt trở nên lạnh giá lên, nghĩ đến nếu như mình thực sự là rác rưởi, như vậy những người này tuyệt đối sẽ không hề do dự đem chính mình chém giết, mà đến lúc đó bất luận nói cái gì đều ngăn cản không được, thậm chí ngay cả bằng hữu của chính mình đều sẽ nhờ đó mà gặp xui xẻo.

Nghĩ rõ ràng Vương Thắng làm người, Diệp Phong trong ánh mắt ngậm lấy một tia châm biếm, trầm ngâm một lát sau, nhàn nhạt mở miệng nói ra: "Các ngươi đã đều như vậy khuyên ta, vậy ta cũng không tiện, tại cùng Vương Thắng tính toán cái gì."

Nghe được này Diệp Phong câu nói này, Vũ Văn Tường trên mặt hiện ra nụ cười đắc ý, trong mắt lộ ra một đạo lợi mạng, hắn đã có quyết định chỉ cần Diệp Phong đem Vương Thắng thả xuống, như vậy hắn sẽ lấy tốc độ nhanh nhất xông lên trước, đem tiểu tử này cho giết.

"Mặc Sấm, thật không tiện, cơm ăn không được. Ngươi mang theo Mặc Giai Thi cùng bọn hắn trở lại, hiện tại đã không sao rồi, ta muốn chờ một lát lại trở về." Diệp Phong như trước cảm lấy Vương Thắng cái cổ, nghiêng đầu đi quay về Mặc Sấm mở miệng nói rằng. Lúc này hắn rõ ràng, chỉ cần thả Vương Thắng, như vậy Vũ Văn Tường nhất định sẽ không bỏ qua chính mình.

Vì để tránh cho tạo thành vô cớ thương vong, hay là muốn những này cùng mình có quan hệ người chờ trước tiên toàn bộ rút đi mới được, nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, bọn hắn căn bản là không có cách chống đối.

Mặc Sấm nhìn Diệp Phong tỏ rõ về vẻ nghiêm túc, mãi đến tận nhìn hắn gật gật đầu, chính là rõ ràng hắn muốn rút đi không quan hệ người, dù sao nơi này nhưng là có một vị nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, coi như liền Diệp Phong cũng chỉ có thể dựa vào Hồn Khí chống đối mà thôi, nếu là muốn chiến thắng vẫn phải là hoa chút tâm tư.

Mặc Sấm vẫn chưa trả lời Diệp Phong, đứng lên, hướng đi Diệp phủ cái kia vì cùng nhau hộ vệ bên cạnh, cho bọn hắn một người một viên đan dược chữa thương, sau đó nhìn về phía Diệp Phong cười nói: "Diệp huynh, chúng ta liền đứng ở một bên chờ ngươi được rồi."

Hắn biết rồi nơi đây hung hiểm, tự nhiên càng sẽ không đi rồi, nếu như tất cả mọi người đều rời đi, như vậy Diệp Phong không chỉ có muốn chống lại nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, còn muốn phòng bị những kia thực lực không tầm thường Linh Sĩ Cảnh cao thủ đánh lên, căn bản rất khó thắng lợi, thậm chí có thể sống sót đều là một vấn đề.

Mặc Sấm này một phen xa hoa cử động, làm cho tất cả mọi người đều kinh ngạc một phen, Vương gia người bên kia càng là lộ ra cực kỳ ước ao, đều không khỏi suy đoán Mặc Sấm thân phận, bởi vì là người bình thường có thể không bỏ ra nổi, nhiều như vậy quý giá đan dược tùy tiện làm cho người ta ăn.

Chữa thương dược liệu rất phổ biến, thế nhưng đan dược nhưng là cực kỳ quý giá. Bởi vì nó có thể trong nháy mắt trị liệu thương thế, ở trong chiến đấu ưu thế không cần nói cũng biết, hơn nữa đan dược chỉ có Luyện Hồn Sư mới có thể luyện chế, vì lẽ đó hắn giá cả lại càng không là phổ thông dược liệu, có thể đánh đồng với nhau.

Diệp phủ đội hộ vệ trưởng, ăn đan dược sau khi, thương thế trên người toàn bộ được rồi, thậm chí tại loại này siêu phẩm dược hiệu bên dưới, trong cơ thể linh khí đều mơ hồ hùng hồn rất nhiều, trong lòng cảm giác hưng phấn, hắn nhìn về phía Mặc Sấm ánh mắt ở trong thêm ra một phần tôn kính, tại nói một tiếng cảm ơn sau khi, cũng là vội vàng đối với Diệp Phong hô: "Thiếu gia, chúng ta ngay khi bên cạnh ngươi chờ đợi."

Đội hộ vệ trưởng biết rồi Diệp Phong khôi phục thực lực sau khi, cảm giác được dị thường vui sướng, hắn tại Diệp phủ cũng đã làm nhiều năm, đã sớm đem Diệp gia cho rằng nhà của chính mình.

Hắn nghĩ, thương thế của chính mình hoàn toàn được rồi, chờ một lát nhất định phải tùy cơ ứng biến, tại thời điểm mấu chốt nhất, đem Vũ Văn Tường dây dưa kéo lại, để Diệp Phong rất sớm rời đi này nơi nguy hiểm.

!!

Chương 81:: Tiếp tục áp chế

Diệp Phong bây giờ đã thiên phú trở về, hơn nữa so với dĩ vãng tốc độ tu luyện càng sâu, loại thiên tài này giáng lâm tại Diệp gia thực sự là một chuyện may lớn, nếu là tại hân còn chưa làm ra một phen thành tích thời điểm, liền như vậy quá sớm chết trẻ, chỉ do là tuyệt tôn thất lớn.

Đội hộ vệ sinh trưởng ở Diệp gia thân phận cũng không cao lắm, thế nhưng vì báo đáp diệp chủ nhà, Diệp Trường Không thu nhận giúp đỡ tình, làm sao cũng không thể để cho con trai của hân chết ở trước mặt mình, huống chi tư chất của người này cực cao, tương lai thành tựu không thể đoán trước.

"Diệp Phong tiểu đệ, ngươi cân nhắc làm sao?" Vũ Văn Tường nhìn Diệp Phong không nói một lời, trầm mặc chỉ chốc lát sau, cẩn thận từng li từng tí một lần thứ hai dò hỏi.

Diệp Phong khẽ thở dài, từ cái kia đã không có chuyện gì đồng đạo hộ vệ trên người thu hồi ánh mắt, nhìn trước mặt Vương Thắng, trầm ngâm chỉ chốc lát sau, thân hình bỗng nhiên xoay một cái, lạnh lùng nói: "Trả lại ngươi."

Hân thoại sau khi nói xong, trực tiếp đem Vương Thắng giơ lên thật cao, bàn tay dùng sức đặt ở Vương Thắng yết hầu trên, bỗng nhiên dùng sức ném đi, trực tiếp đem Vương Thắng tàn nhẫn suất trên mặt đất, chặt vật lăn tới Vũ Văn Tường bên chân, lúc này mới phiến cái nhí mắt ngừng lại.

Wu Văn Tường tròn to mắt châu, nhìn nằm tại chính mình bên chân, không ngừng ho khan Vương Thắng, hai chân hơi có chút run, bất quá này run rẩy nhưng là bởi vì hết sức sự phấn nộ mà sản sinh.

Diệp Phong vậy mà tại trước mặt nhiều người như vậy, như vậy không nể mặt hân, đối với lời của hân nói hoàn toàn như gió thoảng bên tai, thực sự để Vũ Văn Tường vậy có chút kiêu ngạo tính cách khó có thể tiếp thu.

"Tường ca, ngươi... Nhất định phải cho... Ta, khắc khắc, giết chết Diệp Phong súc sinh này." Vương Thắng nằm trên mặt đất trên, cung đứng dậy bụng yết hầu, không ngừng cự khắc lên, hai đôi đỏ chót hai mắt nhìn Vũ Văn Tường, nói rằng.

Nghe Vương Thắng, Vũ Văn Tường song quyền chậm rãi nắm chặt, kỳ thực không cần hân nhiều lời, hôm nay Vũ Văn Tường đều muốn giết chết Diệp Phong, nếu không mình người cường giả này tên gọi hướng về nơi nào đặt, Vương gia cũng sẽ không đang tiếp tục tín nhiệm hân.

"Tiểu tử, ngươi đi chết đi!" Vũ Văn Tường nhìn Vương Thắng, chậm rãi gật gật đầu, sau đó bước chân lập tức vượt qua mà qua, tại thân thể hân trên xẹt qua sau khi, liền bay thẳng đến Diệp Phong với tới.

Nhìn Vũ Văn Tường xông lại, Diệp Phong không dám khinh thường, lập tức đem hai chân hơi cong, chợt bàn tay hướng phía trước bỗng nhiên đẩy ra, trực tiếp sử dụng thiên giai Linh Kỹ Thiên Cương Ấn, chói mắt ánh sáng màu trắng tại tửu lâu này hai tầng tòa ra, hầu như tất cả mọi người đều không mở mắt nổi.

Đối với Linh Sư cảnh cường giả, Diệp Phong sẽ không có chút bảo lưu, Thiên Cương Ấn sử dụng sau khi, liền lập tức đem Vũ Văn Tường bức lui trở lại, năng lượng dư âm đem sàn nhà toàn bộ nứt lên, bốn phía rào chắn toàn bộ chấn động đoạn.

Cũng may tửu lâu này kiến trúc phương tiện ưu tú, bằng không hai tầng đều sẽ có trực tiếp bị năng lượng dư uy xông vỡ độ khả thi. Không lâu sau đó, dội đến ánh sáng tiêu tan, Vương gia người một vài bức kinh ngạc mặt, rốt cục xuất hiện ở Diệp Phong trước mắt.

"Đây là cái gì Linh Kỹ?" Ngoại trừ Mặc Sâm cùng Mặc Giai Thi bên ngoài, Diệp phủ mọi người cũng đều là một trận kinh ngạc, trong đó đội hộ vệ trưởng, càng là đối với Diệp Phong sử dụng mạnh mẽ Linh Kỹ, trong lòng khiếp sợ không thôi.

Thực lực của hân tại này ở trong hơi cao, tầm mắt cũng là không kém, đương nhiên rõ ràng bức này Linh Kỹ tuyệt không là hàng bình thường sắc, giá trị tất nhiên không thể tính toán, hơn nữa vừa rồi cái kia một đòn bên dưới, có Linh Sĩ Cảnh tám tầng sức mạnh.

Đội hộ vệ trưởng giờ khắc này nhìn phía Diệp Phong trong ánh mắt, thêm ra một phần tôn kính, hiểu rõ hân biến thành rác rưởi, tại khôi phục như cũ khoảng thời gian này, nhất định là đạt được không ít kỳ ngộ a.

"Tiểu tử này, trên người thứ tốt thật sự không thiếu." Vũ Văn Tường lạnh lùng nhìn Diệp Phong, trong ánh mắt thêm ra một tia kiêng kỵ, cũng là bị hân vừa rồi khiến xuất lực lượng làm kinh sợ, hơn nữa hân cũng vô cùng hiểu rõ loại kia Linh Kỹ uy lực cực kỳ đáng sợ.

Trước hân là dùng thân thể trực tiếp đỡ cái kia cỗ cơn bão năng lượng, mạnh mẽ đem hóa giải đi, hiện tại còn cảm giác được thân thể tứ chi có chút hơi đầm nhội, rõ ràng Diệp Phong chân chính sức mạnh bùng lên, vẫn còn có chút khủng bố.

Diệp Phong nhìn Vũ Văn Tường một mặt kinh ngạc, trong lòng không có do dự chút nào, chậm rãi đưa bàn tay đặt ở bên hông chuỗi đao bên trên, làm tốt bất cứ lúc nào giải phong Hồn Khí chuẩn bị.

Wu Văn Tường ánh mắt hướng về Diệp Phong bàn tay vị trí nơi thoáng nhìn, nghi hoặc chỉ chốc lát sau, lạnh giọng nở nụ cười, nói ra: "Tiểu tử, thực lực của ngươi, ta đoán gần như cũng là Linh Sĩ Cảnh bốn tầng. Tuy rằng ngươi Linh Kỹ vô cùng cường hân, thế nhưng dựa bên trong cơ thể ngươi tồn linh

khí, có thể chống đỡ bao lâu đây?"

"Cái này không cần ngại bận tâm, đón thêm ta mấy chiêu!" Diệp Phong nghe hẳn, khoe miệng khẽ động, cười lạnh lùng trả lời, chọt bàn tay nắm chặt chuôi đao, nhanh chóng đem loan đao rút ra. Cùng lúc đó, tại hẳn không khí quanh thân, trong lúc mơ hồ trở nên hơi lạnh giá lên.

Cảm thụ này cổ không giống bình thường quỹ dị khí tức, Vũ Văn Tường biến sắc mặt, ánh mắt nhìn chăm chăm Diệp Phong trong tay nắm loan đao, nắm chặt song quyền đột nhiên buông ra, tức giận trong lòng vào thời khắc này toàn bộ hóa thành triệt để kinh ngạc.

"Chuyện này. . . Thứ này lại có thể là Hồn Khí?" Vương Thắng trước trước cũng đã bò đứng lên, giờ khắc này nhìn thấy Diệp Phong trong tay nắm loan đao, mặt trong nháy mắt che kín kinh ngạc, mở miệng nói.

Khi hẳn thoại sau khi nói xong, lại là dẫn tới bốn phía tất cả mọi người kinh ngạc không thôi, Hồn Khí là cái gì, bọn hẳn tự nhiên cũng đều rõ ràng. Loại này do Luyện Hồn Sư luyện chế cao cấp trang bị, bình thường thể lực căn bản không sử dụng, hơn nữa coi như là mua cũng là có tiền cũng không thể mua được.

Vương Thắng nhìn Diệp Phong, đột nhiên cảm giác trong lòng có chút đồi bại, hẳn to lớn nhất kiêu ngạo cũng là bởi vì Vương gia cố ý mời mọc nửa bước Linh Sư cảnh cường giả coi như hộ vệ.

Nhưng là này kiêu ngạo lễ vật, đặt tại Diệp Phong trước mặt, nhưng cái gì cũng đều không phải, bởi vì hẳn xuất hiện ở trong tay nắm nhưng là Hồn Khí a, tuy rằng không biết cấp bậc bao nhiêu, thế nhưng chỉ cần là Hồn Khí, như vậy liền tuyệt đối là cực kỳ quý giá, thứ này cũng chỉ có đại tông môn mới có thể có tư cách nắm giữ.

Vũ Văn Tường đứng tại chỗ sừng sốt chỉ chốc lát sau, đột nhiên sắc mặt trở nên đặc sắc lên, nghiêng đầu đi quay về cái kia chính đang mặt mày ủ rũ cau mày Vương Thắng nói rồi mấy câu nói, cũng là để trên mặt hẳn cay đắng quét đi sạch sành sanh.

"Tiểu tử, tại trước mặt ta lấy ra những thứ đồ này sái bảo, ta muốn ngươi chết đến mức rất thảm!" Vũ Văn Tường cười lạnh lùng, nói rằng, lập tức xông lên phía trước, hướng về Diệp Phong khởi xướng công kích.

Diệp Phong không có một chút nào vô cùng kinh ngạc, nhìn Vũ Văn Tường công lại đây, cũng là cảm trong tay loan đao múa lên, trong nháy mắt tại trong không khí vung lên từng đạo từng đạo óng ánh quỷ tích, băng hàn năng lượng tàn ra.

"Ha ha, nhất định phải đem hẳn hết thảy thứ tốt đoạt lấy đến!" Vương Thắng nhìn cái kia đang cùng Vũ Văn Tường so chiêu Diệp Phong, trong lòng đắc chí.

Trước đó Vũ Văn Tường cùng lời của hẳn nói chính là, nhất định sẽ đem Diệp Phong bắt giữ, sau đó đem hẳn hết thảy bảo bối cướp đến. Cái kia cường hãn Linh Kỹ, cùng với quý giá Hồn Khí, nếu như có thể chính mình sử dụng, như vậy sức chiến đấu nhất định sẽ tăng lên trên diện rộng, nghĩ đến đây Vương Thắng trong lòng, liền không ngừng được phấn chấn không ngớt.

Băng hàn sức mạnh, có một loại kiềm chế hiệu quả, Vũ Văn Tường tuy rằng thực lực mạnh mẽ, thế nhưng đối đầu Diệp Phong nhưng cũng là cực kỳ đau đầu, hơn nữa thêm vào không ngừng có hào quang màu trắng phát sinh, để hẳn vẫn nằm ở bị động một phương.

"Xem ra người này, cũng không có Hắc Hùng Sơn Trại trại chủ mạnh mẽ." Diệp Phong cùng Vũ Văn Tường trải qua mấy chiêu sau khi, đột nhiên phát hiện tuy rằng người trước mặt thực lực là nửa bước Linh Sư, nhưng là công kích thủ pháp cùng với Linh Kỹ phương diện đều là không có trước đó Hắc Hùng Sơn Trại trại chủ ưu tú.

Dựa vào Linh Kỹ không ngừng áp chế, Diệp Phong lại đang không có giải phong tình huống, còn chưa rơi xuống phong, điểm này thực sự không thể không để hẳn vô cùng vui sướng.

Hẳn tại né tránh Vũ Văn Tường nắm đầm sau khi, lập tức đem tự thân sức mạnh hoàn toàn phát huy mà ra, trong nháy mắt đem Hồn Khí giải phóng, cuộn cuộn không dứt sức mạnh từ trên đao chảy xuôi mà đến, không ngừng bổ sung hẳn đan điền, tùy ý hẳn tùy ý tiêu xài.

Diệp Phong đem loan đao bỗng nhiên vung lên, một đạo băng hàn ánh đao tại trong không khí, hóa thành một chuỗi bông tuyết bao trùm lưỡi đao, quay về Vũ Văn Tường bay qua.

Vũ Văn Tường nhìn đao phong kia bay đến, cũng là dị thường kinh ngạc, hẳn tựa hồ cảm giác được Diệp Phong chiến đấu vô cùng lão luyện, hoàn toàn không giống như là loại kia chỉ hiểu tu luyện người mới, công kích con đường cực kỳ xảo quyết, để hẳn không có chỗ xuống tay.

"Thiên Cương Ân!" Vũ Văn Tường đem tại băng đao né tránh sau khi, đột nhiên chỉ thấy phía trước Diệp Phong, lại nghiêng người tiến lên, tay trái bỗng nhiên đẩy ra một luồng năng lượng mạnh mẽ, trực tiếp bắn trúng chính mình lồng ngực.

Vũ Văn Tường lồng ngực chịu đến xung kích, yết hầu một ngọt chính là phun ra một ngụm máu tươi, vuron mình rơi ở trên mặt đất. Khi hẳn lần thứ hai muốn đứng dậy thời gian, Diệp Phong nhưng rất sớm trước một bước, đi tới trước mặt hẳn, trong tay loan đao vững vàng đặt ở trên đầu của hẳn.

"Lại thua?" Vương Thắng nhìn Vũ Văn Tường bị Diệp Phong hoàn toàn đánh bại, trong lòng kinh ngạc không ngớt, đây chính là nửa bước Linh Sư cảnh cường giả, sao thua với Diệp Phong?

Bây giờ trong lòng hẳn thực sự không dám ở mắt Diệp Phong là rác rưởi, bởi vì một tên rác rưởi căn bản không làm được, đem Linh Sĩ Cảnh dùng lòng bàn tay đánh phen, mấy hiệp đem nửa bước Linh Sư hoàn toàn đánh bại.

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82:: Đại hiển thần uy

Nhìn Vũ Văn Tường đã thoải mái bị thua, Diệp Phong đem mặt lạnh lùng bàng trực tiếp xoay một cái, tập trung xa xa có chút run Vương Thắng, chần chờ một lát sau, chậm rãi đi tới.

Nhìn Diệp Phong cái kia một mặt sắc hàn ý, Vương Thắng đưa mắt chậm rãi dưới đi, hầu như không dám nhìn thẳng hai mắt của hắn, bước chân không ngừng lùi về sau.

Nửa bước Linh Sư cảnh đều có thể đánh bại Diệp Phong, giờ khắc này căn bản không phải Vương Thắng loại này mới vừa gia nhập Linh Sĩ Cảnh người mới có thể chống đối, nếu là đối đầu hậu quả rất sáng tỏ, chỉ có một cái cái kia chính là tử vong.

"Người... Người muốn làm gì, người đã thắng!" Vương Thắng căng thẳng giờ lên cái trán, nhìn Diệp Phong vậy có chút sắc bén hai mắt, kinh hồn bạt vía mở miệng nói rằng.

"Vương Thắng, ngày hôm nay là người tìm ta phiền phức, nếu người khác chọc ta, như vậy ta nhất định phải trả lại." Diệp Phong nhìn Vương Thắng, đối với hắn theo như lời nói hoàn toàn cho rằng không nghe thấy, đi tới trước mặt hắn, nhíu mày, nghiêm mặt trầm giọng nói rằng.

Câu nói này nói xong, Vương Thắng hầu như thân thể một trận run, xem ra muốn Diệp Phong buông tha hắn là không thể, coi như có thể bảo vệ mạng nhỏ, phòng chừng trên cũng đến hạ xuống không ít khổ.

"Bảo vệ thiếu gia!" Vương gia bọn cận vệ đứng ở Vương Thắng sau lưng, nhìn Diệp Phong vậy có chút hùng hổ dọa người tư thái, cũng là hơi kinh hãi, chợt một người trong đó lớn tiếng quát lên. Làm Vương gia chuyên môn mướn bảo tiêu, cứ việc Diệp Phong thực lực mạnh mẽ đặt tại trước mặt, nhưng là bọn hắn nhưng cũng không thể không dũng cảm đứng ra.

Trong lúc người vừa dứt lời, bốn phía Vương gia bọn cận vệ dồn dập đều là bán ra bước tiến, đem Vương Thắng che ở phía sau, miễn cưỡng lấy hết dũng khí nhìn Diệp Phong.

"Vương Thắng muốn chết, ta có lẽ sẽ có chút phiền phức, thế nhưng các người những này lâu la, ta là không để ý chút nào." Diệp Phong ánh mắt cấp tốc đảo qua, những kia sắc mặt bởi vì sợ cực kỳ căng thẳng Vương gia người, lạnh giọng chất vấn.

Xác thực như vậy, Vương Thắng làm Vương gia đích truyền, nếu như liền như thế bị Diệp Phong giết, như vậy bọn hắn nhất định sẽ trả thù đến cùng, nhưng là một tên dùng tiền tài thu mua hộ vệ, chết rồi cũng là chỉ thứ mà thôi, cũng không cần đại phí hoàng hốt cùng Diệp phủ khai chiến.

"Các người?" Vương Thắng nhìn che ở trước người mình bảo tiêu, bắt đầu có chút do dự không quyết định lẫn nhau bắt đầu trò chuyện, không khỏi sắc mặt ngẩn ra, vừa rồi cái kia mới vừa xong tới cảm giác an toàn, giờ khắc này trong nháy mắt hóa thành hư vô, nội tâm lại là sợ hãi bất định lên, hắn đối với những này Vương gia hộ vệ có thể không có bao nhiêu tín nhiệm.

"Tường... Ca!" Vương Thắng cầu viện ánh mắt nhìn về phía xa xa Vũ Văn Tường, chỉ thấy hắn chặt vật nằm trên mặt đất trên, không ngừng bốc lên thân thể, phát sinh từng trận thống khổ âm thanh, muốn để hắn xuất hiện tại ra tay giúp đỡ, chỉ sợ là có chút không có khả năng lắm.

"Cũng làm cho mở!" Diệp Phong nhìn những kia vẫn còn tiếp tục do dự Vương gia người, trong lòng thiếu kiên nhẫn lên, lệ quát một tiếng, chen lẫn phần nộ tiếng gào, đem bọn hắn toàn bộ sợ đến chặt vật chạy trốn lên, lập tức đem Vương Thắng cô lập ở nơi đó, có vẻ cực kỳ yếu thế.

Diệp Phong nhìn Vương Thắng, mặc kệ hắn cầu xin tha thứ, nắm đầm bỗng nhiên nắm chặt, song quyền như đạn pháo giống như phát sinh, sâu sắc bắn trúng hân nơi lồng ngực, đem hân oanh máu tươi dâng trào, trực tiếp từ hai tầng quảng xuống, mạnh mẽ cắm ở một tầng tám ván gỗ trên.

Vũ Văn Tường giờ khắc này rốt cục đứng lên đến, khi nhìn thấy Vương Thắng bị đánh đi xuống lầu, lập tức trên mặt hiện ra một vệt vẻ lo âu, bất quá rất nhanh này lo lắng chính là hóa thành hư không.

Bởi vì hắn giờ khắc này đã không chuẩn bị về Vương gia bàn giao, rất sớm thoát đi nơi này liền được, thế đơn lực bạc hắn nếu là muốn trở lại, nhất định sẽ cho Vương gia trách cứ, thậm chí mấy ngày trước đây chỗ tốt đều sẽ từ hầu bao của chính mình, lần thứ hai bị bọn hắn phải đi về.

Diệp Phong đột nhiên nghiêng đầu đi, nhìn cái kia tồn trên mặt đất Vũ Văn Tường, vừa muốn chuẩn bị lần thứ hai ra tay đem chế phục, nhưng mà, chỉ thấy người sau bỗng nhiên xoay người, trực tiếp từ hai tầng cửa sổ xuyên qua, đập lên mái hiên nhẹ nhàng rơi đi này gian từ lâu.

"Mang theo thiếu gia của các người rút về, các người Vương gia cũng cho ta tại trong thành an phận một chút(điểm)!" Diệp Phong xoay chuyển ánh mắt, lạnh lùng nhìn những kia Vương gia người, lên tiếng quát lớn nói.

Lời nói này nói, quả thực để Vương gia người kinh ngạc, bất quá bọn hắn rất nhanh sẽ nghĩ thông suốt, Diệp Phong là Lạc Xuyên Vương Quốc học viện người, nếu như là rác rưởi cái kia ngược lại cũng đúng là không đáng sợ.

Bất quá hiện tại hắn bày ra thực lực, đủ để chứng minh hắn nắm giữ để học viện coi trọng mức độ, mà dựa vào hắn thiên tài địa vị, Lạc Xuyên Vương Quốc hoàng thất đều sẽ đối với hắn trọng lực bồi dưỡng, căn bản không phải Vương gia loại này thế lực có thể tạo ra tồn tại.

"Ân." Vương gia mọi người thấy cái kia đã chạy mất dép Vũ Văn Tường, đều là bất đắc dĩ thở dài một tiếng, sau đó không ở hai tầng nhiều chờ, quay về Diệp Phong cung kính trả lời một tiếng, chính là vội vàng đi đi xuống lầu.

Tại Vương gia người xuống lầu đồng thời, Diệp Phong ánh mắt liền vẫn nhìn kỹ bọn hắn, trực tiếp những người này nâng Vương Thăng biết điều sau khi rời đi, lúc này mới thu hồi ánh mắt.

Diệp Phong mới vừa quay người lại, nhưng chỉ thấy Diệp phủ hộ vệ mọi người, từng cái từng cái tỏ rõ về kích động nhìn hắn, bởi nội tâm vẫn là cảm giác Diệp Phong hôm nay biểu hiện, khiến người ta có chút khó có thể tin, vì lẽ đó vẫn lún xuống tại sảnh sờ cùng suy nghĩ bên trong, căn bản không công phu nói chuyện.

"Thiếu chủ, người rốt cục có thể tu luyện rồi! Rốt cục một lần nữa đứng lên đến rồi! Thành chủ đại nhân thực sự là sinh một cái ghê gớm nhi tử a! Diệp gia phúc phận a!" Diệp phủ đội hộ vệ trưởng, đầu tiên là từ khiếp sợ trong hoàn đi qua thần, hắn hai mắt lập loè cực kỳ sáng sủa ánh sáng, vô cùng hòa ái nhìn Diệp Phong, nhẹ giọng nói rằng.

"Ân, người tổng hội thay đổi. Đã ném thử rác rưởi khổ, như vậy ta mới có thể tại nhấp nhô con đường tu luyện càng chạy càng xa." Diệp Phong khẽ mỉm cười, không đáng kể cười cợt, hắn hôm nay có thể đánh bại Vũ Văn Tường, hoàn toàn là bởi vì tại Hắc Hùng Sơn Trại sinh tử tôi luyện trưởng thành rất nhiều, vì lẽ đó cũng không cảm giác có bao nhiêu tự hào.

Hơn nữa đối với đội hộ vệ trưởng những lời khen ngợi, hắn cũng chỉ là yên tĩnh đem nghe xong mà thôi. Con đường tu luyện khó khăn tầng tầng, coi như là Linh Sư cảnh, tại những cường giả kia trong mắt liền cất bước cũng không tính là trên.

Diệp Phong từ lâu hiểu được, muốn bước lên cái kia địa vị chí cao vô thượng, chỉ có kiên trì bền bỉ, vứt bỏ hết thảy tạp niệm, nỗ lực phấn đấu phương mới có cơ hội thành công.

"Diệp Phong, không quan trọng lắm chứ?" Mặc Sấm đúng là bình tĩnh nhiều lắm, hắn đi lên trước nhìn Diệp Phong, từ túi áo ở trong móc ra một viên Hồi Khí Đan, tiện tay ném một cái chính là thả tới.

"Không có chuyện gì, thực lực như vậy nửa bước Linh Sư cảnh, ha ha, không cái gì tính khiêu chiến." Diệp Phong bàn tay hướng trên một hồi, tinh chuẩn tiếp được cái kia quảng tới được Hồi Khí Đan, cùng Mặc Sấm nhìn nhau nở nụ cười, thần nhiên nói.

"Ân, không quan trọng lắm là tốt rồi." Mặc Sấm cũng là nở nụ cười, sau đó chính là lui về Mặc Giai Thi bên cạnh.

"Ai, thực sự là mất hứng, bây giờ sắc trời đã muộn, Mặc Sấm, Tiểu Thi, chúng ta vẫn là hồi phủ bên trong đi ăn đi!" Diệp Phong ánh mắt ngó nhìn đen kịt như mực bầu trời, bất đắc dĩ thở dài một tiếng, mở miệng nói rằng.

Mặc Giai Thi cùng Mặc Sấm khẽ mỉm cười, trong lòng không chút nào chú ý, Diệp Phong có thể dành cho bọn hắn chỗ dung thân, cũng đã là to lớn nhất ân huệ, đối với một bữa cơm cái gì, căn bản là không đáng kể.

...

Thời gian vội vã biến mất, Lạc Xuyên Vương Quốc học viện thi đấu, còn sót lại thời gian một tháng sắp bắt đầu rồi.

Mà trong khoảng thời gian này, ngày nào đó sáng sớm, thông thường lúc này Diệp phủ đều đóng chặt cửa lớn, tại luồng thứ nhất ánh mặt trời chiếu xuống thời gian, lại theo một tiếng "Cột kẹt" tiếng vang, chậm rãi mở ra.

"Cha, ta phải về học viện rồi!" Diệp Phong sắc mặt nghiêm túc, nhìn cửa Diệp Trường Không, cùng với Mặc Sấm huynh muội hai người, trầm giọng nói rằng.

Bây giờ học viện đại hội luận võ kỳ hạn sắp đến lắm, hắn cũng không có lý do tiếp tục thanh nhàn để ở nhà, xuất hiện ở mọi phương diện Linh Kỹ đều nắm không sai, hơn nữa Hắc Hùng Sơn Trại vợ vết mà đến Địa giai cực phẩm, ma âm hồng. Cũng là luyện được ra đáng, coi như là ngộ đối địch chiến, cũng là có thể hoàn toàn sử dụng sống âm đáng sợ công kích.

Nếu điều kiện gì cũng đã có, Diệp Phong là thời điểm cái đem cừ hận trong lòng phát tiết đi ra, tìm thầy chủ nhiệm Dương Phách Đạo khỏe mạnh toán tính sổ.

!!

Trên một chương mục lục phiếu tên sách dưới một chương

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83:: Huyền Bang

"Nhi tử, trên đường cẩn thận, đi học viện sau khi cùng bạn học cố gắng ở chung." Diệp Trường Không cũng không biết Diệp Phong bị thầy chủ nhiệm đẩy xuống núi nhai, giờ khắc này cũng vền vẹn là ôm một đường an toàn ý nghĩ, đối với Diệp Phong nhắc nhở nói.

"Diệp huynh, về học viện cẩn thận, những đan dược này người mang theo, đến thời điểm sẽ hữu dụng nơi." Tại Diệp Trường Không đem thoại sau khi nói xong, Mặc Sấm cũng là đi lên trước, cười từ đầu bên trong móc ra hiểu ra bình sứ, đưa cho Diệp Phong nói rằng.

Diệp Phong ánh mắt chậm rãi đặt ở ngọc bình sứ trên, hơi trầm ngâm sau khi, đem đón lấy thu vào trong túi.

Bình đan dược này là cao cấp Hồi Khí Đan Dược, không chỉ có khôi phục nhanh chóng linh khí công năng, còn có chữa trị thương thế, để sức chiến đấu thoáng tăng cường hiệu dụng. Mặc Sấm trước trước, biết rồi Diệp Phong phải về học viện, liền tại không có chuyện gì thời gian liền an tâm luyện chế, cho đến hôm nay rốt cục sắp thành quả công hiến đi ra.

"Diệp đại ca, ta rất nhớ cùng đi với người." Mặc Giai Thi nhìn Diệp Phong, tinh xảo trên khuôn mặt treo đầy không muốn về, lời kéo hẳn hơi hơi dày rộng bàn tay, ôn nhu nói.

"Người cùng ca ca người liền lưu ở trong phủ liền được, chờ chút thời gian, cha sẽ giới thiệu các người đi Lạc Xuyên Vương Quốc Luyện Dược Sư công hội đi, nơi nào sinh hoạt so với Diệp phủ càng tốt hơn!" Diệp Phong khẽ mỉm cười, nhìn trước mặt đáng yêu thiếu nữ, nhẹ giọng nói rằng.

Từ lúc nửa tháng trước, Diệp Phong liền đem Mặc Sấm hai người sắp xếp ở Diệp phủ đan phòng, trở thành Diệp phủ cực kỳ cao quý đan sư. Ở trong đó, Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi lấy hai, cấp ba Luyện Hồn Sư thực lực, để trước đó đan phòng Luyện Hồn Sư tâm phục khẩu phục, hiện tại sống đến mức cũng coi như là vô cùng quen thuộc. Bất quá người có chí riêng, Mặc Sấm, Mặc Giai Thi lợi hại như vậy, Diệp Phong sẽ không cho là hẳn sẽ vẫn chờ tại thiên phong thành loại địa phương nhỏ này.

"Ta mới không muốn đi cái gì Luyện Dược Sư công hội đây! Hừ!" Luôn mãi bị Diệp Phong từ chối, Mặc Giai Thi trên mặt cũng là có chút không vui, không đa nghi bên trong vẫn như cũ tràn đầy lo âu và không muốn, nằng nề rằng Diệp Phong lần này đi qua(quá khứ) khó tránh khỏi sẽ gặp phải nguy hiểm, vô cùng không yên lòng, thế nhưng nằng nề cũng hết sức rõ ràng, Diệp Phong như thế làm cũng là vì nàng an vì suy nghĩ.

"Được rồi, thời gian cũng không còn sớm, thoại liền nói tới chỗ này đi!" Diệp Phong không ở cùng Mặc Giai Thi làm vô vị dây dưa, bắt đầu đi nở nụ cười, chính là chuẩn bị xoay người tại diệp cửa phủ Diệp Trường Không, Mặc Sấm mấy người có chút không muốn ánh mắt ở trong, chậm rãi bước động bước chân rời đi.

"Tiểu Phong, người thực sự là thay đổi, không nghĩ tới người kinh mạch toàn đoạn tu vi rơi xuống sau khi, nhưng nhân họa đắc phúc trở thành Mộc Đồng người thừa kế, cố gắng cố lên đi!" Diệp Trường Không nhìn nhi tử rồi đi bóng người, trong lòng tràn ngập phiền muộn cũng không muốn, cái gọi là lòng cha mẹ trong thiên hạ, ai cũng không hy vọng con trai của chính mình rồi đi bên người, thế nhưng nếu là không có rèn luyện, như vậy liền chưa trưởng thành.

Trên đại lục này có thể trở thành cường giả, đều là ăn qua mấy vạn người chưa từng ăn khổ, mới như vậy chí cao vô thượng, Diệp Phong nắm giữ Mộc Đồng, xem ra nhất định đời này sẽ không bình thường, cũng nhất định đời này đem sẽ trở ngại tăng tăng.

Diệp Trường Không khẽ thở dài, ánh mắt từ đằng xa Diệp Phong cái kia đã hoàn toàn biến mất trên đường thu hồi, sau đó nhìn Mặc Sấm cùng Mặc Giai Thi hai người, trong lòng lại không khỏi thần phục một phen. "Ha ha, cấp ba Luyện Hồn Sư! Chuyện này... Tiểu tử, gặp phải vẫn đúng là đều là kẻ đáng sợ a!"

Sau khi nói xong, Diệp Trường Không liền thoáng cung kính mang theo Mặc Sấm, Mặc Giai Thi, chậm rãi đi trở về trong phủ...

Diệp Phong rời đi Diệp phủ, liền rất nhanh xuyên qua náo nhiệt trong thành đường phố, không trở ngại chút nào nảy sinh thiên phong thành. Tại một mảnh cây nhỏ từng nê đạo bên trên, Diệp Phong ánh mắt vẫn nhìn chăm chú phía trước, trên mặt che kín vẻ nghiêm túc, trong lòng tự lẩm bẩm lên: "Đến nhanh học viện, lợi dụng một tháng này, đem Linh Sĩ Cảnh bốn tầng đỉnh cao, trực tiếp phát triển đến Linh Sĩ Cảnh năm tầng."

Lạc Xuyên Vương Quốc học viện, học viện phía sau núi trên đỉnh núi, thiếu niên một bộ bạch y, con mắt chăm chú nhìn chăm chú bên dưới vách núi phương, đồng bên trong xẹt qua một đạo ưu thương mà lại phần nộ ánh sáng, nắm chặt song quyền chậm rãi bắt đầu run rẩy.

Nghĩ đến lúc trước huynh đệ tốt nhất vì hắn, độc thân đối mặt Linh Sư cảnh cường giả, cuối cùng không địch lại bị hại dưới vách núi, làm cho hài cốt

không còn, trong lòng hân liên tràn đầy bị phần cùng nổi giận!

"Tiểu Phong, ta hại ngươi! Bất quá ngươi yên tâm, còn có một tháng chính là học viện thi đấu. Ân! Khi đó ta sẽ để thầy chủ nhiệm chết không có chỗ chôn!" Chân Hào Sáng tăng tăng thở ra một hơi, viền mắt bên trong hơi hơi ướt át, bất quá nam nhi không dễ rơi lệ, hân lập tức nhắm lại hai mắt, chậm rãi giờ lên cái trán, đem cái kia sắp rơi xuống nước mắt lại sâu sắc dừng lại trở lại, trên mặt dữ tợn nói rằng.

"Hào Sáng ca!" Đột nhiên tại Chân Hào Sáng trạm nơi phía sau, một vị thân thủ mềm mại thiếu niên, một đường thẳng tới giẫm tăng đá đuổi tới, khi nhìn thấy vách núi một bên được xưng "Huyền Vũ" Chân Hào Sáng, trên mặt lập tức hiện lên cẩn thận vẻ, mở miệng nói rằng.

"Ngày hôm nay muốn ngươi làm sự tình thế nào rồi?" Chân Hào Sáng bước chân xoay một cái, nhìn phía sau học viện, trong con ngươi tránh qua một tia tàn khốc, trầm giọng nói rằng.

"Ân, toàn làm thỏa đáng, Khương Kiệt đã bị chúng ta bí mật giết chết, Khương Kiệt thủ hạ người đã toàn bộ quy hàng. Còn Cổ Trọng Nghĩa, Dương Phong, Dương Vân. Bọn hân thống trị thế lực, vẫn còn có chút không dễ giải quyết." Học viên cung kính gật gật đầu, ánh mắt liếc mắt nhìn Chân Hào Sáng liền lập tức thu lại rồi, hân có thể nào không biết, trước mặt thiếu niên nhưng là hoàn toàn kích hoạt rồi Linh Đế cảnh huyết thống người, đến Phong Vân bảng người thứ hai vị trí, có thể không đắc tội được a.

"Không sao, mấy ngày nữa ta đem Cổ Trọng Nghĩa giết, Dương Phong cùng Dương Vân sẽ tham gia học viện thi đấu." Chân Hào Sáng trên mặt lộ ra một tia tàn nhẫn sắc, vừa nghĩ tới Cổ Trọng Nghĩa lại tham dự mưu hại Diệp Phong một chuyện, thân thể liền tức giận run, bọn hân dĩ vãng cùng là bằng hữu tốt nhất, cùng Dương Phong, Dương Vân căn bản không giống, nhưng không nghĩ tới vậy mà làm ra bức này bất nghĩa việc.

Bất quá Chân Hào Sáng hiện tại cũng không nghĩ quá nhiều, bây giờ hân đã hoàn toàn đem gia tộc huyết mạch kích hoạt, tự thân thiên phú quả thực đến một loại yêu nghiệt trình độ, học viện ở trong hiện tại liên chúc thế lực của hân mạnh nhất, coi như là các thầy giáo cũng không dám nhiều nòng.

Dù sao một cái nắm giữ Linh Đế huyết thống thiên tài, thực sự là quá mức hi hữu, coi như là tại Nam Vực này một khối, đều sẽ để vô số thế lực đỏ mắt, Lạc Xuyên Vương Quốc có thể nào không trọng thị, chớ đừng nói đắc tội.

"Ân, Hào Sáng ca, vậy ta lui xuống trước đi." Học viên cung kính gật gật đầu, sau đó liền cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp xoay người thả người rồi đi.

"Tiểu Phong, ta nhất định phải làm cho những người kia quỳ xuống đến cầu xin, sau đó ở một cái cái toàn bộ bỏ xuống vách núi cùng ngươi, ha ha ha!" Chân Hào Sáng nhìn cái kia rồi đi học viện, trong lòng đối với Khương Kiệt chết đi tin tức cũng là tương đối thỏa mãn.

Hân tại học viện ở trong thành lập Huyền Bang sau khi, liền vẫn điều tra trước đó đắc tội đi qua Diệp Phong người, sau đó đem những người kia không giữ lại ai toàn bộ giết chết sau khi, bây giờ liền bắt đầu đối với văn trù thế lực tiến hành suy yếu, hiện tại to lớn nhất mấy cái chủ mưu đã chết đi một cái, chuyện này làm sao không cho Chân Hào Sáng hưng phấn!

!!

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84:: Trở lại học viện

Trải qua lặn lội đường xa, liên miên không ngừng đi tới, Diệp Phong rốt cục rồi đi thiên phong thành một tuần lễ sau, đến Lạc Xuyên Vương Quốc học viện lối vào.

Khoảng thời gian này tới nay, hân dọc theo đường đi không ngừng cùng dã ngoại yêu thú tiến hành chém giết, đối với thực chiến nắm là càng ngày càng thành thạo lên. Bất quá duy nhất để hân không hài lòng chính là, thực lực của hân nhưng còn vẫn dừng lại tại Linh Sĩ Cảnh bốn tầng giai đoạn, thật lâu không có đột phá linh cảm.

"Đứng lại, ngươi là người nào?" Diệp Phong nhìn học viện cái kia rộng rãi màu trắng cửa đá, trên mặt lộ ra một tia phiền muộn vẻ, kiếp sau sống lại, bị tất cả mọi người nhận định là đã tử vong hân, hôm nay rốt cục lần thứ hai trở về rồi!

"Diệp Phong." Diệp Phong nhìn trông coi cửa lớn hai tên hộ vệ, đứng tại chỗ nhàn nhạt đáp lại nói.

Nghe này hai chữ, hai vị đáng đáp có chút thô lỗ đại hán, đều là ngẩn ra, trên mặt đều là hiện ra vẻ khó mà tin nổi. Diệp Phong này hai chữ đối với bọn hân tới nói cũng không xa lạ gì, quãng thời gian trước Diệp Phong tử vong sự tình, đang bị học viện xào đến sôi sùng sục.

Bởi vì theo tin vừa hè nói, Diệp Phong tử vong cũng không phải học viên đầu đầu tạo thành, mà là thầy chủ nhiệm lên lút tự mình ra tay, đem chém giết bỏ xuống vách núi.

Loại này lão sư sát hại học sinh sự tình, cũng thật là học viện sáng lập tới nay đầu một lần, bất quá bởi Dương Phách Đạo quyền vị quá cao, căn bản không phải người bình thường có thể lay động, hơn nữa Diệp Phong bản cũng đã là rác rưởi, vì lẽ đó vẫn là sống chết mặc bay.

Nhưng là ngay khi tất cả mọi người đều cho rằng Dương Phách Đạo sẽ bình yên vô sự tiếp tục dính vào xuống, nhưng là bất ngờ nghe thấy một cái tin, vậy thì là Dương Phách Đạo một cái tay đã không còn.

Đúng, Dương Phách Đạo bị người phế rớt một cái tay, mà tình huống cụ thể không người hiểu rõ, chỉ ít nhiều gì hiểu rõ một chút (điểm), vậy thì là phế tay việc cùng Diệp Phong rớt xuống vách núi, giữa hai người có rất lớn liên quan.

Hộ vệ tỉ mỉ đánh giá, trước mặt bởi tại trên đường đi cùng yêu thú chém giết, cả người dính đầy bùn đất nhìn qua cực kỳ chật vật thiếu niên, thực sự không nhận ra hẳn là Diệp Phong.

Đương nhiên, hẳn cũng tuyệt sẽ không tin tưởng, dựa vào thầy chủ nhiệm thực lực, muốn để một người chết, người kia còn có thể như không có chuyện gì xảy ra sống sót.

Hắn buồn cười lắc lắc đầu, mở miệng nói ra: "Tiểu quý, đi đi đi. Nếu như muốn báo danh, chờ thêm một quãng thời gian qua đi, trở lại!"

"Ta không có nói đùa, ta lần này trở về là muốn tham gia học viện thi đấu." Diệp Phong khoe miệng nhắc lên một vệt xem thường, sau đó nhìn trước mặt hộ vệ, thần thức tại trên người hắn dò xét một phen, khi phát hiện thực lực chỉ có Linh Sĩ Cảnh bốn tầng, hơi lắc lắc đầu, cười khẩy nói.

"Diệp Phong, đã sớm chết rồi, nơi này không có ngươi người này, đi nhanh một chút, bằng không đừng trách ta ra tay!" Hộ vệ nhìn Diệp Phong nụ cười trên mặt, đột nhiên cảm giác mình bộ mặt chịu đến đã kích, không khỏi cảm thấy vô cùng thiếu kiên nhẫn, tỏ rõ về vẻ giận dữ phát phát tay, quanh thân khí thế trong nháy mắt thả ra ngoài, muốn để Diệp Phong biết khó mà lui.

"Ha ha." Diệp Phong đồng bên trong xẹt qua một đạo hàn mang, vừa nhìn thấy loại này chó giữ cửa trong lòng liền tràn đầy khó chịu, hắn ngờ ngợ còn nhớ, lúc trước vân trùng nếu muốn giết hắn, hộ vệ kia cũng là cùng hai người này giống như vậy, đối với người yếu không hề chỗ trông coi thường, đối với cường giả trừ tất cả nịnh bợ, thậm chí không tiếc hi sinh tính mạng của người khác.

Diệp Phong cười xong sau khi, nhìn hộ vệ rút đao ra, chợt bước chân hướng về phía trước bước ra, trong nháy mắt tiếp cận hắn, tới gần thời gian bàn chân bỗng nhiên giờ lên, ở người phía sau còn chưa phản ứng lại thời gian, liền sâu sắc bắn trúng hắn ngực, hoàn toàn đem đánh bay ra ngoài.

Nhìn đồng bạn lại chặn trước tiểu tử một cước đánh bay, một gã khác hộ vệ đại hán mặt trong nháy mắt che kín về cảnh giác, Diệp Phong tuổi nhìn qua nhiều nhất là mười lăm, mười sáu tuổi, bất quá lại có thể trong nháy mắt đem một tên Linh Sĩ Cảnh bốn tầng cường giả đánh bại, đây là căn cứ nào nghịch thiên thiên phú tu luyện, mới có thể có được thực lực như vậy? Quả thực có thể cùng Phong Vân bảng thiên tài so với rồi!

Diệp Phong nhìn cái kia một mặt căng thẳng hộ vệ, hồ hững đứng tại chỗ, như trước là nói thật: "Ta muốn tới tham gia học viện thi đấu, ta muốn đi vào."

Trong lòng hắn không chút nào bất kỳ lo lắng, dựa vào thực lực của hắn, Linh Sĩ Cảnh căn bản không lọt nổi mắt xanh, không nhờ vả Hỗn Khí tình huống dưới, Linh Sĩ Cảnh tám tầng trở xuống, có thể nói hắn hoàn toàn có thể không có áp lực thắng lợi.

Nghe Diệp Phong, vậy còn đứng tại chỗ hộ vệ, một mặt căng thẳng nhìn một chút, cái kia nằm trên mặt đất tới về bốc lên đồng bạn, trong lòng rốt cục có chút giác ngộ, sau đó quay về Diệp Phong mồm miệng lạnh lợi, cực kỳ cung kính nói: "Ha ha, không nghĩ tới, lúc trước thiên tài, hôm nay rốt cục trở về, Diệp Phong bạn học ngươi vào đi thôi."

Diệp Phong nghe những câu nói này, cảm giác thực sự có chút buồn nôn, bất quá cũng không có đang suy nghĩ gì, trực tiếp đem trước mặt hộ vệ lơ là đi, chậm rãi đi vào.

Tại Thiên Linh Đại Lục, cùng người cùng nhau chú ý chính là thực lực, bởi vì Diệp Phong thể hiện ra cực kỳ sức mạnh cường hãn, hộ vệ kia căn bản không đắc tội được, cho nên mới có thể thuận lợi đi vào.

Diệp Phong tiến vào học viện sau khi, chính là chuẩn bị trước tiên đi Chân Hào Sáng ký túc xá một chuyến, bây giờ hắn trở về, lo lắng nhất chính là Chân Hào Sáng.

Cứ việc khi đó Dương Phách Đạo đã hoàn thành kế hoạch, thuận lợi đem chính mình kích thương, thể nhưng lấy tính tình của hắn e sợ còn sẽ cảm thấy trả thù không đủ, mà đem còn sót lại khí đối với Chân Hào Sáng phát tiết.

Nếu như đúng là như vậy, như vậy Diệp Phong lần này trở về, Dương Phách Đạo nhưng là chắc chắn sẽ không vừa chết đơn giản như vậy. Đối với quý trọng người, Diệp Phong sẽ liều lĩnh báo vệ. Coi như bằng hữu người đã mất đi, Diệp Phong cũng tuyệt đối phải đem hung thủ kia ném trái tàn khốc nhất đã kích.

Diệp Phong một đường bước nhanh tiến lên, rốt cục tại chỉ chốc lát sau, đi tới Chân Hào Sáng ký túc xá cửa lớn. Ánh mắt của hắn nhìn con đường phía trước, hồi tưởng lại dĩ vãng cùng Chân Hào Sáng đồng thời tại học viện tu luyện, trong lòng liền tràn đầy hoài niệm.

Mà chính là loại này hoài niệm liền để hắn cảm giác được vô cùng bất an, hắn không hy vọng chính mình duy nhất huynh đệ tốt bị thương tổn, vì lẽ đó

chần chờ chỉ chốc lát sau, liền lập tức hướng về phía trước chỗ cần đến chạy đi.

"Tiểu tử, dừng lại cho ta!" Ngay khi Diệp Phong mới vừa tới đến Chân Hào Sáng cửa tức xá, đột nhiên bốn phía trên hành lang, mấy vị sắc mặt có chút lãnh mạc học viên, vẫn từ phía trên nhảy xuống, bước nhanh đi tới Diệp Phong bên người, lạnh giọng nói rằng.

"Làm gì?" Diệp Phong ánh mắt thoáng nhìn, đảo qua những này ý đồ đến không quen học viên, thần thức thoáng dò xét một phen qua đi, liền lẳng lặng đứng tại chỗ, hờ hững trả lời.

"Hừ, làm gì? Ngươi có biết, đây là địa phương nào!" Trong đó một vị vẫn tóc người cảm đầu, đầu tiên là đi lên trước hai bước, nhìn Diệp Phong vậy có chút bản thủ cùng khuôn mặt xa lạ, lạnh giọng chất vấn.

"Nơi này là ký túc xá, ta tìm đến bằng hữu ta." Diệp Phong nghiêng đầu đi, không sợ hãi chút nào đối diện hán lạnh lùng hai mắt, trả lời.

"Nơi này là chúng ta Huyền Bang địa bàn, cho ngươi ba giây đồng hồ, cách này gian phòng xa một chút. Bằng không tự gánh lấy hậu quả!" Cái kia vẫn tóc học viên, nghe được Diệp Phong này có chút không lý đầu lời nói, nhất thời sắc mặt lạnh trắng bệch như tờ giấy, quanh thân khí thể chậm rãi tản ra, trầm giọng nói rằng.

Hơn nữa ở đây người sau khi nói xong, bên cạnh mấy vị học viên cũng đều là sắc mặt trong nháy mắt nghiêm nghị hạ xuống, trầm giọng nói ra: "Nghe thấy sao? Đừng quấy rầy Hào Sáng ca nghỉ ngơi!"

Diệp Phong tại vẫn tóc học viên thoại sau khi nói xong, trong lòng vẫn còn có chút ôn nộ, bất quá khi nghe thấy còn lại mấy vị học viên, nói rằng "Hào Sáng" này hai chữ, đột nhiên cảm giác được cực kỳ ngạc nhiên.

"Những người này chẳng lẽ không là vận trùng thể lực?" Diệp Phong hơi nghi hoặc, nhìn những người này, thầm nghĩ trong lòng. Hắn nguyên tưởng rằng những người này là vận trùng phái tới giám thị Chân Hào Sáng, nhưng bất ngờ từ những người này lời nói ở trong, cảm nhận được những người này cùng Chân Hào Sáng quan hệ vô cùng tốt, ngược lại thật sự là như là vì bảo vệ hắn không bị bên ngoài quấy rối dường như.

"Tiểu tử, ngươi đừng nghĩ đến giết già lão đại của chúng ta! Nói cho ngươi, Hào Sáng ca là sẽ không tiếp nhận sự khiêu chiến của các ngươi!" Vẫn tóc học viên nhìn Diệp Phong, trên mặt lạnh lùng như trước không có rút đi, trái lại càng là làm tốt ra tay công kích chuẩn bị. Hắn từng được đi qua Chân Hào Sáng trợ giúp, vì lẽ đó gia nhập Huyền Bang, nhìn trước mặt có chút kỳ quái Diệp Phong, trong lòng vô cùng căng thẳng, hẳn rõ ràng Chân Hào Sáng tính cách, nếu như nếu như hắn đáp ứng rồi khiêu chiến, e sợ tới nay đều sẽ lành ít dữ nhiều.

Diệp Phong nhìn những người này mặc dù đối với chính mình có chút không quen, thế nhưng vừa nghĩ bọn hắn như vậy tận lực giữ gìn Chân Hào Sáng, liền cảm giác tràn đầy âm áp. Hắn suy nghĩ một hồi, nói láo nói: "Thật không tiện, ta là tân sinh, Chân Hào Sáng kỳ thực là ta biểu ca. Đúng rồi, các ngươi nói Huyền Bang, là cái gì?"

! !

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85:: Báo thù

"Ngươi là Hào Sáng ca biểu đệ?" Vẫn tóc thanh niên khi nghe đến lời này, sắc mặt hơi có chút chuyển biến tốt, không đa nghi bên trong cảnh giác nhưng là không chút nào thanh tĩnh lại, chần chờ chốc lát, mở miệng hỏi.

Diệp Phong gật gù đầu, lộ làm ra một bộ chân thành đáng đáp, nhìn vẫn tóc thanh niên tựa hồ có hơi không quá tin tưởng, lại nói tiếp: "Ta là Hào Sáng ca biểu đệ, mấy ngày trước vừa mới đến học viện báo danh. Ta chỉ biết là ta ca Chân Hào Sáng, tại học viện lẫn lộn không sai, cũng không biết Huyền Bang là cái gì."

"Coi như là biểu đệ, ngày hôm nay cũng không thể thấy lão đại của chúng ta, ngươi vẫn là ngày mai lại đây được rồi." Vẫn tóc thanh niên nhìn Diệp Phong cái kia một mặt chân thành đáng đáp, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, bất quá nhưng vẫn là vạn phần cẩn thận từ chối hắn.

Diệp Phong nhìn vẫn tóc thanh niên cái kia một mặt nghiêm nghị đáng vẻ, trong lòng có chút hiếu kỳ, chẳng lẽ Chân Hào Sáng xảy ra chuyện gì sao?

"Được rồi, nếu ngày hôm nay không thấy được cũng không quan trọng lắm, ta ngày mai trở lại được rồi." Diệp Phong bắt đầu đi lắc lắc đầu, cười nhạt một tiếng, sau đó liền xoay người rồi đi.

Biết rồi Chân Hào Sáng cũng không có chuyện gì, thậm chí còn sáng lập lợi hại như vậy học sinh tập đoàn, lo âu trong lòng hấn rốt cục biến mất, lập tức cũng không vội vội vàng tìm tới hấn, vẫn là trước tiên quan sát một chút xuất hiện ở trong học viện tình huống lại nói.

Vấn tóc thanh niên nhìn Diệp Phong rồi đi, cũng là chậm rãi thở ra một hơi, sau đó ánh mắt mang theo một tia bất an xem hướng về phía sau cửa gỗ, trở nên hơi trầm mặc lên.

"Tiểu tử này, sẽ không phải là phải tới điều tra tình huống chứ?" Đột nhiên một vị học viên mở miệng nói rằng.

Vấn tóc thanh niên lắc lắc đầu, trầm giọng nói ra: "Không biết, nói chung chúng ta tuyệt không thể để cho Hào Sáng ca, đáp ứng cái kia tràng quyết đấu, này rất rõ ràng chính là cạm bẫy a!"

"Án!" Học viên bốn phía nghe vấn tóc thanh niên, liếc mắt nhìn nhau sau khi, cũng là cùng kêu lên nói rằng. Đối với Huyền Bang lão đại Chân Hào Sáng, bọn hấn là vô cùng tôn trọng. Khi nghĩ đến Chân Hào Sáng cái kia lỗ mắng cá tính, đều không khỏi vì đó lo lắng lên.

... Diệp Phong rồi đi Chân Hào Sáng ký túc xá, giờ khắc này chuẩn bị đi tới dưới một mục đích, cái kia chính là mình dĩ vãng chỗ ở ký túc xá.

Diệp Phong đi ở trong dòng người, hướng về chỗ ở mình khu vực ký túc xá bước đi, trên đường đi cũng là nhìn thấy không ít quen thuộc mặt, bất quá nhưng không có đi qua(quá khứ) lên tiếng chào hỏi, có thể nói tại học viện ở trong, hấn chỉ tín nhiệm Chân Hào Sáng một người.

Diệp Phong ánh mắt tại bốn phía một trận nhìn quét, đột nhiên phát hiện một đạo vô cùng khuôn mặt quen thuộc, mà khi thấy khuôn mặt này thời gian, sắc mặt của hấn cũng là trong nháy mắt trở nên âm trầm.

Người này chính là lúc trước, hiệp trợ vân trùng hãm hại đi qua chính mình học viện hộ vệ, khi đó, nếu không là Diệp Phong chạy trốn nhanh, chỉ sợ cũng đã tạo độc thủ của hấn.

Muốn đến nơi này, Diệp Phong chính là song quyền chậm rãi nắm long, trong lòng một con tức giận chậm rãi kéo lên tới. Ánh mắt của hấn nhìn chăm chú, xa xa công việc kia nhân nhả hộ vệ, chậm rãi đi tới.

Giờ khắc này, hộ vệ chính nhân nhả ngồi ở phòng trực ở trong, đối với Diệp Phong chậm rãi đi tới hào không biết chuyện, đi qua không lâu sau đó, hấn mới phát hiện có một vị thiếu niên tỏ rõ vẻ âm trầm đối với hấn đi tới.

Diệp Phong sớm đã tới Linh Sĩ Cảnh cấp độ, lợi dụng thực lực bản thân ưu thế, liền có thể rất nhanh thu lại hơi thở của chính mình, khi phát hiện hấn thời gian, đã sớm đi tới trước mặt.

"Người?" Hộ vệ nhìn thiếu niên chậm rãi đi tới, phảng phất có một loại không có ý tốt ở trong đó, không khỏi hơi sững sờ, hấn cẩn thận quan sát Diệp Phong mặt, hồi lâu sau nhưng vẫn là bất đắc dĩ lắc lắc đầu, bởi vì hấn thực sự không cách nào ký từ bản thân nhận thức như thế một cái tiểu tử, tiểu tử này đến tới cùng muốn làm gì?

"Còn nhớ ta không?" Diệp Phong đi tới hộ vệ trước mặt, nghe hấn vậy có chút mê hoặc lời nói, hơi nhếch khóe môi lên nổi lên một vết độ cong, cười lạnh nói.

Hộ vệ nghe lời ấy, sắc mặt cũng là từ từ nghiêm nghị hạ xuống, bởi vì hấn hiện tại dám khẳng định trước mặt thiếu niên, nhất định là tới không quen

!!

Trên một chương mục lục phiếu tên sách dưới một chương

Bạn đang đọc truyện *Linh Giới Đế Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.